

Giới thiệu Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu

Edit by Racy

Thể loại: 1vs1

Trích đoạn ngắn:

"Nữ hoàng bệ hạ, có biết ngài vì cái gì mà mưu triều soạn vị thất bại không? Bởi vì ngài không có nam sủng a!"

Phong Hoa:"..... Nghĩ trăm tin?

#Em trai ngoan ngoãn đáng yêu bệnh kiều:" Người mà em thích nhất chính là chị"

#Vai ác phúc hắc tà mị cười:" Vương phi của ta, ta muốn bá chiếm vẻ đẹp của ngươi"

"Sư tôn băng sơn thanh lãnh tự phụ:" Một ngày là thầy, cả đời là chồng"

.....

Mỗi nam thần đều không dễ chọc, dường như đều cùng một loại người

.....

Nữ đế đại nhân cười lạnh một tiếng, tuyệt sắc phong hoa nói:"Cho rằng như vậy trăm sẽ sợ sao? Đến đây, từng người xếp thành hàng, ngoan ngoãn tắm rửa sạch sẽ, chờ trăm sủng hạnh!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 1: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (1)

Edit by Raycy

".....Ký chủ".

Thứ tự xưng hệ thống kia, thanh âm run bần bật, giống như hoa anh đào nặng trĩu đầu cành, run rẩy nhẹ nhàng rơi.

Phong Hoa bắt đầu tỉnh lại, mí mắt nhỏ dài, đen như Tiệp Vũ vẫn nhắm cùng làn da tái nhợt, trắng bệch hình thành cảm giác trái ngược nhau, mí mắt run rẩy 2 lần, liền chậm rãi mở.

Một tia lạnh lẽo lướt qua trong đôi mắt sâu thẳm liền biến mất vô tung.

Không quản nơi cổ tay truyền đến đau đớn cực hạn, Phong Hoa chỉ để ý ---

"Ân?"

Âm cuối ngữ điệu lười nhác vang lên, mang theo sự nguy hiểm uy hiếp của thượng vị giả tôn quý

Hệ thống lập tức sửa miệng, bộ dạng chân chó hô lên: "Bệ Hạ -- Nữ hoàng bệ hạ".

Kêu xong, nó liền hướng tới chỗ Phong Hoa lộ ra 1 nụ cười nịnh nọt.

Chân chó quá đổi..

"Ngao". Phong Hoa không chút để ý nói, giống như đang trêu đùa một con vật nhỏ.

Nghe Nữ hoàng bệ hạ khen ngợi, hệ thống cười càn nịnh nọt.....Nga, không phải, càng sáng lạn.

"Bệ hạ bệ hạ, xem như ta đáng yêu, lễ phép như vậy, có thể có một yêu cầu nho nhỏ..... Không phải, là ban thường được không?".

"Nói thử xem". Có đáp ứng được hay không, ân..... Phải xem tâm tình của nàng.

"Được Bệ hạ!". Hệ thống nghe vậy liền vô cùng vui mừng, hiển nhiên là đã hiểu lầm ý của Phong Hoa.

A.

Thiếu niên như người vẫn còn quá ngây thơ.

Về mặt Phong Hoa cao thâm khó đoán, cũng không tính toán chọc phá.

"Bệ hạ, là thế này....."

Hệ thống cố gắng làm hành động bán manh, ngẩng đầu nhìn trộm Phong Hoa, sau đó cúi đầu, dùng ngữ khí ủy khuất, muốn cùng Phong Hoa thương lượng.

"Ngài có thể hay không đừng kêu ta là..... Thái giám tổng quản được không?"

"Nga, có thể". Phong Hoa cao quý lãnh diễm trả lời.

"Tạ chủ long ân!". Hệ thống cảm động đến rơi nước mắt, hận không thể ôm đùi Phong Hoa cho vô số cái hôn moah moah~.

"Vậy thì kêu là nam sủng đi". Phong Hoa nhàn nhạt nói.

Hệ thống ngay tức khắc sét đánh giữa trời quang!

Nó vội vàng nói: "Ký chủ..... Không, Bệ hạ, ngài không thể đối với ta như vậy, thần thiếp không làm được a!".

Phong Hoa nói: "Chỉ chọn một".

Ngữ khí không cho phép thương lượng.

- - Thay vì là nữ nam nhân được sủng ái trong hậu cung, thái giám tổng quản nắm quyền khuynh đảo một phương vẫn hơn đi?

Quá khó chọn!!!!

Hệ thống cắn cắn khăn tay, anh anh giãy giụa, bộ dáng như cô vợ nhỏ chịu ủy khuất, cắn môi nói: "..... Thái giám tổng quản".

"Chuẩn".

Phong Hoa gật gật đầu, ánh mắt lơ đãng lướt qua cổ tay --

Máu tươi trước mắt....

Yêu diễm, đỏ tươi, hỗn độn.

Nơi vết thương từ cổ tay quanh co, khúc khuỷu chảy ra, ở trước mắt nở rộ ra Mạn Châu Sa Hoa đến mức tận cùng, thu hoạch sinh mệnh..... Tạo ra một cái chết đẹp đẽ.

Phong Hoa nhìn chăm chăm nó, nhú mảy.

Thái giám tổng quản vừa bị ban tên vừa thấy, trái tim run rẩy, nom nớp lo sợ hô lên: "Bệ hạ....."

"Bộ mặt này..." Phong Hoa lạnh giọng đánh giá cổ tay rồi đến gương mặt, "Làm bẩn mắt trẫm".

Hệ thống khó khăn muốn giải thích, đột nhiên dừng lại!

Thì ra.....

"Bệ hạ ngài chỉ là ghét bỏ gương mặt này quá *ăn ngó sen?"

Hệ thống đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, nó còn tưởng rằng Phong Hoa không hài lòng khối thân thể vừa mới xuyên qua này liền muốn tự sát!

"Ăn ngó sen?" Thanh âm cất dấu nhẹ nhàng nghi hoặc.

"Chính là ----- xấu, ý là ngài chê bộ mặt này xấu!". Hệ thống vội vàng phiên dịch cho nàng nghe.

Phong Hoa như suy tư điều gì gật đầu một cái, liền nhớ kĩ.

Cái gọi là hệ thống này, trong miệng luôn thốt ra nhiều lời kỳ quái.

Tỷ như nói "ký chủ", "xuyên qua vị diện", "hoàn thành nhiệm vụ", "công lược đế quân",.....

Bất quá, chỉ cần có thể sống sót ----

Nàng sẽ không để ý đến bất cứ điều gì.

Vì thế, khi mở mắt ra đã là nơi xa lạ đến nghiêng trời lệch đất.....

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (2)

Cùng hệ thống trời định, là do ngoài ý muốn.

Mà từ cái lí do này, đôi vì nữ hoàng bệ hạ nắm trong tay quyền sinh sát mà nói, cũng không phải cái gì tốt đẹp.

Phong Hoa nhớ rõ, trước khi chết trong đầu vang lên một đạo thanh âm:

"Có biết ngại vì cái gì mà mưu triều soán vị thất bại không?"

"....." Đây quả thật là một vấn đề đến từ sâu trong linh hồn!

"Bởi vì ngại không có nam sủng, bệ hạ!"

"....." Giữ mình trong sạch thì kỳ quái sao???

"Đến với chuyến đi xuyên qua các vị diện nghịch tập, ngại cần phải moah moah, cần phải bạch bạch bạch, tập hợp tam phu bốn hầu mỹ nam thập nhị cung, ngại liền có thể đi lên đỉnh cao nhân sinh, lại một lần nữa ngồi lên vương tọa".

"....."

Tuy rằng không biết mấy cái từ "xuyên qua vị diện", "nghịch tập", "moah moah", "bạch bạch bạch" là thứ quý gì, nhưng tam cung phu bốn hầu mỹ nam thập nhị cung, Nữ hoàng bệ hạ lại hiểu.

Phong Hoa rút cuộc cũng mở miệng: "Người muốn trăm lấy sắc dụ người sao, tuyệt đối không có khả năng! Hết hy vọng đi!".

Hệ thống vội vàng nói: "Không không không, bệ hạ ngại muốn học sẽ tự đi tra hỏi a!"

"Tự đi tra hỏi là như thế nào?" Nữ hoàng bệ hạ nhú mày, sao nàng nghe đều không hiểu gì vậy?

Thấy Phong Hoa rất có hứng hỏi, hệ thống liền biết cách hấp dẫn, lập tức cố gắng lừa dối, muốn đưa nữ đế đại nhân cột lên thuyền giặc.

"--- Bệ hạ ngại chỉ cần ngắm lại, không phải là bọn họ ngủ với người mà là người sủng hạnh bọn họ, trong lòng có phải khai thông rất nhiều không?"

Nghe vậy.....

Dường như rất không tồi.

Cách cái chết 1 khác, Phong Hoa gật gù đầu, thành giao.

"Bắt đầu đi!"

Hệ thống quá đổi vui mừng, chuyển sang cách gọi mới: "Được, ký chủ".

"Kêu ta là nữ hoàng bệ hạ".

"..... Được, bệ hạ!"

Nói dễ nghe là đi lên đỉnh cao nhân sinh, nhưng khi xem lại.....

Trầm tin người mới lạ!

Phong Hoa từ đôi môi tái nhợt, hiện ra 1 nụ cười lạnh bạc.

Giống như một đóa hoa nhỏ sinh trưởng bên sông băng, tái nhợt hoa mỹ, lung lay sắp đổ.

Nhưng lại điểm sát thiên hạ.

"Tiểu thống tử, người không phải nói trầm đến các thế giới khác là để đi chinh phục thiên hạ sao? Cái tình huống này, người nên giải thích một chút". Nữ hoàng bệ hạ đột nhiên lạnh giọng hỏi.

Tiểu thống tử cắn khấn tay "Hồi bệ hạ, sự tình này....."

Hệ thống nói, đây là tự động chọn lựa thích hợp, không phải nài nó úp, nó không bói!!!

Không thân thể nữ hài này, ở thế giới của Phong Hoa là cùng tuổi, xác suất thích hợp là rất cao, bởi vậy ở thời điểm cô gái cắt tay tự sát cũng là lúc --

Phong Hoa đến.

"..... Bệ hạ, ngài chiếm dụng thân thể nữ hài này, nhân quả luân hồi tiêu diệt nghiệp chướng, tốt nhất là nên giúp nàng hoàn thành tâm nguyện." Hệ thống nói.

Phong Hoa liếc xéo nó một cái "Tiểu thống tử, lúc trước người vẫn chưa nói điều này a".

"Hắc hắc hắc....." Hệ thống bị một ánh mắt lạnh lẽo của Phong Hoa nhìn đến, liền rùng mình, trên mặt liền cười ha ha "Tuổi lớn trí nhớ không tốt, nhất thời quên mất".

Vừa cười vừa nói xong, hệ thống liền run bần bật.

Làm sao đây, nó có thể sẽ bị lãng trí xử tử hay không??

Đề quân, ký chủ này quá hung tàn, thỉnh cầu chi viện a!!!!

Cuối cùng, Phong Hoa lại không so đo ngoài dự đoán.

"Xem người hiện giờ chỉ là một chó săn ở bên trầm, tạm thời bỏ qua cho người trước, không được có lần sau".

Hệ thống sống sót sau tai nạn, tâm can trở nên nhẹ nhõm, vội vàng nhắc nhở: "Bệ hạ, người mau gọi 120 để kêu xe cứu thương đi! Cắt cổ tay tự sát, mất máu quá nhiều sẽ dễ dàng làm đại não thiếu đường khí, sẽ biến thành thiếu năng trí tuệ!".

..... Thiếu năng trí tuệ?

Phong Hoa cảm thấy đây không phải là lời nói gì tốt đẹp.

Nàng đem một nửa con dao còn ở cánh tay rút ra bên ngoài dưới con mắt kinh ngạc của hệ thống -----

"Đinh".

Lưỡi dao rơi xuống mặt đất kêu thanh thúy.

Một cổ máu tươi phun ra, điểm lệ như hoa.

Trái lại Phong Hoa -----

Về mặt của nàng, một chút đau đớn đều không có.

Mặt mày tái nhợt, không một gợn sóng.

Hệ thống thấy thế, ngữ khí gấp ghe, nói chuyện không lưu loát "Bệ hạ bệ hạ bệ hạ bệ hạ..... Ngài không sao chứ?"

Đề quân a, ký chủ này biến thái quá, rút dao khỏi vết thương không nháy mắt lấy 1 lần!

Sợ wá đi!!!!

"Thân thể, đầu tóc là từ cha mẹ mà ra, nữ hài này có dũng khí cắt cổ tay làm trầm khâm phục không thôi, nhưng không nghĩ tới kỳ thật..... Nhát như chuột".

Phong Hoa xé khăn trải giường thành mảnh vải, gắt gao bó vào động mạch chủ, cứu chữa đơn giản để ngăn máu chảy nhanh, một bên nhẹ giọng nói.

Sắc mặt nàng tái nhợt, không chút để ý mà nói ra, lại làm Tiểu Bạch hệ thống mới ra lò chấn động, run rẩy không thôi.

"Người xem"

Phong Hoa ngửa khí lười biếng, xem vết thương ghê người trên cánh tay tinh xảo "Lưỡi dao chính tề sắc bén, nhưng vết thương sâu cạn không đồng nhất, so le không đều, điều này chứng tỏ nàng ta..... Do dự".

"Không muốn chết, lại cố tình phải làm loại chuyện này -----"

"Ha ha....."

"Thú vị"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (3)

Trước khi hôn mê vì mất máu quá nhiều, Phong Hoa dùng đồ vật thần kỳ gọi là "điện thoại", gọi người hầu dưới lầu một hồi.

"Kêu xe cứu thương đến đây"

Cái từ "xe cứu thương" này, là từ hệ thống biết được.

Ngửa khí tôn quý trời sinh, làm người khác vô pháp kháng cự.

Phong Hoa nói xong, không chờ người hầu đáp lại, liền "bang" một tiếng, đem máy điện thoại bàn kiểu Âu thả xuống.

Máu không ngừng xói mòn, làm thân thể nhẹ hẫng, mắt nàng không khỏi mờ mịt chút ít.

Ở ngay lúc này, Phong Hoa bỗng nghe thấy tiếng hệ thống vang lên: "Bắt đầu tiếp thu ký ức....."

-

Thân thể mà nàng đang sử dụng này tên là Hứa Nặc

Hứa gia là đệ nhất hào môn Phong Thành, Hứa Nặc là huyết mạch duy nhất của Hứa thị, nói là ngậm thìa kim cương mà sinh ra cũng không quá.

Đáng tiếc-----

Thượng đế cho người cả đời có vô lo với tài phú, quyền lực, địa vị, liền lấy từ người người một số thứ trao đổi.

Hứa Nặc bị thượng đế lấy đi chính là ----- sức khỏe.

Hứa Nặc sinh ra bị mắc bệnh tim bẩm sinh.

Bệnh tim ở thời đại khoa học kỹ thuật hiện đại phát triển, không phải là không thể chữa được.

Muốn sống sót-----

Đơn giản, đổi tim a.

Với tài phú ngập trời cùng quyền lực của Hứa thị, cũng có thể cho Hứa Nặc đổi tim.

..... Nếu thật sự đơn giản vậy thì tốt rồi.

Sử dụng tiền để giải quyết đối với các đối tượng nghèo để họ đổi tim, dễ dàng như vậy, sẽ không gọi là sự tình.

Đáng tiếc.

Hứa Nặc là nhóm máu đặc thù.

Đại tiểu thư nhà tài phiệt sử hữu nhóm máu quý hiếm, so với người bình thường càng cao quý hơn trăm ngàn lần -----

Hứa gia mạnh tay mua nhóm máu.

Loại máu gấu trúc này, cả nước trên dưới tỉ người, kỷ lục cũng chỉ có 30 người sở hữu.

Cả máu gấu trúc lẫn trái tim đều trân quý, đôi tim sẽ tổn hại mạng người, cũng không thể làm lớn lên.

Huống chi Hứa gia cũng chỉ là kẻ hèn quyền quý.

Chi tiền để mua máu tươi với trái tim sống, có tiền cũng không thể đổi, Hứa Nặc hẳn là phải chết không phải nghi ngờ.

Cô ở Hứa gia phồn hoa cẩm tú, sinh mệnh tươi đẹp dần dần thiêu đốt thành tro tàn.

Trong quãng đời ngắn ngủi còn lại, trừ bỏ Hứa phụ Hứa mẫu, còn có thiếu niên tên Hứa Khả, lấy tư thái sáng lạn, tuyệt đối là nắm giữ được một địa vị quan trọng.

Hứa Khả là em Hứa Nặc, nhưng không có huyết mạch tương liên.

Hắn là con nuôi do Hứa gia thu dưỡng.

Có lẽ cha mẹ ngày thường bận rộn, luôn dễ dàng xem nhẹ kiểu nữ trong nhà, ngẫu nhiên hỏi thăm lại sức khỏe con gái không được khỏe mạnh, thiếu khuyết bạn chơi.

Có lẽ cha mẹ phát thiện tâm, muốn làm tốt chuyện này.

Cũng có lẽ, Hứa gia thuần túy thừa tiền, không có chỗ tiêu.....

Tóm lại, năm Hứa Nặc 12 tuổi, Hứa Khả từ cô nhi viện vào Hứa gia làm con nuôi.

Khi đó, Hứa Khả cũng chỉ có 10 tuổi.

Hứa Nặc còn nhớ rõ, từ nhỏ có bệnh tim bẩm sinh, không có cách nào giống như các cô gái khác đi trường học, chỉ có thể ở nhà mời giáo viên trường học đến dạy từ nhỏ đến lớn, ở lâu đài hoa lệ này an tĩnh đến tĩnh mịch, thật cô đơn.

Người hầu cùng quản gia chỉ biết khản trương mà nghiêm khắc nói rằng cái này không được, cái kia không thể.

Giáo viên cầm tiền lương kénch xù, chỉ cần hoàn thành nội dung bài học liền có thể về, mà cùng nói chuyện với tiểu công chúa trong tháp ngà voi hay giải sầu cùng cô ----- thật xin lỗi, điều đó không nằm trong phạm vi chức trách.

Hứa Khả xuất hiện, liền biến thời thơ ấu cô tịch, duy nhất 1 màu sắc trở thành cuộc sống đầy hương vị mộng ảo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 4: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (4)

Không có người nào lại không thích người có ngũ quan tinh xảo, cơ hồ có thể dùng từ xinh đẹp để hình dung một thằng bé, Hứa Nặc cũng không ngoại lệ.

Nhưng mà, cha mẹ Hứa Nặc đã từng cảnh cáo cô:

"Nặc Nặc, không được thân cận quá với đứa bé Hứa Khả kia".

Hứa Nặc lại không nghe.

Trên thực tế, một cô bé luôn ngoan ngoan, trong xương cốt cũng sẽ có tính cách phản nghịch.

Huống chi, 12 tuổi vừa vặn là tuổi mà các thiếu nữ dậy thì.

Làm con ngoan 12 năm, cái gì cũng đều nghe cha mẹ, như vậy.....

Ngẫu nhiên cãi lời cha mẹ, hẳn là sẽ không có chuyện gì lớn đi?

Cô đem tất cả mọi thứ chia sẻ cùng hẳn, mà Hứa Khả vốn được nhận nuôi, không có quan hệ huyết thống nhưng nhờ sự nhiệt tình của cô, hẳn dần dần đã không còn phòng bị, khuôn mặt xinh đẹp bắt đầu tươi cười.

Nụ cười đó thật tươi, ấm như ánh nắng giống như có thể hòa tan băng tuyết.

Năm tháng ấm áp dần trôi qua.

Thời gian đó thật ngắn ngủi.

Giống như một pháo hoa, một cái chớp mắt liền sáng lạn, một cái chớp mắt lại vô tận thê lương.

Một thiếu niên đã từng cười xinh đẹp, mềm ấm như hoa, cặp mắt phượng khi nhìn cô kia, lại mát lạnh không gọn sóng.

Ngày trước, hẳn vẫn như cũ ngoan ngoãn gọi cô một tiếng: "Chị ơi".

Ngày sau, hẳn không một chút nào che giấu sự ác ý bên môi: "Hứa Nặc, cô đừng tưởng tôi gọi cô mấy tiếng chị thì liền có thể khoa tay múa chân trên cuộc đời của tôi đi?".

Gương mặt kia, lộ ra lúm đồng tiền xinh đẹp nhưng ác liệt.

Thanh âm kia, phảng phất gần trong gang tấc, ngay cạnh bên tai.

.....

"..... Chị".

Âm thanh mềm ấm, mang hương thơm mát lạnh của bạc hà bên cạnh truyền đến, từ vành tai thổi vào lỗ tai, hỗn loạn nhẹ nhàng không rõ ý cười.

Đôi tay xinh đẹp thon dài chậm rãi, chậm rãi dòi xuống nơi cổ tay đang băng bó.

"Làm gì?".

Phong Hoa chế trụ xương cổ tay tinh xảo của thiếu niên, góc độ chuẩn xác, lực đạo hơi lớn, chậm rãi mở mắt, đôi môi tái nhợt phun ra một câu chất vấn.

Thứ gọi là thuốc mê kia từ trước đã truyền vào thân thể, làm ý thức cô dần mơ hồ.

Bất quá, trời sinh tính cảnh giác cao độ, cảm nhận được hơi thở nguy hiểm, khi tay thiếu niên có ý đồ tới gần trong nháy mắt, theo bản năng ra tay phản kích.

Động tác nhanh đến kinh người, lấy góc độ chính xác, nhanh chóng bắt lấy bàn tay thiếu niên.

Chỉ cần một ít lực đạo, liền có thể làm hẳn không thể nhúc nhích.

Ai to gan như vậy, dám mưu toan ám sát trẫm?

Phong Hoa nâng mí mắt, ánh mắt lạnh lẽo, sắc bén hướng đến "thích khách" -----

Đập vào mắt là gương mặt xinh đẹp, trắng nõn nhưng không nữ tính.

Ánh nắng xuyên thấu phòng bệnh VIP xa hoa, như mạ lên một vầng sáng nhàn nhạt cho thiếu niên.

Cả người đều thuần khiết, vô hại.

Đặc biệt cặp mắt phượng mát lạnh không gọn sóng, giờ khắc này đều biến mất, chỉ còn lại sự trong suốt, ngây thơ.

"Chị tỉnh rồi nha!".

Thanh âm nhẹ nhàng hỏi một câu, đôi môi hơi giương lên, tạo thành một vòng cung đẹp.

"..... Thật tốt".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 5: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (5)

Hai chữ này, tựa như sự vui mừng phát ra từ nội tâm.

Đáng tiếc.....

Đừng tưởng rằng trầm không nhìn thấy được trong mắt người có sát khí!

Phong Hoa hơi nheo lại đôi mắt, đôi môi phát ra tiếng lạnh lẽo: "Cậu vừa mới....."

"Chỉ là muốn nhìn xem tay chị thế nào mà thôi".

Đôi mắt thiếu niên hơi cong lên, bộ dáng thích ý nhẹ nhàng, phảng phất....

Kẻ muốn ra tay vừa nãy kia, không phải hấn.

Phong Hoa bất động thanh sắc, lực đạo không giảm lấy nửa phần.

Hiển nhiên, cái lí do này không thuyết phục được nữ hoàng đệ hạ của chúng ta rồi.

Bởi vậy -----

Muốn ta buông tay sao?

Không có khả năng.

Phong Hoa: Luôn có những kẻ muốn dùng sắc đẹp dụ dỗ trầm, ý nghĩ kỳ lạ!

Nhớ năm đó, ít nhiều gian thần nịnh hót muốn dùng mỹ nam kế, ý đồ muốn trầm trầm mê nam sắc, từ đây sẽ dần đoạt lấy triều cương, quyền khuyêh triều dã, mưu đồ soán vị, trầm đều mắt nhìn thẳng không chút dao động!

Xương cốt tay tinh tế như sắp vỡ ra, thiếu niên mặt mày vẫn như cũ.

Khuôn mặt không hề vận vẹo đau đớn.

Dưới ánh mặt trời lấp lánh, đôi môi hơi cong lên, chậm rãi nói:

"Nghe bác sĩ nói, trên tay chị có cắt một vài đạo vết thương, trong đó một đạo vừa vận là ở trên động mạch chủ, nguy hiểm đến mức muốn lấy mạng chị đó....."

Ngữ điệu mềm ấm, từng chút từng chút một trầm xuống, dần dần phát ra từng đợt khí tức hắc ám.

"Chị đúng thật là..... Một chút cũng không dừng cảm".

"Nếu chị dừng cảm một chút, một đạo đứt khoát, nói không chừng tôi sẽ không phải nhìn thấy bộ dạng rất dễ gây chán ghét này của chị đâu!"

Hắn ở bên tai cô, gần từng chữ một.

Một giọng điệu tràn đầy ác ý.

"Vậy thì đúng là nên xin lỗi....." Phong Hoa cong môi cười, đem âm cuối ngữ điệu kéo dài, uyển chuyển quyến rũ.

Những người quen thuộc cô, đều biết nữ đế Phong Hoa càng tức giận, nụ cười càng minh diễm.

Cô cũng không cam lòng yếu thế, gần từng chữ một trả lời: "Làm cậu thất vọng rồi".

Thiếu niên từ chỗ sâu trong đáy mắt hơi hơi biến hóa.

Chợt, má lúm đồng tiền xuất hiện bên môi hắn "Chị tựa hồ có chỗ nào không đúng....."

Là hơi thờ.

Lúc trước Hứa Nặc, vốn có bệnh tim bẩm sinh, biết được không có khả năng có thể mua được máu chữa bệnh cho mình, mặc kệ váy trắng tóc đen của cô có chỗ nào tái nhợt, tinh xảo, vẫn như cũ không thể che dấu được cảm giác lợn lờ tỉnh mạch.

Mà nay -----

Cô gái mặc trang phục người bệnh nằm ở trên giường, tóc dài đen nhánh quanh co khúc khuỷu bên gối, sắc mặt còn trắng bệch.....

Đáy mắt cô, lại ẩn chứa tình quang sáng quắc, không còn âm trầm như trước.

So sánh với trước kia, thì lại là biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Rốt cuộc là vì sao, rõ ràng cô còn một lòng muốn chết, nhưng lại lần nữa bốc cháy lên hi vọng.

Hắn rất tò mò.

Thiếu niên ngoéo khóe môi một cái

..... Từ nhát nhéo không thú vị, lâm vào bóng tối, thậm chí hận không thể một lần chết quách đi liền một lần nữa có hướng tích cực lên!

"Con người chết qua một lần, tự nhiên sẽ trở nên bất đồng". Nàng cũng cười, đôi môi đậm sắc, cổ tình nhiễm hoa điểm lương bạc "..... Nếu không cậu tự mình thử xem, nói không chừng có thể trải nghiệm loại biến hóa kỳ dị này cũng nên!".

Ăn miếng trả miếng.

Một Nữ hoàng đầu đội vương miện, tuyệt không dễ dàng cúi đầu nhận thua.

Chỉ bằng một thiếu niên có hành vi phạm thượng này.....

Nữ hoàng bệ hạ: Nếu đổi lại là ở chỗ của ta, nguoi như thế này sẽ bị lập tức mang ra chém đầu, trảm cùng nguoi diễn!

- -----

Lần đầu tại hạ edit có gì thì các vị cứ cmt hết ở dưới nha, cái nào cũng nhận để lần sau rút kinh nghiệm!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ (6)

Edit by Racy

Trông nét Hứa Khả đẹp như lưu li, Phong Hoa vừa dứt lời, liền ần ần tụ tập khí tức hắc ám....

Đôi môi hơi hơi cong, cười nhạt, phun ra mấy câu chữ: "Không, tôi cảm thấy vẫn là chị thử lại một lần nữa là tốt hơn, nói không chừng..... chị có thể trở về giống như trước kia thì sao?"

Giống như trước -----

Yếu đuối, nhát gan, thiện lương đến vô dụng.

Hứa Khả vừa nói xong, sắc mặt Phong Hoa liền trầm xuống.

Một bàn tay khác của Hứa Khả đặt lên mặt trên của cổ tay đang băng bó tinh tế.

Hắn chậm rãi dùng sức buộc chặt, một bên hướng Phong Hoa mỉm cười, thanh âm mềm mại nói:

"Máu của chị, có phải hay không so với người khác..... phá lệ trân quý hơn?".

Ngờ khi Hứa Khả nghi hoặc.

Tựa như đang hỏi Phong Hoa, tựa như đang hỏi chính mình.

Mặc dù lộ vẻ mặt nghi hoặc, thiếu niên trước mắt vẫn tinh xảo như cũ, vẻ đẹp đến từ vẻ bề ngoài, nhưng nguoi tuyệt đối sẽ không nhìn ra, bên trong hắn vẫn cất dấu một con ác ma.

Một khi xúc động, hắn liền kéo nguoi vào trong bóng tối, mỉm cười thương thức nỗi khổ của nguoi, cuối cùng đem nguoi..... chậm rãi cắn nuốt.

Miệng vết thương đã khép lại nhưng lại bị vỡ ra, động mạch chủ ở cổ tay trái qua thêm một lần tổn thương mạch máu, rất nhanh liền khiến băng gạc trắng thuần nhuộm đỏ.

Nữ hoàng bệ hạ thề, đây tuyệt đối không phải trải nghiệm vui vẻ gì.

Ít nhất, trong trí nhớ của nàng, đã thật lâu, thật lâu long thể của nàng đã không bị thương như vậy.....

Đôi mắt Phong Hoa bất chợt hiện lên hoảng hốt.

Những kí ức đó đều đen tối, dài đến vô tận, tuổi nhỏ chưa thể nắm bình quyền, trong cung đình đều là ngòi lửa ta gạt, nhân tâm đấu đá.....

Hồi ức làm con ngòi trong phút chốc lạnh xuống, sự hoảng hốt ngăn ngòi biến mất, trông mắt màu hồ phách lạnh lẽo, nhìn kỹ chỗ sâu trong đáy mắt là một mảnh hoang vu.

Đôi môi hiện ý cười lương bạc:" Tất nhiên là so với người thường trân quý hơn một ít".

Máu của thiên tử, người thường há có thể bằng được?

Phong Hoa kiêu ngạo, đã có ở trong xương cốt.

Mặc dù trước mắt lâm vào hoàn cảnh xấu, mặc dù biết rõ những lời này không thể nghi ngờ sẽ chọc giận thiếu niên trước mắt, nhưng chỉ cần nắm chắc --

Nàng tuyệt đối sẽ không rụt rè nhận thua.

Nụ cười trên mặt Hứa Khả động lại, dần biến mất, cuối cùng hóa thành biểu cảm vô tình "Vây..... Để tôi nhìn thử xem, dòng máu trên quý như vậy, nếu chảy xuống không biết sẽ xinh đẹp bao nhiêu".

Phong Hoa trước mắt liền tối đen, trước khi ngất xỉu một khắc trầm nghĩ:

Tiểu tử, trăm nhớ kỹ ngòi -----

!!!

Thẳng đến khi máu tươi đập vào mắt, Hứa Khả không chút để ý thu hồi tay, hắn thấy đầu ngón tay trắng như ngọc của mình nhiễm một chút máu, đôi mắt xinh đẹp hiện lên một tia cảm xúc.

Lấy một khăn giấy, lau ngón tay cho sạch sẽ, đem giấy tùy ý vứt vào sọt rác.

Hứa Khả ấn chuông cấp cứu gần giường bệnh.

Do bệnh tình của hòn ngọc quý trên tay Hứa thị, Hứa thị tài phiệt đã đăng ký cấp một nửa tài chính cho toàn bộ tư nhân bệnh viện, từ trên xuống dưới đều sẵn sàng như nghênh đón quân địch.

Các bác sĩ, hộ sĩ rất nhanh liền chạy vào phòng bệnh xa hoa.

"Mau! Đưa đến phòng cấp cứu! Miệng vết thương lại nứt ra rồi!".

"Này, chuyện này rốt cuộc là sao? Miệng vết thương của Hứa tiểu thư như thế nào lại nứt ra?".

.....

Ở trong một đoàn người hỗn độn, thiếu niên xinh đẹp lộ ra một biểu cảm vô tội thuần lương:" Là chị ấy tự mình..... Chị nói, chị ấy không muốn sống nữa".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ (7)

Phóng -----

Tất!

Đường đường là nữ hoàng bệ hạ mỹ lệ, cao quý, lần đầu tiên Phong Hoa xúc động muốn chửi bậy

Khi vừa mới ngất xỉu, linh hồn Phong Hoa bị hệ thống bắn ra ngoài thân thể Hứa Nặc, lúc này nàng đang phiêu dang ở trên không, trơ mắt nhìn Hứa Khả đang nói hươu nói vượn, lại không thể nói lại một câu.

Bệ hạ tức giận giống như núi lửa bùng nổ, sợ wá~

Tiểu tâm can hệ thống run rẩy, kế thừa chức vụ thái giám tổng quản hẳn là phải cho trọn vẹn chức trách, nói một câu khuyên nhủ:"Bệ hạ xin bớt giận....."

Hứa Nặc thật nhanh bị bác sĩ đẩy đến phòng cấp cứu.

Linh hồn Phong Hoa không thể cách thân thể Hứa Nặc quá xa, đành phải bay vào cùng.

"Cầm máu....."

"Khâu lại....."

"Không xong! Mất máu quá nhiều làm tâm suất Hứa tiểu thư giảm xuống, lập tức lấy CPR làm tim phổi sống lại".

Một đám áo blouse trắng bận trước bận sau, Phong Hoa ngồi xếp bằng ở giữa không trung, một tay chống cằm, ánh mắt lười biếng, trên mặt chưa từng lộ ra một tia nôn nóng.

Nàng ăn mặc, trang điểm như lúc còn sống ----- mặc dù là linh hồn, cũng là muốn bảo trì hình tượng cao ngạo, tôn quý nha.

Ở cổ đại, lấy tím vi tôn.

Áo tím có tay áo rộng, ở đó có thêu thanh hoàng sống động như thật.

Chớ nói quá nhiều, chính là một bộ có khí thế quân lâm thiên hạ.

Hệ thống ở một bên nhin không được đem trái tim treo lên, thấy Phong Hoa phảng phất không để trong lòng, khó hiểu hỏi:" Bệ hạ, ngài không lo lắng sao?"

"Lo lắng cái gì?" Phong Hoa không chút để ý hỏi lại.

"Lo lắng thì có thể giải quyết vấn đề sao? Trẫm không phải ngự y, nên lo lắng sốt ruột chính là ---- bọn họ!".

Ngón tay xinh đẹp không tì vết, Phong Hoa chỉ vào đám bác sĩ bận rộn phẫu thuật "Cầm bông lộc Hứa gia, nếu không thể cứu sống tiểu công chúa, phiền toái chính là bọn họ, trẫm đâu có quan hệ gì đâu?"

"Đến nỗi trẫm...." Động tác của Nữ hoàng bệ hạ tạo nên cảnh đẹp ý vui, thu hồi tay, nhàn nhạt nói:" Chỉ cần ngồi xem diễn là được".

Hệ thống:"....."

Bệ hạ ngài nói rất có đạo lý, ta không có gì để nói!

Một lát sau.

Hệ thống bất chợt phản ứng lại:"Dì? Bệ hạ không đúng a....."

Phía dưới

Lúc này, thanh âm hộ sĩ sốt ruột mang theo vài phần hoảng sợ đột ngột truyền đến:" Không xong, kho chứa máu Hh của bệnh viện chúng ta, toàn bộ đã dùng hết....."

- - -

Ngoài bệnh viện, Hứa phụ Hứa mẫu một trước một sau sốt ruột chạy đến.

Hứa mẫu tới trước.

Thân là chủ mẫu hào môn, Hứa mẫu từ trước đến nay đều là một phu nhân quý phái, mặc kệ buổi từ thiện hay là bữa tiệc tư nhân, đều không tránh được mời bà đến để có thêm vinh quang. Hứa mẫu một thân dạ phục hoa lệ tới thượng chạy đến bệnh viện.

Hứa phụ đến trễ hơn so với Hứa mẫu một chút thời gian.

Hứa phụ một thân bộ tây trang giày da, thành công với danh xưng nhân sĩ, tóc tai hơi hỗn loạn, trên người còn mang theo mùi nước hoa nồng nặc của phụ nữ, như là..... vừa mới từ trên giường của người phụ nữ nào đó xuống.

Hai người chạm mặt, đều là bằng mặt mà không bằng lòng, nhưng đều giả bộ như vợ chồng ân ái, cùng nhau đi vào.

Ngoài phòng giải phẫu, thiếu niên đang dựa vào tường, đầu cúi thấp tạo ra góc nghiêng đẹp đẽ, lông mi dài rủ xuống, hoàn mỹ che lấp cảm xúc. Hứa mẫu một bộ champagne, giày cao gót lộ cộc, khí thế mười phần đi đến.

Dương tay, cho thiếu niên một bạt tai.

"Bang -----"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ (8)

Thanh thúy, vang dội.

Đầu thiếu niên, bị tát đến nghiêng sang một bên.

Cổ trắng nõn, vẻ ra một độ cung tuyệt đẹp là lướt, như cánh thiên sứ bị gãy và rơi xuống.

Lông mi đen thanh lãnh rủ xuống, da thịt dưới mí mắt hiện lên một lưỡng đạo hình quạt, cái má đỏ bừng.

Khỏe môi trong phút chốc có một ít máu tươi tràn ra.

Hứa Khả vươn đầu lưỡi liếm liếm.

Sự đau đớn cùng với..... hương vị của máu a.

Thơm ngọt, đồ tươi.

Trong người từ xương đến máu đều hưng phấn lên.

Hứa mẫu tát xong vẫn chưa cảm thấy hết giận, vươn ra móng tay mới làm để dành cho yến hội hôm nay, hận không thể cào rách mặt thiếu niên.

"Hứa Khả, chúng tôi có lòng tốt thu nhận cậu, cậu lại chăm sóc chị cậu như vậy hả? Nặc Nặc vì cái gì mà cắt cổ tay tự sát? Cậu vì sao không coi chừng con bé?"

Từng câu từng chữ, đều cắt giấu ngàn châm sắc bén, vô hình đã thương người khác.

Cho dù có mắng chửi người khác, là một đấng gia chủ mẫu, vẫn như cũ có tư thái cao cao tại thượng, không ai bì nổi, sẽ không giống mấy người đàn bà đánh đá làm người ta chán ghét, ngược lại những người không biết chuyện sẽ cảm thấy.....

Có thể làm một phu nhân cao quý, ưu nhã nổi trợn lời đình, nhân định là bị thiếu niên này khiến nàng thật sự tức giận.

Hứa Khả lộ ra nụ cười mỉa mai nho nhỏ, nhỏ đến mức khó phát hiện, đôi mắt hiện lên tia kim quang trào phúng.

Thái độ Hứa mẫu cường ngạnh chất vấn, nhin không được lại nâng tay -----

"Được rồi, Thục Viện, Hứa Khả cùng lắm mới chỉ 18 tuổi, so với Nặc Nặc còn nhỏ hơn, bà đừng trách móc nó quá nặng nề, chuyện Nặc Nặc cắt cổ tay tự sát..... cũng không thể trách nó". Lần này Hứa phụ nhanh tay lẹ mắt giữ chặt Hứa mẫu.

Hứa phụ hạ thấp thanh âm, nửa khuyên giải an ủi, nửa nhắc nhở nói: "Trước công chúng, chú ý hình tượng của mình".

Đang lo lắng con gái trong phòng phẫu thuật không rõ sống chết, Hứa mẫu nghe được lời này, lập tức nổi giận lôi đình.

"Hứa Thế Minh, đừng cho là tôi không biết ông từ giường của tình nhân nào xuống dưới!". Bà hất tay Hứa phụ ra, tức giận mắng, mang theo khí thế phu nhân tài phệ nói: "Nếu như không phải..... Ông căn bản sẽ không để ý tới sống chết của Nặc Nặc".

Hứa phụ sắc mặt thay đổi.

Nhưng lại ngoan ngoãn buông tay, không dám nói nữa.

Cùng Hứa phụ tranh phong, làm ông ta á khẩu không trả lời được, Hứa mẫu tuy tức giận, thế nhưng con giận dường như được vuốt xuống.

Chỉ là, đôi mắt tinh xảo như được phác họa của bà, vẫn như cũ dừng lại ở trên người thiếu niên đang buông mắt xuống dưới, lưu chuyển đánh giá.

Ánh mắt thoáng như độc được, khiến người khác hãi hùng khiếp vía.

Trên thực tế, Hứa mẫu hoài nghi Hứa Khả là con tư sinh của Hứa phụ, bằng không vì cái gì ông ta lại chọn trứng hăn?

Bất quá như nghĩ đến cái gì.....

Hứa mẫu dần thu liễm lửa giận.

Lúc này, phòng giải phẫu được mở ra, bác sĩ mặc áo blouse bước ra ngoài.

Hứa mẫu tiến lên "Bác sĩ, con gái tôi thế nào rồi?"

Ngôn ngữ quan tâm, dường như đối với Hứa Nặc quan tâm tha thiết, không giống diễn kịch.

Một lúc trước giống như phu nhân quyền quý, giờ khắc này cũng chỉ là như bao người mẹ bình thường khác, chỉ quan tâm con cái của mình mà thôi.

"Hứa phu nhân, ngài cũng biết lệnh thiên kim nhóm máu đặc thù, người có nhóm máu Hh cũng chỉ có khoảng 30 người, trong một lần giải phẫu, kho bệnh viện chứa máu Hh của chúng tôi không sai biệt lắm đã khô kiệt....."

"Còn cần bao nhiêu lít?" Hứa mẫu hỏi.

"400CC".

400CC, đối với một người bình thường thì đó đã là số lượng máu cực lớn.

Dù có lấy đủ thì sinh mạng cũng sẽ nguy hiểm.

Lúc này, Hứa mẫu đã không thể giữ vững phong phạm như lúc đầu.

Ngón tay như ngọc, hướng tới thiếu niên đang dựa vào tường, Hứa mẫu không chút do dự nói:

"Hắn cũng có nhóm máu hiếm, cùng nhóm máu của con gái tôi hoàn toàn tương xứng, mau dẫn hắn đi rút máu đi".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 9: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ (9)

Cửa phòng giải phẫu mở ra.

Phong Hoa bay ở trên không, nhìn thấy thiếu niên xinh đẹp mà ác liệt, giống như một gốc cây tu trúc xanh tươi, đi theo phía sau ngự y cũng chính là bác sĩ theo cách nói ở đây, không chút để ý sải bước chân đi vào.

Nữ hoàng bệ hạ sửa chữa tư thái lười biếng, ngồi nghiêm chỉnh, ngón tay thon dài chỉ vào thiếu niên đang nằm xuống, hỏi Thái giám tổng quản của nàng:

"Tiểu thống tử, trăm muốn ban chết cho điều dân này, ngươi không có ý kiến gì chứ?"

"....."

Hệ thống ghen hờn tràn trời.

Ban ban ban ban ban ban..... Chết?

Tần nhần vô tình vậy sao?

"Bệ hạ không thể -----"

Đây chính là để quân đại đại, bệ hạ sao có thể ban chết cho hần chứ? Tuyệt đối không thể!

Phong Hoa hơi cúi đầu, xoa xoa ống tay màu tím, hình thù thanh hoàng sống động như vũ cánh sắp bay, ngữ khí lười biếng:"Nga?"

Một từ "Nga" vang lên, làm hệ thống nảy sinh một cảm giác vô tận nguy hiểm, lông tơ dựng đứng hết cả lên.

Để quân a, cứu mạng!!!!!!

"Sách, thật vô dụng". Phong Hoa nhìn hệ thống, phiết phiết môi, ngữ khí ghét bỏ:"Tại sao bên người trầm lại có kẻ như ngươi vậy....."

Hệ thống cắn khần tay:"anh anh anh".

Lại bị nữ hoàng ghét bỏ.

Phong Hoa lại càng thêm ghét bỏ: "Ngươi có thể hành động như nam nhân được không?"

"....." Hệ thống nhuyển mạnh, trong giọng nói có mang theo một tia chán chờ cùng run rẩy nói:"Bệ hạ..... Thái giám tổng quản vốn dĩ..... Không phải nam nhân nha".

Nói xong, hệ thống lại ôm đầu run bần bật!

Cầu bệ hạ đừng chém đầu!

"....."

Phong Hoa bị nghẹn họng.

Thái giám tổng quản không phải nam nhân, dường như..... cũng không sai.

"Thôi, trầm sẽ không cùng ngươi vì điều dân này so đo". Phong Hoa lại nhìn hệ thống nào đó đang run bần bật, rộng lượng mở miệng:"Bất quá..."

Thấy bệ hạ không truy cứu, hệ thống vui mừng khôn xiết:" Bệ hạ, ngài nói!"

"Cho trầm một lí do để buông tha hần-----"

Phong Hoa hơi hơi giương cằm, hướng về phía dưới một chút.

Thiếu niên đang nằm ở trên đài phẫu thuật, ống tay áo của sơ mi đen vén lên, lộ ra cánh tay mảnh khảnh, trắng nõn.

"Sẽ có một chút đau, nhưng em không cần sợ, chỉ là rút máu thôi, rất nhanh sẽ xong....." Một nữ hộ sĩ một bên nhỏ nhẹ trấn an, một bên động tác thuần thục đem miếng kim tiêm màu bạc cắm màu mạch máu bên trong.

"Cảm ơn chị". Thiếu niên nâng mắt, hướng nữ hộ sĩ cười.

Gương mặt nữ hộ sĩ đỏ ửng lên.

Lại có thêm một loại..... cảm giác động tâm.

Nhưng không ai thấy, thiếu niên nhẹ nhàng rũ mi, che lấp đi ánh mắt thanh lãnh, không có một chút ý cười.

.....

Nhìn một màn này, hệ thống sợ ngây người-----

Để quân đại đại, ngươi lại.....hai mặt như vậy?

Quả thực là sợ đến ngây người.

"Bệ, bệ hạ". Hệ thống nhuyển mạnh khó có được kiên cường một hồi, cố gắng nói:" Ngài thật sự không thể giết hần, bởi vì hần chính là..... một mảnh nhỏ linh hồn của đế quân".

..... Mảnh nhỏ linh hồn?

Phong Hoa: Lỗi tai trầm có khả năng nghe nhầm.

Hệ thống:" Nhiệm vụ của bệ hạ chính là ở mỗi thế giới công lược để quân, tụ tập hoàn chỉnh các mảnh linh hồn".

"Sau đó?".

Hệ thống nhanh mồm nhanh miệng trả lời." Sau đó có thể triệu hoán thần long..... Phi phi phi, không phải".

Nó lập tức che miệng, tròn mắt xoay tròn chuyển động.

Không xong, sớm biết như vậy thì đã không xem trộm long châu rồi!!!

Phong Hoa đối với lời của hệ thống cảm thấy hứng thú, không thèm để ý cả lời nói vừa này, vẫy vẫy tay:

"Tiếp tục".

Hệ thống lặng lẽ thờ ra, nỗ lực nói những thông tin mình biết, nhằm lấy công chuộc tội.

"Công lược để quân rất đơn giản, ngài chỉ cần đi cảm hóa mỗi mảnh nhỏ linh hồn của đế quân. Sau đó..... ngủ với hắn là được!".

"Tụ tập đủ linh hồn, bệ hạ có thể thực một nguyện vọng bất kì".

"Bao gồm cả việc..... Sống lại".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 10: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ (10)

Về mặt hệ thống thâm trầm nói xong, chớp chớp đôi mắt, nhìn Phong Hoa.

Cầu vuốt ve, cầu khen ngợi a!

Nữ hoàng bệ hạ trực tiếp làm lơ đi ánh mắt nhuyển mạnh, mong chờ của nó, thanh âm lười biếng lại nguy hiểm hỏi:"Nga, lại còn muốn ta giúp cô gái này hoàn thành tâm nguyện?".

Hệ thống:" Dạ phải, bệ hạ.....".

Chất giọng lúng túng thành đoàn.

Phong Hoa một tay vuốt ve cằm, ống tay áo thêu thanh hoàng màu tím, như đậm như nhạt nhẹ nhàng lưu chuyển như mây bay.

Thanh âm khinh mạn từ giữa phần môi lơ đãng truyền ra:

"Vậy thì trăm sẽ tạm thời tha hẩn một mạng".

Quá tốt rồi.

Bệ hạ, hôn cái nào moah moah~~

Hệ thống kịp cao hứng không lâu, liền nghe nữ hoàng bệ hạ lạnh giọng nói: "Nhưng mà..... tội chết có thể miễn nhưng tội sống khó tha, điều này ngươi hẩn không có ý kiến gì đi?".

Hệ thống:"....."

"Nga, nếu có ý kiến thì tự giữ lại, trăm không muốn nghe". Phong Hoa mỉm cười nói:"Yên tâm, trăm sẽ cảm hóa hẩn thật tốt! Sau đó liền hào hào..... sung hạnh hẩn".

Hàm răng trắng tinh từ trong miệng gần từ chữ một làm người ta kinh tâm động phách kèm theo cảm giác nguy hiểm.

Hệ thống: Run bần bật.

Không phải ta không ngăn cản, mà là bệ hạ quá hung dữ, cho nên đế quân, ngài vẫn là..... tự cầu phúc đi!

Hệ thống liếc mắt, nhìn thiếu niên nằm song song với Hứa Nặc, thời khắc này ôm tâm tình vì mảnh nhỏ của linh hồn đế quân..... bị ai 3 giây đồng hồ.

Phía dưới.

Khi truyền máu, từng giọt máu từ thiếu niên yếu ớt truyền đi, chảy vào thân thể cô gái đang không biết sống chết thế nào nằm trên giường phẫu thuật.

Ở một bên, các bác sĩ, hộ sĩ khẩn trương quan sát phản ứng của cô gái.

Một bên giường, thiếu niên mặt mày buông xuống, không một người quan tâm, hỏi thăm.

Hệ thống nước mắt lưng tròng, cắn khăn tay nhỏ.....

Anh anh anh, để quân đại đại thật quá đáng thương.....

"Tiểu thống tử". Phong Hoa bỗng nhiên kêu nó.

Chẳng lẽ bệ hạ nhìn thấy một màn này, giống như nó thấy để quân trông rất đáng thương, rốt cuộc lương tâm bộc phát.....?

Hệ thống mắt chứa thủy quang đầy chờ mong, nói: "Bệ hạ.....".

Hai chữ kêu thật uyển chuyển, dường như có thể đi diễn vở kịch "Quý phi say rượu".

Phong Hoa mặt không đổi sắc, duỗi tay nhẹ nhàng vỗ đầu hệ thống, ống tay áo tím không cẩn thận rơi xuống làm nó nổi hết da gà, lúc này mới chậm chậm mở miệng: "Người dường như đã quên, cô gái này..... tên là Hứa Nặc phải không? Ký của cô ta, trẫm chỉ tiếp thu được một nửa, còn một nửa đã bị hấn.....Nga, là mảnh nhỏ linh hồn của đế quân nhà người đánh gãy. Trẫm còn không biết tâm nguyện của nàng, sao có thể giúp đây?".

Lương tâm bộc phát??

- ----- Không thể xuất hiện trên người nữ hoàng bệ hạ chúng ta.

Hệ thống: "....."

Vì cái gì mà nước mắt ta cứ rung rung, chính là vì đồng tình với đế quân đại đại nha!

Hệ thống trộm dùng ánh mắt "bệ hạ người chính là tra nam", nhìn thoáng qua Phong Hoa.

Trước lúc Phong Hoa phát hiện, lập tức thu liễm lại, biến thành bộ dáng ngoan ngoãn đáng yêu, dùng giọng nhuần nhuyễn trả lời:

"Cái này.....ta cũng không biết nga. Ký ức của nguyên chủ chỉ có thể tiếp thu được một lần, vạn nhất đột nhiên bị đánh gãy, cũng chỉ có thể tự mình nghĩ cách".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 11: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ (11)

Hệ thống cúi đầu.

Nó cũng chỉ là tiểu mạnh mẽ thôi, vấn đề phức tạp nhưng vậy nó sao có thể hiểu~

Bất quá.....

Hệ thống như nhớ tới cái gì, lập tức lộ ra nụ cười nịnh nọt, nói:

"Bất quá ta tin tưởng, bệ hạ lợi hại như vậy, nhất định có thể hoàn mỹ hoàn thành tâm nguyện của nguyên chủ nga, cố lên, cố lên!!!".

Phong Hoa cao quý lãnh diễm liếc nó một cái: "..... Vậy người làm thái giám tổng quản có tác dụng gì?".

Hệ thống đang tươi cười, lập tức cứng đờ lại.

..... Đây quả thực là một vấn đề đến từ tận sâu linh hồn.

Phong Hoa: "Trẫm phía trước đấu tranh anh dũng, người ở phía sau vỗ tay hô to cố lên, ơ?".

Hệ thống:"....."

Bệ hạ vừa nói vậy, cảm giác được nghiệp chướng của mình nặng nề, đều không thể tỏ vẻ dễ thương được!!!!

- - -

Hứa phụ, Hứa mẫu không chờ con gái tỉnh lại, chỉ xác định Hứa Nặc không còn nguy hiểm, liền bằng mặt không bằng lòng làm bộ dáng vợ chồng ân ái từng người rời khỏi bệnh viện.

Trên thực tế, tình yêu hào môn so với người ngoài tưởng tượng, càng thêm lạnh bạc.

Hứa Khả ngồi ở trên ghế, nhìn cô gái sắc mặt tái nhợt, mặt mày gầy yếu hôn mê trên giường bệnh, đôi mắt đen lưu li xẹt qua một tia lưu quang hết sức trào phúng.

Hứa Nặc, cô xem-----

Thân sinh cùng thu dưỡng, tôi với cô cũng không có gì bất đồng.

Giống như nhau, đều không có ai yêu.....

Cùng là những kẻ đáng thương.

Phong Hoa vẫn luôn phiêu du trên không, lười biếng thay đổi tư thế, không chút để ý chỉ chỉ Hứa Khả, hỏi Hệ-thái giám tổng quản-thống của nàng:

"Tiểu thống tử, người nói thử xem hán đang suy nghĩ cái gì?"

Tiểu-thống-tử có chút khó khăn nói: "Đế quân đại đại đang suy nghĩ gì.....ta cũng không biết nga".

Không thể nghi ngờ, với một câu trả lời này, cái hệ thống nhận được là ánh mắt ghét bỏ của nữ hoàng bệ hạ.

Hệ thống: Quá ủy khuất, cầu an ủi!

Lúc này, một hộ sĩ gõ cửa tiến vào: "Hứa thiếu gia".

Nhìn thấy người tới, Hứa Khả lễ phép đứng lên.

Một lần mất đi 400CC lượng máu, làm hán trong quá trình đứng dậy không nhận được hơi hơi lao đảo.

Chỉ là sự lao đảo thoáng qua.

Sẽ không thất lễ với người khác, lại cũng đủ để vị nữ hộ sĩ có tấm lòng thiện lương này thấy rõ.

"Hứa thiếu gia ngài cứ ngồi đi, không cần đứng lên".

Nữ hộ sĩ vội vàng tiến lên, chuẩn bị đỡ hán, lại bị thiếu niên không dấu vết-----tránh đi.

Hứa Khả nhìn xuống cảm giác choáng váng, ổn định lại thân thể, hướng đến nữ hộ sĩ một nụ cười ngoan ngoãn lại tái nhợt:"Cảm ơn chị, em không sao".

Thiếu niên cười tựa như thiên sứ, làm gương mặt nữ hộ sĩ lập tức hiện lên hai khối ửng đỏ.

Cô bất quá cũng chỉ có hai mươi mấy tuổi xuân, đối với Hứa Khả đẹp tựa như từ trong tranh bước ra, hoàn toàn không có sức chống cự.

Không nhất định phải là trâu già gặm cỏ non, chỉ là do sự thương thức cái đẹp, giống như nhìn thấy mối tình đầu vường trường mộng ảo, nhìn không được..... Tim đập thình thịch.

Nữ hoàng bệ hạ hừ lạnh một tiếng: "Hỏi ba đáp bốn".

Hệ thống:"....." Nhìn lên trời.

Đế quân đại đại..... mảnh nhỏ linh hồn, xin ngài đừng có đi tìm đường chết, bằng không bệ hạ lại tức giận, ta cũng không thể nào cứu được ngài đâu~

"Hứa thiếu gia, đồ vật ngài muốn ở đây". Nữ hộ sĩ dùng giọng điệu bình tĩnh nhất ôn nhu nói, một bên ngượng ngùng đem đồ vật trong tay đưa đến.

Phong Hoa bỗng cảm thấy rùng mình.

Nếu nàng không lầm, thì đó là-----

.....Đạo.

"Cảm ơn".

Hứa Khả tiếp nhận, hướng nàng cười.

Thẳng khi ra khỏi phòng bệnh, nữ hộ sĩ mới khó khăn lắm phục hồi tinh thần lại.

Cô che lại khuôn mặt hơi nóng, ngượng ngùng lại hưng phấn nghĩ lại.

..... Mỗi người đều nói hộ sĩ (y tá) đều là thiên thần, như thế nào cô lại cảm thấy Hứa Khả mới chân chính là thiên thần đây?

Thiên thần?

Nữ hoàng bệ hạ lại không cho rằng như vậy.

"Tiểu thống tử, cái tên điều dân này muốn ám sát trẫm!".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 12: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ (12)

Hệ thống vội vàng run rẩy nói: "Bệ hạ, bình tĩnh, bình tĩnh, để quân đại đại không phải người.....".

Cái từ 'như thế' còn chưa kịp nói ra.

Hệ thống nhìn thấy -----

Thiếu niên dáng người thon dài, chậm rãi hướng đến giường bệnh.

Ngón tay trắng nõn thường thức thanh đao, nhẹ nhàng mở ra, hiện ra hàn quang lạnh lẽo, sắc bén.

Hệ thống đột nhiên như bị bóp chặt yết hầu, ngậm miệng lại.

Nội tâm hồng mắt a!!!!!!

Để quân đại đại, ta hết sức vất vả mới mở được miệng, thay ngài cầu tình với nữ hoàng bệ hạ để sau này nàng sẽ không ngược ngài quá thảm, nhưng mà ngài lại có hành động như vậy? Ngài thật sự đã cô phụ kỳ vọng của ta, anh anh anh.....

"Không phải người như vậy?" Phong Hoa hướng nó liếc mắt một cái, hết sức trào phúng "A".

Hệ thống: "....."

Mặt đau.

#Cảm giác bị vả mặt tới nhanh như gió lốc.

Thu hồi trào phúng, Phong Hoa nghiêm túc nói: "Trẫm muốn tự tay trừng trị tên điều dân dám phạm thượng với người có quyền thế ngay trước mặt trẫm".

Hệ thống hơi hơi hé miệng: "Bệ hạ.....".

Vừa mới nói ra hai chữ, đã bị lời nói lạnh nhạt vô tình đánh gãy: "Ngồi ở một bên nghịch kiến đi, đừng can trẫm".

Nói xong, Phong Hoa trở lại thân thể Hứa Nặc.

Hệ thống: "....."

Kỳ thật ta định nói, lấy sức khỏe hiện nay của nguyên chủ, nữ hoàng bệ hạ ngài với để quân đại đại cả hai người, ai trị ai còn không xác định đâu.

Đáng tiếc, Phong Hoa còn chưa nghe được.

--

(Khi Phong Hoa còn ở trong thân thể nguyên chủ mình sẽ đối xung hô nhé!!)

Không bao lâu, Phong Hoa tỉnh lại.

Mở to mắt chính là một màn-----

Thiếu niên ngồi ở trên ghế dựa bên cạnh giường bệnh, thân hình thon dài nửa hướng về lưng ghế.

Mặt mày xinh đẹp hơi buông xuống, lông mi ở mí mắt nhỏ dài, rừ xuống da thịt trắng nõn, đầu hơi cúi, một bộ dạng nghiêm túc an tĩnh, được xưng là ngoan ngoãn khả ái.

Tư thái tùy ý lười biếng, liền ở trong mắt người có thể tạo thành một bức họa.

Tuy là trong lòng nữ hoàng đã nhận định, thiếu niên trước mặt ráp tâm bất lương, là người cả ngày luôn làm chuyện như loạn thần tặc tử, đột nhiên nhìn thấy một màn này, đáy mắt cũng không nhịn được xẹt qua tia.....Kinh diễm.

Hứa Khả đang cắt táo.

Ngón tay rất đẹp, động tác ưu nhã, vỏ táo từng chút một bị cắt ra, lộ ra thịt quả thơm ngọt bên trong.

Vỏ táo thật dài liền thành một vòng, ở trong tay thiếu niên, như một món hàng hoàn mỹ.

"Bệ hạ ngài xem, ta đã nói để quân đại đại không phải người như vậy rồi". Hệ thống có một chút khoe khoang nói.

Phong Hoa hơi hơi mở to mắt, ngữ khí có chút khiếp sợ:"Vỏ táo vậy mà có thể cắt liền không đứt sao?"

Hệ thống:"....."

Chuyện nhỏ nhặt này mà cũng kinh ngạc??

Nhưng hệ thống không dám nói ra, bằng không liền bị kéo ra ngoài chém đầu trong vòng một giây đồng hồ.

Hứa Khả cắt xong quả táo, đem dao thu vào vỏ, lúc này mới ngược mắt nhìn lên, bất gặp cô gái đang nhìn mình chăm chăm.

"Chị tỉnh rồi à".

Đôi môi hơi cong lên, lời nói tràn đầy ác ý từ môi hồng răng trắng nhẹ nhàng phun ra:" Thật đáng tiếc, vậy mà còn chưa chết".

Phong Hoa liếc mắt nhìn hân-----

Mạnh miệng.

Ngươi làm trảm chảy máu đầm đìa, nhưng không phải cuối cùng máu của ngươi vẫn ở trong cơ thể trảm sao?

Đã thương địch một ngàn, tự tổn hại tám trăm thôi.

Đối mặt với khiêu khích, nữ hoàng bệ hạ xưa nay không hề cam lòng yếu thế.

Phong Hoa thanh âm lười biếng nói: "Cậu còn chưa chết, tôi sao dám chết trước cậu".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (13)

Cậu còn chưa chết, tôi sao dám chết trước cậu.

Đây là một câu khiêu khích cực ác liệt.

Nhưng xuất phát từ một nam một nữ, lại sinh ra vài phần ý vị lưu luyến sinh tử.

Hứa Khả nao nao.

Hồi thần lại, liền thấy cô gái trên giường bệnh đang liếc mắt nhìn..... quả táo trên tay hắn

Mặt mày tái nhợt gầy yếu, đôi mắt lại sáng kinh người, mang theo tia sinh cơ sáng rọi.

Hứa Khả đột nhiên cười rộ lên, đôi mắt đẹp hơi cong, chậm rãi hỏi:" Hóa ra là chị muốn ăn táo nha? Tay chị không tiện, muốn tôi đút cho chị sao?".

Phong Hoa một bên có chút lưu luyến thu hồi ánh mắt ngạc nhiên, một bên dùng ánh mắt cảnh giác nhìn thiếu niên, mở miệng trả lời:" Không muốn, không cần".

Ai biết đồ trong tay người có độc hay không?

"Nga, vậy sao?". Thiếu niên ngoéo môi một cái, hơi nghiêng đầu cười rộ, một bên mặt tinh xảo, ẩn ẩn có ánh nắng kim quang chiếu đến, nhìn mềm ẩm như hoa, kỳ thật..... Là một bông hoa cất giấu bụi gai bén nhọn nhất.

Giờ tay ra sau ném đi, quả táo thơm ngọt bay lên không trung một hình parabol, chuẩn xác rơi vào thùng rác ở cửa phòng bệnh.

"Loảng xoảng-----".

Tiếng quả táo rơi vang lên, cùng với thanh âm thiếu niên mềm ẩm, đọc từng chữ ác liệt vang lên

"Chị thật là nên tự hiểu, thả đút cho thùng rác cũng không đút cho chị".

Giữa hai người tràn ngập khói thuốc súng, thậm chí được che dấu qua phòng trắng nhiễm mùi sát trùng.

Hệ thống vẫn luôn sống chết mặc bây, vốn dĩ ngồi một bên ghế, trong tay cầm một chén bơ vị hạt dưa, vừa ăn vừa xem diễn, ai ngờ thiếu niên lại toát ra câu kinh thiên----- tự tìm đường chết như thế!!!

Hệ thống: Sợ tới mức đồ ăn của bảo bảo rớt đầy đất.

Hệ thống nhuyển mạnh run bần bật, giờ khắc này không dám nhìn mặt bệ hạ, nhưng có thể tưởng tượng.....

Thực,sinh,khí!

"Bệ, bệ hạ.....".

Để quân đại đại nhất định không có cố ý nói vậy, cầu ngài tha thứ cho hắn! Hãy cho hắn thêm một cơ hội! Hãy thử yêu hắn một lần aaa!

Phong Hoa ngữ khí như suy tư:" Hắn là hắn không có luyện võ đi? Như thế nào mà có thể ném chuẩn xác được như vậy?".

Hệ thống bỗng trừng lớn đôi mắt.

Uy uy uy, bệ hạ ngài hình như chú ý sai chỗ đúng không?

Phong Hoa tiếp tục suy tư:" Chẳng lẽ người này là kỳ tài luyện võ?".

"....."

Hệ thống lần đầu cảm thấy.....

Nguyên lai nữ hoàng bệ hạ hung tàn, lãnh diễm, cũng có lúc có suy nghĩ trẻ con như vậy, còn có cả một mặt ngây thơ.....

Sau này, hệ thống mới biết được, nữ hoàng bệ hạ lúc đó chỉ đơn thuần không biết "thùng rác" là thứ gì mà thôi.

- - -

Cắt cổ tay tự sát không phải việc nhỏ.

Thân thể Hứa Nặc như đậu đỏ bìm leo.

Phong Hoa ước chừng ở bệnh viện nửa tháng, mới được chấp thuận về nhà tĩnh dưỡng.

Nửa tháng này, thiếu niên tinh xảo sắm vai người em trai ngoan ngoãn, hiếu thảo.

Lúc trước.

Ngón tay thon dài bung chén trắng sứ mạ vàng, cười đến mặt mày như họa, thìa cẩn thận đưa tới bên miệng nàng.

"Tay chị không tiện, vẫn là để em bón cho chị đi".

"Nào, chị ngoan ngoãn, há mồm".

Lúc sau.

Động tác ưu nhã, không chút để ý ném thìa "đỉnh-----" một tiếng, rơi vào chén không.

"Đến cả ăn cơm cũng không thể tự mình ăn, cần người khác bón như phế vật, cảm giác thế nào?".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (14)

Nữ hoàng bệ hạ lấy ra sách vở.

Đem thù hận nhân thế như hoa rơi đầy đất, từ đây chỉ nhớ thù này.

Phong Hoa cười lạnh-----

Tiểu hồn trưởng này, trăm sẽ ghi nhớ trong lòng, sớm muộn có một ngày cả vốn lẫn lời..... đều chậm rãi đòi lại!

- - -

Xuất viện sau một ngày, phụ mẫu Hứa gia luôn bận rộn, nay phá lệ tề tụ tại nhà.

Vợ chồng bằng mặt không bằng lòng, bề ngoài bộ dáng ân ái, kỳ thật ngay cả ngủ----- đều chưa từng ở chung một chỗ.

Hứa phụ Hứa mẫu từng người chơi người, vì không để con gái duy nhất Hứa Nặc hoài nghi, biết được cha mẹ tình cảm bất hòa, bọn họ lấy cớ công tác bận rộn, cũng không cùng Hứa Nặc, Hứa Khả ở cùng nhau tại nhà.

Đi đến bệnh viện, Phong Hoa trong trạng thái hôn mê, bởi vậy thời điểm được nâng lên xe cứu thương, đối với bên ngoài hoàn toàn không biết gì cả.

Khi hồi Hứa gia, nàng đã thanh tỉnh.

Thanh tỉnh xuất viện, thanh tỉnh ngồi trên cự vật màu đen giống như hộp sắt, hơn nữa..... nó cư nhiên còn biết chạy!!!

Phong Hoa ngồi trên ghế.

Bên dưới là chiếc ghế da màu đen Italy, dưới chân là thảm nhung màu trắng Ba Tư.

Bên trái là Hứa phụ, bên phải là Hứa mẫu, cùng nhau sắm vai bộ dáng cha mẹ hiền lành chào đón con gái về nhà.

"Nặc Nặc, con có đói bụng không có muốn ăn chút gì không?" Hứa phụ hỏi.

"Không đói bụng".

"Nặc Nặc, con có khát không, muốn uống nước trái cây không?" Hứa mẫu hỏi.

"Không khát".

Trong tầm tay chính là hồng trà, nước ép trái cây, bánh kem, Hứa phụ Hứa mẫu một hai phải làm điều thừa, luôn xoát cảm giác tồn tại.

Phong Hoa vô tâm thưởng thức họ phối hợp biểu diễn, ngồi trong xe chỉ cảm thấy..... Thần kỳ.

Không sai, là thần kỳ.

Tuy rằng chỉ tiếp thu ký ức được một nửa, nhưng là có các loại hình ảnh tử lạnh, TV, ô tô, phi cơ. Phong Hoa ở bệnh viện không có gì làm, dùng đồ vật gọi là "điện thoại", như bọt biển hút nước tiếp thu tri thức thế giới này.

Nhưng tự mình ngồi trên ô tô, cô vẫn không nhận được cảm thấy thần kỳ.

Nữ hoàng bệ hạ bình tĩnh đạm nhiên cười, như là một viên thuốc bất an.

"Cái xe này, so với hãn huyết bảo mã (*ngựa đỏ máu hung hãn??*) chạy còn nhanh hơn, lại còn rất ổn". Phong Hoa nhận không được nói với hệ thống trong lòng, ngữ khí không khó nghe ra là hơi ngạc nhiên.

Hệ thống:"....."

Kính ngạc vậy sao??

Xe chạy đến Hứa gia, cửa màu đen từ hai bên chậm rãi mở ra-----

Ngôi nhà xanh biếc có tu bổ chỉnh tề, cửa dựng đứng cao mấy mét có điêu khắc nữ thần Athena, nhóm hầu gái mặc váy ren bông kiêu Âu màu trắng đen, có cả quần gia đứng đầu dẫn dắt, quy củ đứng thẳng ở hai bên thảm đỏ.

Phong Hoa xuống xe

"Hoan nghênh lão gia, phu nhân, tiểu thư về nhà!". Nhóm hầu gái sôi nổi khom người, cùng hô lên.

Hai mắt hệ thống tràn đầy hâm mộ:"Oa-----"

Thật phô trương!

Nếu có một ngày, bốn bảo bảo có thể lóe sáng trên sân khấu, cũng có thể có nhiều người như vậy hoan nghênh, nhất định sẽ hạnh phúc mà chết, anh anh anh.

Phong Hoa nâng cằm, cười nhạt hỏi hệ thống một câu:"Kính ngạc vậy sao?".

Trăm chính là đã trải qua vạn người bá lý, cái này thì tính là gì?

"....."

Chẳng lẽ vừa rồi phun tào bị nữ hoàng bệ hạ nghe được?

Hứa phụ Hứa mẫu một người một bên, tỏ ý là muốn đỡ cô đi vào.

Kết quả, lại sinh ra cảm giác Phong Hoa như Hoàng đế quân lâm thiên hạ, đang tuần tra đất đai của mình.

Làm Hứa phụ Hứa mẫu phụ trợ thành.....Hai gã thái giám bên người bệ hạ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 15: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (15)

Hứa Khả đi cuối cùng.

Sự tồn tại của hắn, trực tiếp bị lờ đi.

Trên thực tế, một kẻ không được coi trọng, bị thu dưỡng như hắn, đồng dạng cũng không được hạ nhân tôn trọng.

Bất quá, thiếu niên tùy ý dứt tay ở túi quần, từng bước không chút để ý, mặt mày xinh đẹp lười biếng, toàn thân từ trên xuống dưới đều biểu hiện ra.....

Bị lãng quên, bị thờ ơ, kỳ thật hắn cũng không để ý.

-
Trên bàn com

Món ăn tươi ngon được bày ra, khiến người khác chảy nước dãi ba thước.

Hệ thống nước miếng tí tách, ở bên tai Phong Hoa nói: "Muốn ăn, muốn ăn, thật muốn ăn".

Phong Hoa chỉ ăn mấy miếng xong gác đũa xuống.

Có lẽ là ngay từ lúc nhỏ, từ com thừa canh cặn, cho tới khi nắm quyền lực, Phong Hoa thể không hề nuốt qua mấy loại món ăn này.

Mặc kệ là quần áo hay thức ăn của cô, đều là trần mỵ đứng đầu thế gian.

Ném qua ngự thiện cung đình, lại ăn đến mấy món ăn bình thường này, chỉ có bốn chữ: Đản động, vô vị.

So ra kém đầu bếp cung đình lắm, càng kém hơn so với cô lắm.

Đã từng có vị đầu bếp mỉm cười nói, nếu cô không phải hoàng nữ mà nói, nhất định sẽ là đầu bếp nổi danh.

Mấy ngày hôm trước ở bệnh viện, bác sĩ đã dặn không thể ăn thức ăn dính dầu mỡ, cả ngày ăn cháo trắng cũng nhin, nhưng trở về, cứ nghĩ là Mãn Hán toàn tịch Thao Thiết thịnh yến, cư nhiên lại là thế này.....Rác rưởi.

Nữ hoàng bệ hạ rất thất vọng.

Ánh mắt lo lắng của Hứa mẫu hướng lại đây: "Nặc Nặc, sao vậy, đồ ăn này không hợp với khẩu vị của con sao?".

"No rồi". Phong Hoa mặt không biểu tình nói.

Kỳ thật, trừ phi cô nguyện ý, nếu không người bình thường rất khó nhìn ra cảm xúc chân thật của cô.

Quần tâm khó lường, chính là cái lí này.

Nếu là tùy tiện tiện làm người khác đoán ra suy nghĩ trong lòng đế vương, như vậy ngại vàng sẽ rất có khả năng dao động.....

Hứa mẫu nói: "Mới ăn ít như vậy liền no rồi? Nặc Nặc, trông con rất gầy, lần này nằm viện càng trông không tốt, hao gầy không ít, hẳn là nên ăn nhiều một chút".

Hứa phụ cũng đồng ý: "Đúng vậy, Nặc Nặc, ăn nhiều một chút để bồi bổ thân thể".

Phong Hoa: "Không muốn".

Hứa mẫu nghe vậy, sốt ruột hẳn lên: "Nặc Nặc, con thành thật nói cho mommy, con có phải hay không....." còn muốn hao phí bản thân?

"Mẹ suy nghĩ nhiều".

Thái độ của nữ hoàng bệ hạ thực không chút để ý.

Đúng là thái độ cho có lệ, làm Hứa mẫu càng thêm xác định-----

"Nhất định là vậy, Nặc Nặc con không cần dọa mommy, con phải kiên cường lên, nói không chừng..... thật nhanh sẽ có thể tìm được trái tim thích hợp với con!".

Lời nói của Hứa mẫu, là để an ủi con gái muốn hao phí sức khỏe bản thân, hết sức bình thường.

Cố tình, lại làm người ta cảm giác được..... lời nói của bà có ẩn ý.

Một bên, thiếu niên gác chiếc đũa xuống, ngồi ngay ngắn trên bàn com, lúc này rũ mắt cười.

Bởi vì Hứa Nặc không hề ăn uống cái gì, bởi vì Hứa phụ Hứa mẫu đang lo lắng khuyên nhủ cô.....

Hắn không thể tiếp tục dùng com.

Nếu không có vẻ quá vô tâm vô phể.

Đôi môi hơi hơi cong, đó là----- độ cung trào phúng.

Chỉ là không biết.....

Trào phúng với ai.

Hứa Nặc hay là..... Hứa mẫu.

"..... Nặc Nặc, chỉ cần con ngoan ngoãn nghe lời, không cần phải tự sát nữa, cái gì mommy cũng đều đáp ứng con!". Hứa mẫu nói.

Nguyên bản nữ hoàng bệ hạ đang thiếu hứng thú, nghe thế, tinh thần hơi hơi tỉnh táo.

"Thật sự? Cái gì cũng đều đáp ứng con?".

Lúc này, Hứa mẫu tự nhiên nghe thấy có chỗ nào không đúng, nhưng điều kiện tiên quyết là-----

"Chỉ cần con không được làm việc ngốc nữa".

Thành giao.

Phong Hoa nói:" Vậy được, con muốn đi đến trường học".

"Đi học?!".

Hứa phụ Hứa mẫu không giữ nổi kinh ngạc, ngay cả Hứa Khả cũng ghé mắt lại đây.

Sau đó hần bị điểm danh.

Ngón tay trắng ngần của Phong Hoa, ở giữa không trung vẽ ra một độ cung sắc bén, hướng về thiếu niên đang ngồi xa xa.

Lấy ngữ khí ung dung,nói:

"Cùng hần, một khu nhà trường học, cùng một lớp".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 16: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (16)

Thiếu hụt một nửa ký ức, làm Phong Hoa không thể xác định được, tâm nguyện chưa xong của Hứa Nặc là gì.

Cô đành phải suy đoán.

Có lẽ.....

Vị này sinh hoạt ở lâu đài hoa lệ, rõ ràng là một tiểu công chúa được chúng tinh phụng dưỡng, kỳ thật cũng là một cô gái cô đơn, tâm nguyện của cô hẳn là muốn được sống như một người bình thường?

Bệnh tim bẩm sinh cướp đoạt đi, không những là thân thể khỏe mạnh, còn có nhân cách hoàn chỉnh.

Thời thơ ấu sắc màu rực rỡ như bao cô bé khác, thanh xuân tươi đẹp như bao người, hẳn là Hứa Nặc khát vọng những thứ đó đi?

Tạm thời không nói tới đây có phải là tâm nguyện của Hứa Nặc hay không, mà vấn đề là muốn Phong Hoa vẫn luôn phải ở trong nhà không bước ra ngoài..... đây hoàn toàn không có khả năng.

Nữ hoàng bệ hạ: Các người muốn giam cầm trăm sao?

Tưởng bở.

Đến nỗi đưa ra ý kiến muốn cùng Hứa Khả học trong một khu nhà, một cái lớp, đây hoàn toàn là tư tâm của nữ hoàng.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn, một ngày.....cũng không tính sớm.

Nghĩ đến đây, Phong Hoa đột nhiên ngược mắt, hướng đến thiếu niên cười.

Cô gái cười tinh xảo, lười biếng, mình điểm, khiêu khích.

Ánh mắt Phong Hoa lưu chuyển, phảng phất như đang muốn nói-----

Người chờ cho trầm!

Hứa Khả rũ mắt cười.

Lông mi đen dài thanh lãnh buông xuống, che lấp một tia hứng thú nồng đậm.

A.

Đi thăm Quý môn quan một chuyến, tiểu bạch thỏ được cứu về giữa ranh giới sinh tử, cư nhiên bắt đầu lộ ra mũi nhọn, hiện ra móng vuốt sắc bén.....

Thú vị.

Sinh tử, thật sự sẽ ảnh hưởng tới một người lớn đến vậy sao?

.....

Hứa mẫu nghe được yêu cầu này, phản ứng đầu tiên là phản đối.

"Không được!".

"Nặc Nặc, thân thể con không tốt, trường học nhiều người, vạn nhất không cẩn thận làm bệnh tim của con tái phát thì làm sao bây giờ?".

"Con muốn đi học đọc sách, trong nhà có giáo viên riêng, nếu con không hài lòng, mommy có thể thay con mời người khác, mặc kệ là giáo viên trong nước hay nước ngoài".

"Con còn có thể ở nhà học dương cầm, quốc họa, cắm hoa, trà nghệ, trong trường học cũng không có mấy thứ đó, con cũng sẽ không thấy nhàm chán, thân thể ăn không tiêu".

"Cho nên Nặc Nặc, chúng ta không đi đến trường, được chứ?".

Hứa mẫu nói liên tiếp vài lí do để phủ nhận đề nghị của Phong Hoa, hơn nữa mong cô đánh mất ý niệm này.

Ý của bà, có lẽ là xuất phát từ tâm tư của người mẹ.

Đáng tiếc.

Phong Hoa từ trước đến nay đều không cùng người khác thương lượng, mà là thông báo.

Lời nói của nữ hoàng bệ hạ phát ra, từ trước tới nay chưa từng sửa đổi.

"Không được".

Phong Hoa nhàn nhạt phun ra hai chữ, thanh âm lười biếng, lại tỏ rõ thái độ của nàng.

Cường ngạnh, ung dung cự tuyệt, tuyệt không có con đường cứu vãn.

Giờ khắc này, tư thái của Phong Hoa không chút để ý, lại bộc lộ khí thế cường đại, cùng khuôn mặt nhu nhược, lại tràn ngập mâu thuẫn kỳ dị, tạo ra cho người khác một cảm giác không khỏe.

Hệ thống ở một bên vỗ tay trầm trồ khen ngợi: "Bệ hạ, hay lắm!!!!".

Hứa mẫu nhìn Phong Hoa, trong nháy mắt có chút hoảng hốt-----

Này này này..... đây vẫn là Hứa Nặc ngoan ngoãn nhu nhược như trước kia sao?

"Ở trong một cái hoàn cảnh, ngày qua ngày, lặp đi lặp lại sinh hoạt như nhau, dù không chết vì bệnh tim thì cũng chết vì ghen". Phong Hoa nâng nâng chiếc cằm tuyệt mỹ, môi anh đào khẽ mở:

"Một người tương đối dễ dàng suy nghĩ miên man như con, mấy cái suy nghĩ này vẫn luôn luẩn quẩn trong lòng".

"Con không muốn bị vây ở trong lồng giam hoa lệ này, con muốn được sống như người bình thường".

Phong Hoa nói, là đang uy hiếp, cũng là tiếng lòng của Hứa Nặc.

Quyển 1 - Chương 17: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (17)

Giữa hai người, cần thiết phải có người lùi lại một bước, người thỏa hiệp nhất định là Hứa mẫu.

Nghe Phong Hoa nói, Hứa mẫu hơi chấn động.

Bà không nghĩ tới, Hứa gia đối với con gái mà nói, thế như chỉ là..... Lòng giam hoa lệ!

Đồng thời, Hứa mẫu trầm mặc xuống.

Bà trở nên suy nghĩ sâu xa.

Đúng vậy, người thường hướng tới cuộc sống tự do, đối với bà mà nói, đây làm sao không phải là nơi giam cầm hoạt động lạnh như băng?

"Nặc Nặc, con muốn đi học, mommy có thể đồng ý".

Hứa mẫu cuối cùng thỏa hiệp, trước Phong Hoa cường thế quyết định lùi một bước, tuy nhiên bà vẫn có chút lo lắng nói: "Nhưng bên cạnh con cần thiết vẫn có người bồi, cái này con không thể cự tuyệt, nếu không mommy nhất định sẽ không đồng ý".

Nghe vậy, Phong Hoa cười.

Nụ cười mình điểm lười biếng, nhiễm một tia không có hảo ý.

"Cho nên ta mới muốn cùng hần học chung một lớp a, mommy yên tâm....." Cô nhẹ nhàng nghiêng đầu, hơi cong môi cười, không chút để ý nói: "Khả Khả sẽ chiều cô ta, nga?".

Thanh âm lương bạc mà hoa diễm, đem âm điệu cuối kéo dài, biến ảo ra cảm giác quyến rũ, uyển chuyển.

Giọng nói rơi xuống, nữ hoàng bệ hạ thành công thấy mặt mày như họa của thiếu niên đang nhìn không được nhả mày.

Khả Khả, cái quỷ gì vậy?

Ở trước mặt Hứa phụ Hứa mẫu, xưa nay thiếu niên ngự trang đến thuần lương vô hại, lần đầu tiên phá lệ thất thố.

Thấy thế, trong lòng Phong Hoa càng thêm khoái ý, nụ cười bên môi thêm xinh đẹp: "Có phải không, Khả Khả?".

Khả Khả, Khả Khả, càng muốn kêu, kêu đến ngiên.

Biết người không thích nghe, trăm cứ yên tâm kêu, hơn nữa về sau đều kêu như vậy!

Nhưng về mặt vẫn cứ cao quý lãnh diễm.

Hứa Khả: "....."

Nguyên bản, Hứa mẫu nghe vậy còn nhũm mày không tán đồng, bà vẫn luôn không thể thích đứa bé Hứa Khả này, xuất thân từ cô nhi viện, sao có thể xứng để đứng bên cạnh người nhà Hứa gia cao quý? Chồng bà thế nhưng còn để hần mang họ Hứa!

Chính vì như thế, Hứa mẫu vẫn luôn ần ần hoài nghi, Hứa Khả là con tư sinh của chồng bà.

Chuyện này khiến Hứa mẫu như nghẹn ở cổ.

Cho dù Hứa Khả không phải con riêng của Hứa phụ, Hứa mẫu cũng không quá hy vọng, con gái bà thân cận quá mức với hần.

Chính là, khi Hứa mẫu nhìn thấy Phong Hoa nói ra cái đề nghị này, thiếu niên tinh xảo kia không thể hiện bộ dáng mang ơn đội nghĩa đáp ứng, ngược lại còn nhẹ nhàng nhũm mày, Hứa mẫu lập tức lạnh lùng chất vấn:

"Thế nào, cậu không đồng ý?".

Trong vô hình, Hứa mẩu vốn không thích thiếu niên này, thế nhưng lại quên đi ước nguyện không muốn Hứa Nặc thân cận với Hứa Khả.

"Hứa gia chúng tôi cung cấp cho cậu ăn mặc, đọc sách, nuôi cậu nhiều năm như vậy, hiện tại cùng lắm là chiếu cố cậu trong trường học mà thôi, như vậy mà cậu cũng không chịu?". Hứa mẩu ngữ khí cao cao tại thượng, toàn thân khí thế hào môn chủ mẩu toát ra, lạnh lùng, hùng hổ dọa người.

Ở trước Hứa mẩu lãnh ngạnh cường thế phụ trợ, thiếu niên mặt mày buông xuống, lông mi dài đậm khẽ che lại cảm xúc, cúi đầu thấp tạo ra một độ cung đẹp, ngồi yên ở nơi đó..... cô đơn một mình, lại thêm đậm đáng yêu!

Trong lòng Phong Hoa, ngoài dự đoán không vui sướng khi người gặp họa, bởi vì cô ở trên người thiếu niên nhìn thấy.....bóng dáng của chính mình.

Tuy nhiên-----

Gặp quý!!

Trầm tư nhiên nghĩ tới cái từ thêm đậm đáng yêu này!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 18: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (18)

Hôm sau.

Khi đi học.

Phong Hoa mặc đồng phục học sinh, đứng trước gương.

Trong gương, cô gái với tóc dài đen nhánh nhu thuận trên vai, áo somi ren màu trắng, có con bướm nhỏ màu lam đáng yêu, kết hợp thêm váy dài màu lam.

Nhìn qua, trông rất ngoan ngoãn mềm mại, duyên dáng yêu kiều.

Đúng chuẩn điển hình nữ học sinh ngoan ngoãn.

Chỉ là, cặp mắt kia-----

Lười biếng, tôn quý, bề nghệ.

Ánh mắt lưu chuyển, mang theo khí thế điểm sát thiên hạ.

Tuyệt không phải ánh mắt của một thiên kim bị đem nuôi gác xép trong nhà mà có được.

Phong Hoa thu mắt, hơi thở nguy hiểm được thu hồi.

Cô cúi đầu, ngón tay nhỏ dài cầm một góc làn váy đồng phục.

"Thế gian này sao có cái váy ngắn tầm thường như vậy? Không hề có chút phong nhã nào".

Ngữ khí của nữ hoàng bộ hạ, không khó nghe ra sự ghét bỏ.

Một chút đều kém long bào của trẫm.

Long bào của trẫm đâu?

Hệ thống xoa tay hằm hè.

Lúc này phải phát huy bản lĩnh của thái giám tổng quản.

Thái giám tổng quản thật sự, phải có gan để hướng nữ hoàng bộ hạ can gián.

"Bộ hạ, nhập gia tùy tục a! Nơi này cô gái nào cũng đều mặc như vậy, kỳ thật ngại-----mặc cái váy ngắn ngắn này, trông rất xinh đẹp~".

Phong Hoa:"....."

Câm miệng, cấm nói chuyện.

Phong Hoa duỗi tay sửa sang lại làn váy, hơi nâng nâng chiếc cằm tuyệt mỹ, nhìn chính mình trong chiếc gương với một ánh mắt bề ngễ chứng sinh thêm một lần.

Xoay người, thanh thần xuống lầu.

.....

Dưới lầu, Hứa Khả mặc một bộ quần áo học sinh, nghe tiếng bước chân, liền ngược nhìn lên.

Quần dài bạch sam, đứng chuẩn thiếu niên đồng học.

Khuôn mặt xinh đẹp, tinh xảo ở dưới ánh nắng sáng lạn, giống như bước ra từ tranh sơn dầu hoa lệ thời Trung cổ.

Phong Hoa không chút để ý đến gần.

Lúc này, thiếu niên hơi cong môi:" Lần đầu tiên được cùng chị đi học, thật là một cái trải nghiệm thú vị".

Phong Hoa nheo mắt, không nói gì.

"Yên tâm, ở trường học, em nhất định sẽ chiều cố chị thật tốt". Hứa Khả nhẹ nhàng nói, thanh âm mềm mại, tràn trọc ở giữa môi hồng răng trắng, lời nói ngoan ngoãn mà nguy hiểm phun ra.

Hệ thống nghe thấy, lập tức nói với Phong Hoa:" Bệ hạ mau xem, đế quân đại đại đang khiêu khích người!".

Giọng nói hệ thống rất có ý tứ làm phản, châm ngòi thổi gió.

Phong Hoa ngữ khí không chút để ý, lười biếng trả lời:"Chỉ cần là người có đôi mắt cùng lỗ tai đều nghe ra được".

Hệ thống:"....."

Nữ hoàng bệ hạ đây là khinh bỉ ta không có mắt cùng lỗ tai sao?

Thật đau lòng.

Chấp tay trước ngực, ta sinh khí rồi, hừm!!!!

Phong Hoa cong môi cười:" Vậy phải cảm ơn ý tốt của cậu..... Khả Khả".

Cô cố ý để giọng thân mật khiêu khích.

Quả nhiên, trên mặt thiếu niên tinh xảo ngoan ngoãn, hiện lên một tia cứng đờ.

Phong Hoa cười rộ xinh đẹp, tiến lên túm lấy vai đeo cặp sách của Hứa Khả:" Khả Khả, chúng ta đi nhanh đi, tưởng tượng có thể cùng cậu đi học, cảm giác cả người đều không chờ nổi rồi".

Hứa Khả:"..... Phiên chị buông ra trước rồi nói".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 19: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (19)

"Cậu muốn nói, chúng ta..... phải ngồi thứ này đi học?".

Nữ hoàng bệ hạ một bên dùng thanh âm lười biếng, một bên chỉ về phía cách đó không xa.

Trước cửa biệt thự, một chiếc xe máy được dựng ở đó.

Thực phong cách, rất thoải mái, thực khỏe!

Phong cách soái khí đến mức..... Phong Hoa thật vô pháp đem hình tượng thiếu niên trước mắt, cùng với chiếc xe to nặng kia liên hệ với nhau.

Hệ thống cho là Phong Hoa chưa thấy qua chiếc xe máy to nặng như vậy, vì thế ở trong lòng nói với cô:" Bệ hạ, đó là xe máy, cùng với chiếc xe hơi hôm qua ngài ngồi giống nhau, đều là công cụ di chuyển của người thế giới này".

Phong Hoa ở trong lòng đáp:" Trăm biết, chiếc xe hơi hôm qua có điểm giống với xe ngựa của ta, mà cái xe máy này..... còn không phải giống như hãn huyết bảo mã của trăm sao?".

Hệ thống ngạc nhiên trừng lớn đôi mắt!

Nguyên lai, hai đồ vật này cũng có thể suy luận như vậy sao?

Bất quá cũng..... không sai.

Phong Hoa trả lời bình tĩnh, nhưng trong lòng không có cách nào bình tĩnh nổi.

.....Ngoại trừ nó giống hãn huyết bảo mã, tựa hồ cũng chỉ có hai người cười.

Cô cùng Hứa Khả-----

Một trước một sau, cười trên một con ngựa.....Nga, không, trên một chiếc xe máy, không khỏi quá thân mật một chút.

Trong lòng chỉ không được tự nhiên một chút, nữ hoàng bệ hạ thật mau trở nên đăm chiêu.

Sợ cái gì, dù sao cũng đều là hậu cung nam sủng của trăm, sớm muộn gì cũng phải sủng hạnh!

"Phải nha". Hứa Khả hơi hơi cong môi, nhẹ nhàng nghiêng đầu nhìn Phong Hoa, cười đến ngoan ngoãn, màu sắc lưu li nơi đáy mắt hiện lên một tia mỉa mai "Nếu như chị mà sợ hãi thì.....".

Ai nói trăm sợ?!

Phong Hoa nâng nâng cằm tinh xảo, nói:" Ngồi cái này".

Hứa Khả chớp mắt:" Chị xác định?".

"Xác định, nhất định, cùng với khẳng định".

"Vậy được, chỉ là hy vọng chị..... không hối hận". Hứa Khả thanh âm mềm ấm cười nhẹ.

Phong Hoa không nói gì.

Biểu tình đã chứng tỏ hết thảy-----

Thật nửa mắt mong chờ.

Thiếu niên cong khóe môi xinh đẹp, một tay lôi chiếc cặp trên vai xuống, tay cầm ở túi quần, tiến lên không chút để ý.

Tùy tiện vung, đem cặp sách ném lên trên xe máy.

Phong Hoa tiến lên.

Lúc này, Hứa Khả duỗi tay tháo xuống chiếc mũ treo trên kính chiếu hậu của chiếc xe, quay người lại, giơ tay ném mũ cho Phong Hoa.

Phong Hoa vẫn luôn cảnh giác đề phòng thiếu niên âm toán, thấy thứ gì bị ném lại đây, theo bản năng tiếp được, động tác nhanh có thể so với thời điểm tiếp âm khí!

Trăm biết người không có hảo tâm!

Tiếp được chiếc mũ, Phong Hoa cúi đầu nhìn, đôi mắt hơi tròn to "Àn?".

Ở trong mắt nữ hoàng bệ hạ, tạo hình chiếc mũ của xe máy so với mũ giáp của binh lính cổ đại không sai biệt mấy, nhưng phong cách soái khí nhiều hơn.

Không biết cái thấu kính màu đen được làm bằng gì, sờ lên mượt mà, lạnh lẽo, ước lượng cũng không không nặng như sắt.....

"Mang lên". Phong Hoa đang tò mò thưởng thức chiếc mũ màu đen, giọng thiếu niên mềm ấm vang lên.

.....Mang lên?

Cho dù là nữ hoàng bệ hạ tài trí có một không hai, đối mặt với cuộc đời thấy không ít thứ lạ, cũng hết đường xoay xở nha.

Phong Hoa tìm nửa ngày, không tìm được "chốt mồi" ở nơi nào.

.....Mang như thế nào?

Bất quá nếu không có thập phần nắm chắc, xác định có thể mang lên chiếc mũ một cách chính xác, Phong Hoa tuyệt đối không hướng trên đầu thử một lần, đúng thật là..... một hành động xuẩn mạn.

Cao quý lãnh diễm như trăm kiên quyết không thể thử.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 20: Em trao quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (20)

Cho nên, chiếc mũ giáp này rốt cuộc mang lên như thế nào?

Nữ hoàng bệ hạ ngẩng đầu lên 45 độ, ánh mắt tươi đẹp mà ưu thương.

Giây tiếp theo.

Chiếc mũ màu đen trên tay, bỗng nhiên bị một bàn tay đoạt đi.

Bàn tay kia, từ đầu ngón tay đến khớp xương, lại đến làn da, không có chỗ nào không tinh xảo, tuyệt đẹp.

Chiếc mũ màu đen, làm nổi bật bàn tay cầm nó, đốt ngón tay trong suốt như tuyết.

Đầu ngón tay của thiếu niên ở nơi nào đó nhẹ nhàng ấn một cái, so với một người tài trí trác tuyệt có một không hai như nữ hoàng bệ hạ, non nửa ngày không hiểu được "cơ quan", lập tức được mở ra.

Phong Hoa:"....."

Một tia thất bại hiện lên trong lòng.

Trầm thế nhưng so ra kém tên nam sủng này!

Nữ hoàng bệ hạ cảm thấy nơi này lại thích hợp để uống rượu, một con say giải ngàn sầu.

Âm thanh hệ thống man man vang lên:" Bệ hạ, ngài hoàn toàn không cần kinh ngạc, kỳ thật chiếc mũ này rất dễ mở ra nha".

Phong Hoa mặt không biểu tình:" Nga, vậy sao ngươi không nói sớm?".

"Cái này....." Hệ thống chột dạ cúi đầu, linh quang hiện lên, chột ngắc đầu ưỡn ngực hợp lý đáp:"Bệ hạ đâu có hỏi ta đâu!".

Phong Hoa ngữ khí lạnh lạnh, âm thanh lười biếng mang theo nhẹ nhàng nguy hiểm:"Nga? Ý của ngươi là..... vẫn là trầm sai rồi?".

Hệ thống lập tức lúng túng: ".....Không giám".

Lúng túng thành một đoàn.

Nói giỡn, so với cái mạng nhỏ này, cái gọi là ngắc đầu ưỡn ngực, đúng tình hợp lý đều có thể vứt bỏ!

#vứt bỏ, vứt bỏ, vứt bỏ hết thảy#

Nữ hoàng bệ hạ:"A".

.....

Trên đầu Phong Hoa đột nhiên hơi tối xuống.

Hứa Khả đem chiếc mũ đội lên đầu Phong Hoa, ngón tay thon dài duyên dáng, từ hai đầu bên cạnh đi xuống.

Khuôn mặt tinh xảo gần trong gang tấc, mơ hồ có thể ngửi được mùi hương bạc hà mát lạnh như có như không.

Ngón tay không thể tránh chạm vào da thịt cô gái.

Kiều nộn, mềm mại.

Đầu ngón tay, phăng phất như có tia điện lướt qua.

Phong Hoa lập tức hướng hệ thống nói: "Người xem, hán muốn dùng thủ đoạn để câu dẫn trăm!".

"....."

Hệ thống còn chưa kịp nói chuyện, Phong Hoa lại nói thêm câu: "Đáng tiếc a, như vậy trăm càng không sủng hạnh hán, đúng như ý hán".

Hệ thống ha hả cười "....."

Nó có thể nói, bệ hạ ngài đã suy nghĩ nhiều sao?

Lạch cạch một tiếng, cái chốt dưới mũ đóng lại.

Hứa Khả gơ tay đến trước mặt Phong Hoa, đem cái kính đen bảo vệ mắt kéo xuống, che khuất khuôn mặt tinh xảo của cô gái.

Chợt, hơi lùi lại một khoảng cách, nhìn bộ dáng cô gái đội chiếc mũ màu đen, đôi môi chậm rãi cong lên một độ cung xinh đẹp mà ác liệt.

"Đồ vật đơn giản như vậy mà cũng không biết đội, chị đúng thật là..... đại đột đến mức đáng yêu".

..... Đại đột đến mức đáng yêu?

Nếu đây là sự khen ngợi, nữ hoàng bệ hạ cự tuyệt tiếp nhận.

Cô nghe qua nhiều người khen ngợi cô thiên tư thông minh, kinh tài tuyệt diệu, tàn nhẫn trác tuyệt, có một không hai trên thiên hạ.....

Chỉ là không hề có từ đại đột, đáng yêu này!

Nữ hoàng bệ hạ: Người đâu, mau lôi tên điều dân này ra cho trăm, chém!

Cũng may, hệ thống gắt gao ôm lấy đùi cô, liều mạng ngăn lại cô: "Bệ hạ không thể, đó là nam sủng đế quân đại đại!".

Vì thế, Phong Hoa đành phải hướng tới hán vận vẹo mồm cười:

"Thỉnh cậu về sau không cần dùng những từ này để khen ngợi tôi, cảm ơn!"

Đáng tiếc, người nào đó lại không để trong lòng.

Hứa Khả nhẹ nhàng "ngô" một tiếng, sắc màu lưu li trong đôi mắt, trở nên trong suốt ngậy thơ.

Thanh âm nhẹ nhàng, mang theo sự trong sáng nghi hoặc.

"Chị không thích cái từ này sao? Chính là.....".

Hán đồn hạ một câu.

"Tôi lại cảm thấy mấy cái từ này, thập phần chuẩn xác để hình dung chị đó".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 21: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (21)

"Tôi lại cảm thấy mấy cái từ này, thật phần chuẩn xác để hình dung chị đó".

Con người của thiếu niên hơi cong lên, đôi môi ở dưới ánh nắng sáng lạn vẽ ra một độ cung vui vẻ.

Nữ hoàng bệ hạ: Chuẩn cái đầu người!

- -

"Trăm chán ghét cái tư thế này".

Phong Hoa ở trong lòng nói với hệ thống.

Thiếu niên mặc đồng phục, động tác soái khí ngồi lên chiếc xe máy đen nặng kia.

Còn lại chỗ ngồi phía sau.

Phong Hoa mặc trên người là áo váy học sinh.

Bên trong váy còn mặc thêm đồ gọi là "quần bảo vệ", là thái giám tổng quản của cô đã tận chức trách nhắc nhở cô.

Mặc váy ngắn như vậy nhất định phải thật ưu nhã, ngàn vạn lần không được ngồi tách hai chân ra.

Thời điểm ngồi trên xe, tốt nhất nên nghiêng người một chút, dùng tay hoặc cặp sách ngăn để chiếc váy không bị bay lên.

Vì để an toàn, tốt nhất..... Dùng tay ôm lấy người con trai lái xe phía trước.

Ha hả.

Nữ hoàng bệ hạ cự tuyệt.

Vì thế đã có đối thoại.

Hệ thống nói: "Bệ hạ, không cần ngại, đó là điều nên làm. Ngồi lên xe đi".

Phong Hoa lãnh đạm nói: "Kiểu ngồi như vậy không hề có một chút cao quý, một chút đều không phù hợp với người có thân phận cao lớn như trẫm, ngồi như vậy trẫm mới ngại".

Hệ thống: "....."

Phong Hoa giằng co, không chịu lên xe.

Hứa Khả không chút để ý lấy tay vịn mặt trên xe.

Hứa Khả nhẹ nhàng nghiêng đầu, nhìn Phong Hoa, mặt mày xinh đẹp nhiễm ánh kim sáng lạn, âm thanh mềm mại nhắc nhở:

"Chị, chị đã cọ tới cọ lui từ nãy tới giờ, sắp muộn học rồi".

Thiếu niên hơi hơi cong môi, nhìn thế nào cũng là mang theo sự trào phúng "Mũ xe máy không biết mang, chẳng lẽ leo lên xe cũng không biết sao?".

Ngữ khí kia, tựa như coi Phong Hoa là.....một kẻ tàn phế.

Sự trào phúng đến mức cực hạn.

Phế vật.

"Đáng tiếc nha, cái này em không có cách giúp chị, chị nhất định cũng không hy vọng em..... ôm chị lên, đúng không?". Hứa Khả nghiêng đầu cười nhạt, ngữ khí vì diệu, tựa như cảm thấy rất áy náy vậy.

Cuối cùng, hắn nói:

"Nhưng mà, em có thể giúp chị gọi quản gia, nhờ hắn mang chị lên xe nga".

Giống như muốn nói chị chỉ là kẻ yếu đuối, nhất gan, mềm yếu đến vô dụng, tốt nhất vẫn là ngoan ngoãn ở trong lầu đài di động kia đi.

"....."

Phong Hoa không nói một lời mà đi đến chỗ thiếu niên.

Nghiêng người ngồi lên phía sau, bàn tay giữ lấy làn váy.

Hoi hoi nâng cằm,ngực khí cao quý lãnh diễm ra lệnh:

"Đi thôi".

Hệ thống nghi hoặc hỏi:" Bệ hạ, ngài vì cái gì cuối cùng lại muốn lên xe?".

Nó có điểm không rõ.

Ta "liều chết ngăn đón", ngài liền lơ đi.

Để quân đại đại chỉ nói vài câu, ngài liền ngoan ngoãn đáp ứng.

Quả nhiên.....

Ta liền biết-----

Thái giám vẫn luôn trung thành tận tâm như ta, lại không bằng nam sủng của ngài a!!!!!!

Còn không phải ta không có tiểu đình đình sao? (*Cái.....của nam nhân ý!!!!*)

Hệ thống về mặt "ngươi lãnh khốc, ngươi vô tình, ngươi vô cớ gây rối" nhìn Phong Hoa.

Không thèm nói chuyện, không thèm để ý ngài.....một phút đồng hồ.

Phong Hoa thái độ không cảm xúc, không hứng thú để ý đến thái giám nhà nàng đang giận linh tinh, thanh âm lười biếng nói:

"Nga, ai kêu hấn khiêu khích trẫm?".

Nữ hoàng bệ hạ sẽ nhận thua người khác sao?

- ----- Khăng định không phải nha.

Hệ thống:"....."

Thôi được, cái lí do này rất hợp lí.

Lúc này, chiếc xe máy màu đen trầm khốc đợi khởi động, thiếu niên nhẹ nhàng nghiêng đầu, cong lên đôi mắt đẹp nói:

"Chị nhớ phải..... ôm chặt em nga".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 22: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (22)

Tôi trường học, thiếu chút nữa mất Phong Hoa nửa cái mạng.

Nữ hoàng bệ hạ vốn tưởng rằng mặt mình sẽ không đổi sắc -----

Trẫm chính là người đã từng cười hân huyết bảo mã chính chiến sa trường!

Kết quả, cô lại xem nhẹ thân thể yếu nhược của Hứa Nặc.

Linh hồn cường hãn của chúa tể trong thân thể phế tài, cũng đủ để mọi việc thuận lợi đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.....

Mẹ nó đều là gạt người!

Chiếc xe máy dừng lại trong trường.

Các cô gái quý tộc trong học viện, mặt mũi đều đỏ, bong bóng màu hồng tràn ngập xung quanh các nàng, rụt rè lại hưng phấn hét đến chói tai.

"A a a a, là Hứa Khả! Hứa Khả a!".

"Cậu ấy đi chiếc xe kia trong thật ngầu!".

"Đáng tiếc, chiếc xe Halley này tớ chỉ thấy cậu ấy đi một lần tới trường".

".....Đi? Nữ sinh kia là ai?".

"Cô ta không chỉ ngồi ở đằng sau, cùng Hứa Khả đến trường, còn..... ôm eo Hứa Khả!".

Một cô gái gần từng chữ một, ần ần nghiêng răng nghiêng lợi.

Giọng nói rơi xuống, có nữ sinh đột nhiên suy đoán:" Mọi người nói, cô ta không phải là....."

Bạn gái Hứa Khả đi?

Một câu "bạn gái" này cô nàng kia không nói ra, hoặc là không tình nguyện nói ra.

Các nữ sinh nhìn về phía cô gái mang chiếc mũ bảo hiểm đen, che khuất dung nhan yếu điệu-----

Đã mơ hồ trở nên hâm mộ, ghen tị, hận.

Thân là một nữ chính bị ghen tị, Phong Hoa mắt đầy sao xẹt, ngữ khí ở trong lòng hơi thoi thóp gọi hệ thống:

"..... Tiểu thống tử, mau tới đỡ trẫm".

Hệ thống xuân mãnh nói:" Bệ hạ, ta chỉ là một linh hồn nha, nếu không....."

Nó cấp Phong Hoa kiến nghị " Nếu không để để quân đại đại đỡ ngài.....".

"Lăn! Để hấn đỡ sao? Trẫm còn đang muốn làm thịt hấn! Hấn chính là cố ý-----".

Nữ hoàng bệ hạ phá lệ bạo khẩu, phong độ, ưu nhã, cao quý,..... hết thảy đều không sót lại thứ gì.

"....."

Hệ thống run bần bật, hận không thể đem chính mình vo thành một đoàn, trốn trong một góc.

Bệ hạ tức giận, so với ngày thường càng hung tàn đáng sợ a!!!

Chính là có câu nói, thân là thái giám được bệ hạ coi trọng nhất, nó nhất định phải khuyên bảo!

"..... Nhưng mà bệ hạ, tay ngài còn đang ôm eo để quân đại đại đó. Trước khi muốn làm thịt hấn, có phải hay không nên buông tay ra trước đi?".

Hệ thống thanh âm nhẹ nhẹ, ngữ khí nhuần nhuyễn, đưa ra một vấn đề đến từ sâu trong linh hồn.

Một đòn trúng tim

"....."

Phong Hoa ánh mắt nhẹ chuyển.

Quả nhiên thấy tay cô, đang gát gao ôm lấy thiếu niên thon dài như trúc.

Năm ngón tay tạo ra độ cung duyên dáng, đầu ngón tay nắm chặt áo sơ mi trắng, tạo ra nếp gấp hoa lệ.

Nữ hoàng bệ hạ không lên tiếng buông tay ra trước, sau đó mài đao soàn soạt hướng đến hệ thống-----

"Trước khi làm thịt hấn, trẫm còn có một việc muốn làm".

Phong Hoa liếc mắt một cái, lười biếng hỏi:" Tiểu thống tử, ngươi có muốn biết là việc gì không?".

Trực giác hệ thống biết ngay là không phải chuyện gì tốt.

Ngại dâm uy của bộ hạ. Uy, nó run rẩy lui đi, rụt rụt cổ, liều mạng lắc đầu.

"Không muốn, không muốn....."

Xong, nó che lỗ tai lại.

Một đạo thanh âm tôn quý lạnh như băng, tựa như ma âm, xuyên thấu bàn tay tiến vào trong lỗ tai-----

"Chính là..... làm thịt người trước!".

Hệ thống: Khóc chết chết.

"Nhưng trước đó, để cho trầm.....".

Phong Hoa uyển chuyển nhẹ nhàng nhảy xuống xe, giờ tay tháo xuống chiếc mũ đen, lộ ra một khuôn mặt vô biểu tình.

Bình tĩnh đi tới một bên, cúi người khom lưng..... Nôn một chút.

Hứa Khả xuống xe, ánh mắt lưu chuyển, nhìn về bóng hình tinh tế cách đó không xa.

Con người lưu li xinh đẹp nhẹ nhàng nheo lại.

Chợt, không chút để ý đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 23: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (23)

"Di, nữ sinh kia thật lạ, trước giờ chưa từng thấy qua, hẳn không phải học sinh trường mình đi?".

Tuy rằng chỉ là thoáng nhìn, nhưng không ít ánh mắt nóng bỏng của nữ sinh chú ý nhất cử nhất động của Hứa Khả, khi Phong Hoa tháo mũ xuống, vẫn là thấy rõ gương mặt cô.

Sự nghi hoặc vẫn quanh quẩn trong lòng.

Nhưng càng nhiều nữ sinh vẫn hâm mộ, ghen tị, hận như cũ.

"Nữ sinh kia là ai a? Vì sao được ngồi xe Hứa Khả tới?".

"Mau xem, Hứa Khả tới chỗ cô ta kìa".

"Trời ạ, còn đưa cho cô ta cái khăn tay, thật là quá săn sóc....."

"....."

Phong Hoa ngồi xồm che ngực.

Trái tim khó có thể chịu kích thích, có chút khó chịu.

Nôn khan vài cái, khí huyết trong lòng mới có chút thông thuận.

Nữ hoàng bộ hạ thật lâu chưa từng chật vật như thế, hết thầy đều do người nào đó ban tặng!

Cổ tình lúc này, khóe mắt Phong Hoa hiện lên dư quang, Hứa Khả lười biếng chậm rãi lại gần, cử chỉ như họa động lòng người.

Nữ hoàng bộ hạ cười lạnh một tiếng, hàn quang hiện ra.

Chúc mừng người-----

Đánh cho trăm một đòn!

Cổ nén ngực không khỏe, Phong Hoa đứng lên.

Một khuôn mặt tình xảo vô biểu tình, sắc mặt hơi tái nhợt, lông mi nhỏ dài nhiễm một tầng hơi nước trong suốt.

Nhìn qua bề ngoài -----

Nhu nhược, mỹ lệ, tái nhợt tựa như một bông hoa yếu ớt.

Trong nội tâm -----

Nữ hoàng bệ hạ đối với thái giám nói:

"Cái tên điều dân này nhất định tới để khiêu khích trăm, trăm sẽ làm cho âm mưu của hắn không thực hiện được!"

Ánh mắt biến đổi, tôn quý, bề ngỗ, cao ngạo.

Khí thế trên người cũng thay đổi-----

Cao quý lãnh diễm, chấn động hồn phách.

.....Sao có thể là bông hoa yếu ớt, rõ ràng là đóa hoa bá vương!

Sự hung tàn của cô giống với con người kia (*Hứa Khả*).

Nhu nhược gì đó, rõ ràng đều chỉ là giả dối, gạt người.

Thiếu niên phảng phất không nhận thấy Phong Hoa biến hóa, vươn tay đưa cho cô một khối khăn tay màu trắng sạch sẽ.

Bàn tay kia thon dài tuyệt mỹ, đốt ngón tay khi cầm khăn nhìn trong suốt như tuyết.

"Lau miệng đi". Hứa Khả một bên đưa khăn tới trước mắt Phong Hoa, một bên rừ mi, trầm thấp nói:"..... Điều là em không tốt. Em nên nghỉ tới sức khỏe của chị, không nên phóng xe nhanh như vậy".

Hắn nâng mắt, nhìn về phía Phong Hoa "Chị có thể.....tha thứ cho em không?"

Thanh âm trầm thấp như huyền cầm, tấu ra một đoạn nhạc hoa lệ, ánh mắt ôn nhu mà chuyên chú, giống như đang nhìn..... người mình yêu nhất.

Động tác đưa khăn thực ưu nhã, thực ôn nhu.

Dẫn tới xung quanh từng trận thét chói tai vang lên

"A a a a, bộ dáng Hứa Khả vừa rồi, thật dịu dàng aaaaaaaa.....!!".

"Ánh mắt thật ôn nhu thâm tình a! Trời ạ, đầu mình choáng rồi.....".

"Nữ sinh kia rốt cuộc là thần thánh phương nào, thế nhưng được Hứa Khả nhìn bằng con mắt đặc biệt ưu ái?"

"Không biết a, chưa thấy qua.....".

Nếu là những người khác, được thiếu niên nhìn chăm chú bằng ánh mắt thâm tình như vậy, nghe thấy hắn nhẹ nhàng thỉnh cầu tha thứ, nhất định sẽ không chút do dự trả lời:

"Được, tớ đồng ý. Tớ đồng ý tha thứ cho cậu!"

Đáng tiếc.....

Chiều này đối với nữ hoàng bệ hạ không dùng được.

Trăm là cái loại người trăm mê sắc đẹp không biết kiềm chế, từ đó trở thành hôn quân sao?

Không hề.

Phong Hoa chỉ nghĩ..... Muốn đem cái khăn này ném vào mặt hắn!

Cô đích xác đã làm như vậy.

Nữ hoàng bệ hạ kiêu căng vươn đầu ngón tay, nhẹ nhàng tiếp nhận khăn tay, hướng đến hần cười.

Sau đó-----

Giờ tay đem cái khăn tới bộ mặt ngây trang ngoan ngoãn xinh đẹp trước mặt, hung hăng ném một cái!

"Không, muốn, lấy".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 24: Em trao quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (24)

Phong Hoa thu liễm nụ cười, khuôn mặt trở nên không biểu tình, gần từng chữ một.

Khăn tay màu trắng lụa mềm mại, ở trên mặt thiếu niên, không tiếng động bao trùm mặt hần, sau đó khoan thai rơi xuống mặt đất.

Lộ ra một khuôn mặt xinh đẹp lại tuyệt không nữ tính.

Làn da trắng nõn, mi đen như mực, đôi môi căng mọng, từng nét đều tuyệt mỹ như họa.

Tuy vẫn còn sinh khí, nhưng Phong Hoa cũng không thể không thừa nhận-----

Di.

Nam sủng tương lai của cô..... còn có vài phần tư sắc.

Cái loại sắc đẹp này nếu như hời hợt đều được thông qua.

Trong đám người, nhìn thấy một màn này, có người hít hà một hơi:".....Tê! Tớ không nhìn lầm đi? Nữ sinh kia.....cô ta, cô ta thế nhưng.....

đánh Hứa Khả?!!"

Một cái khăn tay, nhẹ nhàng như mây bay, không có nhiều trọng lượng, cho dù quăng vào mặt cũng không phải rất đau.

Làm cho người khiếp sợ là..... hành động của Phong Hoa.

Hướng tới mặt thiếu niên quăng đồ vật, dù đó chỉ là một cái khăn tay-----

Cái chuyện này, tại cái học viện quý tộc này, cũng là một tội ác tày trời.

Hứa Khả là ai?

Nam thần trường học, học bá của trường, là thiên tài dù mỗi ngày đi học đều ngủ, không nghe thầy cô giảng bài, vẫn như cũ ổn định đệ nhất toàn trường.

Có gia thế là hào môn đệ nhất Phong Thành, thiếu gia Hứa thị tài phiệt ----- tuy rằng chỉ là con nuôi.

Bất quá, nghe nói Hứa thị đại tiểu thư chưa bao giờ lộ mặt kia, bẩm sinh có bệnh tim, lại thuộc nhóm máu đặc thù, không có cách giải phẫu đổi tim, không thể sống được bao lâu.

Ấn ấn có đồn đãi, Hứa Khả là người được gia chủ bồi dưỡng, có hi vọng thừa kế đế quốc thương nghiệp Hứa thị khổng lồ.

Là người đứng đầu Phong Thành tương lai, hiện tại lại là học bá làm mưa làm gió, ai lại to gan như vậy?

Quả thực -----

Tìm chết.

Thời điểm các nữ sinh đều nhất trí cho rằng, Hứa Khả nhất định sẽ tức giận, ai ngờ hần.....

Chỉ cong lưng, đem khăn tay dưới mặt đất, nhặt lên.

Nhẹ nhàng vỗ vỗ chiếc khăn dính bụi.

Động tác tuyệt đẹp đem khăn gấp lại, bỏ vào túi trên áo sơ mi ----- cái vị trí của chiếc túi kia, lại là nơi gần tim nhất.

Nguyên nhân chính là vị trí đặc biệt này, thiếu niên rõ ràng không chút để ý, lại khiến mọi người nhìn ra hương vị trân trọng trong đó.

Nữ sinh ở đây, đều hận không thể biến thành chiếc khăn được đôi phương ôn nhu cất đi.

Trừ bỏ Phong Hoa ra.

Hành động của Hứa Khả, làm cô có chút không rõ nguyên do.

Trầm ngâm một lát, quyết định hỏi hệ thống:

"Hắn vừa mới.....làm gì vậy?"

Hệ thống cũng không biết.

Nó nhìn một màn này, cũng hoàn toàn sợ ngây người.

- ----- Để quân đại đại bất thành linh nhẹ nhàng như vậy, mắt ta có vấn đề sao?

Đương nhiên, cho dù không biết, cũng không thể nộ giấy trắng cho nữ hoàng bệ hạ.

Hệ thống nỗ lực che dấu giọng nói không xác định, kiên định nói Phong Hoa:

"Bệ hạ, để quân đại đại đây là muốn biểu đạt cho ngài sự xin lỗi chân thành nhất đó!"

"Nga, phải không?". Phong Hoa nửa tin nửa ngờ, tổng cảm thấy..... sự tình lại không đơn giản như vậy.

Thiếu niên nhất cử nhất động nhìn như không chút để ý, lười biếng tùy ý tỏa ra từ xương cốt, nhưng ở trong mắt Phong Hoa, khắp nơi đều tràn ngập thâm ý.....

Phong Hoa trầm ngâm suy tư, liền nghe thấy Hứa Khả gọi nàng:

"Chị".

"Thật là không có biện pháp, nếu chị không tha thứ cho em, em đành phải....."

Thiếu niên hơi hơi cong đôi môi, xinh đẹp mà ác liệt cười một cái.

"Thôi bỏ đi".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 25: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (25)

Phong Hoa:".....".

Cho trăm một thanh đao, trăm có thể bạo đầu của hắn.

Ngươi có tin không?

- ----

Phong Hoa yêu cầu Hứa mẫu là muốn được sinh hoạt như bao cô gái bình thường.

Bởi vậy cô vẫn chưa lộ ra thân phận đại tiểu thư Hứa thị trong trường quý tộc này, mọi người vẫn chỉ cho rằng cô là một người bình thường.

Duy chỉ đặc thù một chút -----

Bất quá vận khí nhiều, thế nhưng may mắn được Hứa Khả ưu ái một kẻ bình thường như vậy.

Theo yêu cầu của cô, Phong Hoa với Hứa Khả được học cùng một lớp.

Không chỉ như vậy, còn muốn cùng hắn..... ngồi cùng bàn.

Cuối cùng là một loạt đại gia công nhận, vị trí của Hứa Khả, không một ai can đảm dám nhúng chàm.

Đừng nhìn diện mạo tinh xảo tuyệt mỹ, một bộ dáng học sinh ngoan ngoãn này của hắn, trên thực tế đã từng có một nữ sinh tự tin nhan sắc của mình có thể đá động hắn, ý đồ tới vị trí của hắn ngồi xuống, nhưng bị Hứa Khả nhắc lên, quăng ra ngoài.

Đã thế còn dùng khăn tay, cẩn thận lau ngón tay.

Ngước mắt, hướng đến mọi người đang ngây ngời, hơi hơi mỉm cười nói:

"Xin lỗi, con người của tôi, không quá thích người khác đụng đến đồ vật của mình".

Cùng ngày, bàn ghế của Hứa Khả, toàn bộ được thay một bộ mới tinh.

Cuối cùng, vị trí của hắn----- trở thành một vùng cấm.

Tuy rằng việc này không chút nào ảnh hưởng tới cảm nhận của các nữ sinh về hình tượng cùng địa vị Hứa Khả, nhưng mà từ đó trở đi, không còn một nữ sinh nào dám ngồi chỗ của hắn, hoặc là có can đảm ngồi bên cạnh hắn.

Nếu giống như một nữ sinh trước đó bị quăng ra ngoài không chút lưu tình, vậy thật sự là..... Quá mất mặt.

Đều là muốn giữ hình tượng nha.

Thân phận thiên kim quý tộc, các cô so với ai đều chú ý mặt mũi hơn.

.....

Phong Hoa tùy tiện kéo học sinh đứng gần cô, hỏi Hứa Khả ngồi chỗ nào.

Không sai, cô muốn cùng nam sủng ngồi cùng bàn, thuận tiện..... bồi dưỡng cảm tình.

Cổ nhân nói, gần quan được ban lộc.

Nữ hoàng bệ hạ thấy cái này phi thường chính xác.

Cái học sinh chỉ cho Phong Hoa vị trí, trên thực tế, ở khí tràng cường đại của nữ hoàng, rất ít người cự tuyệt trả lời vấn đề của cô. Lại bổ sung thêm câu Hứa Khả không thích người khác ngồi chỗ hắn, cẩn thận bị ném ra ngoài.

Sau đó, toàn bộ học sinh trong lớp, liền thấy Phong Hoa đeo cặp sách lập tức đi tới chỗ cuối cùng.

Rất có ý vị khiêu khích quy củ của Hứa Khả.

Cùng lúc đó, thiếu niên thân ảnh chi lan ngọc thụ, kim quang chiếu vào, lười biếng nện bước mà xuất hiện ở cửa phòng học.

Rất nhiều người không nhìn thấy cảnh ở dưới sân trường, không biết Hứa Khả đối với cô "sùng nịch, dung túng", bởi vậy họ đang chờ Hứa Khả sẽ xách lấy cô gái mỹ mạo, khí chất lãnh diễm này ném ra ngoài.

Ai ngờ.....

"Chờ một chút". thanh âm thiếu niên mềm mại dễ nghe truyền đến.

Phong Hoa muốn tới chỗ Hứa Khả ngồi bên cạnh, nghe vậy cũng dừng lại, nâng đôi mắt nhìn đến thiếu niên-----

Ánh mắt hắc bạch phân minh, có một loại là quang mang chấn động hồn phách.

Nhớ tới lời của học sinh trước đó, Phong Hoa trong mắt hiện lên tia khiêu khích.

Kêu trầm dừng làm gì? Muốn đem trầm quăng ra ngoài sao?

Không những nữ hoàng bệ hạ nghĩ vậy, mà cả học sinh trong lớp, cũng có suy nghĩ như vậy.

Đối với mấy chục đôi mắt xem kịch vui, thiếu niên đi tới, đi đến phía sau Phong Hoa.

Sau đó.....

Dùng bàn tay trắng nõn, tự mình kéo ghế từ bàn học ra-----

Đôi môi hơi cong lên

"Ngồi đi.....Nặc Nặc"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 26: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (26)

Thiếu niên thanh âm mềm ấm như hoa, hai chữ "Nặc Nặc" từ đôi môi phun ra, làm cho người ta một loại ảo giác ân ái, lưu luyến triền miên.

Các nữ sinh ở đây, đều hận không thể hóa thân vào Phong Hoa, chỉ mong được nhiều thêm một cái nhìn ôn nhu, chăm chú, một câu nói lưu luyến.

Nhưng nữ hoàng bệ hạ chỉ số thông minh cao, EQ lại thấp, cả người đều thấy không tốt!

Phong Hoa:"....." Trẫm là ai? Trẫm đang ở đâu? Trẫm đang làm gì?

Thật kinh ngạc, thật loạn.

Ở thời điểm trên mặt Phong Hoa hiện lên biểu tình kinh ngạc, trong con ngươi lưu li của thiếu niên, hiện lên ý cười chân thật một chút, không hề dối trá.

Ý cười trong suốt, rực rỡ, lung linh, hơi hơi cong lên nụ cười nhạt, từ đuôi mắt cho đến khóe môi, đều nhiều hơn một gọn sóng.

Biểu tình kinh ngạc của chị a, thật là đáng yêu.

Đáng yêu làm cho người ta muốn.....

Hung hăng phá hủy.

Phong Hoa một bên lấy ánh mắt "ngươi uống lộn thuốc?", một bên ở trong lòng đối với hệ thống nói:

"Trẫm cuối cùng đã biết, khi được trẫm kêu tên Khả Khả, tâm tình của hấn ra sao rồi!".

"....."

Hệ thống hoàn toàn giờ ngóm tay cái tới bệ hạ với đề quân, nó cảm thấy Nặc Nặc, Khả Khả gì đó rất êm tai nha.

Cái tên điệp từ này nghe thực thân thiết, cảm giác thực đáng yêu phải không.

Nó muốn được kêu là.....Manh manh.

#Cảm giác chính mình thật quá dễ thương#

#manh manh lên liền rất đáng yêu#

Bất quá, nó cũng chỉ kêu tên "manh manh" ở trong tâm, phỏng chừng tự mình kêu như vậy, khẳng định sẽ bị Phong Hoa xé rách.

Cho nên, nó đành giả ngu bán manh hỏi:"..... Tâm tình gì vậy?".

Phong Hoa ngữ khí thâm trầm" Ngủ vị tạp trần, thập phần muốn bùng nổ".

Hệ thống lập tức kích động cao hứng nói:" Không nghĩ tới bệ hạ ngài có thể dùng được mấy cái từ hiện đại, thật là đáng mừng, viết hoa bôi đậm **6666**, vì người mà điên cuồng đánh CALL!!!!".

Phong Hoa:"....."

Uy, cầu tử, người hình như chú ý trọng điểm không đúng lắm nhĩ?

--

Sau chuyện này, Phong Hoa tại đây trở thành người nổi bật nhất trong học viện quý tộc này.

Học sinh mới Hứa Nặc cùng với nam thân Hứa Khả ngồi trên xe cùng nhau tới.....

Hứa Nặc ngồi chỗ Hứa Khả, không bị quăng ra ngoài.....

Hứa Nặc với Hứa Khả cùng bàn.....

Trầm tuy rằng không ở trên giang hồ, nhưng trên giang hồ đâu đâu cũng truyền thuyết về trầm.

Chỉ là lời đồn đãi ngày càng nghiêm trọng, phong cách truyền biến thành-----

Hứa Nặc cật sừng sinh kiêu, cho Hứa Khả một cái tát, Hứa Khả lại không nổi giận.....

Hứa Nặc đã tâm bưng bưng ham Hứa thị tài phiệt, còn nhỏ tuổi dùng thân thể câu dẫn Hứa thiếu gia, tính toán sinh một đứa con, để ngày sau mẫu bằng tử quý. (*mẹ giàu nhờ con*)

Excuse me?

Người xác định?

Phong Hoa rất bội phục sự tưởng tượng của các cô.

Nếu sự tưởng tượng này, có thể trợ giúp cô học cái..... Tiếng Anh, Phong Hoa cảm thấy hiện tại không phát sần như vậy.

Một giờ học Tiếng Anh kết thúc, Phong Hoa yên lặng nhẹ nhàng thở ra.

Cho dù là nữ hoàng bệ hạ, đối mặt với Tiếng Anh biến thái này, cũng không có biện pháp nha.

Lúc sau.

Phong Hoa khóe mắt dư quang liếc một cái, nhìn thiếu niên đang úp mặt vào bàn ngủ, trong lòng.....

Trầm hâm mộ, ghen tị, hận.

Vì cái gì người nào đó mỗi ngày đi học đều ngủ, còn trầm phải nghiêm túc nghe giảng bài?

Trời xanh bắt công!

Lúc này, có một nữ sinh xuất hiện bên cạnh bàn Phong Hoa.

"Hứa Nặc, cái kia..... có thể hỏi cậu một vấn đề không?"

Không đợi Phong Hoa trả lời, cô cắn cắn môi, tiếp tục hỏi:

"Cậu cùng Hứa Khả, là có quan hệ gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 27: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (27)

Áo somi ren màu trắng, có con bướm đáng yêu màu lam, dưới làn váy ngắn xanh biếc, lộ ra một đôi đùi ngọc nhỏ dài của nữ hài, hai chân giống như bao nữ sinh ngại ngùng trong truyện tranh, sẽ hơi hơi khép lại.

Một gương mặt kiêu diễm che dấu đi sắc thái khắt trương, mắt đẹp gât gao nhìn chăm chăm Phong Hoa, ánh mắt sáng quắc giống như muốn xuyên thủng gương mặt cô, muốn trực tiếp xem đến nội tâm của cô.

Đáng tiếc.

Trên khuôn mặt tinh xảo của Phong Hoa, trừ bỏ ban đầu chột lóe tia kinh ngạc rồi biến mất, còn lại không còn gì.

Ngay cả một tia kinh ngạc, cũng đại khái vì cái gì nữ sinh này lại chạy tới hỏi nàng vấn đề này.

Quần tâm khó lường chưa bao giờ là nói dối, nếu Phong Hoa không muốn làm người khác biết được cảm xúc của cô, họ tuyệt đối không nhìn được manh mối gì.

Lục Doanh trong mắt hiện lên tia thất vọng, lại vẫn cố chấp muốn biết đáp án.

Ánh mắt cô vừa chuyển, đầu tiên là thật cẩn thận nhìn thiếu niên chỉ lộ ra một nửa mặt tinh xảo đang ngủ bên cạnh Phong Hoa, tựa hồ lo lắng bị hấn nghe thấy.

Cũng may Hứa Khả không có dấu hiệu tỉnh lại.

Lục Doanh trong lòng không dấu vết nhẹ nhàng thờ ra.

Lúc này ánh mắt mới xoay chuyển, đáy mắt hiện lên tia ghen ghét quang mang, môi phản hồng lạnh lùng giật giật, hỏi:

"Hứa Nặc, tất cả mọi người đều muốn biết Hứa Khả thiếu gia vì cái gì mà đối với cậu..... đặc biệt như vậy, mong cậu nói cho tôi biết hai người rốt cuộc có quan hệ gì".

Miệng lưỡi cùng thái độ, ban đầu khách khí có lẽ, sau đó trở nên cường ngạnh hơn.

Cái gì mà tất cả mọi người đều muốn biết, chỉ là một cái có thôi.

Trên thực tế, cô đã thích Hứa Khả đã lâu.

Lục gia là quý tộc Phong Thành, gia thế hùng hậu.

Thân phận Lục Doanh so với Hứa Nặc, cũng chỉ hơi kém một chút thôi.

Hơn nữa Hứa Nặc từ nhỏ có bệnh tim bẩm sinh, không dễ dàng lộ mặt với ai bao giờ, liền làm cho Hứa Nặc trong Phong Thành gần như vô hình.

Rất nhiều người chỉ biết là Hứa thị đại tiểu thư, không biết tên thật của cô.

Trong các thiên kim quý tộc Phong Thành, ẩn ẩn lấy Lục Doanh đứng đầu, bởi vậy lòng dạ Lục Doanh cảm thấy cô so với tiểu thư bình thường cao cao tại thượng hơn vài phần.

Cô cho rằng, người có thể xứng đôi với Lục đại tiểu thư như cô, khắp toàn bộ Phong Thành chỉ có Hứa Khả.

Vô luận là bề ngoài hay gia thế, Hứa Khả đều là người bạn trai hoàn mỹ nhất, là người chồng tương lai được cô chọn.

Tuy rằng Hứa Khả chỉ là con nuôi, nhưng trên người hắn có mấy đạo quang hoàn, đủ để đền bù khuyết điểm đó-----

Thiên tài, học thần, người thừa kế Hứa thị, người đứng đầu thương nghiệp Phong Thành tương lai.

Bất luận là cái nào, người bình thường cùng cực cả đời đều mong muốn những thứ xa vời này.

Không ít quý tộc đều biết tâm tư của cô với Hứa Khả, âm thầm nâng cô lên làm bạn gái tương lai của Hứa Khả.

Lục Doanh cũng nghĩ như vậy.

Tuy rằng Hứa Khả chưa từng có ái muội đối với bất kỳ nữ sinh nào trong học viện, càng chưa từng thừa nhận Lục Doanh, nhưng Lục Doanh lại cảm thấy bạn gái tương lai của Hứa Khả, ngoài cô ra còn ai?

- - - - -

Ai ngờ.....

Giữa chừng lại có một kẻ khác nhảy ra.

Hứa Nặc này-----

Có thể làm Hứa Khả xem bằng một con mắt đặc biệt ưu ái, đánh vỡ quy tắc của hắn, một lần lại một lần xúc phạm đến máu chót của hắn, lại có thể an toàn thoát thân.

Lục Doanh ở học viện như một trò cười.

Rốt cuộc là từ nơi nào chạy ra?!!

Lục Doanh nhìn chằm chằm Phong Hoa, ánh mắt có điểm lạnh.

..... Cô với Hứa Khả, rốt cuộc là có quan hệ gì?

Hỏi rất hay!

Phong Hoa: Đương nhiên là quan hệ đế vương với nam sủng, cái này..... còn hỏi được nữa sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 28: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (28)

Nếu cô gái này thái độ tốt một chút, ngữ khí khách khí một chút, nữ hoàng bệ hạ rất vui lòng nói cho cô.

Chỉ là hiện tại.....

Ha hả.

Trầm chính là có tâm tình cùng người nói!

Phong Hoa nguyên bản dùng ánh mắt ở trên người Lục Doanh, đang nghe thấy thái độ miệng lưỡi mơ hồ cường ngạnh vấn đề sau, không chú ý nào che dấu lộ tức thu trở về -----

Người nghĩ người là ai a?

Khuôn mặt tinh xảo gần như là vô tình của cô gái, đem mấy chữ này viết đến rành mạch.

Đồng dạng, đem cái gọi là làm lơ, biểu diễn đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Tôn quý kiêu căng, phong thái nữ hoàng khác từ trong xương cốt, là Phong Hoa thể hiện ra, cũng sẽ không làm người cảm thấy cô ngạo mạn vô lễ.

Chỉ là cảm thấy..... cô nên như thế.

Cô gái này hẳn là cao ngạo tôn quý như vậy.

Hiển nhiên, Lục Doanh không phải người trong số đó.

Tiền nhân-----

Cô, làm sao dám?!

Khuôn mặt mỹ lệ của Lục Doanh hiện lên tia vặn vẹo, tức giận xông lên đại não, thanh âm không tự chủ được cất cao, bén nhọn chói tai:

"Hứa, Nặc!"

Nói tới, nếu gọi tên Hứa Khả, Lục Doanh vừa ngượng ngùng lại ngọt ngào.

Một cái tên chỉ sai một chữ Hứa Nặc, đủ để cô nghiêng răng nghiêng lợi.

Phong Hoa làm lơ cô.

Ồn ào.

Vẫn luôn có chó sủa bên tai trầm.

Nếu Lục Doanh biết suy nghĩ của Hứa Nặc, nói không chừng sẽ tức đến học máu, tuy là hiện tại, cô ta tức cũng không nhẹ.

Phần nộ làm cô quên mất người cô vẫn tâm niệm làm bạn trai vẫn đang ngủ cạnh Phong Hoa, Lục Doanh nén giận, môi phắn đọc từng chữ lạnh băng:

"Hứa Nặc, đừng tưởng Hứa Khả thiếu gia đối với cô đặc biệt một chút, cô liền có thể ở đây tác oai tác quái".

"Người giống như cô Lục Doanh tôi thấy cũng nhiều, đơn giản là thấy người sang bắt quàng làm họ, bay lên cao làm phượng hoàng! Khuyên cô một câu, nhìn cho rõ thân phận của cô----- cô không xứng với cậu ấy!".

"Hứa Khả đối với cô bất quá chỉ là nhất thời mới mẻ, đợi sự mới mẻ này qua đi, tôi sẽ cho cô biết, kết cục của những kẻ dám đắc tội tôi!".

Lục Doanh nói năng rất có khí phách.

Cô vừa nói xong, liền thấy vẻ mặt ngạo mạn, kiêu căng của cô gái, trên dung nhan mỹ miều, hiện lên một tia cổ quái.

Phảng phất như..... cười như không cười.

Phanh phanh phanh.

Lục Doanh hải hùng khiếp vía.

Hứa Nặc đang cười.

Cô ta không phải nên hồ thẹn mà chạy đi mới đúng sao?

Cô ta cư nhiên còn cười được.

..... Cô ta cười cái gì?

".....Ngô, đắc tội với Lục Doanh đồng học, kết cục sẽ ra sao?".

"Thật tò mò, không bằng Lục Doanh đồng học nói đi?".

Không biết thiếu niên ngẩng đầu lên khi nào, nhẹ nhàng nghiêng đầu, nhìn về phía Lục Doanh.

Nửa mặt tinh xảo mơ hồ dẹt nên quang ảnh, mi mắt như họa đẹp như tranh sơn dầu thời Trung cổ, đẹp để quý giá.

Thanh âm như huyền cầm tốt nhất, nhẹ nhàng khảy một tiếng, liền có hương vị của mối tình đầu.

Rất nhiều nữ sinh cùng Hứa Khả nói một câu, đều đủ để đỏ mặt nửa ngày, kích động không thôi.

Chính là hiện tại.....

Hứa Khả thật ôn nhu kêu tên Lục Doanh, nhẹ giọng cùng cô nói chuyện, mặt Lục Doanh một tác liền trắng bệch.

Với gia thế của cô, không sợ Hứa Khả sẽ tìm cô gây phiền toái, nhưng đại khái không có một cô gái nào hi vọng, chính mình ở trước mặt người mình thích.....

Mặt mũi mất hết, thất thố đến tận đây.

Lục Doanh một bên hoảng hốt, không biết nói thế nào để cứu vãn hơn phân nửa hình tượng đã mất trước mặt Hứa Khả, một bên trong lòng liền bùng tình-----

Hóa ra, Hứa Nặc vừa mới cười cái này!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 29: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ?

(29)

Thật là đồ-----

Tiền nhân.

Tiền nhân tiền nhân tiền nhân.....

Lục Doanh yên lặng nghiêng răng nghiêng lợi.

Nếu Phong Hoa biết Lục Doanh đem cô trở thành kẻ mượn dao giết người, vui sướng khi người khác gặp họa, nhất định sẽ trịnh trọng nghiêm túc sửa lại cho đúng.

Trẫm là loại người chỉ biết dựa vào nam sủng sao?

Trẫm chính là người hào môn, nam sủng này chỉ cần trẫm sủng hạnh thôi!

Đến nỗi trước mắt.....

Ha hả.

Thực xin lỗi, hần chỉ là lão nam sủng, ăn xong trẫm liền ném.

Lục Doanh không biết người trước mắt làm cô ta hận đến ngứa răng, chính là Hứa đại tiểu thư, linh hồn lại là nữ hoàng bệ hạ a.

Cô ta trong lòng ủy khuất.

Hứa Nặc này chỉ là đồ yêu diễm đề tiện, ý thế hiếp người!

Cô ta tựa như đang đóng kịch 《Quỳnh Dao》，bị nữ phụ ác độc tính kế, nam chính không nhận ra nỗi oan khuất của nữ chính, mệnh thật khổ.....

Lục Doanh đồng học trắng cả một khuôn mặt, đôi mắt nhiễm một mặt thủy quang trong suốt, cô nhìn về phía định mệnh nam chính-----

"Hứa Khả thiếu gia....."

Phản môi hơi run rẩy, như một sự lâm li bi đát thâm thiết.

Giả.

Mắt hơi phiếm hồng, đáy mắt một tia thành ý đều không có.

Rất khó làm người ta không nghi ngờ, cô ta đại khái là muốn khóc, nhưng nước mắt lại không chảy ra.

Diễn.

Khóe môi cứng đờ, cổ tình xụ xuống, dấu vết diễn trò quá mức rõ ràng.

Xấu.

Một chút đều không giống một mỹ nhân khóc làm người ta thương cảm.

Phong Hoa trong lòng cười nhạo, không chút khách khí châm chọc.

Cái kịch diễn này cô cho 59 điểm, không phải nhiều một điểm sợ Lục Doanh kiêu ngạo, mà là-----

Không đạt tiêu chuẩn.

Phong Hoa bên trong khẽ cười, nghĩ lại nửa đời trước.

Tiền triều quyền lợi đấu đá, hậu cung lục đục.

Nữ nhân trong cung, mỗi người một kỹ năng, tùy từng lúc mang ra, nếu ở trong thời hiện đại, cấp bậc diễn xuất đó, trong một giây có thể giành được danh hiệu đại Hoa Đán, ảnh hậu.

Cho nên Lục Doanh đồng học biểu diễn, trong mắt nữ hoàng bệ hạ, thật đúng là xấu hổ đến cực điểm, giả đến mức không nỡ nhìn.

Nếu như với một kẻ diễn tệ như vậy, người nào đó mà tin tưởng.....

Hừ.

Trẫm chỉ làm theo phép sùng hạnh người một lần, sau đó lại đem người.....

Biếm vào lãnh cung, vĩnh viễn không muốn người!

[Cao quý lãnh diễm.jpg]

Cũng may, nam sủng tương lai của cô không bị trúng kế.

"Nếu Lục Doanh đồng học không muốn nói, tôi sẽ không miễn cưỡng cậu nha, cho nên....."

Thiếu niên nghiêng đầu, mặt mày ngoan ngoãn nhiễm lưu quang sáng lạn, thoát nhìn như thiên sứ làm người kinh diễm.

Hơi hơi cong môi, xuất hiện lúm đồng tiền, môi hồng răng trắng cắn từng chữ một

"Nước mắt có thể thu lại được rồi, bởi vì trông cậu..... thật xấu".

Lục Doanh:"....."

Phong Hoa:"....."

Mọi người:"....."

Tĩnh.

An tĩnh.

Xung quanh lặng ngắt như tờ.

Lục Doanh sắc mặt cứng đờ, nước mắt liễm diễm nơi khóe mắt, trong nhất thời không thể tin được.

Phong Hoa nhìn không được muốn cười.

Thiếu niên một bên có bộ dáng tốt đẹp, một bên có thể độc chết người bằng lời nói không cần đến mạng, cô đã từng lĩnh giáo qua.

Hơn nữa cô thường xuyên yên lặng nghiêng răng nghiêng lợi.

Bất quá, độc này phóng tới người khác, hơn nữa là kẻ tự đến cửa khiêu khích cô, như thế nào lại có cảm giác.....

Sảng khoái!

Nữ hoàng bệ hạ cười mà không nói.

Hơi hơi nhếch khóe môi, lộ ra nụ cười nhọt nhọt.

Nụ cười này, dừng trong mắt Phong Hoa, chính là mười phần khiêu khích cùng cười nhạo.

Lục Doanh khóc, nước mắt trong suốt đảo quanh mắt.

Phong Hoa lùi bước ngược mắt nhìn.

Lần này là khóc thật, giám định hoàn tất.

Cô gái nào có thể chịu đựng sự châm chọc như vậy, Lục Doanh hơi lão đảo lui về phía sau nửa bước, đang muốn-----

Quay đầu, xoay người, che mặt, khóc ra.

Ai ngờ, Hứa Khả nói một câu khiến Lục Doanh ngừng bước chân.....

- - - - -

Mình chỉ muốn nói, vị diện này dàiiiiiiiiiiiiiii, còn chưa được một nửa, tận 86,87 chương gì đây!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 30: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (30)

"Muốn biết quan hệ giữa chúng tôi là gì, vì cái gì không trực tiếp hỏi tôi?".

"Tôi nghĩ, vấn đề này là tôi trả lời, không phải là sẽ tốt hơn sao?".

Thiếu niên anh tuấn hơi ngả ra sau, tư thái lười biếng tựa vào lưng ghế, môi hơi cong lên tạo thành một bộ dáng đào hoa, không chút để ý mở miệng.

Câu nói ấm áp, mang theo một chút thanh tuyến hoa diễm, làm Lục Doanh cảm lòng không đậu ngừng khóc, dừng lại muốn biết câu trả lời.

Nước mắt đào quanh mắt đẹp, không biết từ khi nào biến mất không thấy, ánh mắt mang theo chờ đợi lưu chuyển, nhìn Hứa Khả.

Phong Hoa:"....."

Trầm nhìn lầm, thì ra Lục Doanh đồng học cũng là người có kỹ thuật diễn.

Bắt quá.....

Tổng cảm thấy, nam sủng tương lai của cô lúc nói ra lời này, có chút không có ý tốt.

Hệ thống gạt đầu, gạt đầu, lại gạt đầu, ngữ khí nhuyển mạnh tán đồng nói: "Bệ hạ, ta cũng cảm thấy vậy, để quân đại đại hấn tuyệt đối đang làm chuyện lớn~".

(Người trở thành kẻ phản chiến như vậy, để quân đại đại nhà người có biết không?)

Làm chuyện lớn.

Ân, nữ hoàng bệ hạ lại học được một cái tân ngữ, cảm thấy thập phần chuẩn xác.

Khi Hứa Khả đang làm "chuyện lớn", Phong Hoa mở miệng trước hấn, nhưng mà với tài trí có một không hai, thông tuệ trác tuyệt như nữ hoàng bệ hạ, cô vắt hết óc suy nghĩ, cũng chỉ nghĩ ra một câu khô cằn để giải thích quan hệ hai người.

Quan hệ hai người -----

Quan hệ chị em?

Nữ hoàng bệ hạ với nam sủng tương lai?

Đáng tiếc, một điều cũng không thể nói cho họ.

Phong Hoa đành nói: "Tôi lớn hơn hấn".

Cái từ "lớn" này, từ tuổi cho tới thân phận.....

Trầm vĩnh viễn ở trên hấn một bậc!

Một câu nói đột nhiên bay tới, không chỉ Lục Doanh, những người khác cũng không hiểu.

..... Lớn hơn hấn là sao?

Có lẽ, Phong Hoa đột nhiên nói ra một câu không đầu không đuôi kia, ở đây cũng chỉ có Hứa Khả hiểu.

Con người xinh đẹp của Hứa Khả hiện lên một đạo ám sắc, hơi cong môi, mơ hồ có một tia ngọt ngào nói: "Đúng vậy, Nặc Nặc lớn tuổi hơn tôi một chút".

Ước chừng lớn hơn hai tuổi.

Ánh mắt lưu chuyển, nhẹ nhàng nói: "..... Tôi đôi khi đều gọi cậu ấy là chị".

Có đôi khi này, là ở Hứa gia.

Bởi vậy có thể thấy được -----

Thiếu niên cũng không hoàn toàn lí giải ý của nữ hoàng bệ hạ..... Bá đạo cường thế thêm một chút mơ hồ.

Quân tâm khó lường, quân tâm khó lường nha.

Phong Hoa âm đạm

Tình cảnh này, nhìn không được ngâm một câu thơ trong đầu: Mọi người đều say ta độc tỉnh..... (*Mọi người đều say, duy nhất ta tỉnh.....*)

Nghe thấy ngữ khí thiếu niên nhàn nhạt sùng nịch ôn nhu trả lời, mặc kệ là Lục Doanh hay mọi người, đều chưa từng đem Phong Hoa cùng vị tiểu thư Hứa gia thân thể nhu nhược, thân bí khó lường, không sống được bao lâu kia liên hệ với nhau.

Chẳng sợ, Hứa Khả ôn nhu gọi một câu quen thuộc: Chị.

Thoải mái nói ra như vậy-----

Mọi người cũng chỉ tưởng Hứa Nặc lớn tuổi hơn Hứa Khả một chút, xưng hô "chị em" giữa hai người là ngẫm..... gọi yêu.

Đừng hỏi vì sao bọn họ lại lí giải như vậy.

Người thành phố này đều cũng sẽ nghĩ như vậy.

Chính là, nữ hoàng bệ hạ không phải người thành phố, cô là từ cổ đại tới nha.

Phong Hoa mơ hồ cảm thấy không đúng chỗ nào, cụ thể chỗ nào không đúng, cô không thể giải thích, cho tới khi.....

Thiếu niên ngược mắt nhìn lại đây.

Đôi mắt hơi cong, đôi môi căng mọng phun ra lời nói ôn nhu.

Từng chữ làm người động tâm.

"Cho dù lớn tuổi hơn một chút, là chị cũng không sao".

"Bởi vì a....."

"Người tôi thích nhất chính là chị".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 31: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (31)

Kết quả là Lục Doanh lại che mặt khóc.

Trước khi bụm mặt chạy ra ngoài, đôi mắt cô ta oán hận trừng Phong Hoa.

"....."

Phong Hoa về mặt ngây ngốc.

Trầm là ai?

Trầm đang ở đâu?

Trầm đang làm gì, cô ta sao lại trừng ta?

Thái giám tổng quản đặc lực nhất bên người cô, hết lòng nhắc nhở:

"Bệ hạ, chẳng lẽ ngài không nghe được, chẳng lẽ ngài quên mất sao? Vừa rồi để quân đại đại nói.....thích ngài nha!".

Phong Hoa cao quý lãnh diễm, lạnh nhạt trả lời:"Nga".

Trẫm nghe được, trẫm không quên.

Chỉ là một dấu chấm câu trẫm đều không tin.

Hệ thống dùng ngữ khí vui vẻ khích lệ Phong Hoa:

"Bệ hạ, để quân đại đại trước mắt nhiều người như vậy công khai nổi lòng, đây là hành động lăng mạn cỡ nào nha!".

Phong Hoa:"....."

Trẫm không thấy lăng mạn, trẫm chỉ thấy hấn gây chuyện, cảm ơn.

Hệ thống cố gắng làm tốt tâm trạng, tiếp tục nói:

"Hơn nữa chúng tở bệ hạ cách hoàn thành nhiệm vụ lại càng gần hơn một bước, đây là chuyện đáng mừng cỡ nào nha!".

Phong Hoa:"....."

Còn đáng mừng?

Có cần trẫm đại xá thiên hạ, khắp chốn mừng vui, mở tiệc ăn mừng luôn không?

Cuối cùng, hệ thống nói: "..... Công lược chưa thành công, bệ hạ vẫn cần nỗ lực".

"Nhanh như vậy khiến đế quân đại đại nói từ thích, ta tin tưởng bệ hạ thực nhanh liền có thể -----".

"Làm nữ vương tấn công thể xác cùng tinh thần, tay cầm roi da sủng hạnh khắp chốn!".

Một bên nhuyển mạnh nói, một bên làm động tác cổ lên hướng Phong Hoa nói:

"Cổ lên, cổ lên, cổ lên, ta xem trọng ngài nha~".

"....."

Roi da.....

Lăn, ngươi không phải tiểu thống tử thiên chân vô tà của trẫm!

Phong Hoa trầm mặc, sau đó mặt vô biểu tình nói: "Cầm roi da sủng hạnh là ai dạy ngươi?".

"A? Đây, cái này..... Cái này sao.....".

Hệ thống ghen hòng.

Nó có thể nói là ở một trang web..... học tập sao?

- ----- Không thể!!

Nó có thể nói một lời nói dối nhỏ nhỏ với nữ hoàng bệ hạ sao?

- ----- Cũng không thể!!

Hệ thống chỉ đành cúi đầu.

Phong Hoa lãnh diễm liếc mắt một cái, kéo cái bộ dáng như phạm sai lầm của hệ thống đến,nói:

"Tự đóng cửa suy ngẫm, rửa sạch đầu óc đen tối của ngươi đi".

".....vâng".

Hệ thống lăn đến góc tường vẽ xoắn ốc.

Nó thề, sẽ không bao giờ tới trang web đen học tập nữa!

Đem hệ thống vứt sang một bên, Phong Hoa lẳng lặng nghĩ lại lời nó nói-----

Làm nữ vương tấn công thể xác cùng tinh thần, tay cầm roi da sùng hạnh khắp chốn.....

Cái kiến nghị này, giống như.....

Rất không tồi.

Ngón tay nhỏ dài, chậm rãi xoa xoa chiếc cằm trơn bóng.

Động tác, mang theo một tia phong tình là lướt.

Môi hoa hồng hơi nhếch, hiện ra lúm đồng tiền.

Phong Hoa con người lưu chuyển, nhìn về phía người cũng đang nhìn cô - Hứa Khả.

Thiếu niên đôi mắt hơi cong, đáy mắt rực rỡ lung linh tràn ngập nhu tình, thời điểm hắn nhìn một cách ôn nhu chăm chú, phảng phất đem tim người hòa tan.....

Nhìn một cái, trông giống như -----

Có một ảo giác người được người trước mắt này yêu sâu đậm.

Nếu không biết rõ con người hắn, khẳng định sẽ chết chìm tại con lốc xoáy tình yêu này.....

Trầm luân như vậy, không thể thoát ra.

Phong Hoa bỗng nhiên cười, vờn đôi tay trắng ngần ra.

Ở trước mặt thiếu niên đang hơi kinh ngạc, cô nâng cằm hắn lên.

Đôi môi nhẹ nhàng đọc từng chữ, uyển chuyển đầy quyến rũ.

".....Tôi cũng rất thích Khả Khả đó".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 32: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (32)

".....Tôi cũng rất thích Khả Khả đó".

"Nghe Khả Khả nói như vậy, trong lòng chị rất vui mừng, cho nên quyết định khen thưởng em....."

Nữ hoàng bệ hạ khẽ xoa cằm nam sủng nhà cô.

Một bên kiêu diễm nói từng chữ, một bên chậm rãi tiến sát vào.

.....Khen thưởng?

Mắt Hứa Khả lóe lóe, tự nói bản thân mình phải lấy tình chế động, lấy bất biến ứng vạn biến.

Bốn mắt nhìn nhau, gần trong gang tấc.

Hai người gần gũi đến mức có thể cảm nhận được hô hấp của đối phương, có thể nhìn thấy được làn da không tì vết của nhau.

Ngay cả những người đứng xem, giờ khắc này đều ngừng lại hơi thở hơi dồn dập, sợ quấy nhiễu cái gì.

Sự thật là trông hai người quá mức đẹp mắt.

Dường như chỉ có con cung của thượng đế mới có giá trị nhan sắc cao đến như vậy, giờ tay nhấc chân đều là cảnh đẹp ý vui.

Chỉ tùy tiện sát mặt lại gần, giống như chụp ảnh thần tượng, mỗi bức đều đẹp như tranh vẽ.

Ở đây đều là thiếu nam thiếu nữ ở độ tuổi thanh xuân, lại là độ tuổi hướng đến tình yêu tốt đẹp, chính mắt nhìn thấy dung nhan lãnh diễm của cô gái cùng thiếu niên xinh đẹp tinh xảo gần như sắp..... hôn môi.

Tự nhiên mặt đỏ tim đập, cộng thêm khăn trương chờ mong.

..... Hôn hân!

..... Hôn nhanh lên!

..... Mau hôn đi a!

Thân là hoàng đế tốt, nữ hoàng bề hạ từ trước đến nay thực nguyện ý tiếp thu ý kiến của dân chúng.

Ở dưới mấy chục con mắt khăn trương cùng chờ mong, Phong Hoa không phụ sự mong đợi của mọi người, roi xuống một nụ hôn như chuồn chuồn lướt nước trên mặt thiếu niên.

Đôi môi mềm mại, mang theo hương khí ngào ngạt, nhẹ nhàng ấn xuống làn da không tì vết kia.....

Phong Hoa thành công nhận thấy thân thể Hứa Khả hơi cứng đờ.

Cô âm thầm cười, chột lui ra một khoảng cách.

Lại nói tiếp lời nói ban đầu chưa nói xong:

"..... Một nụ hôn".

Trăm ban thưởng, nhớ tiếp nhận.

Tạ chủ long ân thì không cần.

"....."

Hứa Khả vẫn cứ đờ đẫn như vậy, một lúc lâu còn chưa hồi phục tinh thần.

Thiếu nữ hôn, giống như mang theo ánh mắt của Medusa, hạ ma chú đem người trở thành pho tượng đá.....

-

Trên xe lúc tan học.

Phong Hoa cùng Hứa Khả ngồi cách biệt hai bên trên chiếc xe Rolls- Royce.

Trừ bỏ ngày đầu tiên đi học, Phong Hoa ngồi qua chiếc xe màu đen kia, những ngày còn lại đều là tài xế đến đón hai người.

Hứa Khả cũng không còn đi chiếc xe soái khí kia nữa, làm cho những nữ sinh trong học viện có chút thất vọng cùng tiếc nuối.....

Phong Hoa yên lặng từ cặp sách lấy ra sách giáo khoa tiếng Anh cùng từ điển.

Làm một nhà bác học đa tài, mười tuổi có thể viết 《thiên thu sách》, mười lăm tuổi có thể ở Kim Loan điện áp đảo tân khoa Trạng Nguyên, cần cù dững càm lại hiếu học vẫn luôn là phẩm đức tốt đẹp của nữ hoàng bề hạ.

Gặp gỡ ngôn ngữ tiếng Anh chưa bao giờ thấy qua này, tuy rằng trước mặt học đã là cố hết sức, nhưng cũng là tiến bộ thần tốc, Phong Hoa tin tưởng chỉ cần có thêm thời gian, cô có thể đột phá cửa ải khó khăn này.

Yên lặng nhớ từ đơn, Phong Hoa không có thấy.....

Một bên, ánh mắt thiếu niên như có như không dừng trên người cô, không biết có bao nhiêu..... phức tạp!

Hoặc là.....

Phong Hoa cũng cảm nhận được, chẳng qua giả vờ không biết thôi.

Một đường không nói chuyện, chỉ còn lại sự an tĩnh cùng tiếng lật sách.

Đến nhà, hai người xuống xe.

Hứa Khả đột nhiên vươn tay, bắt lấy cổ tay mảnh khảnh của thiếu nữ-----

- -----

Ah hu hu, mấy tuần nay wattpad toàn mắc kết nối không vào được nên giờ mới đăng được truyện, không biết ngày mai nó còn giờ chúng không!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 33: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (33)

"Chị nói câu kia, là có ý gì?".

Đáy mắt thiếu niên không mang ý cười, môi cắn nhẹ từng chữ, thanh âm trầm thấp hỏi.

Nghe kĩ, mơ hồ mang theo một sự chăm chú.

Nhìn qua bàn tay đang nắm chặt xương cổ tay của chính mình, Phong Hoa khẽ nhượng mày, gương môi hỏi lại: "Nói cái gì?".

Một bộ dáng "Trẫm không biết người đang nói gì" rất đúng đắn.

Hệ thống bị vứt vào trong góc tường vẽ vòng tròn, nhện không được nhảy nhót ra, đi đến trước mặt Phong Hoa xoát cảm giác tồn tại.

"Bệ hạ! Bệ hạ! Chính là ngài nói cũng thích Đế quân đại đại a!".

Phong Hoa: "....."

Trẫm biết rồi! Giả vờ ngây ngốc không được à? Cần gì phải vạch trần!

Quá kém!

Nếu có lượt đánh giá giá trị sử dụng của thái giám tổng quản, trẫm chỉ cho nó một sao.

Quan sát qua nét mặt có sự ngu xuẩn của Tiểu thống tử, Phong Hoa coi nó như không tồn tại.

Thấy Phong Hoa chậm chạp không đáp lại, nó chỉ cho là nữ hoàng bệ hạ là quý nhân hay quên, tiếp tục sung sướng nhảy nhót-ing.

"Bệ hạ! Bệ hạ! Ngài chẳng lẽ không nhớ ra sao? Vậy để ta nhắc nhở ngài đi! Vào năm này, ngày này, tháng này, trong một giờ trước khi ngài vẫn còn trong học viện Thánh Anh, trong phòng xxx, chỗ ngồi hàng cuối cùng, ngài nói với Đế Quân đại đại....."

"Câm miệng!".

Phong Hoa xoa xoa huyết thái dương, cuối cùng không nhịn được nữa quát lên: "Người sửa lỗi xong rồi sao? Đóng cửa ngẫm nghĩ xong chưa? Đầu óc đen tối kia rửa sạch chưa?".

"Một hệ thống trong đầu đều là trang web đen, không có tư cách cùng trẫm nói chuyện!".

Nữ hoàng bệ hạ nói liền một mạch, câu nói sau cùng là nói với một vẻ mặt lãnh đạm không đổi.

Hệ thống như có sấm sét giữa trời quang -----

Không nghĩ tới nó đã trở thành một hệ thống không có quyền nói chuyện!

Nó đã làm gì sai?

Không phải vì hiếu kì nên mới ấn mở trang web tài nguyên kia, sau đó trẫm mê trong đó không thể tự thoát ra được thôi sao?!!!

"Người từ nơi nào tới thì chạy về ngay cho trẫm, còn dám vượt ngục....." Phong Hoa lãnh đạm cười cười "Ha ha, người vượt thử cho trẫm xem?".

Hệ thống vừa mới vượt ngục ra ngoài, ôm đầu kinh sợ thành một đoàn.

Lăn a, lăn nhanh đến nơi hẻo lánh.

- ----

Nghe vậy, con người thiếu niên vẫn luôn là một mảnh ngây thơ, lúc này đây lại nhiễm nhẹ sự bức bối không dễ phát giác.

Ngón tay thon dài không tự giác tăng thêm một ít lực đạo, có chút siết chặt.

Hứa Khả đôi môi có chút nhếch, tựa hồ muốn nói gì đó, cuối cùng cũng không mở miệng.

Phong Hoa nghiêng đầu nhìn hắn, biết rõ còn có hỏi: "Đến cùng là cái gì? Nói đi a, cậu không nói làm sao tôi biết....."

"Chị nói, chị cũng thích tôi".

Hứa Khả từng chữ một mở miệng nói.

Tại thời khắc này, tay hắn không khỏi đột nhiên nắm chặt, giống như bị ép hỏi, cũng là có sự..... mâu thuẫn.

"..... Là có ý gì?".

Trên cổ tay truyền đến sự đau đớn, nương theo đó là âm thanh chất vấn của thiếu niên truyền vào trong tai Phong Hoa.

Hệ thống bởi vì truyền bá đám uế, lúc này đang ngồi xổm tại "ngục giam" ở một góc, còn chưa hết hạn được thả ra, giờ khắc này rất muốn nói một câu:

Đối đãi với bạn gái tương lai cần phải ôn nhu, Đế Quân đại đại - Trương Tử ngài như thế vĩnh viễn không thể theo đuổi bạn gái được!

Thế nhưng, nó không thể!

Anh anh anh.

Tận lực bỏ qua cảm giác đau đớn, Phong Hoa làm bộ chợt hiểu ra, đem âm cuối kéo dài, từng tiếng cười: "Ồ, hóa ra cậu nói cái này nha....."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 34: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (34)

Đang nói chuyện, khoé mắt liếc thoáng qua nhìn thấy thân ảnh quản gia đi ra nghênh tiếp hai vị tiểu chủ nhân đi học về, Phong Hoa bỗng nhiên nhe răng cười.

Chợt, âm thanh thanh thúy phân phó nói: ".... Quản gia, chuẩn bị cho tôi một ly nước Khả Khả giải nhiệt".

Sau khi phân phó xong, ánh mắt lưu chuyển nhìn về thiếu niên, trong miệng nặng nề cắn chữ:

"Tôi nha, thích nhất là "Khả Khả" rồi!".

Một câu hai nghĩa.

Nữ hoàng bệ hạ: Cảm tạ trên đời này còn có một loại nước uống tên Khả Khả!

Hứa Khả trong mắt lướt qua một vòng lương bạc.

Môi nhẹ nhàng kéo lên một cái.

A.

Quản gia không phát giác được sóng ngầm mãnh liệt giữa hai người, chỉ khẽ gật đầu xoay người đi.

Trên thực tế, xưng hô hai chữ "Khả Khả" này, ngoại trừ thời điểm chỉ có hai người thì còn có ở trên trường học, còn lại Phong Hoa chưa từng gọi ở nhà.

Quản gia không biết được, hóa ra "Khả Khả" còn có ý tứ như vậy.

Vì vậy, quản gia đi chuẩn bị ly nước Khả Khả mỹ vị để giải nhiệt, cô không sợ chết quay sang hỏi thiếu niên một câu:

"Hứa Khả thiếu gia có cần ly nước Khả Khả không?".

"Không cần".

Hứa Khả một bên thu hồi tay, một bên hồ hững lướt qua Phong Hoa cùng quản gia đi vào nhà.

Thanh âm trả lời, lộ ra một tia lạnh lùng lưng bạc.

-

"Bệ hạ, Đế Quân đại đại đường như đang tức giận....."

Thật vất vả mới miễn hạn tù, hệ thống quyết định lập công chuộc tội, cố gắng làm hết sức cương vị thái giám tổng quản, nhắc nhở Phong Hoa.

"Hắn tức giận sao trầm lại không biết?". Phong Hoa lãnh diễm liếc xéo nó.

Cái nhìn sáng loáng viết ra chữ: Khởi cần ngươi nói.

Người nào đó mất hứng, đều là người có ánh mắt tốt đều có thể nhìn ra.

Có lẽ là cô tính kế hắn một lần, thương tổn lòng tự ái của hắn, Hứa Khả đã quá hai ngày không để ý tới cô.

Hơn nữa nữ hoàng bệ hạ là một người không bao giờ dễ dàng nhường người khác.

Hai người vẫn chiến tranh lạnh đến nay.

Hệ thống tỏ ra nguy hiểm cho Phong Hoa một kế: "Bệ..... bệ hạ, nếu không ngài..... nhận sai với Đế Quân đại đại một lần đi".

Phong Hoa: "A".

".....Nghĩ cũng biết đây là chuyện không thể nào! Bệ hạ anh minh thần võ như vậy, làm sao có thể sai? Sai là thế giới này! Nếu như toàn thế giới đều cho rằng ngài sai, người ta vẫn sẽ đứng phía sau ngài nha!".

Hệ thống vẫn muốn sống, lập tức đổi giọng.

"Chịu thua nhận sai gì đó nghe qua đều không hợp với người có thân phận cao quý như ngài, cương quyết không thể dùng! Bệ hạ có thể cho ta thêm thời gian không, để người ta suy nghĩ thêm một kế sách khác thích hợp.....".

"....."

Phong Hoa nói: "Trẫm cho ngươi thêm thời gian khoảng hai bài hát, tùy ngươi biểu diễn".

"Bingo!".

Hệ thống đột nhiên thông suốt, lập tức nói với Phong Hoa: "Vậy thì chia tay cầu hòa là được, giống như trong tiểu thuyết, nam chính sẽ xuất hiện nếu nữ chính nguy hiểm đến tính mạng....."

Không sai, từ sau khi bị nữ hoàng phát hiện xem web đen, hệ thống liền hối cải, tích cực lên các trang mạng xem tiểu thuyết ngôn tình.

Phong Hoa: "....."

Trẫm có thể lập tức làm tính mạng ngươi nguy hiểm, ngươi tin không?

Nữ hoàng bệ hạ cảm thấy mình sẽ không nản tới mức dựa vào mấy thứ đó để đối lấy đồng tình.

Bất quá tới lúc dùng thật, cô mới phát hiện-----

Quả thực không sai nhé.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 35: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (35)

Tiết thể dục.

Các nữ sinh chậm rãi đi đến phòng thay quần áo riêng biệt.

Cởi ra bộ đồng phục, mặc vào bộ quần áo thể dục màu hồng nhạt.

"Kết bạn", hai chữ này trong từ điển của nữ hoàng bệ hạ -----

Không tồn tại.

So với sự chen chúc nói giỡn náo nhiệt, Phong Hoa càng thích cô độc một mình.

Thử hỏi vì sao cô luôn một thân một mình như vậy?

Làm bạn với đế vương vẫn luôn là sự thiên thu tịch mịch, hiểu?

Với thân phận là cửu ngũ chí tôn, trăm tịch mịch không ai có thể hiểu.

Trăm chính là không giống với người thường!

.....

Ngồi chờ trong phòng học, Phong Hoa bấm tay tính toán, thời gian này nữ sinh thay quần áo có lẽ đã xong, trong phòng thay đồ hiện tại đã ít người.

Phong Hoa lúc này mới bình thần đứng dậy, nhìn qua thiếu niên vẫn ngủ trên bàn, đi ra ngoài.

Tuy rằng mắt nhìn thẳng, không nhìn lại phía sau thêm một cái, nhưng trong đầu vẫn không nhịn được suy nghĩ.

Nam sủng nhà cô mỗi ngày đều là bộ dáng buồn ngủ lười biếng, ở trên lớp học đều ngủ ngon, chẳng lẽ buổi tối đi làm cướp sao?

Một bên trong lòng cân nhắc, một bên vào phòng thay quần áo, ngựa que đường cũ mở ra ngăn tủ, lấy ra đồng phục thể dục.

Lúc Phong Hoa xoay người vào phòng khác bên trong của phòng thay đồ để thay quần áo, trong nháy mắt ở trước cửa đã đóng, một đạo bóng hình xinh đẹp từ chỗ tối đi ra.

Trang phục màu hồng tinh tế yếu điệu, làm nổi bật da thịt trắng mịn miều.

Giày màu trắng nhẹ nhàng đạp lên trên mặt đất, lặng yên không một tiếng động tới gần phòng ở bên trong.

Cô gái cầm trên tay một cây côn đánh bóng chày.

Mục đích của cô, không phải là trốn ở ngoài cửa, chờ người bên trong đi ra, đánh vào đầu người đó một côn.

Mà là.....

Đem cây côn bóng chày nhẹ nhàng đặt ở chỗ chốt cửa.

Phong Hoa đang thay đổi trang phục, nghe được ngoài cửa có động tĩnh, cơ bản không để ý, phòng thay đồ là nơi công cộng, học sinh hoặc lao công đều có khả năng đi vào.

Ai ngờ sau khi xong việc, vươn tay ra chỗ nắm cửa, lại phát hiện -----

Cửa mở không ra.

Nắm cửa có thể chuyển động, thuyết minh là cánh cửa vẫn còn tốt, cửa là bị người bên ngoài..... cố tình khóa lại.

Mà người khóa cửa kia, muốn nhốt cô ở bên trong.

Và mục đích.....

Như nhớ tới cái gì, Phong Hoa trong nháy mắt đã hiểu.

Ngón tay thon dài, thông thả ung dung thu hồi, để lại trên môi một nụ cười khẽ.

"Thú vị".

.....

Ở Phong Thành trừ bỏ vị Hứa gia đại tiểu thư thần bí kia, không có ai có địa vị cao quý nhất nhì nơi đây ngoại trừ Lục Doanh.

Lần trước bị bề mặt bởi Phong Hoa, vị đại tiểu thư cao quý kiêu căng này, tự nhiên không lúc nào là không muốn trả thù.

Muốn mạng cô?

Lục Doanh tuy rằng kênh kiệu, nhưng cũng không đến nỗi ác độc như vậy.

Cô ta chỉ nghĩ muốn cho Phong Hoa một bài học nhớ đời, làm tim cô ta đập hơi mạnh.

Lục Doanh trong lòng kịch liệt nhảy lên, rón rén từ trong phòng ngoài đi ra.

Sắc mặt hơi tái nhợt, ánh mắt lại phiếm ánh sáng kỳ dị.

Có chút chột dạ khi làm chuyện xấu, nhưng càng nhiều hơn là..... kích thích cùng hưng phấn.

Không sai, người đã khóa phòng thay quần áo của Phong Hoa bên trong đúng là cô ----- Lục Doanh.

Lục Doanh vẫn luôn là thiên chi kiêu nữ nhưng lại ở trước mặt mọi người mất mặt nhiều như vậy.

Chỉ nhót cô gái ở bên trong, là có thể trả thù?

Không.

Cô ta trả thù không đơn giản như vậy.

Môi anh đào của Lục Doanh lộ ra tia cười lạnh.

Thầy dạy thể dục của bọn họ, nổi danh mặt lạnh vô tình, khóa bơi lội mùa hè ngay cả nữ sinh đến tháng cũng phải xuống bơi!

Nếu Hứa Nặc đến trễ, kết cục có thể nghĩ.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 36: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (36)

Cho nên a, tiểu nữ sinh được nuông chiều lớn lên, không rành thế sự với thủ đoạn trả thù này, cũng chỉ được như thế.

Với người từng gặp qua nhiều thủ đoạn máu me, lòng người đen tối như Phong Hoa, Lục Doanh cùng lắm cũng chỉ là tiểu tâm cơ, ở trong mắt cô.....

Thủ đoạn âu trĩ lại buồn cười.

Hoàng quyền chém giết, thâm cung đấu đá, từng bước đều là đao quang kiếm ảnh, khắp nơi đều như muốn mạng người.

Thủ đoạn này của Lục Doanh, nói thật, với Phong Hoa mà nói, so với thủ đoạn hãm hại vụng về nhất trong thâm cung còn chưa bằng.

Bất quá, cũng không đại biểu Phong Hoa chỉ có thể ngồi chờ chết, chịu đựng Lục Doanh tính kế trên đầu cô.

Hãm hại một cách vụng về, tuy rằng thủ đoạn buồn cười, sơ hở chòng chát, nhưng rốt cuộc cũng là hãm hại..... Không phải sao?

Nợ lần này, ngày sau sẽ chậm rãi đòi.

Trước mắt, Phong Hoa phải tìm biện pháp, làm cách nào từ trong phòng đi ra ngoài.

“Bệ hạ, bệ hạ, ta có biện pháp! Ngài có thể đến hệ thống thương thành đổi đạo cụ, ví dụ như đạo cụ có thể làm lơ hết thầy chúong ngài vật mà đi qua, gọi là [thuật xuyên tường], rất thích hợp với tình cảnh trước mắt của ngài nha!”

Hệ thống một bên mạnh mẽ hướng Phong Hoa đề cử, một bên ở trong lòng khoe khoang cảm thán.

Nó thật là một thái giám tổng quản tận trung với cương vị, không có thời khắc nào là không thay nữ hoàng bệ hạ giải quyết ưu phiền a!

(ngươi xác định ngươi không phải muốn tạo ra một chút quảng cáo, đề cử sản phẩm?)

Hệ thống thương thành, đạo cụ, thuật xuyên tường.....

Những danh từ này làm Phong Hoa cảm thấy có điểm mới mẻ, cô không khỏi có hứng thú hỏi một câu: “Cái này đổi như thế nào? Yêu cầu bao nhiêu bạc..... à Tiền?”

Hỏi chút lại nói thành bạc, bất quá cuối cùng cũng sửa được miệng.

Hệ thống phòng mặt, giống như đóa hoa nhỏ nhìn Phong Hoa, ngữ khí nhuyển mạnh nói: “Bệ hạ, cái này không cần tiền ~”

Phong Hoa nhướng mày.

Không tin.

Trên đời này không có cơm trưa miễn phí, càng không có việc không cần trả giá đại giới để trao đổi.

Đạo lý này cô từ lúc còn rất nhỏ, cũng đã hiểu được.

Phong Hoa kiên nhẫn chờ đợi nó nói tiếp.

Giây tiếp theo, không ngoài dự liệu nghe thấy hệ thống dùng ngữ khí đáng yêu tiếp tục nói: “..... Chỉ cần dùng giá trị hảo cảm của Đế Quân đại đại là có thể đổi lấy [thuật xuyên tường], loại đạo cụ này chỉ có thể một lần sử dụng, chỉ cần dùng 1 điểm hảo cảm mà thôi ~”

Phong Hoa: “.....”

Ngươi đem độ hảo cảm Đế Quân đại đại nhà ngươi niêm yết giá rõ ràng, dùng để trao đổi mua bán, Đế Quân đại đại nhà ngươi hẳn có biết không?

Xem ra, đây chỉ là hệ thống rác rưởi, không ngừng hù cô, còn hồ luôn để quân đại đại của nó.

Lúc này, nội tâm Phong Hoa thế nhưng không chút gọn sóng, thậm chí ần ần có chút buồn cười.

Cố giữ nguyên thần sắc trên mặt, Phong Hoa thuận miệng hỏi: “Độ hảo cảm của Đế Quân đại đại nhà ngươi trước mắt là bao nhiêu?”

“Không! Là Đế Quân đại đại của ngài mới đúng!” Hệ thống theo bản năng buột miệng thốt ra.

Sau đó thấy nữ hoàng bệ hạ lạnh lùng liếc xéo một cái, hệ thống trong lòng rung mình, lập tức sửa miệng: “..... Bệ hạ ngài muốn biết độ hảo cảm nha, để ta xem một chút nga ~”

Nhìn đến độ hảo cảm Hứa Khả ít đến đáng thương, hệ thống ngưng ngưng xoắn xít nửa ngày, rốt cuộc nhìn thấy Phong Hoa không kiên nhẫn, nhỏ giọng nói nói: “.....10.”

..... Thật đúng là ít đến đáng thương a.

Tổng cộng cũng chỉ có 10 điểm hảo cảm, cái hồ này cư nhiên muốn cô dùng 1 điểm đi đổi cái [thuật xuyên tường]!

Phong Hoa: Gặp lại sau!

Hệ thống tiếp tục ngữ khí yếu nhược nói: “Bệ hạ ngài ngàn vạn không cần tức giận, cũng ngàn vạn không cần từ bỏ, ta tin tưởng ngài chỉ cần không ngừng cố gắng, nhất định có thể bắt lấy trái tim của Đế Quân đại đại! Rốt cuộc nhiều người vừa mới bắt đầu như ngài, ngay cả 10 điểm đều không có đâu!”

Nói xong, nó lập tức hoảng sợ che miệng lại.

Không xong, nói lỡ miệng!

Ai kêu ngươi lạnh mồm lạnh miệng!

Anh anh anh.

Quyển 1 - Chương 37: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (37)

“Nói thử một chút, rốt cuộc độ hảo cảm của hần ban đầu là bao nhiêu?”

Phong Hoa thối thối móng tay, ngữ khí đậm nhiên hỏi.

Trước dăm uy của nữ hoàng bệ hạ, hệ thống cuối cùng vẫn là lựa chọn bo bo giữ mình, run rẩy mở miệng: " -20....."

Phong Hoa hơi cười lạnh.

A.

Thật đúng là nam nhân!

Trong lòng biết tâm tình của Phong Hoa khẳng định không tốt đẹp, hệ thống mạnh mẽ nói sang chuyện khác:

“Bệ hạ, ngài dường như sắp muộn học, có cần hay không.....”

Dùng 1 điểm hảo cảm của đế quân đại đại đổi đạo cụ [thuật xuyên tường]?

Nửa câu sau còn không kịp nói ra, hệ thống liền nghe thấy một tiếng vang kinh thiên động địa.....

“Phanh ——”

Phong Hoa nhấc chân, đá vào trên cửa.

Cửa của học viện Thánh Anh là gỗ đặc chế..... nhưng lại dễ sụp đổ như vậy.....

Trong khi hệ thống trợn mắt há hốc mồm, Phong Hoa lại bình tĩnh thu hồi chân, ngẩng đầu tản bộ tựa như một nữ hoàng..... Đi ra ngoài.

Đáng tiếc, vẫn là đến muộn 0.01 giây.

Đứng trong đội ngũ, Lục Doanh nhìn Phong Hoa khoan thai tới muộn, mỗi anh đào nhìn không được nhếch lên.

Hứa Nặc lần này..... Chết chắc rồi.

Thầy giáo dạy thể dục với khuôn mặt lạnh, nhìn thiếu nữ một thân mỹ lệ mặc bộ đồng phục thể dục hồng nhạt, hỏi:

“Vì sao lại đến trễ?”

Cổ nhân có câu "Tôn sư trọng đạo", mặc kệ là triều đại nào cũng đều phải tuân thủ quy tắc nghiêm ngặt.

Nữ hoàng bệ hạ cũng không ngoại lệ nha.

Tuy rằng thời đại này mọi người thường nói ‘Mọi người đều đi dạy ngữ văn / toán học / tiếng Anh / sinh vật / địa lý.....Tại sao lại phải đi dạy thể dục?’, giống như đối với người dạy thể dục có thành kiến nào đó vì môn này không quan trọng bằng các môn khác.

Phong Hoa ngữ khí bình tĩnh trả lời: “Nếu em nói, em bị người khác cố ý nhốt ở phòng thay quần áo, cho nên mới đến chậm.....thì thầy tin không?”

Nói tới đây, ánh mắt cô lưu chuyển, như có như không nhìn thoáng qua Lục Doanh đang đứng ở trong đội ngũ.

Lục Doanh sắc mặt hơi đổi.

Thứ nhất, cô ta không nghĩ tới Phong Hoa cứ như vậy nói ra chân tướng.

Thứ hai.....

Cái ánh mắt kia, làm cô ta ần ần hãi hùng khiếp vía.

Hứa Nặc có phải hay không đã biết là cô.....

Lục Doanh cắn cắn môi, mạnh mẽ nhìn xuống hoảng loạn trong lòng.

“Giáo biện!”

Thầy thể dục nghe vậy, sắc mặt tối sầm, cả giận nói:

"Những nữ sinh giống trò tôi đã thấy nhiều lần rồi! Cả ngày không phải nói đến kỳ sinh lý thì chính là thân thể không thoải mái, ý vào gia thế cùng thân phận, là có thể không đem tiết thể dục tôi dạy để ở trong lòng!"

“Hiện tại ngay cả lí do không xác thực này còn có thể nói ra! Thái độ chỉ cho có lệ, như thế nào? Đây là khinh thường tôi?”

“Nếu như trò có thể tìm lí do xác đáng hơn tôi còn có thể suy xét xử lí nhẹ, hiện tại ——”

“Tôi phạt trò chạy 10 vòng trên sân thể dục!”

Trong học viện Thánh Anh này, còn có một người máu lạnh biến thái như vậy, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Nếu là những nữ sinh khác, bị đồ ập xuống bao nhiêu lời trách móc như vậy, nếu có da mặt hơi chút mỏng một chút, nói không chừng sẽ bụm mặt khóc chạy đi rồi.

Lục Doanh nguyên bản muốn tính toán chính là ‘ mượn đao giết người ’.

Muốn mượn tay thầy thể dục, làm Phong Hoa mất mặt trước công chúng.

Ai ngờ, trên khuôn mặt tinh xảo mỹ lệ của cô, trừ bỏ bình tĩnh, thì vẫn là bình tĩnh.

Đôi mắt Lục Doanh nhiễm một sự thất vọng.

Cô ta cắn chặt răng, nhưng lại tiếp tục suy nghĩ.

Tuy rằng không thể nhìn thấy Hứa Nặc mất mặt, bất quá dùng cách xử phạt về thể xác cũng là phạt, chạy quanh sân thể dục 10 vòng, đối nữ sinh mà nói tuyệt đối là quá sức.....

Đau chỉ là quá sức, chạy 10 vòng cần một sức lực lớn, đối với người bẩm sinh có bệnh tim, rất có khả năng mất hơn nửa cái mạng!

Nhưng mà, thầy thể dục cùng Lục Doanh đều không biết Hứa Nặc có bệnh tim.

Ở đây người duy nhất biết đến chỉ có.....

Phong Hoa không nhìn được lưu chuyển ánh mắt về phía Hứa Khả.

- - - - -

Hiện tại không biết nên nói gì!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 38: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (38)

Hứa Khả đứng giữa ở trong đám người, là một thiếu niên chi lan ngọc thụ.

Thiếu niên hơi hơi cúi đầu.

Phong Hoa từ góc độ này nhìn qua dung nhan tinh xảo như ngọc của Hứa Khả, mặt mày đậm đặc hiện lên tia kinh diễm.

Lông mi thanh lãnh nhỏ dài rủ xuống, kết hợp với chiếc cổ trắng nõn tinh xảo hơi cong cong tạo thành một mặt độ cung tuyệt đẹp.

Ở trong ánh kim quang sáng lạn, thân hình thon dài lộ ra hương vị lãnh đạm xa cách.

Cô đơn mà độc lập, kinh diễm mà tốt đẹp.

Nói một cách dễ nghe, đây chỉ là thái độ bàng quan.

Nói một cách khó nghe, đây là thái độ mặc kệ.

Phong Hoa thông thả ung dung thu hồi ánh mắt, nhìn thầy thể dục đang tức giận, bỗng nhiên nở nụ cười, thanh âm lười biếng nói:

“Không phải chỉ là 10 vòng thôi sao? Em chạy là được.”

Vừa dứt lời, hệ thống trung thành và tận tâm mang ngữ khí nôn nóng nhắc nhở cô:

“Bệ hạ, thân thể này của ngài có bệnh tim bẩm sinh, không thích hợp vận động mạnh, ngài mà chạy mười vòng nói không chừng sẽ.....”

“Trẫm biết.”

Phong Hoa lười biếng đánh gãy nó.

Có lẽ ở thời điểm mới tiến vào thế giới này, cô có khả năng không biết bệnh tim là cái gì, nhưng hiện tại thì không phải vậy, cô khẳng định mình đủ hiểu biết tình trạng thân thể này.

Hệ thống bỗng nhiên theo bản năng im tiếng, một lát về sau lại nhin không được hỏi: “Nếu ngài biết, vì sao bệ hạ ngài còn đồng ý chạy 10 vòng?”

Ngữ khí dễ thương, lộ ra một tia kinh ngạc cùng nghi hoặc.

Phong Hoa một bên hướng đến sân thể dục mà đi, một bên không chút để ý trả lời:

“Bởi vì trẫm muốn xoát độ hảo cảm.”

Trước đó, Phong Hoa cũng không đặc biệt để ý đến lời của hệ thống xuẩn manh này là phải công lược Đế Quân.

Thẳng đến vừa rồi ——

Hệ thống đưa ra ý kiến dùng hảo cảm để đổi đạo cụ.....

Nữ hoàng bệ hạ thực kinh ngạc, nguyên lai còn có thể dùng như vậy sao?

Cho nên Phong Hoa thay đổi ý tưởng, thái độ đoan chính hẳn lên.

Công lược đúng không?

Xoát hảo cảm đúng không?

Ngủ với Đế Quân đại đại đúng không?

Được.

Trẫm tới!

..... Xoát độ hảo cảm

Hệ thống vẻ mặt ngây ngốc.

Nó gãi gãi đầu, bị phạt chạy bộ cùng với xoát độ hảo cảm của đế quân đại đại..... có cái gì liên quan sao?

Hệ thống nghĩ mãi không ra, không ngại muốn đi học hỏi.

Nhưng cái nhận lại chỉ là ánh mắt ‘ nguoi quá ngu xuẩn ’ của nữ hoàng bệ hạ.

Còn có một sự trào phúng đến từ sâu trong linh hồn.

“A!”

Hệ thống: “.....”

Giờ này khắc này, nó không nhin được muốn hát vang một khúc:

Bệ hạ không thể, đều do ta sinh ra đã dễ thương, khí chất đa tình, trái tim bé nhỏ của ta thật sự tức giận.

Hừ.

Thật tức giận.

Sao có thể coi thường ta như vậy chứ!

.....

Một vòng.

Hai vòng.

Hai vòng rưỡi.

Phong Hoa sắc mặt hơi trắng, hơi thở hơi suyễn.

Trái tim này so với người bình thường còn yếu ớt hơn, bắt đầu chậm rãi kịch liệt nhảy lên.

Phanh phanh phanh.

Cô điều chỉnh hô hấp, nện bước không ngừng, ánh mắt kiên định.

.....Mới ba vòng mà thôi, còn chưa đủ.

Nơi khác.

Thế lục lão sư thời sáo, thực hiện xong vận động cơ bản, liền hạ lệnh hoạt động tự do.

Lục Doanh tóc dài dính người, bộ thể lục hồng nhạt mặc ở trên người làm nổi bật dáng hình yếu điệu của cô, chậm rãi đi tới chỗ thiếu niên đang dựa dưới tàng cây, động tác bước đi như bướm trắng uyển chuyển nhẹ nhàng mà nhanh nhẹn.

Cô ta đến gần.

Cổ nện mặt đỏ tím đập, làm bộ dường như không có việc gì đứng ở bên cạnh Hứa Khả, ánh mắt mắt tự nhiên nhìn phía xa.

Vừa nhìn, liền thấy Phong Hoa vẫn đang chạy dọc theo đường vòng.

Lục Doanh vẫn là mở miệng nói trước: “Hứa Khả thiếu gia, Hứa Nặc bị phạt chạy giống như đã chạy được năm vòng nga.”

Cô đem hai chữ ‘ bị phạt ’ cắn đến rất nặng, lời nói như cố ý làm Phong Hoa trở nên chật vật, tạo ra cho bản thân cảm giác ưu việt hơn hẳn.

Nghe vậy, Hứa Khả nhẹ nhàng quay đầu.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thẳng Lục Doanh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 39: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (39)

Thấy thiếu niên giương mắt nhìn mình, Lục Doanh hơi ngừng hô hấp, lông mi cong vút được trang điểm nhẹ run rẩy rũ xuống, khuôn mặt hiện lên hai đóa kiêu mỹ ửng đỏ.

Cô ta nhìn không được miên man bất định.

Thiếu niên mà cô thích, có hay không đang dùng khuôn đẹp mặt này của hắn ôn nhu chăm chú nhìn cô?

Lục Doanh ngượng ngừng ngược mắt.

Đối diện với một đôi con người xinh đẹp như lưu li, tựa như lắng đọng lại ánh sáng rực rỡ nhất trên thế gian.

Có câu gọi là "nhìn vào một ánh mắt, như đã trải qua vạn năm".

Lục Doanh trước kia cảm thấy quá khoa trương, hiện tại lại thấy nó rất đúng.

Thì ra, thế gian này thật sự có..... Nhìn một ánh mắt như đã trải qua vạn năm.

Vào giờ khắc này, thiếu niên trước mắt mở miệng muốn cô làm bất cứ chuyện gì, cô cũng là cam tâm tình nguyện làm.

Lục Doanh nghĩ như vậy, trong lòng lại sinh ra một loại cảm giác trong bảy tội lỗi của con người —— ghen ghét.

Cô chỉ là bị thiếu niên không chút để ý nhìn thoáng qua, cũng đã trầm luân thật sâu, hận không thể tức khắc sở hữu con người này.

Mà giờ này khắc này Hứa Nặc đang ở trên sân thể dục bị phạt chạy, thế nhưng đã được thiếu niên ôn nhu nhìn thật sâu, thật sâu, loại chăm chú này như muốn người ta sa vào lưới tình a.

Trái tim tươi sống ở lồng ngực, dần dần bị sự ghen ghét gặm cắn, quấn quanh.

Vừa nhắc đến Phong Hoa, đập vào mắt Lục Doanh là một đạo thân ảnh mảnh khảnh với trang phục hồng nhạt chạy tới.

Thật là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến.

Đứng ở chỗ này thật đúng là dễ dàng nhìn đến chỗ sân thể dục.....

Ý niệm không vui ầm ầm bay nhanh trong đầu Lục Doanh rồi biến mất.

Cùng lúc đó, thanh âm mềm ấm mang theo một tia Hoa Diễm, ở bên tai Lục Doanh nhẹ nhàng vang lên, lương bạc lại hoa lệ:

“Cậu rất đặc ý?”

Bốn chữ, làm Lục Doanh ngượng ngùng e lệ, ở trong nháy mắt tất cả cảm xúc đều rút đi.

Cô ta ở trong lòng sinh ra một tia dòn đập ảo não.

Không nên nhìn thấy Hứa Nặc xui xẻo, mà nhất thời đặc ý vênh vào, đem cảm giác vui sướng khi người gặp họa biểu hiện rõ ràng như vậy, đặc biệt là ở trước mặt Hứa Khả.

Đồng thời, Lục Doanh nhìn không được nghĩ ——

Chính là, bọn họ không phải đã trở nên xa cách sao?

Vì cái gì ngôn ngữ của Hứa Khả như cố ý vô tình che chở Hứa Nặc.....

Vậy mới nói, Lục Doanh không nên đặc ý vênh vào rõ ràng như vậy.

Nhưng là, một câu kế tiếp của Hứa Khả, đủ để cho cô sinh ra sự kính sợ.

“..... Đặc ý vì đã thực hiện được thủ đoạn nhỏ của mình, tâm tình có cảm giác ưu việt, cao cao tại thượng nhìn cô ấy bị phạt sao?”

Đôi môi Hứa Khả nhẹ nhàng cong lên một độ cung trào phúng.

“A.”

Lục Doanh sắc mặt trắng bệch.

Hắn.....hắn làm sao lại biết?!

Cô ta nâng đôi mắt lên, nhìn về phía thiếu niên ——

Điều đầu tiên cô thấy vẫn là đôi mắt hắn.

Thiếu niên tinh xảo đứng dưới ánh mặt trời, so ánh sáng càng loá mắt, mi mắt như họa, môi như hoa hồng, nhưng đáy mắt tràn ngập lạnh lẽo khắc sâu, như khai sinh ra băng tuyết trên thiên địa.

Cặp mắt kia, làm sao có thể là ánh nhìn ôn nhu chăm chú, sáng như lưu li, rực rỡ lung linh?

Chẳng qua là.....Áo giắc của cô mà thôi.

Lục Doanh hết sức hải hùng khiếp vía, cách đó không xa ầm ầm truyền đến tiếng ồn ào ——

“Lão sư, không xong rồi! Bên này có người té xỉu!”

“Là Hứa Nặc! Người té xỉu là Hứa Nặc!”

.....

Quay lại thời gian trước khi Hứa Nặc té xỉu.

Ở thời điểm chạy được chín vòng rồi, Phong Hoa nói: “Được rồi, bây giờ trầm muốn bắt đầu biểu diễn.”

Hệ thống cổ vũ: “Bệ hạ cố lên!”

“Kế tiếp, trầm đem quyền khống chế thân thể này giao cho người, nhớ kỹ ——” Nữ hoàng bệ hạ cố ý cường điệu, “Tu thế ngã xuống nhất định phải soái!”

“Ok!”

Hệ thống giờ tay nhỏ vỗ vỗ bộ ngực bảo đảm, “Cứ giao cho ta, bệ hạ ngài cứ yên tâm đi!”

“.....”

Trầm sao lại có cảm giác bộ dáng của người cũng không phải thực đáng tin cậy?

“Bệ hạ, bắt đầu được rồi nga, xin hãy chuẩn bị tốt, đếm ngược 3, 2, 1.....”

“Phanh ——”

Phong Hoa:..... Quả thực không hề đáng tin chút nào!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 40: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (40)

"Diễn!"

"Tôi thấy trò ấy đang diễn! Bất quá mới vài vòng mà thôi, liền giả vờ ngã xỉu để lừa dối, tôi thật muốn nhìn trò đó là ngất thật hay giả ngất --"

Thầy thê dục một bên hoài nghi nổi giận quát, một bên đẩy ra đám người vây xem, đi nhanh vào sân.

Cô gái đang ngã xuống đất, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, đôi môi không có một tia huyết sắc, thậm chí có chút phiếm tím.....

Thoạt nhìn không phải diễn.

Nhìn thấy một màn này, thầy thê dục hơi sững sốt.

Ngất thật hay giả ngất, hần liếc mắt một cái là đủ để nhìn ra.

Trong học viện này, mỗi người đều xuất thân quý tộc, gia thế tu dưỡng đem dáng vẻ cùng thanh danh các cô gái, có đôi khi so với tính mạng còn quan trọng hơn.

Cho dù trước kia ở tiết thể dục muốn lừa dối xin nghỉ, lấy cớ đến kỳ sinh lý hoặc thân thể không thoải mái, nhất định phải trang điểm nhẹ mới bắt đầu biểu diễn.

Cho nên không ai là không bị hần vạch trần.

Nhưng mà Hứa Nặc này, không thể không nói tư thế té ngã thực sự có vài phần chật vật, không giống làm bộ.....

Vừa rồi còn như đinh đóng cột nói Hứa Nặc là giả bộ bất tỉnh, không nghĩ tới cô là thật sự ngất.

Thế dục lão sư cảm thấy có chút bị vả mặt.

Hắn sắc mặt không tốt lắm đồng cứng sửa miệng:

"Hiện tại tiểu nữ sinh này a, chính là thân thể tổ chất quá kém, mới chạy vài vòng liền ngất xỉu, cho nên a tôi ngày thường dạy học đều nghiêm khắc, đều là vì tốt cho các em....."

Vì để tìm về mặt mũi, hắn đem sai lầm toàn bộ đẩy cho Phong Hoa.

Còn nhân tiện tạo cho chính mình một hình tượng anh minh thần võ cao thượng.

Một công đôi việc.

Tuy là thân thể đã ngất đi rồi, thế nhưng linh hồn của Phong Hoa vẫn xem rất rõ ràng.

Nữ hoàng bệ hạ: "A!"

Hệ thống siết chặt tay, ở bên tai Phong Hoa dùng ngữ khí nghiêm túc nói: "Bệ hạ, người này quá xấu rồi! Phải trừng trị hắn --"

Phong Hoa lãnh diễm liếc xéo nó một cái, lười biếng mở miệng: "Trước khi trừng trị hắn, trăm sẽ trừng trị ngươi trước."

Khuôn mặt nhỏ hệ thống như sét đánh giữa trời quang, "Vì cái gì?!"

Về mặt giống như người tàn khốc, người vô tình, người vô có gây rối.

Đối mặt với ánh mắt lên án của hệ thống, Phong Hoa lạnh lùng cười, sau đó mặt vô biểu tình nói:

"Trước khi "Hứa Nặc" té xỉu, trăm đã nói với ngươi cái gì, cho ngươi một giây, lặp lại một lần cho trăm, một chữ cũng không được thiếu."

Nhớ kỹ --

Tư thế ngã xuống nhất định phải soái!

Soái.....

Hệ thống lập tức suy sụp.

Thật cẩn thận thu hồi ánh mắt lên án, một lần nữa nở nụ cười lấy lòng.

Nó muốn lập công chuộc tội, sợ hãi đề nghị nói: "Bệ hạ, nếu không..... Chúng ta đổi lại cái tư thế ngã đi?"

Hệ thống thật là thực thành khẩn kiến nghị a, nhưng mà chỉ nghe được Phong Hoa lạnh lùng phun một chữ.

"Lăn."

.....

Sau khi chứng minh chính mình anh minh thần võ dụng tâm lương khổ, thầy thể dục cảm giác hình tượng của mình, tức khắc đã trở nên cao thượng hẳn lên!

Các bạn học chung quanh cũng có vẻ mặt sùng bái nhìn hắn.

Nguyên lai, thầy giáo mặt lạnh vô tình, mặt ngoài đối bọn họ tàn nhẫn như vậy, thế nhưng lại cất dấu chân tướng làm người chần động!

Vì muốn bọn họ tốt hơn mà không tiếc đeo lên lưng danh tiếng xấu, thật là khiến người ta kính nể lại cảm động!

"Được rồi, các em đều tan đi, tôi đưa Hứa Nặc đồng học đi phòng y tế....."

Thầy thể dục cũng có thể chỉ huy hai đồng học đỡ Hứa Nặc đi, nhưng vì để cho mọi người sùng bái nhiều một chút, cũng nhân tiện thể hiện một chút tình cảm thầy trò, hắn quyết định tự mình đưa Hứa Nặc đi, chứng minh lời nói của mình không phải giả.

Đang lúc thầy thể dục tiến lên một bước, khom lưng cúi tay, tính toán bế nữ sinh đang té xỉu trên mặt đất thì.....

- - - - -

Đã đi được nửa vị diện rồi, 5thng!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 41: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (41)

Một cô tay trắng nõn thon dài, nhẹ nhàng bóp bên trên cổ tay của hắn.

Xương cổ tay kịch liệt đau đớn.

Dù là giáo viên thể dục cũng có cảm giác đau đến tê liệt thần kinh, lúc này cũng không nhận sợ hãi.

Đột nhiên nhìn về phía thiếu niên giống như sắp bẻ gãy tay hắn, cắn chặt hàm răng không để mình kêu đau, lạnh lùng chất vấn:

"Hứa Khả đồng học, trò đang làm cái gì vậy..."

Tuy rằng cảm thấy kinh dị với thiếu niên nhìn như nhu thuận, xinh đẹp tiêm tú, vậy mà có sức lực lớn như vậy, nhưng mà với thân phận giáo viên thể dục, quyết định phải phê bình hắn một phen!

"Không có gì, chỉ là muốn nói cho thầy biết —— "

Thiếu niên buông cổ tay gần như vận vẹo biến hình của thầy thể dục ra, sau đó thanh âm mang theo sự lương bạc, không mang có chút tình cảm vang lên:

"Cậu ấy chính là chạy chín vòng rưỡi, không phải chạy vài vòng như thầy nói đâu."

Giáo viên thể dục sắc mặt lập tức đỏ lên!

Trước một khắc còn được các học sinh lấy ánh mắt sùng bái nhìn hắn, sau một khắc bị Hứa Khả làm bề mặt trước mặt mọi người, hắn lập tức thẹn quá hoá giận đứng lên:

"Vậy thì thế nào?!"

"Coi như là không phải vài vòng, là chín vòng rưỡi thì thế nào? Trò ấy đi học muộn, ta phạt trò ấy chạy mười vòng, chỉ cần là không có chạy đủ mười vòng, chạy chín vòng rưỡi cùng một vòng không có gì khác nhau!"

"Cô gái này chỉ là một học sinh, không hoàn thành yêu cầu của thầy giáo, đơn giản chỉ là ngắt đi liền biến thành rất có lý do sao?"

Giáo viên thể dục mạnh miệng gào thét, một tiếng so với một tiếng lớn càng lớn, tự hồ chỉ có như vậy, mới có thể ở trước mặt học sinh không thua về khí thế.

Bởi vì...

Hứa Khả từ đầu đến cuối đều là bình tĩnh.

Hắn giống như không có nghe thấy vị thầy giáo này gào thét, bình tĩnh xoay người ôm lấy cô gái hôn mê trên mặt đất, động tác nước chảy mây trôi ưu mỹ như vẽ tranh.

Là một giáo viên, trước mặt mọi người, cùng học sinh lớn tiếng tranh luận, nay đã rơi vào thế hạ phong.

Một người mặt đỏ tới mang tai khàn cả giọng, một người mặt mày như vẽ không chút cảm xúc.

Không chỉ có sự chênh lệch rõ ràng về vẻ mặt, hơn nữa còn phân ra cao thấp về khí thế.

Giáo viên thể dục cho rằng thiếu niên sở dĩ bình tĩnh như vậy, hoàn toàn là không có đặt hắn để vào mắt, không khỏi đầu óc nóng lên, không lựa lời nói bật thốt lên:

"Chỉ kêu cô gái đó chạy một bước mà thôi, cũng không chết được! Trò đó chẳng qua là té xỉu mà thôi, cũng không phải chết!"

Nghe kĩ một chút ——

Đây là lời nói mà một thầy giáo nên nói sao?

Thiếu niên ôm cô gái kiểu công chúa, làm động tác xoay người, bỗng nhiên dừng lại.

Hắn nhẹ nhàng quay đầu, một bên mặt tinh xảo rơi vào đáy mắt của mọi người.

Đôi môi lạnh lùng đọc nhẩm rõ từng chữ.

"Từ giờ trở đi, thầy bị sa thải —— "

Thánh Anh là một Học Viện tư nhân quý tộc, mà Hứa thị nắm giữ được 50% cổ phần trở lên ở Thánh Anh.

Hứa Khả ở trong mắt người khác, là người thừa kế tương lai của Hứa thị tài phiệt.

Hắn tại Thánh Anh để khai trừ một cái thầy giáo nho nhỏ là một điều dễ dàng.

Nhưng mà giáo viên thể dục không phục a!

Tranh cãi dẫn đến mất việc, hắn tuyệt đối không phục!

Hắn mặt đỏ tới mang tai mạnh mẽ, hướng về phía bóng lưng thiếu niên ôm cô gái đi xa gào thét:

"Tôi không phục! Hứa Khả, cậu dựa vào cái gì đuổi việc tôi? Tôi ở Thánh Anh đã dạy học vài chục năm, cậu ý vào thân phận tùy tiện vì một con bé mà muốn khai trừ tôi!"

"Hôm nay nếu như cậu không cho tôi một câu trả lời hợp lý, cẩn thận tôi nháo đến ban giám đốc trường học! Thánh Anh cũng không phải chỉ Hứa gia cầm quyền!"

"Không được nữa, tôi sẽ tìm truyền thông Phong Thành tiết lộ rằng một mình cậu từ chim sẻ bay lên đầu cành biến thành Phượng Hoàng, ở trường học điều vô dương oai ý thể hiếp người! Chuyện này nếu động tĩnh quá lớn, coi như là có Hứa gia giải quyết, nhưng đến lúc đó cậu còn có thể là người thừa kế tương lai nữa được à..."

Thiếu niên đột nhiên dừng chân lại.

Thấy thế, giáo viên thể dục lộ ra một nụ cười vắn vẹo khoái ý.

"Thế nào, sợ chưa?"

- - - - -

Ày..... nothing to say!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 42: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (42)

Hứa Khả không quay đầu lại.

Thanh âm nhẹ nhàng nói nhỏ nhẹ một câu:

"Đúng vậy a, thật là khiến người sợ hãi."

Thanh tuyến mềm mại giống như hoa hồng từ từ nở rộ dưới ánh mặt trời sáng lạn, chói mắt.

Sâu trong lời nói, lại cất giấu châm biếm cực hạn.

Đáng tiếc, có những kẻ ngu xuẩn lại nghe không hiểu.

Nghe vậy, sự vui vẻ trên khuôn mặt vắn vẹo của giáo viên thể dục càng tăng lên.

Hắn đang muốn nói, chỉ cần Hứa Khả tới đây cầu hắn, hắn có thể mở lòng từ bi suy tính một chút, không đem chuyện Hứa Khả ý thể hiếp người nói cho ban giám đốc trường học Thánh Anh cùng truyền thông Phong thành.....

Ai ngờ, một giây sau, chỉ nghe thấy một đạo âm thanh mềm mại mang theo một tia trào phúng, truyền vào trong tai mỗi người ở đây——

"Trên mặt thầy giờ phút này tươi cười một cách vận vẹo biến hình làm cho người khác buồn nôn, chắc hẳn không chỉ mình em, mà rất nhiều người chứng kiến đều sẽ cảm thấy thế đi."

"..."

Nụ cười của giáo viên thể dục lập tức cứng ngắc!

Quả nhiên một khuôn mặt vừa vận vẹo lại đây mờ, xấu xí đến cực điểm, nói là biến thái tuyệt không quá đáng.

Các học sinh chung quanh trông thấy thế, đảo mắt qua người mà họ vừa mới ngưỡng mộ kính nể, theo bản năng yên lặng chuyển động bước chân, cách xa hắn chút ít.

Nhìn thấy một màn này, đôi mắt của giáo viên thể dục như muốn nứt ra, cảm thấy bị phẫn.

Thiếu niên đang đưa lưng về phía mọi người giống như cũng có thể nhìn thấy biểu cảm trên mặt hắn là như thế nào, từ phần khích rồi biến ảo thành bình thường, nhẹ nhàng cười nhạo nói:

"Đúng rồi, tại vì lúc trước thầy tùy ý tận tình cười vui, em còn chưa nói với thầy một việc, hy vọng sau khi biết chuyện này, về sau thầy còn có thể bảo trì được đáng về tươi cười."

... Chuyện gì?

Trong giờ khắc này, không chỉ giáo viên thể dục, mà trong lòng của tất cả mọi người cũng thắc mắc.

Một giây sau.

Âm thanh của thiếu niên có chút ác liệt truyền đến, trực tiếp đem mọi người đánh xuống địa ngục ——

"Cô gái tùy tiện trong miệng của thầy không phải ai khác, chính là Hứa gia đại tiểu thư."

Cái gì ——

Hứa gia đại tiểu thư?!

Hứa Nặc cư nhiên là Hứa gia đại tiểu thư??!!

"..."

Mọi người hoài nghi lỗ tai của mình có vấn đề.

Trong đôi mắt đẹp của Lục Doanh bắn ra tia quang mang không thể tin nổi, biểu tình trên mặt giống như long trời lở đất...

Trên mặt giáo viên thể dục càng là mặt xám như tro, không còn thần sắc kiêu ngạo nữa, bờ môi run rẩy nói không ra lời...

Ngồi đời đều biết, Hứa gia đại tiểu thư bẩm sinh có bệnh tim.

Hắn phạt cô chạy quanh sân mười vòng, không khác gì muốn mạng của cô!

Cùng tội với —— mưu sát.

Đã xong...

Phong Hoa cao cao tại thượng nhìn một màn này, trong nội tâm đối với vị giáo viên thể dục này không có một tia đồng tình.

Tôn trọng người dạy, không có nghĩa là mù quáng nghe theo.

Ngược lại cũng không phải nguyên nhân bởi vì hắn phạt cô chạy bộ, một đế vương như cô còn lâu mới có lòng dạ keo kiệt như vậy.

Trước mắt, người có thể làm cô hận đến nghiến răng nghiến lợi, cũng chỉ có Hứa Khả.

Lại nói, chính vì cái nhiệm vụ công lược này, nên cô không làm gì được hắn.

Thời điểm nữ hoàng bệ hạ tức giận vô cùng, cũng chỉ có thể cắn răng nói một câu: Tiểu yêu tinh... Ngươi đã vất vả rồi.

Mà với những người khác, kể cả người dùng thủ đoạn nhỏ nhoi tính toán cô như Lục Doanh, hay vị thầy giáo này, thậm chí cả Hứa phụ Hứa mẫu...

Trong mắt của Phong Hoa, chẳng qua họ cũng chỉ là những người không quan trọng.

Thật có lỗi, cô ngay cả hận cũng lười, hận họ một giây cũng ngại lãng phí thời gian.

Trầm chính là người làm nên đại sự.

Phải giữ vững bộ dáng đứng đắn.

Đối với nữ hoàng bệ hạ mà nói, đại sự trước mắt chính là công lược Hứa Khả, xoát độ hảo cảm của hắn!

Hệ thống có một vấn đề, không thể không lên tiếng: "Bệ hạ, ngài là làm sao biết Đế Quân đại đại nhất định sẽ không ngồi yên mà xen vào?"

Rõ ràng hai người đang chiến tranh lạnh, bầu không khí gay gắt như vậy, nó cảm thấy Đế Quân đại đại không bỏ đá xuống giếng cũng không tệ rồi, tại sao hết lần này tới lần khác Phong Hoa cứ luôn chắc chắn Hứa Khả sẽ không mặc kệ đây?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 43: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (43)

Phong Hoa trầm ngâm một lát, nghiêm mặt nói: "Bởi vì trầm đẹp".

"..."

Bệ hạ không biết xấu hổ!

Nhỏ nước miếng.

Áo tím liềm diềm, mặt mày lười biếng, ở giữa lông mày lướt lên một tia tôn quý diệt lệ, bên môi tỏ vẻ không đếm xỉa tới, đáy mắt cũng không có chút vui vẻ nào.

Đầu ngón tay trắng muốt đặt trên đầu gối như có như không vuốt nhẹ một chút....

Vì sao Hứa Khả sẽ không ngồi yên mà không xử lý?

Nguyên nhân thật sự là quá đơn giản.

Hứa Nặc là Hứa gia đại tiểu thư, là hòn ngọc quý trên tay Hứa phụ Hứa mẫu.

Mà Hứa Khả...

Người ngoài có lẽ không rõ ràng lắm, nhưng mà Phong Hoa bằng vào sự hiểu biết khi ở trong Hứa gia, tâm sáng như gương ——

Làm gì có cái gì gọi là người thừa kế tương lai của thương nghiệp đế quốc như mọi người nói?

Hứa Khả nói đến cùng bất quá cũng chỉ là con nuôi.

Hứa mẫu liên tục dẫn dò, lại để cho Hứa Khả ở trường học chiếu cố thật tốt hòn ngọc quý trên tay bà, nếu như Hứa Nặc ở trường học xảy ra chuyện gì.....

Chỉ cần dùng đầu óc suy nghĩ một chút là biết, hắn tất nhiên sẽ bị Hứa mẫu ghen chớ đánh mèo.

Cho nên, đó là lý do rõ ràng thiếu niên chán ghét cô như vậy, nhưng lại chủ động ôm cô đưa đi tới phòng y tế, cũng không phải là phi thường khó có thể lý giải, không phải sao?

Chiến tranh lạnh, cũng có thể như vậy mà chấm dứt.

Nhưng cũng có một điều ngoài dự liệu của cô.

Vâng.

Phong Hoa thừa nhận, cô dùng hơi nhiều thủ đoạn nhỏ, đem Hứa Khả từng bước tính kế.

Bất quá, chỉ cần có thể đạt tới kết quả cô muốn, quá trình như thế nào cô cũng không thêm để ý.

Hết thầy đều như cô mong muốn, chưa từng xuất hiện một tia độ lệch.

Liền biết kết cục cũng như cô sở liệu.

Duy nhất ngoài ý muốn, đại khái chính là ——

Hứa Khả không chỉ chủ động ôm lấy cô đưa đi phòng y tế, còn sa thải vị giáo viên thể dục cực đoan kia.

Thậm chí, còn bộc lộ thân phận đại tiểu thư Hứa gia của cô.

Chỉ dựa vào một chút ngoài ý muốn này, cũng đủ để Phong Hoa không khỏi nghĩ sâu xa.

... Chẳng lẽ Hứa Khả muốn ra mặt cho cô?

Nữ hoàng bệ hạ lại nhìn không được tự luyện bản thân.

... Chẳng lẽ nam sủng nhà cô cuối cùng cũng phát hiện mình có chút thích cô?

Nghĩ tới đây, Phong Hoa không khỏi bỗng nhiên cười một hồi.

Cô hướng hệ thống hỏi thăm: "Hiện tại, độ thiện cảm của Hứa Khả là bao nhiêu rồi hả?"

"Bệ hạ xin chờ một chút, để người ta xem kỹ một chút nhé."

Hệ thống vừa nói, vừa tra xét.

Rút ra những bài học trước, nó cảm thấy nên làm một số thứ để giữ lại một chút tính mạng của mình.

Sau đó...

Một đạo âm thanh máy móc lạnh như băng vang lên bên tai Phong Hoa, hoàn toàn bất đồng với ngữ khí dễ thương thường ngày:

[Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm 10, chưa công lược hoàn thành, xin kí chủ không ngừng cố gắng]

Phong Hoa: "..."

Được rồi, là trầm nghĩ quá nhiều.

...

Thiếu niên ôm cô gái, bộ pháp hơi nhanh đi tới Giáo Y phòng.

Hắn trong lòng tự nói với mình:

Ôm Hứa Nặc đưa đến phòng y tế, chỉ là vì lo lắng không cách nào cùng Hứa phụ Hứa mẫu báo cáo kết quả mà thôi.

Đuổi việc giáo viên thể dục, chẳng qua là cái dạng người có tâm tính cực đoan vụn vặt, không xứng là người nhà giáo.

Nói ra thân phận của Hứa Nặc, chẳng qua là phá hư cô ở Thánh Anh trải qua cuộc sống người bình thường, cố ý làm sai ước nguyện ban đầu của cô.

Không sai.

Trong lòng Hứa Khả tự nhủ như vậy.

"Vị đồng học này không có việc gì, chẳng qua là có cơn sốt tạm thời, cô gái này có bệnh tim bẩm sinh rất nghiêm trọng, ngàn vạn phải tránh những vận động mạnh...."

Giáo Y tại Thánh Anh bình thường đều là thay những nhà quý tộc phục vụ đám cậu ấm cô chiêu, có thể chọn vào trường cũng không phải là người bình thường hơi hột, một tay y thuật cao minh cũng không kém các danh thủ quốc gia bao nhiêu.

Đây cũng là nguyên nhân Hứa Khả không có gọi xe cứu thương, trực tiếp đem người đưa tới Giáo Y phòng.

Bác sĩ thay cô gái làm kiểm tra, không dám dùng thuốc linh tinh, chỉ dùng một lọ đường glu-cô.

Cô gái nằm ở trên giường bệnh màu xanh trắng, sắc mặt trắng bệch như giấy chậm rãi chuyển biến tốt đẹp, đôi môi nhạt nhẽo tím xanh đã từng chút từng chút khôi phục thành mềm mại phấn.

Giống như mười tuổi năm đó, Hứa Khả ngồi ở trên cây hoa anh đào tại cô nhi viện cây đã từng gặp.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 44: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (44)

Thiếu niên dựa nghiêng ở trên vách tường.

Thân ảnh dài nhon giống như một cây trúc, mũi chân lười biếng chìa xuống đất.

Con mắt xinh đẹp như lưu ly, ánh mắt lưu chuyển đem mặt mày cô gái tinh xảo yếu ớt, thu hết vào mắt.

Môi đỏ, theo thời gian dần qua nhếch lên một đường cong.

Môi hồng răng trắng, nhẹ giọng đọc nhần rõ từng chữ.

"Tôi xem chị không nên gọi là Hứa Nặc, phải gọi đồ đàn mới phải."

"... Cậu mới chính là đồ đàn."

Thanh âm cô gái suy yếu ngậm lấy một tia lãnh diễm căng ngạo, trong phòng bệnh an tĩnh, nhẹ nhàng vang lên.

Thiếu niên lần đầu tiên không muốn cùng Phong Hoa phân cao thấp, chỉ đưa cho cô một ánh mắt "Ông đây chẳng muốn tranh với cô", quay người đi ra ngoài gọi bác sĩ.

Nữ hoàng bệ hạ hư nhược trên giường bệnh: "..."

Trầm, muốn, đánh, người.

Bác sĩ tiến đến và nói cô không có việc gì, hơn nữa còn dặn dò, sau này Phong Hoa phải tránh không cần làm những việc khiêu mạng sống.

Phong Hoa một bên đáp ứng, một bên lạnh lạnh thâm nghĩ.

Đương nhiên không sao, trầm đầu có ngu như vậy, lấy long thể chính mình đi dỗ dành nam sủng?

Cô lúc đó để có thể chạy bộ giảm tốc độ để che chở trái tim yếu ớt, cô đã đoán đo thập phần xảo diệu.

Tuy chóng mặt, nhưng sẽ không đối với trái tim tạo thành việc gì quá nghiêm trọng, chỉ có con sóc giận ngủ.

Bác sĩ sau khi rời khỏi phòng bệnh, Hứa Khả mang cặp mắt tỏa ra ánh sáng lung linh ánh quay đầu lại, ánh mắt ẩn chứa giống như mìa mai giống như châm biếm, dùng thanh âm mềm mại, ngữ khí ý tứ hàm xúc không rõ, nhẹ nhàng nói ra:

"Sinh mệnh của chị thật đúng là ương ngạnh không thôi đây."

Phong Hoa giả bộ nghe không hiểu thiếu niên nói châm biếm, ngoài miệng thập phần khiêm tốn trả lời: "Bình thường, nhưng so với cậu còn mạnh hơn một chút."

Ngươi là tai họa ngàn năm.

Trầm là vạn tuế vạn tuế vạn tuế.

Cũng liền tùy tiện một chút thì so với ngươi còn mạnh hơn gấp mười lần.

Phong Hoa chờ Hứa Khả phản bác, chuẩn bị tùy thời tiếp chiêu, ai ngờ hấn lại nhắm mắt lại, không nói.

Lông mi thiếu niên trong trẻo nhưng lạnh lùng rủ xuống, giữa lông mày hiện lên một tia nhàn nhạt mệt mỏi, nhìn qua có chút yếu ớt mà kinh điển.

Phong Hoa một bên hững hờ nhìn, vừa trầm nghĩ: Kỳ thật nam sủng nhà cô lúc không mở miệng nói chuyện là đẹp nhất.

Đáng tiếc a, mới mở miệng liền lộ ra nguyên hình, bản chất ác liệt lộ ra không thể nghi ngờ...

Nữ hoàng bệ hạ hiện tại nghĩ ra một trăm loại phương pháp không để cho Hứa Khả mở miệng, nhưng theo thời gian trôi qua, ý nghĩ từng chút, từng chút một biến mất.

Một lộ đường glu-cô thấy đấy, hộ sĩ canh thời gian tới đây rút ra ống tiêm, lại để lời nói khuyên Phong Hoa trở về nghỉ ngơi thật tốt.

Phong Hoa tay vừa nhắc, "Khả Khả, tới đây.... Đờ chị."

Hứa Khả: "..."

...

Trải qua việc này, Phong Hoa cùng Hứa Khả quan hệ xem như bình thường.

Các học sinh Thánh Anh sau khi biết rõ Phong Hoa là vị đại tiểu thư Hứa gia kia, không còn ai ở sau lưng cô xoi mói, nghị luận cô và Hứa Khả có quan hệ như thế nào.

Đến lượt Lục Doanh, bây giờ thấy Phong Hoa cũng hận không thể đi đường vòng, nếu như không có việc quan trọng tuyệt không xuất hiện trước mặt cô, chỉ sợ Phong Hoa tới tìm cô ta tính sổ.

Đào mất liền đến tiệc sinh nhật 20 tuổi của Hứa Nặc.

Không sai, hai mươi tuổi.

Hứa Nặc so với Hứa Khả lớn hơn hai tuổi, một người học trường trung học, một người vốn nên học đại học.

Nhưng mà bởi vì Phong Hoa yêu cầu, tuy tuổi hai người chênh lệch, nhưng vẫn học chung cấp chung lớp.

Bất quá trước giờ Hứa Nặc vẫn luôn được nuông chiều ở nhà, khí chất trên người không nhiễm thế tục, ngược lại còn hồn nhiên nhu nhược, mặt mày tinh xảo như vẽ.

Bây giờ lại tăng thêm vào một tia đặc biệt lãnh đạm thuộc về Phong Hoa,.cid điểm nhìn không ra cô cùng Hứa Khả có tuổi tác chênh lệch.

Trước đây, Hứa Nặc ở Phong Thành là tiểu thư cao quý nhất, thần bí nhất, nhưng cũng là đáng thương nhất trong các thiên kim hào môn.

Chỉ nghe được thông tin về cô, chứ không rõ cô trông như thế nào.

Tại sinh nhật 20 tuổi, Hứa phụ Hứa mẫu lại bất ngờ quyết định đem con gái mà họ một mực nuông chiều che chở, đưa cô xuất hiện trước mặt người khác ----

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 45: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (45)

Hứa trạch, đèn đuốc sáng trưng, y hương tấn ảnh.

(có nhiều câu tục ngữ mị không hiểu và cũng không biết tra ở đâu -.-)

Kể cả là những gương mặt quen thuộc hoặc xa lạ, đáy mắt Phong Hoa cũng chỉ đảo thoáng qua.

Hứa phụ Hứa mẫu đem một trai một gái mang theo bên người, hoàn mỹ làm người ta không phân biệt được giữa hai người ai được sủng ái hơn ai.

Đặc biệt là đối với Hứa Khả, một chút cũng nhìn không ra hẳn không được yêu thích.

Phong Hoa bung một ly Champagne, đi theo Hứa mẫu khắp nơi giao tiếp.

Ánh mắt lơ đãng thoáng nhìn Hứa phụ cùng thiếu niên mặc bộ trang phục màu đen, mặt mày nhu thuận đứng bên người, hững hờ nghĩ:

Hứa phụ Hứa mẫu thật đúng là có thể dựng nên một vở kịch hay, bất quá cũng là ----

Càng là thể gia quý tộc, càng là chú trọng thể diện, thực tế chỉ yêu quý đôi cánh của mình.

Phong Hoa biết rõ, thể gia vọng tộc vì thể diện cùng thanh danh, giết người, hãm hại, té giếng, hạ độc... Nhiều không kể xiết.

Hứa phụ Hứa mẫu vì không để cho người đời biết mình luôn trách móc nặng nề, lãnh đạm với con nuôi, nên chỉ có thể trước mặt người khác diễn trò

Chữ bình thường.....

Đem ánh mắt dời đi, Phong Hoa vô thức nâng chén Champagne đưa đến bên môi, nhẹ nhàng nhấp xuống.

Lông mày tinh xảo nhỏ nhắn nhẹ nhàng nhú lại.

Khó uống, bình luận kém!

"Hứa tiểu thư!"

Phong Hoa vừa nhắc mắt, một vị phu nhân khuôn mặt tươi cười xuất hiện ở trước mắt.

Phong Hoa vô thức lui về sau nửa bước.

Ai đây, trẫm không biết bà ta!

Nhìn thấy con gái yêu bị dọa, Hứa mẫu ăn mặc một bộ lễ phục dạ hội Champagne, tóc dài co lại duyên dáng sang trọng, không vui nhún mày, nhàn nhạt lạnh lạnh nói: "Lục phu nhân, Nặc Nặc sợ người lạ."

Ngu ý, bà dọa sợ con bé rồi.

Kỳ thật Hứa mẫu nói không đúng, Phong Hoa ngay cả triều thần văn võ đều đỡ được, nói gì đến một cái tiệc sinh nhật nho nhỏ này.

Trẫm không sợ!

Cô hoàn toàn thể hiện ra phong phạm của thiên kim hào phú.

Hứa mẫu nhìn thấy liền rất kinh ngạc, con gái bà luôn bị nuôi ở trong nhà, đơn thuần thiện lương, vậy mà không chút nào luống cuống.

Lục phu nhân trong miệng Hứa mẫu, là mẹ của Lục Doanh.

"Hứa phu nhân, Hứa tiểu thư xin thứ lỗi."

Lục mẫu cười cười đem Lục Doanh trên mặt có chút ít không cam lòng kéo qua, "Tôi là mang con bé tới đây bồi tội, đứa nhỏ này trong trường học đã đắc tội Hứa tiểu thư, hy vọng Hứa tiểu thư khoan dung bỏ qua cho...."

Bồi tội?

Hứa mẫu cảm thấy mới mẻ.

Hôm nay tiệc tối sẽ có nhân vật nổi tiếng của Phong thành đến dự, trong đó không thiếu các nhà quý tộc có con học tại Thánh Anh, hay cùng một lớp với Hứa Nặc nhờ vào đó mà kết giao.

Tối đây bồi tội, cũng chỉ có vị Lục phu nhân này.

Lục mẫu nắm Lục Doanh một cái.

Lục Doanh cúi đầu xuống, đáy mắt xẹt qua một tia không cam lòng, trong miệng cũng chịu thua xin lỗi: "Thực xin lỗi, hy vọng Hứa tiểu thư có thể tha thứ cho tôi vô tình mạo phạm, giờ cao đánh khẽ buông tha Lục gia...."

Phong Hoa đều thiếu chút nữa đã quên Lục Doanh, nghe cô ta nói như vậy, khuôn mặt tinh xảo lãnh điểm lộ ra một tia không hiểu.....

Giờ cao đánh khẽ là có ý gì?

Phong Hoa vừa nghĩ, không khỏi hỏi ra.

Lục Doanh nghe thấy Phong Hoa hỏi lại, ngẩng đầu có chút oán hận trừng cô "Hứa tiểu thư hà tất diễn..."

"Xem ra Lục tiểu thư xin lỗi cũng không thành tâm, Nặc Nặc, chúng ta đi." Hứa mẫu làm mặt lạnh.

Không đợi Phong Hoa nhận được đáp án từ Lục Doanh, đã bị Hứa mẫu lôi đi.

Tại chỗ, Lục mẫu tàn nhẫn mà bóp mạnh cánh tay nhỏ sáng bóng của Lục Doanh "Nha đầu chết tiệt, gọi mày tới xin lỗi, mày lại đắc tội Hứa tiểu thư ác hơn, đều là mày hại thanh danh Lục gia rớt xuống nghìn trượng..."

Lục Doanh đáy mắt hiện lên nước mắt óng ánh, cắn cắn lấy môi.

Cô cảm giác mình đã trở thành một trò cười trong buổi tiệc tối hoành tráng này.

Về sau, trong giới mỹ nữ quyền quý Phong thành không còn chỗ cho Lục Doanh cầm dùi.

Đương nhiên, đây là nói sau.

...

Một trận náo nhiệt dần dần tản đi, Hứa trạch một lần nữa yên tĩnh lại.

Tiệc tối đến 10 giờ chấm dứt, 11 giờ đám người hầu thu thập xong trở về phòng.

11 giờ rưỡi.

Phong Hoa xuống lầu, đi vào trong phòng bếp.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 46: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (46)

Im ắng, tối như mực.

Hệ thống run rẩy bầy bên tai Phong Hoa nói: "Bệ... bệ hạ, vì sao chúng ta hơn nửa đêm phải trở lại chỗ này nha..."

Nó trong đầu càng không ngừng nhanh chóng lướt qua nào là 《ác linh lúc nửa đêm》, 《nhà có ma kinh hồn》, 《nhật ký kinh hoàng》,.....

Kinh sợ thành một đoàn.

Phong Hoa xuyên qua màn đêm không người, thanh âm sâu kín trong bóng đêm, không mang theo một tia tâm tình vang lên: "Xoát độ thiện cảm"

"???"

Hệ thống dường như quên mất nỗi sợ, dấu chấm hỏi (???) đầy mặt.

Hơn nửa đêm, xác định là xoát độ thiện cảm, mà không phải trình diễn màn kịch kinh hoàng lúc nửa đêm?

Nói đi cũng phải nói lại, coi như là xoát độ thiện cảm đi, không phải là nên lên trên lầu hai gõ cửa phòng Đế Quân đại đại, mặc áo ngủ gọi cảm chủ động hiến thân sao?

Chạy đến phòng bếp không có một bóng người làm cái gì?

Tiểu bảo bảo hiếu kỳ nghĩ như thế, không khỏi hỏi ra tiếng.

"Kẻ ngu xuẩn như ngươi thì biết cái gì?"

Phong Hoa cho hệ thống một ánh mắt mang hàm nghĩa miệt thị.

Chợt lười biếng híp híp con mắt, không khỏi nghĩ tới trước đây không lâu trong lúc vô tình gặp được một màn ——

Người hầu tại Hứa Trạch thu dọn canh thừa thịt nguội trong yến hội hôm nay.

Trong đó hai nữ hầu trung niên, một bên quét dọn, một bên thấp giọng nói láo.

Nữ hầu A: "Tiệc sinh nhật hôm nay của đại tiểu thư, người tới tham gia tất cả đều là hào phú Phong thành, cũng không thiếu minh tinh đang "hot" Tiểu Tiên Nhục gì đó."

Nữ hầu B: "Đúng vậy a, con gái nhà tôi đặc biệt ưa thích một đại minh tinh cũng ở bên trong, nếu như không thể được, tôi liền vụng trộm đi tới xin kí tên rồi, nếu mang về nhà thì con gái tôi nhất định sẽ rất cao hứng vài ngày!"

"Mời nhiều minh tinh tới như vậy chỉ để tham dự sinh nhật đại tiểu thư, chỉ sợ phải tốn không ít tiền".

"Còn không phải vậy, nghe nói số tiền chuẩn bị yến hội này, cũng phải tốn mấy chục triệu đấy!"

Nữ hầu liu lười nói: "Mấy chục triệu, chắc chắn, thật là có tiền. Lão gia cùng phu nhân đối với đại tiểu thư thật là coi trọng, tiêu mấy chục triệu chỉ vì thay cô tổ chức một buổi yến hội, nếu tôi thì tôi cũng không nỡ bỏ."

"Người ta là hào phú, chúng ta là người hầu, có thể so sánh sao?"

Người nữ kia cười mắng một tiếng, đột nhiên xoay chuyển lời nói, "Vậy mới nói cùng là người nhưng mệnh khác nhau, bà xem Hứa Khả thiếu gia, cùng ngày sinh nhật đại tiểu thư chênh lệch chỉ một ngày, nhiều năm như vậy cũng chưa thấy qua lão gia phu nhân thay hẳn tổ chức tiệc sinh nhật..."

"Một người đường đường là Hứa gia đại tiểu thư, một người chỉ là con nuôi không có chút máu mủ, đây không phải bình thường sao?"

"Đều nói hào phú như nước sâu, tôi bây giờ đã tin rồi, bất quá đây cũng không phải là chuyện mà những người như chúng ta có thể quản đến, dọn dẹp nhanh lên còn về phòng ngủ nữa...."

"Đi, đi, chỗ bên kia còn chưa khô sạch kia...."

...

Phong Hoa xuống lầu uống nước, trong lúc vô tình nghe được hai nữ hầu nói chuyện phiếm, thế mới biết---

Hóa ra ngày mai là sinh nhật Hứa Khả

Hứa Khả cùng Hứa Nặc mặc dù tuổi tác chênh lệch hai tuổi, nhưng sinh nhật lại chỉ thua kém một ngày.

Vậy thì chỉ còn 30 phút nữa là lúc, sinh nhật Hứa Khả lặng yên đến gần....

Đây không phải là cơ hội tuyệt hảo để cô xoát độ thiện cảm sao?

Cơ hội luôn trôi qua nhanh, Phong Hoa phải nắm lấy cho thật chắc.

Cô mở đèn lên, ánh sáng ngời ngời xua tan đi bóng đêm trong phòng bếp.

Đêm khuya an tĩnh, chỉ mỗi phòng bếp này, là có đèn sáng lên.

Cô gái với thân ảnh mảnh khảnh, cái bóng được ngọn đèn xa xa kéo dài, trông rất xinh đẹp vậy mà lộ ra một tia.....Hiện thân lương mẫu.

Bởi vì nữ hoàng bệ hạ mở ra tủ lạnh, lấy ra những nguyên liệu nấu ăn đặc biệt, từng cái đặt tại trên thớt.

Hệ thống kinh ngạc đến ngây người.

"Đợi một chút, bệ hạ, ngài đang muốn làm gì vậy?!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 47: Em trai quá yêu ta phải làm sao bây giờ? (47)

"Làm mì trường thọ."

Phong Hoa cầm lấy dao, hàn quang sáng bóng, làm nổi bật nửa khuôn mặt tinh xảo như vẽ, nhuộm lên một tia khác nghiệt.

Âm sắc lười biếng, rất nghiêm túc trả lời.

Hệ thống: "..."

Làm mì trường thọ?

Nó nghe lộn sao?

Tư thế này, thân thái này, bệ hạ ngài dám chắc đây là làm mì trường thọ, chứ không phải làm thịt người chứ?

Rồi nói, bệ hạ ngài không phải là một vị đế vương sống an nhàn sung sướng sao, sao có thể làm mì trường thọ?

Hệ thống có chút sợ Phong Hoa làm nổ phòng bếp, vì vậy nhin xuống kinh sợ trong nội tâm, nhỏ giọng nói:

"Bệ hạ, nếu như ngài đói bụng, có thể gọi người hầu thay ngài chuẩn bị đồ ăn, không cần..."

Không cần ----

Tự mình ra tay làm

Mấy chữ này còn chưa nói xong, hệ thống đã nhìn thấy Phong Hoa lưu loát dùng dao chặt đồ ăn, bá bá bá...

Động tác hoa mắt, lại thêm một tia kỳ dị huyền diệu.

Hệ thống: Trợn mắt há hốc mồm

#OMG, nữ hoàng bệ hạ của ta! #

Rất nhanh, một chén mì trường thọ do nữ hoàng bệ hạ tự tay làm đã xuất hiện.

Mì sợi sáng long lanh, óng ánh rõ ràng, phía dưới là nước canh màu ngà sữa, phía trên nhất dùng ba màu hoa quả tươi sống để trang trí.

Hệ thống lau nước miếng - ing.

Nó tận mắt nhìn thấy Phong Hoa một tay làm được tô mì này, rõ ràng chỉ dùng một ít nguyên liệu nấu ăn đơn giản nhất, lại làm được.....

Thơm như vậy, thơm như vậy, thơm như vậy!!!

Chuyện quan trọng nhất định phải nói ba lần.

Thật muốn ăn.....

Hệ thống lau hết nước miếng, bên tai Phong Hoa nho nhỏ xin cầu nói: "Bệ hạ, thời điểm ngài ăn, có thể cho người ta một chút hay không? Chỉ một chút, người ta bình thường ăn rất ít."

Nó một bên vừa ngắt nhéo ngón tay, một bên làm nũng lăn qua lăn lại cộng thêm ánh mắt cầu khẩn bán manh.

Đáng tiếc, Phong Hoa không để tâm chút nào, hỏi ngược lại: "Người gặp qua hoàng đế nào tự mình làm đồ ăn nào đó, xong sẽ chia một ít cho thái giám tổng quản ăn chưa?"

"..."

Hệ thống lập tức sửa lời nói: "Buổi tối ăn quá nhiều sẽ không dễ tiêu hóa, Hứa Nặc có bệnh tim, thân thể không khỏe, không được rượu chè ăn uống quá độ. Bát mì lớn như vậy một mình ngài khẳng định ăn không hết, cho nên xin không nên khinh thường mà đem số còn dư lại ban thưởng cho người ta đi!"

Về mặt "Vi bệ hạ ta làm cái gì đều nguyện ý" rất đúng đắn.

Vi đồ ăn nên phải làm nũng trước mặt Phong Hoa, hệ thống cũng là liều mạng.

Phong Hoa lãnh diễm liếc xéo nó, "Ai nói trẫm là làm cho mình ăn?"

Hệ thống lập tức không hiểu: "???"

Hôm nay là sinh nhật Hứa Nặc, Phong Hoa trong tiệc chỉ uống chút ít Champagne, cũng không có ăn bao nhiêu đồ ăn, hệ thống vô thức cho rằng bát mì

trường thọ này là cô tự làm cho mình ăn.

Ai ngờ...

Nó đột nhiên nhớ tới, Phong Hoa trước khi làm bát mì trường thọ, có nói tới xoay độ thiện cảm

Chẳng lẽ...

Vậy mà là...

Làm cho Đế Quân đại đại ăn sao?!

Quả nhiên có nam sủng liền đã quên hệ thống!

Hệ thống về mặt bị phản.

Bị phản thì bị phản, là một thái giám, nên nhắc nhở vẫn phải là nhắc nhở.

Chỉ có điều ngữ khí nhẹ nhàng ai oán, hơn nữa sinh ra một chút luyến tiếc: "... Bệ hạ, thời điểm cách 0h rạng sáng chỉ còn lại có 3 phút, ngài hay nhanh lên đem mì bung lên cho Đế Quân đại đại ăn đi."

Để lại cho ta một màn đêm lạnh lẽo, đói khổ, vắng ngắt thế thảm ưu tư đi.

Phong Hoa nhìn cũng không nhìn hệ thống đang làm ra vẻ, không quay đầu lại dùng khay bung lên lầu.

Hệ thống: "..."

Cái... này....

Sao có thể phủ phàng đến vậy chứ!

Đi đến trước cửa phòng ngủ của Hứa Khả, Phong Hoa nhẹ nhàng gõ cửa.

"Đồng, tùng tùng."

Trong phòng.

Hứa Khả tháo tai nghe, nhìn thoáng qua thời gian ở góc phải bên màn hình máy tính.

11:59

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 48

Mình là mình lười viết tiêu đề quá, nên mình đánh số chương luôn, mọi người thông cảm nhé

... Đã trễ thế như vậy, còn ai sẽ đến gõ cửa phòng hần?

Không do dự quá lâu, Hứa Khả thò tay khép lại Computer, đẩy ghế dựa đứng dậy.

Ngón tay thon dài cầm chiếc khóa kim loại, nhẹ nhàng vặn ra ——

Một thân hình quen thuộc làm cho người kinh ngạc, một khuôn mặt xinh đẹp nhẹ nhàng đập vào mi mắt.

"... Chị?"

Bốn bề vắng lặng lúc, danh xưng kia cũng bất tri bất giác nhẹ nhàng thốt ra.

Trên người thiếu niên là một bộ áo ngủ màu đen, so với trang phục trong tiệc tối, ít đi một phần nghiêm túc, nhiều hơn một phần lười biếng.

Tóc đen đỉnh đầu có chút lộn xộn, mồ hôi nhàn nhạt ẩm ướt, cặp mắt xinh đẹp trong bóng đêm này lại sáng đến chói mắt.

Vạt áo tùy ý buộc lên, lộ ra xương quai xanh đường cong uyển mỹ trôi chảy, cùng với trang phục màu đen tạo nên sự đối lập mãnh liệt tươi sáng rõ nét, tự dung thay thiếu niên tăng thêm một tia sắc mị hoặc.

Ban ngày Hứa Khả, tinh xảo, nhu thuận, thuần mỹ như thiên sứ.

Ban đêm Hứa Khả, lười biếng, mị hoặc, diêm dúa lẳng lơ, như một thiên thần sa đọa.

Nam sủng của trăm thật là đẹp mắt.

Phong Hoa thoải mái dò xét hần, cuối cùng trong lòng bình luận.

Phát giác được ánh mắt cô gái sáng rực thương thức cũng không ngậm một tia suồng sã, Hứa Khả đôi môi có chút cong lên, thấp giọng hỏi: "... Xem được không?"

Thanh tuyến mềm mại, ở bên trong giấu giếm một tia tươi đẹp, một tia mị hoặc.

"Hắn đang câu dẫn trăm." Phong Hoa đối với hệ thống nói.

Hệ thống ai oán - ỉng vì không được ăn mì của nữ hoàng bệ hạ tự mình làm "..."

Rõ ràng ngữ khí đang đặc ý còn một mực phải làm bộ nghiêm trang a.

đối phương tỏ vẻ không muốn nói chuyện với người, nhưng vẫn hướng người ném đi một câu nói

Cái nhận thức này, lại để trên môi Phong Hoa tràn lên một tia có chút hăng hái, nghiền ngẫm, vui vẻ:

"Rất đẹp, nhìn xem ở tôi thay cậu đưa món này lên phòng, nhìn nhiều vài lần không sao chứ?"

Nói xong, cô giương khay trong tay lên.

Trên cái khay bằng bạc có đồ án hoa hồng quần cảnh, một chén nước canh có sắc thái nồng đậm tươi đẹp trước mặt, lẳng lẳng tản ra lượn lờ nhiệt khí.

Hứa Khả chỉ nhìn thoáng qua, chợt mặt mày bất động khe hở môi, nói ra lời từ chối nhã nhặn: "Thật xin lỗi, tôi không có thói quen ăn khuya buổi tối..."

"Coong..."

Hắn còn chưa có nói xong, cái đồng hồ cổ điển được treo trong phòng khách Hứa Trạch gỗ vang tiếng chuông mười hai giờ.

Tiếng chuông trong chiếc đồng hồ thời Trung Cổ Âu Châu cổ xưa, từ rất xa từ dưới lầu truyền đến trong tai hai người.

Phong Hoa trong một khắc tiếng chuông vang lên này, liền mở miệng nói: "Sinh nhật vui vẻ!"

Hứa Khả bỗng nhiên ngừng nói, nhìn qua cô gái mặt mày tinh xảo lãnh diễm trước mắt đang mỉm cười, tay bưng một tô mì, thần sắc bỗng nhiên giật mình.

... Đã rất nhiều năm, một kẻ không ai yêu thương như hắn, trong ngày hôm nay lại có người nói với hắn một câu, sinh nhật vui vẻ.

Tại thời điểm thiếu niên ngỡ ngàng, Phong Hoa thừa cơ đem chiếc khay có chút nặng nề, cưỡng ép nhét vào trong tay hắn ——

Khí thế kia, có chút giống như "Trăm đem giang sơn gửi gắm cho người, còn không mau tạ ơn".

"Dù sao câu chúc phúc cùng mì trường thọ tôi là đưa đến, có ăn hay không tùy cậu. Bất quá muốn ăn thì phải ăn lúc còn nóng, nguội rồi liền sẽ mất đi mùi vị, nhất định là không thể ăn. Nếu như không ăn mà nói, vậy.... Ném đi đi."

Phong Hoa xoay xoay cổ tay có chút mỏi, hững hờ nói xong, giơ tay lên lười biếng che miệng ngáp một cái, định quay người trở về.

"A..... được rồi, tôi đi ngủ trước..."

Đang lúc quay người, Phong Hoa nghe được thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên bên tai:

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 10, công lược hoàn thành 20!]

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 49

Phong Hoa vênh môi lên.

Môi hồng nhạt như phấn, mị hoặc câu nhân.

...

Chiếc khay đồ án hoa hồng quần cảnh bằng bạc, hơn nữa có một tô mì, có thể có bao nhiêu sức nặng?

Hứa Khả hỏi mình.

Đáp án nhất định là ——

Một thiếu niên mười tám tuổi, muốn bùng lên, dễ dàng.

Thế nhưng là vì cái gì....

Hắn ngược lại cảm thấy nó lại nặng như vậy đây?

Một lần nữa cảm thấy vô lực thừa nhận.

Đôi tay hắn.... nhẹ nhàng run rẩy.

Không kịp ngẫm nghĩ nguyên nhân, thiếu niên lúc nhìn thấy cô gái quay người, chỉ chừa cho mình một cái bóng lưng hết sức yếu đuối, lãnh diễm căng ngạo, hành động nhanh hơn lý trí, thế nhưng đã tiến lên bắt được một cánh tay thon dài tinh xảo của cô.

"Hì..."

Phong Hoa không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, bị thiếu niên cầm chặt như vậy, da thịt liền nổi lên vết đỏ.

Cảm giác nóng rực lại đau đớn.

Hệ thống nhìn thấy liền khinh bỉ:

Hành động khoa trương.

Đoạn biểu diễn này ta chỉ cho ngài 59 điểm, nhiều thêm một điểm cũng không cho ngài, ai bảo không cho người ta ăn mì, Hừ!

Nghe được cô gái thấp giọng hô đau một tiếng, Hứa Khả vô thức nói lỏng tay, đồng thời trong nội tâm xẹt qua một tia nghi hoặc:

Hắn cũng chưa dùng bao nhiêu khí lực, cô làm sao sẽ đau được?

Chẳng lẽ....

Cái ý niệm trong đầu này làm hắn cảm thấy có chút không đáng tin, liền đem tay của cô gái kéo lại trước mặt, đập vào mắt hắn là một đạo vết bồng trên tay cô....

Hóa ra là sự thật.

Đồng thời sự kinh ngạc tột cùng của hắn, cuối cùng lại chuyển biến thành.... Một cổ tâm tình hoàn toàn xa lạ.

Băng hàn dưới đáy lòng hắn dường như bị phá vỡ, cảm xúc khác thường cứ xoay quanh ở trong lòng.

Thật lâu chưa lấy lại được tinh thần.

"... Mì... là chị tự mình làm?" Hứa Khả nghe được thanh âm của mình vang lên.

Hoi hoai mắt tiếng, giấu giếm một tia tâm tình xa lạ, căng thẳng như dây đàn, mất đi sự mềm mại thường ngày.

Có lẽ lúc này đây, mới là con người chân thực của hắn.

"Bị cậu phát hiện rồi."

Phong Hoa lấy tay mình về, giữa hàng lông mày tinh xảo hiện lên một tia ảo não, ngữ khí vẫn tỏ vẻ không quan tâm như thường, thậm chí mang theo nhè nhẹ sự lãnh đạm căng ngạo.

Ra vẻ thừa nhận một cách kỳ quặc.

Đây chính là trầm tự mình làm, người bình thường còn không có cái vinh hạnh này đâu.

Trầm cho phép người xúc động một lần.

Quả nhiên, không ngoài dự đoán của Phong Hoa, một giây sau lại lần nữa nghe thấy thanh âm nhắc của nhờ hệ thống vang lên:

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 10, công lược hoàn thành 30!]

Ngoài việc bùng mị, cô sẽ không nói với hắn rằng "Đây là mị trường thọ tôi tự mình làm, chúc cậu sinh nhật vui vẻ!".

Rất hiển nhiên là phải để cho hắn tự phát hiện, mị là cô tự mình làm, như vậy càng có thêm rung động, càng thêm có lực đánh vào.

Không phải sao?

Nếu như Hứa Nặc chỉ là một cô gái bình thường mà nói, tại thời điểm sinh nhật hắn, tự mình làm một tô mị bùng lên, Hứa Khả có khả năng sẽ cảm thấy âm lòng cảm động, nhưng chắc chắn sẽ không có cảm giác —— rung động.

Đúng, rung động.

Với tư cách là Hứa gia đại tiểu thư, Hứa Nặc cho tới bây giờ đều là mười ngón tay không dính nước mùa xuân, có lẽ ngay cả cửa phòng bếp cũng chưa từng bước vào.

Tay của cô, dùng để luyện chữ, vẽ tranh, cắm hoa, đàn Piano...

Hứa Khả cho tới bây giờ đều chưa từng nghĩ rằng, có một ngày đôi tay luôn làm những việc cao nhã đó, vậy mà sẽ đích thân vào bếp, thế nhưng lại là... Bởi vì hắn.

Cảm động sao?

Hứa Khả không biết.

Hắn chỉ biết là, khi nhìn thấy cánh tay thon dài đó của cô có một vết bóng nhìn mà giật mình, trong lòng hắn nghĩ rằng..... phải xóa vết bóng đó đi.

Khiến cánh tay này khôi phục lại sự xinh đẹp ban đầu.

Ý thức được ý nghĩ này của mình, thiếu niên bỗng nhiên khẽ cười một tiếng, âm sắc hơi trầm:

"... Hứa Nặc, chị thật đúng là một đồ đàn."

- ----

Khụ, đạo này ta bận quá nên mới ra được một chương!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 50

"..."

Phong Hoa: Đừng có ý vào trầm súng người, là người có thể được súng sinh kiêu, cười lên trên đầu trầm!

Ta cho người biết, Trương Tử người sẽ có ngày bị thất súng, bị dày vào lãnh cung!

...

"Vào đây."

Hứa Khả đem cô gái kéo vào phòng ngủ, mở đèn lên, quay người cầm hòm thuốc tới.

... Thay cô băng bó miệng vết thương?

Phong Hoa trừng mắt nhìn, nhìn thiếu niên xinh đẹp đang cụp mi xuống, mặt mày tinh xảo lộ ra một tia chăm chú, đang ngồi xổm trước người cô, nhẹ nhàng cầm cánh tay của cô, dùng miếng bông chấm thuốc nước bôi lên.

Về chăm chú của hắn, dường như hiện tại đang làm một chuyện vô cùng trọng đại.

Hắn hiện tại ngồi xổm, cầm cánh tay của Phong Hoa, không giống như đang xử thuốc, ngược lại giống như.... kỵ sĩ trung thành đang hôn ngón tay của Nữ vương.

Tuy rằng biết rõ, chuyện này.... Tạm thời không có khả năng.

Nhưng cái giả thiết này, lại để cho tâm tình của nữ hoàng bệ hạ bắt đầu vui sướng.

Đôi môi hồng nhạt kia, cũng không khỏi có chút gợn lên.

Cánh tay thon dài của cô gái bởi vì bôi thuốc, lộ ra vết thương cằn nhin thấy mà giật mình.

Hứa Khả khẽ nhăn lông mày xinh đẹp lại, chột ngón tay thon dài cầm lấy một cuộn lụa trắng..

Bọc bên trên một vòng một cách tinh xảo, thiếu niên đang nhẹ nhàng thắt nút lại thành một cái nơ, hơi nâng lên mắt lên, liền thoáng nhìn cô gái bên môi hiện lên một đóa lúm đồng tiền.

Động tác không khỏi trì hoãn vài phần, sau đó lên tiếng hỏi: "... Đang cười cái gì?"

"Khụ khụ." Phong Hoa bị bóc mẽ, mắt tự nhiên ho hai tiếng.

Cũng không thể nói cho người biết, trầm hiện tại tự sướng rằng người quý xuống trước trầm nói những lời trung thành, hôn lên ngón tay trầm chứ?

Thời điểm này, nữ hoàng bệ hạ liền hoàn toàn phát huy ra sắc mặt dù thái son sụp đỏ cũng không đổi theo bản năng.

Phong Hoa đem khoe môi cười vui vẻ thu lại, nghiêm mặt nói: "Trầm... Tôi vừa mới cười sao?"

Không có chứ.

Trên khuôn mặt tinh xảo lãnh diễm của cô gái, viết ra ba chữ ngây ngốc.

Thiếu niên hững hờ liếc cô, sau đó nhàn nhạt lãnh lạnh nói: "Ồ, vậy là tôi có khả năng nhìn lầm rồi."

Phong Hoa lập tức phụ họa, nghiêm trang nói vớ vẩn: "Ừm, nhất định là cậu nhìn lầm rồi."

"A."

Thiếu niên bật ra tiếng cười khê trầm thấp, mang theo một hương vị cười như không cười.

Cùng lúc đó, ngón tay nhẹ nhàng linh hoạt khẽ động...

Đã xong, kết thúc công việc.

"Tốt rồi, nhớ rõ hai ngày này không nên đụng nước."

Hứa Khả một bên giống như bác sĩ dặn dò, một bên đem nước thuốc, miếng bông, cái kẹp cùng lụa trắng phân từng loại thu vào trong hòm thuốc.

Phong Hoa giờ cánh tay đã băng bó một vài tầng nhìn lên.

Băng bó không tệ, ít nhất không có đem cánh tay trầm bó thành móng heo.

Nữ hoàng bệ hạ hài lòng trầm nghĩ.

Chột, ánh mắt lười biếng lưu chuyển, nhìn về phía thiếu niên như muốn với hắn nói cái gì đó....

Lời đến khoe miệng, nhưng đáy mắt rơi vào xương quai xanh của thiếu niên dưới vạt áo màu đen có chút rộng mờ, cứ như vậy bất tri bất giác nuốt những lời muốn nói xuống.

Phong Hoa trong ánh mắt nhiễm lên một phần kinh diễm.

Nam sủng của trẫm --

Thật, đẹp, mắt!

Trước khi Hứa Khả phát hiện, Phong Hoa kịp thời thu hồi ánh mắt sáng rực, đứng lên nói: "Sắc trời không còn sớm, tôi về phòng trước đây."

"Ừm."

Hứa Khả đáp lại một tiếng.

Hai người là chị em trên danh nghĩa, kì thực không có chút máu mủ nào, đã trễ như vậy còn ở chung một phòng, nếu bị người khác biết được...

Cũng không có gì hay ho.

Phong Hoa trước khi đi, suy nghĩ một chút: "Ừm, mì nguội rồi, khẳng định ăn sẽ không tốt, cậu... có thể đổ đi."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 51

Nữ hoàng bệ hạ tự mình làm mì trường thọ, nếu là đối với người khác, nhất định là một mệnh lệnh cao quý lãnh điểm

Coi như nó đã nguội, cũng phải ăn hết cho trẫm! Thứ trẫm ban cho dù là sấm sét hay mưa móc cũng đều là hoàng ân hiểu hay không?

Thế nhưng là đối lại là nam sủng nhà cô ——

Nguội rồi liền ném đi đi, mì lạnh ăn không ngon, đối với dạ dày cũng không tốt.

Nhìn vào, lại là bộ dạng sẵn sóc lại rộng lượng.

Nữ hoàng bệ hạ thật sự là người như vậy sao?

Đáp án nhất định là ——

Sai.

Thế nhưng cô lại phải đi xoát độ thiện cảm của nam sủng trong lai, lại rất khó xoát, hơn nữa trừng phạt không được, mắng chửi không được, ban chết càng không được, cô có thể làm sao?

Việc cần làm bây giờ đó là ——

Sủng sủng sủng, phải đem hấn sủng tận trời!

Khuôn mặt lãnh điểm nhiễm lên một ít bất đắc dĩ.

"Ừm, tôi biết rồi."

Thiếu niên nhẹ nhàng trả lời, đưa Phong Hoa ra ngoài.

Sau đó, hướng cô gái lộ ra lúm đồng tiền nhu thuận xinh đẹp, từ từ nở rộ:

"Chị, ngủ ngon."

Môi hồng răng trắng, âm sắc mềm mại.

"Ngủ ngon." Nữ hoàng bệ hạ giờ cái tay được băng bó lên, học theo lễ tiết thời đại này, phất tay tạm biệt.

Hứa Khả mỉm cười, đưa tay khẽ đóng cửa.

Cặp mắt xinh đẹp như lưu ly của thiếu niên nhìn Phong Hoa, ánh sáng trước mắt đột nhiên tối đi, ngưng tụ lại một ít bóng tối, nhẹ nhàng lưu chuyển tại đáy mắt.

Hắn quay đầu lại, trông thấy bát mì trường thọ được đặt trên khay bạc hoa văn hoa hồng....

Hứa Khả có chút dừng lại, cuối cùng đi tới.

Mì... có chút lạnh.

Mùi thơm nồng đậm vốn làm cho người ta ngửi thấy liền đói bụng, theo sự nguội lạnh đang từ từ mất đi.

Nhưng màu sắc nước canh ngà sữa cùng sợi mì trắng vắt, điểm xuyết thêm một ít gia vị tươi sống lại vẫn như trước.

Đồ vật càng xinh đẹp, thì càng có độc.

Lặng lặng nhìn bát mì, trong đầu Hứa Khả lơ đãng hiện lên câu nói kia.

... Trên thế gian có một loại độc được làm cho người muốn sống không được muốn chết không xong sao?

Đôi môi thiếu niên có chút cong lên.

Đường cong kia, giống như mĩa mai, cũng giống như.... Là sự mỉm cười thật tâm.

Cuối cùng, hắn cầm đũa, đem bát mì trường thọ đã nguội....

Từng miếng từng miếng, ăn vào.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 35!]

Phong Hoa trở về phòng, đột nhiên nghe được thanh âm nhắc nhở vang lên, môi có chút nhếch lên.

Trong một buổi đêm liền tăng lên 25 điểm thiện cảm, nữ hoàng bệ hạ tâm tình không tệ, liền đối với hệ thống anh anh anh ai oán ở bên tai, cũng cũng có thể nhẫn nại.

Thậm chí, lần đầu tiên người có địa vị cao như cô lại đi thấp giọng an ủi nó một câu.

"Được rồi, đừng ở chỗ này "Anh anh anh" nữa, làm trẫm nhức đầu, bát kia mì cũng không phải đồ đi thì không cho người ăn, mà là đã bị Đế Quân đại đại của người ăn rồi."

Hệ thống kinh ngạc, quên mất khóc giả khóc: "... Bệ hạ, làm sao ngài biết?"

Dừng một chút, nó như bừng tỉnh đại ngộ mà nói: "Ồ, ta biết rồi, ngài nhất định là vì đồ dành người ta vui vẻ mà ngài liền kêu Đế Quân đại đại đồ bát mì đó đi!"

Nó xiết chặt nắm tay nhỏ, vẻ mặt tức giận bất bình.

"..."

Phong Hoa: "Tin thì tin, không tin thì thôi, trẫm đồ dành người? Ha ha."

Nữ hoàng bệ hạ chỉ thiếu chút nữa nói rõ, ngoại trừ nam sủng của trẫm, điều dân khác cũng xứng để trẫm đồ dành?

Hệ thống ngu xuẩn lại có chút mộng bức: "..."

Giọng điệu cười nhạo này là sao vậy?

Bất quá thấy ngữ khí của Phong Hoa thật sự lạnh xuống, nó cũng không dám lại tìm đường chết, thậm chí phải chủ động đi nịnh nọt.

Nó tỏ ra bộ dáng nghe lời bán manh, cộng thêm sự hiếu kỳ hỏi Phong Hoa.

"Bệ hạ, ngài có thể nói cho người ta biết, vì sao ngài lại dùng một tô mì để chinh phục Đế Quân đại đại không?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 52

Hệ thống thật sự hiểu kỳ.

Đề Quân ở kiếp này, cũng chính là Hứa Khả, bởi vì khi còn bé phải sống ở đầu đường xó chợ, nội tâm miễn cảm mà đa nghi, cũng không dễ dàng bị người lừa dối.

Nếu không, lúc ban đầu độ thiện cảm đối với Hứa Nặc cũng không phải là -20 rồi.

Thế nhưng là, Phong Hoa hôm nay vền vẹn chỉ là dùng một chén mì trường thọ, làm độ hảo cảm trọn vẹn tăng lên 25 điểm!

Được rồi, tuy rằng tô mì này là nữ hoàng bệ hạ tự mình làm, được tặng kèm theo giá trị thiện cảm.

Nhưng mà ——

Thao tác này cũng quá ảo diệu rồi!

Nghe được vấn đề này, Phong Hoa mặt mày lười biếng đưa tay gấp một cái, đi đến chỗ giường lớn mềm mại theo kiểu Châu Âu, thoải mái nằm xuống, mới hướng tới hệ thống đang có lòng tò mò tăng cao, hững hờ trả lời một câu:

"Ồ. Trẫm không nói cho ngươi."

"..."

Hệ thống trong lòng tràn đầy thất vọng cùng thất bại, giống như từ thiên đường bị ngã xuống địa ngục.

Nó không khỏi bị phần nghĩ.

Bệ hạ khi phũ phàng người khác cảm thấy rất vui vẻ sao?

Trong khi hệ thống vẫn suy nghĩ vấn đề này, mắt của Phong Hoa lại trở nên đặc biệt sâu thẳm.

Đáy mắt tựa như mạch nước ngầm, ở trong màn đêm hiện lên lưu quang, lẳng lặng lưu động...

Hệ thống nghi hoặc, cô vì cái gì dùng một chén mì trường thọ tự mình làm, là có thể đa động thiếu niên miễn cảm đa nghi kia, đại khái là bởi vì...

Bọn họ đều cùng một dạng người đi.

Bởi vì tương tự, cho nên có thể hiểu được.

Hiểu được, dùng mũi gai nhọn ở bề ngoài để bảo hộ lấy nơi mềm mại của bản thân.

Cái chỗ này, một khi bị đánh vào ——

Từ nay về sau, người xâm nhập đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi, còn người phòng thủ.... sẽ bị thua cuộc.

-

Nữ hoàng bệ hạ cho tới bây giờ đều là tính toán không bỏ sót.

Trải qua sinh nhật đêm đó, thiếu niên đối với cô tuy rằng không hoàn toàn đỡ xuống phòng bị, nhưng mà đã mơ hồ không hề tranh phong như trước.

Độ thiện cảm này, chỉ cần cô không tự tìm đường chết, thì chính là đồ vật tốt để sử dụng.

Trong khoảng thời gian này, Phong Hoa đã làm nhiều thứ, đem độ thiện cảm của Hứa Khả xoát đến hơn 50 điểm, đạt đến giới hạn tiêu chuẩn.

Ánh sáng trắng lợi đang ở trước mắt.

Giữa lông mày của Phong Hoa hiện lên ý cười.

Thời điểm cô gái cao quý lãnh diễm cười rộ lên, lực sát thương hoàn toàn không kém ——

Nguy rồi, là cảm giác động tâm!

Trong học viện Thánh Anh, không ít nam sinh thanh xuân này nham, lúc nhìn thấy nữ hoàng bệ hạ ngẫu nhiên lộ ra bộ dáng tươi cười, không khỏi xấu hổ tim đập.

Hứa Nặc dung nhan tinh xảo tươi đẹp, tại Thánh Anh nơi có mỹ nhân nhiều như mây, nhan sắc của cô cũng được coi là đẹp nhất.

Lúc trước là không có ai biết cô là Hứa gia đại tiểu thư, hơn nữa làm tướng cô là bạn gái Hứa Khả, nên không có có nam sinh nào dám có ý đồ với cô. Hơn nữa bọn họ là người có thân phận, cũng không thể tùy tâm sở dục cùng nữ sinh kết giao, phải cân nhắc đến gia tộc của mình.

Nhưng mà hiện tại không giống nhau nha ——

Giữa Hứa Nặc là thiên kim đại tiểu thư của đệ nhất hào phú Phong thành, cùng thiên tài học thần Hứa Khả chỉ là một sự hiểu lầm.

Người ta không phải là tình cảm nam nữ, mà là tỷ đệ tình thâm.

Cho nên không cần những trường bối trong nhà nhắc nhở phải lấy được Hứa gia đại tiểu thư, chỉ riêng bọn họ thôi cũng đã thập phần nguyện ý.

Thẩm Phi Nhiên chính là một trong số đó.

Nghỉ giữa tiết.

Thiếu niên tinh xảo dựa nghiêng lan can ở ngoài phòng học, ngón tay đung nhẹ đóa hoa La Mã trắng được treo bên trên.

Thẩm Phi Nhiên cả gan tiến lên.

Trên mặt thiếu niên tuấn tú có chút do dự, có chút ngượng ngập nhưng vẫn lấy hết dũng khí mở miệng nói:

"Hứa Khả đồng học, xin hỏi... Tôi có thể đuổi theo chị cậu được không?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 53

Câu nói đầu tiên được nói ra miệng.

Thẩm Phi Nhiên phát hiện, ồ.... Cũng không khó mở miệng như trong tưởng tượng.

Vì vậy, Thẩm Phi Nhiên nói liền một mạch.

"Cái kia... Cậu có khả năng không biết tôi, tôi xin tự giới thiệu một chút, tôi là Thẩm Phi Nhiên, là..."

Xanh tươi thiếu niên ở trước mặt Hứa Khả, thần sắc khẩn trương lại mong đợi blablabla một trận, nói về gia thế cùng sở thích.

Nếu như người nào không biết, chỉ sợ đều hiểu lầm Thẩm Phi Nhiên hướng Hứa Khả biểu lộ tâm ý.

Cũng may, Thẩm Phi Nhiên vốn đi chệch vấn đề, cuối cùng vẫn kéo về được quỹ đạo.

"Tôi rất thích Hứa Nặc, không phải là bởi vì cô ấy là đại tiểu thư Hứa thị..."

Lúc này, Hứa Khả nhẹ nhàng xoay đầu lại.

Giữa lông mày tinh xảo, lướt lên một tia lương bạc, nhưng vẫn như cũ đẹp như tranh vẽ.

Dù Thẩm Phi Nhiên là một nam sinh, nhưng tầm mắt nhìn vào khuôn mặt tuyệt sắc kia, cũng không khỏi nhân nhật khó thở một chút, trong miệng trở nên lắp bắp: "Tôi, tôi thật sự, thật sự..."

Âm thanh hần khô cạn, dưới ánh mắt của thiếu niên, cuối cùng im lặng.

Ánh mắt kia, rõ ràng là lười biếng vô cảm xúc, nhưng lại lương bạc làm cho người khác run rẩy kinh hãi.

Không cần ngôn ngữ, cũng đã có đầy đủ lực lượng làm người ta chấn động hồn phách.

Thẩm Phi Nhiên phải thật lâu mới tìm về thanh âm của mình, có chút khẩn trương hỏi: "Hứa Khả đồng học, cậu, cậu nhìn tôi như vậy làm gì?"

Thiếu niên bỗng nhiên nở nụ cười.

Nụ cười này, như ngàn vạn đóa hoa chậm rãi nở rộ, xuân quang sáng rực rỡ, đủ để quét tắt cả bóng đêm u ám.

"Cậu tên Thẩm Phi Nhiên đúng không?" Hứa Khả nghiêng nghiêng đầu, dung nhan tinh xảo chói mắt "Cậu vừa mới nói..."

Hắn kéo dài âm thanh.

Ngữ khí nghiền ngẫm, có chút ý tứ hàm xúc không rõ.

"Tôi thích Hứa Nặc, xin hỏi tôi có thể đuổi theo cô ấy không?!" Thẩm Phi Nhiên cảm thấy Hứa Khả đang cho hắn cơ hội biểu hiện a, lập tức nói hết những lời muốn nói.

Kỳ thật, Thẩm Phi Nhiên cũng không cần sự đồng ý của Hứa Khả.

Chẳng qua là Hứa Khả dù nói thế nào cũng là em trai Hứa Nặc, nếu như có được ủng hộ của hắn, liền có nghĩa là hắn có thể vượt lên trước đám người muốn theo đuổi Hứa Nặc một bậc.

Nghe vậy, màu mắt Hứa Khả nhàn nhạt lạnh lạnh, hững hờ hỏi: "Ồ, người thích điều gì của chị ấy?"

Thẩm Phi Nhiên vắt hết óc suy nghĩ ưu điểm của Phong Hoa, nói từng cái một: "Nhan sắc của Hứa Nặc rất đẹp, phù hợp với thẩm mỹ của tôi, hơn nữa tính cách nhu nhược, hoàn toàn ngược lại với bề ngoài lạnh lùng, rất mâu thuẫn lại thần bí, làm cho người ta nhìn không được nguyện dùng một đời để tìm kiếm..."

Dùng một đời để tìm kiếm?

Đây là lời nói láo sĩ diện....

Trong lòng Hứa Khả cười nhạo.

Rõ ràng hắn không kiên nhẫn, nhưng vẫn cố nghe xong Thẩm Phi Nhiên ca ngợi, cuối cùng còn nghe được hắn nói: "Cho nên, tôi có thể đuổi theo cô ấy sao?"

Chuông vào học vang lên, thiếu niên hững hờ quay người.

Mất thấy hắn sắp bước vào phòng học, Thẩm Phi Nhiên vội vàng hướng về phía bóng lưng hắn lớn tiếng nói: "Này, Hứa Khả đồng học, cậu vẫn chưa trả lời vấn đề của tôi!"

"Có thể —— "

Thanh âm Hứa Khả truyền đến, trầm thấp mà tươi đẹp.

Cùng lúc đó, trong phòng học.

Tại Phong Hoa bỗng nhiên nghe được thanh âm nhắc nhở.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm - 5, công lược hoàn thành 50!]

Nữ hoàng bệ hạ về mặt mộng bức.

Trẫm là ai?

Trẫm đang ở đâu?

Trẫm đã làm gì nên tội mà người lại hạ thấp độ thiện cảm của trẫm?!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 54

Khóe mắt liếc thoáng qua thân ảnh thiếu niên bước vào phòng học dưới ánh sáng rực rỡ, Phong Hoa có chút cười lạnh.

Chuyện này nếu như người không cho trẫm một lời giải thích, người sớm muộn cũng sẽ bị trẫm đẩy vào lãnh cung!

Cực kỳ tức giận a.

Nhưng vẫn phải giữ vững mỉm cười.

Sự tức giận làm nụ cười của cô có chút biến hình, đồng thời trong lòng Phong Hoa cũng có chút hiếu kỳ ——

Trầm đến cùng là làm cái gì sai khiến cho người không nhìn nổi, mới phải hạ thấp một chút độ thiện cảm?

Lúc Hứa Khả bước chân hững hờ đi tới, ngồi xuống bên cạnh cô, nữ hoàng bệ hạ vẫn phải đem nụ cười vạn thọ thu hồi, hướng chỗ hân, lộ ra một lúm đồng tiền xinh đẹp chói mắt.

Đang muốn mở miệng nói chuyện...

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 55!]

"..."

Nghe được độ thiện cảm lại lần nữa tăng lên, Phong Hoa lần nữa hiện ra vẻ mặt mộng bức.

"Chị?" Thấy cô gái xinh đẹp đang ngẩn ngơ, thiếu niên không khỏi nhìn sang, nghi ngờ nói một tiếng.

"Không có gì, học thôi!"

Phong Hoa mặt không đổi sắc nói, đem bộ dáng tươi cười thu hồi, quay đầu lại nhìn về phía trước.

Tay, lại lặng yên nâng lên, tại góc độ thiếu niên không nhìn thấy, vụng trộm sờ lên khuôn mặt của mình.

Tinh xảo, mịn màng, có co dãn.

Nữ hoàng bệ hạ thả tay xuống, không khỏi có chút ngạc nhiên thầm nghĩ:

Chẳng lẽ là bởi vì trầm... Lớn lên đẹp?

-

Trầm nhất định là đẹp chán.

Bằng không thì, tại sao có thể có thể khiến nhiều thần dân như vậy quý xuống chân trầm?

Thẩm Phi Nhiên ôm đàn ghi-ta ở bên ngoài phòng học nhẹ nhàng đàn hát bài tình ca, khí chất ôn nhuận, hai mắt đa tình, thanh âm đều là uyển chuyển lưu luyến, thân là người được thổ lộ, Phong Hoa lãnh đạm lại tự luyện trầm nghĩ.

"Gió xuân tuy đẹp cũng so không được với nụ cười của người, những người chưa thấy qua cũng sẽ không rõ..."

Bản tình ca ôn nhuận đa tình, lại để cho không ít thiếu nữ đỏ mặt, không khí quanh thân tràn ngập phấn hồng.

"Trời ạ, là Thẩm Phi Nhiên, là tài tử ban nghệ thuật hệ âm nhạc của Thánh Anh, Thẩm Phi Nhiên ư!"

"Tài tử âm nhạc quả nhiên danh bất hư truyền, một khúc thổ lộ làm về mặt hóa tình ca, vừa hát hay vừa đàn dễ nghe như vậy! Bất quá nghe nói so với đàn ghi-ta, Thẩm Phi Nhiên am hiểu nhất là Piano!"

"Thẩm tài tử hướng Hứa gia đại tiểu thư hát bản tình ca, có khí chất của nghệ thuật gia lãng mạn như vậy, hẳn không phải là tham lam Hứa thị phú quý đầy trời, nếu như đại tiểu thư gật đầu đồng ý, hai người thật đúng là tài tử giai nhân, một đoạn cảm tử lương duyên nha..."

"..."

Thiếu niên xanh tươi một bên đôi mắt thâm tình, chân thành nhìn qua Phong Hoa, một bên khuấy động lấy đàn ghi-ta, chân dài tùy ý lười biếng giẫm ở trên ghế cao, cực kỳ có khí chất của một nghệ thuật gia theo chủ nghĩa lãng mạn, rất có thể đánh động nhân tâm.

Nhưng mà nữ hoàng bệ hạ là người bình thường sao?

Trong mắt Phong Hoa, những thứ này bất quá là trò vật lừa gạt thiếu nữ ngu ngốc.

Trầm kiếp trước đã thấy qua rồi.

Phong Hoa mặt không thay đổi mỉm cười.

Rõ ràng là đường cong sơ lãnh giễu cợt, lại bởi vì đôi môi hồng phấn giảm đi chút lực sát thương, trông giống như phải là một người có tâm tình tốt, khỏe

môi mới nhếch lên.

Vừa tươi đẹp lại vừa gây đau đớn cho ánh mắt người khác.

"Thẩm Phi Nhiên, tài tử nghệ thuật hệ âm nhạc, nghe nói tương lai cực kỳ có thể nhận giải Vienna Golden Music Hall Piano..."

Hứa Khả chẳng biết lúc nào đi đến bên người cô, đôi môi như hoa hồng nở rộ chậm rãi nhấn rõ từng chữ.

Cuối cùng, trước ánh mắt kinh ngạc của Phong Hoa, ngoặt môi cười cười, nhẹ nhàng nói.

"Lại nói tiếp, người này cùng Hứa gia đại tiểu thư... Rất là xứng đây."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 55

Môi thiếu niên cắn từng chữ, có chút cảm giác kinh tâm động phách.

Hắn nói cái này làm gì?

Đang sau đầu Phong Hoa không hiểu sao lại nổi lên một chút hơi lạnh, nội tâm cảnh giác lên, chợt chỉ nghe thấy thiếu niên tiếp tục dùng ngữ khí lạnh lạnh, hững hờ hỏi: "Như thế nào, chị định đáp ứng hắn sao?"

!!!

Bản năng sống còn của nữ hoàng bệ hạ trong nháy mắt tăng đến cực hạn, lập tức mở miệng nói: "Làm sao có thể?"

Nói xong, trong nội tâm Phong Hoa cực nhanh xẹt qua một tia ảo não.

Chết tiệt!

Trẫm vừa đang sợ hắn sao?

Trẫm rõ ràng khí thế mười phần như vậy, làm sao có thể sợ một nam sủng?

Tuyệt đối không có khả năng!

Nữ hoàng bệ hạ lựa chọn lừa mình dối người.

Hứa Khả cũng nghe được rõ ràng.

Giọng điệu vừa đáp lại là sự khiếp sợ, không giống như đang ngượng ngùng.

Môi hắn trong lúc lơ đãng cong lên tạo thành một lúm đồng tiền, giống như hoa đào cuối cùng của ngày xuân, trông rất yêu mị tuyệt sắc.

Tiếng nói ôn nhu phát ra, tựa như hoa rơi vào đầu quả tim làm nó run lên, nhẹ nhẹ chuyển động.

"A.... Chị thật sự là nghe lời đây."

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 60!]

"..."

Gương mặt tinh xảo lãnh diễm Phong Hoa, mơ hồ xuất hiện một vết nứt...

Nghe lời?

Ai cho phép ngươi dùng loại giọng điệu như đùa sủng vật này nói chuyện với trẫm?!

Bất quá, nữ hoàng bệ hạ nghĩ lại.

Một chữ nghe lời, liền tăng thêm 5 điểm thiện cảm, ngẫm lại thì... Vẫn rất có lợi.

Để đạt tiêu chuẩn cũng không dễ dàng a.

[lệ roi lưng tròn. JPG]

...

"..."

Một bài tình ca lãng mạn chậm rãi kết thúc, thiếu niên đưa tay cất đàn ghi-ta vào một chỗ.

Dẫn tới tim của đám thiếu nữ ngu ngốc lại đập thình thịch, không khỏi nghị luận âm ỉ lên.

"Anh anh anh, thanh âm của thẩm tài tử thật là dễ nghe, bộ dáng cất tiếng hát của hắn cũng rất soái, không biết lúc nào mới có thể nhìn thấy hắn đánh đàn Piano đây?"

"Lại là hát tình ca, lại là trước mặt mọi người thổ lộ, lại là 99 đóa hoa hồng đỏ, cơ hội theo đuổi đại tiểu thư sợ là nắm chắc rồi!"

"Ân ân ân ân, đại tiểu thư này là thiếu nữ ngu ngốc từ nhỏ không được ra khỏi nhà, sẽ dễ dàng bị loại tình cảnh này đã động rồi..."

Cô....sẽ đáp ứng sao?

Thẩm Phi Nhiên cầm lấy một bó hoa gồm 99 đóa hoa hồng đỏ, tâm tình thấp thỏm tiến lên.

Khuôn mặt tuấn tú của hắn hiện lên ửng đỏ nhàn nhạt, trông ngượng ngùng mà rụt rè.

Cầm bó hoa trong tay, đi đến chỗ Phong Hoa ——

"Hứa Nặc, tôi thích cậu, xin hãy làm bạn gái tôi!"

Lời tỏ tình điển trong các bộ phim thanh xuân vườn trường được Thẩm Phi Nhiên lấy hết dũng khí lớn tiếng nói ra, nhưng lại cũng không lộ ra tực khí buồn cười.

Thiếu nữ Tinh xảo lãnh diễm, thiếu niên ôn nhuận đa tình, trong mắt bọn họ rất là xứng.

Thời kỳ trưởng thành thiếu nam thiếu nữ đúng là hoạt bát thú vị, coi như là họ từ nhỏ tiếp nhận giáo dục lễ nghi quý tộc, nhìn thấy một màn này cũng không khỏi có chút ồn ào lên.

"Đáp ứng hắn, đáp ứng hắn, đáp ứng hắn..."

Nghe được âm thanh chung quanh, Thẩm Phi Nhiên càng có cảm giác nắm chắc thắng lợi trong tay.

Mà mỗi người thiếu niên nào đó lại có biểu hiện hoàn toàn ngược.

Bực bội lại chói tai.

Làm cho người ta không nhận được muốn đem miệng của những người này... Từng cái khâu vào.

Hoa hồng đỏ tươi đẹp ướt át, hương thơm nồng nặc xông vào mũi.

Thế nhưng...

Phong Hoa nhìn không được nhẫn nhịn.

Thẩm Phi Nhiên còn một mực đem hoa hồng đi lên phía trước vài bước, nói lại một lần.

"Hứa Nặc, làm bạn gái của tôi đi —— "

Nhưng có một bàn tay ưu mỹ thon dài chặn lại bó hoa đó.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 56

Bàn tay nhẹ nhàng giơ lên, vứt bỏ hoa chuẩn xác vào thùng rác góc tường, trên cánh hoa vốn óng ánh giọt sương, lập tức nhiễm lên bụi bặm.

Đồ vật tươi đẹp hoa mỹ lại trở nên bụi bặm.

Phong Hoa: "..."

Thẩm Phi Nhiên: "..."

Mọi người tại đây: "..."

Hơn mười ánh mắt đều muốn thu vào đáy mắt một màn này, đội bỏ hoa hồng đỏ bị ném vào thùng rác, nhao nhao chuyển con mắt nhìn về phía... Thủ phạm.

Đặc biệt là Thẩm Phi Nhiên -----

Gương mặt ôn nhuận hiện lên sự khó hiểu, lại ần ần phần nộ.

Hứa Khả, cậu đã nói tôi có thể theo đuổi chị cậu mà.

Thẩm Phi Nhiên cho rằng, ngày ấy hắn cùng Hứa Khả đã có chung nhận thức, Hứa Khả đồng ý hắn theo đuổi Hứa Nặc, hắn là xem trọng hắn, đồng ý hắn, thời điểm mấu chốt sẽ trợ giúp hắn nha!

Như thế nào?!!

Không chỉ trợ giúp cho hắn, ngược lại ở thời điểm này -- mắt thấy hắn cách sự thành công chỉ kém một bước ngắn, lại kéo chân hắn ra sau?

Cực kỳ tức giận a.

Nhưng là người này là em dâu tương lai, hắn thân là anh rể, tuy rằng tức giận, nhưng vẫn không thể không bảo trì mỉm cười.

Dù là như thế, hắn tự xưng là anh rể tương lai, Thẩm Phi Nhiên phải nhận được một lời giải thích.

Đôi mắt xinh đẹp của thiếu niên chỉ có một mảnh trong suốt ngây thơ, tựa hồ không rõ vì cái gì những người này lại nhìn hắn như vậy.

Chợt, gương mặt ngoan ngoãn, xẹt qua một tia bùng tình đại ngộ có chút khoa trương, mơ hồ cong nguyệt môi, nhẹ nhàng nói: "Không có gì, chị ấy dị ứng với hoa hồng."

Dị ứng hoa hồng?

Nói vớ vẩn.

Trầm như thế nào không biết...

"Ất xì hơi...!"

Trong đầu còn chưa nghĩ xong, Phong Hoa liền hất xì một cái.

Nữ hoàng bộ hạ: "..."

Nội tâm trầm lúc này không khỏi suy nghĩ...

Được rồi, trầm tuy cũng không muốn nhưng thân thể này lại rất phối hợp a.

Thấy thế, Thẩm Phi Nhiên có chút sáng mắt lên một cái.

Hóa ra Hứa Khả chu đáo như vậy, đây không phải là kéo chân sau của hắn, mà là đang cứu vớt hắn a!

Chuông vào học vang lên.

Sân trường xanh tươi vốn lãng mạn, nhưng lại bị tiếng chuông cắt ngang, cả sân trường từng người rời đi, trả lại tĩnh quang tịch liêu như thường.

Nhìn bóng hình xinh đẹp biến mất ở trước mắt, Thẩm Phi Nhiên lưu luyến thu hồi ánh mắt, âm thầm kiên định:

Lần thổ lộ tiếp theo nhất định phải thành công!

Ai ngờ.

Không có lần sau.

Trong sân trường, trong lúc mọi người còn vì cái ngày tỏ tình lãng mạn bằng âm nhạc cùng với 99 đóa hoa mà nói chuyện say sưa, thì tài tử âm nhạc Thẩm Phi Nhiên lại không xuất hiện ở Thánh Anh.

Có lời đồn, hấn bị tai nạn xe dẫn tới tay phải bị thương, nên phải xuất ngoại an dưỡng.

So với tình yêu chưa tới tay, thì khả năng vinh dự được nhận giải Vienna Golden Music Hall trong tương lai với Thẩm Phi Nhiên mà nói, hiển nhiên là xa vời hơn một ít.

-

Từ khi giá trị hảo cảm đạt tới mức độ tiêu chuẩn, Phong Hoa liền phát hiện độ thiện cảm của Hứa Khả đặc biệt dễ xoát.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 70!]

Học xong hồi Hứa trạch.

Phong Hoa nghe được thanh âm nhắc nhở lại vang lên bên tai, không khỏi vĩnh khốc môi, nhanh nhẹn xuống xe.

Vừa vào cửa, Hứa phụ Hứa mẫu hồi lâu chưa từng lộ diện đột nhiên cùng ở trong Hứa trạch.

Mà Phong Hoa....

Thành công nhìn thấy mặt mây thiếu niên vốn có một tia mềm mại, lại hiện lên sự lạnh lùng khó phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 57

Trực giác kinh người của Phong Hoa nói cho cô biết.

Thiếu niên tựa hồ đối với Hứa phụ Hứa mẫu có địch ý gần như bén nhọn.

Loại này địch ý bén nhọn này luôn được vỏ ngoài mềm mại vô hại của hấn che đậy làm nó ẩn nấp xuống, bình thường không cách nào nhìn thấy dễ dàng.

Nhưng mà, tại lúc Hứa Khả nhìn thấy Hứa phụ Hứa mẫu, trong nháy mắt đó hấn lập giấu đi sự lạnh lùng, nhưng lại không giấu giếm được Phong Hoa.

Thiếu niên tuy rằng vẫn hơi cười, giữa lông mày mềm mại như trước, bộ dạng nhu thuận xinh đẹp, như đứa bé được cưng chiều trong lòng bàn tay.

Tuy đẹp nhưng không có linh hồn.

Hấn..... đã hoàn mỹ che giấu tính cách chân thật nhất của mình.

Phong Hoa không khỏi hơi nhú lông mày tinh xảo, suy nghĩ trong đầu quay vòng vòng không dưới trăm lần.

Hứa phụ Hứa mẫu đối với thiếu niên ở trước mặt người khác giả bộ như yêu thích coi trọng, nhưng sau lưng lại bỏ qua và thờ ơ, giống như...

Phong Hoa cẩn thận hồi tưởng lại trí nhớ vẫn chưa được cô tiếp thu hết vì bị cắt đứt trong đầu.

Giống như cũng không có quá nhiều hình ảnh Hứa Khả cùng Hứa phụ Hứa mẫu ở bên nhau.

Hứa phụ Hứa mẫu rất ít xuất hiện ở Hứa trạch, mỗi tháng trở về cũng chẳng qua là làm theo phép, lấy ra một ít tình thương ít ỏi của cha mẹ, quan tâm một chút con gái ruột Hứa Nặc.

Mang theo bao nhiêu thật tình tạm thời không đề cập tới, bọn họ hình như thật sự đem Hứa Khả coi như người tàng hình.

Chẳng qua là coi thường, lấy tâm thái của thiếu niên này, cũng không đến mức căm thù bọn họ chứ?

Nhất định còn có nội tình bên trong, có lẽ là xuất hiện ở trong một nửa trí nhớ đã bị mất kia...

Nghĩ tới đây, Phong Hoa bỗng nhiên giật mình --

Tựa hồ là thời điểm đầu, Hứa Khả đối với cô.... Không, phải nói là với Hứa Nặc, tựa như có phòng bị, cảnh giác, cùng địch ý.

"Nặc Nặc, con làm sao vậy, lúc ăn cơm lại thất thần?"

Giọng nói thân thiết bỗng nhiên vang lên bên tai, kéo Phong Hoa trở về thực tại.

Hứa mẫu lễ nghi hoàn mỹ ngồi ở trên bàn cơm, đèn thủy tinh tia sáng chói chiếu xuống làm bà trở nên cao quý như thiên nga trắng.

Mà một quý phụ nhân ung dung ưu nhã xinh đẹp, lại tự tay múc một chén canh, đưa tới tay Phong Hoa, nhẹ nhàng nhỏ nhẹ mà nói:

"Đây là nồi súp Mummy phân phó phòng bếp nấu cho con, nghe nói đối với trái tim rất tốt, nhanh uống lúc còn nóng."

Đổi lại những người khác, được Hứa mẫu đối xử như vậy, tất nhiên là thụ sủng nhược kinh, nhưng mà nữ hoàng bề hạ lại vui vẻ hưởng thụ.

Đầu ngón tay bưng lấy bát canh mạ vàng, đặt ở bên môi nhẹ nhấp một hớp nhỏ, nhiệt khí mờ mờ bay lên, nhàn nhạt đập vào mặt.

Giống như trước mắt xuất hiện ánh sương trắng nhàn nhạt, mờ mờ.

Xuyên thấu qua tầng sương nhạt nhẽo, Phong Hoa trông thấy thiếu niên thấp đầu rũ mi mắt, đôi môi như có như không nhếch lên tạo thành một tia mỉa mai.

...

Sau khi cơm nước xong, Hứa phụ Hứa mẫu quan tâm hỏi thăm thân thể Phong Hoa một lúc, lúc này mới thả cô trở về phòng.

Hai người đồng thời lên lầu, không phải đi phòng ngủ, mà là vào thư phòng. Trên thực tế, vợ chồng bằng mặt không bằng lòng đã thật lâu chưa từng trở về qua, trong phòng ngủ không có lấy một tia nhân khí.

Mà đi thư phòng, tất nhiên là nói chuyện.

Cửa đóng lại.

Gương mặt vốn tràn đầy yêu thương, dịu dàng của Hứa mẫu lập tức biến mất không còn gì, thay đổi thành một bộ dáng cao ngạo lãnh đạm.

Vị phu nhân kiêu ngạo ngồi xuống ghế sofa, lấy ra thuốc lá, châm lên một điếu thuốc.

"Ông định lúc nào động thủ?"

Âm thanh nhàn nhạt lạnh lạnh kèm theo một tia ưu nhã cao ngạo, theo một vòng khói màu trắng, không nhanh không chậm phát ra.

Tựa như, rắn độc phun ra lưỡi đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 58

"Trái tim Nặc Nặc đợi không được nữa rồi, trước kia thể chất con bé quá yếu, sợ tại trên bàn giải phẫu, hoặc không kháng nổi tác dụng phụ sau khi phẫu thuật, hoặc không thể làm phẫu thuật."

"Thế nhưng là gần nhất bác sĩ Andre nói, tình trạng cơ thể của Nặc Nặc đang từ từ chuyển biến tốt đẹp, đã có thể bắt tay vào làm giải phẫu."

"Huống hồ, trái tim Nặc Nặc tính ra chỉ có thể dùng đến chừng hai mươi tuổi, rồi sẽ dần dần bắt đầu suy kiệt..."

Nói đến chỗ này, Hứa mẫu trong sương mù trắng lộn lờ, gương mặt ưu nhã ung dung, hướng chỗ Hứa phụ lộ ra một nụ cười giấu cợt đậm đặc.

"Cho nên người làm cha như ông, tôi nghĩ có lẽ ở thời điểm này, nên giúp con gái ruột thịt của mình một phần sức lực chứ?"

Bà cắn chữ, cường điệu bốn chữ "Con gái ruột thịt".

Hứa phụ không khỏi do dự "Đây dù sao cũng là một cái mạng a."

"A."

Hứa mẫu nghe vậy liền cười nhạo, nâng thuốc lá trên đầu ngón tay đưa tới bên môi, tư thế thuần thục hút một hơi, lại chậm rãi nhỏ ra, trong sương mù màu trắng hơi nheo mắt lại, âm thanh nhẹ bằng truyền vào trong tai Hứa phụ.

"Hứa Thế Minh, tôi như thế nào lại không biết, ông vậy mà có thiện tâm như vậy đây? Ngồi vào vị trí người giàu có nhất Phong Thành, đôi tay của ông không hề sạch sẽ, có cần hay không tôi giúp ông nhớ lại một chút?"

"Hai mươi năm trước, ông đứng sau dùng thủ đoạn ám muội khiến công ty xxx phá sản, bức người ta không thể không nhảy lầu tự sát..."

"Mười lăm năm trước..."

"Mười năm trước..."

"Năm năm trước..."

Đôi mắt của vị phu nhân ưu nhã giờ đây lại giống như con rắn độc nguy hiểm.

Bà mỗi lần nói một chữ, sắc mặt Hứa phụ liền có chút biến hóa một phần, nhưng không thấy hắn có bất kỳ phản bác.

Hoặc là nói những nhược điểm này bị Hứa mẫu cầm trên tay, hắn sợ ném chuột vỡ bình, không dám có bất kỳ phản bác.

"... Một cái mạng?"

Nói đến chỗ này, Hứa mẫu như là nghe được chuyện cười lớn vậy, không thể kìm nén ngẩng đầu lên cười rộ lên.

"Ông hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp hại chết nhiều người như vậy, hiện tại thời điểm phải cứu con gái, ông lại nói với tôi đó là một cái mạng gì gì đó?"

Hứa phụ... Sợ đến mức cũng không dám phát biểu cái gì.

Trong lúc Hứa mẫu vui vẻ trào phúng đến mức tận cùng, đột nhiên âm thanh chuyển sang lạnh lẽo, lãnh khốc vang lên:

"Coi như là đó là một cái mạng thì thế nào?"

"Chỉ là một cái tiện mệnh mà thôi! Con gái của tôi là thiên kim đại tiểu thư của tập đoàn Hứa thị, dòng máu trên người không biết cao quý hơn so với tiện chủng cô nhi viện kia gấp bao nhiêu lần!"

"Trái tim của hắn có thể phù hợp với Nặc Nặc, đó là vinh hạnh của hắn, bằng không thì hắn còn ở trong cô nhi viện phải trải qua cuộc sống nghèo khó cơ cực đây, sao có thể có được phong quang Hứa thiếu gia như ngày hôm nay?"

"Hứa gia chúng ta giúp đỡ cung phụng hắn nhiều năm như vậy, hiện tại ——"

"... Đã đến lúc hắn nên trả ơn."

Thật lâu sau.

Hứa phụ bỗng nhiên thở dài, nói: "Được, tôi sẽ dựa theo kế hoạch mà tiến hành."

Đối với sự thỏa hiệp của Hứa phụ, Hứa mẫu chỉ nói hai chữ: "Nhanh lên."

...

Âm thanh đầy ác ý đan xen máu tươi, kèm theo lạnh lẽo, không sót một chữ truyền vào trong tai ——

Từ thư phòng nhìn từ xa thì chính là căn phòng không bật đèn, trong đó có thiếu niên đeo tai nghe ngồi trước màn ảnh Computer.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 59

Một cái tiện mệnh...

Tiện chủng xuất thân cô nhi viện...

Hiện tại đến lúc hẳn phải trả ơn...

Dù cho cuộc nói chuyện bên đầu tai nghe đã kết thúc, nhưng mà mỗi câu mỗi chữ lại chậm rãi quanh quẩn ở bên tai hẳn.

Khuôn mặt Hứa Khả hiện lên sắc tối quang mang yếu ớt.

Thần bí, khó lường.

Môi đột nhiên cong lên, tạo thành độ cong tuyệt diệu giết chóc, mơ hồ đầm máu.

...

[Cảnh cáo! Cảnh cáo! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm bị trừ đi 100 điểm!]

[Hiện tại độ thiện cảm là - 30, mục tiêu nhân vật đã hắc hóa, kí chủ Phong Hoa xin chú ý!]

[Mục tiêu nhân vật đã hắc hóa, kí chủ Phong Hoa xin chú ý!]

"..."

Đèn đỏ hệ thống sáng lên, bên tai Phong Hoa dồn dập réo lên không ngừng.

Người bị bệnh tim bẩm sinh làm việc và nghỉ ngơi có quy luật nghiêm khắc, Phong Hoa tại cổ đại không có đèn điện chiếu sáng lại luôn nghỉ ngơi khi mặt trời lặn, nên cô đã chìm vào giấc ngủ rất sớm.

Ai ngờ, vừa mới nằm ngủ không lâu, đã bị làm cho bừng tỉnh!

Nữ hoàng bệ hạ phải rời giường, lông mày tinh xảo nhỏ nhắn khẽ nhíu, thanh âm ngậm lấy một tia lười biếng cùng mỗi một hỏi: "Xảy ra chuyện gì vậy?"

Cái tên tiểu Thống tử này điên rồi?

Hệ - thái giám tổng quản - Thống đã nghỉ ngơi: "..."

Thật đúng là ứng với câu nói kia ——

Nằm không cũng trúng đạn.

"Bệ hạ! Bệ hạ!" Hệ thống bỗng nhiên hoảng sợ kêu lên, "Không được rồi! Không được rồi ——"

Âm thanh vốn mềm đáng yêu đột nhiên bén nhọn chói tai khiến Phong Hoa nhin không được nhíu mày, âm thanh quát lên: "Thân là đại thái giám bên người trẫm, ngươi có thể hay không giống như trẫm, trẫm ôn một chút?"

Nữ hoàng bệ hạ tỏ vẻ ghét bỏ "Ngươi quả thực khiến trẫm mất mặt".

"..."

Tiếng kêu sợ hãi im bật.

Hệ thống bị nữ hoàng bệ hạ ghét bỏ quả trách, nỗ lực thu hồi sự vội vàng hấp tấp, điều chỉnh tốt tâm tình cùng ngữ khí.

Lúc này mới thả nhẹ âm thanh, khôi phục ngữ khí mềm mại đáng yêu nói: "Bệ hạ, độ thiện cảm của Đế Quân đại đại vừa mới bị trừ đi 100 điểm a ~"

Biểu lộ lười biếng của Phong Hoa thu lại, vẻ mặt tinh xảo lãnh diễm mơ hồ xuất hiện một vết nứt: "Cái gì?!"

Hệ thống trong lòng rung đùi đắc ý, ai, bệ hạ ngài không thể giống như người ta trẫm ôn một chút sao?

Đáng ngạc nhiên.

Về mặt khinh bỉ.

"Chị, chủ nhật này có rảnh không?"

Khuôn mặt của thiếu niên vui vẻ mềm mại như hoa, nhuộm lên hương vị sáng lạn như ánh mặt trời, đôi mắt ngây thơ khẽ chớp.

Chẳng qua là nhìn bề ngoài, rất khó tưởng tượng được ——

Cái bộ dạng phục tùng yếu ớt của thiếu niên, còn lâu mới có thể nhìn được từ bề ngoài sáng lạn ôn hòa, nhưng trong nội tâm... Lại hắc hóa tràn đầy.

Phong Hoa một bên âm thầm cảm thán, một bên trả lời hần nói: "Có rảnh."

Nếu như hảo cảm của Hứa Khả với cô bị giảm đi với tốc độ chóng mặt, vậy hãy để cho cô xem thử ——

Hần đến cùng muốn làm cái gì!

Cùng hần ngồi chờ chết, không bằng chủ động xuất kích tìm được lí do, lại... Tìm đường sống trong cõi chết!

Nghe vậy, lúm đồng tiền trên mặt hần lại càng rõ hơn thêm mấy phần, trong lúc lơ đãng mơ hồ lưu chuyển khí tức đầm máu.

Thu hút tâm trí người ta, kinh tâm động phách.

"Vào ngày đó chị có thể đi theo em tới một chỗ không?" Hứa Khả nhẹ giọng hỏi.

Cái ngữ khí mềm mại ngoan ngoãn làm người không thể cự tuyệt.

Phong Hoa ngược mắt cười cười, nhìn qua hần, chợt lóe lên tia cơ trí chỉ trong tích tắc.

"Được."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 60

Hứa Khả vốn xuất thân từ cô nhi viện.

Được nhà hảo môn thu dưỡng, từ một người bình thường lại trở thành Hứa thiếu gia được người người ngưỡng mộ.

Bất kể là vì không muốn gánh trên lưng thanh danh vọng ân phụ nghĩa, hay là có tình cảm thật đối với nơi mà hần đã sống đến năm 10 tuổi.

Hứa Khả vào mỗi cuối tháng đều sẽ đích thân mang theo lễ vật tặng cho cô nhi viện Lam Ti.

Những ngày này đều đã được cố định, trừ phi thật sự có việc không thể đi, nếu không, từ tối nay dù có gió mưa gì đi nữa thì hần cũng đều sẽ đến.

Lần này, thiếu niên lại mời Phong Hoa cùng nhau đến thăm.

Nhìn như là....

Hần đã bắt đầu mở rộng tầm lòng, muốn đem tất cả quá khứ u tối, cô độc nhất của hần cho cô nhìn thấu.

Nếu như Phong Hoa không biết giá trị hảo cảm của Hứa Khả bị tụt xuống tận -30 điểm, thì nhất định sẽ nghĩ là ——

Người này, cuối cùng ——

Cuối cùng cũng phải mở rộng trái tim đối với cô nha.

...

Cô nhi viện Lam Ti.

8 năm trước, cô nhi viện này dơ dáy bẩn thỉu cũ nát không chịu nổi, không người hỏi thăm.

Nhưng mà sau khi nhận nuôi Hứa Khả, phụ mẫu Hứa gia đã vùng tay lên, xa xỉ quyen tặng năm triệu.

Năm triệu này được viện trưởng mua đất, xây nhà, sửa chữa, bây giờ cô nhi viện Lam Ti đã rực rỡ hần lên.

Không chỉ có hào môn vọng tộc Phong thành náo náo noi theo Hứa thị biểu hiện thiện tâm quyen tặng những thứ đắt giá, mà còn nhiều nhà hào phú đều đến cô nhi viện Lam Ti để nhận con nuôi.

Cô nhi viện này có thể phồn vinh hưng thịnh như hôm nay có thể nói đều là vì Hứa Khả.

Bởi vậy, lúc thiếu niên chở Phong Hoa bằng xe mô tô đến cô nhi viện, thì đã được viện trưởng chào đón long trọng.

"Trong cô nhi viện vẫn như cũ, chỉ là mấy ngày hôm trước Đậu Đậu đã được một vợ chồng không có con nhận nuôi, đứa không nở bỏ lại nơi đây, tâm tình sa sút một hồi lâu đấy."

"Bất quá biết rõ cậu hôm nay muốn trở lại, bọn họ lại lần nữa cao hứng, kỳ thật niềm vui của bọn trẻ rất đơn giản..."

Viện trưởng là một phụ nhân trung niên có chút đầy đặn, cười rộ lên rất có lực tương tác, lúc nhắc tới bọn nhỏ cũng là lúc khóe mắt đều là một ít hàm súc thú vị.

Là người đã nhìn quen mặt tối của lòng người, Phong Hoa đều không thể không thừa nhận vị viện trưởng mập mập này lúc cười rộ lên trông cũng thật ấm áp.

Ân, nói lời cũng rất có đạo lý.

Những đứa trẻ nhỏ vẫn luôn là những người có tấm lòng son, thuần trắng hoàn mỹ, chưa hề trải qua mặt tối của nhân gian, tính cách vẫn luôn đơn thuần như vậy.

Lúc cao hứng thì cười, lúc khổ sở lại khóc, chỉ sống đơn giản như vậy thôi.

Đi ở bên cạnh thiếu niên theo viện trưởng vào cửa, ánh mắt nhìn mấy bọn nhỏ đang chơi đùa, gương mặt của Phong Hoa vốn lãnh diễm lạnh lùng không khỏi nhiễm lên một tia nhu hòa.

"Là Hứa Khả ca ca!"

Không biết là ai hô lên, bọn nhỏ dừng lại hết hoạt động, nhao nhao vui sướng vây quanh.

"Hứa Khả ca ca..."

"Hứa Khả ca ca tới..."

"Oa! Món đồ chơi này bản mới nhất của Transformers!"

"Còn có búp bê nữa! Cảm ơn Hứa Khả ca ca!"

Lúc bọn nhỏ thần sắc kinh hi kích động đi tới, thiếu niên một bên vô thức cầm chặt cổ tay nhỏ của cô gái, một bên phân loại các món đồ chơi tặng cho từng đứa trẻ.

Mặt mày tinh xảo như vẽ hiện lên một tia mềm mại, đáy mắt vốn hắc ám lạnh lẽo mơ hồ đã rút đi rất nhiều.

Bọn nhỏ nhận được những món đồ chơi mà chúng mong muốn đều rất vui vẻ, viện trưởng cũng lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

"Hứa Khả, cũng không cần cậu lúc tới phải mua nhiều đồ như vậy, đi người không cũng được rồi... Ặc."

Viện trưởng bỗng nhiên dừng nói.

Ánh mắt của bà lơ đãng rơi vào hai cánh tay của hai người đang nắm lấy nhau kia, trên khuôn mặt mập mập hiện lên một tia vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 61

"Hứa Khả, vị này... Là bạn gái của cậu sao?"

Một đôi mắt hòa ái trên gương mặt mập mập của viện trưởng nhìn về phía Phong Hoa, tựa như nhìn con của mình.

Phong Hoa: "..."

Bạn gái?

Nếu như thời điểm vừa đi vào cái thế giới này, nữ hoàng bệ hạ có khả năng không biết nghĩa của hai chữ kia, nhưng lúc này cô hiện tại đã hoàn toàn hiểu rõ, bạn gái đại biểu cho cái gì.

Phong Hoa ngược lại thật muốn trả lời ——

Trẫm không phải bạn gái hần, hần là nam sủng tương lai của trẫm.

Thế nhưng bây giờ nam sủng tương lai này đã có một tâm hồn hắc hóa, trả lời như vậy đoán chừng không những không được thừa nhận, mà còn bị hần trào phúng mấy lần.

Nữ hoàng bệ hạ sẽ làm mấy loại chuyện đem mặt mũi đưa đến dưới chân người, để bị người hung hăng nghiền nát sao?

Đáp án dĩ nhiên là không.

Ngay tại thời điểm Phong Hoa suy nghĩ phải như thế nào, chỉ thấy thiếu niên đôi môi có chút cong ngoặt, nói một chữ: "Ừm."

"..."

Phong Hoa có chút trợn to mắt.

Cái gì ——

Nam sủng nhà cô nói.....

Cổ tay của cô không khỏi khẽ nhúc nhích, bị thiếu niên hiểu lầm cô muốn gãy giữa, ở một khắc tiếp theo cổ tay hần tăng thêm chút lực đạo.

Lại tách ra, hướng đến bàn tay cô, mười ngón đan xen.

Bị cưỡng ép giả bộ ân ái.

Phong Hoa: "..."

Nhìn thấy thiếu niên cùng cô gái mười ngón nắm chặt, giống như hai người một khắc cũng không muốn chia lìa, đôi mắt viện trưởng nheo lại, trong nụ cười mang theo một tia sáng lạnh ôn hòa:

"Lần đầu tiên thấy cậu mang bạn gái tới đây, hôm nay không cần rời đi vội, ăn cơm ở đây một bữa rồi về. Tôi nhớ đã lâu cậu cũng không được ăn tay nghề tôi làm, hưởng hồ hôm nay còn có bạn gái của cậu ở đây, nói cái gì cũng phải lưu lại trong này ăn một bữa cơm mới được!"

Hứa Khả gật đầu một chút, không có cự tuyệt.

"Tôi đi mua thức ăn trước, hai người cùng bọn nhỏ chơi đùa một lát, nếu như mỗi một có thể vào phòng làm việc của tôi nghỉ ngơi một chút..." Viện trưởng sau khi nói xong, liền cao hứng bùng rời đi.

Trong lúc đó, tay của Phong Hoa cùng Hứa Khả một mực nắm chặt.

Lúc này, có một tiểu bản tử cầm trong tay món đồ chơi Transformers chạy đến trước mặt bọn họ, ngẩng khuôn mặt mập phi đáng yêu lên hỏi: "Hứa Khả ca ca, chị gái xinh đẹp này là bạn gái của anh sao?"

"... Đúng." Hứa Khả nhếch môi, nhẹ nhàng trả lời.

Phong Hoa: Người lớn đã đi rồi, cũng không cần lừa gạt tiểu hài tử không được đi học chứ?

Tiểu bản tử chớp chớp ánh mắt đen láy, thiên chân vô tà yêu cầu: "Hứa Khả ca ca, vậy anh có thể hôn bạn gái anh một cái được không?"

Phong Hoa: "..."

Hứa Khả: "..."

Tiểu bản tử nói: "Những người yêu nhau ai cũng hôn nhau mà, trên TV đều có cả! Hai người ngay cả hôn nhẹ cũng không dám, chẳng lẽ là giả vờ là người yêu của nhau sao?"

Phong Hoa: "..."

Tiểu bản tử hữu, trẫm phát hiện trực giác của người rất nhạy cảm a!

"Dĩ nhiên không phải." Hứa Khả trả lời.

Nói qua, thiếu niên bỗng nhiên nghiêng người tới, một đạo hơi thở tươi mát bao phủ gương mặt Phong Hoa.

"Phải hôn môi mới được a!" Một bên, tiểu bàn tử nói ra những lời khiến người ta ngạc nhiên.

Hứa Khả dùng một chút.

Vì vậy, một nụ hôn, từ gò má rơi xuống trên môi.

Cánh môi mềm mại, so với hoa hồng đang nở rộ càng thêm thơm mát.

Chẳng qua là giữa môi hồng răng trắng kia, chỉ mang theo khí tức lạnh như băng, không hề có một chút tình cảm nào.

Lướt qua liền thôi, vừa chạm liền tách ra.

Thiếu niên chậm rãi thối lui, môi có chút cong lên.

Khóe mắt hần liếc qua thân ảnh màu đen vội vàng tránh né bên ngoài cửa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 62

Phong Hoa chỉ cảm thấy trên môi có chút được chạm nhẹ, rõ ràng là khí tức lạnh buốt, nhưng cô lại cảm thấy đôi môi cô như bị tàn thuốc làm bỏng, gò má trở nên nóng hổi.

Lớn, lớn, lớn... Lớn mất!

Trăm cho phép ngươi hôn trăm sao? Phạm thượng! Tin hay không..

Ngươi sẽ bị kéo ra ngoài ban chết?!

Nữ hoàng bệ hạ chưa bao giờ được người khác hôn, trên gương mặt trắng nõn lại hiện lên hai vệt đỏ ửng khả nghi.

Sự lãnh diễm được rút đi, ửng đỏ say lòng người.

Nhìn thấy một màn này, tiểu bàn tử bỗng nhiên trừng lớn ánh mắt sáng như tinh tinh, thẹn thùng lại vui sướng ôm lấy trong tay Transformers chạy đi chỗ khác.

Một bên chạy tới chỗ nhiều hải tử tụ tập ở đó, một bên trong lớn tiếng la hét: "Ai nha nha, Hứa Khả ca ca cùng xinh đẹp tỷ tỷ hôn môi rồi..."

Nghe được lời nói này, trên mặt Phong Hoa mơ hồ xuất hiện một vết nứt...

Nói lời kinh người làm dư luận phải xôn xao của tiểu bàn tử, lại để cho nữ hoàng bệ hạ tạm thời quên chất vấn nam sủng nhà cô không xin phép liền tùy tiện làm ra chuyện phạm thượng...

Bởi vì nữ hoàng bệ hạ trông thấy tiểu bàn tử chạy đến trước mặt bé gái mặc váy công chúa màu hồng nhạt, âm thanh thanh thúy lại vang dội lớn tiếng nói:

"Tiểu Mỹ! Tiểu Mỹ! Cái chị xinh đẹp kì thật là bạn gái Hứa Khả ca ca a! Thấy không, bọn họ vừa rồi hôn môi xong á! Cho nên cậu từ nay về sau đừng nên nghĩ lớn lên sẽ gả cho Hứa Khả ca ca nha! Trên TV nói người làm hồng tình yêu của người khác đều là kẻ thứ ba, Tiểu Mỹ không được làm cô gái xấu a!"

Trên mặt nữ hoàng bệ hạ bắt đầu xuất hiện đạo vết rách thứ hai...

Tiểu hải tử bây giờ đều thành tinh sao?!

Tiểu Mỹ: Oa một tiếng khóc lên.

Tiểu bàn tử luống cuống tay chân an ủi: "Tiểu Mỹ đừng khóc, cậu đừng khóc, cứ coi như cậu không thể làm vợ của Hứa Khả ca ca trong tương lai, thì tớ khi lớn lên cũng có thể cưới cậu nha, Transformers của tớ coi như sinh lễ tặng cho cậu".

Bé gái trắng nõn nghe vậy liền khóc đến lợi hại hơn, mồm miệng nói không rõ: "Tiểu tử béo, cậu..... trông cậu béo như vậy, ai muốn cậu chứ..."

Tiểu bản từ ngẩn người.

Béo như vậy... Béo....

Một chữ này cứ lặp lại tuần hoàn trong đầu của tiểu bản tử.

Quá đau tim

Oa một tiếng khóc lên!

Thấy thế, Phong Hoa ngược lại cười khúc khích.

Hứa Khả ánh mắt lưu chuyển, nhẹ nhàng lờ mờ cô, không nói gì.

...

Tại trong cô nhi viện Lam Ti ngày người nửa ngày, ngoại trừ cùng bọn nhỏ chơi một chút, ăn qua món ăn viện trưởng tự mình làm, tuy rằng không phải cực phẩm mỹ vị nhưng lại làm người khác cảm thấy ấm áp.

Thẳng đến khi đi về, tuy cô đã dự đoán về chân tướng Hứa Khả vì sao căm thù Hứa gia, nhưng tại nơi thiếu niên này đã từng lớn lên đều không có chút phát hiện gì.

Không có gì khả thi, không thu hoạch được gì.

"Gặp lại! Hứa Khả ca ca gặp lại!"

"Hứa Khả ca ca vào tháng sau, nhất định phải tới thăm chúng em a..."

Sau khi cáo biệt, viện trưởng cùng bọn nhỏ đi vào trong nhà.

Cả hai người cùng đi tới trước xe mô tô phong cách soái khí.

Thiếu niên đưa tay tháo chiếc mũ bảo hiểm xuống ở lăng kính bên phải chiếc xe, lúc Phong Hoa chưa kịp phản ứng ——

Đỉnh đầu bỗng nhiên nặng lên.

Hắn tự tay đeo lên cho cô.

Ngón tay thon dài linh hoạt cài chốt, "Rắc rắc" một tiếng.

Phong Hoa: "?"

"Hôm nay phải giả trang thành người yêu nên nhất thời thuận tay."

Trên đối với ánh mắt có chút nghi hoặc của Phong Hoa, thiếu niên trong con ngươi lưu ly lóe lên một tia lưu quang vui vẻ.

Không chờ Phong Hoa trả lời, khuôn mặt tinh xảo bỗng nhiên hiện lên một tia suy tư, giống như nhớ tới cái gì.

"Viện trưởng có món quà cho chúng ta mang đi, nhưng em giống như quên cầm theo rồi."

Hắn hướng Phong Hoa nhẹ nhàng nói:

"Chỉ ngoan ngoãn chờ em ở đây, em đi rồi sẽ lập tức quay lại."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 63

Giọng điệu thần thái của Hứa Khả, kể cả hành động đều tự nhiên như vậy, không khác gì lúc bình thường.

Nhưng, Phong Hoa nhạy bén phát giác được một tia khác thường.

Không có căn cứ, chỉ là một cái trực giác.

Trực giác rằng hắn ——

Giống như sau khi quay người rời đi thì có thể sẽ không trở về.

Cuối cùng phải... bắt đầu sao?

Kéo xuống bề ngoài ôn nhu mềm mại để lộ ra rậm rạp ác ý bên trong..

Lúc này đây tính cách thật của hắn hiện ra.

Hắn đã chờ trong một ngày, chắc hắn bây giờ đã là không thể chờ được nữa?

Vậy trăm sẽ không ngại —— thành toàn người!

Để trăm xem một chút chờ đợi phía trước sẽ là những âm mưu gì.

Phong Hoa cười cười, trả lời một chữ "Được".

Con người trong lông mi dài nhọn như tiếp vũ, rất nhanh lóc lên một tia châm chọc rồi biến mất.

Thiếu niên cong nguyệt môi, nhẹ nhàng quay người.

Nhìn từ đằng xa đi tới, hai bóng người trùng điệp cùng nhau, vậy mà bất ngờ... Có chút tương tự.

-

"Lão đại, người mà chúng ta phải bắt là công tử Hứa Khả của Hứa thị tài phiệt, chúng ta bắt cô gái này làm gì?"

"... Đây không phải là sẽ bắt nhầm người sao! Đầu heo! Ai bảo bọn họ mặc quần áo giống nhau như vậy, cách xa như vậy thoạt nhìn không sai biệt lắm, lão tử làm sao biết bắt lộn người?!"

Tiểu đệ ngữ khí kinh sợ nói: "Nếu biết là nhầm người, vậy tại sao không thả cô gái này đi để đi bắt Hứa Khả?"

Lão đại đập một cái trên cái ót của tiểu đệ, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nổi giận quát:

"Ngu! Thả cô ta đi khẳng định sẽ đánh rần động cò! Cô gái này là bạn gái Hứa Khả, hai người thoạt nhìn có tình cảm không tẻ, Hứa Khả nhất định sẽ tới cứu. Chúng ta chỉ cần bắt cô gái này, không lo Hứa Khả sẽ không đến!"

...

Không.

Hắn sẽ không tới.

Phong Hoa ngồi dưới cổ xe lắc lư, tay chân bị dây thừng trói lại, con mắt bị bịt mảng miếng vải đen, bị ném vào thùng xe tải, bị đưa đi đến nơi hẻo lánh, trong lỗ tai nghe được bọn cướp nói chuyện, nhàn nhạt thăm nghĩ.

Có lẽ là vì đã sớm có dự liệu, giờ khắc này trong lòng của cô bình tĩnh không gợn chút sóng.

Kiên nhẫn nghe xong bọn cướp nói, trừ người mua thần bí trong miệng bọn họ ra, Phong Hoa không có lấy một tia đầu mối hữu dụng.

Đã như vậy, cô cũng không cần ủy khuất chính mình.

Phong Hoa bắt đầu cời bỏ dây thừng đang trói chặt hai tay cô ở sau lưng.

Rất tốt, bắt quả chỉ là phương thức buộc chặt đơn giản nhất, thực sự không phải là thắt nút chết không thể mở ——

Thấy Phong Hoa chỉ một tay trói gà không chặt, là một cô gái nhu nhược, hơn nữa mục tiêu của chúng là Hứa Khả, chỉ muốn bắt cô để dụ dỗ mục tiêu đi ra, bọn cướp không khỏi phớt lờ, chỉ tùy tiện trói lại.

Bọn họ sao có thể nghĩ ra, dây căn bản không phải đóa hoa nhỏ yếu, mà là một đóa Bá Vương Hoa.

Lông mi đen dài sụp xuống, làm nổi bật đôi môi lửa đỏ như máu, có chút nhếch lên chính là một đường cong xinh đẹp tàn sát thiên hạ.

Ngón tay nhẹ nhàng hoạt động, hướng vào góc độ xảo trá...

Cái dây thừng thô cứng cứ như vậy không tiếng động mà tróc ra.

Hết thấy đều lặng yên không tiếng động.

Hệ - thái giám - thống chỉ đứng ngoài quan sát: "!!!"

Không nghĩ tới bề hạ người bây giờ trông thật đáng sợ, làm tiểu bảo bảo như ta sợ hết hồn!

Một đồ vật lạnh buốt đụng vào cái ót của lão đại.

Cô gái thanh âm trầm thấp, giống như từ thần chuẩn bị thu hoạch sinh mệnh, ở bên tai nhẹ nhàng hàng lâm:

"Dừng xe, nếu không, tôi.... giết ông."

Giọng điệu đậm máu lạnh như băng, ngấm lấy một tia đậm đặc sát ý, đậm đặc đến mức làm cho người ta không dám hoài nghi lời nói của cô.

Đây là...

Phải là người giết hàng ngàn người, từng dính không biết bao nhiêu máu tươi trên tay, mới có thể có khí thế sát phạt như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 64

Thế nhưng là...

Cô rõ ràng trông như chỉ là một cô gái nhu nhược tính xảo giống như búp bê dễ vỡ a!

Còn có...

Vũ khí trên tay của cô là cái gì?

Súng? Hay đao? Lấy từ đâu tới?

Rõ ràng tại thời điểm đem cô trời lại, chúng rõ ràng đã tiến hành soát người a!

Bị vũ khí không biết tên làm cho đại cả da đầu, không khỏi suy nghĩ hỗn loạn quay đi quay lại trăm ngàn lần, lão đại theo bản năng mà giơ hai tay lên, run rẩy làm ra tư thế đầu hàng.

"Nữ hiệp tha mạng, hiểu lầm, đây đều là hiểu lầm, tôi lập tức sẽ bảo người dừng xe, thả cô đi, vậy nên cô có thể bỏ vật này..."

... xuống không?

Còn dư lại hai chữ, còn chưa kịp nói ra miệng, hắn đã bị Phong Hoa dùng đồ vật trên tay dí sát một chút.

Sợ tới mức lập tức thu lời muốn nói về.

Nếu như tên lão đại này kêu rằng bề hạ tha mạng, Phong Hoa nói không chừng sẽ suy nghĩ một chút đề nghị của hắn.

Đáng tiếc hiện tại ——

Không có cửa đâu.

"Ít nói nhảm, dừng xe." Thanh âm lãnh diễm lướt lên một tia lệ khí đậm đặc.

"Được được được, dừng xe, dừng xe, tôi lập tức làm cho người ta dừng xe, nữ hiệp cô không nên kích động, không nên kích động..."

Lão đại kinh sợ thành một đoàn, trong nội tâm không ngừng kêu khổ, vốn tưởng rằng chỉ là một bé tở trắng vô hại, ai ngờ chọc đúng đóa hoa ăn thịt người.

Thật sự là muốn học màu rồi, ài!

Một bên ý đồ trấn an Phong Hoa, một bên đang mở miệng hạ lệnh để cho người lái dừng xe.

"Chuột, nhanh ngừng cho lão tử..."

Còn chưa có nói xong, thân xe liền kịch liệt lắc lư.

Người ngồi đằng trước lái xe truyền đến một đạo âm thanh có chút kinh hoảng, "Lão đại, không tốt, là Hứa Khả..."

Tay Phong Hoa hơi run một cái, tại thời điểm thân xe vừa mới lắc lư, kếm chút nữa lại đem vũ khí đâm vào trong đầu tên lão đại!

Thật mới khó khăn lắm mới ổn định.

Lúc này, nghe được hai chữ Hứa Khả, đầu ngón tay lại run lên!

Mũi dao bị dí đằng sau đầu của lão đại, suýt nữa đâm phải khiến tim hấn kinh hãi, không khỏi kêu lên một tiếng:

Quả thực là trời muốn diệt hấn a!!

Bất kể là Hứa Khả, hay bạn gái hấn, ai cũng đều hung tàn như vậy!

Nếu như cô bé này không phải đoá hoa Bá Vương ăn thịt người, trong lòng của hấn nhất định sẽ thật cao hứng khi Hứa Khả đến đây chui đầu vô lưới.

Nhưng mà hiện tại ——

Ha ha.

Cảm giác mình đã thành cá trong chậu, cũng không thể cao hứng được nữa.

"Nữ... Nữ hiệp..., tôi này liền mở cửa thả cô xuống xe, để cô cùng bạn trai cô đoàn tụ, cầu cô hạ thủ lưu tình, tôi không muốn chết, thật sự!"

Nếu như không phải đàn ông không dễ rơi lệ, hấn hiện tại nhất định sẽ oa một tiếng khóc lên, tin hay không?

"Tôi ở trên có bà mẹ tám mươi tuổi, ở dưới có đứa trẻ ba tháng gào khóc đòi ăn, cầu cô xem tôi đáng thương như vậy..."

"Cầm lấy, đừng nó cưỡng ép tôi xuống xe."

Phong Hoa bỗng nhiên đem chiếc dao sắc bén cưỡng ép nhét vào trong tay lão đại, âm thanh lãnh diễm ra lệnh.

Lão đại không hiểu, khi kịp phản ứng thì con mắt cũng hơi trợn ra.

"Không cần có ý đồ ở trước mặt tôi làm cái gì, tôi có thể đe dọa ông một lần, thì cũng có thể giết ông mà không ai biết."

Phong Hoa đã nhìn ra hấn đang động tâm tư gì đó, lạnh lạnh nói ra: "Nếu như không tin, vậy thì nhìn thử vũ khí trên tay ông đi."

Lão đại nghe vậy cúi đầu nhìn, lập tức đôi mắt trừng lớn.

Đây không phải chủy thủ hấn đeo ở bên hông sao? Cô đã lấy đi lúc nào vậy? Hấn vậy mà không hề phát hiện ra!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 65

"Hiện tại, cầm lấy nó, cưỡng ép tôi, nhanh lên."

Đem phản ứng kinh nghi bất định lão đại thu vào đáy mắt, Phong Hoa môi nhạt như phấn, nhỏ ra lời nói lãnh diễm.

Chợt, nhếch lên một độ cong tươi đẹp đầm máu.

Hứa Khả ——

Nguyên lai tưởng rằng, ngươi sẽ không trở lại.

Bất quá nếu như tới, người cho rằng người có thể dễ dàng rời đi như vậy?

...

Cửa xe mở ra ——

"Xuống xe!"

Lưỡi dao sắc bén lóe lên hàn quang gác ở trên cổ trắng nõn nhỏ bé của cô gái, ngữ khí hung ác cường ép cô xuống xe.

Lão đại đã phải làm thành bộ dạng hung ác cường ép Phong Hoa, lại phải tận lực không làm vị bà cô này bị thương một cọng tóc gáy.

Hành động suốt đời đều dùng tại hôm nay.

Oscar đã nợ hán một giải.

Chiếc mô tô màu đen phong cách soái khốc được dựng trước xe tải đám cướp.

Tóc đen của thiếu niên có chút lộn xộn, thân hình thon dài dựa vào xe, hình thành khí chất mâu thuẫn với nhau.

Nhưng vẫn xinh đẹp kinh diễm như trước.

Trên mặt cô gái bên người bọn cướp nhiễm lên nhè nhẹ chất vật, đặc biệt là hàn quang lưỡi dao bây giờ đang kề chiếc cổ yếu ớt, nhìn phá lệ mà giật mình.

Bốn mắt hai người đụng vào nhau.

Con mắt đẹp như lưu ly của Hứa Khả không chút biến hóa, chỉ hướng đến cô từ từ nở nụ cười.

Môi có chút cong lên, nhẹ giọng mà chắc chắn, giống như đang hứa hẹn.

"Chị đừng sợ."

"Em đến đón chị về nhà."

Phong Hoa không nói gì.

Trên thực tế, Hứa Khả đang lừa gạt cô, sự tín nhiệm của cô đối với hán.....

Tràn đầy nguy cơ đổ vỡ.

Gần như bằng không.

... Chị?!

Chị của Hứa Khả không phải là ——

Đại tiểu thư tập đoàn Hứa thị, con gái của người đã thuê bọn họ sao?!

Thôi xong, chuyện này thật sự xong rồi.....

Triệt để đã bắt nhảm người.

Đằng sau, lão đại đang toàn lực cường ép Phong Hoa nghe được xưng hô này, không khỏi run tay một cái.

Một vết rạch đỏ tươi xuất hiện ở bên trên cái cổ trắng ngọc của Phong Hoa.

Đồng thời, cũng được cặp mắt xinh đẹp như lưu ly của Hứa Khả thu vào đáy mắt.

Màu mắt hán hơi sâu, giống như toàn bộ đôi đồng tử đều tràn ngập màu máu đỏ tươi.

"Thà cô ấy ra, nếu không, ông sẽ không thể nói gì với người sau lưng ông đâu."

Thiếu niên ngữ khí mềm mại, nhẹ giọng chậm rãi nói, khi vào trong tai, lão đại lại trở nên hải hùng khiếp vía.

... Chẳng lẽ hán biết rõ thân phận của người thuê?

Bàn tay lại run lên.

"Hà?" Phong Hoa thấp giọng cảnh cáo.

Lão đại ổn định tâm thần, ghi nhớ phân phó của nữ hoàng bệ hạ, cố ý giương giọng lớn lối nói:

"Mục tiêu của chúng ta cho tới bây giờ đều là cậu, cô gái này chẳng qua là người vô tội dính líu vào, cậu lại muốn tôi thả người? Có thể!"

"Cậu đánh thắng mấy huynh đệ của tôi, tự mình tiến lên đây, tôi liền thả cô gái này, như thế nào?"

Đang nói chuyện, trên xe tải có bốn người cao to đi xuống.

Mỗi người đều mặc đồ đen, người cao thân lớn, thân thể khoẻ mạnh.

May mắn Phong Hoa vừa mới bắt giặc phải bắt vua trước, nếu không, chỉ bằng cô bây giờ chỉ có thân thể yếu ớt không thể vận động mạnh, chưa chắc có thể áp chế được bọn chúng, sợ ném chuột vỡ bình.

Hứa Khả không nói gì, bỗng nhiên đem chiếc mũ bảo hiểm ném lên không trung, chân dài đảo qua, nhấc chân đá tới ——

Chiến đấu, bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 66

Thiếu niên bề ngoài trông như bình sứ dễ vỡ, nhưng động tác đánh nhau lại vô cùng thông thạo.

Thậm chí rất có vài phần hương vị lưu loát như trong tranh.

Từng bước một, thần căn giết thần, Phật ngăn diệt Phật, tựa như một kỵ sĩ anh dũng giơ kiếm lên chiến đấu với quân địch, giải cứu công chúa..

Phong Hoa chỉ có dáng vẻ sống chết mặc bay.

Nếu như cô không biết trận bất cóc này là do Hứa Khả tính toán, thậm chí có thể nói là do hắn một tay thúc đẩy, chắc hẳn khi nhìn một màn này, trái tim vốn như sắt đá của cô sẽ thoáng rung động một cái.

Đáng tiếc.

Lông mi đen dài của cô gái thoáng rũ xuống, đôi môi khẽ giương lên tạo thành một đường cong giễu cợt.

Không biết đây trào phúng, không biết là đang cười nhạo toàn chính mình hay là cười nhạo ai...

Giờ này khắc này, Hứa Khả như một Hắc Long kỵ sĩ đang vượt qua mọi chông gai chỉ để giải cứu công chúa ra.

Cần gì chứ.

Về vùi cho thêm chuyện ra.

Hiện tại có lẽ chuyện này sau này sẽ tạo thành một vết thương khiến cô hẳn là không thể quên được.

Tuy rằng.....

Cô không hề nhận định người này sẽ có thể làm tổn thương khôi giáp trùng điệp được bao bọc bên trong trái tim cô.

...

Lão đại giữ nguyên tư thế cầm đao kề cổ Phong Hoa, nhưng giờ khắc này bàn tay không khỏi run nhè nhẹ --

Một là tay nâng lâu rồi nên hẳn cảm thấy mỏi.

Hai là...

Cách đó không xa, thiếu niên lấy một chộp bốn, khí thế kinh người.

Hắn cảm giác mình khả năng không có hoàn thành mệnh lệnh của đóa hoa ăn thịt người mà hắn đang giữ trong tay này.

Phức tạp, mâu thuẫn, do dự... Trong đáy mắt hắn chìm nổi cuộn cuộn đan xen.

Lúc này --

"Bành!"

Đại hán áo đen cuối cùng bị quật ngã, nặng nề nằm trên đất.

Trên mặt cùng trên người thiếu niên cũng có không ít máu.

Một vài sợi tóc bị dính trên trán do mồ hôi, trên gương mặt tinh xảo có dấu vết bị thương, máu tươi ở khóe môi tràn ra tạo thành cảm giác ma mị.

Lại tăng thêm một phần vẻ đẹp chán chường mệt mỏi.

Hắn đưa tay lên, nhẹ nhàng lau đi vết máu nơi khóe môi.

So với bốn đại hán áo đen đang kêu rên đầy đất, dáng người thiếu niên có thể coi là hết sức nhỏ nhắn tắp, thon dài như cây trúc.

Ngoại trừ lúc ban đầu khi dùng đánh nhau thì thân hình hơi chao đảo một cái, nhưng lúc đi tới chỗ của Phong Hoa thì hắn lại từng bước kiên định.

Đi đến chỗ cô gái chỉ cách một bước ngắn thì dừng lại.

Hứa Khả có chút nheo đôi mắt lại, tiêu cự dừng trên vết rạch đỏ tươi trên cổ cô.

Lại ngược mắt, nhìn vào tên lão đại.

Kéo khóe môi ra, vẽ lên một độ cong yêu mị kèm theo chút nguy hiểm.

"Tôi đã tới."

"Dựa theo lời ông đã nói, thả cô ấy ra."

Rõ ràng chẳng qua chỉ là một mỹ thiếu niên trắng nõn, thoát nhìn tinh xảo dễ vỡ như thủy tinh, nhưng nếu người khác mà thấy qua hắn lấy một chon bốn đại hán một cách nhẹ nhàng như vậy, thì tuyệt đối sẽ không dám coi hắn là thô tráng dù bề ngoài của hắn có vô tội cỡ nào.

Ít nhất tại thời điểm nhìn thiếu niên đứng đằng trước, đáy lòng lão đại sinh ra ý lạnh âm u, trên mặt hắn dĩ nhiên lộ ra vài phần khiếp ý.

Nếu như không phải cô gái này buông lời cưỡng ép hắn phải làm theo thì nhất định hắn sẽ quay người bỏ chạy.

Mà cô gái này --

Cũng không phải là hắn có can đảm trực diện khiêu chiến thiếu niên kia.

Thật sự là... Nữ hoàng bệ hạ lạm dụng uy quyền, hắn không thể không chấp nhận.

Chỉ có thể lấy hết dũng khí của hắn mà làm.

"Khuê lão đại tôi cũng không phải người thất hứa, cậu đã đánh thắng đám anh em của tôi, vậy thì cô gái liền trả lại cho cậu".

"Bất quá, nếu lần sau lại rơi vào trên tay của tôi, muốn thoát thân cũng sẽ không thể dễ dàng như thế nữa đâu-- "

Khuê lão đại vốn chỉ đọc lời thoại, tiếp theo đem lưỡi đao ở cổ cô dời đi, đẩy Phong Hoa ra.

Hứa Khả đi lên đón cô "Chị..."

Lời nói vừa mới phát ra.....

Có một đạo ánh sáng lạnh tanh hiện lên.

Giống như lưỡi đao sắc bén, hàn quang chói mắt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 67

Đồng tử bỗng nhiên khê biến.

Thân thể phản ứng nhanh hơn não, lúc con dao phi tới cũng là lúc hắn đưa tay kéo cô gái tới, ôm cô xoay người lại ——

Phốc xuy.

Mũi dao đâm vào thân thể hắn, ở lưng tràn ra một đóa hoa huyết sắc.

Diêm dúa, diêm lệ, thê mỹ.

Dưới đáy mắt của thiếu niên cất giấu sự rung động kinh tâm động phách, nhìn Phong Hoa, chậm rãi nhếch môi lạnh nhạt cười:

"Rõ ràng tôi như vậy..... không ngờ thậm chí có một ngày lại..."

Còn chưa có nói xong, mắt Hứa Khả tối sầm lại, nghiêng đầu ảm ảm khuynh đảo, khuôn mặt tái nhợt vùi sau vào cổ Phong Hoa.

Hơi đau.

Phong Hoa nghĩ Nhất định là miệng vết thương trên cổ bị rách rồi.

Giờ tay đỡ lấy thân thể của thiếu niên, Phong Hoa thoáng nhìn vào chùy thủ cắm trên lưng hắn, nhẹ nhàng rút nó ra.

Một dòng máu tươi phun ra.

Cô điềm nhẹ mấy cái huyết vị để cầm máu.

Phong Hoa quay đầu, nhìn về phía Khuê lão đại vì không khống chế tốt lực đạo mà chút nữa giết Hứa Khả đang kinh hãi thối lui ——

Mặt mày bất động, phát ra mệnh lệnh lãnh diêm.

"Mau gọi xe cứu thương."

-

Bệnh viện.

Hứa Khả yếu ớt tỉnh lại.

Phía sau lưng kịch liệt truyền đến cơn đau đớn, không chỉ đưa ý thức của hắn kéo về thực tại, còn nhắc nhở hắn rằng đã xảy ra chuyện gì.

Cô nhi viện Lam Ti... Già trang người yêu... Bất cóc...

Cô đâu?!

Thiếu niên đột nhiên từ trên giường bệnh ngồi dậy, chịu đựng miệng vết thương tựa hồ bị rách truyền đến đau nhức, mặc cho mồ hôi trơn bóng chảy xuống, chuẩn bị xuống giường...

Hắn vì trúng dao nên ngất xỉu, Khuê lão đại chưa hẳn đã tuân thủ hứa hẹn, biết rất rõ bọn cướp kia là do Hứa phụ phái người tới, hắn lại thấy buồn cười...

Vì hắn lo lắng cho cô.

"Ai ai ai! Cậu đang làm gì đó?!"

Y tá tới đây để kiểm tra, nhìn thấy động tác của Hứa Khả thì vô cùng kinh hãi, chút nữa đã đem đồ vật chữa bệnh trên tay ném đi rồi!

Vội vàng chạy tới ngăn cản, đem người ấn lại trên giường bệnh, buông ra một châu trách cứ.

Cô cũng không giống như những cô gái trẻ tuổi khác, coi như là thiếu niên lớn lên đẹp hơn nữa, nhưng lại không để ý tới tánh mạng mình, cô vẫn phải nhắc nhở để cho hắn ý thức được sai lầm này.

"Cậu chẳng lẽ không muốn sống nữa sao? Không biết vết thương chỉ vừa mới khâu lại thôi sao? Không nằm ở trên giường tĩnh dưỡng cho tốt, lại còn

muốn hoạt động mạnh! Nhóm máu của cậu đặc thù, nếu miệng vết thương lại nứt ra, cũng sẽ không có ai cấp máu cho cậu lần nữa đâu! Trái tim của cô ấy cũng không chịu nổi nhiều như vậy..."

"Cô nói cái gì?"

Nghe được y tá câu nói sau cùng, Hứa Khả đành chỉ động tác, con mắt lưu ly sâu thẳm nâng lên, bình tĩnh nhìn qua cô.

Trên khuôn mặt tái nhợt, hiện lên một tia không thể tin cùng mê mang.

Rất hồn nhiên, rất vô hại, rất yếu ớt, hận không thể làm cho người ta đưa tay ôm hân vồ về.

"Tự cậu xem đi." Y tá đề xuống cảm giác tình thương của mẹ, đi qua bên kia giường bệnh chậm rãi kéo ra tấm rèm——

Hứa Khả lúc này mới phát hiện...

Hóa ra trong gian phòng sang trọng này còn có giường bệnh thứ hai.

Nhẹ nhàng quay đầu.

Nằm ở trên giường bệnh là thân ảnh hết sức yếu điệu của cô gái, đôi mắt đẹp nhắm chặt, mi tâm nhẹ chau lại, gương mặt hơi xanh xao, cứ như vậy mà đung vào tầm mắt của hắn.

Giống như một phong cảnh thịnh thế phồn hoa bỗng nhiên tan biến, làm mọi thứ trở nên trống vắng tịch liêu——

Cô gái kia, dùng bất mĩ trường thọ, dùng tính cách cường thế tuyệt đối, từng bước xâm nhập vào sinh mệnh hắc ám của hắn.

Chỉ cần lưu lại dấu vết, thì rốt cuộc....

Không thể xóa đi được.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 68

Hóa ra đúng là tư vị như vậy.

Đáy mắt thiếu niên cuối cùng cũng không còn trống vắng, chậm rãi nổi lên hình bóng nào đó đang nằm dưới ánh sáng....

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 120, công lược hoàn thành 80!]

Thanh âm nhắc nhở bên tai Phong Hoa vang lên, nhưng trong lòng của cô không hề có lấy một tia gọn sóng.

Toan tính để đổi lấy tình cảm——

Ngươi nghĩ cô sẽ có bao nhiêu quan tâm chứ?

A.

-

"Nhóm máu Hh quá mức đặc thù, lúc Hứa Khả thiếu gia cậu được xe cứu thương đưa đến bệnh viện, đã mất máu quá nhiều nên phải tiến hành giải phẫu cùng truyền máu, thế nhưng huyết dịch trong kho bệnh viện căn bản không đủ để dùng cho một cuộc giải phẫu."

"Lúc ấy có thể cứu được cậu, chỉ có thể dùng máu của Hứa tiểu thư, cũng chính là chị của cậu Hứa Nặc."

"Hứa tiểu thư có bệnh tim bẩm sinh, bệnh viện chúng tôi biết rõ đấy, lấy tình trạng thân thể của cô ấy căn bản không thể chịu được việc mất máu lớn như thế, nhưng cô ấy vẫn kiên trì phải..."

"Dù sao không thể trì hoãn được nữa, bác sĩ cũng chỉ có thể dựa theo lời của cô ấy mà làm."

"Cũng may, Hứa tiểu thư rất kiên cường dũng cảm, chẳng qua là ngất xỉu đi, không đến mức làm bệnh tim tái phát. Bất quá chỉ có một việc khá kỳ quái..."

Thiếu niên hỏi: "Việc gì?"

"... Hứa tiểu thư không cho phép chúng tôi tiết lộ cho Hứa tiên sinh và phu nhân biết."

...

Lời nói của y tá, cứ luôn chậm rãi quanh quẩn ở tai Hứa Khả.

Lông mi đen dài sụp xuống, che lại sự mỉa mai nơi đáy, nhưng không che lấp được nụ cười khổ.

Mặc kệ là mỉa mai, hay cười khổ, đều là đối với chính bản thân hắn.

Thiếu một ít.

Chỉ thiếu một chút, liền...

Hứa Khả ngồi ở trên ghế cạnh giường bệnh, miệng vết thương sau lưng dù cho vẫn kịch liệt đau đớn, nhưng giờ này khắc này lại không sánh bằng nỗi đau trong lòng.

Hắn sớm nên biết, cô gái Hứa Nặc này sao có thể giống với Hứa phụ Hứa mẫu luôn đòi mạng hắn được?

Hắn...

Sai rồi.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 85!]

Vô luận là thiếu niên luôn chăm chú nhìn cô, hay độ thiện cảm đột nhiên tăng lên, thì cũng không có cách nào khiến Phong Hoa tiếp tục giả vờ ngủ được.

"... Uy, Hứa Khả, trên mặt tôi có dính gì sao?" Cô giả bộ yếu ớt tỉnh lại, trong giọng nói ngậm lấy một tia trêu tức hàm xúc không rõ.

Đáy mắt..... lại không có một chút vui vẻ.

"Chị tỉnh rồi?" Hứa Khả giữa lông mày nhu thuận xẹt qua một phần kinh hãi, thanh âm hỏi thăm là một sự nhẹ nhàng chưa từng có.

Giống như trong lòng đất khai sinh ra một đóa hoa.

Kinh hãi?

Đây là cao hứng khi cô không có chuyện gì sao?

Ý nghĩ này xẹt qua trong đầu, nhưng trong lòng Phong Hoa không có bao nhiêu xúc động, đến con mắt cũng không giờ lên, ngữ khí lười biếng nói: "Bị cậu nhìn chăm chăm như vậy, coi như là không muốn tỉnh cũng rất khó a."

Giọng điệu nhàn nhạt lạnh lạnh kèm theo một tia xa cách lãnh đạm.

Nghe vậy, trong mắt thiếu niên lóe lên một tia âm đạm.

Hắn chớp máy môi, giống như lấy hết dũng khí, quyết tâm phải làm cái gì đó vậy, hắn thấp giọng mở miệng.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 69

"Chị....thực xin lỗi."

Câu nói đầu tiên của hắn khi mở miệng là xin lỗi.

Mấp máy môi, tiếp tục nói.

"Nếu như em nói..."

"Lần này là bởi vì em, chị mới bị bắt cóc, thì chị có thể.....Tha thứ cho em?"

Phong Hoa hững hờ nghe, con mắt lấp lóe ánh sáng, âm thanh khinh mạn nói:

"Tôi biết, Khuê lão đại nói mục tiêu hấn muốn bắt là cậu, tôi chỉ là bị ngộ nhận thành bạn gái cậu, là người vô tội bị dính líu vào."

"Ừm, đây cũng đâu được coi là chuyện quái dị? Tôi không phải là người không giảng đạo lý."

Còn nữa, mối thù của cô, cô cũng báo rồi.

Một đao xuyên vai ——

Cô tha thứ hay không, đã không sao cả.

Trầm thật sự không tức giận, thật sự..... vậy nên phải mỉm cười.

Thông tình đạt lý lùi một bước, vậy thì sẽ làm cho đáy lòng hấn càng thêm áy náy.

Lông mi thiếu niên khẽ run hai cái, che khuất ám quang như biển sâu ở đáy mắt.

Ngữ khí mềm mại mà có chút chua chát, rút đi màu sắc tươi đẹp tại cánh môi, nhẹ nhàng lưu chuyển mà phát ra:

"Không "

"Không phải."

"Nếu như, em cố ý... Để cho bọn cướp kia nghĩ lầm chị là bạn gái của em, cố ý...."

"Để cho bọn họ.... bắt chị đi?"

Mỗi chữ mỗi câu, nghe mà giật mình.

Mỗi một chữ, hấn đều nói ra rất khó khăn tới nỗi, giống như có người đặt lưỡi dao ở yết hầu hấn chậm rãi cứa vậy.

Tiếng nói hạ xuống.

Gương mặt tinh xảo lãnh diễm có chút tái nhợt của cô gái, toát ra sự thương tâm cùng khiếp sợ vừa đúng lúc.

Cùng lúc đó, trong lòng Phong Hoa xẹt qua một tia kinh ngạc.

Trên tình hình thực tế Hứa Khả mà nói hết sự thật, thường thì hấn nên đổ lỗi hết cho cô, vô tình cố ý giấu giếm ác ý rậm rạp, tô điểm cho hành động của hấn mới đúng, nhưng mà hấn lại lựa chọn tự nói ra đầu đuôi...

Đây là điều Phong Hoa không hề nghĩ tới.

Nếu nói trong nội tâm của cô không có nửa phần rung động, thì đó chính là nói dối.

Đầu ngón tay trắng nõn run rẩy.

... Vì sao?

Cô không hiểu.

Con người.... không phải giỏi về nguy trang, khi tính toán người khác, bề ngoài tuy hối lỗi nhưng bên trong lại vui vẻ, từng bước đem đối thủ đẩy vào chỗ chết sao?

Nhưng tại sao ——

Hấn ngay trước mặt cô, lại không hề nguy trang, ngược lại giải thích rõ ràng cho cô biết:

Đúng vậy, ta chính là đã hãm hại người.

Vậy người.... có thể tha thứ cho ta hay không?

Nữ hoàng bề hạ cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp phải đối thủ không theo sáo lộ xuất chiêu như vậy, nhất thời không khỏi có chút tâm hoảng ý loạn.

Nếu như Hứa Khả lựa chọn giấu giếm, dùng lời nói dối ngọt ngào để che giấu, nhẹ nhàng đem việc này bỏ qua, như vậy Phong Hoa trước tiên có thể

thiết huyết vô tình đem hấn nắm giữ trong tay, sau khi đạt được mục đích sẽ.....

Một cước đá bay.

Vẫn tự trên thế gian có tám vạn chữ, duy nhất chỉ có chữ tình là có thể giết người.

Trong khoảng thời gian Hứa Khả trúng đao ngắt xiu tại bệnh viện, Phong Hoa cũng đã nghĩ tới việc dùng một trăm loại phương pháp để hung hăng ngược hấn.

Ngược thế xác cũng sẽ không bao giờ sánh bằng ngược tâm.

Trên thực tế, cô hoàn toàn có bản chất của một vị đế vương - lãnh huyết vô tình.

Làm như thế, trong nội tâm sẽ không sinh ra chút áy náy nào cả.

Nhưng mà hiện tại.....

Đối mặt với dáng vẻ thẳng thắn của Hứa Khả, thật ra khiến Phong Hoa nhất thời có chút do dự.

Cho dù hấn đã từng tràn đầy ác ý với cô, nhưng hiện tại lại đem đến trước mặt cô... một phần thật tình.

Nhưng mà sự thật tình này là thật sao?

Phong Hoa tuy rằng tự hỏi thực chất bên trong cô vốn lãnh huyết, thực sự xem thường một phần thật lòng hấn đem tới này.

Cô có chút nheo lại con mắt xinh đẹp, âm thanh phát ra có chút ý tứ không rõ, giống như lướt lên một tia thuộc về Hứa Nặc đang tan nát cõi lòng:

"Lý do là gì? Rốt cuộc là vì cái gì là khiến cậu phải làm như thế?"

"Tôi..... lại khiến cậu chán ghét đến vậy sao?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 70

Hứa Khả bỗng nhiên ngắt người.

Lý do?

Nói cho cô biết, chủ mưu của vụ án bắt cóc này là cha mẹ cô?

Nguyên nhân?

Nói với cô rằng, cha mẹ cô đều có ý đồ đoạt lấy trái tim hấn?

Những thứ này...

Nhìn qua dung nhan của cô gái, lời chưa kịp ra khỏi miệng, Hứa Khả lại nuốt xuống.

Những lời này, không hiểu sao không thể nói ra.

Dù là, nếu cô biết rõ chân tướng nhất định sẽ áy náy, sẽ coi hấn là người bị hại, đối với việc hấn thành câu tha thứ mà nói, đều sẽ rất thuận lợi.

Nhưng vẫn.....không cách nào mở miệng.

"Chị, em không muốn lừa dối chị."

Những sự thật nghiệt ngã kia.....

Vẫn là không nên để cô biết thì hơn.

Coi như là biết rõ, thì có thể làm được gì đây?

Đôi môi của thiếu niên có chút nhếch lên, tạo thành nụ cười nhạt.

Trong nội tâm lại có một giọng nói tự nói với mình:

Hứa Khả.

Người chính là sợ nói ra, thì cô gái này có lẽ sẽ đứng về phía cha mẹ cô.

Hoặc là, sợ từ trong cặp mắt kia, sẽ nhìn thấy một tia cảm xúc của cô giống với cha mẹ cô..... đều có ý đồ muốn đoạt lấy trái tim hắn.

Dù là, chỉ có một tia.

-

Nam sùng đã đem chân tướng vụ án bắt cóc nói cho cô biết, nữ hoàng bệ hạ cũng chỉ đành —— tha, thứ, cho, hắn.

Bằng không thì có thể làm sao?

Công lược không thể ngừng!

Phong Hoa chẳng qua là bị bác sĩ rút đi một tí máu, chỉ cần không gây ra bệnh tim, thân thể cũng không cần vội vàng, tu dưỡng tốt mấy ngày là có thể khỏe trở lại.

Nhưng Hứa Khả lại bị ăn một con dao sau lưng, vậy cho nên cũng được coi là bị thương nặng.

Tại bệnh viện phải chờ đến khi miệng vết thương khép lại, mới được cho phép xuất viện, trở lại Hứa Trạch.

Ngoại trừ việc không nói ra nguyên nhân tại sao Hứa Khả lại căm thù Hứa gia, thì hắn gần như đã bộc lộ ra tính cách chân thật của mình trước mặt Phong Hoa.

Không hề nguy trang.

Quan hệ giữa hai người bởi vì vụ bắt cóc lần này, thoáng đã kéo lại khoảng cách rất gần.

Gần đến mức.....

Người nào đó có thể bung lấy thuốc mỡ chạy đến trước mặt cô, nói với vẻ mặt nhu thuận.

"Đây là thuốc mỡ trừ đi vết sẹo, em không thể tự chạm đến vết thương sau lưng được, chị có thể giúp em bôi một chút không?"

Nữ hoàng bệ hạ ngôn từ chính nghĩa cự tuyệt: "Nam nữ thụ thụ bất thân."

"Nhưng chúng ta là chị em." Tên trẻ măng nào đó nháy mắt nhắc nhở cô, khuôn mặt tinh xảo hiện lên cảm xúc vui vẻ, môi có chút cong: "... Còn có, chúng ta đã hôn nhau a."

Nữ hoàng bệ hạ: MMP!

Xoa thuốc gì gì đó, Phong Hoa thật muốn cự tuyệt.

Vì để cho thiếu niên bỏ ý niệm này đi, giọng nói của cô khinh bỉ: "Một đại nam nhân, bị chút mà vết thương còn muốn bôi thuốc trừ sẹo gì chứ? Trên người có vết sẹo mới chứng minh là nam nhân thành thực!"

Hứa Khả mấp máy môi: "Chị không cảm thấy cái vết sẹo kia rất xấu xí sao?"

Phong Hoa xem qua bác sĩ thay thuốc cho hắn, hoàn toàn chính xác, cái vết sẹo kia khâu lại giống như Ngô Công vậy, tại trên lưng thiếu niên, lộ ra phá lệ mà giật mình.

Nếu quả thật lưu lại một vết sẹo như vậy, mặc cho ai thấy chỉ sợ đều muốn cảm thán một câu: Phung phí của trời.

Nam sùng của trăm phải hoàn mỹ không tí vết.

Nghĩ đến phúc lợi của chính mình sau này, Phong Hoa đổi giọng, cũng không kiên trì thuyết pháp "Có vết sẹo mới là nam nhân" nữa.

Cô suy nghĩ một chút, nói: "Trong nhà có nhiều người hầu như vậy, tùy tiện tìm một người bôi thuốc cho cậu là được."

"Thế nhưng em không thích người khác tùy tiện đụng vào thân thể của em."

Mà chị lại không phải ai khác, có thể..... cẩn thận đừng vào.

Phong Hoa cảm thấy.....

Rất có đạo lý, không phản bác được.

Nam sủng của trẫm có một thân thể hoàn mỹ như vậy, sao có thể để cho người khác đụng?

Phải tự mình làm!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 71

Sau khi bôi thuốc, thiếu niên mặc áo vào, áo sơ mi trắng như cánh hồ điệp phủ lên cho dáng người dong dong cao, che khuất phần lưng tựa như thiên sứ bắt đầu thu cánh lại, hoàn mỹ không dấu vết...

Phong Hoa nhìn không được thán một tiếng: Người giữ gìn thân hình này thật một đống tiểu yêu tinh!

Thử hỏi vì sao nữ hoàng bệ hạ có thể biết được cái câu này không?

Phía dưới cái gối, một quyển sách ngôn tình « Bá đạo Tổng giám đốc yêu ta » được đặt tại đó, có thể tìm hiểu thêm một chút.

...

Hứa quản gia làm trong Hứa trạch gần bốn mươi năm, trước sau hầu hạ qua ba vị chủ nhân:

Hứa lão thái gia, Hứa phụ, Hứa Nặc.

Bà không khác gì những quản gia trong cổ đại xưa, đồng thời cũng bao gồm có sự đặc biệt khác ——

Trung thành và tận tâm.

Lúc phát giác được hai vị tiểu chủ nhân quan hệ bắt đầu trở nên lạ cũng là lúc, bà do dự có nên nói cho Hứa phụ Hứa mẫu biết hay không.

... Chỉ mong không phải như bà nghĩ.

Tình yêu chị em, trong gia đình tâm thường cũng đủ để mọi người gièm pha, càng nói gì đến hào phú?

Dù là, Hứa Khả cùng Hứa gia không có bất kỳ máu mủ gì.

Nếu như suy đoán của bà thật sự.....

Hứa quản gia có thể tưởng tượng ra được, toàn bộ Phong thành sẽ chấn động rối loạn như thế nào, cho nên nhất định phải cẩn thận xác định mới được.

Cuối cùng, Hứa quản gia quyết định quan sát một đoạn thời gian.

Nhưng mà càng quan sát càng bà càng kinh hãi ——

Hứa Nặc tiểu thư có đôi khi thường xuyên cùng Hứa Khả thiếu gia ở chung phòng, thời gian ít nhất cũng là nửa tiếng trở lên..

Hai người đều là thanh xuân thiếu niên thiếu nữ có hormone nảy mầm, ở trong tuổi ngựa non hấu đá, nếu như vụng trộm ăn trái cấm..

Hứa quản gia thật sự là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Bình thường, Hứa Nặc tiểu thư cùng Hứa Khả thiếu gia cử chỉ cũng không vượt quá thân phận chị em, bằng không thì cũng sẽ không khiến cho bà chú ý cùng hoài nghi như bây giờ.

Liền như hôm nay, Hứa Khả thiếu gia không biết ở đâu ra có được con mèo có nhan giá trị cao nhất: mèo Ragdoll, đưa cho Hứa Nặc tiểu thư.

Lúc trước, quan hệ của bọn họ đâu có tốt như vậy đâu?

...

"Đây là cái gì?"

Phong Hoa ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chăm vào cục bông trắng trên tay thiếu niên, như gặp phải đại địch lui về sau.

"Mèo a." Thiếu niên thần sắc hồn nhiên, ánh mắt vô tội.

Trong ngực mèo Ragdoll nháy đôi mắt màu Violet, phối hợp nhẹ nhàng kêu một tiếng: "Meow ~ "

Làm cho Phong Hoa tê cả da đầu, "Mau đem thứ này ra ngoài cho trầm —— "

Nữ hoàng bệ hạ không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ mèo!

Dù cho là mèo có nhan giá trị cao nhất như mèo Ragdoll, cũng không thể thay đổi!

Nếu như không phải độ thiện cảm của Hứa Khả đã tăng lên tới 85, Phong Hoa tuyệt đối sẽ hoài nghi, hẳn không chừng biết cô sợ mèo, cố ý tìm một con để dọa cô!

"Hóa ra..." Hứa Khả chớp chớp lông mày, nói: "Chị sợ mèo nha."

Trong thanh âm mềm mại, ngấm lấy một tia ý cười, còn không nhanh không chậm trào ra cả ý trêu tức.

Phong Hoa mặt không biểu tình, lãnh diễm nghiêm mặt quát lên: "Nói vớ vẩn."

"Được, không sợ, chị chẳng qua là chán ghét mèo, được chưa?"

Hứa Khả nhẹ buông tay, thả cục bông trắng xuống, để nó đi ra ngoài, sau đó hắn mới đến gần Phong Hoa, ở bên tai cô nhẹ nói:

"Đồ mà chị ghét, em tự nhiên cũng sẽ không thích."

...

Tuy rằng không biết Hứa Nặc tiểu thư cùng Hứa Khả thiếu gia đang nói cái gì, nhưng khoảng cách gần gũi như vậy cũng đủ để cho Hứa quản gia hãi hùng khiếp vía.

Bà đứng ở nơi hẻo lánh đằng xa, sắc mặt biến ảo đặc sắc, yên lặng không tiếng động lui ra.

Cặp mắt có chút già nua lại có thứ gì đó như chìm như nổi lẫn lộn, sau rồi chậm rãi lắng đọng xuống.

Giống như, chuẩn bị làm ra việc kinh người nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 72

"Tiên sinh, tôi cảm thấy có một chuyện, ngài và phu nhân cần phải biết rõ một chút..."

Hứa quản gia quay người trở về phòng, cầm lấy máy bàn, lặng yên truyền thông tin sang bên kia.

-

"Vết sẹo trên lưng cậu đã trở nên mờ đi, còn bôi thuốc làm gì?"

Phong Hoa một bên bắt đắc dĩ nhỏ nước bọt, một bên phải bôi thuốc cho nam sủng nhà cô.

Đầu ngón tay dính một chút thuốc mỡ Bạc Hà, nhẹ nhàng bôi lên.

Thiếu niên nửa trên sáng bóng, nằm ở trên giường lớn Châu Âu mềm mại, lộ ra một mảnh lưng hoàn mỹ, đường cong duyên dáng.

Một bộ dáng cô muốn làm gì thì làm.

Trên lưng mặc dù có một cái vết sẹo hồng nhạt, phá hủy mất mỹ cảm, bất quá đường như cũng sắp biến mất.

Tin tưởng rất nhanh sẽ có thể khôi phục làn da trơn bóng như lúc đầu.

Thoa xong thuốc.

Hứa Khả ngồi lên, lồng ngực tinh xảo đập vào đáy mắt Phong Hoa.

Ách.

Làn da so với con gái còn đẹp hơn, trăm ước ao ghen tị.

Ồ?

Cái thằng này không mặc quần áo, đột nhiên dựa gần làm cái gì?

Cô đơn lạnh lẽo lâu quá rồi sao?

Phong Hoa thối lui một chút, phát ra mệnh lệnh: "Đừng áp sát như thế..."

Cô đang muốn nói tiếp câu "Nam nữ thụ thụ bất thân" bất quá nghĩ tới hai người thật giống như đã "Thân" nhau không chỉ một hai lần, vậy nên những lời này cứ như vậy nuốt xuống.

Cũng chính là một do dự đó, cho người nào đó thời cơ lợi dụng.

"Tránh xa một chút? Cái này không thể được..." Thiếu niên bỗng nhiên trở mình đem cô gái áp dưới thân thể, ở bên lỗ tai cô phả vào hơi thở nóng rực.

Mắt thấy lỗ tai mỏng như cánh ve lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được màu đỏ ứng hiện lên, trong con mắt xinh đẹp của Hứa Khả vui vẻ càng sâu.

Môi có chút cong lên, trong thanh âm thoáng ánh lên mềm mại như bông hoa tươi đẹp, trầm thấp nhẹ nhàng đọc nhấn rõ từng chữ.

"Chị không phải muốn biết, vì sao vết thương đã tốt rồi còn muốn bôi thuốc sao? Đây cũng là bởi vì... em muốn cùng chị thân cận một chút a."

"Không có cái cơ này, sao có thể giống như bây giờ..."

Dễ dàng đem cô gái áp dưới thân thể, thân cận một cách dễ dàng.

"..."

Như bây giờ, nữ dưới nam trên?

Trong bộ não của nữ hoàng bệ hạ lại một đường nghĩ về chuyện này.

"Bất kể là đưa mèo, hay bôi thuốc, mục đích đều là muốn cùng chị gần thêm một chút, có quan hệ gần thêm chút nữa." Thiếu niên nói, "Chị nói chó tới gần, điều này tuyệt đối không được..."

Phong Hoa không nói gì.

Bỗng nhiên một trở mình, vị trí của cô cùng Hứa Khả biến đổi, biến thành tư thế nữ trên nam dưới.

Trên cao nhìn xuống nhìn xuống Hứa Khả, con mắt đẹp có chút nheo lại, như một Nữ Vương bệ hạ tại bề ghế nhìn xuống quan thần phục tùng.

"Hứa Khả, cậu thích tôi đúng không?"

Cô một bên cạnh nói, một bên đầu ngón tay nhẹ nhàng dán lên mảnh lồng ngực tinh xảo bóng loáng.

Giương giọng khẽ hỏi.

"Tôi đây muốn tim của cậu, cậu sẽ cho sao?"

Hứa Khả không nói gì, đáy mắt là hắc ám hủy thiên diệt địa...

Hắn bỗng nhiên đưa tay ra sau đầu cô, mang theo vẻ ý tứ điên cuồng hôn lên....

...

"Hai người đang làm gì đó?!"

Cửa cường ép bị mở ra --

Một tiếng quát phẫn nộ chói tai truyền đến.

Hứa phụ Hứa mẫu mặt xanh mét xuất hiện ở trước mắt.

Sau lưng Hứa phụ Hứa mẫu là Hứa quân gia mang theo một tia áy náy trên khuôn mặt già nua, nhưng trong ánh mắt của bà lại không có bao nhiêu ý tứ hối hận.

Danh dự trăm năm của Hứa gia không cho phép xuất hiện lời gièm pha động trời được.

Bà trung thành và tận tâm, một lòng vì Hứa gia suy nghĩ, Hứa Nặc tiểu thư cùng Hứa Khả thiếu gia tuổi còn nhỏ, nhất thời lạc đường trăm luan, cần trưởng bối dẫn dắt đem kéo về Chính đạo.

Tiền sinh cùng phu nhân, không thể nghi ngờ chính là người dẫn đường tốt nhất cho bọn họ.

Bà không có làm sai, bởi vậy cũng không hối hận.

Hy vọng một màn này --

Dừng ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 73

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 90!]

Thời điểm âm thanh này vang lên, là lúc Phong Hoa đang ở nước ngoài cách xa Phong thành vạn dặm, sống ở một ngôi nhà ở nước Pháp trong một thị trấn nhỏ.

Hào phú quyết định thật nhanh chóng.

Sau khi Hứa phụ Hứa mẫu đánh vỡ hình ảnh con gái ruột cùng con nuôi.... thì họ xanh mặt, thái độ cường ngạnh cường ép hai người tách ra.

Hứa mẫu không nỡ trách móc con gái nặng nề, lấy danh nghĩa thân thể ốm yếu cần tu dưỡng, đem Phong Hoa đưa sang nước ngoài cư trú.

Đi theo là bốn người hầu thiếp thân, một đội ngũ bảo vệ, vừa là bảo vệ chiếu cố, vừa là canh phòng nghiêm ngặt.

Ngoại trừ không thể trở về nước, Phong Hoa vẫn hoàn toàn tự do, không có bất kỳ hạn chế.

Về phần Hứa Khả....

Không biết thiếu niên kia bây giờ như thế nào, trở nên như thế nào.

Bất quá có thể khẳng định một điểm là, Hứa Khả trong thời gian hai năm này cũng không quên cô.

Độ thiện cảm đột nhiên tăng lên chính là chứng minh.

Không sai.

Thời gian đã qua hai năm.

"Bệ hạ, kỳ thật ngài nên có biện pháp, không cần cùng Đế Quân đại đại tách ra hai năm qua chứ? Ngài vì cái gì..."

Cái gì cũng không làm, ngoan ngoãn "Bất tay chịu trời", nghe theo mẫu thân đưa người đến nước ngoài đây?

Hệ thống có chút khó hiểu, mở miệng hỏi ra cái vấn đề mà nó đã hoang mang trên đầu quả tim gần hai năm vấn đề.

Đương nhiên, vì không muốn bị đánh chết vì tội đại bất kính mà nói, nó chỉ bòn chòn trong lòng.

Phong Hoa có chút nheo lại con mắt, tạo thành đường cong tinh xảo kinh tâm, nhìn qua dưới ánh mặt trời nơi tha hương, đất khách quê người này, âm thanh giống như chìm đắm trong rượu lười biếng.

Chậm rãi mà nói:

"Lúc đó có chút cảm tình chỉ là tuổi trẻ khinh cuồng, khí huyết tràn đầy kích tình, luôn cảm thấy tình yêu thật nhiều màu sắc, nhưng nếu lại lần nữa quay đầu thì sẽ phát hiện nó thật ra không giống như tưởng tượng."

"Mà có chút cảm tình..."

"Càng là thời gian áp ủ lâu dài, mới càng sâu đậm. Trải qua chia lìa khổ sở, trải qua thời gian lắng đọng, cuối cùng mới như rượu tân mát ra hương thơm."

Nói xong, Phong Hoa chớp chớp tinh xảo lông mày, liếc nhìn đi tới, "Có hiểu không?"

Hệ thống: "..."

Về mặt mộng bức.

Thế là nó nhìn không được hỏi: "Bệ hạ ngài gần đây lại đọc mấy quyển sách kỳ quái gì vậy?"

Rõ ràng ngài đêm qua ngài không nói như vậy!

Phong Hoa bình tĩnh đem quyển sách gấp lại, tên sách bên trên thành linh viết:

《 Lãnh khốc vương gia theo đuổi tiểu kiều thê 》

"..."

Rất tốt, rất cường đại, câu trả lời này rất là bệ hạ.

Quả thực 24K sáng rực lóa mù mắt chó người ta.

-

Trong trần nhỏ Lavender nước Pháp, hoa thảo điền lại một lần nữa nở rộ, sau giờ ngọ ánh sáng vàng rực trong không khí tràn ngập, mang theo một chút mùi thơm của rượu say.

Phong Hoa thích ý ngồi trên xích đu quán hoa, cầm lấy một quyển sách che mặt, che kín ánh nắng tươi đẹp chói mắt chiếu vào, con buồn ngủ ập tới.

Hơi gió nhẹ nhàng phát qua, làn váy trắng như Lư Vân trên người rủ xuống mặt đất.

Cũng không lâu lắm.

Một người hầu thần sắc thoảng kinh hoàng chạy đến chỗ Phong Hoa, "Đại tiểu thư, xin ngài chuẩn bị một chút, hôm nay chúng ta có thể phải rời khỏi nơi này!"

... Rời khỏi?

Phong Hoa lười biếng từ trên xích đu dây ngồi thẳng người, đưa tay đem quyển sách che ở trên mặt lấy xuống, mặt mày lười biếng nhìn nữ hầu, thanh tuyến không đếm xỉa ngâm lấy một tia say rượu:

"Được, tôi biết rồi, lui xuống trước đi."

Thấy Phong Hoa mặt mày bình tĩnh, không có một tia kinh ngạc, thậm chí không hỏi nguyên nhân, nữ hầu hơi ngần ra.

Bất quá rất nhanh cô liền nhấc làn váy nữ hầu phục, lui ra.

Phong Hoa nhìn qua chỗ cô cư trú hai năm qua, trong trang viên người hầu cùng đám vệ sĩ thần sắc vội vàng, đang thu dọn đồ đạc, giống như địch tràn vào muốn chạy trốn tới nơi...

Cô không quan tâm đem sách che lại trên mặt.

Đã sớm liệu sẽ có ngày hôm nay, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 74

Hứa Khả so với tưởng tượng của Phong Hoa còn tới nhanh hơn.

Buổi tối, đám người thân sắc vội vã thu dọn hành lý, tuy nhiên ở trong thị trấn nhỏ này, lại không có lấy một người rời khỏi.

Một chiếc máy bay trực thăng vào lúc ban đêm đáp xuống trên bãi cỏ.

Một nhóm người áo đen đi xuống, nhanh chóng bao vây cả tòa trang viên, cũng đã nhanh chóng chế ngự vệ sĩ Hứa thị.

Khí tức xơ xác đánh vỡ sự an tĩnh của trang viên này.

Đám nữ hầu lạnh run, nội tâm lại có chút kinh ngạc.

Những người giống như phần tử khủng bố cầm lấy vũ khí nóng hừ hừ thực thực bao vây trang viên, vậy mà đại tiểu thư lại vẫn có thể bình tĩnh bưng một ly nước ấm, uống thuốc theo thời gian quy định của bác sĩ?

Thời điểm sau khi nuốt xuống một viên thuốc màu trắng, đạo thân ảnh thon dài giống như cây trúc đọng vào khóe mắt Phong Hoa.

Có một câu nói, nguyện dùng nửa đời để đợi người trở về.

Thời gian hai năm qua đi, thiếu niên vẫn như cũ là thiếu niên kia.

Vẫn là một Hứa Khả đẹp mắt.

Điểm này, Phong Hoa chưa từng hoài nghi.

Hai năm sau, hẳn coi như trong trí nhớ không có bao nhiêu biến hóa.

Dung nhan như trước, lông mày đen như mực, đôi mắt xinh đẹp, môi đỏ, làn da giống như bộ dáng mới gặp gỡ trước đây.

Thời gian dường như dừng lại trên gương mặt hắn, chỉ là giờ đây càng tinh xảo tuấn mỹ, như rượu nhường hương thuần say lòng người, mỹ hảo mà kinh diễm.

Thế nhưng...

Lại có một sự biến hóa vô hình nào đó đã diễn ra.

Thiếu niên đã từng mềm mại ngoan ngoãn, giữa lông mày nhuộm lên một tia đậm máu, bất thường mà khắc nghiệt, làm người ta nhìn tới kinh tâm.

Một tia đậm máu bất thường kia, sau khi nhìn thấy bóng dáng nhỏ nhắn của cô gái thì đã biến mất vô tung vô ảnh...

Phong Hoa đem chén nước đặt trên bàn, quay người lười biếng tự nhiên dận dò.

"Cậu đã đến rồi à. Sắc trời không còn sớm, có chuyện gì ngày mai rồi hãy nói, từ Phong thành đi đến đây nhất định rất mệt đi, vậy thì để cho người hầu chuẩn bị nước ấm để tắm, có thể nhỏ lên vài giọt tinh dầu Lavender, giúp tiêu trừ đi mệt nhọc..."

Vậy thái độ cùng ngữ khí đương nhiên vô cùng, thật giống như hai năm qua bọn họ chưa từng... Rồi xa nhau.

"Không có điều gì khác muốn nói với tôi hay sao?"

Thiếu niên rút đi một tia mềm mại cuối cùng, tiếng nói hơi trầm, "... Chị."

Phong Hoa nghiêng nghiêng đầu, trên mặt có chút xẹt qua một tia nghi hoặc, thử nói: "Ngủ ngon?"

Hai chữ hững hờ rơi xuống.

Trong con người xinh đẹp như lưu ly của Hứa Khả, lập tức tràn ngập thiên địa đậm máu, ẩn chứa khí tức hủy diệt nhân gian...

Một đoạn cảm tình dày đặc nhất thời lại bị cưỡng ép tách ra, trong hai năm qua hẳn chưa từng quên, thậm chí theo thời gian càng khắc cốt铭心.

Thế nhưng...

Hắn lại quên, có lẽ cô sẽ không chờ đợi giống như mình, chờ mong cuộc hội ngộ trong tương lai.

Cô tại sao có thể hời hợt mây trôi nước chảy như thế, chẳng lẽ đã đem hấn vứt bỏ vào trong quá khứ theo thời gian?!

Sự vui sướng khi gặp lại giống như thung lũng dội xuống, dần bị dập tắt.

Một tia không dư thừa.

Trái tim như rơi vào hầm băng, lại chậm rãi chìm sâu trong bóng tối...

Quanh thân quanh quẩn màu sắc hắc ám, tại thời khắc này tựa như ác ma Satan làm thế.

Thiếu niên một bộ áo che gió màu đen, từng bước một đến gần Phong Hoa.

"Chị."

"Hai năm trước, chị đã hỏi em có cho chị trái tim này hay không?"

"Đáp án này, hôm nay em tại nơi này cuối cùng có thể trả lời —— "

"Chỉ cần chị muốn, chỉ cần em có."

Trái tim này, đã sớm thuộc về cô.

Dù bây giờ cô muốn mạng của hấn, thì biết làm sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 75

Hứa Khả liền một bước như chạy bộ đến trước mặt Phong Hoa.

Khuôn mặt đẹp trai ngoại trừ lệ khí đầm máu, không có biểu lộ dư thừa.

Thế nhưng trong con người lúc này đây nhiễm lên một tia bi thương mong đợi, mạch nước ngầm trong đáy mắt dần im ắng.

Dường như đang nhẹ nhàng nói rằng:

Chỉ cần chị có thể trở về, muốn em đem trái tim cho chị, cũng không có gì là không thể.

Như một chú chó nhỏ bị chủ nhân vứt bỏ, thật đáng thương.

Phong Hoa bất vì sở động, thậm chí có chút nhức đầu.

Đôi môi nhạt như phấn, dưới đèn thủy tinh hiện lên một chút tái nhợt, nhẹ giọng nhấn rõ từng chữ, trầm thấp dụ dỗ:

"Đi tám đi, nghe lời."

Một chữ "Nghe lời", rất dễ dàng lại để cho Hứa Khả nhớ về lúc trước.

Hắn có thói quen ở trước mặt cô nguy trang, lại ưu thích nhìn nàng bất hấn không thể làm gì, chỉ có thể nhẹ giọng dỗ dành nói khiến hấn ngoan ngoãn nghe theo.

Cô gái tinh xảo lãnh diễm trước mắt này, rõ ràng vẫn là cô, rõ ràng vẫn là câu nói kia, nhưng giọng điệu không còn như trước kia nữa....

Cũng lại để cho Hứa Khả không tìm thấy sự vui mừng như trước.

... Vì cái gì?

Thiếu niên hơi cúi đầu, lông mi dài đậm như tiệp vũ sụp xuống, toàn thân lộ ra một chủng loại....Khí tức bi thương.

Phong Hoa giống như không nhìn thấy, lười biếng quay người, ý định trực tiếp lướt qua thiếu niên đi lên lầu.

Vừa lúc đi qua, thì cổ tay bất ngờ bị thiếu niên bắt được.

"Chị...."

"Hả?" Phong Hoa dậm chân, vô thức ngoái đầu nhìn lại.

"Chị có phải cảm thấy nếu em thích chị, cho là em sẽ không làm thương tổn chị, vậy thì chị sẽ không sợ hãi?"

Thanh âm thiếu niên tươi đẹp như hoa, từng chút từ trong răng trắng môi hồng nghiền ra, như muốn bắt lấy vò nát vậy.

Đồng thời, hần chậm rãi ngẩng đầu, trong ánh mắt cái gì bị thương cái gì chờ đợi lặng yên đều biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn lại một mảnh hoang vu hắc ám không có một ngọn cỏ...

Chị có thể dùng bốn chữ "thấy mà giật mình" để hình dung.

Phong Hoa thu liễm con mắt, cũng không nhìn thẳng vào mắt của hần "Không có."

Dừng một chút, cô còn nói: "Về sau không nên nói về điều này nữa, nếu người ta nghe thấy sẽ dễ dàng hiểu lầm."

"... Hiểu lầm?" Thiếu niên bỗng nhiên nhếch môi cười rộ lên, mặt mày tinh xảo đột nhiên trở nên hoạt sắc sinh hương*, kinh tâm lưu chuyển, ngậm lấy một tia nhẹ nhàng châm biếm, trầm thấp hỏi: "Chị sợ người khác hiểu lầm cái gì? Là thế này phải không —— "

***Hoạt sắc sinh hương:** *xinh đẹp, diễm lệ*

Hứa Khả vươn tay, đem cô gái kéo vào trong ngực, cúi đầu dùng đôi môi mềm mại lạnh lẽo nặng nề mà bao phủ môi cô...

Thay vì nói là hôn, không bằng nói là ——

Mang theo một tia làm nhục không thương tiếc.

Bốn phía, không ai dám dò xét hình ảnh thiếu niên cùng cô gái hôn môi.

Đám người hầu được Hứa gia phái tới hầu hạ Phong Hoa có chút co rúm cúi đầu xuống, những người áo đen ở chung quanh cảm vũ khí nóng trùng điệp vây quanh, cũng không dám xông lên giải cứu đại tiểu thư "nhu nhược" của họ.

Khóe mắt liếc qua thoáng một màn này, đáy lòng lại khiến sợ muốn phản.

Vị này không phải Hứa Khả thiếu gia sao?

Trời ạ, hần vậy mà đối với chị của hần...

Bọn họ dù sao cũng là chị em trên danh nghĩa a!

Phong Hoa hình như có chút ít thiếu kiên nhẫn nhăn mày, có chút khê mở môi anh đào, hàm răng trắng nõn cắn xuống.

Huyết dịch thơm ngọt, lập tức tràn ra từ răng môi của hai người..

Phong Hoa trên môi nhuộm lên máu tươi diễm lệ, mặt mày ngậm lấy một tia lười biếng phong tình, ngữ khí hững hờ nói:

"Hôn xong rồi hả? Nếu xong rồi thì tôi đi ngủ trước đây."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 76

Lúc nói lời này, cô gái ngoai trừ trên khuôn mặt nhiễm lên một tia đỏ ửng, còn lại không có biểu lộ nào khác.

Trong tròng mắt đen Hứa Khả có quang mang gì đó trong nháy mắt nhanh chóng xẹt qua...

-

"Đình linh linh..."

Hơi động một chút, cái dây ngân sắc trên cổ chân bé nhỏ phát ra mảnh vang thanh thúy.

Cái dây xích một đầu thắt ở mắt cá chân, một đầu khác khóa ở cuối giường, chiều dài tối đa đến bên cửa phòng ngủ.

Điều này biểu thị, phạm vi hoạt động của chủ nhân xích sắt cũng chỉ ở gian phòng này.

Đưa tay tùy ý giật giật dây xích ngân sắc.

Phong Hoa mặt mày lười biếng, âm thanh mềm mại, lộ ra một tia nguy hiểm: "Hắn đây là đem trăm trở thành chim hoàng yến để nuôi nhốt?"

Khi thức dậy, cô phát hiện mình đã trở lại Hứa trạch.

Xa cách Hứa gia hai năm dài đằng đẵng, nơi đây không có bao nhiêu biến hóa, trong phòng ngủ của cô bố trí cùng bày biện không thay đổi chút nào, dường như cô chưa bao giờ rời đi, có thể nhìn ra được căn phòng này được tỉ mỉ tại quét dọn như thế nào.

Trong lòng Phong Hoa không có nửa phần chán động.

Cho dù có ——

Thiếu niên biến tướng giam lỏng cô, không chút may mắn lưu tình.

"... Nếu như người ta đoán không sai, Đế Quân đại đại là tính toán như vậy a."

Hệ thống ngữ khí lạnh run trả lời xong, không khỏi sợ nữ hoàng bệ hạ đem nộ khí trút trên đầu mình, nhanh chóng nói sang chuyện khác.

"Bệ hạ, ta liền không rõ á..., vì cái gì sau khi gặp lại, ngài lại đối với Đế Quân đại đại tàn nhẫn vô tình như vậy?"

Nếu đổi lại là nó mà nói, khi gặp lại người đã xa cách từ lâu, nó sẽ nâng cốc cùng tâm sự, để cho đại kết cục happyending không được sao?

Nữ hoàng bệ hạ không nên giả bộ như lãnh khốc tàn nhẫn vô tình, đối với Đế Quân đại đại là một bộ dáng phân rõ giới hạn bộ dạng...

Đến đến bây giờ ngài lại bị nhốt.

Phong Hoa liếc nó, âm thanh lười biếng:

"Trăm gọi cái này là tìm đường sống trong cõi chết, người chỉ biết riu rít không ngừng thì biết cái gì?"

Độ thiện cảm của Hứa Khả rất khó xoát, dù cho có gặp lại sau hai năm xa cách, cũng không có cách nào đạt tới 100%.

Còn sót lại 10 điểm, Phong Hoa có thể tưởng tượng ra được, phải khó đến cỡ nào mới có thể hoàn thành.

Chỉ sợ đến cuối đời chưa chắc đã có thể nghe được nhắc nhở rằng công lược hoàn thành.

Mà cô, không có thời gian.

Bệnh tim của Hứa Nặc, không có một trái tim thích hợp khác để thay thế, thân thể cùng tuổi thọ đã dần dần suy kiệt...

Nhất định phải có liều thuốc mạnh, sau đó tìm đường sống trong cõi chết!

Phong Hoa nguy hiểm nheo mắt lại, bên môi tràn ra tia lương bạc, "Đem tấu chương của trăm lấy ra."

Hệ thống: "?"

Tấu chương mà nữ hoàng bệ hạ nói, chính là quyền nhật ký, một mực đặt ở nó chỗ đó.

Hai năm qua, nữ hoàng bệ hạ cách vài ngày sẽ tâm huyết dâng trào ghi nhật ký.

Bất quá nó không dám nhìn lên.

Mà trong thời điểm căng thẳng này, Phong Hoa lại còn có tâm tư nhàn hạ thoải mái viết nhật ký, bảo nó đem "tấu chương" dâng lên.

Phong Hoa cầm bút lên, mở ra một trang mới, bắt đầu ghi.

Hệ thống rất hiếu kỳ, thật sự nhìn không được, thừa dịp Phong Hoa không chú ý, thật nhanh lên nhìn một cái.

Chỉ thấy nữ hoàng bệ hạ từng đường nét viết xuống:

xx năm xx tháng xx ngày.

Đã qua đi 739 ngày, lần nữa gặp lại, tha thứ cho em không còn nhiều thời gian, chỉ có thể giả bộ vô tình lạnh lùng.

Về sau nhất định sẽ có một thiên sứ thay em yêu anh....

...

Hệ thống: "..."

Lạnh run.

Đột nhiên cảm thấy tình cảm giữa nữ hoàng bệ hạ với Đế Quân đại đại thật đáng thương!

Còn nữa, nữ hoàng bệ hạ gần đây lại đọc quyển sách kỳ quái nữa gì vậy?!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 77

Nhật ký ghi được một nửa.

Cửa "Rắc rắc" một tiếng mở ra.

Khóe mắt liếc qua thân ảnh thiếu niên xinh đẹp như tu trúc, Phong Hoa mặt không đổi sắc, chậm rãi viết một chữ cuối cùng.

"Chị đang làm gì đó?" Hứa Khả đến gần.

Thanh âm vẫn mềm mại như trước, như không có chuyện gì xảy ra, thật giống như hắn chưa từng đem cô xích lại, nhốt trong phòng vậy.

Ai ngờ, hắn vừa vặn lên tiếng, chỉ thấy cô gái nguyên bản cúi đầu chăm chú đang viết cái gì đó, cả kinh làm rơi bút "Loảng xoảng" một tiếng!

Chợt, cô luống cuống tay chân đem trang sách nhanh chóng khép lại, đem nhật ký nhét xuống cái gối!

Hành động này chứng tỏ không muốn người khác, hoặc là nói không muốn hắn phát hiện ——

Màu mắt Hứa Khả trở nên rất sâu, đôi môi không tự giác nhẹ nhàng kéo ra một tia bất thường.

"Không có gì."

Phong Hoa ra vẻ có chút kinh hoảng, đem quyển nhật ký giấu kỹ, lúc này mới ra vẻ thần sắc nhẹ nhõm, nhìn kỹ thì vẻ mặt ẩn chứa sự khẩn trương mà trả lời hắn.

Bí mật không thể nói phải để cho chính hắn phát hiện.

Nhưng bây giờ chưa phải thời cơ tốt nhất.

Hứa Khả bỗng nhiên nở nụ cười, ánh mắt tràn ngập màu sắc dừng lại ở trên người Phong Hoa:

"Nếu chị đã nói vậy, em sẽ tin tưởng chị."

Nói xong, quả nhiên không ngoài dự đoán, trên gương mặt lãnh diễm của cô xuất hiện một tia mơ hồ nhẹ nhàng thờ ra.

Môi hắn trở nên có chút châm biếm.

Hứa Khả đi qua, đem chiếc khay có đồ án hoa hồng đưa tới đầu giường.

"Ăn cơm đi."

Gương mặt Phong Hoa mơ hồ có chút nứt ra, ánh mắt nhiễm lên một tia không thể tin, chất vấn:

"Hứa Khả, chẳng lẽ cậu muốn một mực nhốt tôi như vậy?"

Cô gái ngồi ở trên giường có kiểu dáng Châu Âu cung đình, chỉ mặc một bộ quần áo trắng, trong mắt đẹp tràn đầy ảm đạm nộ khí, hết sức đơn bạc lại phần nộ chất vẫn hân.

Hứa Khả sung sướng nhếch môi cười, mở miệng nhẹ nhàng nói: "Hóa ra, chị cũng biết tức giận a..."

Hắn một bên nói, một bên có chút cúi người, chậm rãi tới gần Phong Hoa, hoàn toàn đem cô vây khốn dưới thân.

Đôi mắt ngọc lưu ly ngưng lại trên mặt cô, ngón tay thon dài của hắn lại di chuyển xuống yên lặng đụng vào dây xích ngăn sát ở mắt cá chân.

Ngón tay nhẹ nhàng xoa.

Dây xích dài cột vào cuối giường có một chiếc chuông lục lạc, mỗi lần cử động sẽ phát ra âm thanh gần như... Khuất nhục.

Giống như sự hò hét cùng gào thét sâu trong nội tâm thiếu niên.

Vậy chị có biết không ——

Lòng tôi so với phần nộ của chị, còn thống khổ gấp trăm lần?!

"..."

Phong Hoa một môi đóng lại con mắt, không nói gì, giống như buông tha gãy gãy.

Hứa Khả trong mắt lóe ra một tia đẫm máu, hướng tới môi cô gái hôn lên.

Tự hồ chỉ có như vậy mới có thể cưỡng ép lệ khí trong lòng hắn xuống.

"Chị, không muốn nhốt chị, cho nên hãy ngoan ngoãn đi, hả?"

Hắn ở bên tai Phong Hoa nhẹ giọng ní non, mỗi một chữ từ môi hồng răng trắng cắn ra.

"Cũng đừng có ý đồ tuyệt thực kháng nghị, tin tưởng em, nếu chị dám tuyệt thực thì có một chuyện xảy ra khiến chị không muốn nhìn thấy."

"... Được. Tôi ăn."

Không cần Hứa Khả nói, Phong Hoa cũng sẽ không dùng phương thức ngu xuẩn như vậy, cô không muốn ngược đãi chính mình.

Trong mắt Hứa Khả, Phong Hoa lại vì Hứa phụ Hứa mẫu nên không thể không thỏa hiệp với hắn.

Ăn xong bữa tối, đem bát đặt qua một bên, Phong Hoa ngử điệu lười biếng bắt đầu đuổi người:

"Tôi ăn xong rồi, cậu có thể đi ra."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 78

Từ hai năm gặp lại đến nay, cô vẫn luôn có thái độ lạnh lùng như vậy ——

Trầm mặc không tiếng động, ngăn cách hắn bên ngoài thế giới của cô, cự tuyệt hắn tới gần.

Dù là đã sớm hiểu rõ vấn đề này, nhưng giờ này khắc này thấy cô một bộ dáng lười biếng mệt mỏi, giống như không muốn nhìn thấy thiếu niên thêm một cái nào nữa.

Trái tim thiếu niên xẹt qua một tia đau đớn bén nhọn.

Trong nội tâm càng đau đớn, thì lúm đồng tiền trên dung nhan tinh xảo tuần mỹ lại càng kinh diễm như lửa đốt.

Giống như đào hoa đua nở, cực hạn nở rộ sáng rực, nhẹ nhàng nói với Phong Hoa.

"Chị sẽ không cho rằng, em chỉ muốn chị ngoan ngoãn ở trong phòng, để rồi... Lại giống như con nhím cự tuyệt em tới gần đi?"

Phong Hoa không nói gì.

Trên mặt gần như là thần sắc hờ hững, viết bốn chữ:

Bằng không thì sao?

Hứa Khả bỗng nhiên nở nụ cười.

"Hôm nay em muốn ngủ ở nơi này..."

Thấy sắc mặt cô gái biến hóa, hần nhếch môi tạo thành độ cong diêm dúa ác liệt, ngữ điệu giống như cô ý không đếm xỉa tới biểu cảm của cô.

Nhẹ nhàng, để lại một câu nói không cho phép cự tuyệt.

"Không chỉ là hôm nay, về sau em đều phải ngủ ở nơi này."

"..."

Thật sự là ác liệt a.

Trầm muốn đánh chết hần, có được không?

Để không phải kiểm cũi ba năm thiêu một giờ, Phong Hoa nhin xuống xúc động muốn đánh chết nam sủng nhà cô, tận lực giả bộ thành bộ dáng ần nhẫn, nói: "... Vậy để tôi đi phòng khác."

Vừa mới muốn xuống giường, chuông lục lạc cuối giường liền nhẹ nhàng vang lên, giống như đang cười nhạo hành động của cô.

"..."

"Em nói, hôm nay em muốn ngủ ở nơi này... Cùng với chị."

Thiếu niên hững hờ nở nụ cười, nhếch môi làm tăng thêm vài phần xinh đẹp mà ác liệt, kéo dài âm thanh, ngữ điệu khinh mạn.

Nói xong, hần giờ tay bắt đầu cởi quần áo.

Ngón tay trắng nõn linh hoạt chậm rãi cởi bỏ áo sơ mi đen tựa như đôi cánh trên thân thể hần.

Áo sơ mi rơi xuống trước mắt Phong Hoa, lộ ra lồng ngực trắng cùng thân thể đẹp đẽ.

Trong lòng Phong Hoa huyết sáo.

Hai năm không thấy, dáng người nam sủng nhà cô thật sự là càng ngày càng đẹp hơn rồi.

Trên mặt lại phải làm bộ có chút kinh hãi, thân thể đơn bạc ngồi ở trên giường hốt hoảng rút về phía sau.

Cô vừa co rúm lại vừa chất vấn.

"Cậu muốn làm gì?"

"... Yên tâm, chỉ đơn thuần là ngủ mà thôi. Không phải như chị nghĩ đâu".

Sau khi cười nói xong câu đó, thiếu niên không đếm xỉa quay người đi vào phòng tắm.

Tại lúc Hứa Khả xoay người, Phong Hoa trông thấy rất rõ ——

Trên chiếc lưng tinh xảo lại lộ ra vô số vết roi, vắt ngang giao thoa, tựa như nanh vuốt dữ tợn phá hủy mỹ cảm.

... Xảy ra chuyện gì vậy?

Trong ánh mắt lãnh diễm của Phong Hoa lưu chuyển một phần kinh ngạc.

...

Phong Hoa nằm trong bồn tắm có ngâm tinh dầu, hồi tưởng lại một màn kia.

Phía sau Hứa Khả là những vết roi, thoát nhìn đã có chút lâu, chẳng lẽ là....

Là Hứa phụ Hứa mẫu làm vào hai năm trước?

Ánh mắt hơi sâu.

Đôi mắt lơ đãng thoáng nhìn xích ngân sắc ở mắt cá chân.

Đáy lòng vọt lên cái gì, lập tức giống như thủy triều rút đi.

Chỉ còn lại có bình tĩnh không bị lay động.

Đầu ngón tay khẽ chạm bên bờn tấm một hồi.

Phong Hoa hững hờ đứng dậy, tiếng nước "Rầm rầm ——" một tiếng, một thanh âm lười biếng mềm mại truyền đến.

"Tấu chương của trẫm có thể cho hấn phát hiện được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 79

Hứa Khả ở trong ngăn kéo tìm được đồ vật mà cô gái muốn giấu đi.

Đó là một cuốn nhật ký.

Ngón tay thon dài cầm lấy nó, lông mày chớp chớp.

... Còn có mật mã.

Cũng may, mật mã của quyển nhật ký không có công năng nhấn sai nhiều lần sẽ bị khóa, hấn có thể có rất nhiều thời gian để chậm rãi nghiên cứu.

Nhìn lên nhật ký không phải sự việc về vang cổ nào, nhưng mà thời điểm nhìn thấy quyển nhật ký này, Hứa Khả có một loại trực giác nhạy cảm gần như kinh người ——

Có lẽ, trong này cất giấu bí mật... Vì sao người kia lạnh nhạt với hấn như vậy.

Bây giờ, dù là chỉ có một tia cơ hội cực kỳ bé nhỏ làm người kia hồi tâm chuyển ý, hấn đều sẽ nắm chặt.

Dù cho vi phạm đạo đức thì như thế nào?

Cái thứ đạo đức, tại thời điểm hấn thích cô thì đã sớm bị hấn vứt bỏ nha.

Mật mã gồm sáu số.

Thiếu niên từng cái từng cái nhấn thử.

Loại mật mã này, bình thường đều là sinh nhật hoặc ngày kỷ niệm nào đó.

... Không đúng.

... Không đúng.

... Còn chưa đúng.

Môi, có chút nhếch.

Đầu ngón tay xinh đẹp trên quyển nhật ký này, lại ngậm lấy một tia bức bối.

Giống như sự kiên nhẫn đã đạt đến cực hạn.

Mật mã, sẽ là gì chứ?

Hứa Khả bỗng nhiên nghĩ đến, có thể hay không là...

Chợt, hắn không khỏi hơi cười cợt.

Vì cái ý tưởng buồn cười của chính mình.

—— làm sao có thể?

Tuy rằng trong nội tâm nhẹ nhàng trào phúng châm biếm, nhưng ngón tay của thiếu niên cũng rất thành thật, ôm trong lòng một tia yếu ớt chờ mong, nhấn từng con số trên quyển nhật ký...

"Rắc rắc —— "

Quyển nhật ký được mở ra.

Bàn tay của thiếu niên, không thể ức chế bắt đầu run rẩy...

Vì cái gì?

Không phải cô chán ghét hắn, chán ghét đến mức nhìn nhiều thêm một chút cũng không muốn sao?

Vì cái gì cô lại dùng sinh nhật của hắn làm mật mã?

Trong con mắt đẹp của Hứa Khả hiện lên một tia cuồng hỉ, chợt chậm rãi trầm tĩnh lại.

Có lẽ, đáp án đang ở bên trong ——

Đầu ngón tay nhẹ nhàng mở ra một tờ.

...

Cùng lúc đó, cửa phòng tắm khe khẽ mở ra.

"Hứa Khả!"

Lúc thiếu niên mở ra tờ thứ nhất, còn không tới kịp nhìn lên, lại bị tiếng của cô gái rầy la, ngăn lại động tác của hắn.

Lắng nghe kĩ thì trong thanh âm ngấm lấy một tia khó nói lên lời cùng kinh hoàng.

Thật giống như nỗi sợ cực độ khi bí mật lớn nhất của chính mình, sẽ bị bại lộ trước mặt người khác.

Cô gái ngay cả áo ngủ trên người cũng không kịp mặc, đi chân trần chạy đến trước mặt hắn, trên khuôn mặt tinh xảo lãnh diễm mang theo một vẻ khẩn trương, phát ra mệnh lệnh ra vẻ trấn định:

"Đem quyển nhật ký trả lại cho tôi!"

"Không."

Thấy biểu hiện của Phong Hoa, Hứa Khả càng xác định, trong này có bí mật gì đó mà hắn không biết.

Nhẹ nhàng nhả ra một chữ, kiên định cự tuyệt.

Ngón tay cố ý xoa xoa quyển nhật ký, hướng Phong Hoa lộ ra một nụ cười bất hảo.

"Chỉ đến cùng cất giấu bí mật gì đây? Trong này sẽ có đáp án hay không..."

Nói xong, Hứa Khả một bên vừa nhìn Phong Hoa, một bên cố ý chậm rãi mở ra nhật ký...

Phong Hoa đột nhiên vươn tay, lấy góc độ xảo trá bắt được cánh tay thiếu niên, sau đó thuận thế đem cả người hắn đè xuống giường lớn.

Người cô cũng ngồi bên trên thân thể Hứa Khả.

Mập mờ, lãnh diễm, mỉa mai, xinh đẹp.

"Ngủ một đêm, rồi đem nhật ký trả lại cho tôi."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 80

Thiếu niên cũng không gãy giữa, nhìn cô gái cười ở trên người mình, thần sắc dứt khoát giống như được ăn cả ngã về không, trong đôi mắt không có chút sắc thái nào.

Môi của hắn, cũng bỗng nhiên khê cong.

"Có thể làm cho chị... Ân, biểu lộ thấy chết không từ mà nói ra những lời này, đồ vật này ngược lại quan trọng vượt quá sức tưởng tượng của em."

Hứa Khả vừa nhẹ nhàng nói, vừa đem gương mặt khê biến sắc của cô gái thu vào đáy mắt.

"Bất quá làm sao bây giờ đây..."

Thanh âm tươi đẹp tận lực kéo dài, ngữ điệu giống như hừng hờ nghiền ngẫm, ở sâu trong đó lại như cất giấu sự tối nghĩa không rõ.

"Chị, em muốn. Đồ vật trong này, em cũng..."

Một chữ "muốn" còn chưa nói ra khỏi miệng.

Phong Hoa níu lấy áo ngủ màu đen của thiếu niên, cúi người hôn lên môi của hắn, đem lời hắn nói nuốt lại...

Giờ khắc này, thiếu niên hoàn toàn quên luôn việc mình muốn tìm hiểu bí mật mà cô giấu rồi cuộc là gì.

Chỉ với một cái hôn chủ động, lại khiến tâm trí hắn bị đánh toi bời, quân lính tan rã...

Bị hương vị cùng kỹ xảo lãnh diễm trẻ trung của người ở trên dụ dỗ.

Vô thức buông ra quyền nhật ký, đưa tay chế trụ mái tóc đen nhánh của cô gái, đảo khách thành chủ làm nụ hôn trở nên sâu hơn...

Mập mờ như lửa.

Ứng đối trường hợp như vậy, cho dù là nữ hoàng đệ hạ cũng không hề có lực chống lại nha.

Để không bị triệt để trầm luân trong vòng xoáy này, Phong Hoa rút ra một tia lý trí tỉnh táo ——

"Tấu chương của trẫm nhớ cất kỹ."

"Kế tiếp sẽ có hình ảnh không thích hợp với thiếu nhi, người lẫn đến góc tường vẽ vòng tròn đi."

"..."

Hệ thống còn muốn ở bên cạnh chỉ đạo nữ hoàng đệ hạ ngây thơ những tư thế gì đó đây.

Còn có, đệ hạ, kỳ thật thái giám tổng quản có thể đứng ngoài quan sát ghi chép, nhắc nhở người không cần túng dục quá độ!

Hệ - thái giám tổng quản - Thống cũng không dám làm phản ý chỉ của nữ hoàng đệ hạ, cuối cùng cũng chỉ có thể anh anh anh cắn khăn tay nhỏ, ủy khuất cáo lui:

"... Vâng."

...

Cuối cùng không còn ai quấy rầy.

Phong Hoa đầu ngón tay một đường đi xuống...

Nghe được thiếu niên có chút kêu lên một tiếng buồn bực, giống như hắn bị tàn thuốc làm bỏng vậy, cô liền buông tay ra ——

Một bàn tay thon dài cầm chặt cổ tay của cô, ngăn trở hành động của cô.

"Chị..." Thiếu niên thấp giọng nói, dứt khoát mà kinh tâm: "Cứ coi như chị hiện tại hối hận, em cũng không cho phép."

Không có một người nào huyết khí phương cương bị người con gái trong lòng trêu chọc như vậy mà còn có thể thờ ơ.

Hắn, không là Thánh Nhân.

Cô gái không nói gì, chỉ đem vài lọn tóc bên mặt vắt ra đằng sau vành tai tinh xảo.

Sau đó có chút cúi người cời áo tắm màu trắng ra, lộ ra bầu ngực trắng nõn, chiếc áo tắm roi xuống đủ để khiến trái tim của hắn hòa tan theo luôn.

Mười phần trâu chọc, trẻ trung mà xinh đẹp, lãnh diễm mà mị hoặc.

Phong Hoa đưa tay "Xoẹt ——" một tiếng.

Giật ra áo ngủ trên người thiếu niên, đương tay tùy ý ném xuống đất.

Xiêm y một đen một trắng không tiếng động rơi xuống mặt đất, che đậy kín cảnh kiều diễm ban đêm.

Cuối cùng...

Lông mày nhỏ nhắn của cô gái nhẹ nhàng nhú lại, môi hồng răng trắng không khỏi vô thức phát ra một tiếng uyển chuyển: "Khả Khả..."

- -----

Vâng, và còn 5 chương + 2 phần ngoại truyện là end thế giới 1!!!!

Cảm giác thật dài.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 81

Cô gái với tóc dài đen nhánh mềm mại như tơ lụa, tùy ý rơi là tả ở giữa cánh tay hắn.

Mi tâm nhàn nhạt một môi, đuôi mắt vẽ ra một vòng ẩn tình diễm sắc.

Tóc đen hồng nhan, khuynh thành tuyệt diễm.

Tình nhân trong mắt hóa Tây Thi, ít nhất giờ khắc này trong mắt Hứa Khả——

Bên ngoài cửa sổ là đêm tối đậm đặc đến mức tận cùng, hơi gió nhàn nhạt lạnh lạnh thổi vào, hắn dịu dàng gói đầu cô gái lên cánh tay hắn, nằm trong ngực hắn.

Hứa Khả cảm thấy trên đời này cũng không có chuyện nào có thể tốt hơn chuyện này, trên đời này cũng không có người nào có thể đẹp hơn so với cô.

Thiếu niên khẽ xoa mái tóc mát rượi của cô gái, nhin không được cúi đầu hôn xuống.

Cũng không dám hôn lông mày, mắt, môi của cô...

Sợ một khi va chạm vào da thịt mềm mại kia, liền không nhin được lưu lại ấn ký để công khai chủ quyền của mình.

Mà trái tim của cô, không chịu nổi sự vận động kịch liệt như vậy.

Vì thương tiếc cố kỵ đến thân thể của cô, hắn chỉ làm một lần nhưng vẫn chưa chấm dứt thỏa mãn.

Dù là như vậy, đến thời điểm cuối cùng, cô lại hôn mê bất tỉnh.

Nhớ tới hình ảnh cô gái lớn mật lãnh diễm muốn làm chủ đạo, lại không tiền đồ ngắt đi dưới thân hắn, trong đôi mắt thiếu niên khẽ chứa lưu quang, không khỏi khẽ cong môi.

Đưa tay, sờ lên khóe môi có chút nhếch, hỏi mình:

Rõ ràng không hề thỏa thích tận hứng, vì sao lúc này lại cảm thấy hết sức... Sung sướng cùng an bình đây?

Đáp án này ——

Hứa Khả nhìn gương mặt nhỏ nhắn của cô gái chứa nhặt xuân ý một mồi, lướt lên một tia lười biếng phong tình.

Trong nội tâm đã đúng.

Về phần nhặt ký gì đó, sớm đã bị hất ném ra sau đầu.

Người mà hấn luôn tâm tâm niệm niệm, giờ đã có được, đang ở trong ngực hấn.

Còn những việc khác, giống như trong nháy mắt liền đã trở nên không quan trọng nữa rồi...

Thiếu niên trước khi đi ngủ, ngoại trừ ở trong đầu tiếc nuôi nghĩ: "Lúc nào làm thêm một lần nữa thì tốt rồi..." Thì không hề có bất kì hành động gì khác.

Hấn cố đè xuống cảm giác trong thân thể đang ngo ngoe rục rịch.

Thiếu niên cong ngoặt môi, nhẹ nhàng nói:

"Chị, ngủ ngon."

-

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 95!]

Phong Hoa tỉnh lại, toàn thân cao thấp không có chỗ nào mà không bủn rủn đau đớn, đến cả ngón tay cũng mềm đi...

Dùng một câu nói để hình dung trong 《 Tổng giám đốc 7 đêm cùng tình nhân 》 thì chính là ——

Toàn thân giống như bị xe tải lớn nghiền nát...

Xe tải lớn... Nghiền nát...

Phong Hoa lúc đọc đến câu này, cảm thấy miêu tả quá mức khoa trương, đổi lại là ở trên người mình, mới phát hiện ——

Cái điều này không có chút nào khoa trương hết!

Không nhận được muốn chửi một câu cảm thán!

Kỳ thật, điều này cũng không thể hoàn toàn trách em trai Hứa Khả nha, đều là do tư thế gây họa.

Ai kêu lần đầu tiên của nữ hoàng bệ hạ, lại là một tư thế nữ trên nam dưới có tính khiêu chiến cao như thế đây?

Cường thế quá cũng không tốt, nhất định ăn đủ khổ.

Bất quá, vì độ thiện cảm dâng lên, thoáng cho Phong Hoa một chút an ủi.

Phải là như thế này mới đúng ——

Ha ha.

Trẫm đã chủ động sủng hạnh ngươi rồi, ngươi vẫn dám thờ ơ với trẫm! Tin hay không kéo ngươi ra ngoài ban thưởng một trượng?!

"Sáng sớm tốt lành nha, chị..." Thiếu niên có chút cúi đầu, từ phía sau hôn bả vai sáng bóng của cô gái, hôn đến mức thân thể cô nhạy cảm co rúm lại.

Hấn không khỏi khẽ cười.

Âm thanh lười biếng mà mất tiếng, mang theo một tia gọi cảm kinh tâm chí mạng.

Đối với hấn mà nói, điều tốt nhất trên đời chính là ——

Khi đi ngủ thì cô ở bên, lúc tỉnh lại thì cô vẫn còn ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 82

Nghĩ tới đây, Hứa Khả không kìm hãm được cúi đầu, hôn lên một chỗ da thịt kiêu nhuyển như bông hoa óng ánh...

Đầu ngón tay Phong Hoa chống đỡ lồng ngực bóng loáng như ngọc của thiếu niên, từ cánh tay hấn lui ra sau một chút, ngăn cản hấn thân mật cùng cô.

Mặt mày lười biếng nhìn đối phương, có một loại gần như kinh tâm lãnh diễm.

Hứa Khả nghiêng nghiêng đầu, giống như không hiểu "Hả?" Một tiếng.

Có chút không rõ Phong Hoa vì sao kháng cự hành động của hấn.

Bọn họ không phải đêm qua đã... Làm được rồi sao?

Cô rất nhiệt tình, không giống khách sáo, hấn có thể cảm giác được.

Hứa Khả suy nghĩ một chút, đột nhiên tự trách, trên dung nhan tuấn mỹ lướt lên một tia ảo não:

"Chị, có phải..... Thân thể không thoải mái ở đâu không, đều tại em..."

"Hứa Khả."

Phong Hoa âm thanh mát lạnh, dứt khoát cắt ngang hấn mà nói.

Sau rồi lời nói tiếp theo phát ra, đem tâm tình của thiếu niên như bị giẫm nát thành bùn.

"Tối hôm qua, chỉ là một trận giao dịch mà thôi. Sáng nay tỉnh lại, liền không cần tiếp tục giả bộ nữa đi."

"Cậu chưa hấn đã thật lòng yêu tôi, có lẽ là cảm thấy mới mẻ kích thích nhất thời, có lẽ là do hai năm trước bị cha mẹ tôi ngăn cản khiến cậu không cam lòng, cho nên cậu mới chấp nhất với tôi như vậy."

"Ngủ cũng đã ngủ rồi, thả cha mẹ tôi ra đi."

Một câu cuối cùng rơi xuống.

Hứa Khả cứng ngắc tại chỗ.

Phong Hoa ngữ điệu mềm mại khinh mạn, nói ra mỗi chữ mỗi câu, đều tuần hoàn xoay quanh ở trong đầu hấn.

- - Tối hôm qua, bất quá chỉ là một cuộc giao dịch mà thôi.

- - Không cần phải tiếp tục giả bộ.

- - Cậu chưa hấn đã thật lòng yêu tôi, chẳng qua là cảm thấy mới mẻ kích thích nhất thời.

...

Còn có.

- - thả cha mẹ tôi ra.

Từng chữ rõ nét, khắc sâu trong đầu.

Hóa ra...

Cô chỉ coi đây là một cuộc giao dịch.

Hóa ra...

Cô đem trái tim hấn vứt bỏ như cây chổi che.

Hóa ra...

Cô chỉ là vì cha mẹ cô, không thể không kìm lại sự chán ghét... Để giao thân cho ta!

Mỗi câu kia, thật sâu làm đau nhói lòng của hấn.

Thiếu niên bỗng nhiên cười rộ lên.

Bộ đáng đều là cười nhạo châm chọc chính mình.

Càng là tan nát cõi lòng, hần càng cười đến tuyệt sắc kinh diễm.

Đã vậy, trong ánh mắt đều tràn ngập ánh sáng đậm máu đỏ sậm..

"Đúng vậy a, giao dịch."

Ngữ điệu kéo dài, lộ ra một tia vỡ nát tâm can.

"Nếu như tối hôm qua chẳng qua là giao dịch, như vậy nếu tôi không nhớ lầm, chị không phải chỉ nói là "Ngủ một đêm đem nhật ký trả lại chị" sao?"

"Thà phụ mẫu chị ra, chị lại lấy cái gì để trao đổi đây?"

"..."

Phong Hoa mấp máy môi.

Không nghĩ tới ngược lại bị phản kích.

Ai, thất sách, thất sách.

Cô gái nhăn lông mày, thân thể mềm mại nghiêng tới, chủ động hôn lên môi thiếu niên...

Môi cong lên một độ cong châm biếm, cũng rất nhanh đảo khách thành chủ...

Dù cho cô chỉ là tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, dù cho cô chỉ là giả bộ thật tình...

Thì hần, vẫn muốn.

Ai kêu tôi thích chị đây?

Chị.

-

Lần nữa tỉnh lại, bên ngoài cửa sổ nhuộm lên ánh chiều tà màu đỏ tươi.

Màu sắc rực rỡ của ánh hoàng hôn, giống như hộp phấn giai nhân không cẩn thận bị vương vãi ra, đem chân trời nhuộm lên sắc màu tươi đẹp.

Lần này, thân thể Phong Hoa chỉ có chút bủn rủn.

Cô chuẩn bị xuống giường, lại phát hiện chuông lục lạc cuối giường không vang lên.

... Hứa Khả mở dây xích cho cô rồi?

Lúc này, cửa bị mở ra --

Từng nữ hầu đã hầu hạ cô tại nước Pháp trong hai năm đi đến.

"Đại tiểu thư, cô tỉnh rồi! Nhà thiết kế thời trang cùng thợ trang điểm đang chờ ở bên ngoài, để chúng tôi hầu hạ cô rửa mặt!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 83

... Thợ trang điểm và nhà thiết kế?

Phong Hoa còn chưa kịp hỏi, đã bị mấy nữ nhân đẩy mạnh vào phòng tắm.

Hầu hạ cô chuẩn bị sửa tắm, mát xa cho cô, rồi lại đưa đến phòng hóa trang.

Cũng may nữ hoàng bề hạ là người được hầu hạ đã quen, coi như là bị nữ hầu nhìn thấy thân thể, cũng sẽ không thất kính.

Không biết có phải hay không là được tận lực căn dặn, lúc nữ hầu hầu hạ cô rửa mặt, không có biểu hiện một tia kinh ngạc khi nhìn thấy thân thể trắng muốt của cô có dấu vết mập mờ.

Thoáng như có mắt không trông.

Bên trong phòng hóa trang, có một đội hình chuyên nghiệp cực hạn đang tĩnh tâm chờ đợi nữ vương mà bọn họ sắp phải phục vụ.

Phong Hoa không biết Hứa Khả định làm gì, bất động thanh sắc ngồi xuống trước gương trang điểm, để cho từng người trang điểm cho cô...

Thay đổi một bộ váy trắng lụa dài điểm tuyết mấy khối kim cương lấp loè, hoa mỹ mà thuần túy.

Phối hợp thêm giày cao gót màu vàng nhạt, tóc dài đen nhánh hơi xoắn lại.

Nhìn qua mỹ nhân trong gương, hô hấp Phong Hoa hơi tắc nghẽn, trong chớp mắt có một loại cảm giác kinh diễm chính bản thân mình.

"Chị rất đẹp."

Trong gương, chẳng biết lúc nào có một đạo thân ảnh xuất hiện.

Hứa Khả ăn mặc một bộ áo bành tô màu đen, nhẹ nhàng đứng phía sau, cúi người nói bên tai Phong Hoa.

"Hứa Khả, rốt cuộc cậu muốn làm gì."

Phong Hoa từ trong gương nhìn đôi mắt của thiếu niên, nhẹ giọng chất vấn.

Thiếu niên đối với thái độ lạnh lùng của cô đã tập mãi thành thói quen, chẳng qua chỉ nhếch môi cười cười: "Suýt. Trước chờ một chút, không cần nói".

Nói xong, ngón tay thon dài tự như đang làm ảo thuật, không biết từ đâu móc ra một cái vòng cổ kim cương sáng chói.

Bàn tay hơi nâng lên, gạt ra mái tóc đen hơi xoắn sau lưng, tự mình đeo lên cho cô gái.

Một đạo ánh sáng lóa mắt của kim cương tỏa ra trước chiếc cổ nhỏ nhắn.

"Tốt rồi, có thể che lại được." Hứa Khả có chút cong môi, trong giọng nói có một loại ý vị đại công cáo thành.

Che khuất...

Phong Hoa lúc này mới ý thức được hẳn nói cái gì ——

Giữa cổ cô, trên xương quai xanh... Tất cả đều là ấn ký hẳn lưu lại, màu sắc đỏ tươi mà thâm sâu.

Vị chuyên gia trang điểm vừa nãy dùng ánh mắt treu tức thoa lên cho cô một loại phấn để che khuất, tuy nhiên cũng chỉ che được dấu vết mờ mờ.

Dưới lễ phục, còn có thêm nữa.

Bất quá trên người Hứa Khả...

Cô cũng đã lưu lại cũng không ít là được.

Sớm biết như vậy, đêm qua nên lưu lại trên mặt hẳn...

"Đi, đi xuống đi."

Thiếu niên hững hờ thay Phong Hoa đem sửa sang tóc dài xong, nhàn nhạt thu tay lại, quay người xuống lầu trước.

Không biết Hứa Khả đang chơi trò gì, Phong Hoa đành phải nhấc lần váy dài, chịu đựng sự bứt rứt đau đớn giữa hai chân, không chịu yếu thế đuổi kịp.

Lúc đi đến cầu thang xoay tròn, giày cao gót thiếu chút nữa đập hụt, lao đảo ——

"Chị đây là đang yêu thương nhưng nhớ em sao?"

Đỉnh đầu truyền đến âm thanh hài hước, ngay sau đó Phong Hoa bị thiếu niên ôm ngang kiềng công chúa lên.

Tựa như mùa hè năm đó, trên con đường chạy vòng quanh thao trường tại Thánh Anh...

Phong Hoa mấy lần giãy giụa muốn xuống, bị thiếu niên cắn lỗ tai cảnh cáo:

"Chị cảm thấy là bị em ôm xuống lâu mất mặt hơn, hay là ngã xuống trước mặt người khác mất mặt hơn?"

Phong Hoa: "..."

Ngay lập tức liền ngừng giãy dụa.

Trầm ở im là được rồi, đi nhanh đi.

Thiếu niên ôm cô gái từng bước xuống lầu, đi vào tiệc tối hoành tráng, xa hoa.

"Hứa thiếu gia tới."

"Hứa thiếu gia."

"Hứa thiếu gia sinh nhật vui vẻ, lễ vật đã dâng, có chút quà mọn mong ngài đừng để ý..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 84

Hóa ra, hôm nay đúng là sinh nhật Hứa Khả?

Ở đây lần lượt từng gương mặt một, vào hai năm trước tại tiệc sinh nhật đều Phong Hoa đã từng thấy qua.

Nhân vật nổi tiếng, y hươu tán ánh có chút rụt rè hướng vị công tử trẻ tuổi này nói chuyện, hoặc bất động thanh sắc hoặc không che giấu nịnh nọt.

Không có bởi vì Hứa Khả trẻ tuổi, không có bởi vì hắn trong ngực ôm một cô gái, liền thái độ khinh mạn lười biếng nửa phần.

Chớ nhìn bọn họ xưng hô không thay đổi, vẫn gọi là Hứa thiếu gia, nhưng vị Hứa thiếu gia này thế nhưng không còn giống ngày xưa nữa rồi.

Hứa Khả nắm quyền Hứa gia, giới kinh doanh Phong thành trong hai năm qua đều là gió tanh huyết vũ rung chuyển, gần đây mới dần dần bình thường trở lại.

Hứa thị lúc này đây, không phải là Hứa thị như lúc đầu.

Thương nghiệp đế quốc cường thịnh này đã là thiên hạ của Hứa Khả.

Hắn mở ra thịnh yến, nhân vật quý tộc nổi tiếng lập tức chạy đến chúc mừng.

Về phần người thua làm giặc Hứa phụ Hứa mẫu, ai lại đi quan tâm chứ?

So với thiếu niên trong tiệc sinh nhật hai năm trước, hắn hôm nay quả nhiên là khác nhau một trời một vực rồi.

Trong lòng Phong Hoa quay đi quay lại trăm ngàn lần, thật tình không biết mình cũng đã trở thành tiêu điểm trong mắt người khác.

"Ồ, Hứa thiếu gia ôm một cô gái trong ngực."

"Đó là ai vậy? Chẳng lẽ là bạn gái Hứa thiếu gia?"

"Nhìn lễ phục trên người cô bé kia xinh đẹp lại hoa lệ, sẽ không phải là..."

"Hôm nay tuyên bố đính hôn chứ?"

Đám thiên kim ăn mặc đẹp lập tức tan nát cõi lòng.

Phong Hoa chỉ lộ mặt ở trên yến hội hai năm trước, lại ở cái nơi phồn hoa dễ dàng mê loạn mắt người này, thẳng đến khi tối tiệc chấm dứt một khắc, đều không ai nhận ra cô đã rời khỏi.

Ngược lại có không ít thiên kim hào môn âm thầm tiến lên, đi tới trước mặt Phong Hoa như vô tình cố ý nghe ngóng, hỏi cô có thân phận gì, cùng Hứa

Khả thiếu gia có quan hệ gì, vì cái gì được Hứa Khả thiếu gia ôm từ trên lầu đi xuống...

Phiền phức vô cùng.

Trên yến hội cũng không có tuyên bố đính hôn như trong tưởng tượng, Hứa Khả thậm chí đều chưa từng đề cập đến thân phận của cô.

Lần này, dù là nữ hoàng bề hạ tài trí có một không hai, cũng không hiểu rõ Hứa Khả đến cùng muốn làm gì.

Náo nhiệt tản đi.

Phong Hoa bị Hứa Khả cầm chặt cổ tay, "Chị, nấu cho em tô mì đi."

Không đợi Phong Hoa cự tuyệt, thiếu niên cong ngoặt môi, âm thanh mềm mại như hoa tươi:

"Tin tưởng em, nếu cự tuyệt, chị nhất định sẽ phải hối hận."

"..."

Phong Hoa mặt mày bất động, chỉ dùng giọng ra lệnh nói hai chữ: "Buông tay."

Thiếu niên yên lặng buông tay, ánh sáng lung linh trong xinh đẹp đôi mắt nhanh chóng ảm đạm xuống...

Một giây sau.

Ánh sáng một lần nữa chiếu đến!

Phong Hoa đi vào phòng bếp ——

Nếu như cự tuyệt thì kết quả sẽ toàn toàn ngược lại.

Tại sinh nhật thiếu niên lại tiếc rẻ nấu một tô mì, không khỏi sẽ làm hắn cảm giác được cô quá mức lạnh lùng vô tình.

Còn có một nguyên nhân khác...

Cô cũng đói bụng.

Hơn 10 phút sau về sau, Phong Hoa bung hai tô mì đi ra.

Cùng hai năm trước...

Giống nhau như đúc.

Hứa Khả không nói gì, chỉ yên lặng cầm lấy chiếc đũa.

Hắn ăn xong, không còn một chút dư thừa.

Hứa Khả ngẩng đầu, mặt mày tinh xảo dưới ánh đèn thủy tinh tạo nên hào quang loá mắt.

"Lại nói tiếp, hôm nay cũng là sinh nhật chị, đã như vậy... Em sẽ tặng cho chị ba lễ vật đi."

Phong Hoa hững hờ nghe.

"Thứ nhất, cha mẹ của người em đã cho người đem thả ra rồi."

"Thứ hai, chị có thể tự do ra vào ngôi nhà này."

... Còn thứ ba?

Thiếu niên chậm chạp không mở miệng, Phong Hoa không khỏi nhìn về phía hắn.

Chỉ thấy Hứa Khả có chút ngoặt môi cười cười, chỉ chỉ chính mình:

"... Em."

Em đem bản thân tặng cho chị, được chứ?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 85

Không biết xấu hổ.

Dù đẹp mắt cô cũng không cần.

Nữ hoàng bộ hạ: Trẫm chính là lãnh khốc, tàn nhẫn, vô tình như vậy.

Sự thật chứng minh, quá mức lãnh khốc vô tình là phải nhận báo ứng ——

"Chị có muốn nhận lấy hay không đây?"

Hứa Khả tư thái khí định thần nhân ngồi ở đối diện Phong Hoa, bên môi hoàn toàn vui vẻ, hững hờ hỏi.

Một bộ áo bành tô màu đen đã cởi, trên người chỉ mặc áo sơ mi trắng, cúc kim cương ở hai cổ tay áo đã cởi bỏ, cánh tay dưới đèn thủy tinh hiện ra lưu quang như ngọc...

Thanh âm kia so với dung nhan tuấn mỹ, càng thêm tươi đẹp động lòng người.

"Ba cái lễ vật, phải nhận lấy toàn bộ mới có thể, thiếu một thứ đều không được a."

"..."

Lời này, lại để cho nữ hoàng bộ hạ nhịn không được liếc mắt.

Dù sao người chính là phải đem mình đưa cho trẫm đúng không...

Trái tim, trong lúc đó đột nhiên đau lên.

Sắc mặt Phong Hoa đột nhiên hơi tái nhợt.

Bất quá hôm nay cô trang điểm, lại xưa nay cô luôn rất nhẫn nại, nhất thời không có lộ ra đầu mối.

Thiếu niên không có phát hiện, đắm chìm trong vui sướng vì được ăn mì trường thọ, tiếp tục nói:

"Còn có 10 giây thì sẽ sang ngày mai, chị cân nhắc đi, có muốn hay không đây?"

"Mười, chín, tám..."

Hứa Khả đếm lấy đếm ngược.

Có chút cong môi, mỗi lần hần nhẹ nhàng mỉm cười, trái tim Phong Hoa lại co rút kịch liệt thêm một phần.

Giống như là đang đếm ngược thời gian để kết thúc sinh mạng của cô...

Thần sắc mong đợi của thiếu niên trong tầm mắt dần dần trở nên mơ hồ mông lung...

Trên mặt cô cuối cùng cũng hiện lên một tia thần sắc thống khổ.

Cô đưa tay che ngực, há to miệng, không tiếng động: "Hứa Khả..."

Ở thời khắc ánh sáng trước mắt hoàn toàn tối xuống, điều cuối cùng cô nhìn thấy là mặt mày kinh hoàng của thiếu niên...

-

"Thực xin lỗi Hứa thiếu gia, Hứa Nặc tiểu thư có bệnh tim bẩm sinh, chuyện này chắc hẳn ngài đã biết rõ.

Sau 20 tuổi, trái tim của cô từng ngày bước vào giai đoạn suy kiệt, trừ phi có thể tìm được một trái tim khỏe mạnh để làm giải phẫu ghép tim.

Nếu không, sinh mạng ở mỗi phút mỗi giây đều sẽ là quá trình chạy về phía con đường tử vong mà thôi.

Mà Hứa Nặc tiểu thư có nhóm máu quá mức đặc thù, trên đời người có trái tim hợp với cô, càng không có mấy người.

Hứa Nặc tiểu thư lần này ngất xỉu, chỉ là một cái dấu hiệu, giải thích rõ ràng trái tim cô đã suy kiệt đến lợi hại, sau này loại tình huống này sẽ phát sinh thêm nhiều lần, không có bất kỳ biện pháp nào có thể ngăn cản.

Cho nên, kính xin ngài nén bi thương. Làm bạn thật tốt với cô, ở bên cô trong quãng thời gian cuối cùng này đi."

Lời của bác sĩ, chậm rãi quanh quẩn bên tai Hứa Khả.

Mỗi chữ mỗi câu đều nặng nề mà đập vào trái tim hần.

Hồ hấp hít thở không thông, kịch liệt đau đớn.

... Chị, trái tim của chị, lúc này đang đau đớn lắm đúng không?

Thiếu niên đứng bên ngoài phòng sản sóc đặc biệt, cách một khối thủy tinh trong suốt, nhìn vào người con gái trên giường bệnh ——

Mặt mày cô tái nhợt yếu ớt, miệng mũi đeo dưỡng khí, nhắm chặt hai mắt, tựa hồ như vĩnh viễn cũng sẽ không tỉnh lại.

Ngón tay trắng nõn thon dài, đặt trước thủy tinh, mỗi bút mỗi nét miêu tả gương mặt cô.

Ánh mắt hần thể hiện rõ sự thâm tình.

Từ lúc nào, cô đã trở nên yếu ớt như thế, thân ảnh hết sức nhỏ nhắn đơn bạc, hần lại không có nửa phản phát giác?

Hứa Khả, nguoi thật đáng chết!

Một quyền nặng nề mà nện ở trên tường, khớp xương xuất hiện vết máu đỏ tươi.

Hần đem cô giam cầm bên người, yêu cầu cô phải yêu hần, lại đem điều cơ bản nhất quên đi ——

Trái tim của cô, thân thể của cô liệu có thể chịu được? Hần lại đi áp đặt thứ gọi là tình yêu lên người cô?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 86: [TG1]: (hoàn)

—— Cậu chưa hần đã thật lòng yêu tôi, có lẽ là cảm thấy nhất thời mới mẽ kích thích, có lẽ là hai năm trước bị cha mẹ tôi ngăn cản khiến cậu không cam lòng..

Hứa Khả đột nhiên tự giễu cười.

Chị, chị nói không sai, em ở đâu xứng nói hai chữ yêu chị đâu chứ?

Cho tới nay, đối với chị chỉ là từng bước ép sát ——

Dùng dây xích giam cầm chị, lấy phụ mẫu uy hiếp chị..

Thân thể của chị chắc hần tự mình đã biết, trái tim dần dần suy kiệt sao có thể chịu được hoan hảo kịch liệt, đến cuối cùng..

Vẫn là lỗi của hần.

Trách hần bức bách thật chặt, trách hần ý chí quá yếu.

Thiếu niên dần thu hồi nắm đấm, không để ý khớp xương có vết máu, cuối cùng nhìn thoáng qua cô gái trên giường bệnh.

Rồi quay người rời đi.

Bác sĩ nói:

Không còn cách nào có thể ngăn cô rời xa hần mà đi, mong hần nén bi thương.

Sao có thể nén bi thương được đây?

Hắn không cách nào để cứu cô, chỉ có thể trông chờ sinh mệnh cô gái dần lui tàn, một mình hắn trôi giữa dòng thời gian dài đằng đẵng này.

Quãng đời còn lại quá dài.

Không có cô, một mình hắn phải chống đỡ như thế nào đây?

-

Hứa Khả trở lại Hứa Trạch, liên hệ với một người.

Sư huynh của hắn.

Chuyên gia Quốc tế nổi danh về khoa tim, Bạch Thánh Hằng.

Biết rõ Hứa Nặc có bệnh tim, hắn vẫn luôn có chú ý tin tức này, mà Bạch Thánh Hằng lại lợi hại nhất trong tất cả các bác sĩ khác.

Dùng phương thức liên lạc đặc thù, gửi tới Bạch Thánh Hằng một đạo gấp lệnh.

Trong lòng Hứa Khả vốn kinh hoàng, cuối cùng dần dần bình phục một chút.

Chị, em tìm tới cho chị thầy thuốc giỏi nhất trên thế giới, chị nhất định sẽ khỏe lại thôi.

Chờ chị khỏe lại...

Em sẽ dùng quãng đời còn lại để đền bù tổn thất cho chị, em sẽ học cách thích một người.

Mong chị ——

Nhất định phải cho em cơ hội này.

Được không nào?

Hứa Khả mở ngăn kéo, đem thứ di động chuyên dùng liên hệ với Bạch Thánh Hằng bỏ vào, lúc này lại có một đồ vật rơi xuống bên chân hắn.

Hắn xoay người nhặt lên, ánh mắt trong lúc lơ đãng thoáng nhìn bìa sách quen thuộc...

Ánh mắt đột nhiên ngưng tụ.

Nhật ký của cô.

Nếu là lúc trước, Hứa Khả nhất định phải mở ra, tìm ra sự thật, phải biết rõ vì sao Phong Hoa đối xử lạnh lùng với hắn như vậy.

Nhưng mà hôm nay, cái gì yêu hay không yêu, so với bệnh tình của cô, điều đó đã không còn quan trọng nữa rồi..

Nhưng, Hứa Khả quý thân xui khiến, lại mở ra bản nhật ký ——

Đến thị trấn nhỏ nước Pháp ngày thứ 32, đồng nghĩa với việc rời xa anh đã 32 ngày, em thật nhớ anh.

...

Ngày 365, một năm trôi qua, bác sĩ nói trái tim suy kiệt càng lúc càng nhanh, nếu không tìm được trái tim làm giải phẫu thì sẽ chết.

Mà nghe nói nếu thay tim thì sẽ ảnh hưởng đến trí nhớ của một người, nếu như làm giải phẫu, em có phải sẽ quên anh?

...

Thời gian qua đi 739 ngày, lần nữa gặp lại, tha thứ cho em đã không còn bao nhiêu thời gian, chỉ có thể giả bộ như vô tình lạnh lùng.

Về sau nhất định sẽ có một thiên sứ thay em yêu anh.

...

Một giọt nước mắt óng ánh nóng hổi im ắng rơi vào tờ cuối cùng, làm cho chữ viết thêm rõ nét hắc.

Trên đó viết:

Khả Khả, sinh nhật vui vẻ.

Bạch Thánh Hằng tới rất nhanh.

Tới phòng bệnh kiểm tra thân thể Phong Hoa thêm một lần nữa.

Sắc mặt hần ngưng trọng, đối với sắc mặt tiểu sư đệ đột nhiên tái nhợt xuống, trầm trọng lắc đầu.

"Thực xin lỗi, nếu như sớm trước hai năm, nói không chừng còn có thể..."

"Sư đệ, anh biết cậu rất yêu cô, bất quá..... hãy nén bi thương."

Đối mặt vận mệnh tàn khốc, cho dù là hoàng kim thánh thủ, cũng chỉ có thể vô lực...

Hứa Khả ngồi ở bên cạnh giường bệnh.

Đầu giường, một quyển nhật ký lẳng lặng nằm đó.

Quyển nhật ký giống như chủ nhân của nó, cũng đồng dạng lẳng yên không tiếng động nằm ở nơi đó.

"Chị, thực xin lỗi, anh đã xem qua nhật ký mà không có được sự đồng ý của em. Cũng đã biết bí mật mà em muốn giấu đi."

"Mỗi người đều nói anh phải nén bi thương, muốn anh phải đầu hàng vận mệnh, nhưng anh không muốn. Hai năm trước không như vậy, hai năm sau cũng sẽ không."

"Em không cần lo lắng, dù cho đổi một trái tim, em cũng sẽ không quên anh".

...

Nói xong,

Thiếu niên đứng dậy, cúi đầu xuống, đặt trước đôi môi tái nhợt của cô gái một nụ hôn nhẹ nhàng.

"Còn nữa, trong quãng đời còn lại không có anh, xin hãy nhớ rằng anh yêu em."

"Từng có một người tên Hứa Khả đã yêu em sâu đậm"

[Keng! Mục tiêu nhân vật Hứa Khả, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 100!]

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 87: Ngoại truyện: Hứa Khả

Người anh yêu nhất chính là em

Không một ai có thể mang em đi, kể cả cái chết.

Cho nên, xin đừng rời xa anh, nếu không....

Trái tim của anh sẽ ngừng đập.

- - Hứa Khả.

Năm mười tuổi, Hứa Khả sống ở cô nhi viện.

Thời điểm đó cô nhi viện Lam Ti không hề có sự xa hoa, rộng rãi như ngày hôm nay.

Trong trí nhớ, chỗ đó rất lộn xộn, bẩn đục, ẩm ướt, âm u.

Bọn nhỏ quần áo tả tơi, xanh xao vàng vọt, chỉ dựa vào một mình viện trưởng chống đỡ.

Thăng đến ngày nào đó, một cỗ xe màu đen quý báu sang trọng tới nơi này.

Hứa Khả vĩnh viễn nhớ rõ cái ngày đó.

Trong sân của cô nhi viện Lam Ti, duy nhất chỉ có một cây hoa anh đào nở rộ.

Phấn đẹp như mây, hoa rơi rục rờ.

Ngày xuân ánh mặt trời, tươi đẹp sáng rực.

Cảnh trí hết thấy đều đẹp giống như là từ manga đi ra, tràn đầy hương vị mộng ảo.

Trên xe, một đôi vợ chồng cùng một cô bé mặc váy công chúa màu hồng bông bênh đi xuống.

Đôi vợ chồng đó đẹp đẽ quý giá căng ngạo, thần thái cử chỉ lộ ra một cỗ cao cao tại thượng.

Bình thường viện trưởng hiền lành lại nghiêm túc, nhưng đối với vợ chồng trước mặt, lại khom người xuống, trong nụ cười mang theo một tia mà Hứa Khả mười tuổi lúc ấy còn chưa hoàn toàn hiểu được.

Thật lâu về sau, Hứa Khả mới biết được, cái đó gọi là -- hèn mọn nịnh nọt.

Đôi vợ chồng đó muốn thu dưỡng một đứa bé, sau đó quyền tặng cho cô nhi viện Lam Ti 500 vạn.

500 vạn, có lẽ đối với bọn họ mà nói thì không coi vào đâu, nhưng không nghĩ ngờ việc đó là cây cò cứu mạng cô nhi viện.

Viện trưởng không thể để mất cơ hội này, phải cẩn thận từng li từng tí, rất sợ hai vị quý nhân quay người rời đi.

Cô nhi viện Phong thành không chỉ một nơi, mà Lam Ti cũng không phải lựa chọn duy nhất đối với vợ chồng nhà này.

Ít nhất trong mắt người ngoài thì chính là như vậy.

Về sau Hứa Khả mới biết được, mục tiêu của đôi vợ chồng đó, từ đầu đến cuối cũng chỉ là hấn mà thôi.

Khi đã lấy được trái tim hấn, cho dù ở tòa thành thị này không một tiếng động chết đi, cũng sẽ không có ai để ý đến người xuất thân cô nhi viện như hấn.

Bất quá, lúc ấy, Hứa Khả thật không ngờ đối bọn họ lại chọn hấn.

Đứa trẻ mười tuổi đã có thể nhớ kỹ rất nhiều chuyện, có thậm chí tính cách đã định hình, bình thường gia đình thu dưỡng hài tử đều là muốn tuổi càng nhỏ càng tốt.

Huống chi, hấn đã từng được một gia đình thu dưỡng, không lâu sau lại bị trả về cô nhi viện, trong mắt người ngoài hấn là một đứa trẻ xui xẻo, tất nhiên chỉ có thể đứng từ xa mà trông.

Dù là, nguyên nhân hấn bị trả lại cũng không phải do hấn.

Nhưng mà, ai lại rảnh rỗi đi tìm chân tướng đây?

Tựa như người cũng không thể gọi đây được một kẻ đang giả bộ ngủ, dù cho sự thật được phơi bày, nhưng cũng sẽ không một ai tin tưởng.

Hài tử của cô nhi viện như đồ vật trôi nổi bất định, vận mệnh chưa bao giờ được tự mình quyết định.

Bị chọn trúng thu dưỡng, cũng như bị vứt bỏ, đều không phải do tự mình làm chủ.

Tuy rằng viện trưởng mẹ biết rõ quyết định của vợ chồng nhà đó, nhưng vẫn gọi hấn tới tới, cúi người ôn nhu nhẹ giọng hỏi:

"Hứa tiên sinh cùng Hứa phu nhân muốn thu dưỡng một đứa bé làm bạn với Hứa Nặc tiểu thư, bọn họ muốn chọn con. Con có nguyện ý theo chân bọn họ đến Hứa gia không?"

Không sai.

Đôi vợ chồng đó đúng là Hứa phụ cùng Hứa mẫu.

Cô bé mặc váy công chúa kia đúng là Hứa Nặc.

Hứa gia, tại Phong thành đại biểu cho quyền thế cùng địa vị, coi như là tiểu hài tử ba tuổi cũng biết đến.

Làm người của Hứa gia, cho dù chỉ là một con nuôi, vẫn là chuyện mà bao nhiêu người tha thiết ước mơ.

Chắc hấn trên đời này sẽ không có ai cự tuyệt chứ?

Nhìn khuôn mặt viện trưởng có chút già nua hiền hòa, đáy mắt bà chứa ánh sáng chờ mong...

Thiếu niên nho nhỏ lúc ấy đã lộ ra nhan sắc đẹp đẽ, lông mi dài nhọn nhẹ nhàng rủ xuống, nhẹ gật đầu.

Lúc đó, Hứa Khả không phải gọi là Hứa Khả.

Hắn cũng không biết, chỉ với một cái gật đầu, nhân sinh của hắn lại trở nên nghiêng trời lệch đất...

- ----

Lúc này.

Viện trưởng rất vui mừng, lập tức đưa hắn đến trước mặt Hứa phụ Hứa mẫu.

"Đến, mau gọi người. Về sau Hứa tiên sinh cùng Hứa phu nhân sẽ là cha mẹ của con rồi."

"Còn có Hứa Nặc tiểu thư, tuổi của con nhỏ hơn cô hai tuổi, phải gọi cô ấy một tiếng chị."

Hứa Khả nhu thuận nghe lời kêu một tiếng.

Giả bộ như không thấy vợ chồng hào phú cao cao tại thượng đó...

Trong đáy mắt họ nhìn hắn tràn đầy khinh miệt.

Hắn chậm rãi chuyển ánh mắt, nhìn cô bé xinh đẹp như búp bê, lộ ra một lúm đồng tiền xinh đẹp:

"Chị."

-

Trong ánh mắt hâm mộ của mọi người, tiểu thiếu niên ngồi trên chiếc xe xa hoa xe rời khỏi xóm nghèo cô nhi viện, đi tới vào sống ở "tòa thành" mà vô số người tha thiết.

Bỏ qua quá khứ, trăm đứt ký ức, hắn mang theo họ Hứa, được ban cho tên Hứa Khả.

Từ đó về sau, hắn cũng chỉ là Hứa Khả.

Quan sát nét mặt, giả cầm vờ điếc, coi như là bản năng bẩm sinh của mỗi đứa trẻ cô nhi viện.

Sau khi đến gia đình mới, vì khi còn bé đã từng bị vứt bỏ, hắn luôn cố gắng nhu thuận, cẩn thận từng li từng tí nịnh nọt.

Thế nhưng là, muốn làm như không thấy ánh mắt khinh thường của mọi người dành cho hắn, cũng không dễ dàng.

Bề ngoài cuộc sống hào phú xa hoa lộng lẫy, kì thực lại đen tối mịt mù đến từ bên trong.

Hứa Khả ban đầu không hiểu vì sao Hứa phụ Hứa mẫu chán ghét hắn nhưng vẫn muốn thu nuôi hắn.

Giống như hắn không hiểu đối với đôi vợ chồng luôn ân ái trong mắt người đời này, vì cái gì lại bằng mặt không bằng lòng.

Hứa gia, cao quý hoa lệ, mà tình thương thì chẳng có mấy.

Chủ nhân lạnh lùng bỏ qua, nhất định khiến bọn hạ nhân khinh mạn hắn.

Thiếu niên mon mót trẻ trung nhu thuận mỉm cười, yên lặng nhìn xuống.

Trong mắt Hứa Khả nơi đây chỉ là một lâu đài lạnh như băng, nếu như nói còn có một tia sắc thái khác, thì nhất định là Hứa Nặc không thể nghi ngờ.

Hứa Nặc với hắn khác nhau.

Với tư cách là đại tiểu thư của tập đoàn Hứa thị, là công chúa duy nhất ở nơi đây, bọn hạ nhân có thể bỏ qua hắn, cũng tuyệt không dám sơ suất với Hứa Nặc nửa phần.

Đãi ngộ khác nhau một trời một vực, trong lòng Hứa Khả lại không có một chút oán hận.

Hắn biết rõ vị trí của mình --

Nếu như không phải Hứa Nặc thiếu khuyết một người bạn chơi mà nói, hắn rất có khả năng còn ở cô nhi viện trải qua cuộc sống cơ cực, làm sao sẽ có được như ngày hôm nay?

Tuy rằng, khi đó Hứa Khả cũng không biết, vật chất thiếu thốn cùng tình cảm không có, đến cùng hắn sẽ phải chịu nhiều tổn thương.

Hắn đề nghị vẫn xuống đáy lòng, tận tâm tận lực diễn vai em trai với Hứa Nặc.

Tiểu công chúa cô đơn lớn lên tại lâu đài cổ tích mộng ảo, có chút không rành thế sự, thật sự dễ dụ.

Căn bản không cần Hứa Khả hao phí bao nhiêu tâm tư, Hứa Nặc dĩ nhiên lại coi hắn như em trai chân chính.

Thậm chí, lúc đám hạ nhân lại khinh thường hắn, sẽ có một âm thanh không có bao nhiêu lực sát thương quở trách những người kia, lời nói nhẹ nhàng nhỏ nhẹ nói cho bọn chúng rằng lần sau không được như vậy.

Hứa Nặc quá mức đơn thuần thiện lương, cô sao có thể biết rõ --

Cô ngoài sáng đối với Hứa Khả bảo vệ bao nhiêu, đến cuối cùng sẽ khiến những người kia sau lưng càng thêm điên cuồng phản công!

Hứa Nặc mắc bệnh tim bẩm sinh.

Hứa Khả khi đó không hiểu rõ hàm nghĩa về bệnh tim.

Chỉ biết là mỗi tháng cố định cô đều đi bệnh viện để kiểm tra.

Mà khi đó Hứa phụ Hứa mẫu thật lâu không lộ diện cũng sẽ xuất hiện đưa cô đi.

Hứa Khả còn nhớ rõ, có thời điểm, đám người hầu bị Hứa Nặc quở trách qua cho nên lòng mang oán hận, thừa dịp Hứa Nặc không có ở đây --

Biểu lộ hung tàn ác sát nhốt hắn vào thư phòng!

Thư phòng là cấm địa của Hứa trạch, ngoại trừ người hầu quét dọn, không cho phép bất luận kẻ nào tiến đến.

Hứa phụ Hứa mẫu mỗi lần trở về, thường thường đều đến thư phòng, nếu như bị họ phát hiện hắn tiến vào thư phòng..

Hậu quả không dám tưởng tượng.

Cho nên, ngoài cửa truyền tới bước chân Hứa phụ Hứa mẫu càng ngày càng gần, thiếu niên bị người hầu bỏ đói một ngày --

Bối rối đứng lên, cái khó ló cái khôn trốn vào trong tủ chén!

- - -

Xoáy chân một chút, cuộn lại thân thể, trong tủ chén tối tăm, nhỏ hẹp, oi bức.

Không dám phát ra một chút động tĩnh, liền dẫn đến hô hấp trở nên nặng nề.

Cẩn thận từng li từng tí ngừng thở, thần kinh thời khắc căng thẳng, sợ Hứa phụ Hứa mẫu sẽ đột nhiên đi tới đây và mở nó ra.

Tại loại tình hình khẩn trương trong bóng tối, các nơi giác quan đều được vô hạn phóng đại.

Có chút đè nén hô hấp, trái tim đập thình thịch, trong dạ dày cháy đói khát, còn có...

Lỡ tai có thể nghe câu chuyện bên ngoài rất rõ ràng.

Thanh âm Hứa phụ Hứa mẫu, xuyên thấu qua giá sách truyền vào một cách không chân thực, bị phong bế trong không gian chật hẹp, Hứa Khả nghe xong một rõ ràng --

"Thật vất vả tìm được một trái tim có thể xứng hình, bác sĩ Andre lại nói thân thể Nặc Nặc quá yếu, không thích hợp làm giải phẫu ghép tim."

Hứa Khả nhớ rõ đây là thanh âm Hứa mẫu, ưu nhã ung dung, trong giọng nói luôn lộ ra một cỗ vênh mặt hất hàm sai khiến.

Làm cho người khác sâu ấn tượng, nghe vào liền khó quên.

Hứa phụ thì là nho nhã ôn định hơn nhiều, "Nếu như bác sĩ Andre nói như vậy, thì thôi cứ bỏ đi."

Bình tĩnh đến mức...

Dường như hắn đối với mạng sống của con gái ruột Hứa Nặc này, có chút hững hờ tùy ý.

Thiếu niên trốn ở trong tủ chén ngay cả chân tay đều duỗi không thẳng, trong nội tâm hiện lên một tia đồng tình vì diệu đối với vị công chúa xinh đẹp ở

trong lâu đài kia.

Hóa ra.

Thoạt nhìn Hứa gia đại tiểu thư bội phần được thương yêu như vậy, cha của cô vậy mà đối với sinh tử của cô chỉ có thái độ thờ ơ.

Nhất thời, Hứa Khả sinh ra tâm tình đồng bệnh tương liên.

Nhưng mà, nội dung đối thoại kế tiếp của Hứa phụ Hứa mẫu, như là tàn nhẫn cho Hứa Khả một cái bạt tai, triệt để nát bấy thương cảm đối với Hứa Nặc --

"Ông nói nghe thật nhẹ nhàng, Nặc Nặc bệnh càng kéo dài, tôi càng sợ mất mặt, tóm lại con bé không phải miếng thịt từ trên người ông rơi xuống, ông đương nhiên sẽ không quan tâm tới sống chết của nó!"

"Bà nói cái gì đó, con bé chẳng lẽ cũng không phải nữ nhi ruột thịt của tôi sao?"

"Xùy. Ông cũng chỉ được cái miệng mà thôi! Cũng phải, tiểu tình nhân của ông ở bên ngoài còn rất nhiều, không thiếu người sanh con dưỡng cái cho ông, nhưng là tôi cũng chỉ một đứa con gái mà thôi! Từ khi Nặc Nặc bị có bệnh tim, ông có nghĩ biện pháp nào để cứu con bé sao? Là tôi -- "

Hứa phụ không dám nói lời nào, Hứa mẫu hùng hổ dọa người.

"Là tôi hao tổn tâm cơ, trăm cay nghìn đắng mới tìm được người có cùng nhóm máu cùng trái tim xứng đôi tại cô nhi viện Lam Ti kia..."

Cô nhi viện Lam Ti?!

Một tiếng sét bên tai Hứa Khả nổ vang.

Bọn họ nói, người cùng Hứa Nặc có nhóm máu cùng trái tim xứng đôi... Là hấn sao?

Dù cho lúc đó hấn còn non nớt, cũng biết người mất đi trái tim không cách nào sống sót.

Hứa phụ Hứa mẫu thu dưỡng hấn, không phải là bởi vì hấn may mắn, cũng không phải là bởi vì hấn nhu thuận nghe lời, mà là từ đầu đến cuối đều là có mục đích --

Cướp lấy trái tim của hấn!

"Được được được, tôi biết bà cực khổ nhất, Thục Viện, chúng ta là vợ chồng, cũng đừng có so đo nhiều như vậy, như thế nào?"

Tôi cũng không phải không quan tâm con gái, chỉ là chúng ta chỉ nuôi thằng bé được hai năm, muốn ghép tim cho Hứa Nặc cũng không cần gấp gấp như vậy.

Bác sĩ Andre là chuyên gia quốc tế khoa tim mạch, chúng ta nên nghe theo, như vậy mới điều tốt nhất cho con gái."

"Đây còn tạm được."

Hứa mẫu hừ một tiếng, chợt lời nói xoay chuyển:

"Bất quá tôi lo lắng, Hứa Khả càng lớn lại càng không dễ dàng điều khiển, dấu vết trên đời này của nó cũng không dễ dàng xóa đi được. Hơn nữa hấn được nhà ta thu dưỡng cũng có không ít người biết, vạn nhất đến lúc..."

"Cái này đơn giản, nâng chết! Từ hôm nay trở đi, chúng ta đưa hấn nâng lên, tốt nhất lại để cho mọi người cho rằng Hứa Khả là người thừa kế tương lai của Hứa gia, hiện tại trước lừa gạt hấn đi ký danh sách hiến tim, tương lai... Muốn cho nó lặng yên chết đi, tôi có một trăm loại phương pháp!"

Thanh âm người đàn ông nho nhã ôn trọng, đến cuối cùng không hiểu trở nên âm trầm.

Hứa mẫu lại vỗ tay cười to: "Chủ ý này hay! Nặc Nặc có bệnh tim mọi người đều biết, người bên ngoài cũng chỉ cho là chúng ta lựa chọn bồi dưỡng người thừa kế tương lai, coi như là tương lai Hứa Khả chết đi -- ai lại sẽ hoài nghi đến người coi trọng người thừa kế như chúng ta?"

"Mà lại có danh sách hiến tim đã được ký tên qua, Hứa Khả sau khi chết, lấy quyền thế Hứa gia, trái tim của hấn tự nhiên chính là của Nặc Nặc..."

Hứa Khả trong bóng đêm hốt hoảng.

Hứa phụ Hứa mẫu nói gì đó, hấn đã nghe được rất rõ ràng.

Hóa ra...

Có lẽ người nên đồng tình, là bản thân hấn mới đúng.

Hứa Khả không biết cuộc nói chuyện của Hứa phụ Hứa mẫu chấm dứt khi nào.

Không biết mình ở trong không gian chật hẹp này chờ đợi bao lâu.

Cũng không biết mình như thế nào đi ra, lại trở lại gian phòng của mình.

Hắn chỉ biết là --

Từ nay về sau, chính mình cũng không còn cách nào thân thiện đối mặt với cô bé đơn thuần thiện lương đến cái gì cũng không biết, đã trở thành nguồn gốc của tội lỗi trong việc Hứa phụ Hứa mẫu muốn cướp lấy trái tim hắn.

Từ thân cận đến bất hòa.

Từ làm bạn đến lạnh lùng bỏ qua.

Trước mặt người khác, Hứa Khả vẫn như trước sẽ nhu thuận động lòng người gọi cô bé kia một tiếng: "Chị."

Nhưng đằng sau, Hứa Khả không che giấu chút ác ý tràn đầy: "Hứa Nặc, cô đừng thật sự cho rằng tôi kêu rồi cô vài tiếng chị, là có thể đổi khoa tay múa chân lên cuộc đời tôi chứ?"

...

Hứa Nặc quá mức đơn thuần ngây thơ, sự khác thường của cô mỗi lần nhắc đến Hứa Khả, Hứa phụ Hứa mẫu chỉ sợ sớm đã phát hiện.

Lúc đó, Hứa Khả đối với Hứa Nặc cũng ôm quyết tâm sống chết --

Hứa gia thế lớn, Hứa phụ Hứa mẫu nếu thật sự muốn hắn chết, hắn cũng không cách nào phản kháng.

Người đã trải qua cái loại mùi vị tuyệt vọng chưa?

Trong tuyệt vọng, được ăn cả ngã về không!

Các người muốn giết ta, lấy máu tim của ta để đem cho con gái các người, còn muốn giữ gìn trăm năm danh dự của Hứa gia --

Làm sao có thể?!

Cả chết lưới rách, sẽ không tiếc.

Ai ngờ.

Hắn đã xé rách vỏ bọc ngây trang, đem ác ý biểu hiện rõ ràng như thế, Hứa Nặc vậy mà không nói tiếng nào, cũng không nói cho Hứa phụ Hứa mẫu biết mấy may.

Tâm tính biến đổi, đối với cách nhìn người cũng tự nhiên biến đổi theo.

Cách làm này của Hứa Nặc, theo Hứa Khả bắt quá là thiện lương đơn thuần quá mức, hắn có chút xì mũi coi thường: "Ngu xuẩn."

Lại không thể không thừa nhận, Hứa Nặc như thế ngược lại làm trong lòng của hắn sinh ra một tia hy vọng yếu ớt...

Có lẽ, hắn có thể âm thầm ở ẩn chờ đợi cơ hội trở nên mạnh mẽ, sẽ không còn yếu ớt dễ chờ bị giết chết?

Mười năm thờ dốt ở ẩn.

Biểu hiện bên ngoài, hắn dựa theo mưu đồ mà Hứa phụ Hứa mẫu bày ra, trở thành người người thừa kế Hứa thị trong mắt người đời.

Sau lưng..

-

Bác sĩ Andre cho biết, thời gian hắn cùng với Hứa Nặc phải đổi tim cấy ghép càng ngày càng gần.

Thời điểm này, Hứa Khả thật không ngờ --

Hứa Nặc vậy mà cắt cổ tay tự sát.

Lí do gì lại để cho công chúa hiền lành một thân bệnh tật trong lâu đài kia lựa chọn phương thức tự tử quyết tuyệt như vậy, Hứa Khả không biết.

Nhưng không thể phủ nhận là, khi hắn nghe được tin tức này, trong lòng của hắn vậy mà sinh ra một tia giải thoát.

Tuy rằng Hứa Nặc chưa từng làm bất cứ chuyện gì tổn thương hắn, thậm chí rất có tình nghĩa là đằng khác.

Nhưng mà, sự tồn tại của người này, cũng là nguồn gốc uy hiếp tánh mạng hắn nha.

Nếu như Hứa Nặc chết rồi...

Hứa Khả âm u nghĩ.

Bất kể là hy vọng Hứa Nặc chết đi như thế nào, mắt thấy mới là thật.

Sau khi nhận được điện thoại gọi về, thiếu niên chân thành đi đến bệnh viện.

Hắn nhìn cô gái nằm ở trên giường bệnh, mặc bệnh phục màu xanh trắng, mặt mày tái nhợt ốm yếu, thoạt nhìn sinh mệnh cô tùy thời có thể chấm dứt, nhưng hô hấp lại dần dần trở nên vững vàng.

Trong lòng Hứa Khả xẹt qua một tia tiếc nuối.

Hắn tiếc nuối lại ác liệt thâm nghĩ:

Thật đáng tiếc.

Như vậy mà vẫn chưa chết sao?

Chợt, ý niệm tà ác này ở trong đầu giống như thủy triều không thể ức chế tuôn ra.

Có lẽ, hắn có thể...

Nhẹ nhàng giúp cô một tay.

Trong phòng bệnh bốn bề vắng lặng, chỉ nghe thấy hô hấp vững vàng của cô gái, còn có... Tim hắn dần đập nhanh hơn.

Thử tới gần.

Tại cô gái bên tai khẽ gọi.

"Chị?"

"Chị..."

Rất tốt, không có chút dấu hiệu tỉnh lại.

Ngón tay thon dài theo thời gian trôi qua, dòi xuống đến chỗ... Băng gạc trên cổ tay.

Hứa Khả biết rõ, chỉ cần thoáng dùng sức, mặc kệ Hứa Nặc lần này có thể chết hay không, hắn cũng đã đem trái tim này giao dịch với ác ma...

Không dư thừa một tia lương tri.

Bất quá --

Hắn không hối hận.

...

Đúng vào lúc này, cổ tay hắn bị một bàn tay lạnh chế trụ đột ngột.

Hứa Khả hơi ngẩn ra.

Nâng đôi mắt phượng lên, đập vào mắt là một đôi đồng tử lạnh lùng sắc bén, đen như mực.

Bên tai, nghe được một tiếng chất vấn lạnh thấu xương:

"Ngươi, muốn làm gì?"

- - - - -

Hứa Nặc chưa bao giờ từng dùng qua ngữ khí như vậy.

Cô thực chất vốn nhu nhược thiện lương, vậy nên vào thời điểm 12 tuổi năm đó bảo vệ hấn, quả trách người hầu, thanh âm kia cũng không có một chút lực chấn nhiếp nào.

Làm gì có ánh mắt... tôn quý lạnh lẽo, mơ hồ giống như sát thần?

Hứa Khả cảm thấy thú vị.

Người chết qua một lần, thật sự sẽ có biến hóa lớn như vậy sao?

Nhu nhược, nhát gan, thiện lương đến vô dụng.

Trong chốc lát liền biến thành người có ánh mắt thâm trầm, tôn quý, lạnh diễm đến vô tình.

Loại biến hóa thần bí khó lường này, sẽ hấp dẫn người ta đi tìm hiểu.

Đây cũng không phải là dấu hiệu tốt.

Một trái tim, hấn cùng Hứa Nặc, người sống chỉ có một.

Dù là bản thân Hứa Nặc không có ý định hại hấn, còn có ý tứ bảo hộ, nhưng nếu như không phải là bởi vì cô --

Hấn sẽ không bị Hứa phụ Hứa mẫu nhìn chăm chăm, bị đối xử như bình di động nuôi dưỡng trái tim cho Hứa Nặc.

Thời gian ở cô nhi viện, tuy rằng nghèo khó khốn khổ, nhưng không cần ngày ngày đề phòng, mỗi giây mỗi phút sợ hãi Hứa phụ Hứa mẫu sẽ bắt chợt lấy đi trái tim hấn.

Tuy rằng cái loại tâm tình sợ hãi này, hấn dường như đã không còn cảm nhận được nữa.

Nhưng mà chính vì đã không cảm nhận được, hấn lại thấy nó đã trải qua thật chân thực.

Đã biết được mưu đồ của Hứa phụ Hứa mẫu, dù cho Hứa Nặc đối với hấn có tốt hơn nữa, đối với Hứa Khả tuổi nhỏ vô lực phản kháng mà nói, bất quá chỉ là --

Người nhà này đều giả nhân giả nghĩa như nhau.

Trong lòng Hứa Khả chỉ có lạnh lùng, căm thù, cự tuyệt.

Hấn đang đứng ở vách núi, chỉ cách sống chết một bước chân, nếu như hơi không cẩn thận, buông lỏng cảnh giác, nhất định sẽ bị thịt nát xương tan.

Làm sao biết được Hứa Nặc có giống như cha mẹ cô hay không cơ chứ?

Thân ở trong tầm nhìn của đàn sói xung quanh, Hứa Khả không thể không dùng ác ý đo lường lòng người ở Hứa gia.

Coi như là về sau biết rõ, Hứa Nặc có lẽ không xấu xa như Hứa phụ Hứa mẫu, nhưng cái loại cảnh giác lạnh lùng cùng chán ghét đã xâm nhập vào sâu bên trong hấn, không cách nào từ bỏ rồi.

Mà bây giờ...

Hấn vậy mà sẽ cảm thấy "Hứa Nặc" thú vị.

Nhân từ với kẻ địch là tàn nhẫn với bản thân mình, mà đối với kẻ địch lại cảm thấy hứng thú...

Hứa Khả bỗng nhiên cười rộ lên.

Môi có chút cong lên, cười yếu ớt nói nhỏ từng câu chữ, mang theo hương vị giết chóc:

"... Tôi cảm thấy chị vẫn nên thử lại thêm lần nữa, nói không chừng có thể biến trở về như trước kia thì sao?"

Hấn cầm chặt cổ tay quần bằng gạc trắng, dùng sức cầm chặt.

Hy vọng cô hãy biến trở về nhu nhược nhát gan vô dụng như trước, như vậy hấn có thể sẽ không thấy gánh nặng trong lòng...

Kiên định đi trên con đường này, tuyệt không quay đầu lại.

Ai ngờ.

Con người kia khi tỉnh lại, vẫn là cô.

Hứa Khả chỉ có thể thở dài: Ý trời!

...

Cô không phải Hứa Nặc.

Hứa Nặc mềm yếu, sẽ không cùng hấn tranh phong, biểu lộ gai nhọn.

Hứa Nặc luôn nghe lời, sẽ không uy hiếp phụ mẫu chỉ vì muốn đến trường.

Hứa Nặc cũng sẽ không..

Trêu tức gọi hấn là Khả Khả.

Tuy rằng không biết, "cô" muốn đi tới Thánh Anh học, ngồi cùng bàn với hấn là có mục đích gì, bất quá...

Muốn chơi thật sao?

Hấn nhất định sẽ phụng bồi đến cùng.

Hứa phụ Hứa mẫu nâng chén rất có hiệu quả, mười năm qua trong mắt người ngoài hấn dĩ nhiên là người thừa kế Hứa thị, trong tương lai sẽ nắm trong tay quyền lực đỉnh cao tại Phong thành.

Thánh Anh là một loại hình ảnh thu nhỏ của hào phú Phong thành, những con cái quý tộc này tự nhiên lấy hấn làm đầu.

Không cần hấn làm sự việc dư thừa, chỉ cần đối với "cô" thoáng biểu hiện ra một điểm thân cận --

Những người kia sẽ đủ để cho "cô" biết rõ, cái gì gọi là biết khó mà lui.

Cho nên.

Hấn quay đầu lại, cong lên mặt mày nói: "Chị, nhớ phải ôm chặt em a."

Cho nên.

Tự mình thay cô kéo ghế trước bàn ra.

"Ngồi đi,... Nặc Nặc."

Bề ngoài giống như đang tới gần cô, thực chất là ngày càng cách xa cô.

Trong Thánh Anh, phần lớn nữ sinh thích chính là thân phận của hấn, cùng quảng sáng thiên tài học thần.

Lục Doanh ngồi đầu lên đi ra, Hứa Khả cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Thậm chí còn thêm vào một mối lửa, để cho sự ghen ghét của cô ta càng thêm tràn đầy.

"... Em thích nhất người chính là chị."

Hứa Khả không nghĩ tới --

Cô gái nhẹ nhàng hôn một bên mặt hấn, ưu nhã đánh trả: "Tôi cũng thích Khả Khả lắm."

Lừa đảo.

Hứa Khả ý cười không đạt tới đáy mắt.

-

Khi hấn chân chính tìm đập tình thích, là cảm thấy "cô" không giống người thường.

Là vào buổi đêm khuya cô tịch, nhẹ nhàng gõ vang cửa phòng, vào 12 giờ vang lên một tiếng nói của cô gái: "Sinh nhật vui vẻ!"

Cũng là...

Chén mì trường thọ đầu tiên hấn có được.

Hứa Khả càng không nghĩ đến, cái này do cô tự mình làm.

Trái tim, đột xuất trở nên mềm đi.

Hắn biết rõ, từ nay về sau, hắn lại không thể đối với Hứa Nặc này, mang theo thái độ tùy ý như trước.

Vào lúc Thẩm Phi Nhiên mở miệng hỏi: "Hứa Khả đồng học, xin hỏi... Tôi có thể đuổi theo chị cậu sao?"

Trong nội tâm hắn bỗng nhiên dâng lên một cổ tức giận, không thể!

Hứa Khả trên mặt lại hững hờ hỏi: "Ồ, vì sao cậu lại thích chị ấy?"

Nói cho tôi nghe một chút.

Thẩm Phi Nhiên trả lời, lại làm cho hắn xì mũi coi thường.

Thật sự thích một người, không giống như cách hắn ta miêu tả đâu.

Hắn chắc chắn Thẩm Phi Nhiên không cách nào đã động lòng của cô, cho nên trả lời: "Có thể -- "

Nhưng mà.

Rõ ràng là hắn đã đáp ứng, nhưng thời điểm Thẩm Phi Nhiên ôm đàn ghi-ta, cầm hoa hồng, gióng trống khua chiêng tỏ tình...

Trong lòng Hứa Khả không hiểu sao lại dâng lên một tia phiền muộn.

Phiền muộn này, là đối với cô, cũng là đối với chính mình.

Phiền muộn cô trên hoa ghẹo nguyệt.

Phiền muộn chính mình, lại sinh ra tình cảm không nên có, mà có lẽ mãi mãi cũng không có cách nào quang minh chính đại nói ra khỏi miệng.

Và đồng thời cũng rất phiền muộn Thẩm Phi Nhiên.

Hắn cũng không phải là người tốt lành gì, muốn cho Thẩm Phi Nhiên biến mất ở trước mặt cô, là một chuyện rất dễ dàng...

Lúc hắn càng ngày càng thấy rõ lòng của mình, Hứa phụ Hứa mẫu lại làm hắn thức tỉnh --

Cho tới bây giờ hắn với cô chỉ có một người mới có thể được sống, sao có thể cùng tồn tại được?

Tận lực thiết kế cảnh bất cóc, đến cuối cùng lại phát hiện bất cóc nhằm nữ nhi ruột thịt của mình, sắc mặt của Hứa Thế Minh cùng Tổng Thục Viện nhất định sẽ rất đặc sắc.

Hứa Khả nghĩ như thế, từng bước tính toán dụ dỗ.

Rõ ràng đã thành công, cuối cùng nửa đường lại đi vòng vèo, thậm chí không chút suy nghĩ lại vì cô đỡ một đao...

Chẳng lẽ, đây chính là thích?

Nếu như ở thời điểm này, Hứa Khả cũng không thể hoàn toàn xác định.

Nhưng sau hai năm chia lìa, hắn đã thật sự rõ ràng nội tâm của mình --

Đúng, hắn yêu cô.

...

Nhưng mà, khi hắn một đường Thần ngăn giết Thần, Phật cản chém Phật, vượt mọi chông gai tìm cô...

Cô lạnh lùng, gọi cho hắn một chậu nước lạnh.

Nếu hắn có tôn nghiêm thêm một chút, thời điểm này nên buông tay, hoa lệ quay người đi, vĩnh viễn không quay đầu lại.

Thế nhưng...

Lòng của hắn đã sớm cho cô, không thể thu lại được.

Cho nên...

Khi phát hiện bản nhật ký cô viết, khi sư huynh Bạch Thánh Hằng truyền tin tức xấu tới...

Hắn bình tĩnh đại ngộ: "Hóa ra sau hai năm gặp lại cô trở nên lạnh lùng kháng cự hắn là vì điều này".

Đồng thời, hắn quyết định làm một chuyện vĩnh viễn sẽ không hối hận, cũng không có thời gian để hối hận --

Đem trái tim ghép cho cô.

Chỉ cần cô muốn, chỉ cần hắn có, không phải một câu nói suông.

Tựa như cô muốn bất kỳ thứ gì, hắn cũng sẽ dốc hết khả năng cho cô.

Hắn là kẻ rơi vào lưới tình, trở thành tù binh của tình yêu, cam tâm tình nguyện bỏ qua sinh mệnh, hiến dâng cả con người hắn.

Đem lòng anh giao cho em.

Cốt nhục giao hòa, hợp hai làm một.

Tình cảm này, xin em nhất định phải nhớ kỹ.

Trong thời gian đó, Hứa Khả ở cuối tờ nhật ký nhắc bút viết lên...

Một câu cuối cùng.

Nhân gian di ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 88: Ngoại truyện: Phong Hoa

"Cô đã tỉnh?"

Lông mi dài nhọn run rẩy, cô gái trên giường bệnh mặt mày ốm yếu mở mắt ra.

Đập vào mi mắt là một khuôn mặt tao nhã.

"Tự giới thiệu một chút, tôi là Bạch Thánh Hằng, là người đã giải phẫu tim cho cô."

Người bác sĩ trẻ tuổi mặc áo khoác trắng khí chất tuấn tú, hương Phong Hoa mỉm cười, lộ ra một cổ hương vị thoát ly hồng trần.

Hắn tuy rằng cười.

Nhưng mà nụ cười kia cũng không đạt đến đáy mắt.

... Cô gái này rốt cuộc là có bản lĩnh gì, lại để cho tiểu sư đệ tình nguyện bỏ qua tính mạng, cũng muốn cô sống sót.

Chẳng lẽ cũng là bởi vì chữ thích buồn cười kia?

Ánh mắt vui vẻ của Bạch Thánh Hằng càng nhạt nhẽo, nhìn chằm chằm vào Phong Hoa cũng càng thêm lương bạc.

Phong Hoa lười biếng liếc liếc Bạch Thánh Hằng, nhàn nhạt lạnh lạnh qua loa nói: "Ồ."

Không hứng thú lắm.

Sau khi phẫu thuật đổi tim, ở ngực cô vô cùng đau đớn.

Chẳng muốn cùng cái tên khẩu Phật tâm xà này nói lời sắc bén.

Phong Hoa thật không ngờ sẽ tỉnh lại lần nữa.

Cũng như cô thật không ngờ, Hứa Khả chọn vì tình yêu mà chịu chết, đem trái tim cho cô.

Mặc dù nói quyền tạng trái tim khi cơ thể vẫn còn khỏe mạnh là trái pháp luật, nhưng Hứa Khả dĩ nhiên là nắm trong tay quyền lợi đỉnh phong, hấn cam tâm tình nguyện, ai lại dám nói một chữ không?

Một trái tim sống khỏe mạnh, một thánh thủ khoa tim nổi danh quốc tế, giải phẫu xác xuất thành công cao tới 80% trở lên.

Cô còn sống.

Sống bằng trái tim của thiếu niên kia.

Đồ Hứa Khả lưu lại cho cô, không chỉ là một trái tim cứu mạng, lớn hơn nữa còn có giang sơn Hứa thị.

Giấy trắng mực đen ghi tên người thừa kế là cô.

Cùng Hứa phụ Hứa mẫu không có quan hệ.

Hứa thị có một đoàn đội chuyên nghiệp tinh anh, dù cho Phong Hoa đối với công việc hoàn toàn không biết gì cả, nhưng tài sản Hứa Khả lưu lại cũng đủ để cô nửa đời không lo.

Hứa phụ Hứa mẫu đã từng bị gán nhiều tội danh để giam cầm, cuối cùng lại được Hứa Khả buông tha.

Phong Hoa không đem quyền hành trả lại cho bọn họ, Hứa phụ lại không cam lòng mới tuổi trắn niên bị lấy mất quyền hành, cuối cùng bị Phong Hoa đưa đến đảo nhỏ ở Thái Bình Dương.

Tuy ông ta đã mất tự do nhưng cũng không cần phải lo lắng cho cuộc sống của ông ta sau này.

-

Hai mươi năm sau.

Đại danh quyền quý tại Phong thành, dĩ nhiên là hai chữ "Hứa Nặc".

Hứa gia đại tiểu thư chỉ xuất hiện ở tiệc sinh nhật năm 20 tuổi, đột nhiên mai danh ẩn tích hai năm, lại đột nhiên lấy thủ đoạn sấm rền gió cuốn, tiếp nhận Hứa thị tập đoàn...

Cuối cùng, cả tòa Phong thành không người không biết đến tên Hứa Nặc.

Cũng tôn xưng cô là: Nữ hoàng thương nghiệp.

Một cô gái đầy quyền lực, địa vị, tiền tài, mỹ mạo, như đến bốn mươi tuổi vẫn chưa từng kết hôn.

Danh sách người yêu trống rỗng, thậm chí ngay cả bạn trai đều chưa từng có.

Thẩm Phi Nhiên đã leo lên Vienna Golden Music Hall Piano, ở nước ngoài yên lặng mấy năm vinh quang trở về, từng oanh oanh liệt liệt theo đuổi cô.

Lại đều không ngoại lệ bị lãnh diễm cự tuyệt.

Vị Nữ hoàng thương nghiệp này ngoại trừ thay Hứa thị mở rộng đất đai biên giới, đạt tới cảnh giới huy hoàng từ trước đến nay vẫn chưa từng có, vậy mà tìm không ra một câu chuyện tình yêu nào của cô.

Nhất thời liệt vào truyền kỳ.

Ban đêm.

Trong phòng ngủ, bản nhật ký thỉnh linh được đặt ở đầu giường.

Gió thổi qua.

Trang sách lật qua lật lại.

Trên trang giấy phiếm màu, có một chữ viết tươi sáng rõ nét đến kinh tâm:

Thay vì giam cầm hấn bên cạnh làm nô dịch, không bằng tôn hấn lên làm Vua trong sự phồn hoa.

Phong Hoa có chút nheo mắt, nhìn qua câu chữ cô đã từng xem vô số lần.

Cặp môi đỏ mọng khẽ mở, ở trong màn đêm im ắng, cũng không biết là nói cho ai nghe:

"Không."

"Không có ai có thể trở thành Vua của trăm."

Trái tim, tại thời khắc này, nổi lên sự đau đớn chẳng chừa.

Nhất định là di chứng sau khi giải phẫu đôi tim lưu lại.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 1: Trẫm cùng quý phi ngủ chung gối (1)

Tùy từng thế giới, mình sẽ thay đổi xưng hô về nữ chính nhé!!

[Keng! Tập hợp đủ 1 mảnh vụn linh hồn của Đế Quân!]

[Keng! Ban thưởng 1 gói quà tân thủ lớn!]

[Keng! Đạt được độ thiện cảm!]

"... Nương nương, không, hiện tại phải gọi là Hoa phế phi rồi, người nên mau vào đi thôi. Đừng chậm trễ để trì hoãn thời gian nữa, chúng ta cần phải trở về phục mệnh Hoàng Thượng."

Phong Hoa đứng trước một đạo cánh cửa màu son.

Trên cửa son màu đỏ thẫm cũ nát, từng mảnh bị tróc xuống, cái đế gỗ cửa màu đồng thau dính một ít mạng nhện.

Lãnh cung.

Hai chữ quen thuộc, thoáng cái nhẹ nhàng nhảy vào đầu Phong Hoa.

Bên cạnh cách nàng nửa bước, một thái giám mặc y phục màu xanh, ở giữa thêu hoa linh hồng đứng đó.

Gương mặt hân hạnh miệt, âm thanh lạnh lạnh thúc giục nói:

"Làm sao vậy? Hoa phế phi đến bây giờ chẳng lẽ còn muốn bày ra bộ dáng kiêu ngạo, cần chúng ta đến mở cửa cho người hay sao? Đừng quên, người..."

"Đừng -- "

Đối với loại câu nô tài thấy cao giã thấp này, nữ hoàng bệ hạ trở tay cho một cái tát.

Đánh để cho hân hạnh nghi nhân sinh, không thể nương tay.

"Người! Người người người người..." Công công tiểu bạch kiểm bùm mặt, vẻ mặt không thể tin được, phần hận bất bình chỉ vào Phong Hoa.

"Đừng -- "

Không nói nhảm, một chữ "đánh".

Phong Hoa không đếm xỉa tới thu tay lại.

Câu nô tài phạm thượng không đánh không nghe lời, khuyết điểm duy nhất chính là lại để trẫm tự mình ra tay.

Công công hai cánh tay đều che mặt, đứng tại chỗ dậm chân.

"Người đánh ta? Người lại dám đánh ta? Người muốn bị chặt tay sao? Người biết ta là ai không? Ta thế nhưng..."

Bị một nữ nhân đánh?

Phong Hoa thối thối lòng bàn tay, liếc xéo hân, động tác mang theo mùi phẫn uy hiếp.

Công công lập tức sợ tới mức không dám lên tiếng.

"Mở cửa."

Phong Hoa có chút hơi chiếc cảm tình xảo tuyệt mỹ ra lệnh.

Dưới dâm uy của nữ hoàng bệ hạ, công công nhân nhỏ đi tới, vẻ mặt ghét bỏ duỗi tay ra, thấy chết không từ nhắm mắt lại, lúc chuẩn bị đẩy cánh cửa dính đầy bụi bặm kia thì...

Phong Hoa nâng chân lên cho hấn một cước --

"Ồi này!"

Thân thể công công nhào ra đằng trước một cái, cửa cung lâu năm không được tu sửa bị lung la lung lay mở ra, bụi bặm dày đặc tuôn rơi.

Trên đầu công công dính đầy bụi, hai tay bụm lấy bờ mắt lờ mờ trên mặt đất.

"Lẽ mà lẽ mề tri hoãn canh giờ, vẫn là như vậy nhanh hơn một chút."

Phong Hoa bình tĩnh thu hồi chân, giống như người đập hấn không phải nòng, nhẹ nhàng bỏ lại câu tiếp theo.

Nàng bây giờ, hấn là một phi tử bị đẩy vào lãnh cung.

Nhìn qua bày biện nơi lãnh cung cũ nát, Phong Hoa chớp chớp mí.

Thật đúng là thảm a.

Công công phóng câu ngoan thoại "Người chờ đó cho ta!" rồi rời đi, Phong Hoa không có để ý.

Cái thế giới này, tâm nguyện nguyên chủ, ai là Đế Quân, Phong Hoa cũng không có quản.

Nữ hoàng bệ hạ trước tiên đem hệ thống xách ra, ngữ khí lười biếng hỏi nó:

"Gói quà tân thủ lớn là cái gì quý? Cái độ thiện cảm dùng để làm gì nữa hay sao?"

Hệ thống suy tư, cố gắng đem những gì mình biết tận lực dùng để giải thích dễ hiểu cho Phong Hoa một lần.

"... Gói quà tân thủ là do hệ thống trao cho ngài một kinh hi miễn phí, Độ thiện cảm có thể dùng để mua đồ hoặc đổi lấy [kỹ năng]."

Phong Hoa ngưng lông mày.

Kỹ năng gì?

Trước mở nó ra nhìn.

Dưới ánh mắt hệ thống thúc giục cùng chờ mong, vẻ mặt Phong Hoa hững hờ mở ra gói quà tân thủ --

[Keng! Đã mở ra món quà, đạt được kỹ năng trao đổi linh hồn, sử dụng trong thời gian hạn định 3 tháng!]

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 2: Trẫm cùng quý phi ngủ chung gối (2)

Trao đổi linh hồn là cái quý gì?

Nữ hoàng bệ hạ nhẹ nhàng nhú mày.

Thời điểm này, Hệ - thái giám - Thống đương nhiên phải thay nữ hoàng bệ hạ giải quyết khó khăn.

[Trao đổi linh hồn]

Người nắm giữ kĩ năng này, tại thế giới này tùy ý chọn lấy một người nào đó, cùng họ trao đổi thân thể, đổi chỗ linh hồn.

Thời gian sử dụng trong vòng 3 tháng.

Nhớ lấy, chỉ 3 tháng a.

Thời hạn vừa hết, kĩ năng này sẽ mất đi hiệu lực, song phương sẽ trở lại thân thể lúc đầu.

Cho nên khi sử dụng xin cẩn thận, đổi chỗ cần cẩn thận, nếu để cho người khác biết, sẽ bị đem đi hỏa táng a.

^ ^
_

"..."

Bây giờ trăm đang có thái độ rất muốn đem hệ thống đánh một trận!

Phong Hoa cẩn thận hiểu "trao đổi linh hồn" có nghĩa là gì, sau đó hỏi thái giám tổng quản:

"Sử dụng kỹ năng này, có thể cùng bất cứ người nào trong thế giới này trao đổi linh hồn trong vòng 3 tháng?"

"... Đúng vậy thưa bệ hạ."

Bệ nữ hoàng bệ hạ ngữ khí hàm xúc không rõ lại hỏi một lần, nguyên bản hệ thống vốn rất khẳng định lại trở nên hơi hoài nghi, ngữ khí đáng yêu mang theo một chút run sợ.

Phong Hoa bên môi cười lương bạc, mang theo vài phần quý mị, ngữ điệu kéo dài lười biếng nói hai chữ:

"Rất tốt."

Câu trả lời này trông giống như hài lòng, hệ thống nhẹ nhàng thở ra, sau đó nó bắt đầu cho Phong Hoa lời khuyên:

"Bệ hạ, thân phận của ngài trong thế giới này là phế phi bị đẩy vào lãnh cung.

Trong lãnh cung mà nói, bất kể là công lược mảnh linh hồn Đế Quân đại đại, hay thay nguyên chủ hoàn thành tâm nguyện, khẳng định đều vô cùng bất tiện.

Hơn nữa loại hoàn cảnh này, thật sự là quá ủy khuất người tôn quý như bệ hạ rồi, không bằng...

Người trước tiếp thu trí nhớ trước, sau đó lại cùng công chúa hay Hoàng Hậu trao đổi linh hồn.

Bệ hạ người cảm thấy thế nào?"

"..."

Phong Hoa lười biếng lạnh nhạt "A" một tiếng: "Trăm cảm thấy đề nghị này..."

Dưới ánh mắt chờ mong của hệ thống, nữ hoàng bệ hạ từng chữ một lãnh đạm nói:

"Quá, tệ, hại."

Hệ thống: Anh anh anh anh.

Vì cái gì?!

Trong ánh mắt lên án của nó viết đầy ba chữ kia.

Phong Hoa liếc xéo nó, có chút hừ lạnh một tiếng:

"Công chúa? Hoàng Hậu? Hai cái thân phận này phù hợp với khí chất của trăm sao?"

Cho nên...

Hệ thống trừng to mắt.

Chờ chút!

Bệ hạ ngài muốn làm gì?!

-

Trong hoàng cung,

Dường Tâm điện.

Tân đế vừa mới kế vị đăng cơ Phượng Triều Ca, ngồi trước án Hoàng Kim Long trong điện.

Mặc một bộ long bào màu vàng sáng loáng, đội trên đầu kim quan tượng trưng cho thiên tử, sở hữu một gương mặt tuấn mỹ như ngọc.

Mây như mực họa, con mắt giống như hắc ngọc, môi điểm tuyết sắc.

Một cái ánh nhìn đủ để thấy đây là một người rất có tài.

Thiên tử trẻ tuổi, ngón tay thon dài ưu mỹ cầm ngự bút chu sa, phê duyệt bên trên tấu chương.

Lúc này, đại nội thái giám tổng quản Từ công công, bụng một ly trà sâm nhẹ nhàng đặt trên bàn, cúi người nhỏ giọng bẩm báo nói:

"Hoàng Thượng, Tiểu Quý Từ trở lại."

Tiểu Quý Từ đúng là thái giám tại lãnh cung bị Phong Hoa giáo huấn một lần.

Hắn lạnh lợi nói ngọt, sớm trèo lên trở thành con nuôi của Từ công công.

Người giang hồ xưng... Không, Hoàng Cung người xưng một tiếng Quý công công.

Bất quá, trước mặt Từ công công, hắn không được gọi là Quý công công nữa, mà chỉ có thể gọi là Tiểu Quý Từ.

Tiểu Quý Từ vốn chủ động xin đi giết giặc, vênh vào đắc ý rồi đi, nhưng khi trở về lại mang theo mặt mũi sưng vù.

Trước tiên hắn tìm cha nuôi cáo trạng.

Từ công công có thể từ dưới tầng chót nhất trong nội cung từng bước leo lên địa vị như hôm nay, tự nhiên không phải kẻ ngu dốt.

Hắn sẽ không làm loại chuyện thay con nuôi xuất đầu để hủy đi thanh danh.

Cho nên Từ công công chẳng qua là bẩm báo khách quan:

"Tiểu Quý Từ đưa Hoa chủ từ đến U Tuyên cung, khi trở về thì trên mặt và trên người mang theo vết thương, theo lời hắn nói là Hoa chủ từ thương cho."

Nhìn một cái là biết người này nói chuyện một cách đầy nghệ thuật.

Lãnh cung được gọi thành U Tuyên cung.

Đánh người lại nói thành ban thường.

Thật là thiên lý nan dung a.

Phong Hoa ngẩng đầu, ngón tay vuốt vuốt ngự bút chu sa.

Hướng Từ công công nở nụ cười.

Âm thanh lười biếng phát ra:

"Phi tử bị đẩy vào lãnh cung, còn dám lớn lối như vậy, xem ra không cho một cái giáo huấn..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 3

Phong Hoa nói giữa chừng liền ngừng lại.

Từ công công lập tức ngẫm hiểu.

“Nô tài đã biết.”

Trong cung muốn có biện pháp giáo huấn một người, làm kẻ đó khắc sâu phản tỉnh, đầy rẫy như sao trời.

Tùy tiện xách ra một cái, đủ để lãnh phi nương nương kia chịu khổ.

Bắt quá.....

Trình độ ra tay như thế nào mới có thể làm thánh thượng vừa lòng, mới là vấn đề chân chính mà bọn nô tài cần suy nghĩ.

Phong Hoa đột nhiên nhớ lại, linh hồn trao đổi có tác dụng trong thời gian chỉ có 3 tháng, thời gian vừa đến nàng chung quy vẫn phải quay về thân thể nguyên chủ.

Đám người trong thâm cung này vốn có bản tính vẩn vơ, thủ đoạn không kẻ xiết, nếu như ra tay quá trớn làm nguyên chủ mất đi bộ phận nào đó.....

Nếu như không cẩn thận đem nguyên chủ biến thành thiếu tay gãy chân thì.....

Kia thật đúng là hại người thành ra hại mình a.

Nghĩ nghĩ, Phong Hoa gọi lại Từ công công đang chuẩn bị lui ra:

“Cũng không cần quá mức, bỏ đói mấy ngày hoặc đánh bản tử một trận là được, trẫm không hy vọng trong cung xuất hiện phi tử bị thiếu cánh tay gãy chân.

Cho dù là đã biếm lãnh cung, nhưng nàng..... Dù sao cũng là nữ nhân trên danh nghĩa của trẫm.”

Bỏ đói mấy ngày, đói lại không phải trẫm

Đánh một trận bản tử, đau cũng không phải trẫm

Liên tính 3 tháng sau hai người trở lại nguyên thể, khi đó miệng vết thương hẳn là cũng đã khỏi.

Cho nên nữ hoàng bề hạ không hề áp lực tâm lý..... Hố vị hoàng thượng nào đó.

“Nô tài đã biết.”

Vị thái giám tổng quản quyền khuynh thâm cung này, ở trước mặt thiên tử trẻ tuổi cung kính nhu thuận trả lời.

Trong lòng lại ở cân nhắc:

Hoàng Thượng ngoài miệng nói cho vị kia ở lãnh cung một cái giáo huấn, kỳ thật lại lo lắng đem người lộng tàn giết chết, quân tâm khó lường a.

Hơn nữa hẳn tổng cảm thấy, Hoàng Thượng giống như có điểm nào đó không giống nhau.

Vẫn là gương mặt kia, lại mặc danh lưu chuyển một tia tà khí lười biếng, khí chất nghiêm nghị cùng kiểu cách nói chuyện chán hèn nhiếp phách nhưng thật ra không thay đổi.

Hắn hoài nghi người trước mặt này, không phải tân đế hoàng triều Phụng Triều Ca.

Đừng hỏi hắn vì sao chỉ là một tia biến hóa rất nhỏ của hoàng thượng mà hắn vẫn phát hiện.

Đây là cảm giác của một kẻ bất nam bất nữ.....

Nga, không, phải là trực giác của thái giám tổng quản bên người Hoàng Thượng -----

Lúc này, Phong Hoa nâng tay áo, miệng lười tôn quý hạ mệnh lệnh:

“Lui xuống đi làm đi.”

Từ công công thu liễm tâm tình.

Sau khi cho lui hết người trong Dưỡng Tâm Điện, Phong Hoa ném chu sa ngự bút xuống: "Vừa nãy trẫm hẳn là không bị lộ đi?"

“.....”

Hệ thống tuyệt vọng.

Bệ hạ diễn nó làm như không thấy, cũng căn bản không muốn phối hợp nàng biểu diễn.

Nó biết phong cách của nữ hoàng bệ hạ kì quái như thế nào.

Đúng vậy, không sai, nó vẫn luôn biết.

Nhưng mà.....

Nó không nghĩ tới nữ hoàng bệ hạ thế nhưng kì dị đến ——

Loại, trình, độ, này!

Ký chủ nhà hệ thống khác khi sử dụng kĩ năng này, mục tiêu nếu không phải Hoàng Hậu thì chính là công chúa, nếu không nữa thì là Quý phi hoặc Vương phi.

Ký chủ nhà nó thế nhưng trực tiếp cùng hoàng đế trao đổi!

Đây không phải vị diện nữ tôn!

Thế giới này hoàng đế là nam nhân a!

Bệ hạ ngài làm nữ nhân không tốt sao?

Vì làm hoàng đế, bệ hạ ngài đây là giới tính cùng tiết tháo đều từ bỏ sao?!

Đáng tiếc.

Sự chất vấn cùng rít gào từ sâu trong linh hồn của nó, Phong Hoa không muốn nghe.

Một chữ đều không muốn nghe.

Nàng nói thẳng nói: “Tiếp thu ký ức đi.”

-

Nguyên chủ tên là Hoa Vân La.

Là con gái của Hoa Thái Sư của đương triều.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 4

Hoa Vân La cũng không phải nữ nhi duy nhất của Hoa thái sư.

Hoa thái sư lúc còn trẻ tuổi mỹ phong lưu, vợ với mỹ thiếp nhiều đến kinh ngạc, tuy chỉ có một đứa con trai, nhưng mà con gái lại khoảng chừng có bảy người.

Bảy đứa con gái, mỗi người đều xinh đẹp tựa thiên tiên, tuyệt sắc vô song.

Những nam nhân trong kinh thành, có thể lấy được nữ nhi Hoa gia làm vợ thì đều cảm thấy vinh quang.

Nhưng, Hoa thái sư đương triều quyền nghiêng triều chính, là đại thần rất có có quyền hành chỉ sau vua, nói là ‘Dưới một người trên vạn người’ đều không quá đáng.

Nữ nhi nhà hán a, không phải nguoi muốn lấy là có thể lấy được.

Hoa thái sư đem nữ nhi tuyệt sắc khuynh thành, hoặc gả cho tướng quân tay nắm trọng binh, hoặc gả cho quyền thần quyền cao chức trọng, hoặc đưa cho dòng họ hoàng thất làm Trắc phi hoặc Sủng phi..

Dã tâm bùng bùng, rõ ràng như ban ngày.

Bảy nữ nhi, năm người trước đều gả cho người phong quang vinh diệu, đến cuối cùng chỉ còn lại Tiểu Lục cùng Tiểu Thất.

Tiểu Lục chính là Hoa Vân La.

Tiểu Thất thì về sau trở thành mẫu nghi thiên hạ Thiên Thánh Hoàng Hậu... Hoa Hương Trù.

Hai tỷ muội tuổi chỉ thua kém một tháng, nhưng lại có vận mệnh hoàn toàn bất đồng.

Hoa Hương Trù là người nhỏ tuổi nhất trong tất cả nữ nhi của Hoa thái sư, nhưng cũng là người có dung mạo đẹp nhất, tài năng nhất.

Lại là do chính thất sinh ra, trời sinh cao quý.

Hoa Vân La thì hoàn toàn khác biệt.

Nàng là kết quả do năm đó Hoa thái sư cùng tỷ nữ phong lưu một đêm, bị coi là sự sỉ nhục.

Nguyên nhân chính là như thế, nàng từ nhỏ bị di nương dạy bảo phải nhẫn nại, không thể cùng tiểu thư khác tranh phong, chờ đến khi lập gia đình xuất phủ thì tốt rồi.

Thế nhưng là, Hoa Vân La chờ, không được mặc y phục đỏ thắm với khăn phượng quàng vai, mà là bị Hoa thái sư coi như quân cờ ——

Cho đưa vào cung!

Vừa vào thành cung sâu như biển, từ nay về sau nàng cùng tân lang sẽ là người qua đường!

Tuy rằng Hoa Vân La không có ý trung nhân gì, nhưng mà ai nguyện ý lấy một quân cờ chính trị của quyền thần cùng tân đế đương triều đây?

Là người sống trong cung đình thiên biến vạn hóa, Hoa Vân La thân bất do kỷ, căn bản không có quyền lợi nói ‘Không’.

Thiên Thánh Hoàng Triều tân đế Phượng Triều Ca kế vị đăng cơ, lúc mở rộng hậu cung tuyển tú cũng là lúc, Hoa Vân La thân là nữ nhi Hoa thái sư, được phong làm Hoa phi ——

Nhìn một cái là biết miễn cưỡng qua loa cỡ nào, chỉ dùng họ tên phong làm phi, ngay cả tôn hiệu đều chưa từng có.

Chức vị Hoa phi này Hoa Vân La làm chưa được vài ngày, còn không được thị tẩm cũng bởi vì đắc tội Hoàng Thượng, bị giáng chức đuổi vào lãnh cung.

Đối với tân đế Phượng Triều Ca mà nói, Hoa Vân La là nữ nhi Hoa thái sư đã tâm bưng bưng mê hoặc triều cương, nói không chính xác chính là gian tế.

Hoa Vân La bị Phượng Triều Ca tùy ý tìm một cái tội biếm vào lãnh cung, chỉ vì vị này vừa mới đăng cơ kế vị, muốn làm giảm đo một chút nhuệ khí của gian thần nào đó quyền nghiêng triều chính.

Đối với Hoa thái sư mà nói, Hoa Vân La bất quá là cô cũng được mà không có cũng không sao, dù sao cũng chỉ là một con cờ.

Ai kêu hấn lại có nhiều con gái đây?

Sau khi Hoa Vân La bị đẩy vào lãnh cung, Hoa thái sư biết thời biết thế đem thất nữ nhi Hoa Hương tuyệt sắc khuynh thành đưa vào cung hiến cho Hoàng Thượng.

Mỹ kỳ danh viết:

Đưa con gái Hoa Vân La của vi thần ngu dốt, chộc Hoàng Thượng mất hứng, muốn đánh muốn giết tùy ý người.

Đối với việc này vi thần cũng rất áy náy, ngàn dặm đưa nữ nhi chỉ cầu Hoàng Thượng nhận lấy, mong người có thể bớt giận.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 5

Làm vua, cần cân nhắc triều đình.

Phượng Triều Ca đã mượn Hoa Vân La, cho Hoa thái sư một cái bạt tai, thời điểm này dĩ nhiên là phải ban thưởng một viên tào ngọt rồi.

Hoa Hương Trù được phong chức vị của một trong tứ phi, Thục phi.

Tuy Hoa Hương Trù thông minh lanh lợi, mỹ mạo đa tình nhưng lại bị Hoa thái sư đem ra hiến tế.

Phượng Triều Ca vắng vẻ nàng, nàng liền tìm cách hấp dẫn chú ý của vị thiên tử trẻ tuổi tuấn mỹ.

Hoa Hương Trù chủ động hướng Phượng Triều Ca quy hàng.

Nàng cho thấy côi lòng ‘Xuất giá tòng phu’, thề tuyệt đối cố định đứng bên phu quân mình.

Hoa thái sư vốn là muốn cho tiểu nữ làm gián điệp bên người tân đế, ai ngờ Hoa Hương Trù lại triệt để bán đứng hắn.

Thậm chí tận hết sức lực trợ giúp Phượng Triều Ca lật đổ cha ruột của mình.

Hoa thái sư với tội danh mưu phản bị phán xử chém đầu cả nhà.

Hoa Hương Trù lại đạt được danh tiếng tốt, về sau trở thành Hoàng hậu mẫu nghi thiên hạ.

Toàn bộ Hoa gia, chỉ Hoa Hương Trù cùng mẹ ruột nàng ta Hoa phu nhân còn sống.

A, đúng rồi, còn có Hoa Vân La trong lãnh cung.

Hoa Vân La tiến cung nhiều năm, nếu như tiến cung chính là nữ nhân của hoàng thượng, không thể tính là người nhà họ Hoa.

Nhưng mà, bị giam cầm nhiều năm, nàng chết hay sống cũng không khác biệt.

...

Hoa Vân La là vật hi sinh chính trị.

Nàng cả đời này, tiếc nuối nhất chính là từ khi tiến cung cho đến chết đều không có gặp lại mẹ đẻ một lần.

[Tâm nguyện của Hoa Vân La: Bảo vệ mẹ đẻ của nàng được an toàn khi Hoa gia rơi đài]

[công lược mục tiêu nhân vật: Phượng Triều Ca]

“...”

Phong Hoa tỉ mỉ đem mục tiêu công lược nhìn một lần.

Lại nhìn một lần.

Coi lại một lần.

Rất tốt, trăm không có nhìn lầm, chính là cái vị trong thân thể Hoa Vân La kia.

Trầm ngâm một lát, Phong Hoa vô cùng rất nghiêm túc hỏi hệ thống: “Thật sự không thể công lược người khác sao?”

Hệ thống nhuyển mạnh cười: “... Bệ hạ không thể a.”

Người ta đã sớm nhắc nhở qua khi người trao đổi phải cẩn thận rồi mà.

Thế nhưng là bệ hạ người không nghe nha.

Trực tiếp đem hình thức công lược lên cấp độ độ khó, mở ra hình thức Địa ngục!

Cho nên dù ngài có chết quỷ thì cũng phải làm xong a ~

“...”

Phong Hoa bỗng nhiên cười rộ lên.

Môi ngậm lấy một vòng tuyệt diệu phong lưu.

Ánh mắt lưu chuyển nhìn quanh nhà, làm nổi bật gương mặt tuấn mỹ vô song.

Cho rằng một chút khó khăn ấy sẽ khiến trầm rút lui sao?

Đương nhiên, không có khả năng.

Nữ hoàng bệ hạ cảm đạo mỡ chích gõ vài tiếng hỏi thái giám tổng quản:

“Tra một chút, độ thiện cảm của Đế Quân đại đại nhà ngươi hiện tại là bao nhiêu.”

“Được rồi, bệ hạ!”

Hệ thống dễ thương đáp.

Cao hứng bừng bừng chạy đi tra.

Lúc trở lại, cảm xúc mềm mại nảy sinh, ngữ khí nhút nhát e lệ nói cho Phong Hoa.

“... Không có.”

Một độ thiện cảm cũng không có.

A.

Phong Hoa phũ tay áo cười lạnh.

Hệ thống vội vàng an ủi nàng nói:

“Bệ hạ, kỳ thật suy nghĩ kỹ một chút, Đế Quân đại đại thế giới này so với thế giới trước đỡ hơn nhiều, ít nhất độ thiện cảm không phải là...”

Số âm

Hai chữ này còn chưa nói xong, thanh âm nhắc nhở liên diễn cuồng vang lên.

[cảnh cáo! Cảnh cáo! Cảnh cáo! Mục tiêu nhân vật Phượng Triều Ca, độ thiện cảm - 50!]

[Độ thiện cảm là - 50, mục tiêu nhân vật đã hắc hóa, kí chủ Phong Hoa xin chú ý!]

[mục tiêu nhân vật đã hắc hóa, kí chủ Phong Hoa xin chú ý!]

Phong Hoa: “...”

-

Lãnh cung.

Phượng Triều Ca nhìn qua hoàn cảnh cũ nát lạnh lẽo chung quanh...

Về mặt mộng bức.

Trầm là ai?

Trầm đang ở đâu?

Trầm đang làm gì?

Quan trọng nhất là ——

Trầm, tại, sao, lại, ở, đây!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 6

Thiên Thánh tân đế tại Đường Tâm điện phê duyệt tấu chương còn đang tốt, trong chớp mắt một cái không hiểu sao đột nhiên lại xuất hiện tại nơi mà hắn chưa từng đặt chân tới...

Ai ——

Rốt cuộc là ai to gan lớn mật, cũng dám trêu đùa trẫm?!

Thiên tử trẻ tuổi khi đối mặt với loại tình hình đột ngột phát sinh này, thân ở hoàn cảnh lạ lẫm, tuy phần nộ nhưng vẫn tỉnh táo đến đáng sợ.

Phượng Triều Ca một bên hành tẩu trong lãnh cung, một bên đánh giá cảnh trí xung quanh.

Đây là nơi nào?

Trẫm bây giờ vẫn còn ở hoàng cung sao?

Nếu như thế, trong cung làm sao còn tồn tại một nơi dơ bẩn không chịu nổi như vậy?

Nếu như không phải ở hoàng cung...

Là ai có thể không tiếng động lên vào cấm cung thâm nghiêm, đem trẫm từ Đường Tâm điện đến đây?

Sợ là đến Hoa thái sư cũng không có bản lĩnh thông thiên như vậy đi...

Phượng Triều Ca trong nội tâm quay đi quay lại trăm ngàn lần, suy nghĩ ngàn vạn thứ.

Bất tri bất giác lại ở cái nơi độc lập này.

Hắn đang chuẩn bị đẩy cửa ra, đi vào bên trong xem có cái manh mối nào không....

Ai ngò.

Tay vừa duỗi ra, liền sững sờ.

Đây không phải tay của hắn!!

Phượng Triều Ca ánh mắt khiếp sợ, không thể tin đưa tay lên trước mặt, trên dưới phải trái nhanh chóng lật xem ——

Mười ngón thon dài, từ trong ống tay áo uyển chuyển duỗi ra.

Đầu ngón tay trắng muốt xinh đẹp giống như viên ngọc, mang theo hương vị thuộc về cô gái tuyệt sắc uyển chuyển.

Đây là thiê kim nhà nào đó, tuyệt không phải Thiên Thánh tân đế thuở nhỏ tập võ, kéo cung bắn tên, cưỡi ngựa, nắm quyền chấp chương thiên hạ!!

Một ý niệm không thể tin nảy sinh, đột nhiên dừng mảnh lao vào trong đầu Phượng Triều Ca ——

Trẫm..

Biến thành một nữ nhân?!

Phượng Triều Ca chuyển động chiếc cổ cứng ngắc, chậm rãi cúi đầu xuống, xuống, xuống chút nữa...

Bị đôi gò bồng đảo mềm mại đẩy đà được bao bọc quanh y phục thình lình chiếu vào đáy mắt!

Thiên Thánh tân đế dù cho núi có sập cũng không đổi sắc, tại thời khắc này trên mặt hiện ra thần sắc trời long đất lở...

Không!

Trẫm làm sao có thể biến thành một nữ nhân?!

Phượng Triều Ca không tin.

Kiên quyết không tin.

Kiếp này làm sao có khả năng có sự tình kỳ dị như vậy phát sinh?!

Cho nên.

Hoàng đế bệ hạ vờn tay ——

Tay, đương nhiên là ngón tay uyển chuyển thon dài.

Không biết nặng nhẹ ản lên, trước ngực tự dưng nhiều ra hai luồng đầy đà, động tác không mang theo một tia kiều diễm.

Cảm xúc mềm mại y hệt như mây...

Một đạo sấm sét bổ ngang tai hoàng đế bệ hạ!

Thực, thực thực thực...!

Không phải là ảo giác, cũng không phải trò đùa dai của người nào đó.

Trẫm, thật sự biến thành... Một nữ nhân!

Phượng Triều Ca: Sống trên đời không còn gì để luyện tiếc.

Lúc này, hoàng đế bệ hạ không khỏi muốn hỏi trời cao:

Ngươi tại sao lại trêu chọc ta như vậy?

Thật lâu.

Phượng Triều Ca một lần nữa phấn chấn tinh thần.

Coi như là biến thành nữ nhân, hắn cũng phải biết rằng nữ nhân kia là ai, đối phương cũng có thể đang trong thân thể hắn...

Trong cung điện, hắn thấy bên trong có một khối gương đồng.

Giờ lên tay áo chà lau bụi bặm cùng mạng nhện, kính đồng thau lò mờ chiếu rọi ra một đạo thân ảnh hết sức yếu điệu...

Một bộ cung trang tinh xảo hoa lệ, tóc mai đen nhánh buộc nghiêng kiểu Lưu Tô, làm nổi bật phải dung nhan tuyệt sắc mang theo ba phần tôn quý diệt lệ.

Gương mặt này, quen thuộc tới mức làm cho người khác kinh tâm động phách.

Rõ ràng chính là người trước đó không lâu hắn tự mình hạ lệnh, đẩy vào lãnh cung ——

Hoa Vân La!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 7

Hoa Vân La.

Là nữ nhân mà Hoa thái sư nhét vào hậu cung, hắn chưa từng nhìn tới, chỉ tùy ý phong Hoa phi, cách vài ngày liền tìm tội lỗi nào đó mà đẩy vào lãnh cung.

Thời điểm bị tước phi vị biếm lãnh cung, nữ tử tựa như long trời lở đất quỳ xuống khóc sụt sùi cầu xin tha thứ, hắn không kiên nhẫn nghe, trực tiếp cho người kéo đi.

Nguyên lai tưởng rằng, người Hoa thái sư đưa vào cung, bất quá là kẻ ngu ngốc.

Không nghĩ tới...

Trẫm ngược lại là coi thường nàng!

Hay cho một Hoa thái sư đã tâm bưng bưng!

Hay cho một Hoa Vân La giới nguy trang!

Các người quả nhiên là muốn giết trẫm, để kế thừa giang sơn của trẫm!

Trẫm, sẽ không để cho bọn nịnh thần gian phi các người được toại nguyện!

Phượng Triều Ca mặt mày trở nên đáng sợ.

Dung nhan tuyệt mỹ của nữ tử trong gương đồng lạnh xuống, khoe mắt với đuôi lông mày lướt lên một tia mũi nhọn.

Ôn nhu mà lạnh lùng.

Kỳ dị mâu thuẫn đan xen.

“...”

Cay con mắt.

Trẫm đường đường thiên tử, cửu ngũ chí tôn, làm sao có thể là trở thành một nữ nhân như vậy?

Phượng Triều Ca không đành lòng nhìn thẳng, bức bối vùng một quyền vào trong gương ——

Hoàng đế bệ hạ hiển nhiên quên, bây giờ thân thể này là mười ngón tay không dính nước mùa xuân, không phải là cao thủ tuyệt thế.

“Rắc rắc...”

Mặt kính chia năm xẻ bảy, dấu vết vỡ ra giống như mạng nhện.

Bóng hình yếu điệu xinh đẹp lơ mơ trong gương thoảng một cái, lập tức vỡ vụn thành vô số khối nhỏ...

Mà tay của hắn, cũng thành linh máu thịt be bét.

Không ít mảnh gương đồng đâm vào ngón tay, thấy mà giật mình.

“...”

Phượng Triều Ca nhin đau thu tay lại.

Thật đau nhức...

Thế nhưng là, trẫm là hoàng thượng, không thể khóc.

丿 ㄣ

Đêm đó, miệng vết thương trên tay kịp thời xử lý tốt, hoàng đế bệ hạ thân thể kiều nhược, quần áo đơn bạc trong lãnh cung lạnh run.

Không phải hắn không muốn rời đi, nhưng như thế là tự tạo nghiệt ——

Cấm cung sâm nghiêm, hắn hôm nay là phi tần bị vứt bỏ, còn không có bước ra cửa cung nửa bước, đã bị ám vệ ả núp trong bóng tối với thái độ cường ngạnh cho mời trở về.

Những ám vệ kia...

Là vì hắn lo lắng Hoa Vân La trong lãnh cung không an phận, vụng trộm liên lạc Hoa thái sư, mới phái tới theo dõi nàng.

Cái gì gọi là tự bê đá đập vào chân mình.

Chính là như vậy.

Còn có Phong Hoa cho Từ công công hạ lệnh bỏ đói hắn, không có cung nữ thái giám đưa cho hắn đồ ăn thức uống.

Hoàng đế bệ hạ đành phải chịu đựng đói khát cùng đau đớn, mặc quần áo tại lãnh cung vắng ngắt thể thắm ngủ một đêm.

Phượng Triều Ca đời này chưa từng rơi vào tình trạng thể lương chán nản như vậy.

Trong nội tâm, hận ý đối với Hoa thái sư cùng Hoa Vân La cao lên một cách chưa từng có!

...

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phượng Triều Ca, độ thiện cảm - 10, công lược độ hoàn thành - 60!]

[Kí chủ Phong Hoa xin chú ý, độ thiện cảm mà hạ thấp đến - 100, có nghĩa là nhiệm vụ công lược lần này thất bại!]

Thời điểm hoàng đế bệ hạ tại lãnh cung đối khổ lạnh lẽo, thì Phong Hoa tại Dưỡng Tâm điện thưởng thức đồ ăn khuya do các phi tử đưa tới.

Dù cho nghe được âm thanh nhắc nhở của hệ thống, cũng không có chút nóng nảy nào.

Nữ hoàng bệ hạ không vội, thế nhưng là thái giám tổng quản nó gấp a!

Hệ thống như cháy nhà đến nơi nói: “Bệ hạ! Giảm giảm giảm, độ thiện cảm của Đế Quân đại đại lại giảm!”

Phong Hoa lười biếng “Ồ” một tiếng.

Lạnh nhạt như vậy sao?

Hệ thống không thể tin: “Chẳng lẽ bệ hạ ngài không phải nên tự mình đi lãnh cung đem Đế Quân đại đại trở về, giải thích với hắn cho rõ...”

“Giải thích rõ cái gì? Hết thấy đều là một hiểu lầm sao?”

Phong Hoa lãnh đạm hỏi lại.

Trước ánh sáng của đèn lồng, mặt mày tuấn mỹ phong lưu thuộc về tân đế Thiên Thánh càng thêm rõ nét.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 8

Hệ thống nghe vậy, lập tức im lặng.

Đế vương trời sinh tính mẫn cảm đa nghi, nữ hoàng bệ hạ so với ai khác còn rõ ràng hơn.

Dù cho giải thích, ngoại trừ vẽ vời cho thêm chuyện ra bên ngoài, còn lại đều không dùng được.

Nữ hoàng bệ hạ kiêu ngạo, làm sao sẽ cho phép mình làm chuyện ngốc nghếch như vậy?

Cho nên...

Nhìn bệ hạ đây bình tĩnh, chắc hẳn có lẽ đã sớm có kế sách ứng đối..... phải không?

Kết quả.

Phong Hoa chẳng qua là ăn uống no đủ, nằm ở trên long sàng ngủ một giấc, sáng ngày hôm sau gọi người hầu hạ rửa mặt, mặc long bào vào triều sớm.

Kim Loan điện.

Đan bệ phía trên.

Phong Hoa ngồi ở long ý hoàng kim, cao cao tại thượng nhìn xuống quần thần.

Phía dưới.

Quan văn lấy Hoa thái sư cầm đầu, võ tướng lấy Trần Quốc Đại tướng quân Vương Vi cầm đầu, dựa theo quan chức lớn nhỏ, phân biệt đứng thẳng thành hai nhóm.

Văn võ bá quan cầm trong tay ngọc hốt, duỗi vạt áo mà đứng, ánh mắt thống nhất nhìn thẳng phía trước.

Lúc bóng người màu vàng ở đằng xa ngồi xuống là lúc, nhao nhao không hẹn mà cùng hô to:

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

Phong Hoa giơ lên tay áo nói: “Các vị ái khanh bình thân.”

Nàng trong lòng đối với hệ thống nói: “Người xem, ngoài kia chính là giang sơn của trẫm, phía dưới đều là con dân của trẫm”

Hệ thống giả làm thái giám tổng quản: “.....”

Nó thật sự rất muốn nói một câu:

Bệ hạ, ngài chỉ có thể trị vì giang sơn 3 tháng, xin thỏa thích hưởng thụ thời gian làm (giả) vua (mạo) đi!

Lúc này, giám tổng quản Từ công công tuân nói: “Có việc khởi bẩm, vô sự bãi triều ——”

Quần thần bẩm báo đi một tí việc vặt.

Đến hệ thống không thể không thừa nhận, nữ hoàng bệ hạ ban phát hoàng ân, xử lý vô cùng hoàn mỹ.

Cuối cùng,

Nhân vật BOSS phản diện lớn Hoa thái sư từ từ đứng ra, có chút xoay người cúi đầu nói: “Hoàng Thượng, thần có việc khởi bẩm”

Phong Hoa đầu ngón tay hờ hững gõ nhẹ vào long ý.

Cố ý đem vị thái sư quyền nghiêng triều chính này gạt sang một bên.

Thẳng đến Hoa thái sư sắp cúi người không nổi, lúc này mới chậm rãi nói ra một chữ:

“Nói.”

Hoa thái sư mặt không đổi sắc thẳng người lên, “Nghe nói Hoa phi chộc giận Hoàng Thượng, bị giáng chức đuổi đến U Tuyền cung, thần cả gan dám hỏi một câu, không biết việc này có thật không?”

Tiết mục cuối cùng cũng tới.

Lưu châu bên trên vương miện của thiên tử rủ xuống, có chút che lại mũi nhọn trong mắt Phong Hoa.

Giọng nói của nàng lười biếng mà trêu tức: “Trẫm ngược lại không biết, Hoa thái sư từ lúc nào đã bắt đầu quan tâm tới hậu cung của trẫm?”.

Hỉ..

Quần thần nhin không được ở trong lòng hít vào một ngụm khí lạnh.

Một thần tử quan tâm tới hậu cung thánh thượng.

Chuyện này nói nhỏ đi, là lo lắng con gái trong nội cung.

Nói lớn chuyện ra, chính là rắc tâm làm loạn a!

Hoa thái sư nếu đã dám hỏi, tự nhiên liền có kẻ sách ứng đối.

Hắn mặt mày cũng không có động một cái: “Gia sự của thiên tử cũng là quốc sự.”

Một câu nói, đem bầu không khí khẩn trương cứng ngắt mà Phong Hoa tận lực kiến tạo, bỗng lạng đầy ngàn cân trừ khử đi mất...

Phong Hoa không nghĩ tới dùng việc này có thể lật đổ vị gian thần đã tâm bưng bưng này, bị Hoa thái sư nói một câu đáp trở về, trong nội tâm cũng rất bình tĩnh.

Nàng trả lời vấn đề của Hoa thái sư: “Hoa phi chộc giận trẫm là không sai...”

Hoa thái sư màu mắt hơi sâu, đang muốn nói ra rằng muốn đem tiểu nữ Hoa Hương Trù đưa vào cung cho Hoàng Thượng để bồi tội.

Phong Hoa tại lúc này ngữ điệu xoay chuyển:

"Bất quá trẫm cần thận nghĩ lại, cảm thấy tính tình Hoa phi thập phần thú vị.

Chỉ là thời điểm ở phủ thái sư hơi thiếu dạy dỗ, phải cho nàng đến U Tuyền cung ở hai ngày, mới làm giảm đi tật kiêu ngạo.

Mấy ngày nữa lại đem Hoa phi trở về, khôi phục phong hào."

Âm thanh lười biếng mỉm cười, lắng nghe còn mang một chút hương vị cung chiều.

Giống như là đang dạy dỗ tình nhân nhỏ đang nháo loạn.

Hoa thái sư đã lời đến khóe miệng, cứ như vậy nuốt trôi trở vào: “...”

Nói thật bản thái sư không hiểu nhiều lắm về những người trẻ tuổi như các người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 9

Lãnh cung.

Sắc trời chiếu vào cung điện cũ nát, quang ảnh màu vàng nhạt chiếu rọi nửa bên mặt tinh xảo của nữ tử.

Phượng Triều Ca mơ mơ hồ hồ tỉnh lại, vô thức nhớ rõ canh giờ vào triều sớm đã đến, vươn tay, âm thanh có chút khàn khàn hô: “... Từ Hi, hầu hạ trẫm thay y phục.”

Hoàng đế bệ hạ như thường ngày gọi thái giám tổng quản.

Thế nhưng là, chậm chạp không có ai trả lời.

“... Người đâu?”

Phượng Triều Ca nhíu lại lông mày, âm thanh có chút cao lên một chút: “Từ Hi ——”

Thanh âm này không phải của hắn!

Phượng Triều Ca giật mình một cái, đột nhiên mở to mắt!

Đập vào mắt, là bày biện cùng cảnh trí thanh lãnh thâm trầm, với Đường Tâm điện của hắn khác nhau một trời một vực.

Đúng rồi...

Trẫm biến thành Hoa Văn La, bây giờ còn đang ở lãnh cung!

Phượng Triều Ca nhớ lại chuyện phát sinh ngày hôm qua, có thể nói là tâm tình rất phiền muộn giống như đưa đám.

Đặc biệt là hoàng đế bệ hạ phát giác được chính mình có khả năng bị nhiễm phong hàn, căn bệnh dường như càng nặng vì trời giá rét.

Nữ tử, chính là mảnh mai như vậy!

Phượng Triều Ca đầu óc choáng váng, trong cổ họng vô cùng khàn.

“Khụ khụ khụ...” Hắn gờ nắm tay chống đỡ bên môi ho hai tiếng, đỡ vách tường đứng dậy, chuẩn bị đi ra bên ngoài tìm nước uống.

Trong sân lãnh cung, hắn nhớ rõ còn có một cái giếng.

Làm Phượng Triều Ca nhìn thấy giếng nước khô héo là lúc, bên môi trong lúc lơ đãng toát ra một tia thâm cười khổ.

Trẫm từng dùng quỳnh tương ngọc biểu lộ làm đồ uống, lấy mỹ vị quý và lạ làm thức ăn, không nghĩ tới một ngày kia vậy mà luân lạc tới mức ngay cả một cái giếng nước đều phải uống...

Phượng Triều Ca nắm chặt nắm đấm, sắc mặt lạnh lùng.

Không.

Trẫm không thể cam chịu số phận như vậy!

Thời điểm này, kinh biến nổi lên: “Bành ——”

Cửa cung điện bị người từ bên ngoài một cước đá văng, cửa lớn màu đỏ lâu năm thiếu tu sửa, liên tiếp hai ngày bị bạo kích không chút thương tiếc, đã có xu thế lung lay sắp đổ....

Phượng Triều Ca nghe tiếng đột nhiên quay đầu.

Một cung nhân mặc y phục đài hoa anh linh hồng, thoát nhìn là đại thái giám phẩm giai khá cao.

Trước mấy tiểu thái giám chúng tình phùng nguyệt túm tùm, hần chỉ cao ngạo đi đến.

Trên khuôn mặt vẫn còn một dấu tay ngày đó ngậm lấy khinh miệt rõ ràng.

Phượng Triều Ca nhú mày, tìm tòi trong trí nhớ, một cái tên nhẹ nhàng phát ra từ trên môi: "... Tiểu Quý Tử?"

Lãnh cung lạnh lẽo yên tĩnh, một tiếng này nói ra đặc biệt vang dội.

Tiểu Quý Tử bắt đầu phẫn nộ.

Bất quá, hần vẫn bùng lấy thân phận công công không nói gì.

Chỉ nhẹ nhàng nhú mày một cái.

Sau lưng lập tức liền có chó săn tiến lên.

Cầm hoa thủ, trực tiếp chỉ vào Phượng Triều Ca, âm thanh sắc nhọn quát lớn:

“Lớn mật!”

“Tiểu Quý Tử là cái tên mà một lãnh phi bị vứt bỏ như người có thể gọi sao? Còn không nhanh chóng bái kiến Quý công công?!”

Tiểu Quý Tử nghe vậy, sắc mặt thoải mái.

Một bộ tư thái cao ngạo chờ hoàng đế bệ hạ dập đầu bái kiến.

Phượng Triều Ca giận dữ.

Dung nhan tuyệt sắc trở nên băng lãnh như tuyết, hiện ra sự lạnh lẽo.

Cầu nô tài!

Coi như là Hoa Vân La bị đẩy vào lãnh cung, nhưng tốt xấu cũng đã từng là phi tử trên danh nghĩa của hần, mấy cái hoạn nô này vậy mà chạy đến nơi đây thấy cao giẫm thấp diễu võ dương oai, ai cho bọn hần lá gan đó?!

Hoàng đế bệ hạ trong thân thể Hoa Vân La vẫn không nhúc nhích chút nào.

Hôm nay mấy cái chó săn tới đây với ý định lấy lại danh dự cho Quý công công, thấy thế lập tức cảm thấy trên mặt không có ánh sáng nào.

Quý công công then quá hoá giận, gờ tay lên không trung phẫn nộ chỉ thẳng:

“Mấy người các người, mau mau tới đem nàng bắt lại, thưởng nàng một chiếc gậy, để nàng nhận rõ mình bây giờ đã không còn là Hoa phi nương nương cái gì đó nữa!”

“Vâng!”

Mấy tiểu thái giám lập tức hướng Phượng Triều Ca xúm lại....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 10

“Trẫm...”

Phượng Triều Ca thiếu chút nữa đã nói lời miệt, để bọn cầu nô tài không mượn đề tài gây chuyện, lập tức đổi giọng, trạng thái giận dữ mà nói:

“Ta xem các người ai dám——”

Đáng tiếc.

Trước mắt thân xác hoàng đế bệ hạ là Hoa phi nương nương thân thể yếu kiều mềm mại, nói ra lời này không có chút lực uy hiếp nào.

Cầu nô tài dám thật đúng là dám.

Từng bước tới gần, đem Phụng Triều Ca vây lại.

Lông mày Phụng Triều Ca chau lại, giận dữ quát lên: “Cút nhanh ——”

Nói qua, giơ chân lên, đang định đá văng một tiểu thái giám.

Rất hiển nhiên, hoàng đế bệ hạ lại quên mình bây giờ là chỉ là một nữ tử yếu kiều yếu ớt, hơn nữa còn bị nhiễm phong hàn....

Cũng không còn là nam nhân đã từng cưỡi ngựa bắn tên không gì không giỏi như trước.

Một cước này, không chỉ không đá văng cầu nô tài như trong tưởng tượng, ngược lại chọc giận đám hoạn nô quanh năm bị chủ tử bắt nạt, tâm lý mơ hồ vận vận này.

"Đều chọc giận Hoàng Thượng bị đẩy vào lãnh cung rồi, còn dám lớn lối như vậy, cũng dám đập bản công công!"

Ngươi đã không còn là Hoa phi nương nương nữa, cũng không còn là Lục tiểu thư phủ thái sư, chẳng qua chỉ là phi tần bị vứt bỏ, coi như là ngày hôm nay bản công công đem ngươi đánh chết ở chỗ này, cũng không ai biết rõ!

Có ai không, đem hình cụ mang lên!"

Tiếng nói hạ xuống.

Phụng Triều Ca bị bốn cái tiểu thái giám đè úp trên chiếc ghế dài đỏ thắm, gắt gao đè lại tứ chi.

Một bộ ‘Người là đao thót, ta là cá thịt’ chỉ có thể mặc người chém giết.

Phụng Triều Ca sinh ra chính là thái tử hoàng tôn, hậu duệ Thiên hoàng hậu, đi tới chỗ nào cũng đều làm người khác tôn kính ba phần.

Đẳng cơ xưng đế sau này, tức thì càng là trên vạn người.

Có thể nói là chưa bao giờ bị người khác đối đãi qua như vậy!

Phụng Triều Ca trong lòng dâng lên một cỗ hừng hực bi phẫn, như muốn đem lý trí cùng tình táo đốt cháy hầu như không còn!

“Hoạn nô to gan lớn mật, mau buông ta ra ——”

Hai chữ hoạn nô vừa phát ra.

Ở đây bọn thái giám nhao nhao biến sắc, gương mặt không hèn mà cùng bộc lộ ra sự giận dữ.

Tiểu Quý Tử cầm hoa thủ trên tay, run rẩy chỉ vào Phụng Triều Ca, tức đến nổi phổi âm thanh bén nhọn nói:

“Đánh!”

“Đánh mạnh vào cho ta ——”

“Đánh đến chết cho ta ——”

Hai cái thái giám nghe vậy, chằm gậy gỗ lim dài trên tay, vì ghi hận Phụng Triều Ca nói hai chữ ‘Hoạn nô’, ra tay đánh tuyệt không chút nương tay...

“Bành.”

Lúc một cây gậy đánh vào trên người lúc, Phụng Triều Ca thống khổ kêu lên một tiếng.

Nhưng tôn nghiêm của đế vương lại làm cho hắn cắn chặt răng, đem tiếng kêu đau thảm thiết nuốt xuống.

“Bành. Bành. Bành...”

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ lãnh cung chỉ nghe thấy âm thanh cây gậy đánh vào thân thể một cách nặng nề.

Chung quanh, đám tiểu thái giám không chỉ không có đồng tình, ngược lại che miệng cười trộm, đối với bên này chỉ trở, một bộ dạng xem kịch vui.

“... Thật sự coi chính mình là Hoa phi nương nương sao, còn dám gọi chúng ta là hoạn nô, cũng không nhìn lại một chút chính mình bây giờ có thân phận gì...”

“Đúng vậy a, những nương nương khác không được sủng ái, ngày thường đều cực kỳ lễ phép với chúng ta đấy, nàng ta chỉ là một phi tần bị vứt bỏ, vậy mà dám kiêu ngạo như vậy...”

“Thật sự là cười chết người...”

Tiếng cười trộm với giọng điệu mỉa mai đậm tiếu, mơ hồ truyền vào trong tai Phụng Triều Ca.

Hắn hốt hoảng nghĩ.

Hóa ra, người trong hoàng cung không quyền không thế, thậm chí ngay cả nô tài cũng không bằng...

Nếu như hắn không có biến thành Hoa Vân La, nói không chừng vĩnh viễn cũng sẽ không biết...

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 20, công lược hoàn thành - 40!]

Sau khi hạ triều, Phong Hoa đang tiến đến lãnh cung, nghe được thanh âm nhắc nhở, chớp chớp lông mi tinh xảo.

Trẫm còn chưa bắt đầu làm anh hùng cứu mỹ nhân đâu, độ thiện cảm đột nhiên tăng lên như vậy?

Đúng là xã hội a, xã hội.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 11

“Đánh được bao nhiêu bản rồi?”

Tên thái giám bưng trà, ngồi ở trên ghế rộng làm bằng gỗ lim, hoàn toàn thể hiện ra tư thái của một công công.

Thấy "nữ tử" bị áp trên ghế đầu, cung trang hoa mỹ nhuộm máu, trâm cài tóc trên tóc mai đen nhánh rơi xuống đất, tóc dài chảy xuống che khuất đôi mắt "nàng", "nàng" từ nãy giờ không nói tiếng nào, dù kêu cũng không kêu to.

Hắn từ nãy đến giờ không thể thương thức được hình ảnh phi tử cao cao tại thượng đầu khỗ cầu khẩn dưới chân hắn.

Tiểu Quý Tử cảm thấy rất không thú vị, dùng tay ra hiệu dừng lại, âm thanh lạnh lạnh tận lực kéo dài dò hỏi.

Hai gã tiểu thái giám vốn giờ gây định đánh, nghe tiếng lập tức dừng tay, liếc tay động tác lại, thái độ cung kính trả lời: “Quý công công, đã hai mươi bản rồi.”

Âm thanh có chút thờ dốt, biểu thị bọn họ đánh rất dùng sức, không có có một tia nương nhịn nào.

Nghe được con số này, Tiểu Quý Tử chớp chớp lông mi.

Trong nội viện cung cấm, các nô tài chấp hành hình phạt rất có bản lĩnh thần kỳ.

Chính là có thể đánh thiết bản một cách giả dối.

Đánh giả dối....

Là khi một chủ tử hay một nô tài nào đó bị phạt thiết bản, nếu trên người nệm một khối đậu hũ, dù có bị đánh đến chục gây trờ lên, thì kì thực cũng chỉ là sấm to mưa nhỏ.

Sau khi đánh xong, người được lót khối đậu hũ đều hoàn hảo không chút tổn hại.

Nhưng đánh thật thì là hoàn toàn khác biệt.

Mỗi một gây khi rơi vào người, dù cho người có kê lót hai khối đệm dày đặc trên thân thể, thì khi bị đánh hơn mười bản, vẫn như cũ làm cho người da tróc thịt bong.

Tiểu Quý Tử tin tưởng, hai mươi bản tuyệt không giả dối.

Hoa phi một kẻ thân kiêu thể nhược thâm cung khuê tú, hai mươi bản rắn chắc hạ xuống, vậy mà không nói tiếng nào, thật ra khiến hắn có chút cảm thấy ngoài ý muốn.

Có chút cốt khí.

Tiểu Quý Tử cảm chén lên, chậm rãi uống một ngụm trà, lúc này mới từ trên cao nhìn xuống Phụng Triều Ca cách đó không xa, té thanh té khí mở miệng nói:

“Không nghĩ tới Hoa phi nương nương là một người có cốt khí, ngược lại làm chúng ta rất yêu thích người.”

Nói đến đây, Tiểu Quý Tử suy nghĩ một chút, lại nói:

“Như vậy đi, người nếu có thể quỳ xuống, hướng chúng ta dập đầu 3 cái, quỳ xuống nhận sai, chúng ta sẽ bỏ qua cho người, mọi chuyện cũ trước kia đều được xóa bỏ.”

“Hoa phi nương nương, cảm thấy thế nào?”

Một bên gọi người ta quỳ xuống dập đầu nhận sai, một bên xưng hô nương nương với người ta, có thể nói thực đúng là mỉa mai rồi.

Không sai, Tiểu Quý Tử chính là biết rõ, mới có ý gọi như vậy.

Ai kêu Phụng Triều Ca vừa mới gọi bọn hắn là hoạn nô đây?

Tới một mức độ nào đó, thái giám so với nữ nhân càng mang thù hơn.

Phụng Triều Ca sắc mặt trắng bệch như tuyết giấy, trên trán xuất ra mồ hôi lạnh, đem mái tóc ướt nhẹp, mấy lọn tóc bị dãn ở trên mặt.

Dù là chột vật khổ sở là thế, dù đã bị luân lạc tới mức bị người tùy ý giẫm ở lòng bàn chân, nhưng Phụng Triều Ca cũng không muốn bỏ qua hình tượng đế vương!

Phụng Triều Ca chỉ nhắm mắt lại, lạnh lùng nói:

“Quỳ xuống dập đầu không có khả năng, muốn chém giết hay bóc lột tùy các người. Bất quá...”

Tiểu Quý Tử nghe thế càng nổi giận hơn.

Liền nghe thấy hắn nói một cách suy yếu lại ngậm lấy lãnh ý lạnh thấu xương:

"Hôm nay nếu ta là chết ở chỗ này, ngày nào đó Hoa thái sư tâm huyết dâng trào truy cứu tới..."

Nghiền chết nội thị thái giám như người..... rất dễ dàng."

Chỉ cuối cùng, mang theo một khí thế lôi đình vạn quân.

Dù cho thân ở tuyệt cảnh, Phụng Triều Ca cũng có thể dựa vào bản sự cùng thực lực, thay mình mưu cầu một con đường sống!

Tiểu Quý Tử cảm thấy những câu nói đó cũng có lý, nhất thời trong nội tâm đã bắt đầu sinh ra ý niệm lùi bước.

Bất quá bị Phụng Triều Ca nói hai ba câu dọa lùi như vậy, thể diện của Quý công công như hắn xem như không còn sót lại chút gì rồi...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 12

Cuối cùng,

Tiểu Quý Tử cắn răng, nói:

“Được. Tốt.”

"Hoa phi nương nương quả nhiên có cốt khí! Đến nước này còn không chịu nhả ra câu cầu xin tha thứ, nhận sai với chúng ta, trái lại còn dám uy hiếp chúng ta.

Đã như vậy, hy vọng xương cốt của ngươi cũng có thể kiên cường giống tính cách của ngươi vậy!

Các ngươi tiếp tục, chỉ cần đừng đem người đánh chết thì đánh cho tàn phế cũng được —— "

Đánh không chết, Hoa thái sư dù sao sẽ không vì một kẻ biếm lãnh cung mà giận chó đánh mèo lên tâm phúc thứ hai bên người hoàng thượng như hần chứ?

Tiểu Quý Tử hừ lạnh thâm nghĩ.

Ít nhất không cần chết trong tay đám hoạn nô này...

Ý thức được đến đây, tâm trí bắt đầu trở nên mơ hồ.

Phượng Triều Ca từng chút từng chút nhắm mắt lại, vừa mới nói ra những lời kia, đã hao hết khí lực cuối cùng của hần...

Thần chí trong thoáng chốc, Phượng Triều Ca nghe thấy một đạo âm thanh lạnh lạnh, tựa như âm thanh của tự nhiên tại vang lên bên tai:

“Hoàng Thượng giá lâm ——”

Hoàng Thượng, tới...

Lông mi Phượng Triều Ca run rẩy vài cái, cố gắng mở to mắt...

Đáy mắt mơ hồ ánh vào một đạo bóng người màu vàng.

Ngươi, rút cuộc đã tới...

“... Thực xin lỗi, trăm đã tới chậm”

Phượng Triều Ca chỉ mơ hồ nghe được một tiếng thương yêu nhẹ nhàng bên tai.

Không kịp nói chuyện, hần ngã đầu, khung cảnh trước mắt lâm vào hắc ám.

Trước khi ngất đi, ý niệm cuối cùng trong đầu hiện lên:

Được cứu rồi.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phượng Triều Ca, độ thiện cảm + 20, công lược hoàn thành - 10!]

Ôm Phượng Triều Ca suy yếu hôn mê trong ngực, Phong Hoa lãnh diễm kéo môi ra.

Nàng quay người.

Trong lãnh cung hoang phế quanh năm có thái giám cung nữ rậm rậm quỳ đầy đất.

Bọn thái giám vừa mới điệu võ dương oai trước mặt Phượng Triều Ca, sắc mặt từng kẻ đều trắng như tờ giấy, thân thể lạnh run.

Đặc biệt là Tiểu Quý Tử, hần không thể hôn mê ngay lập tức.

Đã xong đã xong đã xong...

Nguyên lai tưởng rằng Hoa Vân La này đã hoàn toàn bị chán ghét vứt bỏ, bọn họ mới dám làm mưa làm gió chà đạp nàng.

Không nghĩ tới một ngày kia Hoàng Thượng vậy mà lại nhân nhượng trước người có địa vị thấp như vậy, còn đem Hoa phi nương nương tự mình ôm lấy!

Tiểu Quý Tử trong cung lừa trên gạt dưới, chuyện thấy cao giấu thấp làm không ít.

Cả ngày đánh nhận, đến hôm nay lại cuối cùng bị nhận mả vào mắt.

“Hoàng Thượng, Hoàng Thượng...”

Tiểu Quý Tử sắc mặt trắng bệch kinh hoàng, run rẩy quỳ xuống lê tới.

“Phù phù ——” một tiếng, nặng nề mà té nhào bên chân Phong Hoa.

Quý dập đầu, vội vàng cầu xin.

"Hoàng Thượng, nô tài đáng chết! Nô tài có mắt không trông mạo phạm Hoa phi nương nương!"

Nhưng nhìn tại nô tài nhiều năm như vậy hầu hạ người tận tâm tận lực, không có công lao cũng cũng có khổ lao, cầu Hoàng Thượng tha cho nô tài một cái mạng chó đi..."

Nói qua, Tiểu Quý Tử ý đồ lấy góc áo long bào.

Lại ——

Bị Phong Hoa ôm Phụng Triều Ca có chút nghiêng người, tránh được.

Sau đó, gờ chân lên, một cước đem Tiểu Quý Tử đạp bay.

“Ồi trời ơi ——”

Tiểu Quý Tử lăn một vòng trên mặt đất, không dám có câu oán hận nào mà chịu đựng đau đớn, một thân đầy bụi đất một lần nữa quỳ trước mặt mình hoàng.

Phong Hoa từ trên cao nhìn xuống hắn, giữa lông mày mang theo tôn quý diệt lệ, làm người chấn động cả hồn phách, làm người ta không dám nhìn thẳng.

Tiểu Quý Tử vốn còn muốn cầu xin tha thứ, không biết tại sao lời nói cứ nghẹn tại bên miệng, một chữ đều nói không nên lời.

Ngước nhìn vị thiên tử trẻ tuổi, không khỏi sợ mất mặt.

Sau một khắc.

Liên nghe đến đạo thanh âm hoa lệ tự phụ, không mang theo một chút tình cảm, hờ hững mà lười biếng theo con gió vang lên:

“Nữ nhân của trẫm, kẻ như ngươi cũng xứng động vào?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 13

Ai là nữ nhân của ngươi?!

Trẫm là nam nhân, nam nhân!

Ngươi mới là nữ nhân của trẫm!

Phụng Triều Ca bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, một vòng bài trí quen thuộc đập vào mi mắt.

Nơi đây là...

Dưỡng Tâm điện?

Chẳng lẽ trẫm, biến trở về thân thể của mình rồi?

Hoàng đế bệ hạ còn không kịp kinh hãi, cơ thể hơi khê động, liên lụy đến miệng vết thương trên mông, đau đến mức lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

“Hì...”

Tâm, cũng lập tức nguội lạnh một nửa.

Hóa ra hắn bây giờ vẫn còn trong thân thể Hoa Vân La.....

Lúc này, cung nữ bên cạnh canh giữ ở rỗng giường, mừng rỡ kêu lên:

“Cám ơn trời đất, Hoa phi nương nương người cuối cùng tỉnh! Người hôn mê trọn vẹn ba ngày, làm Hoàng Thượng lo lắng đến hư mất!”

Những lời này, từ trong miệng cung nữ nói ra, Phụng Triều Ca không khỏi cảm thấy đặc biệt chói tai.

Đem hoàng thượng lo lắng đến hư mắt?

Trẫm mới là hoàng thượng!

Phụng Triều Ca lạnh lùng nói: “Người đi, đem Hoa... Hoàng thượng đến đây cho ta.”

Giọng điệu vênh mặt hất hàm sai khiến, không có chút tôn kính nào khi nhắc đến "hoàng thượng".

Cung nữ hơi ngẩn ra, chợt ánh mắt thấy Phụng Triều Ca liếc xéo tới, cúi người đáp: “... Vâng.”

Cung nữ thầm nghĩ:

Khó trách vị Hoa phi này nương nương lúc trước bị Hoàng Thượng tước đi phong hào, biếm vào lãnh cung.

Nói nàng được sủng ái mà kiêu ngạo quá mức, thật đúng là không có chút nào oan uổng.

Hoàng Thượng là người có địa vị cao lại nhân nhượng trước người có địa vị thấp như nàng, giận dữ trừng trị đám thái giám phạm thượng, cuối cùng còn tự mình đem vị này ôm trở về Dưỡng Tâm điện, cực nhọc ngày đêm, không nghỉ ngơi chiếu cố ba ngày.

Ai ngờ.

Vị này sau khi tỉnh lại, chẳng những không có nửa phần cảm kích, ngược lại ngôn ngữ với thần thái đều mang hương vị kiêu căng.

Chỉ sợ...

Liền Hoa phi nương nương mà cứ được sủng sinh kiêu thêm nữa, cuối cùng sẽ bị ‘hoàng thượng’ chán ghét, lại lần nữa đẩy vào lãnh cung cũng không có cái gì lạ.

Rõ ràng thủ đoạn được bày ra tốt, lại đánh cho nháo nhọt, Hoa phi nương nương chính là như vậy.

Cung nữ một bên trong lòng lắc đầu, tiếc hận không thôi thay Phụng Triều Ca, một bên rời khỏi Dưỡng Tâm điện tiến về Ngự Thư Phòng.

Cung nữ trước khi đi, nhìn về phía Phụng Triều Ca bằng ánh mắt đồng tình mà thương cảm.

Phụng Triều Ca: “...”

Trẫm bây giờ lại luân lạc tới mức ngay cả một cung tỳ nhỏ nhỏ cũng tỏ thái độ đồng tình sao?

Bất quá, hoàng đế bệ hạ nghĩ lại ——

Trẫm đường đường thiên tử, vừa mới kế thừa giang sơn tổ tông lưu lại, vốn là Cửu ngũ chí tôn trên vạn người.

Lại đột nhiên không giải thích được mà biến thành phi tử bị trẫm đẩy vào lãnh cung.

Suy nghĩ kỹ một chút, trẫm kỳ thật còn thật sự có chút đáng thương.

Đáng làm cho người ta bi thương và đồng tình.

... Không biết đời này còn có cơ hội để trẫm trở lại thân thể của mình hay không?

Phụng Triều Ca khẽ thờ dài một tiếng.

Lúc này, một đạo hoa lệ tôn quý âm thanh từ cung Dưỡng Tâm điện truyền đến ——

“Ái phi vì sao thờ dài? Cũng là vì khi tỉnh lại không được nhìn thấy trẫm sao?”

“...”

Thân thể Phụng Triều Ca bỗng nhiên cứng đờ.

Chậm rãi cứng ngắc quay đầu đi.

Một đạo ánh sáng màu vàng tôn quý đập vào đáy mắt của hắn.

Chỉ thấy người nọ trước sự cung kính của bao người khoan thai tới gần.

Giơ tay nhắc chân, nhướn lông mày liếc đều để lộ ra khí tức cao quý, không có chút nào nữ tính, hoàn mỹ thể hiện ra cái gì gọi là Cửu ngũ chí tôn.

Rõ ràng là thân thể cùng dung nhan quen thuộc của hắn, lại lạ lẫm làm cho người khác phải âm thầm kinh tâm.

Nếu như không phải hắn mới là Thiên Thánh tân đế Phượng Triều Ca, chỉ sợ đều muốn cho rằng người trước mắt này chính là —— đế vương chân chính!

Phượng Triều Ca nguy hiểm nheo mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 14

“Như thế nào, ái phi vì sao nhìn trầm như vậy? Vài ngày không thấy, đã không nhận ra rồi?”

Phong Hoa đến gần, có chút xoay người cúi đầu.

Ngón tay thon dài, nhẹ nhàng nâng cằm Phượng Triều Ca, động tác không hề chứa lấy một tia suồng sã cùng nhục nhả.

Tuần mỹ mà phong lưu khiến người tim đập thành thịch.

Trong mắt Phượng Triều Ca mang theo tia mát lạnh, trả về một câu:

“Cũng không phải là vài ngày không nhận ra, có lẽ là trầm... Ta, chưa từng hiểu về ngươi.”

“Thật sao?”

Phong Hoa cố ý giả bộ thành "Trầm không biết ngươi đang nói cái gì" cong môi cười cười, tuyệt sắc đào hoa tại bờ môi nở rộ.

Nàng cúi đầu, tại đôi môi hơi tái nhợt của Phượng Triều Ca cường ép ấn xuống một nụ hôn.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phượng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành - 5!]

Nghe được thanh âm nhắc nhở vang lên, Phong Hoa cảm thấy hơi buồn cười, có chút thối lui.

Trong ánh mắt kinh ngạc đến ngây người của hoàng đế bệ hạ, nàng nhếch môi điểm điểm cười, nói:

“... Từ giờ khắc này, chúng ta sẽ làm quen cho thật tốt, ái phi.”

Phượng Triều Ca: “...”

Ái phi cái quý thần gì!

Bất quá, hắn vừa mới vậy mà...

Vậy mà cảm thấy không có chút nào chán ghét nụ hôn kia!

Đây thật là không khoa học!

Bất quá, Phượng Triều Ca nghĩ lại, đó là thân thể hắn, không ghét cũng rất bình thường.

... Hắn không có người sẽ tự mình chán ghét bản thân mình chứ?

Phong Hoa dùng tám dung nhan tuần mỹ phong lưu, hoa lệ câu nhân nói tiếp: “Đối với phương thức làm quen, ái phi nàng có hài lòng không?”

Phiên bản tổng giám đốc bá đạo thời cổ đại đã lên sàn.

Phượng Triều Ca: “...”

Cầu người đừng dùng mặt trầm trêu chọc trầm nữa đi!

Cái này sẽ để cho trăm cảm thấy... Minh tự kỉ với chính mình...

Trăm không hài lòng! Không hài lòng được chưa!

Hoàng đế bệ hạ đưa tay lau môi, dùng động tác biểu đạt sự ghét bỏ.

Một đám thái giám, cung nữ đều kinh ngạc đến ngây người.

Hoa phi nương nương đây là... Lá gan cũng quá lớn đi!

‘Nàng’ sẽ không sợ chọc giận Hoàng Thượng sao?!

Phong Hoa “A” mà cười cười, làm động tác cho mọi người lui:

“Các người đều lui xuống trước đi, đây là Hoa phi thẹn thùng, không có ý tứ gì đâu.”

Phượng Triều Ca: “...”

Thẹn thùng?!

Trăm sẽ thẹn thùng?!

Tức đỏ mặt.

Mọi người nghe vậy, ánh mắt không tự chủ được hướng tới trên mặt Phượng Triều Ca, lập tức lộ ra tâm tình linh hội.

Gương mặt có chút tái nhợt của "Hoa phi nương nương" nằm sấp trên long sàng hiện lên hai khối đỏ ửng kì dị, trong đôi mắt phượng xinh đẹp sáng lóng lánh giống như giận cũng giống như phần nộ...

Cũng không giống như đang thẹn thùng nhưng cũng lại giống?

Khó trách Hoàng Thượng không tức giận, hóa ra dĩ nhiên là giữa hai người có tình thú khuê phòng~

Hiện tại, bọn họ đã hiểu.

Hiện tại, bọn họ đều hiểu rồi.

Đội đám cung nhân rời khỏi Dưỡng Tâm điện, cũng cẩn thận đóng khế cửa lại.

Phượng Triều Ca vừa mới có thần sắc ‘Thẹn thùng’, trong nháy mắt giống như thủy triều lui sạch sành sanh!

Cho dù ở trong thân thể Hoa Vân La, một khắc này giận tái mặt, Phượng Triều Ca như trước sẽ hiện ra một loại khí thế quân lâm thiên hạ.

“Hoa Vân La?”

Thanh âm lạnh nhạt, tôn quý lạnh thấu xương mở miệng nói, mặc dù là hỏi thăm, lại có giọng điệu vô cùng xác định.

Phong Hoa ngoặt môi cười cười: “Không sai, là ta đây.”

Thấy Phong Hoa thoải mái không có một tia che giấu thừa nhận mình là Hoa Vân La, Phượng Triều Ca hé mắt.

Trong lòng của hắn có rất nhiều nghi vấn.

Ví dụ như hắn tại sao phải biến thành nàng, mà nàng thì tại sao sẽ ở trong thân thể của hắn...

Phượng Triều Ca đang muốn mở miệng chất vấn, bỗng nhiên bộ vị nào đó mát lạnh.

Hắn ‘hoa dung thất sắc’ kinh hãi nói:

“Lớn mật! Hoa Vân La người cũng dám... Cởi quần lót của trăm!”

- ----

Khụ, ta sẽ tạm drop một tuần cho kì thi học kì, đợi đến thứ 7 tuần sau ta sẽ trở lại!!!!

Thân!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 15

“Hoàng Thượng, không sao đâu, đây là quần lót của ta.”

Phong Hoa mỉm cười.

Ngữ điệu lười biếng, lướt lên một tia hài hước.

Đặc biệt âm thanh "Hoàng Thượng" vào trong lỗ tai Phụng Triều Ca, chỉ cảm thấy dị thường châm chọc.

Đồng thời, thực sự lại dễ cho khuôn mặt của hắn có chút nóng lên.

... Nàng nói thế giống như cũng không sai.

Đây thật là thân thể Hoa Vân La, như vậy quần lót tự nhiên cũng là của nàng.

Nàng coi đồ của mình...

Đúng là không có gì lạ.

Ngược lại là hắn quá khích rồi.

Nhưng mà hiện tại——

Chẳng phải biến thành là ‘Phụng Triều Ca’ hắn coi đồ ‘Hoa Vân La’...?

Thật sự là vô cùng hài hòa, lại cực kỳ quý dị.

Hắn cảm thấy có chỗ nào không đúng, nhưng cụ thể nói không ra được là cái gì.

Hoàng đế bệ hạ nội tâm mơ hồ bên bờ sụp đổ.

Hết lần này tới lần khác, Phong Hoa động tác chậm rãi, chậm vô cùng.

Không giống như là đang coi đồ, ngược lại là như một cuộc tâm lý giằng co, mơ hồ mang theo một cỗ hương vị tra tấn người tận lực.

Tuy rằng không biết Phong Hoa coi đồ hắn... Không, coi đồ của mình là muốn làm gì.

Nhưng, dù là hoàng đế bệ hạ có tố chất tốt, cũng chịu không được sự tra tấn tâm lý này nha.

Phụng Triều Ca mơ hồ buồn bực hừ một tiếng, nhin không được mở miệng thúc giục nói: “Người muốn coi đồ thì cũng nhanh lên chút, có thể hay không như nam nhân thống khoái một chút?”

Như người mong muốn a, Hoàng Thượng.

Phong Hoa mặt cười không thay đổi, cổ tay “Xoẹt ——” một tiếng.

“...”

Xiêm y cùng da thịt trong nháy mắt nhanh chóng chia lìa, để lộ ra niềng vết thương, máu tươi chảy xuống cọ rửa đi thuốc bột đã bôi sẵn trên người....

Biết cái gì gọi là cọ xát vết thương trên vách tường không?

Hoàng đế bệ hạ hiện tại đang cảm thấy đúng rồi.

Phụng Triều Ca chỉ là không đau nhức tới nỗi muốn bất tỉnh thôi!

Mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng, gương mặt xinh đẹp trắng bệch như tuyết, mang theo một tia diêm dâm đáng yêu yếu ớt, rất làm người triu mến.

Nhưng mà, hắn bỗng nhiên ngược mắt nhìn về phía Phong Hoa, ánh mắt lại như hỏa cháy trên lưỡi đao, phần nộ cháy sáng rực rỡ.

“Hoa, Vân, La!”

Phượng Triều Ca nhỏ giọng, từng chữ một hô.

Ngữ khí cắn răng nghiêng lợi kia, giống như muốn ăn thịt người.

Phong Hoa hướng hấn lộ ra một nụ cười, ngữ khí vô tội nói: “Đây không phải là động tác dứt khoát của nam nhân sao?”

Phượng Triều Ca: “...”

Người không phải là đàn ông đích thực a, không thể giống như nữ nhân ôn nhu một chút sao?!

Còn có, không nên dùng gương mặt trầm làm loại vẻ mặt kia.

A.

Yêu cầu thật nhiều.

Phong Hoa mặc kệ hấn, móc ra một lọ Kim Sang Dược tốt nhất trong cung đình, không nói gì thêm, trực tiếp bôi lên người hấn...

Thuốc bột màu vàng nhạt, bao trùm đều đều trên vết thương một lớp, cảm máu dịch thể, thẩm thấu làn da...

Kích thích.

Đau xót thoải mái.

Phượng Triều Ca một mực cắn răng nhẫn nại, cuối cùng nhịn không được thỉnh thoảng bật ra vài tiếng ngâm khẽ hơi yếu...

Phong Hoa một bên bôi thuốc, một bên ngữ điệu lười biếng mắt mèm ‘Hảo tâm’ nói ra:

“Trong này không có người ngoài, Hoàng Thượng có thể thoải thích kêu lên, không cần chịu đựng.”

Câu này, thật sự giống như một nam nhân tà mị cùng "tiểu yêu tinh" đang làm chuyện gì đó không thể miêu tả.

Đương nhiên, nếu như cuối cùng nàng còn thêm một câu: Trầm thích nghe.

Chắc hẳn...

Nhất định có thể bắt được tâm hồn thiếu nữ!

“...”

Quý mới kêu!

Phiền người đừng nói mấy lời không biết xấu hổ như vậy được không nào?

Phượng Triều Ca khuôn mặt có chút nóng lên.

Sau khi Phong Hoa nói ra những lời này, ngược lại hấn gắt gao cắn răng, không nói tiếng nào.

Thập phần ngao kiêu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 16

Thấy Phượng Triều Ca ngậm chặt miệng, Phong Hoa chớp chớp lông mi.

Một bên tiếp tục bôi thuốc, một bên ngữ điệu khinh mạn mà nói:

"Kỳ thật Hoàng Thượng không cần cảm thấy thẹn thùng, người bây giờ là nữ hài tử thân kiêu thể nhược nha, hơn nữa trừ ta ra cũng không có người nào biết người mới là ‘Phượng Triều Ca’...”

Cho nên a, coi như là kêu ra tiếng cũng sẽ không có nhiều người nói cái gì."

Chỉ kém không có nói rõ ràng người hãy kêu lên đi a.

“...”

Cảm giác mình lại bị đùa giỡn là như thế nào?

Phong Hoa tiếp tục nói: “Lại nói tiếp, Hoàng Thượng người hôn mê trong ba ngày này, bất kể là bôi thuốc hay trông bên người, đều là trẫm... A, là ta tự thân đi làm, kỳ thật sớm đã bị thấy hết, thật sự không cần...”

Hai chữ "Thẹn thùng" còn chưa nói ra miệng.

Phượng Triều Ca bên gân xanh trên trán nổi lên, từ giữa hàm răng lóe ra hai chữ: “... Câm miệng.”

Để Phong Hoa không nói lời kinh người, đùa giỡn chính mình, Phượng Triều Ca đành phải mở miệng nói sang chuyện khác.

“Hoa Vân La.”

Hắn hô lên, không hiểu sao lại cảm thấy có chút quái dị.

Cường ép đè xuống cảm giác cô quái trong nội tâm kia, Phượng Triều Ca nói tiếp đi: “Chuyện trẫm cùng người trao đổi thân thể, có phải là...do bút tích của Hoa gia?”

Vấn đề này, rất sắc bén.

Trực tiếp xé rách mặt ——

Lộ ra hàn quang đao nhọn lạnh lẽo.

Giờ này khắc này giao tiếp như vậy, Phượng Triều Ca đã không để ý vết thương có đau hay không.

Hắn giương mắt.

Nhìn Phong Hoa.

Tuy rằng kia mới chính là bản thân hắn, hắn lại dường như muốn xuyên thủng một thân hồn hột quen thuộc, trực tiếp xem thấu bên trong linh hồn!

Phong Hoa mặt không đổi sắc.

Tinh xảo lông mày chậm rãi nâng lên, tạo ra một vòng độ cong tuyệt sắc kinh hoa.

Nàng hững hờ hỏi lại, trong giọng nói không nghe ra bất kỳ tâm tình nào: “Nếu như ta nói không phải, Hoàng Thượng sẽ tin sao?”

Phượng Triều Ca cười lạnh.

Trẫm đương nhiên không tin!

Trong lòng hắn nghĩ, làm sao sẽ trùng hợp như vậy, tại sao cứ phải là Hoa Vân La?

Hoa thái sư quyền nghiêng triều chính mê hoặc triều cương, không chỉ là Phượng Triều Ca hắn, toàn bộ Thiên Thánh hoàng thất đều kiêng kỵ ông ta ba phần.

Hắn kể vị bất quá mới ba tháng, vừa mới biếm trích Hoa Vân La vào lãnh cung, liền đã xảy ra chuyện ma quỷ như vậy...

Vậy nên không phải do sự miễn cảm đa nghi của đế vương nên hắn mới nghi ngờ.

Thấy thuốc đã ngấm không sai biệt lắm, Phong Hoa một bên ung dung thông thả thu tay lại, một bên cười nhạo Phượng Triều Ca đa nghi chất vấn, chậm rãi nói:

"Nếu như chuyện này thật sự là âm mưu của Hoa Thế An, như vậy Hoàng Thượng chắc hẳn lúc này đây đã chết thê thảm ở lãnh cung, mà không phải nằm ở trong điện Dưỡng Tâm, được ngự y tốt nhất chữa bệnh, dùng đến Kim Sang Dược, có cơ hội cùng khí lực chất vấn ta."

Phượng Triều Ca không nói gì.

Đây tương tự cũng là điểm đáng ngờ hắn không nghĩ ra.

Vì sao Hoa Vân La...

Phong Hoa cảm lấy một cuốn lụa trắng, nhẹ nhàng quấn lên vết thương, âm thanh không nhanh không chậm tiếp tục nói:

"Nếu như ta là Hoa Thế An, có thể có bản lĩnh đòi hỏi đổi thể thông thiên như vậy, nhất định sẽ lựa chọn là làm cho mình cùng đương kim thiên tử trao đổi mà không phải chọn lấy một thứ nữ, lãng phí hết cơ hội một bước lên trời như vậy.

Một cái tính mạng già theo năm tháng, so với một cỗ thân thể trẻ trung cùng vô thượng quyền thế.....

Đáng giá mạo hiểm đánh cược một lần, không phải sao?"

Mỗi chữ mỗi câu, âm thanh lười biếng chân thành kể rõ, mang ý vị tràn đầy mỉa mai hoặc.

Giống như, có thể dự đoán ra ác ma nơi đáy lòng, từng bước trầm luân xuống đáy vực tội ác.

“...”

Thật lâu.

Phượng Triều Ca nói: “Trầm tạm thời tin tưởng ngươi một lần.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 17

Vừa dứt lời.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phượng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 0!]

Không nghĩ tới Phượng Triều Ca dễ dàng đánh như vậy, vài cái liền đem độ hảo cảm trở về mức ban đầu.

Tuy rằng chỉ là số 0, nhưng cũng thật đáng mừng.

Phong Hoa không khỏi khiêu mi cười cười, trong nụ cười lướt lên một tia hương vị chân thật, tuần mỹ mà phong lưu:

“Kia, tạ chủ long ân?”.

-

Hiệu quả của Kim Sang Dược quả nhiên tuyệt hảo, không dùng bao lâu, miệng vết thương trên người Phượng Triều Ca đã bắt đầu đóng vảy.

Lúc này, lại dùng hoa hồng ngọc lộ cao dùng để dưỡng nhan tẩy sọc, đợi một thời gian nhất định có thể khôi phục như lúc ban đầu, một điểm dấu vết cũng sẽ không lưu lại.

"Nương nương, Hoàng Thượng đối với ngài thật là tốt!

Hoa hồng ngọc lộ cao là bí dược cung đình, dùng nghìn năm tuyết sâm Tuyết Liên cùng thêm trăm loại dược liệu hiếm quý luyện chế mà thành, phủ nội vụ hàng năm tổng cộng cũng không quá mười bình.

Thường ngày đều là thái hậu nương nương trong theo thường lệ có hai bình, còn lại thì dựa theo phẩm vị mà đưa cho tất cả nương nương trong cung.

Năm nay ngoại trừ thái hậu nương nương vẫn hai bình không thay đổi, còn dư lại một bình hoa hồng ngọc lộ cao thì bị Hoàng Thượng lấy ra, cho nương nương dùng, có lần Hiền phi nương nương đến van cầu, Hoàng Thượng còn không cho.

Có thể thấy được hoàng thượng có bao nhiêu yêu thích đối với người!"

Phượng Triều Ca nằm sấp tại trên tháp quý phi, cung nữ cầm hoa hồng ngọc lộ cao hướng trên lưng hắn bôi lên, trong miệng không cầm được sợ hãi thán phục.

Tại góc độ cung nữ nhìn không thấy, Phượng Triều Ca héch lên môi, có chút hừ một tiếng.

Mơ hồ có ý khinh thường.

Đối xử tốt với hân?

Hoa Vân La là đối xử tốt với chính mình mới đúng, dù sao đây chính là thân thể của nàng!

Nhưng mà, nghĩ lại không biết đến bao giờ hai người mới quay trở về thân thể của mình.

Có lẽ, đại khái, có khả năng..

Hoa Vân La hân là có ý định, để khi hân sớm ngày trở về thân thể, nàng không phải chịu nhiều khổ sở, mới đối xử tốt với hân đi.

Bất quá trăm sẽ không tiếp nhận!

Phượng Triều Ca trong nội tâm kỳ quặc trầm nghĩ.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phượng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 20!]

Kim Loan điện.

Phong Hoa ngồi ở đan bệ phía trên đang tảo triều, nghe được thanh âm nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, nhếch môi cười cười.

Có thể nói, chung quy là bộ dáng tà mị cười điển hình.

Phía dưới.

Quần thần nhìn thấy liền không hiểu, vì sao Hoàng Thượng đột nhiên cao hứng như vậy?

Hoa thái sư thu liễm trông mắt.

Nhớ tới trong nội cung bây giờ đồn đại về hoàng đế thịnh sùng một lục nữ Hoa Vân La, không khỏi màu mắt hơi sâu.

Trong nội tâm bỗng nhiên hiện lên một tia khinh miệt.

Vốn tưởng rằng vị tân đế Phượng Triều Ca này là đại địch của hân, không nghĩ tới cũng là một hôn quân sa vào sắc đẹp mà thôi.

Hoa Vân La trong mắt thế nhân là một mỹ nhân tuyệt đẹp, nhưng trong mắt hân lại không sánh bằng hân đưa con gái nhỏ nhất Hoa Hương Trù, sắc nước hương trời.

Chỉ là một Hoa Vân La mà đã làm Phượng Triều Ca lu mờ ý chí, nếu như đổi thành thất nữ quốc sắc thiên hương Hoa Hương Trù...

Hoa thái sư nâng mắt, bên môi mơ hồ lóe lên nụ cười quỷ dị một cái rồi biến mất.

Nhìn đến ngài vàng dành cho Cửu ngũ chí tôn kia, đáy mắt không khỏi xẹt qua một tia lửa nóng cùng tham lam.

...

Hoa hồng ngọc lộ cao trong bỏ thêm Bạc Hà thảo bôi lên vết sẹo, có nhân nhạ cảm giác mát lạnh.

Vết thương bắt đầu đóng vảy, một lần nữa trở về da thịt trắng nõn như lúc đầu, từ trong da lộ ra cảm giác ngứa, nhưng thoáng cái rút đi không ít.

Phượng Triều Ca phủ thêm xiêm y —— đương nhiên là một bộ cung trang của nữ nhân.

Sau khi cung nữ đem bí dược cung đình cẩn thận cất kỹ, khuôn mặt nhỏ nhắn cười nhẹ nhàng nhìn qua Phượng Triều Ca đề nghị:

“Nương nương, hôm nay thời tiết vô cùng tốt, không bằng nô tì đỡ người đi dạo bên ngoài một chút đi?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 18

“Cũng tốt, nghỉ ngơi ở Dưỡng Tâm điện lâu như vậy, xương cốt đều muốn gỉ sét, đi ra ngoài đi một chút a.”

Phượng Triều Ca không cần nghĩ ngợi, gật đầu một chút, đáp ứng.

Cảnh trí đẹp nhất ở Thiên Thánh Hoàng Cung, không thể nghi ngờ là ngự hoa viên.

Trong ngự hoa viên, đình đài lầu các, hồ nước xanh biếc, kỳ hoa quý báu khoe màu đua sắc.

Càng đặc biệt có các mỹ nhân ganh đua sắc đẹp.

Bên hồ Minh Châu, không ít đám phi tử ăn mặc ngăn nắp xinh đẹp như thần tiên, hoặc dáng người mặc lụa mỏng, hoặc la phiến nhẹ lay động, hoặc...

Dáng người thướt tha lượn lờ ngồi ở trong đình các chuyện trò vui vẻ.

Khi cung nữ đỡ lấy Phượng Triều Ca đi vào ngự hoa viên là lúc, thứ đầu tiên nhìn thấy chính là cảnh tượng này.

Tần đế đăng cơ mở rộng hậu cung, những thứ này mỹ nhân đều là tiến cung khi đó, dựa theo mẫu tộc gia thế mạnh yếu mà phong phẩm vị.

Phượng Triều Ca thay tiên hoàng giữ đạo hiếu ba tháng, không có sủng hạnh qua những phi tần này, tối đa chỉ có điều các nàng đi tới nội cung ngồi một chút, nhưng mà đều hơi có ấn tượng.

Người mặc lụa mỏng từ sắc mộng ảo, châu tròn ngọc sáng dáng người đầy đặn chính là cháu gái Đại học sĩ, am hiểu cầm kỳ thư họa, phong làm Hiền phi.

Đong đưa la phiến, thân thể thướt tha chính là cháu ngoại viện sĩ Hàn Lâm viện, có thể đứng trên lòng bàn tay nhảy múa, phong làm Lệ phi.

Trang phục đơn giản trắng trong thuần khiết chính là trưởng nữ của Phiêu Kỵ tướng quân, cưỡi ngựa bắn cung kinh người, tấn chức Vinh tần.

Còn có...

Phượng Triều Ca từ rất xa đánh giá, không khỏi nói ra: “Mấy người các nàng cảm tình thoát nhìn cũng không tệ.”

Cung nữ nghe vậy, nhỏ nhỏ giọng tại tai Phượng Triều Ca nói:

"Mới không phải đâu. Nương nương người không biết, mấy vị này nương nương đến ngự hoa viên, đều là vì đội hoàng thượng, còn cung nữ sau người đâu có tốt hơn, đều là mặt ngọt tâm khổ."

Ai. Đều do nương nương người được Hoàng Thượng bảo hộ quá, quá mức đơn thuần mới sẽ cho rằng như vậy.

Bất quá ai kêu các nàng đều muốn được hoàng thượng sủng hạnh, mà Hoàng Thượng chỉ thích nương nương người đây ~ "

Cung nữ này tuổi còn nhỏ, lại học giọng điệu lão khí hoành thu mở miệng.

Nói xong lời cuối cùng lúc, lại không khỏi thay ‘Nương nương’ nhà mình được hoàng ân thánh sủng mà mơ hồ đắc ý vui vẻ.

Trong cung, chủ tử được sủng ái, những người đứng sau nàng cũng bay cao như điều gặp gió.

... Bị Hoàng Thượng bảo hộ quá, quá mức đơn thuần?

Phượng Triều Ca khước môi co lại, đây xác định là nói trăm?

Bất quá, cung nữ nói không giống như khách sáo, Phượng Triều Ca nhũ mảy, hỏi: “Các nàng thật đúng là như vậy?”

Rõ ràng thời điểm ở trước mặt hân, Hiền phi ôn nhu nhỏ ý, Lệ phi quyến rũ động lòng người, Vinh tần tư thế hiên ngang... Thoạt nhìn cũng không phải ngự trang.

Các nữ nhân ghen tị, thật sự có đáng sợ như thế?

Cung nữ lập tức đoan chính, nghiêm túc trả lời: “Thật đúng không thể đúng hơn! Cho nên nương nương chúng ta hay là đi đường khác đi, nô tì lo lắng mấy vị nương nương tức giận vì người được hoàng ân thánh sủng, bởi vậy sẽ gây bất lợi cho người.”

Tự dung sau khi biến thành Hoa Vân La, trăm ngay cả quyền lợi đi dạo ngự hoa viên đều bị tước đoạt, còn phải trốn tránh đám phi tần của trăm..

Thật sự là bi ai.

Phượng Triều Ca còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, các phi tử thướt tha bên hồ Minh Châu dĩ nhiên đã phát hiện ra hân ——

“Ai, đây không phải là Hoa phi muội muội sao?”

Mở miệng là phi tần có phẩm vị cao nhất - Hiền phi.

Nếu như Phụng Triều Ca còn là Cửu ngũ chỉ tôn như lúc đầu, đám người kia khẳng định sớm đã không kìm được vui mừng quý xuống đất đón chào, để lộ ra vốn liếng hấp dẫn quân vương chú ý một chút.

Nhưng mà.

Hắn bây giờ đang ở trong thân thể Hoa Vân La.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 19

Cho nên ——

Lệ phi lấy la phiến che nửa mặt, che khuất nửa mai cùng trào phúng trên môi đỏ mọng, cười khẽ một tiếng.

“Hiển phi tỷ tỷ lời ấy sai rồi, cái gì Hoa phi muội muội, bất quá chỉ là phi tử lãnh cung mà thôi.”

“Hiển phi tỷ tỷ chẳng lẽ quên mất? Hoàng Thượng tuy rằng đem nàng từ trong lãnh cung đi ra, nhưng lại không khôi phục phong hào đầy thôi.”

“Một tiếng Hoa phi muội muội này, Hiển phi tỷ tỷ người thật là không nên gọi như vậy.”

Nói đến đây, Lệ phi khanh khách cười, đôi mắt đẹp lưu chuyển nhìn về phía Phụng Triều Ca, ngữ điệu nhẹ nhàng mà hỏi: “... Người nói có đúng hay không nha, Vân La muội muội?”

Vân La muội muội - Phụng Triều Ca: “.....”

Trầm trầm nghĩ nên giữ yên lặng.

Cung nữ nhỏ giọng buồn bã kêu đau khổ: “Đã xong đã xong đã xong, nương nương, vậy chúng ta là muốn đi cũng đi không được, Hoàng Thượng ban phúc cho những nương nương này nên họ quá hung tàn...”

Nghĩ linh tinh xong, cung nữ lại nhỏ giọng an ủi Phụng Triều Ca nói:

“Nương nương người yên tâm, người mặc dù bây giờ không được khôi phục phong hào, nhưng chiếu theo sủng ái của Hoàng Thượng đối với ngài, đây là chuyện sớm hay muộn.”

“Chẳng qua là hôm nay Hiển phi, Lệ phi, Vinh tần một thân phận đều cao hơn ngài, người nhất định sẽ bị chút ám khuy (lên bị thiệt thòi) từ trên tay các nàng. Bất quá nương nương người cũng không cần lo lắng quá mức, tối đa chỉ bị phạt quỳ gì đó, hiện tại, ngài chính là được sủng, các nàng cũng không dám quá láo xược...”

Phụng Triều Ca nghe được liền tức thì xám mặt lại.

Đây hoàn toàn không phải lời an ủi được không nào?

Bị Lệ phi trong minh chỉ trách một trận, mặc dù là trào phúng địch nhân trong mắt nữ nhân - Hoa Vân La, nhưng trong lòng Hiển phi cũng như trước cao hứng không nói.

Chức vị của nàng so với Lệ phi còn cao hơn, vốn phải là tỷ tỷ, hiện tại bị Lệ phi nói tựa như nàng không hiểu chuyện không bằng.

Hiển phi âm thầm cắn răng, nhưng lại không thể không nói một tiếng: “Lệ phi muội muội nói đúng, ngược lại là tỷ tỷ sơ sẩy, một tiếng ‘Hoa phi muội muội’ đích thật là không thích hợp.”

Mặt mũi gì đó, đầu quan trọng bằng đem ‘sủng quan hậu cung Hoa Vân La’ giấu ở dưới lòng bàn chân chứ.

Vinh tần tư thế hiển ngang, vào lúc này đứng lên, mời nói: “Vân La muội muội cũng hẳn là đi ra ngắm hoa, không bằng tới đây ngồi cùng một chỗ a.”

Phụng Triều Ca không nói gì.

Hiển phi cho Vinh tần một ánh mắt, Vinh tần lập tức bước từ bên trong đình các bên hồ đi ra.

Vinh tần xông tới trước mặt Phụng Triều Ca.....

Sau khi hạ triều, trên đường đến Dưỡng Tâm điện.

Hệ thống bên tai Phong Hoa nói: “Bệ hạ, hiện tại, Đế Quân đại đại đang ở ngự hoa viên, còn đứng phải đám người Hiền phi Lệ phi Vinh tần a.”

Phượng Triều Ca đứng phải hậu cung phi tần của hắn?

Thú vị.

Phong Hoa đột nhiên dừng chân.

Từ công công cách nàng nửa bước, cung kính mà nghi ngờ dò hỏi: “Hoàng Thượng?”

Phong Hoa nói: “Chưa cần trở về Dưỡng Tâm điện vội, đi tới ngự hoa viên dạo chơi, nghe nói bên trong có nhiều loài hoa ganh đua nở rộ, vừa lúc có thể đi xem.”

Đều nói ba đàn bà họp lại thành cái chợ, nếu hoàng đế bệ hạ ra nhập màn kịch này...

Có thể nghĩ, nhất định sẽ —— vô cùng đặc sắc!

Vừa mới đi tới ngự hoa viên.

Trước mắt Phong Hoa hiện lên hai bóng người, song song rơi vào trong hồ Minh Châu...

“Phù phù!”

“Phù phù!”

Ngay sau đó, một đạo thanh âm hoảng sợ, sắc nhọn xẹt qua chân trời ——

“Không tốt rồi, không tốt rồi!”

“Vinh tần nương nương rơi xuống nước!”

“Hoa phi nương nương đẩy Vinh tần nương nương vào trong nước rồi!”

Bọn cung nữ thái giám vội vàng hấp tấp, toàn bộ ngự hoa viên lập tức náo nhiệt lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 20

Cái gì gọi là Hoa phi nương nương đẩy Vinh tần nương nương vào trong nước?!

Phượng Triều Ca cũng rơi vào hồ Minh Châu, nghe được đám cung nữ ầm ỹ, lập tức muốn tức giận mở miệng.

Ai ngờ, nước dâng lên mũi, lập tức khiến hắn bị sặc.

"Ai nói Vinh tần là bị... Khụ khụ... Trẫm không biết... Lội nước..."

Vinh tần nguyên bản muốn không dấu vết đẩy "Hoa Vân La" vào hồ Minh Châu, ý định cùng Hiền phi Lệ phi hảo hảo ở trên bờ thưởng thức bộ dạng ướt sũng của "Hoa Vân La".

Đến lúc đó, chỉ cần mọi người tại ngự hoa viên cùng thống nhất, coi như là Hoàng Thượng truy cứu, cùng lắm nói nàng (Hoa Vân La) chẳng qua là không cẩn thận trượt chân rơi xuống hồ Minh Châu.

Ai ngờ, tiện nhân này vậy mà cảnh giác lạnh lợi cực kì, trong nháy mắt nàng vươn tay, vậy mà nàng ta cũng nắm lấy vạt áo của nàng, đem nàng kéo vào trong nước!

Lúc đầu, Vinh tần tức giận đến cực điểm, nghe thấy Phượng Triều Ca nói không thành lời, lập tức nhìn có chút hả hê cười rộ lên:

"Hoa Vân La, không nghĩ tới người thậm chí ngay cả bơi cũng sẽ không..."

Lời mới nói được một nửa.

Trong ngự hoa viên đột nhiên vang lên một tiếng lanh lảnh, trong lúc nhất thời làm kinh sợ chủ tử cùng nô tài.

"Hoàng Thượng giá lâm--"

Nguyên bọn bán cung nữ thái giám giả bộ như gấp gáp, kinh hoảng bồn tẩu hô to hai vị nương nương rơi xuống nước.

Hiền phi cùng Lệ phi ngồi vững vàng thưởng thức một cái ra trò hay

Bây giờ nghe âm thanh, không khỏi bỗng nhiên đứng dậy, lập tức cũng sinh ra vài phần kinh hoảng

"Hoàng, Hoàng Thượng..."

"Làm sao Hoàng Thượng tới?!"

"Không xong, Hoa Vân La cùng Vinh tần cũng còn trong nước!"

Hiền phi là người phẩm vị cao nhất, vừa mới bị Lệ phi có chút làm mất mặt mũi, cho rằng giờ này khắc này chính là thời cơ tốt nhất tìm thể diện về.

Hiền phi tung ra khí thế, thân thể đứng thẳng, rất có phong độ của một đại tướng gặp nguy không loạn.

"Người tới!"

"Xuống nước lập tức chia làm hai tốp cứu Hoa phi cùng Vinh tần."

"Sẽ không lợi nước cung nhân nhanh đi gần nhất cung điện, mượn sạch sẽ khăn tắm cùng đồ dự bị."

"Còn có lò sưởi nước ấm cũng muốn chuẩn bị tốt, tuy rằng hiện nay đã là đầu mùa hè, nhưng mà Hoa phi muối muối thể cốt yếu, gần đây bệnh nặng mới khỏi nên không chịu nổi giá rét...."

Hiền phi tốc độ nói lưu loát, đầu vào đẩy hạ một câu mệnh lệnh.

Tác phong làm việc suy tính chu đáo, nếu như người không biết nội tình, tất nhiên sẽ tán thưởng nàng một tiếng:

Hiền phi, quả thật xứng đáng một chữ "hiền"!

Hiền phi phân phó xong, nhón chân lên nhìn các nô tài nhảy xuống nước cứu người trong hồ Minh Châu, thoát nhìn thập phần khản trương cùng lo lắng.

Chỉ là khóe mắt của nàng vẫn liếc qua bóng người màu vàng ở đằng xa kia.

Cảm thấy mừng thầm:

Nàng vừa mới biểu hiện hẳn phải rất khá đi, Hoàng Thượng sẽ bởi vậy mà cao liếc nhìn nàng một cái chứ?

Lệ phi nắm la phiền thật chặt, bị Hiền phi đáng hận cướp đi danh tiếng, sau vụ này nàng ta sẽ được Hoàng Thượng ưu ái rồi!

Ai ngờ.

Hoàng Thượng chưa gì mà đã nhanh chân tới.

Động tác so với một đám thái giám cung nữ còn nhanh hơn.

Hiền phi cùng Lệ phi còn chưa kịp thốt tha cúi người chào, bóng người màu vàng liền "Phù phù" một tiếng, nhảy vào trong hồ Minh Châu.

Tất cả mọi người nhao nhao sắc mặt kịch liệt biến đổi: "Hoàng Thượng --"

Tình cảnh, lập tức càng hỗn loạn.

Thân là trưởng nữ Phiêu Kỳ, tướng quân gia, Vinh tần ngoại trừ cười ngựa bắn cung kinh người ra, bơi lội càng là không nói chơi.

Vốn Vinh tần đại khái có thể bơi lên bờ, căn bản không cần bất luận kẻ nào cứu giúp, nhưng mà hiện tại thấy Hoàng Thượng vậy mà nhảy xuống nước...

Vinh tần nhãn châu xoay động, thay đổi chủ ý, giả bộ như bị ngấm nước, duỗi ra hai tay tại mặt nước phịch phịch huy động, giọng dịu dàng kêu gọi nói:

"Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, nô tì không biết bơi a, Hoàng Thượng người mau tới cứu nô tì..."

Hoàng Thượng thật sự không biết bơi Phụng Triều Ca: "....."

Những nữ nhân này, quá hung tàn, thật đáng sợ!

"Khụ khụ..."

Nước lại tràn vào miệng Phụng Triều Ca, tay chân như bắt đầu vô lực nhũn ra, cảm giác mình ngay cả khí lực giữa đều gần như không còn.

Bất quá, câu uy hiếp hần không thể không nói.

"Hoa Vân La, nếu như ngươi dám đi cứu nàng, trăm liền...!!!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 21

Lời còn chưa nói xong.

Toàn bộ người Phụng Triều Ca bắt đầu không ngừng chìm xuống dưới, hồ nước xanh biếc bao phủ gương mặt hần....

Trầm, không có chết trong việc tranh đoạt hoàng quyền phong vân biến hoá, không có bị Hoa thái sư mê hoặc triều cương hãm hại.

Nhưng không ngờ, hôm nay lại thuyền lật trong nương, vậy mà sắp mất mạng bởi hậu cung phi tử không lên được trên mặt bàn!

Dưới nước.

Dường khí càng ngày càng ít, ý thức Phụng Triều Ca càng ngày càng mất dần...

Tại thời điểm hần cho là mình chắc chắn phải chết, một đồ vật mềm mại bao trùm môi hần, mới mẻ mà cứu lại đường khí đã mất....

Phụng Triều Ca vô thức có chút mở môi, từ trong miệng đối phương hấp thu càng nhiều không khí...

Cuối cùng, mơ mơ hồ hồ ý thức dần dần trở lại.

Lông mi Phụng Triều Ca run rẩy vài cái, mở to mắt...

Đập vào mi mắt, là một tấm gương mặt gần trong gang tấc, mái tóc đen nhánh trôi lơ lửng trong nước, như Hải yêu mị hoặc mà xinh đẹp.

Rõ ràng là khuôn mặt của hần, tự dung lại để cho Phụng Triều Ca trong chớp mắt tìm đập lệch mấy nhịp.

Là nàng, cứu trăm?

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 25!]

Phong Hoa lặng yên ngoác môi.

Một tay nhẹ nhàng linh hoạt mà cường thế ôm hông Phụng Triều Ca, sau đó mang hần nổi lên mặt nước!

Trên bờ.

Từ công công gấp đến độ xoay quanh tại chỗ, suýt nữa mất đi phong độ của thái giám tổng quản, nhìn thấy Hoàng Thượng cùng Hoa phi nổi mặt nước, kinh hi gọi một tiếng: "Hoàng Thượng!"

Hiền phi, Lệ phi nguyên bản đồng dạng sắc mặt lo lắng, lúc nhìn thấy một màn trước mắt, lo lắng lập tức chuyển biến thành đổ kỵ ——

Thật là một tiểu tiện nhân không biết xấu hổ! Đã lên khỏi mặt nước, còn dám ôm Hoàng Thượng không buông tay!

Ý thức được hai người còn bảo trì tư thế hôn môi, Phụng Triều Ca thò tay đẩy ra Phong Hoa.

Phong Hoa lại ôm thật chặt eo của hần, cường thế dán vào lỗ tai hần thấp giọng cười nói:

“Vừa mới lên bờ, ái phi liền muốn qua cầu rút ván rồi hả? Vừa rồi không biết là ai...”

“Câm miệng!” Phụng Triều Ca khiêu mi nổi giận quát nói, dung nhan trắng bệch như tuyết lại hiện ra vết màu đỏ kì lạ.

Thời điểm này, trên mặt hồ cách đó không xa, truyền đến âm thanh của Vinh tần ra sức biểu diễn.

“Hoàng Thượng.. Khụ khụ khụ... Hoàng Thượng người cứu nô tì, nô tì cùng Hoa phi muội muội giống nhau... Cũng không biết boi...”

Hai vị phi tử đồng thời rơi xuống nước, Hoàng Thượng lại cứu tiểu tiện nhân ‘Hoa Vân La’ kia.

Vinh tần tuy rằng không cam lòng, nhưng nàng tự nói với mình phải chịu đựng, ai kêu bây giờ là thời điểm tranh sủng đây?

Bất quá nghĩ lại, coi như là không thể là người quan trọng nhất trong nội tâm Hoàng Thượng, thì có thể mượn cơ hội này cùng Hoàng Thượng thân cận nhiều hơn, chẳng sợ Hiền phi Lệ phi cũng ghen ghét nàng.

Bởi vậy, Vinh tần biểu diễn phải càng thêm ra sức.

“Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, cứu nô tì...”

Bên này.

Thân thể Phong Hoa chỉ hơi động dậy một chút, đã bị một bàn tay kéo lấy ống tay áo.

Đồng thời, âm thanh uy hiếp của mẫu hoàng đế bệ hạ nào đó truyền vào trong tai của nàng ——

“Ngươi dám đi cứu nàng thử xem?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 22

Lúc đầu, Phong Hoa không có tính toán đi cứu Vinh tần.

Trên đời này, có thể làm cho nữ hoàng đế bệ hạ tự mình cứu giúp người có địa vị thấp không nhiều lắm.

Thiếu niên, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh!

Phong Hoa tóc đen nhánh dán ở trên mặt, tăng thêm một phần xinh đẹp mị hoặc.

Ánh mắt vui vẻ như có như không nhìn qua Phụng Triều Ca, khóe môi nhếch lên tạo thành một vòng cung chiều:

“Được, không đi, chỉ cứu ngươi.”

Phụng Triều Ca nhìn bộ dáng tươi cười làm mọi người mờ mắt, thật vất vả mới áp chế tim đập nhanh, gờ lại dần dần bắt đầu gia tăng tốc độ lên...

Trong lòng của hắn khẽ nguyên rủa một tiếng.

Cười cười cười, cười cợt lòng!

Mẫu chốt là... Cười đến đẹp như thể làm cái gì?!

Mẫu hoàng đế bệ hạ hoàn toàn bỏ qua một điều rằng, gương mặt đó rõ ràng là của chính bản thân hắn.

Không đề ý đến là chính mình đối với chính mình cũng có thể có sức miễn dịch.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 30!]

Cách đó không xa.

Nhìn thấy Hoàng Thượng chậm chạp không tới cứu mình, Vinh tần trong nội tâm vừa sợ vừa hận.

Nhất định là tiểu tiện nhân ‘Hoa Vân La’ kia quán quít lấy Hoàng Thượng, không để cho hắn tới đây!

Coi như là nàng biết bơi, tay chân ngâm nước trong thời gian dài cũng sẽ bị thoát lực nha.

Vinh tằm đột nhiên biến sắc, hét rầm lên: “Không tốt... Chân ta bị bẻ dọp (chuột rút)... A, người đâu tới đây mau, cứu ta!!”

Lần này, Vinh tằm không phải đang biểu diễn, không có quy luật liều mạng đập nước, khiến hồ Minh Châu bọt nước văng tung tóe.

Nàng lại chỉ có thể trơ mắt nhìn, hoảng thượng mà nàng một lòng ái mộ lưu luyến si mê ôm ‘Hoa Vân La’ bơi lên bờ...

“Khụ khụ khụ...”

Cuối cùng, Vinh tằm được một tiểu thái giám cứu lên.

Cung nhân nguyên bản không có bao nhiêu kỹ năng bơi, nhưng là vì dựng nên hình tượng trung thành cứu chủ, nên từng người từng người nhảy vào trong hồ Minh Châu.

Kết quả, không chỉ có không có cứu được nương nương, ngược lại làm tình cảnh loạn thành một đoàn.

Thời điểm Vinh tằm được cứu lên, một thân chật vật uống phảk vài ngụm nước, căn bản cũng không còn tư thế hiên ngang như lúc đầu.

Phượng Triều Ca từ trên cao nhìn xuống, ánh mắt lạnh nhạt nhìn qua Vinh tằm.

Nguyên lai tưởng rằng con gái tướng quân khinh thường những mưu kế cùng thủ đoạn xấu xa này, không nghĩ tới hấn sai rồi.

Mười phần sai.

Một cái màn kịch hay hôm nay, thật là làm cho hấn mở rộng tầm mắt!

Phượng Triều Ca khóe môi toát ra một nụ cười lạnh lùng.

“Khụ khụ...”

Cung nữ thiếp thân không ngừng vỗ lưng lấy khí, Vinh tằm ho khan, nhổ ra một ngụm nước hồ, cuối cùng mở to mắt...

Ai ngờ, một đập vào mi mắt chính là ‘Hoa Vân La’ lộ ra nụ cười trào phúng, giống như người thắng khoe khoang.

Vinh tằm nghĩ đến lúc này cũng là bởi vì ‘Hoa Vân La’ nên hoàng thượng mới không thêm đề ý đến nàng, hiện tại nàng lại dám đứng ở bên người hoàng thượng điều vô dương oai ——

Lập tức, cảm thấy thù mới hận cũ cùng một chỗ xông tới.

Vinh tằm đẩy cung nữ ra, giãy giụa quỳ đến trước mặt Phong Hoa.

“... Cầu Hoàng Thượng, thay nô tì làm chủ!”

Mỹ nhân tư thế hiên ngang bỗng nhiên lộ ra bộ dáng yếu ớt, không khỏi làm người ta nhìn tới sinh lòng trù mến.

Dù là nam nhân ý chí sắt đá, giờ này khắc này mà được Vinh tằm một đôi mắt đẹp nhẹ nhàng nhìn qua, chỉ sợ cũng phải theo ý nàng, nói lên một câu rằng nhất định sẽ thay nàng làm chủ.

Đáng tiếc.

Phong Hoa không phải nam nhân.

Bởi vậy, nữ hoàng bệ hạ chỉ hơi hạ thấp con mắt, một ánh mắt sắc bén đảo qua gương mặt điềm đạm đáng yêu của Vinh tằm.

Ngữ khí lười biếng, không đếm xỉa tới:

“Làm chủ? Vinh tằm chẳng lẽ là muốn.....”

Vinh tằm hướng Phong Hoa dập đầu, ngữ khí kiên quyết: “Là Hoa Vân La đẩy thiếp xuống nước!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 23

Ác nhân cáo trạng trước!

Lông mày Phụng Triều Ca hiện ra một vòng giận dữ.

Đồng thời, trong nội tâm sinh ra một tia khăn trương nhỏ không dễ nhận biết.

Nàng, sẽ không phải là tin Vinh tần ăn nói bậy bạ chứ?

Rất hiển nhiên, hoàng đế bệ hạ lo lắng là dư thừa.

Nghe vậy, Phong Hoa bỗng nhiên cười cười.

Ánh nắng rực rỡ chiếu vào trên người của nàng, làm nổi bật Chân long đồ án trên long bào rất sống động, giống như nhẹ nhàng muốn bay.

Tuy rằng tóc đen lộn xộn, lại tuấn mỹ phong lưu không giảm.

Đạo hoa lệ thanh âm, từ trong miệng người cao quý nhất thế gian chậm rãi truyền ra, mang theo hương vị làm người chấn động cả hồn phách:

“Ồ. Người nói Hoa phi đẩy người rơi xuống nước?”

Vinh tần sắc mặt hơi tái nhợt, ánh mắt lại sáng ngời kinh tâm, lời nói ra được ăn cả ngã về không:

“Không sai.”

“Hoa Vân La đẩy nô tì rơi xuống nước, Hiền phi tỷ tỷ và Lệ phi tỷ tỷ, còn có cung nhân ở đây đều là tận mắt nhìn thấy, cầu Hoàng Thượng... Thay nô tì làm chủ!”

Buồn bã khóc lóc nói xong, Vinh tần đầu ngón tay úp xuống mặt đất, thân thểthurót tha cúi gập lại, cái trán lần nữa chạm đất.

Sau đó, một mực bảo trì động tác cùng tư thế này, không tiếng động tỏ rõ quyết tâm của nàng:

Nếu như Phong Hoa không thay nàng làm chủ, hung hăng khiển trách "Hung thủ " đẩy nàng rơi xuống nước thì nàng liền quỳ mãi không đứng lên.

Đây là quyết tâm, cũng là uy hiếp.

Đáng tiếc.

Nữ hoàng bệ hạ cho tới bây giờ sẽ không có khả năng bị uy hiếp.

Ân, coi như là bị uy hiếp, người chịu cũng không phải nàng nha.

Cho nên...

Người nguyện ý quỳ, cứ tiếp tục quỳ đi.

Phong Hoa không gọi Vinh tần đứng dậy.

Mà là đem ánh mắt chuyển để Hiền phi cùng Lệ phi, ngữ khí không cần tỏ ra cao cao tại thượng, cũng đã khiến các nàng không cách nào sánh bằng:

“Vinh tần nói như vậy có đúng không?”

Hiền phi trầm nghĩ, đây có lẽ là một thời cơ tốt để lật đổ ‘Hoa Vân La’.

Hơn nữa là nàng âm thầm sai khiến Vinh tần, nếu như lúc này không đứng ra thay nàng nói một đôi lời, Vinh tần nhất định cũng sẽ kéo nàng xuống.

Nghĩ tới đây, Hiền phi tiến lên, tư thái nhất phái đoan trang hào phóng: “Hoàng Thượng, Vinh tần muội muội nói không sai, hoàn toàn chính xác là...”

Nàng dừng một chút, ánh mắt liếc liếc Phụng Triều Ca, lại nhẹ nhàng thu lại trông mắt, nói ra: “... Vân La muội muội đem Vinh tần muội muội đẩy xuống nước.”

Phụng Triều Ca cười lạnh.

Mấy phi tử này, thật đúng là cùng một giuộc!

Nếu như không phải hấn hiện tại chính là Hoa Vân La, tất nhiên sẽ bị Vinh tần cùng Hiền phi đùa bỡn xoay quanh đi!

Nghe xong Hiền phi nói, Phong Hoa ý tứ hàm xúc không rõ ‘Ân’ một tiếng, lại hỏi: “Lệ phi có gì muốn nói?”

Lệ phi đôi mắt đẹp đi lòng vòng, thân thể mềm mại lượn lờ tiến lên một bước, nói: “... Hoàng Thượng, nô tì thật sự không đành lòng nhìn thấy Hiền phi tỷ tỷ và Vinh tần muội muội vu oan cho Vân La muội muội, lừa gạt người!”

Sắc mặt Hiền phi cùng Vinh tần ngay lập tức biến đổi, thật không ngờ Lệ phi vậy mà sẽ làm phản!

Lệ phi đột nhiên phản bội, đem tội danh Hiền phi cùng Vinh tần mưu hại hậu phi, hạ thấp tam cấp, phạt bổng một năm, cấm túc ba tháng!”

“... Sự tình chính là như vậy, hoàng thượng. Cũng không phải là Vân La muội muội đẩy Vinh tần muội muội xuống nước, sự thật hoàn toàn khác biệt mới phải.”

Phong Hoa khiêu mi, không khỏi hỏi: “Các người còn có gì có thể nói?”

“... Nô tì, không lời nào để nói.”

Hiền phi, Vinh tần mặt xám như tro, không thể không cúi đầu nhận tội.

Phong Hoa lãnh đạm nói: “Truyền ý chỉ của trẫm, Hiền phi và Vinh tần khi quân mưu hại hậu phi, hạ thấp tam cấp, phạt bổng một năm, cấm túc ba tháng!”

Hiền phi dập đầu buồn bã thề lương nói: “... Nô tì lĩnh chỉ, tạ chủ long ân.”

Vinh tần lại vùng vẫy giãy chết, kêu to oan khuất:

“Hoàng Thượng, nô tì không phục!”

“Hoa Vân La nàng đã sớm bị tước đi phong hào Hoa phi, nơi nào còn là hậu phi chứ? Nô tì bắt quá là trùng phạt một kẻ trắng tay mà thôi, có tội gì?”

“Nô tì tuyệt đối không phục!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 24

Thú vị.

Mệnh lệnh của trẫm, vẫn còn có người muốn kháng chỉ bất tuân?

Phong Hoa ánh mắt nhàn nhạt lưu chuyển, từ trên cao nhìn xuống liếc nhìn Vinh tần ——

Vinh tần giờ này khắc này rất chật vật.

Mái tóc dài ướt nhẹp, một đám dán vào một bên gò má trắng bệch như tuyết, trong mắt đẹp tràn ngập ý niệm điên cuồng, trong miệng một mực la hét không phục.

Vị nữ nhi tướng môn này, cuối cùng ở trong thâm cung trở nên hoàn toàn thay đổi, không còn bộ dáng thẹn thùng lại hào phóng lúc mới gặp gỡ.

Phượng Triều Ca trong nội tâm đột nhiên bỗng dưng phát lạnh.

Nếu như hán vĩnh viễn không thể cùng Hoa Vân La đối lại...

“... Cha ta là Phiêu Kỵ Đại Tướng Quân, nhiều năm trấn thủ biên quan, thay Thiên Thánh đã từng lập nhiều công lao hiển hách, Hoàng Thượng người vì một phi tử lãnh cung lại đối đãi với trưởng nữ của hán như thế, sẽ không sợ mấy trăm ngàn tướng sĩ nơi biên quan thất vọng đau khổ sao?!”

Vinh tần kêu la đến cuối cùng, dĩ nhiên bắt đầu không lựa lời nói, không có suy nghĩ gì thốt ra!

Tiếng nói hạ xuống.

Vinh tần bỗng nhiên trừng to mắt, kịp thời phản ứng mình nói cái gì, lập tức yên tĩnh như thóc.

Toàn bộ ngự hoa viên tĩnh mịch một mảnh.

Ngoại trừ yên tĩnh thì vẫn là yên tĩnh.

Mọi người ngừng thở, cũng không dám thở mạnh.

Vinh tần lời này...

Quả thực đại nghịch bất đạo, lòng dạ đáng chém a!!

Phượng Triều Ca nhìn về phía Vinh tần, lạnh lùng đến mức tận cùng, dường như đang nhìn một người chết vậy.

Không có một đế vương nào sẽ thờ ơ đối với lời uy hiếp.

Bất kể là Phượng Triều Ca, hay Phong Hoa.

Phong Hoa mặt không biểu tình, không nói gì.

Dung nhan ẩn trong ánh nắng rực rỡ, một bên mặt tinh xảo tựa như một bức tranh quý giá, làm cho người khác không dám tập trung nhìn.

Nàng cười lạnh:

“Trưởng nữ của Phiêu Kỵ tướng quân, thật sự là có uy phong thật to!”

Vinh tần như trong mộng tỉnh vậy, lập tức thay đổi thái độ, kịp phản ứng quỳ xuống đất dập đầu cầu xin tha thứ:

“Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, vừa rồi đều là nô tì ăn nói bậy bạ, cầu Hoàng Thượng thứ tội! Là nô tì nhất thời cử chỉ điên rồ, mới có thể nói ra những lời đại nghịch bất đạo...”

Phong Hoa cũng không để ý đến lời cầu khẩn của nàng, ngữ khí lạnh như băng, thanh tuyến lạnh thấu xương mà đẹp đẽ quý giá:

"Tước phong hào Vinh tần, lập tức đẩy vào lãnh cung.

Lại phái người truyền chỉ cho Phiêu Kỵ phủ tướng quân, hỏi hấn một câu:

Thiên Thánh này, là thiên hạ của Phượng thị ta, hấn có còn là trung thần của Phượng thị Hoàng Triều?"

Dứt lời.

Ám vệ ở chỗ tới ôm quyền rồi đi: “Linh chi!”

Vinh tần thân thể mềm nhũn, ngã ngồi tại mặt đất...

Phong Hoa thủ đoạn quyết đoán, làm Phượng Triều Ca cũng không khỏi tán thưởng một câu.

Cùng lúc đó, trong lòng của hấn cũng không nhận được sinh ra nghi kỵ:

Nàng, thật là thứ nữ phù thái su?

Nghĩ đến, Phượng Triều Ca đột nhiên hắt hơi một cái: “Àt-xì!”

Phong Hoa nhẹ nhàng quay đầu nhìn về phía hấn, che dấu đi mũi nhọn trên mặt, cau mày nói:

“Nhất định là vừa mới rơi xuống nước gặp lạnh, hay mau trở lại Dưỡng Tâm điện đi, thân thể nàng vừa tốt lên không bao lâu, cũng đừng lại nhiễm phong hàn...”

Âm thanh mềm mại ân cần, đủ để khiến Vinh tần điên cuồng!

Tại lúc Phong Hoa cùng Phượng Triều Ca quay người rời đi, Vinh tần cuối cùng nhận không được hưởng toàn bóng lưng của bọn họ hô to một tiếng:

“Hoàng Thượng! Vì sao người hết lần này tới lần khác đối với ta nhẫn tâm như thế, Dung Thanh Ca ta đến cùng so với Hoa Vân La chênh lệch ở chỗ nào?!”

Sau nửa ngày.

Đạo âm thanh hoa lệ mà tôn quý, từ đằng xa nhẹ nhàng truyền đến ——

“Ngươi là ngươi, nàng là nàng, không cần phải so sánh.”

“Nếu như người muốn biết đáp án, trăm nói cho người biết là được ——”

“Người có lẽ sẽ không kém năng, nhưng mà chỉ bằng sự ưa thích trăm đối với nàng, điểm này là đủ rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 25

Nghe vậy, một tia hi vọng cuối cùng trong ánh mắt Dung Thanh Ca cũng thuận theo đó mà tan vỡ.

Nàng chật vật ngồi dưới đất, nhìn qua thân ảnh cặp đôi kia đi xa như đôi bích nhân, trong miệng si ngốc nỉ non nói:

"Hoàng Thượng... Người thích "Hoa Vân La ", thế nhưng nò tì lại một lòng ngưỡng mộ người a..."

“Thời điểm ngài còn là hoàng tử, nò tì vừa thấy liền không quên, người còn nhớ rõ năm đó ở Tướng Quốc Tự à...”

Dung Thanh Ca trong thoáng chốc trở lại một năm kia, trên đường nàng đi tới Tướng Quốc Tự bái Phật hương.

Hoa đào của Tướng Quốc Tự rất đẹp, còn có nam tử kia...

Cứ như vậy rơi vào đầu quả tim nàng, trở thành một nốt ruồi chu sa đỏ tươi, từ nay về sau không tẩy đi được.

Dung Thanh Ca biết vậy chẳng làm.

Nếu như nàng chưa từng bởi vì ghen sinh hận, bị Hiền phi sai khiến đi làm hại "Hoa Vân La " như vậy ít nhất nàng bây giờ còn là nữ nhân trên danh nghĩa của hân —— Vinh tần.

Coi như là không thể giống như ‘Hoa Vân La’ được hân thích.

Nhưng ít ra nàng có thể yên lặng làm bạn bên người hân, chờ đợi hân ngẫu nhiên chiếu cố.

Đế vương, sẽ vĩnh viễn không chỉ sủng hạnh một nữ nhân, không phải sao?

Đáng tiếc.

Nàng vĩnh viễn cũng không có cơ hội.

Hoàng Thượng...

Người thật là độc ác a!

Vinh tần bị bức phong hào, đẩy vào lãnh cung.

Hiền phi ngay cả hạ thấp tam cấp, từ một trong tứ phi biến thành quý nhân nho nhỏ.

Nhìn thấy kết cục của Vinh tần cùng Hiền phi, Lệ phi trong nội tâm âm thầm thở ra một hơi.

Nàng may mắn lại nghĩ mà sợ...

May mắn mình ở thời khắc sống còn, kịp thời dừng cương trước bờ vực.

Trải qua chuyện này, Lệ phi trong lòng âm thầm khuyên bảo chính mình:

Sau này tuyệt đối không thể trêu chọc Hoa Vân La!

...

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 35!]

Lời trêu chọc thâm tình của nữ hoàng bệ hạ, trong lúc vô hình mang theo sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Lại để cho mỡ hoàng thượng tim đập phanh phanh phanh, căn bản không dừng lại được.

Ngay cả độ thiện cảm cũng "biubiubiu" tăng vọt lên.

Thật lâu.

Nhịp tim Phụng Triều Ca mới dần dần bình tĩnh trở lại.

Chợt, hần đột nhiên lộ ra một biểu cảm kinh hãi.

Gặp quỷ rồi!

Trầm vậy mà cảm thấy.....Nàng rất tuần tú!

Đây không khoa học!

Rõ ràng chính là bản thân trầm, thế nhưng là, thế nhưng..

Hoàng đế bệ hạ bắt đầu xấu hổ tim đập.

“Hoàng Thượng, nương nương, Phong Đan bạch lộ tri đã đến.”

Thái giám tổng quản Từ Hi thanh âm đột nhiên vang lên.

Một tiếng này gọi về thần trí của Phụng Triều Ca.

Sau đó, hần mới phát hiện bất tri bất giác đã rời khỏi ngự hoa viên, đến một tòa cung điện.

Cung điện tường cao ngói lưu ly, từ bên ngoài rất xa có thể trông thấy khói trắng lượn lờ, phối hợp kỳ hoa dị thạch, thoáng như tiên cảnh nhân gian.

Phong Đan bạch lộ tri là một tòa cung điện xây dựng bên suối nước nóng thiên nhiên.

Danh tự lịch sự tao nhã, kiến trúc bên trong lại đẹp để quý giá.

Mặt đất do Hắc Diệu Thạch lát mà thành, trong ao cũng bạch ngọc mượt mà bóng loáng, bên cạnh bày ghế dựa quý phi, kỳ hoa bốn phía ôn hòa như xuân, vĩnh viễn không bao giờ tàn lụi.

Từ Hi nói: “Hai vị chủ tử hôm nay rơi xuống nước trong ngự hoa viên, thân thể khẳng định đã dính phải hàn ý, Phong Đan bạch lộ tri vừa hay có công hiệu giải hàn lao, nô tài liền tự tiện làm chủ, dẫn Hoàng Thượng cùng nương nương tới nơi đây.”

Quần áo ẩm dãn vào da thịt, dinh dính lạnh như băng, làm cho người ta không khỏi hơi co rúm cơ thể lại.

Nếu như lúc này có thể cởi quần áo, ngâm một phao ôn tuyền, đương nhiên là không thể tốt hơn.

Nhưng mà!

Phụng Triều Ca có một vấn đề: “Trong này chỉ có một Ôn Tuyền Trì, hai người chúng ta, phải như thế nào...”

“Vấn đề đơn giản như vậy, còn cần phải hỏi sao?”

Phong Hoa cắt ngang hần, đôi môi mỹ lệ chậm rãi nhếch lên một độ cong mỉa mai:

“... Đương nhiên là tắm cùng một chỗ a, ái phi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 26

Cùng một chỗ?

Trong lòng Phụng Triều Ca cự tuyệt.

Thế nhưng là, thái giám tổng quản Từ Hi lại nói: “Phong Đan bạch lộ tri chỉ có một, nương nương người cùng Hoàng Thượng ở một chỗ có gì không thể? Tuy rằng nương nương người chưa thị tẩm, nhưng ngài là nữ nhân củ hoàng thượng...”

Nghe không nổi nữa.

Phượng Triều Ca cắt ngang Từ Hi mà nói: “Cùng một chỗ thì cùng một chỗ!”

Dù sao thân thể hai người trao đổi, đã sớm xem phần riêng tư của mình hết trơn.

Hoa Vân La không lo lắng, trầm là nam nhân, sao có thể kinh sợ?

Lui vạn bước mà nói, trầm không phải là cùng phi tử ngâm một suối nước nóng thôi sal, không có gì để nhăn nhó, coi như sớm thích ứng!

Nhắc lại một lần, vòng tới trọng điểm——

Hắn không phải thẹn thùng, tuyệt đối không phải!

Phượng Triều Ca nỗ lực lấy hết can đảm, trên mặt thần sắc lại hơi có chút... Thấy chết không sờn.

Cùng tẩm..

Tiểu xử nam hoàng đế bệ hạ ngấm lại thật đúng là có chút... một ít ngượng ngùng đấy.

Rất nhanh.

Các cung nữ bắt đầu có động tác.

Dâng hương xông quần áo, bùng lấy khăn, mang lên sữa tắm, dải cánh hoa...

Từng cái từng cái, nước chảy mây trôi, đầu vào đấy.

Trên mặt đất ngọc thạch đặt chén nước trái cây tinh xảo, còn có một hũ rượu ngon mát lạnh.

Xa xỉ mà hương thụ.

Bất kể là Phượng Triều Ca hay Phong Hoa, đều là xuất thân hoàng thất, nhìn quen cung đình xa hoa lãng phí, thật không cảm thấy có gì không ổn.

Hết thấy liền tùy.

Một cung nữ tuổi còn trẻ dung mạo xinh đẹp đi đến trước mặt Phong Hoa, mặt đẹp xấu hổ, cúi đầu nói nhỏ: “Hoàng Thượng, nô tì hầu hạ người cỡi áo.”

Nói qua, nàng thướt tha tiến lên, ngón tay trắng nõn rơi xuống đai lưng bên hông Phong Hoa.....

Phong Hoa không nói chuyện, Phượng Triều Ca hừ một tiếng.

“Không cần.”

Phong Hoa đưa tay làm ngừng động tác của cung nữ, nói: “Hoa phi nương nương nhà các người rất hay ghen, cho nên a...”

Lời nói đến nơi đây, nàng ánh mắt lưu chuyển nhìn Phượng Triều Ca, tận lực kéo dài ngữ điệu, âm thanh lười biếng mà mỉa hoặc hô:

“Ái phi, còn không mau tới đây, thay trẫm cỡi áo?”

Phượng Triều Ca: “...”

Thấy Phượng Triều Ca bất động, Phong Hoa tiếp tục hô: “Ái phi?”

“....”

Cuối cùng, Từ Hi cũng nhịn không được thúc giục: “Nương nương người mau tới đi thôi, Hoàng Thượng ngày hôm nay cũng là vì cứu người...”

Lời vừa nói ra, Phượng Triều Ca cuối cùng cũng có động tác.

Nhiều ánh mắt nhìn chăm chăm vào nhất cử nhất động của hắn như vậy, Phượng Triều Ca trong nội tâm tuy không tình nguyện, cũng đành phải lẻ mà lẻ mề đi qua.

Hoàng đế bệ hạ đã lớn như vậy, cho tới bây giờ đều là được người khác phục vụ, đâu ra phải hầu hạ hơn người?

Lần đầu thay người cỡi y phục, tự nhiên là luống cuống tay chân...

“... Cái này vì cái gì lại nhanh như vậy?”

“Người không thể tự nhúc nhích được sao?”

“Đi tới một chút, đứng, chính là chỗ này, người không nên cử động...”

Đai lưng bạch bích bên hông bị cưỡng ép kéo ra, ném ở bên cạnh hồ tắm, long bào bị cỡi, tùy ý bỏ xuống mặt đất...

Cuối cùng, chỉ còn lại một y phục trong.

Y phục màu trắng trong hơi thủy trở nên mờ hồ trong suốt, ẩm ướt dán vào người, đem đường cong ưu mỹ rõ ràng rành mạch hiện ra.

Lông mi Phụng Triều Ca nhẹ nhàng rũ xuống, mắt tự nhiên ho: “Còn dư lại, tự người cỡi đi...”

Tiểu kiều thê thẹn thùng?

Phong Hoa ngoặt môi cười cười, nói: “Có qua có lại, Hoàng Thượng có cần ta thay người thoát y không?”

Hoàng Thượng?

Phụng Triều Ca chú ý tới xưng hô của Phong Hoa, trong lúc đó phát hiện ——

Cung nữ thái giám chẳng biết lúc nào đã lui ra.

Hiện tại, toàn bộ hồ tắm Phong Đan bạch lộ, chỉ còn lại hấn cùng với nàng....Cô nam quả nữ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 27

Câu "Cô nam quả nữ" này, luôn dễ dàng làm cho người ta chút bất tri bất giác nghĩ tới câu "Cùi khô lửa bốc".

Vì vậy, Phong Hoa tốt tâm đề nghị, bị hoàng đế bệ hạ không chút lưu tình bác bỏ:

"Không cần, trẫm tự mình cỡi."

Trình độ rườm rà của cung trang phi tầm không kém long bào bao nhiêu, dính ướt càng là vo thành một nắm.

Bình thường mặc vào đều có cung nữ bên cạnh hầu hạ, hiện tại lại để cho hoàng đế bệ tự mình hành động...

Ân, luống cuống tay chân.

Cuối cùng cũng đem cung trang cỡi ra đờ, chỉ còn lại áo lót trắng...

Lúc này, Phụng Triều Ca lại nhận thấy được một ánh mắt sáng rực.

Hấn vừa quay đầu, nhìn thấy Phong Hoa chẳng biết lúc nào đã ngồi vào trong Phong Đan bạch lộ trì.

Suối vàng màu ngà sữa nổi lơ lửng cánh hoa hồng đỏ, nhiệt khí lượn lơ bay lên, làm giữa lông mày người nọ tự dung thêm vào một phần mê hoặc y hệt Bích Hải yêu linh.

Gặp quý rồi.

Rõ ràng đó là mặt trẫm!

Phụng Triều Ca nhíu mày, ra lệnh: "Người, quay đầu cho trẫm."

Phong Hoa chỉnh lại chỗ ngồi trong suối nước nóng, ánh mắt trong lúc lơ đãng thoáng nhìn, thấy tai mỡ hoàng đế bệ hạ ửng lên màu đỏ khả nghi...

Đột nhiên, chớp chớp lông mày.

Nàng hững hờ quay mắt đi, không hề nhìn Phụng Triều Ca nữa.

Thấy thế, Phụng Triều Ca thân thể căng thẳng lập tức thả lỏng.

Đồng thời trong nội tâm nghi hoặc đến cực điểm.

Rõ ràng từ nhỏ được cung nhân hầu hạ thành thói quen, lúc thay quần áo nhất định có người ở bên cạnh, nhưng mà hắn mới vừa rồi bị Hoa Vân La nhìn, vậy mà lại cảm thấy... Khẩn trương?

Bất quá, trong nội tâm đến cùng nhẹ nhàng thở ra.

Khẩu khí nôn đến một nửa, Phụng Triều Ca đưa tay cởi áo lót trắng..

Chỉ nghe thấy đạo thanh âm xuyên qua nhiệt khí mờ mịt nhiễm lên một phần lười biếng, hoa lệ mà tự phụ vang lên:

"Đã nói với Hoàng Thượng qua bao nhiêu lần rồi, kỳ thật không cần thẹn thùng, ta chỉ là nhìn lại thân thể của mình mà thôi."

"..."

Phụng Triều Ca không nói gì.

Đôi mắt Phong Hoa thỉnh thoảng đưa giỡn, hoàng đế bệ hạ vẫn giữ được bình tĩnh.....cái quý!

Nếu như có thể, hắn cam đoan chỉ đánh nàng tàn phế!

Suối nước nóng rất rộng rãi, Phụng Triều Ca cách Phong Hoa ở khoảng cách rất xa mới chậm rãi đích ngồi xuống.

Khói trắng bay lên, làm mờ đi khuôn mặt hai người.

Ngâm trong suối nước nóng, lại uống một chén thanh rượu.

Hàn khí trong cơ thể chậm rãi rút đi, cũng không lâu lắm thân thể lạnh buốt bắt đầu ấm lại, cảm giác say say cũng bị dần dần hiện ra...

Gương mặt xinh đẹp của Phụng Triều Ca nhanh chóng hiện lên một tia đỏ hồng.

Thời điểm này, hắn nghe thấy Phong Hoa kéo dài ngữ điệu, miễn cưỡng hô: "Hoàng Thượng có cần ta giúp ngài kì cò?"

"..." Đương nhiên Phụng Triều Ca cự tuyệt....."Không cần!"

Phong Hoa nhếch môi cười cười: "Thế nhưng... Ta cần."

Tiếng nói hạ xuống.

Nàng đứng lên, từng cánh hoa dính trên người rơi xuống, từng bước một chậm rãi đến chỗ Phụng Triều Ca.

Phụng Triều Ca nhìn không được lui về sau lui, cho đến khi sau lưng dán lên thành ao bóng loáng.

"Lớn mật! Ngươi muốn kì cò thì gọi cung nhân tiến đến, lại vẫn dám vọng tưởng trầm hầu hạ ngươi, Hoa Vân La ngươi đừng được sủng ái mà kiêu ngạo..."

Vùng vẫy giấy chết a...

Nói nhảm nhiều quá.

Nữ hoàng bệ hạ nhẹ nhàng nâng cằm Phụng Triều Ca, có chút cong lên môi, hững hờ hỏi:

"Hoàng Thượng muốn mở mang kiến thức....thế nào là lớn mật không?"

Nói xong, không chờ Phụng Triều Ca trả lời, Phong Hoa cúi đầu hôn lên môi hắn!

- ----

Nữ hoàng bệ hạ lưu manh, sàm sỡ nam nhân nhà lành!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 28

Phượng Triều Ca bỗng nhiên trừng to mắt, “A...”

Do men say mùi rượu, rất nhanh hoàng đế bệ hạ đành chỉ gãy giữa.

Cánh hoa hồng đỏ nổi lơ lửng trên hồ, sóng nước gợn nhẹ, trong cung điện chỉ còn lại hai người gấn bó triền miên...

Hình ảnh hấp dẫn, duy mỹ.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phượng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 40!]

Đột nhiên, Phượng Triều Ca thoáng chốc cảm giác được một dòng nước ấm từ bụng nhỏ chảy xuống...

Đó là cái gì?

Lần này, hấn vội vàng đẩy ra Phong Hoa, sau đó khuôn mặt lộ ra sắc thái như sấm sét giữa trời quang!

Bởi vì...

Từ dưới nước màu ngà sữa, bỗng nhiên từ dưới nước tỏa ra xung quanh, giống như cánh hoa hồng vậy, đỏ rực mà đẹp đẽ.

-

Hoàng đế bệ hạ tới kỳ kinh nguyệt rồi.

Không sai, kinh nguyệt chính là thứ mà nữ nhân tới tuổi nhất định, mỗi tháng một lần nhất định đúng hạn đến thăm.

Phong Hoa đã từng nghĩ vì cái gì mà nữ nhân đã khổ rồi, không chỉ phải sinh con, còn phải chịu đựng kinh nguyệt đến mỗi tháng?

Nếu đổi lại nam nhân sinh con, bị kinh nguyệt....

Không nghĩ tới, có một ngày, mộng tưởng của nữ hoàng bệ hạ vậy mà thành sự thật!

Tuy rằng hiện tại, Phượng Triều Ca dùng thân thể Hoa Vân La, nhưng mà linh hồn bên trong là thẳng nam thứ thiệt a!

Nhìn một cái.

Khuôn mặt nhỏ nhắn đang đau trợn mắt nhìn.

Có lẽ là lúc trước do rơi xuống nước lạnh, lúc đến kì, nương theo đó là sự đau đớn kịch liệt.

Như là một thanh đao lạnh như băng, cắm vào trong bụng xoay tròn tra tấn...

Phượng Triều Ca sắc mặt khế hơi tái nhợt, nhú lại lông mày tinh xảo, cắn môi, giống như đang ắp nhẫn cái gì.

... Làm sao sẽ đau như vậy?

Hoàng đế bệ hạ lần đầu cảm nhận được, làm nữ nhân thật không dễ dàng.

Lúc này, một tay đưa qua, dán trên bụng hấn.

Phượng Triều Ca ánh mắt chuyển tới Phong Hoa, phải cắn môi mới có thể làm cho mình không kêu ra: “.....Ngươi làm gì?”

Không ngờ lời nói vậy mà hữu khí vô lực suy yếu.

“Xoa một cái, sẽ tốt hơn rất nhiều.”

Phong Hoa một bên ôn nhu mà kiên nhẫn trả lời vấn đề của hấn, một bên bắt đầu chậm rãi xoa.

Độ ấm ở lòng bàn tay xuyên thấu qua một tầng vật liệu may mặc đơn bạc, truyền đến da thịt, có kỹ xảo chậm chạp xoa bóp xoa vuốt hần ý...

Bóp trong chốc lát, Phượng Triều Ca quả nhiên cảm thấy đau đớn bị giảm bớt không ít.

Lòng bàn tay đột nhiên trở nên nóng hổi, giống như nhiệt thoảng truyền đến trong lòng.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 45!]

Nghe được thanh âm vang lên bên tai, môi Phong Hoa không tiếng động nhếch lên.

Phụng Triều Ca dựa nghiêng ở đầu giường, ánh mắt chút bất tri bất giác toàn bộ rơi trên người trước mắt này.

Giống như hết thấy cảnh trí chung quanh đều bỗng nhiên hư ảo đi xa, biến thành bối cảnh trắng đen, làm nổi bật sắc thái tươi sáng rõ nét của nàng.

Lông mi dài nhon của Phong Hoa có chút rủ xuống, chỉ hết sức chuyên chú xoa bóp, giống như thế gian này chỉ còn lại chuyện trước mắt này mới làm cho nàng quan tâm để ý.

Ngực Phụng Triều Ca ngưng tụ lại một dòng nước nóng, ở trong lòng thật lâu tan đi không được.

“... Hiện tại tốt hơn chưa?”

Phát giác được người nào đó nhìn mình bằng ánh mắt sáng rực, Phong Hoa đột nhiên ngừng đầu, đối diện với liễm diễm của Phụng Triều Ca, âm thanh lười biếng hỏi thăm

Phụng Triều Ca trong nội tâm đột nhiên sinh ra một loại cảm giác quần bách vì bị phát hiện!

Trông mắt hấn che lại sự chột dạ, mắt tự nhiên ho khan một cái, cô giả bộ trấn định trả lời: “Đã....đã tốt hơn nhiều.”

Phong Hoa không đành chỉ động tác, “Lại xoa một cái đi, trong hai ngày con đau sẽ tương đối nghiêm trọng thêm một ít.”

Phụng Triều Ca nhin không được hỏi: “Ngươi... Trước kia vẫn luôn như vậy?”

Trầm làm sao biết trước kia Hoa Vân La mỗi tháng có đau hay không?

Nữ hoàng bệ hạ tròn tròn mắt bịa đặt: “Ừm, vẫn là như vậy, nhin một chút là qua.”

Trong lòng Phụng Triều Ca lập tức sinh ra một loại thương cảm xa lạ.

Sau một khắc.

Phong Hoa nói: “Nghe nói khi nữ nhân sinh hài tử, tựa như cũng không đau!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 29

Phụng Triều Ca: “!!!”

Nếu như hấn bây giờ là thân nam nhi, người cung hàn đau đón không phải hấn, Phong Hoa nói ra những lời này, hoàng đế bệ hạ nhất định sẽ chăm chú cân nhắc.

Nhưng là.....

Trầm hiện tại là một phụ nữ a!

Còn phải trải qua tình cảnh của nữ nhân!

Cho nên Hoa Vân La ngươi cùng trầm nói mấy thứ này là có ý gì?!

Phụng Triều Ca về mặt trời long đất lở nhìn qua Phong Hoa, giờ này khắc này vô cùng rõ ràng ý thức được một vấn đề ——

Trầm đem ngươi trở thành huyênh đệ, ngươi vậy mà muốn ngủ với trầm?!

May mắn trầm hiện tại có đại di mục phụ thể.

Bất quá, qua một vài ngày nó cũng sẽ đi nha.

Phượng Triều Ca nom nóp lo sợ vài ngày, phát hiện Phong Hoa cũng không có biểu lộ ra ý tứ kia.

Trái tim treo lơ lửng lúc này mới dễ xuống.

...

Dưỡng Tâm điện.

Phong Hoa nhíu mày nhìn bàn tấu chương, ngón tay thon dài nâng lên, vuốt vuốt thái dương.

Giả bộ thành bộ dáng nhúc nhủ.

Phượng Triều Ca gần đây thỉnh thoảng trốn tránh Phong Hoa, nhìn thấy nàng có cái bộ dáng này, trong trái tim kế tiếp ‘Lộp bộp’.

Bởi vì hần đột nhiên nhớ tới, chính mình cả ngày ngốc tại hậu cung, đã thật lâu không có tiếp xúc đến triều chính...

Trầm thể nhưng là mình quân!

Tại sao có thể bỏ mặc triều chính?!

Phượng Triều Ca chủ động trước, dò hỏi: “Trên triều đình đã xảy ra chuyện gì sao?”

Một bên, Từ công công nhíu mày, nhin không được nhắc nhở: “Nương nương, hậu cung không được can chính...”

“...”

Từ Hi, trầm mới là Hoàng Thượng, là chủ tử của người!

Phượng Triều Ca tự nói với mình phải nhin xuống, không cùng người không rõ chân tướng chấp nhặt, chỉ bình tĩnh nhìn Phong Hoa.

Từ công công mày nhíu càng sâu: “Nương nương...”

Thời điểm này, Phong Hoa mở miệng: “Từ Hi, người lui xuống trước đi.”

“... Vâng.” Từ Hi bất đắc dĩ đáp một tiếng, cuối cùng là chỉ có thể lui ra.

Phượng Triều Ca ngao kiêu hừ một tiếng.

Lấy tư thái người thắng khoe khoang, liếc Từ Hi.

Từ Hi: “...”

Nương nương người thật sự là ngây thơ, lão nô mới không chấp nhặt với người.

Ai kêu người có Hoàng Thượng sủng ái, có thể được sủng sinh kiều, mà nô tài lại không được chứ?

Anh anh anh.

Từ Hi dẫn một đám cung nhân lui ra, Dưỡng Tâm điện lập tức chỉ còn lại có hai người.

Phượng Triều Ca nhìn Phong Hoa.

Hần thật không ngờ, Phong Hoa trước mắt là Thiên Thánh tân đế, vậy mà thật sự nguyên ý cùng hần tham dự vào triều chính, thậm chí quát lui thái giám tổng quản Từ Hi.

Trước kia, kỳ thật trong lòng của hần vẫn mơ hồ hoài nghi, chuyện thân thể hai người trao đổi, là âm mưu quỷ kế của Hoa thái sư.

Hiện tại xem ra.....

Hoa Vân La cùng Hoa thái sư không giống nhau.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phượng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 50!]

Thanh âm nhắc nhở đột nhiên vang lên ở bên tai, Phong Hoa cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Nghĩ đến nàng lần trước giả thích, Phượng Triều Ca tạm thời tìm không thấy chứng cứ bọn họ trao đổi linh hồn liên quan đến Hoa thái sư, chỉ có thể

miễn cưỡng tin tưởng nàng.

Nhưng mà, thậm nghĩ nhất định hẳn vẫn còn có hoài nghi.

Nàng thừa cơ nhờ vào đó bỏ đi nghi kị của Phụng Triều Ca, độ thiện cảm dâng lên không phải đương nhiên sao?

Phong Hoa đem một quyển tấu chương mở ra, bày ở trên bàn, thoải mái cho hẳn nhìn:

“Ngươi nhìn đi, đây là lời khuyên của ngự sử đại phu, ta cảm thấy đúng là khó làm.”

Phụng Triều Ca ánh mắt rơi xuống giấy trắng mực đen.

Ngự sử đại phu lên lớp giảng bài đại khái ý tứ chính là:

Hoàng Thượng người vì một phé phi mà biếm trích Hiền phi, đem Vinh tần đày vào lãnh cung, chuyện này quả thực không thỏa đáng.

Hy vọng người hãy suy nghĩ một chút, thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

Phụng Triều Ca nặng nề mà khép lại tấu chương, cười lạnh một tiếng:

“Thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, tuyệt không có khả năng này!”

“Không phải là lấy thân phận làm mình làm mẩy sao?”

“Kìa trăm liền khôi phục phần vị của ngươi, sắc phong thành Thiên Thánh Hoàng quý phi ——”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 30

Tiếng nói hạ xuống.

Phong Hoa nhú lên lông mày, ngữ khí cân nhắc mà nói: “Hoàng quý phi? Cái này....giống như không quá thỏa đáng đi.”

Nghe vậy, Phụng Triều Ca lập tức liếc xéo tới đây:

“Như thế nào, một cái phong hào Hoàng quý phi cũng không cho trăm, ngươi còn muốn...”

—— ngủ với trăm?

Ba chữ cuối cùng, bị hoàng đế bệ hạ kịp thời phanh xe, đến bên môi lại sinh sôi nuốt trở về.

May mắn.

Suýt nữa gây ra chuyện cười lớn.

Phong Hoa bỗng nhiên vươn tay, một tay ôm lấy Phụng Triều Ca ngồi trên đùi của mình, cắn lỗ tai hẳn nói:

“Nếu như đây là vạn dặm núi sông của trăm, đừng nói một phong hào Hoàng quý phi, coi như là ái phi muốn làm mẫu nghi thiên hạ, muốn Hậu vị trăm cũng là cam lòng, đáng tiếc nha...”

Nói qua một lát, ngữ điệu Phong Hoa biến đổi: “Đây là quốc gia của ngươi a, Hoàng Thượng.”

“...”

Đây tuyệt đối là cười nhạo!!

Phụng Triều Ca sắc mặt xấu hổ và giận dữ: “Hoa Vân La ——”

“Ta nếu là hoàng, ngươi tất nhiên là hậu. Đáng tiếc nha, Hoàng Thượng ngươi bây giờ chỉ là vì tính khí tranh giành nhất thời, mới làm ra quyết định như thế.”

“Ồ, có lẽ còn không biết chúng ta có thể đổi về thân thể của mình hay không.”

“Nhưng mà, ngươi có nghĩ tới không ——”

“Nếu như một ngày nào đó, chúng ta đột nhiên trở lại thân thể của mình thì sao?”

Về mặt Phong Hoa không đếm xỉa tới, giống như không chút nào đem người nào đó nổi giận dề vào mắt.

Nhưng mà nàng lời nói ra, lại làm cho Phụng Triều Ca một thân xấu hổ giận dữ dần bình tĩnh lại, không khỏi có chút suy nghĩ sâu xa.

Đổi về thân thể của mình ——

Hắn là Thiên Thánh tân đế Phụng Triều Ca, mà nàng là con gái thái sư Hoa Vân La.

Giữa hai người, giữa Hoàng tộc cùng Hoa thái sư, tất nhiên sẽ tồn tại kiêng kỵ, thăm dò, hoài nghi...

Lúc ban đầu, hắn tìm cái lý do đem Hoa Vân La đẩy vào lãnh cung, cũng là bởi vì muốn giảm đi uy phong của vị thái sư quyền nghiêng triều chính, đã tâm bưng bưng kia.

Khi đó không hề nghĩ rằng, hôm nay sẽ có kỳ ngộ này, cùng với nàng nhắc lên quan hệ như vậy.

Một khi đạo sắc phong Hoàng quý phi ban xuống, dù là sau này lại trở lại thân thể của mình...

Hắn cũng không thể lấy dễ dàng chặt đứt quan hệ với Hoa Vân La.

Phụng Triều Ca biết rõ, nàng đang muốn hỏi cái gì.

... Cho dù là như vậy, ngươi vẫn muốn ban bố đạo thánh chỉ sắc phong Hoàng quý phi sao?

Vấn đề này, Phụng Triều Ca đồng dạng hỏi bản thân mình.

Sau đó, không có do dự quá lâu, liền từ sâu trong nội tâm cho ra một đáp án ——

Đúng thế.

Cho dù là như vậy, hắn... vẫn như trước nguyện ý hạ chiếu, sắc phong ‘Hoa Vân La’ làm Thiên Thánh Hoàng quý phi!

“Đưa giấy bút cho trẫm.”

Phụng Triều Ca đưa tay, nhắc ngự bút, ở trên một đạo thánh chỉ, mỗi chữ mỗi câu hào phóng viết xuống:

Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, nay Hoa thị Hoa Vân La.....

Đặc biệt phong làm Hoàng quý phi, khâm thừa.

Ngừng bút.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 55!]

...

Ý chỉ sắc phong Hoàng quý phi vừa ban ra, lập tức chiêu cáo thiên hạ.

Bất kể là phía triều đình, hay hậu cung, đều không có bao nhiêu tiếng phản đối, rất là thuận lợi.

Dù sao thân phận của Hoa Vân La vẫn còn là —— nữ nhi Hoa thái sư.

Trong từng tiếng chúc mừng, Hoa thái sư mặt mày hớn hở trở lại phủ thái sư.

Hắn đối với chính thất phu nhân nói: “Vân La bây giờ rất được hoàng ân thánh sủng, trở thành Hoàng quý phi, Hoàng Thượng đặc biệt cho phép nàng vài ngày nữa xuất cung thăm người thân, công việc cao thấp trong phủ chú ý cẩn thận, không thể lộ ra một tia sơ suất...”

Hoa Hương Trù đang đi tới cửa, nghe vậy không khỏi xiết chặt khăn thơm trong tay.

- ----

Chương sau tra nữ lên sàn!!!!

Quyển 2 - Chương 31

Nếu lúc trước tiến cung là Hoa Hương Trù nàng, hiện tại làm Hoàng quý phi mà nữ tử thiên hạ hằng ao ước hẳn là nàng mới đúng, làm gì đến lượt Hoa Vân La?

Đáng tiếc, bây giờ nói gì cũng đã chậm.

Trong phòng,

Thanh âm Hoa thái sư vẫn còn tiếp tục, không sót một chữ rõ ràng truyền vào trong tai Hoa Hương Trù.

“... Còn có mẹ đẻ Vân La - Lệ di nương, hôm nay là mẫu dựa vào nữ quý, không được giống như trước nữa, liền đưa nàng lên làm thiếp đi.”

Hoa phu nhân không dám nghịch lại, liền tục gật đầu xác nhận:

“Lão gia yên tâm, thiếp thân sẽ tránh khỏi, sáng mai sẽ đem tây viện Lê Vũ các chính đồn, để cho Lệ di nương vào ở, còn có xiêm y đồ trang sức đều đặt mua mấy bộ cho nàng, mẹ đẻ quý phi nương nương cũng không có thể quá khó coi, làm mất mặt phủ thái sư.”

Hoa thái sư rất là hài lòng nói: “Phu nhân vất vả, vốn tưởng rằng Vân La chẳng qua là quân cờ thay Hương Nhi, ai có thể biết nàng vậy mà vào mắt xanh của hoàng thượng, lúc này không giống như ngày xưa rồi...”

Nghe đến đây, đôi mắt đẹp của Hoa Hương Trù hơi đỏ lên, không nhịn được tính tình, từ ngoài cửa đi vào: “Phụ thân, mẫu thân.”

Hoa Hương Trù một bộ hoa phục quý nữ hồng nhạt, bên hông đeo một cái ngọc Linh Lung, càng nổi lên vòng eo nhỏ nhắn, không đủ một vòng ôm.

Mặt như hoa đào, mày như mực họa, môi ngậm anh đào, da thịt trắng như tuyết.

Tóc đen như mực để sau lưng, như cành liễu bình thường buông xuống bên hông, toàn bộ người có khí chất tuyệt mỹ mà kinh diễm.

Thiên Thánh quốc đệ nhất mỹ nhân, cứ như vậy xuất hiện ở trước mắt, dù là Hoa thái sư vàng đỏ nhọ lông son chỉ thích quyền thế, cũng không khỏi có chút sáng ngời.

Đôi mắt thất nữ nhi khuynh thành tuyệt sắc, Hoa thái sư xưa nay thần sắc nghiêm túc, lập tức nhu hòa vài phần, nói: “Hương Nhi tới a.”

“Hương Nhi tới đây thăm hỏi mẫu thân, cũng là vừa vặn nghe thấy phụ thân cùng mẫu thân nói chuyện...” Hoa Hương Trù cắn cắn môi, nói: “Lục tỷ tỷ bây giờ thật sự được Hoàng Thượng yêu thích sao? Phụ thân lúc trước vì sao không để cho ta...”

Không có mỹ nhân không thương anh hùng.

Nàng Hoa Hương Trù là Thiên Thánh quốc đệ nhất mỹ nhân, phải gả, liền muốn gả cho nam nhân tôn quý nhất.

Ít nhất, tuyệt đối không thể chênh lệch so với sáu người tỷ tỷ trước.

Nếu không, cả đời này cũng thật sự là không ngẩng đầu được lên rồi.

Hoa Hương Trù nói qua, trong giọng nói không khỏi mang theo một ít oán trách.

Hoa phu nhân sắc mặt có chút biến đổi, quát lên: “Hương Nhi!”

“Không sao, phu nhân không cần trách móc nặng nề.”

Hoa thái sư khoát tay áo, ngừng lời của vợ, lại đưa mắt nhìn sang Hoa Hương Trù, nói.

“Lần này là vì phụ thân tính sai, làm trễ nải tiền đồ của Hương Nhi, Hương Nhi của ta ngày thường xinh đẹp như vậy, chính là ngay cả Hoàng Hậu cũng có thể làm.”

... Hoàng Hậu?

Hai chữ, lại để cho Hoa Hương Trù không khỏi hãi hùng khiếp vía.

Đồng thời, trong mắt đẹp nổi lên ánh sáng u ám

-

Quý phi xuất cung thăm người thân.

Phủ thái sư cao thấp cả nhà đón chào.

Nghi thức Quý phi phô trương, loan giá chỉ ở sau Hoàng Hậu.

Xe ngựa Cửu nghi loan đi ra khỏi cung, lượn quanh kinh thành một vòng, cuối cùng đến phố phủ thái sư Chu Tước.

Phủ thái sư cửa ra vào, tất cả đều là dân chúng vây xem náo nhiệt, đều muốn thấy phương dung phong độ tư thái Đế phi.

Hoa Hương Trù đứng sau lưng Hoa phu nhân, tay ngọc nắm chặt khăn, trong nội tâm đậm đặc không cam lòng một lần nữa xông ra.

Hết thấy tôn vinh này, vốn hẳn nên thuộc về nàng...

Bất quá, nàng hiện tại chỉ có thể theo phụ mẫu quỳ xuống đất đón chào:

“Cung nghênh quý phi nương nương, nương nương thiên tuế thiên tuế thiên tuế!”

“Nương nương thiên tuế thiên tuế thiên tuế...”

Mảnh vải Loan xe mở ra ——

Phong Hoa cúi đầu đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 32

Một bộ long bào ánh vào đáy mắt mọi người, dân chúng cả đời chỉ sợ đều khó mà gặp được long nhan, nên lập tức sôi trào lên.

“Trời ạ! Hoàng Thượng, là Hoàng Thượng...!!”

“Hoàng Thượng vậy mà cùng quý phi nương nương đến thăm người thân, đây là vinh hạnh đặc biệt bao nhiêu a!”

“Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế, quý phi nương nương thiên tuế thiên tuế thiên tuế...”

Tình cảnh long trọng, tiếng hô rung trời.

Phong Hoa hơi vén áo bào nhảy xuống xe, giơ tay lên nói: “Không cần đa lễ, các khanh bình thân ——”

Đám dân chúng nhao nhao đứng dậy, điểm kích động trên mặt lại không giảm phân nửa.

Phong Hoa quay đầu, hướng loan giá duỗi tay ra, lòng bàn tay hướng lên làm ra động tác mời:

“Ái phi, xuống xe đi.”

Âm thanh đẹp đẽ mà lười biếng, Hoa Hương Trù tự dưng nghe được cách đó không xa, trong lòng giật mình, khuôn mặt xinh đẹp không khỏi hơi đỏ lên.

Hoa Vân La có cái gì tốt, sao có thể may mắn như vậy?

Thiên Thánh quốc đệ nhất mỹ nhân tại trong lòng nghĩ như thế, đôi mắt đẹp si ngốc dừng ở trên người nam nhân tôn quý nhất thiên hạ cách đó không xa.

Nàng si ngung ánh mắt, lúc nhìn một bàn tay trắng ngần nhẹ nhàng vén loan rèm lên, lộ ra đạo kim trâm cài tóc mây quý giá là lúc, đáy mắt nàng ta khắc sâu đậm đặc... sự đổ kị!

Hoa Vân La đã từng là kẻ tầm thường nhất trong bảy tỷ muội, bây giờ tựa như tiên nữ giáng trần, quang mang bắn ra bốn phía, lại cứng rắn... Đem Hoa Hương Trù hạ thấp xuống!

Dù là trong nội tâm không cam lòng, Hoa Hương Trù vẫn trong một cái chớp mắt thu lại cảm xúc, đi theo phụ mẫu nhẹ nhàng hành lễ, cung kính hô:

“Hoàng Thượng, quý phi nương nương.”

“Đều đứng dậy đi, hôm nay quý phi về thăm người thân, tạm lại cùng nàng đến đây, thái sư không có ý kiến gì chứ?”

Phong Hoa tiến lên đem Hoa thái sư đỡ một chút, tựa như hỏi thăm nói ra.

Hoa thái sư lập tức kinh sợ ôm quyền nói: “Hoàng Thượng giá lâm phủ thái sư, thật sự vẻ vang cho kẻ hèn này, lão thần cao hứng còn không kịp, làm sao dám trách móc?”

Nói qua, hấn vươn tay: “Hoàng Thượng, nương nương, mau mau mời vào ——”

Một nhóm chúng tinh phụng nguyệt nghênh đón Thiên tử tiến vào phủ thái sư, dân chúng vây xem lúc này mới lần lượt tản đi.

Đi vào phủ thái sư, lấy thân phận của Phong Hoa tôn sư, tự nhiên sẽ ngồi ở chủ vị.

Phượng Triều Ca tức thì ngồi bên trái của nàng, trung gian chỉ cách một bàn.

Đội thiên tử, để phi nhập tọa, Hoa thái sư lập tức hô: “Nhanh, rót trà cho Hoàng Thượng cùng quý phi nương nương.”

Tỳ nữ lĩnh mệnh xuống dưới.

Ai ngờ, người bưng chén trà lên, là mỹ nhân với một bộ hoa phục trắng tuyết sắc.

Hoa Hương Trù bưng một khay bạc hoa văn mẫu đơn, phía trên là hai chén trà sứ thanh hoa.

Nàng có chút cúi thấp mặt mày xuống, mũi chân *Bộ Bộ Sinh Liên dần dần đến gần.

** Bộ Bộ Sinh Liên: Từng bước như nở hoa sen.*

Đáng người hết sức nhỏ nhắn là lướt, lúc đi đường uyển chuyển sinh hoa, có thể thấy được tất nhiên là một mỹ nhân.

Nhưng mà, nàng cố ý chỉ lộ ra một nửa khuôn mặt, làm cho người sinh lòng hiếu kỳ, nhìn không được muốn tìm kiếm.

Đây nha, tựa như là ——

Ôm đàn Tỳ Bà che nửa mặt.

Hoa Hương Trù dễ dàng khiến nam nhân tò mò, tranh nhau muốn được nhìn thấy tận mắt phong thái giai nhân.

Đáng tiếc.

Nàng tính sai một điểm ——

Người nàng ta muốn câu dẫn, bề ngoài là hoàng đế tuần mỹ phong lưu không thể nghi ngờ, nhưng mà linh hồn thật sự là một... Nữ nhân!

Làm sao sẽ mắc câu?

“Hoàng Thượng, xin dùng trà.”

Hoa Hương Trù cúi đầu, mười ngón thon dài nhắc chén trà, đưa tới trước mặt Phong Hoa.

Tiếng nói thanh thúy như dây đàn, thập phần dễ nghe động lòng người.

Phong Hoa không có lập tức tiếp, mà là dùng quạt xếp trong tay, đặt dưới cằm hoa mỹ của Hoa Hương Trù.

Ngữ khí nhẹ nhàng chậm chạp, ý tứ hàm xúc không hiểu nói:

“Ngẩng đầu lên, để cho trẫm nhìn một cái.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 33

“...”

Lông mày Phụng Triều Ca khoi mào một vòng giận dữ rõ nét kinh tâm.

Hoa Vân La có phải người... Quên mất mình là một nữ nhân?

Trêu chọc trầm coi như xong, những nữ nhân khác người cũng hạ thủ được!

Cực kỳ tức giận a, ngay cả mỉm cười đều không thể giữ vững nổi.

Phụng Triều Ca không nói một lời, đuôi lông mày lại lạnh lùng xuống, tám dung nhan tuyệt sắc lưu chuyển thành lãnh diễm ngàn vạn.

Trừ ngoài Phụng Triều Ca, Hoa thái sư cùng Hoa phu nhân lại cảm thấy cao hứng, thậm chí hết sức tán thành.

So với thứ nữ Hoa Vân La, hiển nhiên là Hoa Hương Trù vào mắt xanh của đế vương, càng đúng tâm ý của bọn họ.

Hương Nhi bất quá có chút lộ mặt, liền hấp dẫn hoàng thượng chú ý, ngay cả mặt mũi quý phi hẳn gần đây sùng ái nhất đều không đề ý...

Xem ra ——

Có hi vọng!

Trong chớp mắt này, Hoa thái sư cùng Hoa phu nhân liếc nhìn nhau, ngầm hiểu ý lẫn nhau.

Hy vọng Hoa Hương Trù có thể tranh giành, một lần hành động trở thành vợ đế vương!

Muốn làm vợ đế vương cũng không phải dễ như vậy, yếu tố đầu tiên chính là ——

Chịu đựng!

Lô nước trà nóng hồi mới ra, xuyên thấu qua mảnh đỡ chén sứ truyền đến đầu ngón tay.

Hoa Hương Trù trên da thịt mịn màng bị bỏng đến ứng đỏ, làm cho nàng rất muốn lập tức ném chén trà, sợ hãi kêu lên.

Thế nhưng là, khi nàng nghe thấy mệnh lệnh bên tai ý tứ hàm xúc không rõ, nên không thể không chịu đựng đầu ngón tay bị phỏng đau, điều chỉnh thần sắc trên mặt đến mức đẹp nhất.

Lại, nhẹ nhàng ngừng đầu.

Chiếc cầm tinh xảo dường như bị ép nâng lên, chiếc cổ trắng nõn duyên dáng lộ ra.

Mặt mày tuyệt sắc như hoa đào từng chút đập vào mắt Phong Hoa, đẹp đến kinh tâm động phách, phá lệ làm người hít thở không thông.

Kinh diễm tuyệt trần như vậy, chỉ sợ trên đời này không có nam nhân nào không động tâm.

Dù là, chỉ đơn thuần mê luyện sự xinh đẹp này.

Phong Hoa đáy mắt hiện lên một tia mỉa mai, bên môi giống như cười mà không cười.

Lương bạc mà như bông hoa tươi đẹp.

Hoa Hương Trù lần đầu tiên nhìn nam nhân tôn quý nhất ở khoảng cách gần như vậy ——

Đế vương trẻ tuổi gần trong gang tấc, khoảng cách quá gần, khuôn mặt tuấn mỹ phong lưu ngược lại không chút góc chết nào.

Giờ này khắc này, Hoa Hương Trù một lòng trần nhìn cho đã mắt, chỉ là nhìn cặp đôi mắt đen như ngọc nhiều hơn.

Đôi mắt như hắc ngọc đẹp nhất thế gian, tinh quang nội liễm, làm người chần động cả hồn phách.

Bốn mắt nhìn nhau, Hoa Hương Trù không khỏi hô hấp cứng lại.

Nếu như nàng không có nhìn lầm, Hoàng Thượng trong mắt vừa mới lóe lên một tia sáng.....mỉa mai?

Mỉa mai ai?

Nàng sao?

Trong mắt người ngoài, một màn này, giống như đế vương bị sắc đẹp làm cho khuynh đảo, nữ tử si mê với đế vương uy nghi, rất tình chàng ý thiếp!

Chỉ Hoa Hương Trù tự mình biết, khi nàng nhìn vào ánh mắt đế vương, cảm thấy sắp không thể hô hấp, thậm chí đầu ngón tay bị phỏng đau, lại nhất thời chẳng quan tâm

Không nhận được muốn quỳ xuống bên chân Phong Hoa ——

Cúi đầu xưng thần.

Thế nhưng là, những lời này Hoa Hương Trù không nói, không có ai biết a.

Phượng Triều Ca nhìn một màn ‘Tình chàng ý thiếp’ kia, chỉ cảm thấy chương mắt đến cực điểm, nhận không được hừ lạnh một tiếng.

Một tiếng này, giống như để cho hai người vừa ở trong mộng tỉnh lại.

Phong Hoa chớp chớp môi.

Hoa Hương Trù thoáng nhìn Phong Hoa kéo khoe môi cười, đầu quả tim run rẩy.

Vừa là tim đập thình thịch, cũng đột nhiên dâng lên một loại... dự cảm không rõ.

Sau một khắc.

Hoa Hương Trù nghe thấy đạo thanh âm tôn quý diệt lệ, vang lên bên tai:

“Nếu như trăm không có nhớ lắm, vị này là... tiểu thư quý phủ?”

Những lời này, là hỏi thăm, cũng là xác định.

Dù là đế vương không nhận ra Thất tiểu thư phủ thái sư, nhưng mà cách ăn mặc của Hoa Hương Trù, người sáng suốt vừa nhìn đã biết nàng khẳng định không phải tỷ nữ bình thường.

Hơn nữa, Hoa Hương Trù vừa mới đứng sau lưng Hoa phu nhân tại cửa ra vào cùng nghênh đón thánh giá. Một tỷ nữ cũng không có tư cách này.

Diễn!

Ngụy trang đến mức tận cùng.

Đặc biệt người mặc mưu là Hoa Vân La, sẽ không biết mình....

Suy nghĩ của Phượng Triều Ca đột nhiên kẹt lại.

- - -

Ah hi hi, hoàng thượng ghen kìa!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 34

Cho nên ——

Trăm đến cùng là đang tức giận cái quý gì?

Hoàng đế bệ hạ sắc mặt đột nhiên trở nên tẻ nhạt.

Bất quá, giờ này khắc này khi hắn lại nhìn Hoa Hương Trù, nội dung trong mắt đã khác nhau rất lớn.

Àn, đó là ánh mắt xem kịch vui.

Bên này.

Nghe thấy câu hỏi của Phong Hoa, không đợi Hoa Hương Trù tự mình trả lời, Hoa thái sư dĩ nhiên từ trên ghế ngồi đứng dậy, có chút cung kính ôm quyền nói: “Không sai, Hoàng Thượng, đây là tiểu nữ Hương Trù.”

Nhắc tới Hoa Hương Trù, Hoa thái sư giọng điệu mơ hồ ngâm lấy một cổ kiêu ngạo cùng hàm xúc cung chiêu.

Giống như...

Đối với Hoa Hương Trù đột nhiên xuất hiện ở đây, đến trước mặt đế vương mượn có dâng trà để nịnh nọt ton hót, không có nửa phần không vui cùng dị nghị.

Nghe vậy, Phong Hoa thu lại quạt xếp, ngữ khí ý tứ hàm xúc không rõ nói một câu: “Hóa ra đúng là vị Thất tiểu thư vang danh kinh thành.”

Người này, tự nhiên là mỹ danh.

Quạt xếp rời khỏi, Hoa Hương Trù lại trắng trợn nhìn thẳng long nhan, rồi đành phải nhu thuận cúi đầu xuống, lộ ra một đoạn cổ trắng ngọc.

Nghe thấy Phong Hoa nói câu "vang danh kinh thành", hai gò má vừa đúng lúc hiện lên hai đóa đỏ ửng, cái tốc độ kia dễ dàng làm mình rơi vào đáy mắt đế vương.

Ai ngờ, Phong Hoa trong mắt chỉ lộ vẻ lãnh đạm, mà Hoa Hương Trù chỉ lo biểu diễn thẹn thùng động lòng người, trong nháy mắt đó đã bỏ lỡ cảm xúc đó.

“Hoàng Thượng khen nhầm, tên đây kinh thành thì không dám, tiểu nữ chỉ là có chút tài mọn mà thôi, tuyệt đối không dám đương nổi bốn chữ này.”

Trong lòng Hoa thái sư kiêu ngạo muôn phần, ngoài miệng lại hết sức khiêm tốn.

Bình thường thời điểm này, chỉ cần hiểu một chút, tất nhiên sẽ nói ngược lại với Hoa thái sư, hảo hảo đem con gái người ta tán dương một trận.

Thế nhưng là, hần lại gặp phải ——

Nữ hoàng bệ hạ không bao giờ xuất bài theo sáo lộ.

Phong Hoa dùng quạt xếp gõ trong lòng bàn tay, thuận thế hạ xuống nói: “Trẫm cảm thấy lời của ngươi...”

Nói đến chỗ này, Phong Hoa tận lực dừng lại.

Hoa Hương Trù ngừng thở, sắc mặt thẹn thùng ửng đỏ.

Hoa thái sư cùng Hoa phu nhân lại cho rằng, câu tiếp theo Phong Hoa nói nhất định là: Lời ấy sai rồi.

Sau đó, lại đưa con gái xinh đẹp vô song, tài hoa hơn người của bọn chúng hung hăng biểu dương.

Phượng Triều Ca đem đây thái độ tự cho là đúng của một nhà ba người thu vào đáy mắt, không nhịn được ở trong lòng cười nhạo: Các ngươi đúng là ngu xuẩn!

Bất quá, nhìn thấy bọn chúng sắp bị ngược đãi...

Lòng trẫm trong không chỉ có không có bất kỳ đồng tình nào, ngược lại mơ hồ có chút kích động ~

Ngay tại thời điểm Hoa Hương Trù đã nghĩ kỹ lý do tạ ơn, cùng với bày ra tư thái tiếp nhận ca ngợi, một câu nói giống như sét đánh ngang tai từ đỉnh đầu nàng rơi xuống.

“... Nói có lý.”

Hoa Hương Trù không thể tin đột nhiên ngẩng đầu, cho là mình nghe nhầm.

Nàng đường đường là đệ nhất mỹ nhân Thiên Thánh quốc, nổi danh kinh thành, trong mắt đế vương, làm sao lại không phải rồi?

Hoa thái sư cùng Hoa phu nhân cũng là vẻ mặt khiếp sợ khó miêu tả.

Chỉ có Phượng Triều Ca, mặt mày cao quý lãnh đạm trở nên sung sướng thêm vài phần.

Phong Hoa lười biếng ý tại chỗ ngồi, ngón tay thon dài vuốt vuốt quạt xếp, hững hờ nói:

“Thất tiểu thư phủ thái sư từ lúc nào mà cũng đoạt việc dâng trà dâng nước mà hạ nhân cần phải làm?”

“Nếu biết rõ, thì sẽ nhận ra đây là Thất tiểu thư. Còn không biết, còn tưởng rằng là tỷ nữ rắp tâm làm loạn, mưu toan mời sủng đấy.”

- ----

Ah hi hi Tra nữ bị nữ hoàng bệ hạ ngược!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 35

Tiếng nói nhẹ lất phất rơi, rơi vào người Hoa Hương Trù, lại tựa như quý trọng nghìn cân.

Sắc mặt trắng bệch, thân thể yếu điệu lung lay sắp đổ, giống như sau một khắc là có thể ngã tại chỗ, lại gắng gượng không để cho mình ngã xuống.

Thực xứng đáng, ta thấy mà yêu ba chữ này.

Đáng tiếc.

Phong Hoa trong đôi mắt, không có một tia một động tâm, thương tiếc nào.

Nàng thậm chí có chút nhấp môi, hỏi một câu: “Như thế nào, Thất tiểu thư cho rằng trăm nói không đúng?”

Thiên tử nói như vậy, Hoa Hương Trù nào dám nói một chữ ‘Không’.

Hoa Hương Trù mặt không có chút máu, hàm răng cắn môi hồng, tan nát cõi lòng mà khó chịu phải lời nói không thành điệu:

“Không, không có, Hoàng Thượng nói... rất đúng. Là Hương Trù bôi nhọ.....thanh danh.....phù thái sư....”

Đích nữ mình yêu thích nhất bị bôi nhọ, Hoa thái sư sắc mặt cực kỳ khó coi, quát lên: “Hương Trù, còn không mau mau lui ra!”

Hoa Hương Trù như muốn ném chén trà trên tay, che mặt khóc chạy.

Phong Hoa miễn cưỡng nói một câu, ngừng cước bộ của nàng ——

“Tuy nói Thất tiểu thư đã đoạt việc bưng trà đưa nước tỷ nữ, trăm thấy xem ra quả thực không ổn, bất quá Thất tiểu thư cũng đã đưa trà đến trước mặt trăm. Chẳng biết có được may mắn, uống một chén do đệ nhất mỹ nhân Thiên Thánh mời không?”

“....”

Nếu như Phong Hoa cũng không nói đến bưng trà đưa nước là việc của hạ nhân, cũng không nói đường đường là Thất tiểu thư phù thái sư rắp tâm làm loạn mưu toan mời sủng, như vậy giờ khắc này Hoa Hương Trù nhất định sẽ vô cùng vui vẻ, ôn nhu nhỏ ý dâng cho để vương một chiếc trà xanh.

Thế nhưng là, hiện tại, Phong Hoa mở miệng, không phải làm cho Hoa Hương Trù cảm thấy vinh hạnh, mà là từ đáy lòng thân nhiên sinh ra... một cổ khuất nhục!

Hoa Hương Trù được nâng ở lòng bàn tay nuông chiều lớn lên, so với công chúa hoàng thất vậy càng cao quý kiêu căng.

—— nhưng ai bảo nàng không phải công chúa đây?

Hoa Hương Trù quật cường đứng đấy, chậm chạp không nhúc nhích.

Hoa thái sư tuy rằng sủng ái Hoa Hương Trù nhất trong bảy đứa con gái, đây đều là xây dựng trên cơ sở Hoa Hương Trù có thể mang đến lợi ích cho hắn.

Dưới mắt, Hoa Hương Trù ngang nhiên không nghe lời Phong Hoa ——

Đây tương đương với miệt thị quân vương, gán Hoa Thế An tội không tuân theo quy củ, đã tâm bưng bưng chiếu cáo thiên hạ, đưa Hoa thị nhất tộc gác ở trên lửa thiêu a!

Dù đau lòng con gái, Hoa thái sư giờ này khắc này cũng nhịn không được ở trong lòng thầm mắng Hoa Hương Trù tìm đường chết, trầm giọng gọi thẳng tên huy:

“Hoa Hương Trù, Hoàng Thượng kêu ngươi dâng trà, ngươi còn ngây ngốc làm gì vậy!”

Nghe được Hoa thái sư nói, không còn giọng điệu yêu thích như lúc đầu, còn dư lại chỉ khí phẫn nộ, Phong Hoa nhẹ nhàng thu lại tròng mắt, lông mi dài nhọn đầu ý trào phúng trong đáy mắt.

Nhìn đi, trong mắt hấn, lợi ích vĩnh viễn đứng thứ nhất.

Nếu như chạm tới ích lợi của hấn, coi như là con gái hấn thương yêu nhất, nhưng hấn có thể....không nháy mắt bỏ qua.

Hoa Hương Trù chịu đựng khuất nhục trong nội tâm, đôi mắt đẹp mờ mịt nước mắt, cúi đầu xoay người, cung kính cầm chén trà nâng qua đỉnh đầu, cắn môi nói: “... Hoàng Thượng mời uống trà.”

Phong Hoa nhẹ nhàng tiếp nhận.

Trà bên trong sứ thanh hoa không còn nóng như lúc đầu, nhưng mà mười ngón tay của Hoa Hương Trù lại là một mảnh nóng đỏ.

Hoa Hương Trù khó chịu đưa tay lùi về ống tay áo, cúi đầu xuống giống như khóc như không khóc nói: “Hoàng Thượng dùng thông thả, thần nữ cáo lui.”

Nói qua, nàng quay người.

Sau lưng, lại đột ngột truyền đến một tiếng:

“Chậm đã.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 36

Người mở miệng, tự nhiên là hoàng đế bệ hạ của chúng ta.

Phượng Triều Ca giờ chiếc cảm tinh xảo, giọng điệu mệnh lệnh: “Bổn cung cũng khát.”

Ngụ ý, lại rõ ràng ——

Thất tiểu thư, dâng trà đi.

Thực đem đích tiểu thư phủ thái sư trở thành nô tì sai sử.

Hoa thái sư da mặt run rẩy, lại cũng chỉ có thể nhịn xuống bất mãn trong lòng, âm thanh có chút căng thẳng mà nói: “Hương Trù, dâng trà cho quý phi nương nương.”

Quả thực ——

Khinh người quá đáng!

Hoa Hương Trù cắn răng thầm hận, trong nội tâm sinh ra khuất nhục như thủy triều, sắp bao phủ thần trí của nàng, đôi mắt đẹp không khỏi có chút đỏ lên.

Thân là đệ nhất mỹ Thiên Thánh, nàng Hoa Hương Trù chưa từng bị vũ nhục như vậy.

Dâng trà cho Hoàng Thượng còn chưa tính, cửu ngũ chí tôn có thể làm nàng cam tâm tình nguyện bẻ gãy kiêu ngạo, buông tư thái, nhưng Hoa Vân La ——

Nàng, dựa vào cái gì?

Đã từng là một thứ nữ nhỏ nhen nằm rạp xuống lòng bàn chân nàng, chỉ xứng nhìn từ dưới lên, bây giờ cũng dám mở miệng muốn Hoa Hương Trù nàng dâng trà?

Nàng cũng xứng!?

Hoa Hương Trù hoàn toàn quên, ngay từ đầu, cũng không có ai bảo nàng bưng trà dâng nước, là nàng tự chủ trương.

Bây giờ bị người coi như tỳ nữ sai khiến, càng không liên quan đến người khác.

Phượng Triều Ca lạnh nhạt liếc xéo Hoa Hương Trù có chút cứng nhắc bóng lưng, yếu ớt nhắc nhở: “Thất tiểu thư?”

Hoa phu nhân vội vàng nói: “Hương Nhi.”

Hoa Hương Trù nắm chặt tay, nhưng lại không thể không xoay người lại, từ khay bằng bạc trên bàn, bưng lên một chén trà xanh.

“Quý phi nương nương, xin dùng trà.”

Một câu, từng chữ một, giống như giữa hàm răng kinh tâm cắn ra, ngấm lấy lửa giận hùng hực.

—— Hoa Vân La, nổi nhục ngày hôm nay, ta tuyệt đối không quên!

-

Sau chuyện dâng trà, thật ra khiến Hoa Hương Trù tạm thời an phận xuống.

Ngày hôm nay, không chủ động nhảy nhót trước mặt Phong Hoa.

Thế nhưng là, đích nữ Thất tiểu thư muốn gả cho người tôn quý nhất đời này, đâu có dễ dàng từ bỏ như vậy.

Mọi người sau khi dùng cơm, Hoa thái sư lấy cớ ‘Cha và con gái ôn chuyện’, thừa cơ đẩy ra Phong Hoa.

Vừa vặn, Phượng Triều Ca cũng muốn biết lão hồ ly này đến cùng muốn làm gì, liền đi theo hần đến thư phòng.

Vừa đóng cửa lại.

Hoa thái sư từ bộ dáng cẩn thận, khôi phục thành nhất phái cao cao tại thượng —— dù cho trước mặt là quý phi nương nương, nhưng đầu tiên lại là con gái Hoa Thế An hần.

Trong ấn tượng, Hoa Vân La tính tình dịu dàng ngoan ngoãn không có tiếng tăm gì, cho tới bây giờ không dám đối nghịch lại ý của phụ thân, bởi vậy khi hần muốn nói ý đồ cũng không sợ bại lộ.

Chẳng qua là, hần lại không biết, người trước mắt sớm đã không phải là Hoa Vân La dịu dàng ngoan ngoãn như con cừu nhỏ, mà là...

Tân đế hần một mực kiêng kỵ nhất Thiên Thánh —— Phượng Triều Ca!

Hoa thái sư ngồi xuống ghế, lại để cho Phượng Triều Ca đứng đấy.

“Vân La, vì phụ ngày đó đưa ngươi vào cung, không ngờ ngươi có một ngày có thể chiếm được tình cảm của Hoàng Thượng, được phong làm Hoàng quý phi, vinh quang của Hoa thị.”

Phượng Triều Ca không nói gì, chờ nghe tiếp.

Quả nhiên, Hoa thái sư lời nói xoay chuyển, bắt đầu gõ hần: “Thế nhưng là, Vân La ngươi không thể chỉ nhìn trước mắt, mà không nhớ phong quang hôm nay là từ đâu tới.”

“...”

“Nếu như mẫu tộc ngươi sau lưng không mạnh mẽ, làm sao Hoàng Thượng sẽ sủng ái ngươi, ngươi làm sao có thể ngồi vào địa vị quý phi....”

Nói tới nói lui, Hoa thái sư chỉ có một nghĩa là ——

Ngươi là nữ nhi Hoa thị, coi như bây giờ gả cho hoàng đế, tâm của ngươi cũng phải hướng về gia tộc.

Trong lòng Phượng Triều Ca nhận nhậ xì mũi coi thường.

Lúc này, Hoa thái sư đột nhiên mở miệng nói: “Ngươi sau khi hồi cung, mang theo Thất muội Hương Trù của ngươi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 37

Những lời này, không phải thương lượng, mà là mệnh lệnh.

Nghe vậy, Phụng Triều Ca lập tức nhú lại lông mày.

Muốn hấn mạng Hoa Hương Trù cùng hồi cung, để làm cái gì?

Thâm cung cấm viện, há lại tùy tiện mang người vào?

Cho dù là đích muội của quý phi phù thái sư, yêu cầu này cũng coi như là cố tình gây sự.

Hoa Thế An lão hồ ly này đưa ra yêu cầu này, là có âm mưu quỷ kế gì?

Là để cho Hoa Hương Trù... Hành thích quân vương?

Ý nghĩ này vừa ra, Phụng Triều Ca lập tức bác bỏ đi ——

Không có khả năng.

Hoa Hương Trù ngu xuẩn như vậy.

Một thẳng nam hoàng đế bệ hạ, tư tưởng rất là dân chủ, tự giác, ngay thẳng, một chút cũng không đem Hoa Hương Trù để vào trong lòng.

Bất quá, nếu để cho Thất tiểu thư biết, nam nhân mà nàng tâm tâm niệm niệm muốn gả lại đánh giá nàng như vậy ——

Đệ nhất mỹ nhân Thiên Thánh khóc chóng mặt trong nhà vệ sinh

Thấy Phụng Triều Ca nhú mày không nói, không trả lời, Hoa thái sư cảm giác phụ thân uy nghiêm như hấn bị khiêu khích.

Hấn lập tức giận tái mặt, không giận mà uy mà nói: “Như thế nào, ngươi chỉ mới làm quý phi, liền không nghe lời vi phụ rồi hả?”

“...”

Dám dùng loại giọng điệu này cùng trẫm nói chuyện, cẩn thận trẫm trở mặt với ngươi, trẫm cãi tay đôi với ngươi!

Hoàng đế bệ hạ: Lật bàn!!

Bất quá, hiện tại cũng không phải thời cơ tốt cùng lão khom hồ ly này trở mặt.

Cường ép nhện Hồng Hoang chỉ lực xuống, Phụng Triều Ca mặt mày lạnh lùng nói ra:

“Thâm cung cấm viện quy củ sâm nghiêm, không phải muốn mạng ai trở về là được. Nàng Hoa Hương Trù muốn dùng cái danh nghĩa gì, để danh chính ngôn thuận ở lại trong cung?”

Nghe vậy, Hoa thái sư lại không quan tâm giọng nói lạnh lùng của Phụng Triều Ca chút nào, chỉ coi nàng là đang ghen tuông.

Hấn cười đắc ý, kéo dài thanh âm nói: “Tự nhiên là... nữ nhân của hoàng thượng!”

Mấy chữ cuối cùng, mang theo hương vị tình thế bất buộc, kinh tâm dứt khoát.

“...”

Phụng Triều Ca bỗng nhiên trừng to mắt.

Về mặt mộng bức.

Chờ chút!

Trẫm là ai? Trẫm ở nơi nào? Lỗ tai trẫm vừa mới nghe nhầm sao?

Nhất định là nghe nhầm.!

Bằng không thì ——

Hoa Hương Trù từ lúc nào đã thành nữ nhân của trẫm, trẫm sao lại không biết?!

Hoa thái sư không đếm xỉa tới Phụng Triều Ca khiếp sợ, tiếp tục xuống nói, trong giọng nói không ngăn được đắc ý:

“Vân La, muội muội của ngươi Hương Trù, dung mạo còn mỹ mạo hơn ngươi, tài năng còn kinh diễm hơn ngươi, tính tình ôn nhu động lòng người... Tóm lại, nàng càng biết cách thu phục tình cảm nam nhân hơn ngươi.”

“Đừng nhìn ngươi bây giờ rất được thánh ân long quyển, trong thời gian ngắn được phong làm Hoàng quý phi sủng quan lục cung. Nhưng mà ngươi cũng sẽ bị Hoàng Thượng chán ghét chán ngán, ngươi đừng không tin, vì phụ là nam nhân, ở phương diện này so với ngươi hiểu rõ hơn....”

“...”

Phụng Triều Ca: A Ha ha.

Không có gì, trăm cũng là nam nhân.

Hoa thái sư giọng điệu kinh nghiệm phong phú nói: “Khi thời điểm ngươi bị quý thủy thân thể bất tiện, hoặc là mang thai rỗng, Hương Trù có thể thay thế ngươi thừa ân. Hương Trù tóm lại là muội muội của ngươi, nàng được sủng ái đối với ngươi cũng có lợi...”

Nghe được mấy chữ ‘Quý thủy’ cùng ‘Mang thai rỗng tự’, Phụng Triều Ca cả người nhất thời hơi cứng ngắc.

Về trước, lại để cho hấn nhớ tới mấy ngày trước sống không bằng chết.

Về sau...

Trăm là một đại nam nhân, ngươi lại nói "mang thai" cùng trăm là có ý gì!

Cuối cùng, Hoa thái sư nói:

"Hương Trù tiến cung, không phải tranh sủng với ngươi, ngược lại là thay ngươi vững chắc sủng ái.

Ngươi cẩn thận nghĩ kỹ lời nói của vi phụ, thời điểm hồi cung mang theo nàng.

Tin tưởng hai tỷ muội cùng phục vụ chung chồng, tương lai tất nhiên sẽ tạo thành một đoạn nga hoàng nữ anh giai thoại."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 38

Nói xong, Hoa thái sư im lặng, không nói nữa.

Hấn cho ‘Hoa Vân La’ thời gian suy nghĩ.

Bất quá hấn tin tưởng, lục nữ nhi trước giờ không dám làm trái tâm ý của hấn, nhất định sẽ suy nghĩ thật kỹ đề nghị của hấn, cuối cùng đáp ứng.

Về phần Hoa Hương Trù vào cấm cung không hợp quy củ, đây đơn giản a ——

Hoàng quý phi bây giờ không phải đang hoàng ân long trọng sao? Để cho nàng đi cùng Hoàng Thượng nói lại.

“...”

Phụng Triều Ca đang suy nghĩ sao?

Không

Hấn chỉ cảm thấy... Hoang đường vô cùng!

Rõ ràng cái triều đại này nam nhân ba vợ bốn nàng hầu là đạo lý hiển nhiên.

Nhưng mà tại thời điểm Hoa thái sư nói cái gì, "Tỷ muội phục vụ chung chồng", "Nga hoàng nữ anh giai thoại", Phụng Triều Ca trong nội tâm ngoại trừ cảm thấy hoang đường, thì vẫn là hoang đường!

Hoàn toàn không có tâm tư nào ngời hường phúc.

Có lẽ bởi vì hắn bây giờ là thân nữ nhi, có lẽ là đối với Hoa Hương Trù đáng về kệch cỡm không có cảm giác...

Dù sao, đề nghị của Hoa thái sư, Phụng Triều Ca là tuyệt đối không thể đồng ý.

Hắn không lưu tình chút nào từ chối: “Không được! Ta tuyệt sẽ không mang Hoa Hương Trù tiến cung!”

Hoa thái sư bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Phụng Triều Ca: “Hoa Vân La ——”

Bình thường quý nữ khuê các, dưới con mắt bén nhọn của thái sư đại nhân quyền nghiêng triều chính, nhất định sớm đã bắt đầu sinh ra sự e sợ rút lui.

Nhưng mà, đường đường là tân đế Thiên Thánh, cửu ngũ chí tôn Phụng Triều Ca, dù cho bây giờ ở trong thân thể nữ tử yếu đuối, há lại sẽ đơn giản thân phục nhượng bộ như vậy?

Bất quá, không thể cùng tính cách Hoa Vân La chân chính chênh lệch quá lớn, khiến cho lão hồ ly Hoa Thế An này sinh lòng nghi ngờ.

Phụng Triều Ca tùy ý tìm cái cớ, giải thích cử chỉ khác thường của chính mình.

“Nếu là Hoa Hương Trù tiến cung, lấy dung mạo của nàng tư sắc cùng kinh thế tài tình như người nói, khi vào hậu cung, làm gì còn có... đất dung thân cho ‘Hoa Vân La’ ta?”

Sau lưng khẽ cắn môi, mang theo ghen tị mà nói ra câu này, thật sự là bỏ ra dũng khí thật lớn của hoàng đế bệ hạ.

... Hy vọng có thể bỏ đi Hoa Thế An hoài nghi đi.

Quả nhiên ——

Hoa Vân La xưa nay ôn nhu hèn yếu, từ lúc nào vậy mà không chỉ dám đối mặt với hắn, hơn nữa có như vậy bộc lộ ánh mắt sắc bén rồi hả?

Cái ánh mắt kia, giống như đã gặp ở nơi nào...

Ý niệm hoài nghi trong đầu, vừa mới bay lên trong đầu Hoa thái sư.

Sau một khắc, đã bị Phụng Triều Ca đánh tan vô tung vô ảnh.

Hóa ra, là vì cái này.

Hoa thái sư bỗng nhiên cười rộ lên: “Vân La a, người thật là một nha đầu ngốc. Thời trẻ qua mau, không người nào tránh được, hậu cung cho tới bây giờ đều là chỉ nghe người mới cười, không nghe thấy người cũ khóc, người chẳng lẽ còn muốn độc chiếm thánh sủng hay sao?”

Nói đến đây, Hoa thái sư vui vẻ càng sâu.

Chỉ có điều, đây cười là cười nhạt, cười nhạt Phụng Triều Ca ngây thơ.

“Hoàng Thượng không có khả năng cả đời chỉ sủng hạnh một người, hắn rất có thể mê luyện nữ tử khác, vì bọn nàng mà khuynh đảo.”

“Đến lúc đó, hắn sẽ không hề để tâm người, thậm chí ngay cả cung điện của người cũng sẽ không đặt chân đến!”

—— không biết vì sao.

Trái tim Phụng Triều Ca, bởi vì Hoa thái sư nổ, bỗng nhiên sinh ra một tia cảm giác tối nghĩa.

“Những cô gái kia không phải muội muội của người, các nàng sẽ chờ cho người bị thất sủng, hung hăng dẫm một cước lên người. Nơi nào sẽ như Hương Trù, nhớ kỹ tình cảm tỷ muội, thời điểm nàng được sủng ái, sẽ không quên kéo người lên...”

Phụng Triều Ca đột nhiên mở miệng cắt ngang Hoa thái sư nói, từng chữ một mà nói:

“Không có thời điểm như vậy, chỉ cần có Ph.....ta ở đây, Hoa Vân La mãi mãi cũng sẽ không thất sủng!”

Hoa thái sư khinh miệt cười lạnh: “Người lấy cái gì cam đoan?”

Không đợi Phụng Triều Ca nói chuyện, hắn lại bỗng nhiên cười rộ lên.

Trong cười, mang theo một tia hương vị quý mị.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 39

Nhìn thấy dáng tươi cười kia, Phụng Triều Ca lông mày có chút nhíu lại, trong nội tâm hiện lên một tia dự cảm bất thường....

Sau một khắc, chỉ nghe thấy lão khom hồ ly cười đến xảo trá mà âm hiểm:

“Vân La, coi như ngươi không đồng ý mang theo Hương Trù hồi cung.”

“Nhưng, sẽ thế nào nếu như Hoàng Thượng được Hương Trù hầu hạ, phong nàng làm phi đây?”

Phụng Triều Ca biến sắc.

“Ngươi làm cái gì?!”

So với Phụng Triều Ca phong vân biến sắc hoàn toàn khác biệt, Hoa thái sư biểu lộ thần bí, cười không nói.

-

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 60!]

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 65!]

Không biết Hoa thái sư đem Phụng Triều Ca nói mấy thứ gì, độ thiện cảm vậy mà biubiubiu liên tiếp tăng vọt hai lần.

Tâm tình Phong Hoa rất tốt, vuốt vuốt quạt xê trong tay.

Đứng trước, một tỷ nữ dẫn đường.

Phong Hoa giả bộ như không biết, khuê phòng Hoa Vân La trước khi lấy chồng ở nơi nào, bộ pháp hững hờ đi ở sau lưng tỷ nữ.

Càng đi, cách xa Vân Thường các trong trí nhớ Hoa Vân La.

Bất quá Vân Thường các là chỗ ở của thứ nữ, Hoa phu nhân dưới mắt thấy Hoa Vân La đặc biệt được phong Quý phi, một lần nữa bố trí một gian ngụ cư trú cho nàng, cũng không phải là không thể được.

Bởi vậy, Phong Hoa bất động thanh sắc.

Cho đến xuyên qua cửa thủy hoa, đi vào đến một gian phòng tên là Hương La các.

Thú vị.

Phong Hoa giương mắt nhìn dưới bảng hiệu, bên môi hiện lên một vòng hứng thú.

Hương La các, có chữ ‘La’ trong tên Hoa Vân La, nhưng là.... khuê các của Hoa Hương Trù.

Tỷ nữ dẫn sai đường?

Không thể nào. Vân Thường các cùng Hương La các là hai phương hướng hoàn toàn bất đồng.

Hơn nữa coi như là Hoa phu nhân hào phóng đến đâu, cũng không khả năng ủy khuất trưởng nữ, lại đem khuê các nhường lại cho Hoa Hương Trù.

Như vậy...

Chỉ còn lại có một loại khả năng ——

Là có người sắp xếp để cho tỷ nữ dẫn nàng đến tận đây.

Phong Hoa đem quạt xếp thu lại, ánh mắt lưu chuyển thành đậm đặc tà khí, nhìn qua tỷ nữ hỏi: “Đây, chính là khuê các của quý phi trước khi tiến cung?”

Thiên tử tuần mỹ mà phong lưu, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú một lúc, luôn làm trái tim thiếu nữ nhảy lên không ngừng.

Tỷ nữ có chút xấu hổ, rũ mắt xuống, nhẹ nhàng mà nói: “Thưa Hoàng Thượng, nơi này đúng là khuê các của quý phi nương nương. Xin ngài đi vào nghỉ ngơi, quý phi nương nương chắc hẳn một lát liền trở về.”

“Thật sao.”

Phong Hoa không vạch trần.

Chỉ “Bá ——” một tiếng đem quạt xếp mở ra.

“Kia trăm liền hảo hảo coi một chút, khuê phòng của quý phi, đến cùng có chỗ kỳ diệu gì.”

Phong Hoa khoe môi giống như cười mà không phải cười, ngữ khí ý tứ hàm xúc không rõ nói một câu.

Sau đó một bên nhẹ lay động quạt xếp, một bên tiến lên đẩy cửa.

Cửa, mở ra một nửa.

Phong Hoa đột nhiên dừng lại, không quay đầu lại phản phô nói: “Các người không cần đi theo, khuê các quý phi, trăm cũng không muốn bị các người nhìn tới.”

Từ Hi cùng đám người muốn tiến lên, nghe thế liền dừng lại.

Đáy mắt tỳ nữ lặng yên hiện lên vẻ vui mừng, sau đó cúi đầu che giấu.

Đi vào Hương La các.

Bên trong không thấp đèn, tới gần lúc ban đêm, ánh sáng có chút lờ mờ.

Trong không khí, tràn ngập một cỗ mùi thơm sâu kín.

Phong Hoa nhếch môi, đi vào.

Đột nhiên, một hồi mùi thơm kéo tới, đó là một mùi thơm so với không khí trong gian phòng hoàn toàn bất đồng.

Một cỗ thân hình uyển chuyển, vào lúc này gần sát phía sau lưng của Phong Hoa, bàn tay mềm mại từ phía sau ôm lấy nàng.

Âm thanh kiều nộn kêu một tiếng: “Hoàng Thượng ~”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 40

“Hoàng Thượng giờ khắc này ở nơi nào?”

Từ trong thư phòng đi ra, Phụng Triều Ca lập tức hỏi ám vệ.

Ám vệ là thân tín của Hoàng Đế, chỉ nghe lệnh thiên tử, khi trở lại phủ thái sư, Phong Hoa đem quyền điều động ám vệ giao cho Phụng Triều Ca.

Ám vệ hiện thân, cung kính ôm quyền nói: “Bẩm quý phi nương nương, Hoàng Thượng bị tỳ nữ đưa đến Hương La các. Là.... khuê phòng Thất tiểu thư phủ thái sư!”

Phụng Triều Ca bỗng nhiên phong vân biến sắc, mắt phụng giống như mây đen che trời che lấp đất, liếc hướng ám vệ một cách lạnh lùng, từng chữ một ép hỏi: “Người nói cái gì ——”

...

Hương La các.

Cảnh ban đêm bên trong đậm đặc, có gió Lâm Lang thổi vang tiếng kêu xinh đẹp kiều diễm, tỳ nữ gác đêm bên ngoài các đứng vững, xấu hổ tim đập cúi đầu xuống.

Phụng Triều Ca đi đến Hương La các, nghe thấy bên trong truyền tới âm thanh nam nữ, không khỏi xiết chặt nắm đấm.

Tỳ nữ bên ngoài Hương La các, nhìn thấy thân ảnh Phụng Triều Ca, khuôn mặt vừa mới còn thẹn thùng như phấn đào, lập tức thần sắc đại biến, vội vàng ngồi xổm hành lễ: “.... Quý phi nương nương!”

Hoàng Thượng tối nay sùng hạnh Thất tiểu thư, quý phi nương nương lúc này lại xuất hiện ở đây, có thể nghĩ nhất định là một cuộc rối loạn...

Dưới ánh trăng nhàn nhạt, ‘Nữ tử’ dung nhan tuyệt mỹ, khuôn mặt *khi sương tái tuyết, giống như ngưng kết thành một tầng miếng băng mỏng, lạnh điểm không gì sánh được làm người không dám nhìn thẳng.

** Khi sương tái tuyết: Khi dễ hạt sương, tức hiếp bóng tuyết*

Thanh âm lạnh như băng từ đỉnh đầu của hai tỳ nữ rơi xuống:

“Hoàng Thượng, cũng ở bên trong?”

Tỳ nữ thân thể co rúm lại, sau đó nom nớp lo sợ trả lời: “Bẩm quý phi nương nương, Hoàng Thượng lúc này đây.... đang ở bên trong.”

“...”

Tim Phụng Triều Ca, bỗng nhiên ben nhọn đau nhói.

Chợt, hân lạnh lưng hát cầm lên, hướng hai cái tỳ nữ nói: “Tránh ra ——”

Hai cái này tỳ nữ là nhận tử lệnh của Hoa thái sư cùng Hoa phu nhân, tối nay canh phòng nghiêm ngặt, tuyệt đối không thể để cho quý phi nương nương tới gần Hương La các nửa bước, quấy rầy chuyện tốt của Hoàng Thượng cùng Hương Trù tiểu thư.

Tỳ nữ mỗi người một bên, ôm lấy chân Phụng Triều Ca: “Nương nương, Hoàng Thượng cùng Thất tiểu thư ở bên trong đã nửa canh giờ rồi. Người cần gì phải vậy chứ.”

Tận lực cường điệu câu "cùng Thất tiểu thư ở bên trong nửa canh giờ".

Ngụ ý:

Chuyện nên làm hay không nên làm, trong vòng nửa canh giờ, Hoàng Thượng cùng Thất tiểu thư hai người cô nam quả nữ rau khô liệt hỏa, khẳng định cái gì cũng đều làm hết. Quý phi nương nương người dù cho có đi vào, cũng không thể xoay chuyển.

Nghe vậy, Phụng Triều Ca mặt mày càng lạnh lùng, trực tiếp hạ lệnh với ám vệ:

“Đem hai nô tì xuống cho bốn cung”

“Vâng.”

Ám vệ vừa hiện thân, hai tỳ nữ không hề có sức chống trả bị kéo đi.

Phụng Triều Ca một cước đá bay cửa Hương La các ——

Bên trong, thanh âm hoan ái của nam nữ truyền vào trong tai càng rõ ràng!

“Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, Hương Nhi thật yêu người, từ lần đầu tiên nhìn thấy hoàng thượng, Hương Nhi liền vì phong độ tư thái của người mà muốn thân phục thật sâu...”

“... Thật không?... Trẫm, vừa nhìn đã ái mộ Thất tiểu thư...”

“...”

Giọng nói đó, Phụng Triều Ca không thể quen thuộc hơn được ——

Tiếng nói của mình, làm sao có thể sẽ nhận sai?

Trong không khí, tràn ngập một cỗ mùi thơm đậm đặc, có tác dụng thúc đẩy chuyện nam nữ.

Cách đó không xa, tám màn màu hồng nhạt rủ xuống đất chập chờn.

Dưới giường, quần áo tùy ý lộn xộn rơi la tả, trong đó có một bộ long bào chói mắt.

Trên giường, hai luồng bóng người như ẩn như hiện, kéo lê độ cong hương diễm.

Đầu óc Phụng Triều Ca ‘Ầm ầm’ một tiếng, kinh ngạc đứng tại chỗ.

Chợt, bước nhanh xoay người rời đi.

Vân Thường các.

Vừa vào cửa.

Phượng Triều Ca liền nghe một tiếng hỏi thăm:

“Đi đâu vậy, sao muộn rồi mới về?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 41

Phong Hoa mặc một bộ áo trắng trên người, mái tóc đen nhánh có chút ướt át óng ánh, như là vừa tắm rửa xong.

Nàng ngồi ở ghế dựa bằng gỗ đàn, ngón tay cầm một quyển sách cổ.

Nghe thấy tiếng liền từ trong sách ngẩng đầu, ánh mắt nhìn sang.

Mặt mày thanh lãnh mà kinh diễm, ngọn đèn dầu lưu chuyển vàng sáng nhàn nhạt, huyền ảo giống như tiên.

Phượng Triều Ca đầu quả tim thỉnh thoảng nhảy dựng.

Gương mặt đó, rõ ràng liền là dung nhan của mình, lúc nhìn thấy cũng sẽ không có nửa phần mê hoặc, trong nội tâm xác định vạn phần:

Nàng, chính là Hoa Vân La.

Ý nghĩ này từ trong đầu nhẹ nhàng nhảy ra, Phượng Triều Ca chợt nhớ tới vừa mới trong Hương La các nhìn thấy một màn...

Hắn nặng nề mà hừ lạnh một tiếng, phất tay áo quay người liền chuẩn bị rời đi.

Nhắm mắt làm ngo!

“Đứng lại.”

Phong Hoa không đếm xỉa tới mở miệng, từ phía sau gọi hắn lại, mỗ hoàng đế bệ hạ chính trực dừng bước lại.

“Đã trễ thế như vậy, ngươi vừa trở về, định đi nơi nào?”

Thanh âm kia, ở trong màn đêm lộ ra một phần không hiểu mất tiếng, lười biếng mà kinh tâm.

Roi vào tai Phượng Triều Ca, không thể nghi ngờ là âm thanh dụ người phạm tội.

Đáy lòng Phượng Triều Ca sinh ra một cỗ ngọn lửa vô danh, nặng nề mà quay người trở về, ngồi xuống ghế dựa bằng gỗ đàn tím!

Hắn bây giờ là Hoa Vân La, trong này là Vân Thường các, hắn tại sao phải đi? Người phải đi cũng nên là nàng mới đúng!

“Ngươi không ở Hương La các, chạy đến tới nơi này làm gì?”

Hoàng đế bệ hạ mới mở miệng chính là châm chọc, giọng nói mang vẻ ghen tuông chính hắn cũng không phát giác được.

Phong Hoa giả bộ không biết, nhú mày hỏi ngược lại:

“Ta không ở nơi này, đến Hương La các làm cái gì? Ai chọc giận ngươi vậy?”

Ai chọc giận hắn ——

Còn không phải là ngươi!

Tiểu kiều thể - hoàng đế bệ hạ chính thức tức giận.

Lông mi tinh xảo của Phượng Triều Ca khơi mào sắc mặt giận dữ, âm thanh lãnh diễm chất vấn:

“Diễn. Ngươi tiếp tục diễn. Ngươi dám nói ngươi hôm nay không đi Hương La các?”

Phong Hoa cố ý mắt tự nhiên ho một tiếng, thừa nhận trước rồi bắt đầu giải thích:

“Ta đúng là đã đi rồi, bắt quá...”

“Nếu là như vậy, cũng không cần phải giải thích, ngươi về với Hoa Hương Trù của ngươi đi!”

Phượng Triều Ca vẻ mặt "Ta không nghe, ta không muốn nghe", giống như một tiểu kiều thê nổi cơn ghen không để cho phu quân vào phòng, cao quý lãnh diễm trả lời.

“...”

Phong Hoa đột nhiên cười rộ lên.

Nụ cười này, dưới ngọn đèn dầu như phá lệ nở hoa, xinh đẹp mị hoặc.

Phượng Triều Ca cố gắng kéo căng sắc mặt.

Muốn dùng mỹ nhân kế với trẫm, căn bản không có khả năng!

Trong nội tâm dù là nghĩ như vậy, hoàng đế bệ hạ vẫn... Ngắm thêm vài lần.

Phong Hoa nhếch môi cười cười, thấp giọng mị hoặc mà hỏi: “Như thế nào, ghen hả?”

“...”

Ăn, ăn ăn ăn ăn ăn... Dám chua?!

Lý trí của Phượng Triều Ca, suýt nữa bị hai chữ này nổ đến hồn phi phách tán, lộ vẻ mặt khiếp sợ.

—— làm sao có thể?!

Hoàng đế bệ hạ kiên quyết không thừa nhận, hơn nữa phát ra một tiếng trào phúng:

“Trẫm, trẫm sẽ ghen? Chê cười!”

Chẳng qua là, ngữ khí dù tỏ ra không để tâm, nhưng không có bao nhiêu sức thuyết phục.

“A... Được, không phải ghen, Hoàng Thượng không có.”

Phong Hoa ngoặt môi nở nụ cười, một điểm cũng không tranh luận với hắn, giọng điệu cung chiêu nói ra.

“Như vậy xin hỏi Hoàng Thượng, ngươi đến cùng vô duyên vô cớ giận cái gì? Nếu như ta nhớ không lầm, quỳ thủy của ngươi mới hết không lâu đi.”

“Khụ khụ khụ...”

Phượng Triều Ca sắc nước miêng, bỗng nhiên nghiêng răng nghiêng lợi đứng lên:

“Ngươi còn dám diễn với trẫm! Trẫm ở trong Hương La các hết thấy đều thấy được! Ngươi cùng Hoa Hương Trù ——”

- - - - -

Vâng, và hoàng đế - tiểu kiều thê - bệ hạ chính thức nổi cơn ghen!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 42

Nói đến một nửa, hoàng đế bệ hạ đột nhiên khàn giọng.

Nàng cùng Hoa Hương Trù ——

Không phải là...

Thân tử muội sao?

Tại Hương La các nhìn thấy một màn hương diễm kia, thì lửa giận không tên áp đảo lý trí.

Giờ này khắc này tỉnh táo lại, Phụng Triều Ca mới kịp phản ứng ——

Đúng vậy a, Hoa Vân La cùng Hoa Hương Trù là chị em ruột.

Tuy rằng đó là thân thể hần, nhưng linh hồn lại thật sự là một nữ nhân.

Coi như là Hoa Vân La lại bụng đói ăn quàng, cũng không có khả năng cảm thú đến mức ăn luôn thân muội muội của mình chứ?

Ý thức được chính mình tính sai, nháo đến tận trời, vẻ mặt Phụng Triều Ca bỗng nhiên lúng túng, trên mặt có chút nóng lên.

Hần ho khan một cái, bắt đầu ý đồ giả bộ như như không có chuyện gì xảy ra, đem việc này giải quyết.

“Được rồi, được rồi, ngươi coi như trầm vừa mới cũng không nói gì...”

Phong Hoa lại không định buông tha..... cơ hội đùa giỡn mỗ Hoàng Thượng

“Ta cùng Hoa Hương Trù? Hoàng thượng là muốn nói, ta cùng Hoa Hương Trù...” Nữ hoàng bệ hạ chậm rãi nhếch lên một vòng cung diễm dứa lẳng lơ, thanh tuyến thấp mà chọc người: “Ngủ rồi hả?”

Ba chữ cuối cùng kia như đang trêu chọc.

Roi ở bên tai, thoáng cái chạm đến Phụng Triều Ca trong lòng.

Lòng của hần, không thể ức chế thành thịnh rạo rục.

“Không thể không nói, Hoàng Thượng, trí tưởng tượng của người, cũng thực là... Muôn màu muôn vẻ nha.”

Phong Hoa bỗng nhiên phát tay áo đứng dậy, trong ánh mắt có chút trừng lớn của Phụng Triều Ca, dùng quyền sách trong tay nâng lên cái cằm hần, con mắt ngưng lại nhìn.

Khóe mắt thoáng nhìn, đôi tai mỏng như cánh ve xanh, dưới vầng sáng ngọn đèn dầu cùng cảnh đêm nhàn nhạt, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nó đang đỏ lên.

Phong Hoa không khỏi cảm thấy buồn cười, thấp giọng cười nhẹ: “Trong lòng Hoàng Thượng, ta chính là người như vậy?”

“...”

Toàn bộ người Phụng Triều Ca đều bị bao phủ ở trong quang ảnh, chung quanh bị một cỗ túi thơm Ưu Đàm đậm đặc xộc vào mũi.

Tím đập rộn lên, sắp hít thở không thông.

Phụng Triều Ca không có trả lời, thâm thể hơi ngả ra đằng sau.

Ai ngờ, hần ngửa ra sau một phần, Phong Hoa liền nghiêng người đến phía trước một phần.

Cuối cùng, thân thể tựa lên lưng ghé dựa, không thể lui được nữa.

Phong Hoa khẽ cười một tiếng: “A...”

Phụng Triều Ca nghe tiếng ngẩng đầu, gương mặt đó cũng gần trong gang tấc.

Bốn mắt nhìn nhau.

‘Nam tử mặc áo trắng’ trong đôi mắt hần, giống như ngưng tụ vô số văn chương đều không thể miêu tả được sự tuyệt sắc ấy, đôi mắt như tinh quang sáng chói làm người không nhìn được tim đập thành thịnh.

Lúc này, Phong Hoa mở miệng:

“Coi như là bụng đói ăn quàng, ta cũng không thể ra tay với đích muội cùng cha khác mẹ. Nếu như có thể...”

Cánh môi nàng ở trong mắt Phụng Triều Ca khẽ mở khẽ đóng, đặc biệt hồng nhuận phơn phớt mê người, ngay cả thanh âm cũng không lọt vào tai hần.

Bất quá, một câu cuối cùng, Phụng Triều Ca ngược lại nghe được rõ ràng.

“—— đầu cho trăm nhất định phải có hậu cung mỹ nhân ba nghìn, thì trăm chỉ sùng duy nhất một mình ngươi, ái phi.”

Dứt lời.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 70!]

Cùng lúc đó, Phụng Triều Ca sắc mặt phát triển đỏ lên, “Làm càn!”

Khẩu khí chính trực a, Hoàng Thượng.

Ngoài miệng nói không muốn, nhưng thân thể cũng rất thành thật dâng lên độ thiện cảm cho trăm.

Trong lòng Phong Hoa trầm thấp cười cười, thò tay ôm Phụng Triều Ca, khiến hắn nhích lại gần mình, có chút cúi đầu, ghé vào lỗ tai hắn hỏi:

“Lần này, quỳ thủy của ngươi chắc có lẽ không đột nhiên tới nữa chứ?”

??!!

Mồ hoàng đế bệ hạ khiếp sợ lại xấu hổ nghĩ: Ngươi cái đồ cảm thú này, chẳng lẽ muốn....

Phong Hoa bỗng nhiên nói: “Ta trúng được rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 43

Từng chữ một, như sấm sét chọt vang lên bên tai Phụng Triều Ca.

Trúng được...?

Phụng Triều Ca lúc này mới phát giác được, thân thể của nàng nóng hồi kinh người, gương mặt tại ánh sáng mờ tối ửng đỏ một mảnh.

Đến cả hô hâ phun trào ra, đều nóng rực vô cùng.

“... Xảy ra chuyện gì vậy? Ngươi làm sao sẽ trúng được?” Phụng Triều Ca hơn nửa ngày mới tìm về thanh âm của mình.

“Ngươi cứ nói đi? Hoa Thế An lòng muông dạ thú, tất nhiên là muốn đem Hoa Hương Trù đưa vào cung, lấy sắc đẹp mê hoặc quân vương.”

“Nếu là tân đế Thiên Thánh tham luyến sắc đẹp, vô tâm triều chính, Hoa Thế An hoặc là làm quyền thần dưới một người trên vạn người, hoặc là...”

“Mượn danh nghĩa diệt trừ hôn quân, mưu phản cũng không phải là không thể.”

Phong Hoa ôm Phụng Triều Ca, một bên nguy hiểm nheo mắt lại trả lời, một bên...

Ngón tay trắng nõn từ bên ngoài vấy chui vào, đầu ngón tay chạm tới một mảnh thanh tao thoát tục, cả người khô nóng mới hạ thấp một chút.

“Hôm nay, phủ thái sư tỳ nữ cố ý đem ta dụ dỗ đến Hương La các.”

“Trong phòng kia đun một loại hun hương, hỗn hợp mùi thơm trên người Hoa Hương Trù, liền có thể tạo ra thuốc can trường mê tình.”

“Coi như là ta trước đó sớm có phòng bị, cũng vẫn hít vào một ít, trở lại Vân Thường các coi như là tắm nước lạnh cũng không làm nên chuyện gì.”

Nghe đến đó, Phụng Triều Ca không khỏi nghi hoặc lên tiếng: “Nam nhân kia trong Hương La các...”

Hắn nhìn thấy, cái tên nam nhân kia cùng Hoa Hương Trù diên loan đảo phượng, bất kể là thân hình hay âm thanh, đều cơ hồ giống như đúc Phụng Triều Ca hắn!

Bởi vậy, mới có thể nhận sai, nháo ra một chuyện lớn.

“Đều nói muốn chữa ngọc cho người đàn bà phải mất ba năm, ngay cả ái phi người cũng vậy. Làm sao lại trí nhớ kém đến nỗi ngay cả ám vệ hoàng thất đều quên?”

Phong Hoa nhếch môi cười nhẹ, đưa tay ung dung thông thả bắt đầu thay Phụng Triều Ca cởi bỏ vạt áo...

“...”

Phụng Triều Ca bừng tỉnh đại ngộ.

Đúng rồi!

Hắn suýt nữa quên, ám vệ hoàng thất có một loại vô cùng đặc thù ——

Thế thân!

Lựa chọn sử dụng người cùng tuổi, căn cốt, tướng mạo tương đương nhau, từ nhỏ lấy thủ đoạn đặc thù từng chút từng chút đem dung mạo cải biến giống chủ tử, hơn nữa bắt chước, học tập tiếng nói cử động chủ tử.

Lấy độc được khổng chế, làm cho họ trở thành một kẻ không thể ra ngoài ánh sáng, tại thời điểm cần thiết thì sẽ phát huy được tác dụng.

Nếu như trong Hương La các, chính là ám vệ thế thân hoàng đế ‘Phụng Triều Ca’, như vậy hết thấy đều có thể nghe được.

Bất quá...

Chữa ngọc cho người đàn bà phải mất ba năm là cái quý gì?

Phụng Triều Ca hoàn hồn đang muốn tìm Phong Hoa lý luận, đột nhiên phát giác được vạt áo trước ngực bị giải khai hơn phân nửa, lập tức sắc mặt tối sầm.

“Người làm gì!”

“Không nhìn ra được sao?” Phong Hoa nguy hiểm nheo mắt lại, đôi môi mỹ lệ sung mãn, nhẹ nhàng nhả ra hai chữ: “... Làm người.”

Trong lòng Phụng Triều Ca nhảy dựng, người được khí tức nguy hiểm, đưa tay muốn đẩy ra nàng ——

“Trẫm lại để ám vệ cho người...”

Phong Hoa ‘A’ âm thanh: “Tìm cô gái?”

“...”

Hai tay Phong Hoa đem Phụng Triều Ca vây khốn tại lan can ghé dựa, chính mình ngồi ở giữa, trên cao nhìn xuống nhìn hắn:

“Người cảm thấy ta có thể lên xuống được đây?”

“...”

Phụng Triều Ca không nói gì.

Tâm ‘Phù phù phù phù’ nhảy lên, dường như sắp từ trong cổ họng nhảy ra.

“... Kia, người, muốn thế nào?”

Hoàng đế bệ hạ nghe thấy âm thanh của mình phát ra, lời nói không mạch lạc vang lên.

Những lời này, gần như... Thỏa hiệp.

Phong Hoa chớp chớp lông mi, hướng hắn nhe răng cười cười, thấp giọng uyển chuyển nói:

“Nếu là nữ nhân thực sự, ta nhất định là có chương ngại tâm lý nha, thế nhưng đường đường là hoàng đế Thiên Thánh, cũng không thể... Ân, tìm nam nhân, đúng không?”

“Cho nên ——”

“Giống như, trên đời này trừ người ra, cũng không có lựa chọn khác a,... Hoàng Thượng.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 44

“...”

Trái tim Phượng Triều Ca thỉnh thoảng nhảy lên hai cái.

Chợt vừa giận thâm nghĩ:

Ngươi đặc biệt nói tới nói lui, kỳ thật chính là muốn... Thượng trẫm!

Nhìn thấy Phượng Triều Ca còn có tâm tình mâu thuẫn, Phong Hoa quyết định ——

Ân, lấy lui làm tiến.

Một người nam nhân biến thành nữ nhân, bây giờ còn phải chủ động hiến thân, tâm lý khẳng định không chuyển biến được nha.

Nữ hoàng bệ hạ hay rất thiện giải nhân ý, nguyện ý cho hắn thòi gian suy nghĩ.

Phong Hoa đem toàn thân khí thế đột nhiên thu lại, che giấu sạch sẽ.

“Hoàng Thượng không muốn, ta cũng không miễn cưỡng ngươi, thật sự.”

Phượng Triều Ca lấy ánh mắt hoài nghi đánh giá nàng, trong ánh mắt trần trụi viết hai chữ:

Không tin!

Phong Hoa lông mày có chút khoi mào, nhếch môi cười cười:

“Không tin? Dù sao thân thể này lại không phải của ta, nếu nhịn hồng...”

Kéo dài ngữ điệu, giống như cười mà không phải cười.

Trong đó có hàm xúc uy hiếp, đã rất rõ ràng ——

Tạm dừng không nói, hai thân thể của con người một ngày kia có thể đổi lại hay không.

Thân thể này nguyên bản là của hắn, nàng chịu đựng nhất thời không sao cả, nhưng mà sau này bởi vậy xảy ra vấn đề gì..

Ví dụ như, bắt lực.

Ảnh hưởng đến vận mệnh tương lai Thiên Thánh quốc mà nói, cũng không có quan hệ gì với nàng.

Dù sao nàng nguyên bản nữ nhi, nàng bắt lực... Không có bao nhiêu quan hệ.

Hai người đều là cao thủ đùa bỡn quyền mưu cùng tâm kế, không cần nói nhiều, câu nói đầu tiên có thể làm song phương lập tức ngẫm hiểu.

Bốn mắt nhìn nhau.

Phong Hoa rõ ràng nhìn thấy cảm xúc nơi đáy mắt của nữ hoàng đế bệ hạ, phức tạp, do dự, tức giận... chìm nổi đan xen.

Cuối cùng.

Chậm rãi lắng đọng xuống, như là làm ra quyết định kinh người nào đó.

Phượng Triều Ca thò tay ôm cổ Phong Hoa, đột nhiên đem nàng gần chính mình, thần sắc oán hận cắn lên đôi môi mỹ lệ!

“Nếu là một ngày kia thân thể có thể đổi lại, Hoa Văn La ngươi nhớ kỹ hôm nay ——”

“... Tốt, ta chờ.”

Phong Hoa trên môi trở nên thê thảm đỏ tươi, thấp giọng uyển chuyển mà cười: “Bất quá, Hoàng Thượng dưới mắt cần phải lo lắng cho mình...”

“...”

“... Lần đầu có thể sẽ đau một chút.”

Phong Hoa cắn vành tai đỏ đến mức có thể nhỏ máu, nhẹ mà mị hoặc hà hơi, mập mờ nói ra:

“Nhịn một chút, trăm sẽ để cho ngươi thoải mái...”

“...”

MMP, muốn lên thì lên đi, cần gì phải nói nhiều như vậy?!!

Phượng Triều Ca nhịn không được trừng nằng.

Thủy quang mất trong phượng liễm điểm hẹp dài, lúc này đây lưu chuyển thành mê ly sáng bóng, không có lấy một tia hào lực sát thương.

Quần áo nhẹ giải rơi xuống, đứng dậy đi vào trong màn trướng màu đỏ.

Một khắc này.

Trình tiết tượng trưng cho nữ tử, chậm rãi chảy xuống, trên giường nở rộ như Hồng Liên.

“... Ngươi lừa gạt ta, không phải đã nói chỉ đau một chút thôi sao!?”

Hoàng đế bệ hạ bị lừa gạt, liền phẫn nộ chất vấn.

Phong Hoa ngữ khí sung sướng mà ản nhĩn trả lời: “Khụ khụ, cái này cũng không phải thứ ta có thể khống chế, ai bảo đệ đệ của ngươi...”

“...”

Phượng Triều Ca sắc mặt ửng đỏ một mảnh, nói không ra lời.

Sau cơn đau, một cổ cảm giác xa lạ hiện ra. Từ sâu trong thân thể về ra, chậm rãi tràn ngập đến tất cả xương cốt tứ chi...

Không qua chốc lát, màn trướng đỏ tươi bắt đầu nhẹ nhàng bay bổng chấp chôn.

Truyền ra âm thanh thờ dục mập mờ.

Khiến người ta xấu hổ tim đập.

Nếu như lúc này đây có người hỏi nữ hoàng bệ hạ, lần đầu làm nam nhân chân chính có cảm giác gì.

Nàng nhất định sẽ trả lời ——

... Thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 45

Đau nhức.

Đau nhức đau nhức đau nhức đau nhức đau nhức...

Ngày hôm sau tỉnh lại.

Phượng Triều Ca chỉ cảm thấy toàn thân xương cốt đều mệt rã rời, không một chỗ nào không phải bủn rủn đau đớn.

Nghĩ ra tối hôm qua kiều diễm vô biên, hoàng đế bệ hạ mặt đỏ tim đập, đồng thời có chút sống không còn gì luyến tiếc.

Trăm, vậy mà thật sự... Bị một nữ nhân ngủ!

Tuy rằng là dùng thân thể của nam nhân.

Bất quá...

Cái này càng làm cho nam nhân như hấn vô năng tiếp nhận!

Hoàng đế bệ hạ mặt mũi tràn đầy cảm giác không còn gì tiếc nuối nằm trên giường.

trầm hiện tại chỉ một búp bê vải bị phá

-

Hương La các.

“Hi...”

Hoa Hương Trù yếu ớt tỉnh lại, thân thể đau đớn làm cho nàng hít vào một ngụm khí lạnh.

Hôm qua được nam nhân thoải mái yêu thương, trên khuôn mặt đẹp hiện lên một tia ngọt ngào, ngượng ngùng cùng vui vẻ.

Nàng, Hoa Hương Trù ——

Cuối cùng trở thành nữ nhâm của nam nhân tôn quý nhất đời này!

“Hoàng Thượng...” Hoa Hương Trù trở mình, duỗi cánh tay trắng ngọc, ý định ôm lấy nam nhân đêm qua đau sủng nàng kể rõ tâm sự.

Ai ngờ, duỗi tay ra ra, lại chỉ có không khí.

Một nửa giường sớm đã lạnh buốt.

Hoa Hương Trù trong nội tâm hiện lên một tia khó có thể miêu tả cùng khủng hoảng.

Nàng bỗng nhiên thanh tỉnh, lập tức trở mình ngồi dậy, hô: “Hoàng Thượng ——”

Đôi mắt đẹp ánh vào đạo thân ảnh màu vàng cách đó không xa đưa lưng về phía nàng, chấp tay đứng yên.

Hoa Hương Trù tâm hoảng ý loạn, lúc này mới lập tức giống như thủy triều rút đi.

Bất chấp mọi chỗ đau đớn trên người, nàng xuống giường, chân trần đi đến sau lưng Phong Hoa.

Duỗi ra đang muốn từ phía sau lưng ôm lấy...

Còn chưa tới gần, đã bị Phong Hoa lạnh lùng đẩy ra, quát lên:

“Hoa Hương Trù, nguoi thật to gan!”

Hoa Hương Trù sơ sẩy một cái, ngã xuống mặt đất.

Nàng chỉ mặc một cái yếm màu đỏ hoa mẫu đơn, lộ ra mảng lớn da thịt trắng hơn tuyết, tóc dài đen nhánh tán loạn trên thân thể trắng muốt, thoáng không tiếng động hấp dẫn ánh mắt người khác.

Đã cực hạn hấp dẫn, vừa té như vậy, cái yếm màu đỏ trên người nàng trượt sai chỗ, mảng lớn xuân quang trước ngực chợt lộ ra.

Dấu vết mập mờ trải rộng khắp da thịt, có thể biết tối hôm qua đã điên cuồng như thế nào.

Hoa Hương Trù bị đẩy ngã, khuỷu tay nặng nề mà đập đầu trên đất, đôi mắt đẹp dâng lên nước mắt.

Nửa là đau đớn, nửa là ngụy trang.

Nàng thương tâm gần chết ngước nhìn Phong Hoa, gương mặt quyến rũ tràn đầy không thể tin ——

Giống như lên án:

Nguoi đêm qua trên giường cũng không phải như vậy!

Lúc ở trên giường, mở miệng gọi một tiếng tâm can bảo bối.

Xuống giường, hiện tại liền trở mặt!

xấu xa vô tình

đàn ông phụ lòng

tra nam

Đương nhiên, những lời này, coi như là bị đẩy ngã mười lần, Hoa Hương Trù cũng không dám trắng trợn chỉ trích nói ra.

Bởi vậy nàng chẳng qua là khóc đến làm lòng người tan vỡ, cắn môi anh đào, ai oán nói:

“Hoàng Thượng, không biết Hương Trù phạm sai cái gì, người lại đối đãi với ta như vậy...”

Phong Hoa còn chưa kịp nói chuyện.

Cửa tại lúc này bị người từ bên ngoài đẩy ra ——

“Hương Nhi, đã trễ như vậy, ngươi còn không dậy sao? Nương qua tới gọi người để chúng ta đi tới thăm hỏi quý phi nương nương..... A!”

Hoa phu nhân đến.

Nàng là cố ý chọn đúng canh giờ, để đến bên này, đánh vỡ gian tình.

—— Hoàng Thượng cùng quý phi lại mặt thăm viếng, lại ngủ với cô em vợ, dù thế nào cũng phải cho một danh phận chứ?

Hoa thái sư cùng Hoa phu nhân một tay tính toán nên.

“Hoàng Thượng! Hương Nhi! Ngươi, các ngươi ——”

Hoa phu nhân đưa tay che môi của mình, biểu lộ khoa trương kinh hách kêu lên.

Trên thực tế.

Khi nàng lấy tay che lại, khóe môi lại lặng lẽ... Vẻn lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 46

Hoa phu nhân kêu sợ hãi một tiếng, phá tan yên tĩnh ở phủ thái.

Chính sảnh.

Phong Hoa ngồi ở trên cùng, phía dưới là Hoa Hương Trù quỳ.

Hoa thái sư cùng Hoa phu nhân phân biệt sắc mặt mà trầm nghiêng khác nhau.

Toàn bộ phủ thái sư một mảnh nghiêm nghị, bọn hạ nhân không dám thở mạnh.

Lúc này, ‘Quý phi nương nương’ lần váy nhẹ nhàng, khoan thai đến chậm.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Phượng Triều Ca lạnh ngắt liếc mắt nhâm Hoa Hương Trù rơi lệ đang quỳ, lần váy đất địa lướt qua nàng, chịu đựng toàn tâm đau nhức giữa hai chân ngồi vào thượng vị.

Một bên trong lòng đem người nào đó nặng toàn bộ, một bên giọng điệu tôn quý lạnh lùng mà hỏi.

Hoa Hương Trù lập tức quỳ gối tới đây, ôm lấy chân Phượng Triều Ca, đột nhiên lay động nói:

“Lục tỷ, xin ngươi nhất định phải thay Hương Nhi làm chủ a!”

Hí..

Mẹ kiếp.

Đau chết trăm rồi!

Phượng Triều Ca suýt nữa đã đá văng Hoa Hương Trù ra.

Nhìn một chút, giả bộ như không biết mà hỏi: “Làm chủ cái gì?”

Hoa Hương Trù nước mắt lưng tròng, cắn môi nói: “Tối hôm qua... Tối hôm qua, Hoàng Thượng hán...”

Lời nói dừng lại giữ chừng, mang theo một chút ngưng ngừng.

A.

Phượng Triều Ca sắp bị Tiểu Bạch liên Hoa Hương Trù điềm đạm đáng yêu làm cho ghét bỏ chết.

Cảm thấy cười lạnh một tiếng ——

Tối hôm qua cái gì tối hôm qua!

Tối hôm qua Hoàng Thượng trong miệng người ngủ trên giường trăm! Cảm thú!

Nghĩ tới đây, hoàng đế bệ hạ không khỏi trừng mắt Phong Hoa.

Giống như phản nộ giống như giận.

Phong Hoa kéo môi ra, tạo thành một độ cong không dễ phát hiện.

Bộ dáng ái phi sau khi được hầu hạ, thực là... Phong tình vạn chủng nha.

Có mấy lời, Hoa Hương Trù là một tiểu thư khuê các chưa gả, dù cho hiểu cũng không thể nói.

Thời điểm này, Hoa phu nhân nhất định phải đứng ra, phát huy công dụng ——

“Nương nương. Tối hôm qua, Hoàng Thượng tại Hương La các... Sủng hạnh Hương Nhi!”

Dứt lời.

Hoa Hương Trù xinh đẹp khuôn mặt hiện lên một vòng cảm động đỏ ửng, môi anh đào mở ra:

“Lục tỷ, Hương Nhi có lỗi với người, thế nhưng là Hoàng Thượng... Thế gian có cô gái nào lại dám cự tuyệt quân vương đây!”

Câu này, nói gần nói xa đều có ý ——

Là Hoàng Thượng bắt buộc nàng, nàng bắt đắc dĩ mới trở thành nữ nhân của đế vương.

Nếu như không phải biết rõ hết thảy, Phượng Triều Ca nói không chừng bị Hoa Hương Trù kỹ lừa gạt ngược lại.

Phượng Triều Ca quay đầu, trên mặt toát ra một vòng khiếp sợ cùng thương tâm, dựa theo cùng Phong Hoa ước định cẩn thận, bắt đầu diễn kịch chất vấn:

“Hoàng Thượng, người thật sự... Đêm qua sủng hạnh nàng?!”

—— trăm tối hôm qua sủng hạnh ai, người lại không biết?

—— nếu như không nhớ gì cả, trăm hôm nay giúp người nhớ lại một chút, như thế nào?

Phong Hoa chớp chớp mắt, nhìn về ánh mắt của hán, trần trụi lộ ra ý đùa giỡn.

!!!

Phượng Triều Ca con mắt bỗng nhiên trừng lớn, trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng.

Không biết là tức giận, hay thẹn thùng.

Bị trắng trợn đùa giỡn, hoàng đế bệ hạ thiếu chút nữa diễn sai.

Không thể không dùng ánh mắt cảnh cáo.

—— Ngươi... nghiêm túc diễn kịch cho trẫm!!

—— tuân mệnh, ái phi.

Phong Hoa cúi đầu, lấy ánh mắt trả lời.

Trên mặt lại lộ ra một tia ảo não cùng lo lắng, như là bị chính thất bắt được gian tình..., vội vàng nói: “Ái phi, ngươi nghe trẫm giải thích...”

“...”

Phượng Triều Ca về mặt ‘Ta không nghe ta không nghe ta không nghe’ bộ dáng cố tình gây sự.

Đầy đủ thể hiện ra cái gì gọi là ——

Được, sủng, mà, kiêu, ngạo!

Mất thấy Đế phi trước công chúng không coi ai ra gì thanh tú ân ái, Hoa Hương Trù đỏ ngầu cả mặt.

Ghen tỵ!

Nàng đem qua mới là người hầu hạ đế vương, giờ quỳ gối trên mặt đất lạnh như băng, chỉ cầu một danh phận mà thôi.

Hoa Vân La thật không ngờ lại ghen tị với nàng, muốn ngăn cản con đường sủng ái của nàng!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 47

Đáng tiếc.

Nàng nhất định sẽ không để cho Hoa Vân La được như ý!

Hoa Hương Trù hoàn toàn quên mình mới là người câu dẫn tỷ phu, cắn răng, đột nhiên đứng dậy phóng tới cây cột màu son --

"Việc đã đến nước này, Hương Trù trong sạch đã mất, thẹn với Vân La tỷ tỷ, không mặt mũi nào sống chui nhủi ở thế gian!"

Hoa Hương Trù một bên thê lương hô hào, một bên vọt tới cây cột hình trụ!

"Phanh."

Mọi người đều phản ứng không kịp nữa, chỉ thấy Hoa Hương Trù thân thể kiêu ngạo ngã xuống đất.

Cái trán trơn bóng chậm rãi trượt xuống một vòng máu đỏ tươi nhìn thấy mà giật mình...

"Hương Nhi!"

"Hương Nhi!"

"..."

Xung quanh phập phồng tiếng kinh sợ ầm ĩ, vang lên bên tai Hoa Hương Trù rồi xa dần.

Trước khi ngất đi, nàng nhìn thấy đạo thân ảnh màu vàng cũng không phải là không nhúc nhích, khóe môi chậm rãi nhếch lên một đường cong thắng lợi.

-

"Nương nương, ngươi đã tỉnh!"

Một tiếng vui mừng đột nhiên vang lên ở bên tai.

Mí mắt Hoa Hương Trù run rẩy hai lần, sau đó dần dần mở ra...

Nurong nurong?

Đây là gọi nàng sao?

Ánh sáng chói chang đập vào mắt nhưng nàng cũng dần thích ứng.

Hoa Hương Trù thấy bài trí chung quanh không giống Hương La các của nàng, ngược lại hiển hiện sự tôn quý của hoàng thất.

Đôi mắt đẹp có chút sáng ngời.

Nàng quay đầu nhìn về người cung nữ kia, trong thanh âm là không thể ức chế kinh hi: "Ngươi, vừa mới gọi ta là cái gì?"

Cung nữ sắc mặt khó hiểu, lại vẫn là cung kính hỏi đáp: "Nurong nurong a."

Nurong nurong, nurong nurong, nurong nurong...

Cho nên, nàng bây giờ là nurong nurong?!

Hoa Hương Trù đầu ngón tay che lại môi anh đào, sợ thêm một khắc nữa mình sẽ cao hứng đến mức kêu ra tiếng.

Nếu như không có màn chủ động hiển thân kia, với tư cách Thiên Thánh đệ nhất mỹ nhân Hoa Hương Trù, vào cung phong phi, tất nhiên không kích động như vậy.

Cũng đúng vậy a, sau khi được chứng kiến đế vương lạnh bạc vô tình, nàng lại biến thành một kẻ tàn hoa bại liễu, giá trị con người bỗng nhiên rút xuống rất nhiều.

Hoàng Thượng không cần nàng, thật đúng là chỉ có thể chết già trong nhà, vì nữ nhân bị thiên tử dùng qua, ai dám lấy?

Cho nên, nghe được mình bị phong làm phi tần, Hoa Hương Trù mới sẽ thất thố như thế.

"Ta, không, Bốn cung được Hoàng Thượng phong phi như thế nào? Phẩm vị thì sao?"

Hoa Hương Trù giờ tay nắm lấy ống tay áo cung nữ, điều muốn hỏi nhất là.... địa vị của mình có vượt qua Hoa Vân La hay không.

"Hương phi. Là Tam phẩm phi vị." Cung nữ trả lời.

Chính là Tam phẩm, so với Hoa Vân La Hoàng quý phi còn thấp hơn vài cấp đây.

Còn có, Hương phi là cái gì quý?

Hoàng Thượng thậm chí ngay cả một phong hào cũng không cho, qua loa như vậy?

Hoa Hương Trù nhúu lại lông mày, sắc mặt vui mừng lui sạch.

Nàng nghĩ lại.

Hoa Vân La lúc ban đầu tiến cung, Hoàng Thượng lúc đó cũng chẳng phải qua loa đến cực điểm, chỉ phong nàng là Hoa phi sao?

Nàng bị tước phong hào, đẩy vào lãnh cung đều có thể phục sủng, không có đạo lý Hoa Hương Trù nàng không làm được!

Hương phi nurong nurong của chúng ta với cái trán quần lụa trắng, đôi bàn tay trắng siết chặt lại, âm thầm quyết định --

Nhất định phải tranh thủ tình cảm!

Nữ nhân không muốn làm Hoàng Hậu, không phải phi tử tốt!

...

Hoa Hương Trù dường tốt vết thương trên trán, thay đổi một bộ cung trang trắng, tỉ mỉ vẽ lông mày trang điểm, giống như nhánh hoa đào nở rộ vào mùa xuân.

Đáng tiếc a.

Người còn không vào được Dưỡng Tâm điện, đã bị thị vệ mặt lạnh vô tình ngăn lại:

"Thật có lỗi Hương phi nương nương, không có mệnh lệnh Hoàng Thượng, người không thể đi vào."

Hoa Hương Trù liên tiếp mấy lần, đều không nhìn thấy được Phong Hoa.

Kiên nhẫn cuối cùng hao hết.

Không được...

Sự sùng ái của nàng....

Sao có thể bị Hoa Vân La giẫm dưới lòng bàn chân đây...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 48

Hôm nay.

Dường Tâm điện.

Phong Hoa một tay đặt trên bàn, ống tay áo mình bào bào như Lưu Vân rũ xuống đất, ngồi ở trên ghế rồng.

Ánh mắt lưu chuyển đến chỗ hoàng đế bệ hạ một bên ăn mặc trang phục thái giám cũng không thể che hết tư thái nhanh nhẹn, kéo dài âm thanh lưỡi biếng hô:

“Tiểu Ca tử, tới đây cho mài mực cho trầm.”

Tiểu Ca tử - hoàng đế bệ hạ: “...”

Trầm không nghe thấy cái gì, trầm có thể bị điếc rồi.

Thấy Tiểu Ca tử như đầu gỗ đứng ở nơi đó, không chút động đậy.

Thái giám tổng quản Từ Hi lông mày lập tức nhảy lên, quát lớn: “Lớn mật! Tiểu Ca tử, không nghe thấy Hoàng Thượng bảo ngươi mài mực sao?”

Quát xong, hắn quay người lại, hướng Phong Hoa nói: “Hoàng Thượng, Tiểu Ca tử hắn mới tới không hiểu chuyện, loại chuyện mài mực này không bằng hãy để cho lão nô làm đi.”

Từ Hi mặt mũi tràn đầy cung kính vui vẻ, ánh mắt còn mang theo một vẻ khẩn trương chờ đợi.

Không có biện pháp a.

thái giám Tiểu Ca tử này không biết từ chỗ nào đột nhiên nhô ra, gần nhất rất được nhận hoàng ân ——

Hoàng Thượng đi đâu cũng đều mang hắn theo cùng.

Đã thế đến Kim Loan điện tảo triều, Tiểu Ca tử này cũng đi theo hầu hạ.

Từ khi có Tiểu Ca tử, Hoàng Thượng làm chuyện gì cũng đều chỉ gọi hắn.

Ví dụ như bưng trà đưa nước, mài mực đầm lưng, hiện tại cũng không đến lượt Từ Hi hắn.

Với tư cách là tâm phúc lớn nhất bên người Thiên Thánh tân đế ngày xưa, Từ Hi công công gần đây thật sự là càng ngày càng lo nghĩ.

Hắn, có phải hay không từ nay về sau phải thất sủng quân rồi hả?

Tiểu Ca tử này, so với hắn còn trẻ, so với hắn tuấn tú...

Ồ.

Chờ chút.

Hắn đang suy nghĩ gì?!

“Không cần, trẫm muốn Tiểu Ca từ hầu hạ.”

Nữ hoàng bệ hạ một bộ giọng điệu tham muốn chiếm giữ nồng nặc.

“...”

Thái giám tổng quản Từ Hi ngày xưa đang “hot”, sau khi bị vô tình cự tuyệt, tự giác lẫn đến một bên.

Anh, anh, anh.

“Tiểu Ca từ, tới đây nha.” Phong Hoa giờ tay áo, vẫy tay.

Giọng nói kia, giống như không đếm xỉa tới, ngậm lấy.... hương vị hài hước.

Một bên, toàn bộ người trong điện đều nhìn nhất cử nhất động của hắn.

Phượng Triều Ca không cách nào, nhớ bây giờ mình đang đóng vai tiểu thái giám, đành phải lễ mà lễ mà đi qua, cầm lấy cục mực...

Trong khoảng thời gian này, hắn giả trang thành tiểu thái giám cùng ‘Hoa Vân La’ tiến lên triều.

Ân, coi như là bây giờ là thân nữ nhi, cũng không cái biến được tâm trạng ưu quốc ưu dân của hoàng đế bệ hạ a.

Cải trang thành thái giám, quang minh chính đại đến Kim Loan điện nghe báo cáo và quyết định sự việc.

Ai ngờ, người nào đó lại mượn cơ hội này, quang minh chính đại... khi dễ hắn!

Ví dụ như, bây giờ.

Nghĩ tới đây, Phượng Triều Ca một bên mài mực, một bên hạ giọng cắn răng nghiêng lợi cảnh cáo nói:

“... Hoa Vân La, ngươi không nên quá phận!”

Quá phận sao?

Nữ hoàng bệ hạ không thể không biết, bình tĩnh mỉm cười.

Từ Hi thấy thế, lập tức nắm lấy cơ hội quát lên: “Tiểu Ca từ, bảo ngươi mài mực, ngươi lại nói nhảm cái gì vậy?!”

“...”

Phượng Triều Ca còn chưa mở miệng đáp lời, chỉ thấy Phong Hoa khoát tay nói: “Từ Hi, các ngươi đều đi xuống trước, thị vệ ngoài cửa cũng không cần trông coi.”

Ái phi của trẫm, ngoại trừ trẫm, ai cũng không thể mắng.

Hoàng Thượng bá đạo sủng ái tiểu kiều thê

Sau khi mọi người lui ra, Phượng Triều Ca lập tức ném cục mực trong tay, thần sắc giận dữ muốn mở miệng: “Hoa Vân La...”

Phong Hoa duỗi tay ra, ôm chầm bờ eo thon của hoàng đế bệ hạ bé bỏng, trực tiếp ôm hắn vào lòng.

Phượng Triều Ca sắc mặt đỏ hồng, giùng giàng, sau một khắc kêu lên sợ hãi:

“Ngươi làm gì...?!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 49

“Buộc siết ngực cho tới trưa, sao có thể thờ được vậy?”

Phong Hoa chớp chớp lông mi, ngón tay thon dài xoa ngực Phượng Triều Ca.

“Nơi đây, không khó chịu sao?”

Dưới lòng bàn tay là một mảnh kỳ dị xúc giác, mềm mại lại cứng rắn.

Phong Hoa cảm thấy thân kỳ lạ mới mẻ, nhìn không được lại sờ soạng hai lần.

“... Không khó chịu!”

Tiểu kiều thê đỏ mặt, đẩy tay nàng ra, đưa tay che ngực, “Coi như là ngộp chết cũng không cần ngại lo!”

Phong Hoa cong môi cười cười, lưu chuyển lên vài phần tà khí cùng lẳng lơ: “... Khó mà làm được, đây là ngực trâm! Vạn nhất siết chặt quá, từ C biến A, người muốn bồi thường thế nào?”

Phượng Triều Ca: “...”

Tuy rằng không biết A với C là cái gì, nhưng mà, trâm vậy mà không phản bác được.

Mỗi lần Phong Hoa nói như thế, hoàng đế bệ hạ chỉ có thể cắn môi, mặt mũi tràn đầy sóng không còn gì hối tiếc tùy ý nàng.

Phong Hoa giơ tay lên, động tác chậm rãi mà thuần thực, cởi bỏ trang phục thái giám trên người Phượng Triều Ca.

Trong nội tâm sung sướng suy nghĩ.

Play trong văn phòng gì gì đó, có loại tình thú khác, rất là hấp dẫn.

Quần áo nửa mở lộn xộn.

Ngón tay như có như không va chạm vào mảng tế nhị trắng muốt mềm mại, mang theo một mảnh ngượng ngùng sợ run.

Đai lưng bị rút ra, tùy ý ném xuống đất.

Tiểu kiều thê nửa nằm trong ngực quân vương, bả vai hơi lộ ra, làm Đường Tâm diện vốn trang nghiêm lại tăng thêm một phần kiều diễm xuân sắc phong quang..

“Ừm...” Phượng Triều Ca cắn môi, ần nhẩn hơi hừ một tiếng.

Ngón tay thon dài kia, giống như ma chú bình thường khắp nơi châm lửa.

Trong bụng bay lên một cổ cảm giác tê tê dại dại, rất nhanh tràn ngập đến tất cả xương cốt tứ chi.

Loại cảm giác này, Phượng Triều Ca cũng không xa lạ gì.

Không phải là đêm đó tại phủ thái sư Văn Thường các...

Dừng lại, dừng lại, dừng lại.

Phượng Triều Ca sắc mặt giận dữ đỏ bừng, cự tuyệt nhớ lại chuyện mất mặt như vậy.

Lần kia trúng được là bất đắc dĩ, trâm mới sẽ không lại để cho nữ nhân này..... nằm trên!

Đây là một vấn đề tôn nghiêm của nam nhân.

Nội tâm nam nhân thân thể tiểu kiều thê Phượng Triều Ca, trong lòng kiên định nghĩ đến.

“... Được rồi. Buộc ngực đã mở ra, ngại cũng đừng có.... như vậy.”

“Như vậy là sao? Ân... Như vậy.... Vẫn là như vậy sao?”

Mồ hoàng đế bệ hạ trong lòng suy nghĩ không muốn, ngoài miệng nói qua không muốn, thân thể lại thành thật cực kì.

Chịu không được Phong Hoa trêu chọc vài cái, rất nhanh thân thể liền không có tiền đồ...

Biến thành một vũng xuân thủy, mềm mại nằm trong lòng quân vương.

Một bên.

Hệ thống xấu hổ tìm đập, trợn mắt há hốc mồm.

Nữ hoàng bệ hạ ngời trên chọc nữ... Phi, thủ đoạn trên chọc nam đã tăng lên a!

Đế Quân đại đại đã không muốn rồi, ngài còn đi trên chọc!

Sau đó, ô ô đất đất một màn, người ta có nên nhìn hay không đây.

Tu tu đất ~

Lúc này, cổng Dưỡng Tâm điện truyền đến một tiếng: “Hoàng Thượng ~”

Nữ tử một bộ hoa phục hồng nhạt, đầu đội trâm cài tóc Lưu Tô màu vàng, dung nhan xinh đẹp xuất hiện ở nơi này.

Đúng là Hoa Hương Trù.

Thừa dịp thị vệ bên ngoài Dưỡng Tâm điện không có ở đây, thời điểm không người trông coi, Hoa Hương Trù cuối cùng ngấm đúng thời cơ để thấy thiên nhan.

Nàng không khỏi vui đến phát khóc, tay ngọc nhấc làn váy, một đường chạy vào Dưỡng Tâm điện.

“Hoàng Thượng, nô tì cuối cùng cũng nhìn thấy ngài...”

“...”

Nghe được Hoa Hương Trù thanh âm, Phụng Triều Ca vốn lâm vào ý loạn tình mê, lí trí lập tức giống như thủy triều trở về.

Lập tức, thân thể cứng đờ.

Dưới mắt ——

Hắn đang quần áo không chỉnh tề nửa nằm tại trong ngực Hoa Vân La, nếu như không phải Hoa Hương Trù đột nhiên xâm nhập, suýt chút nữa ngay tại Dưỡng Tâm điện làm....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 50

Nếu là bị ngoại nhân nhìn thấy một màn này, vậy mặt mũi của Thiên Thánh tân đế như hắn ——

Còn cần hay không?

Mặt ngoài mặt trong đều mất hết!

Tuy rằng hắn hiện tại đóng vai là tiểu thái giám, mà không phải Thiên Thánh quốc Hoàng Thượng Phụng Triều Ca.

Nhưng mà, nói cái gì cũng không thể có tin đồn hoàng thượng đồng tính, tại Dưỡng Tâm điện sủng hạnh tiểu thái giám truyền đi!

Phải nhanh chóng mặc lên.

Phụng Triều Ca vội vàng mặc quần áo.

Bộ dáng thất kinh, giống như là tiểu yêu tinh bị chính thất bắt kẻ thông dâm..

Ai.

Đáng tiếc.

Kỹ thuật lái xe của trẫm kỳ thật rất tốt, bất quá không thể mang người thử nghiệm ~

Phong Hoa nhân nhạ "sách" một tiếng, trong nội tâm có một chút tiếc nuối.

Duỗi tay ra, chỉnh lại long bào hơi nhũ.

Trẫm đại khái chính là ——

Dù cho có làm chuyện đó, thì quần áo chung quy vẫn chỉnh tề.

Mà tiểu kiều thê của trẫm...

Ân.

Một khuôn mặt đỏ bừng, bây giờ còn đang luống cuống tay chân mặc quần áo đây.

Mất thấy Hoa Hương Trù càng ngày càng đến gần, muốn đem trang phục thái giám mặc tốt đã là không thể nào.

Bởi vì căn bản không có thời gian buộc ngực.

Trước ngực hai luồng mềm mại đầy đà, cho dù là y phục rộng lớn cũng không che giấu được.

Vừa nhìn liền là biết đây là một phụ nữ nha.

Dưới tình thế cấp bách, hoàng đế bệ hạ đành phải trốn dưới đáy một chút.

Còn thuận tay nhặt dây buộc ngực vừa mới ném xuống đất.

Đành phải trốn ở dưới mặt bàn, thời gian dần qua dùng đai màu trắng mặc vào, mặc thêm vào y phục thái giám...

Ân.

Bên trong không gian nhỏ hẹp, hơn nữa Hoa Hương Trù ở bên ngoài, sinh ra một chủng loại cảm giác khản trương..

Vì vậy, càng thêm luống cuống tay chân.

Tại khoảng cách Phong Hoa hai ba bước, Hoa Hương Trù hưng phấn dừng chân.

Làn váy nhẹ nhàng được nâng buông xuống, ngón tay dịu dàng đặt trước bụng.

Hoa Hương Trù kèm chế tâm tình kích động vạn phần, hướng Phong Hoa nhẹ nhàng thi lễ:

“Nô tì, tham kiến Hoàng Thượng.”

Nàng hơi cúi đầu, làm cho một đoạn cổ trắng nõn duyên dáng như thiên nga, ánh vào mắt đế vương.

Đáng tiếc.

Dù cho Hoa Hương Trù bày ra tư thái đẹp, dáng người thẳng tắp, Phong Hoa cũng không khả năng có nửa phần động tâm.

Ngược lại là ——

Đối kẻ không mời mà đến cả gan dám quấy rầy nàng cùng tiểu kiều thê nghiên cứu kỹ thuật lái xe, liền đối xử lạnh nhạt có thêm.

Nữ hoàng bệ hạ ngồi ở trên ghế rồng, vẻ mặt thông dong bình tĩnh, không có toát ra thần sắc kinh hoàng chút nào.

Nàng không có gọi Hoa Hương Trù đứng dậy.

Vị bệ hạ đầy tôn quý, từ trên cao nhìn xuống Hoa Hương Trù, mặt mày lướt lên một tia lạnh thấu xương lưu chuyển, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

“Hương phi, ngươi cũng biết tự tiện xông vào Dưỡng Tâm điện là tội gì?”

Lạnh lùng không chứa một chút tình cảm nào, rơi vào trong tai Hoa Hương Trù, tự dung làm cho đáy lòng nàng bỗng nhiên phát lạnh.

Nàng theo bản năng ngẩng đầu, há miệng muốn giải thích:

“Hoàng, Hoàng Thượng, nô tì cũng không phải là cố ý....tự tiện xông vào Dưỡng Tâm điện, quấy rầy người làm việc... Nô tì chẳng qua là, Chỉ là...”

Khi nhìn vào mắt Phong Hoa, theo thời gian trôi qua âm thanh dần yếu bớt đi.

Cho đến khi biến mất.

Ánh mắt kia là như thế nào a!

Tồn quý lạnh thấu xương đến mức Hoa Hương Trù nhìn thoáng qua, cũng không dám lại ngẩng đầu nhìn thêm lần thứ hai.

Hoa Hương Trù đột nhiên cúi đầu xuống, làm làm bộ đáng thương.

Lúc ban đầu muốn dựa vào mỹ mạo bắt lấy hoàng đế, làm cho hắn khuynh đảo tâm trí, nhưng sau đêm xuân phong kia thì lại lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nếu như mỹ mạo không được, Hoa Hương Trù đành phải dùng tới trí tuệ ——

Nàng “Phù phù” một tiếng quỳ xuống dập đầu, giọng nói mang vẻ quyết tuyệt kinh tâm:

“Hoàng Thượng, nô tì tự tiện xông vào Dưỡng Tâm điện, cũng không phải vì cái gì khác, mà là đến đây.... Quy hàng.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 51

Quy hàng.

Hai chữ này vừa thốt ra, Phụng Triều Ca trốn bên dưới bàn, cũng không khỏi đột nhiên sùng sốt.

Chỉ nghe thấy, Hoa Hương Trù thanh âm từ bên ngoài truyền đến ——

“Hoàng Thượng, nô tì biết rõ người kiêng kỵ gia phụ quyền nghiêng triều chính, quyền cao chức trọng.”

“Nô tì cũng biết cha ta có một ít hành vi xúc phạm đến hoàng thất, bởi vậy nô tì nguyện ý đứng bên người, thay Hoàng Thượng... chấn chỉnh triều cương!”

Nói xong, Hoa Hương Trù vì biểu hiện quyết tâm, cố nén sự run sợ, nhìn thẳng mắt Phong Hoa, chứng minh sự kiên định.

Đây là ——

Hoa Hương Trù tự động xin đi giết giặc, làm gián điệp thám thính cho hoàng thượng rồi.

Phong Hoa hững hờ gõ bàn.

Mỗi một lần gõ, đều giống như nặng nề mà gõ vào lòng Hoa Hương Trù.

Làm đầu quả tim nàng rung rung, mơ hồ như đang mong đợi cái gì.

Phát giác được người nào đó khản trương ngừng thở, Phong Hoa đột nhiên nhếch lên môi, ác liệt nở nụ cười.

Nàng mở miệng, ngữ điệu khinh mạn mà nói: “Người, tới đây ——”

Nghe vậy, Hoa Hương Trù đại hỉ.

Trong điện Dưỡng Tâm không có người nào khác, “Người ” xác định chỉ Hoa Hương Trù không thể nghi ngờ!

Hoàng Thượng, đây là...

Hy vọng sùng ái đang ở trước mắt, Hoa Hương Trù vội vàng nhắc tới lần váy đứng dậy, nhẹ nhàng đi đến đàn bệ phía trên.

Bên dưới bàn.

Phụng Triều Ca nghe được tiếng bước chân Hoa Hương Trù đến gần là lúc, ngọc bội màu vàng trên người nhẹ nhàng lắc lư, tạo ra thanh âm rung động, toàn bộ người trong nháy mắt căng thẳng.

—— hắn buộc ngực còn không mặc, quần áo cũng là một mảnh không ngay ngắn lộn xộn, Hoa Văn La gọi nữ nhân kia tới đây là muốn làm gì?!

Phượng Triều Ca nhìn không được bám vào chân Phong Hoa một cái, khi nàng có chút buông mắt xuống, lập tức dùng ánh mắt không tiếng động cảnh cáo.

Nhanh để cho Hoa Hương Trù trở về!

Phong Hoa ngoặt môi khẽ cười, đưa tay nhẹ xoa đầu mỡ hoàng đế bệ hạ.

Sau đó, vỗ vỗ một cái mang theo ý tứ trấn an ——

Nghe lời.

Phượng Triều Ca: “...”

Láo xược! Đầu của nam nhân là có thể tùy tiện động vào sao?!

Tiểu kiều thê trừng một cái, đôi mắt phượng giống như hỏa diễm sáng lóng lánh.

Phong Hoa chỉ dùng một phương thức là có thể trị hấn.

Ánh mắt nhìn từ xương quai xanh trở xuống...

Lại, ánh mắt nghiêng ngẫm cười cười.

Phượng Triều Ca lập tức đưa tay che lại cảnh xuân.

Phong Hoa một bên thu hồi nhãn thần, một bên ở trong lòng nghĩ:

Chẳng qua là lộ ngực, mà lại không phải ngực hấn, tại sao tiểu kiều thê của trẫm mỗi lần đều thẹn thùng như vậy đây?

Chẳng lẽ biến thành nữ nhân, tính cách cũng sẽ bất tri bất giác sinh ra một loại ảnh hưởng nhất định?

Ân.

Nhất định là như vậy.

Trẫm càng ngày càng.. Bá đạo tổng tài công khí mười phần.

Nữ hoàng bệ hạ công khí mười phần nâng mặt mày, Hoa Hương Trù đang tiến về phía trước, nhìn thế không khỏi đỏ mặt.

Hoàng Thượng không chỉ là người cao quý nhất dưới gầm trời này, mà còn rất tuấn mỹ phong lưu.

Nghĩ đến chính mình từng theo nam nhân như vậy, tại cái đêm kiều diễm đó đã làm ra chuyện rất thân mật...

Hấn mạnh mẽ chiếm hữu, khí tức nóng hổi, còn có tình thoại bên tai...

Hoa Hương Trù thân thể kiều nhuần không khỏi tê dại hơn phân nửa.

Nguyên bản, trong lòng Hoa Hương Trù có chút oán hận đế vương vô tình, sau khi chiếm được nàng, liền đem nàng vứt bỏ như cây chổi che.

Nhưng mà hiện tại ——

Đôi mắt đẹp nhìn qua long nhan, Hoa Hương Trù lại cảm thấy... Nên như thế.

Người như vậy, cho dù hấn (nàng) đối với người vô tình, người cũng cam tâm tình nguyện đi theo!

“Không biết Hoàng Thượng gọi nô tì tiến lên...” Hoa Hương Trù cúi đầu, âm thanh nũng nịu nói chuyện.

Bỗng nhiên, khóe mắt của nàng lại thoáng nhìn một vòng thân ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 52

“Ngươi là ai? Trốn trong này làm gì?!”

Trước mặt Hoa Hương Trù kêu lên sợ hãi, Phụng Triều Ca đã cài được nút thắt cuối cùng.

Hắn từ án dưới đáy bàn chui ra, cúi đầu giơ lên một khối mực thạch, nói: “Thay Hoàng Thượng nhặt đồ vật.”

Thấy Phụng Triều Ca ăn mặc y phục thái giám, có chút cúi thấp mặt mày, giọng cục mực trong tay, Hoa Hương Trù trong lòng nghi ngờ liền bỏ đi vài phần.

Nhưng mà, nàng nhớ tới đây tiểu thái giám vừa mới một mực ở bên dưới bàn nghe nàng quy hàng, Hoa Hương Trù liền cảm thấy không thoải mái.

Nàng đang muốn mở miệng làm khó dễ tiểu thái giám một chút.

Thực phôi bày một ít cái gọi là, không có được sủng ái mà bắt đầu kiêu căng.

Ai ngờ, Phong Hoa vào lúc này lại mở miệng nói:

“Đồ vật đặt lên bàn, Tiểu Ca từ ngóai đi xuống trước, trầm cùng Hương phi trò chuyện riêng.”

“... Vâng.”

Phụng Triều Ca yên lặng đem cục mực đặt tại trên bàn, đương nhiên động tác hơi chút nặng nề, lại quay người rút lui.

Bởi vậy, hắn không biết Phong Hoa cùng Hoa Hương Trù đến cùng là mặt đàm cái gì, đã đạt thành giao dịch gì.

...

Buổi chiều.

Phụng Triều Ca đổi về trang phục quý phi, không còn là một thân tiểu thái giám nữa.

Từ Hi tại trước mặt nàng, cũng từ đối với Tiểu Ca từ kiêng kỵ không hữu hảo, biến thành thái độ rất cung kính.

Bất quá.

Trong miệng nói lời cũng:

“Hoàng Thượng lại để cho lão nô tới đây báo cho nương nương một tiếng, ngài hôm nay ở lại chỗ Hương phi nương nương, nương nương người không cần chờ ngài.”

Theo lý mà nói, một khi quân vương nghỉ lại tại cung điện vị nương nương nào đó, ngoại trừ ngày mười lăm phải đến nội cung của Hoàng Hậu, đại khái có thể hoàn toàn chiếu theo tâm ý của mình, tùy tâm sở dục sủng hạnh phi tử, không cần nói rõ với bất luận kẻ nào.

Huống chi, Thiên Thánh hậu cung hiện tại chỉ có một vị Hoàng quý phi, đứng sau Hoàng hậu, vậy nên cái quy củ kia cũng có thể miễn đi.

Nhưng mà, Phong Hoa đi tới tâm cung của Hoa Hương Trù lại mệnh lệnh Từ Hi chạy đến một chuyện.

Về phần dụng ý nha...

Tiên nữ cười không nói.

“...”

Nghe xong Từ Hi nói, Phụng Triều Ca nhíu mày.

Trong miệng cũng thờ ơ, một câu cũng chưa từng hỏi, nói thẳng:

“Tốt rồi, Bôn cung đã biết. Ngóai lui ra đi.”

Từ Hi lúc rời đi, lại dùng ánh mắt đồng tình, lặng yên nhìn vị chủ tử này một cái, trong nội tâm không khỏi thở dài.

Đây là nội cung, không người nào ngăn được thời trẻ qua mau.

Đã từng là vị quý phi nương nương độc sủng hậu cung, ngoại trừ nàng, Hoàng Thượng chưa từng đặt chân đế cung điện của phi tần khác.

Hôm nay, Hoàng Thượng lại đến chỗ Hương phi nương nương, ai cũng biết ——

Hoàng Thượng tất nhiên là muốn sủng hạnh nàng không thể nghi ngờ.

Sau tối nay, cục diện Hoa Vân La độc sủng nhất, chỉ sợ cũng tan vỡ.

...

Hoàng đế bệ hạ rất không quen.

Ngày xưa, vào thời điểm dùng bữa, luôn có một thân ảnh ở đây.

Hôm nay thiếu đi đạo thân ảnh kia, Phụng Triều Ca một mình yên lặng dùng bữa, trong nội tâm cảm thấy nỗi buồn không tên hiện lên.

Mỹ vị cung đình, trở nên dần dần vô vị, như là nhai sáp nến.

Nhức nhích vài món, Phụng Triều Ca liền làm cho người dọn đi.

Trong lòng tỷ nữ ở đây đều hiểu, hơn nữa hết sức đồng tình, nên cẩn thận hầu hạ.

Tối nay, tựa hồ đặc biệt dài dằng dặc...

Phụng Triều Ca ngẩng đầu nhìn ánh trăng lạnh lạnh chiếu đến, cảm thấy bỗng nhiên phiền não.

Không, phải nói là tâm tình phiền muộn ngày càng lớn, cuối cùng vào lúc này như là... Núi lửa bộc phát.

Hắn không khống chế nổi chính mình, luôn nhìn không được suy nghĩ ——

Nàng, hiện tại cùng Hoa Hương Trù đang làm cái gì?

Dùng bữa?

Tắm cùng một chỗ?

Hoặc là tình chàng ý thiếp lên giường...?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 53

Nghĩ tới đây, Phụng Triều Ca nhìn không được trào phúng chính mình:

Ngươi nghĩ đến những thứ này làm gì?

Lấy thân phận chân thật của Hoa Vân La, căn bản không có khả năng cùng Hoa Hương Trù phát sinh cái gì.

Nhưng là...

Hoa Hương Trù dùng chiêu nào đó áp chế thì sao?

Cho dù có ám vệ thể thân, cũng tránh không được bị Hoa Hương Trù bám đuôi chứ?

Hơn nữa, vạn nhất...

Hoa Hương Trù lặp lại chiêu cũ như lần trước tại phủ thái sư thì sao?

Không!

Trẫm không cho phép!

Phụng Triều Ca bỗng nhiên đứng lên!

Ý thức được chính mình phản ứng quá mức kịch liệt, Phụng Triều Ca nhất thời ngơ ngẩn.

Trầm, tại sao phải để bụng như thế?

Một cái ý niệm trong đầu, đột nhiên nổi lên trong lòng.

Hóa ra, hấn vậy mà...

-

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 85!]

Ngưng Hương cung.

Phong Hoa hơi chớp mắt.

Không nghĩ tới việc vắng vẻ tiểu kiều thê, khiến hấn vườn không nhà trống, hấn vậy mà cũng có thể cho nàng độ thiện cảm.

Xem ra thật sự là yêu thâm trầm a.

Bất quá, trầm hôm nay nhất định phải làm một tra nam.

Phong Hoa tư thái lười biếng ngồi ở một chỗ, ánh mắt nhẹ nhìn người đi ra sau tấm bình phong.

Hoa Hương Trù trên người chỉ mặc một tầng sa y hồng nhạt mộng ảo, như có như không lộ ra da thịt bên trong.

Tại đèn cung đình chiếu rọi xuống, lưu chuyển thành nhàn nhạt hấp dẫn.

Nàng đi đến trước mặt Phong Hoa, nhẹ nhàng thi lễ: “Hoàng Thượng, nô tì đã thay xong quần áo, người...”

Nói đến đây, Hoa Hương Trù ngẩng đầu, xấu hổ cùng e sợ nhìn Phong Hoa.

Trong đôi mắt, quả nhiên muốn nói lại thôi.

Phong Hoa đứng dậy: “Trầm đi tắm trước ——”

“Để nô tì tới hầu hạ người...” Tay Hoa Hương Trù chạm vào vạt áo trước ngực Phong Hoa, động tác như muốn cởi ra.

Uyen ương nghịch nước, nàng cảm thấy cũng rất không sai.

Phong Hoa đột nhiên cầm chặt cổ tay Hoa Hương Trù, lực đạo hơi tăng.

Hoa Hương Trù mang theo thần sắc không hiểu, nhìn về phía Phong Hoa ——

Đèn cung đình chiếu xuống, long nhan thiên tử tuần mỹ tinh xảo, hình dáng như ẩn dưới vàng sáng, giống như bức tranh thời Trung Cổ đẹp để liên thành.

Cặp mắt kia lại sáng kinh người, ẩn giấu mũi nhọn lợi hại, trực tiếp làm Hoa Hương Trù hơi run trái tim một cái.

“Hoàng Thượng...?”

Nàng hải hùng khiếp vía hô một tiếng.

Thấy Hoa Hương Trù trong mắt đẹp lộ ra vẻ kinh hãi, Phong Hoa bỗng nhiên cười cười, ý lạnh thấu xương trong nháy mắt tản đi, âm thanh lười biếng mà ôn nhu nói:

“Đôi tay này của Hương Nhi thật mềm mại, sao có thể hầu hạ người khác được?”

“Ngoan, đi nằm trên giường, trầm... Rất nhanh sẽ trở lại.”

Hoa Hương Trù lập tức xấu hổ tim đập, không khỏi suy nghĩ: Hóa ra, hoàng thượng là đau lòng ta.

Nàng cắn cắn môi anh đào, có chút thẹn thùng cúi đầu, nhỏ nhẹ nói:

“... Có thể hầu hạ Hoàng Thượng, là phúc khí của Hương Nhi, Hương Nhi không cảm thấy vất vả.”

Tại một khắc Hoa Hương Trù cúi đầu xuống, không hề trông thấy gương mặt Phong Hoa dần lạnh lùng xuống.

Nàng thần sắc tôn quý lãnh diễm, trong miệng nói ra âm thanh ngả ngón chọc người, cùng biểu lộ trên mặt hoàn toàn trái ngược.

“Thế nhưng là trăm đau lòng, đêm nay có lẽ Hương Nhi phải cực khổ nhiều.”

Lời này, mang tính ám chỉ mập mờ đậm đặc.

“...”

Hoa Hương Trù sắc mặt càng đỏ, cắn môi dưới, không nói gì.

“Ngoan, đi tới nằm trên giường, trăm.. Rất nhanh sẽ trở lại.”

“... Vâng.”

Hoa Hương Trù nhón chân lên, hôn vạt áo long bào một cái, lúc này mới thẹn thùng là lướt quay người...

Trong tích tắc đó, Phong Hoa làm thủ hiệu.

Chỗ tối, một đạo hắc ảnh dần di động.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 54

Một lát, sau tấm bình phong thỉnh thoảng có tiếng nước truyền đến.

Hoa Hương Trù ôm sự kích động ở trong lòng, nằm ở trên giường.

Tầng sa y cuối cùng cũng cởi ra, bông bành rơi xuống đất.

Tơ lụa áo ngủ bằng gấm trên người có chút lạnh buốt.

Bất quá, nghĩ ra chờ một chút sẽ ở trên cái giường này, cùng nam nhân tôn quý nhất điện loan đảo phượng vân lật vũ che, giống như lần trước...

Hoa Hương Trù thân thể liền nóng lên.

Nàng nhịn không được liếm liếm môi.

Trên môi là hoa hồng hương mỡ, ngọt ngào đến mê người.

“Râm râm...”

Sau tấm bình phong, một đạo thân ảnh người ảnh từ trong thùng tắm đứng dậy.

Hoa Hương Trù ngón tay nhỏ dài xiết chặt áo ngủ, đi lòng vòng đầu, từ xa nhìn qua đạo nhân ảnh kia.

Trong đôi mắt đẹp dịu dàng ngậm lấy si mê, ngượng ngùng, khấn trương, chờ đợi...

Lúc này, gió không biết từ đâu tới, ánh nến bên trong lập loè lắc lư vài cái.

Bỗng nhiên dập tắt.

Cả tòa cung điện đột nhiên tối xuống.

Hoa Hương Trù không khỏi kinh hô một tiếng: “Hoàng Thượng ——”

Thanh âm kia, giống như động vật nhỏ bị kinh hãi đến mà run lấy bầy, làm người triu mến.

“... Trăm đây.”

Trong bóng tối, ám vệ đem ngữ khí học được mười trên mười trấn an mỹ nhân bị hoảng sợ.

“Hoàng Thượng, Hương Nhi có chút sợ tối...”

“Hương Nhi chớ sợ, trầm lập tức tới ngay.”

“... Ân, Hương Nhi đợi người.”

“...”

Một người một câu khi nói chuyện, ám vệ từ trong thùng tắm đi ra, mặc quần áo, hướng tới giường đi đến.

Dưới ánh trăng, nam nhân nhìn ngang nhìn dọc ngọc thể Hoa Hương Trù, qua một lúc liền cúi người.

Hoa Hương Trù vươn tay, cánh tay mềm mại mịn màng như ngọc trắng quảng lấy cổ của nam nhân, hơi thở như lan mà nói: “Hoàng Thượng...”

Nam nhân đưa tay xuống tìm tòi một mảnh ôn hương nhuyễn ngọc.

Bên trong áo ngủ bằng gấm của Hoa Hương Trù, vậy mà cái gì cũng không mặc.

Thân thể từ lâu đã bị động tình ướt át, chuẩn bị tốt tùy thời tiếp nhận hấn.

Ai có thể nghĩ ra, đệ nhất mỹ nhân Thiên Thánh quốc, lại bí mật có hành vi phóng đảng đây?

Dâm phụ.

Trong lòng nam nhân thăm mắng một tiếng, một chỗ nào đó dần nóng lên.

Lại không thể chịu đựng, trực tiếp xâm nhập vào Hoa Hương Trù, động tác nhanh dần...

Rất nhanh.

Bên trong toà cung điện này, vang lên âm thanh ái muội mập mờ...

Nữ hoàng bệ hạ lừa gạt Hoa Hương Trù, lại để cho ám vệ cùng với nàng lên giường, còn chính mình trở về đồ dành tiểu kiều thê.

Phong Hoa không đi đường thường, không làm kinh động thị vệ, trực tiếp nhảy cửa sổ mà vào.

Mới vừa đi tới bên cửa sổ.

Chỉ thấy tóc dài đen nhánh của ‘Bạch y nữ tử’ rối tung ở sau lưng, trên dung nhan tuyệt mỹ ngậm lấy nhàn nhạt ưu sầu, hơi hơi hất cằm lên nhìn ánh trăng ngoài cửa sổ, không biết đang suy nghĩ gì.

Phong Hoa liếm diễm nhếch môi.

Nàng bỗng nhiên mở miệng, lên tiếng nói: “Đêm dài dài đằng đẵng, ái phi thể nhưng cũng giống như trầm.. không thể ngủ được?”

“...”

“Trăng dưới nước là trăng trên trời, không biết người trước mắt, có phải là người trong lòng không đây?”

“...”

Phượng Triều Ca thoáng như cảm thấy mình đang nghe nhầm.

Hắn đột nhiên hoàn hồn ——

Ngoài cửa sổ, một khuôn mặt hiện ra trước mắt hắn.

Không thể nói cảm giác gì, chỉ mỗi hai chữ kinh hỉ không đủ để biểu đạt tâm tình lúc này.

Hắn nhất thời ngơ ngẩn, không nói gì, càng quên hỏi làm sao Phong Hoa xuất hiện tại nơi này.

Phong Hoa đưa tay chạm vào thành cửa sổ một cái, trở mình nhảy lên.

Động tác suất khí lưu loát, mũi chân nhanh nhẹn nhẹ nhàng rơi xuống đất, không làm kinh động đến những người khác.

Phượng Triều Ca nhìn nàng, cắn cắn môi, nói ra:

“Không phải Từ Hi nói hôm nay ngươi sẽ ngủ tại tắm cung của Hoa Hương Trù sao, làm sao lại tới đây?”

Chắc chắc.

Đây là giọng điệu oán phụ nơi khuê phòng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 55

A..., mùi vị gì đây? Hư hết rồi nha ~”

Phong Hoa ánh mắt nhẹ nhàng lưu chuyển, cố ý làm ra bộ dạng nghi hoặc.

Một bên nghiêng ngửa trên người Phượng Triều Ca.

Một bên ngoắc môi một cái, ngữ khí hài hước hỏi.

“... Nguyên lai là ghen hả?”

“...”

Phượng Triều Ca cắn môi dưới, không nói gì.

Giờ này khắc này, hắn rất muốn phản bác một câu:

Ghen?

Ha ha.

Cảm xúc ngây thơ như vậy, trăm làm sao sẽ có được? Trăm không cần sĩ diện chắc?

Thế nhưng là ——

Dưới con mắt Phong Hoa cười như không cười, Phượng Triều Ca vậy mà chột dạ, một chữ đều nói không nên lời.

Không sai.

Hoàng đế bệ hạ ghen rồi.

Coi như là biết rõ, Hoa Hương Trù là muội muội ‘Hoa Vân La’, là máu mủ ruột thịt có chút nồng hậu kia.

Nhưng mà, khi Phong Hoa phái Từ Hi tới đây truyền lệnh, nói hôm nay nàng sẽ ngủ lại Ngưng Hương cung một đêm.

Một cổ ghen tuông khó nói lên lời không nhận được... truyền lên đến đầu.

Thời điểm một mình trong phòng, Phượng Triều Ca mới hậu tri hậu giác kịp phản ứng ——

Hắn lại cảm thấy tối nay đặc biệt dài đằng dặc, đứng ngồi không yên, tâm tình bức bối, thậm chí nhận không được suy nghĩ nhiều...

Đều là vì hắn để việc này trong lòng.

Hóa ra, đây chính là ghen.

Cái nhận thức này, để cho Phượng Triều Ca cảm thấy vừa mừng rỡ vừa ảo não.

Hắn có chút không muốn thừa nhận, không có trả lời hoặc phản bác Phong Hoa, chỉ mắt tự nhiên di chuyển ánh mắt ——

Tránh đi gương mặt người trước như liệt hỏa sáng rực, đôi mắt ôn nhu như hoa đào ngày xuân.

Ai ngờ, trong lúc lơ đãng đảo qua vạt áo long bào.

Phía trên, một dấu son môi hoa hồng, thỉnh thoảng ánh vào đáy mắt Phượng Triều Ca, mang theo ý tứ nhìn thấy mà giật mình.

... Phải có nhiều thân cận, mới có thể ở cái nơi này lưu lại dấu son môi?

Tiểu kiều thê lập tức cảm thấy đau xót bốc lên, mặt không biểu tình, ngữ khí lạnh lẽo:

“Ai ghen hả? Trầm buồn ngủ, chính nguoi từ nơi nào thì lăn về nơi đó đi!”

“... Ân, không ghen.”

Nữ hoàng bệ hạ tỏ vẻ, thời điểm này, nhất định phải bày ra thực lực Tổng giám đốc bá đạo sủng tiểu kiều thê.

Phong Hoa hơi dừng một chút, rồi tiếp tục nói:

“Chẳng qua là bình dấm chua đồ mà thôi.”

Phượng Triều Ca: “...”

Trầm vậy mà không phản bác được.

“Không phải nói muốn ngủ rồi hả? Ngủ cùng một chỗ nha.”

Phong Hoa đưa tay, ống tay áo hơi phát lên, ngữ khí không đếm xỉa mỉm cười nói.

Phượng Triều Ca nhường lối, ánh mắt ghét bỏ xẹt qua dấu son trên áo, nhở ra một chữ: “Cút.”

“... Ái phi như nguoi thật vô tình, thật sự làm trầm thật thương tâm.”

Phong Hoa tuy là nói thế, nhưng trên mặt lại không có một tia thương tâm nào, ngược lại khóe môi kéo lên, đưa tay phối hợp cởi bỏ áo bào.

“Nguoi làm gì?” Phượng Triều Ca nhìn thấy động tác này, không khỏi cảnh giác nhìn nàng, hỏi.

Phong Hoa giờ tay cởi một cái, áo bào nhanh chóng rơi xuống đất ——

“Nguoi không phải là chú ý ẩn ký do Hoa Hương Trù lưu lại sao, hiện tại.. Đã hài lòng chưa?”

Trong ánh sáng cung đình chiếu rọi, "nam tử" trên người chỉ còn lại có một bộ áo trắng, nâng ngực mẩy lên nhìn hấn.

Ánh mắt kia thâm thúy trong, như ngưng tụ lại vô số ánh sao.

Ôn nhu, cung chiều, kinh tâm.

Trong lòng Phượng Triều Ca nhảy dựng, cố gắng khống chế không để cho khóe môi há lên, cố ý sắc làm ra thần sắc nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, nói ra:

“Ai nói trầm chú ý đến nó.... Trầm nói rồi, trầm không ghen!”

A.

Nam nhân, tên của nguoi nên đổi thành khẩu thị tâm phi.

Phong Hoa ánh mắt khẽ chuyển, giả bộ như không có trông thấy nỗi hoàng đế bệ hạ nào đó lặng yên nâng khóe môi.

Đột nhiên mở miệng nói...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 56

“Kỳ thật, nếu như chúng ta chưa từng trao đổi thân thể, hôm nay nguoi trong cung lo nghĩ, thức trắng đêm khó ngủ, có lẽ là....Ta.”

Phong Hoa nhếch môi nở nụ cười xuống, hững hờ hỏi lại: “Không phải sao?”

“...”

Phượng Triều Ca không nói gì, khước môi trong nháy mắt thu lại.

Thần sắc ngơ ngác, lâm vào trầm tư.

... Là thế này phải không?

Nếu như hần không phải là "Hoa Vân La " đây trong hậu cung có vô số nữ nhân, như vậy hần hôm nay.....

“Tốt rồi. Đừng suy nghĩ nhiều, ngủ đi, đôi hay không đôi về sau còn khó nói.”

Nữ hoàng bệ hạ đưa tay ôm chầm hông của tiểu kiều thê, một bên diễn lại cái gì gọi là trọn mắt nói dối, một bên kéo hần từ một bên giường lại gần.

Ngày trước.

Hai người ngủ cùng giường, ngoại trừ đêm hôm ấy ở phủ thái sư, còn lại đều là tuân thủ nghiêm ngặt quy củ.

Tối nay.

Phong Hoa đem Phượng Triều Ca kéo lên giường, thấp giọng kể tai nói nhỏ:

“Hoàng Thượng, nếu thân thể của chúng ta không đổi trở lại, phải làm sao nhỉ?”

“...”

Phượng Triều Ca thính tai ứng đo, ho một cái: “Cái gì là làm sao bây giờ? Như bây giờ, người không phải là cũng xử lý rất tốt sao...”

Chính sự nàng đều xử lý ngay ngắn rõ ràng, không cần hần nửa phần bận tâm.

Hần giả trang thành tiểu thái giám lên Kim Loan điện nghe báo cáo và quyết định sự việc, thấy mặt của nàng đối với cả văn võ bá quan trong triều, cũng là thành thạo, thậm chí hào phóng chính trực.

“... Thế nhưng là, hài tử làm sao bây giờ?”

Thấy tiểu kiều thê lỗ tai ứng đo đầy đáng yêu, Phong Hoa cảm thấy ngứa, thổi ngậm khí vào bên trong, khe khẽ nhả rõ từng chữ nói ra.

—— hài tử?

—— Hài tử gì?

Nhiệt khí ở bên tai dâng lên, lại để cho đại não Phượng Triều Ca trong lúc nhất thời có chút lằng lằng.

Chợt, hần rất mau kéo lại thần trí, bắt được một ít chữ trong lời nói.

“... Cái gì?”

Phong Hoa đưa tay,捏 nhẹ vành tai đỏ đến mức nhò máu của tiểu kiều thê, hững hờ nói ra:

“Nếu là chúng ta không cách nào đổi về thân thể của mình, con nói dối của Hoàng Thượng người phải làm sao?”

“...”

“Thiên Thánh Hoàng Triều không thể không người kế tục nha, phải không.”

“...”

Thấy Phượng Triều Ca không mở miệng, Phong Hoa khước mắt liếc qua, trong nội tâm lại nghĩ:

Không hổ là hoàng đế, thực bình thản.

Phong Hoa ngừng khí yếu ớt mà hỏi:

“Hoàng Thượng người nói, ta là sủng hạnh Lệ phi tốt hơn, hay sủng hạnh Đức Phi tốt hơn? Kỳ thật Lương phi cũng không tệ...”

“...”

Nghe đến đó, Phượng Triều Ca nhin không được nữa, gân xanh bên trán thỉnh thoảng nháy, quát lên:

“Ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ!”

Chỉ là nghe đến những tên này, tưởng tượng ra những hình ảnh kia, Phụng Triều Ca cảm thấy ——

Muốn, giết, người!

Phong Hoa chớp chớp mắt, giả bộ không nhìn thấy tiểu kiều thê nổi cơn ghen.

"Ta biết, những người kia đều là phi tử của hoàng thượng, ta cũng hạnh các nàng khẳng định cho ngươi một loại cảm giác đội nón xanh.

Ta là một nữ nhân, muốn đi cùng hạnh các nàng, trong lòng cũng rất khó chịu.

Bất quá, cũng không có biện pháp a..."

Phong Hoa thờ dài, giọng điệu bất đắc dĩ nói:

“Hết thầy, cũng là vì Hoàng Thượng ngươi, vì Thiên Thánh quốc kéo dài huyết mạch!”

“Hơn nữa, ta bây giờ không phải là đang tại lại để cho Hoàng Thượng chọn sao. Mẫu thân tương lai của thái tử, Hoàng Thượng hy vọng là ai, ta cũng chỉ phải đi tới cùng hạnh người đó.”

“Vói tư cách là đế vương nhà, hậu cung mỹ nhân ba nghìn, tất nhiên là phải cùng đánh mưa.”

Nói xong, nữ hoàng bệ hạ về mặt ‘Ngươi muốn trầm như thế nào, trầm sẽ làm thay ngươi’ nhìn hấn.

Lại để cho Phụng Triều Ca cảm giác như mình tại cổ tình gây sự.

—— cổ tình gây sự cái quỷ thần!

Hoàng đế bệ hạ kịp phản ứng, phần nộ thầm nghĩ.

“Còn cùng đánh mưa, đòi này ngươi cũng đừng nghĩ đến!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 57

Phong Hoa vô tội trừng mắt nhìn.

“Kia, con nói dối phải làm sao?”

“...”

Phụng Triều Ca không nói gì, tức giận bực bội mà mấp máy môi.

Phong Hoa lại trừng mắt nhìn, cố ý nói: “Kỳ thật, ta có thể chịu đựng, đi cùng hạnh...”

Lời nói còn dư lại, không có cơ hội nói ra.

Hoàng đế bệ hạ chủ động nghiêng người, lấy môi phong bế môi của nàng.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 90!]

Phong Hoa nghe vậy, chợt đảo khách thành chủ.

Xuân sắc, đậm đặc kiều diễm.

...

Sáng ngày thứ hai.

Phụng Triều Ca mở to mắt, trời đã sáng choang.

Phong Hoa ăn mặc chỉnh tề ngồi ở bên giường, thấy tiểu kiều thê tỉnh lại, hướng hẳn lộ ra một nụ cười thần bí:

“Đứng lên, trầm dẫn ngươi đi xem thứ tốt.”

Tay chân Phurong Triều Ca bủn rủn, ngay cả đầu ngón tay cũng không muốn động, lại thêm trong lòng kìm nén bức bối, nói thẳng một câu:

“Không đi!”

“...”

“Hoa Vân La, ngươi làm gì...!!”

Phong Hoa đem người bế lên, phóng tới trên đầu gối.

Tiểu kiều thê cũng cần phải đỡ dành, bá đạo nữ hoàng bệ hạ tỏ vẻ hết sức hiểu được, hơn nữa còn tự mình ra tay mặc quần áo cho hân.

Cuối cùng,

“Trẫm tự mình mặc ——”

Phurong Triều Ca đỏ mặt, đoạt lấy cái yếm, áo lót với quần áo, mặc trên người.

...

Lặng yên ngồi trên xe ngựa xuất cung.

Hai người đều một thân y phục hàng ngày.

“Ngươi tốt nhất là có chuyện quan trọng, nếu không...”

Phurong Triều Ca vẻ mặt uy hiếp nhìn Phong Hoa, thấp giọng cắn răng nói.

Những lời này, ngược lại là khí thế mườì phần.

Nhưng mà, tiểu kiều thê giữa lông mày lưu chuyển xuân sắc, khuôn mặt quyến rũ động lòng người, tròng sóng mắt giống như phần nộ giống như giận...

Khí thế uy hiếp sẽ không giảm bớt đi nhiều.

Phong Hoa chậm rãi ghé sát vào: “Nếu không, thì thế nào, hả?”

“...”

“Trên giường ép khô ta?”

Nữ hoàng bệ hạ mỉm cười khinh bạc đề nghị, đổi lại là một chữ xông tới trước mặt ——

“Cút.”

Xe ngựa đi đến một tòa thâm sơn ngoài thành mới dừng lại.

Hai người xuống xe, bí mật vượt qua một cái con đường nhỏ, đi vào trong núi.

“Hoàng Thượng.”

“Hoàng Thượng.”

Ai có thể nghĩ đến, trong núi sâu, vậy mà bí mật che giấu một nhánh quân đội, bên trong có trọng binh canh gác?

Không chỉ có bí mật huấn luyện kì binh, còn có chế luyện vũ khí.

Thậm chí Phurong Triều Ca chưa bao giờ nghe thấy —— súng kíp!

“Bành ——”

Phong Hoa đưa tay, cầm lấy một cái vũ khí đen kịt, nhắm trúng bia ngắm phía ngoài mười mét.

Đầu ngón tay nhẹ nhếch, ngắm trúng hồng tâm.

Nàng tiện tay đem súng kíp ném cho thợ rèn vũ khí, bình luận: “Tuy rằng tạm được, nhưng mà tầm bắn so với một tháng trước chính xác lên không ít...”

Cuối cùng, Phong Hoa nói lên một câu: “Trăm lần này mang đến một bản vẽ kiểu mới, không biết Công Thâu đại sư, có hứng thú nghiên cứu một chút?”

“Thật vậy chăng?!”

Người kỹ sư cơ giới kia ánh mắt cuồng nhiệt, cẩn thận từng li từng tí tiếp nhận bản vẽ trên tay Phong Hoa, như nhặt được chỉ bảo quay người trở lại trong xưởng.

“... Công Thâu đại sư? Hẳn là truyền nhân kỹ sư cơ giới, truyền thuyết có thể chế tạo ra vũ khí hoàn mỹ nhất đời này Công Thâu Cẩn?”

Phượng Triều Ca hơn nửa ngày cuối cùng cũng tìm về thanh âm của mình.

Lúc nhìn Phong Hoa, vẻ mặt phức tạp cùng sợ hãi thán phục.

“Đây chính là “thứ tốt” mà người hôm nay dẫn ta tới nhìn?”

“Không sai.”

Phong Hoa nhếch môi nở nụ cười, thanh âm lười biếng hơi khiêu khích, hỏi:

“... Thích không?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 58

... Thích không?

Trong lòng Phượng Triều Ca nhảy dựng.

Nhìn về phía người nọ đứng dưới kim quang đẹp chói mắt, cùng với khoe môi hững hờ cười.

Không biết sao, có chút miệng đắng lưỡi khô.

Tìm đập nhanh, Phượng Triều Ca không khỏi liếm liếm môi, âm thanh nhẹ nhàng mà nhanh hỏi: “... Có ý tứ gì?”

“Trong vòng ba tháng, Hoa thị tất vong, từ nay về sau trong Thiên Thánh quốc, Cửu Châu thanh yên ——”

Phong Hoa ánh mắt liếm liếm nhìn về phía hắn, sắc thái vốn âm sắc liền nhiễm lên vẻ ôn nhu cung chiêu:

“Đây là lễ vật trăm đưa cho người, thích không?”

“...”

Những lời này, không khác gì bá đạo Tổng giám đốc vùng tiền như rác đầu giá kim cương đẹp nhất đưa cho tiểu kiều thê.

Phượng Triều Ca không nói gì, chẳng qua là khoe môi lại nhìn không được giương lên, khẩu thị tâm phi nói:

“Vô duyên vô cớ, người đưa cái này làm cái gì?”

Trong lòng rõ ràng cao hứng không hết, lại một mực phải giả trang thành bộ dáng không sao cả.

Vô duyên vô cớ?

Nghe vậy, Phong Hoa cong môi cười thần bí: “Đây cũng không phải là vô duyên vô cớ a, mà là ban thưởng ái phi người vì nguyện ý thay trăm kéo dài con nôi đời.”

Nói qua, nàng đưa tay chạm vào bụng Hoàng Đế bệ hạ, “Cái này, nói không chừng đã có tiểu thái tử của trăm nữa nha.”

“...”

“Người thấy đúng không, ái phi?”

“...”

Phượng Triều Ca vẻ mặt như sấm sét giữa trời quang, long trời lở đất...

-

Trở lại trong nội cung.

Phượng Triều Ca luôn nhìn không được rũ mắt, thỉnh thoảng coi trộm bụng của mình.

Cái này...

Sẽ không thật sự có...

Nghĩ ra loại khả năng này, hoàng đế bệ hạ trong nội tâm là cực tuyệt.

Thời điểm này, bên ngoài truyền tới tiếng thái giám thông báo:

“Hương phi nương nương đến!”

... Hoa Hương Trù nữ nhân này tới làm cái gì?

Phượng Triều Ca cuối cùng là thu liễm tâm tình, chăm chú ứng đối Hoa Hương Trù.

Hoa Hương Trù là tới khoe khoang.

Nàng hôm nay khí sắc vô cùng tốt.

Ăn mặc một bộ cung trang màu đỏ chói, trâm cài trên tóc mai mang hình dáng hoa mẫu đơn.

Giữa trán dán một hoa diên màu vàng, càng tăng thêm vẻ quyến rũ động lòng người, lưu chuyển thành sự uyển chuyển sau đó là mị ý kinh tâm.

Tay ngọc khoác lên mu bàn tay cung nữ, làm ra tư thái tôn quý.

Dáng người lả lướt, từng bước như mọc sen đi tới cung của quý phi nương nương.

Đi đến trước mặt Phượng Triều Ca, Hoa Hương Trù nhẹ nhàng thi lễ: “Hương Nhi bái kiến tỳ tỳ, ti ti hảo.”

Nói xong, cũng không đợi Phượng Triều Ca hô miễn lễ, Hoa Hương Trù tự mình đứng dậy.

Đem cái gì gọi là ‘Được sủng ái mà kiêu ngạo’ vung tới cực hạn.

Tại lúc đứng dậy, Hoa Hương Trù cố ý khẽ nghiêng người tới gần cung nữ.

“Nương nương!”

Cung nữ khoa trương kinh hô một tiếng, lập tức đem chủ tử nhà mình nâng dậy, trong miệng còn nói qua: “Người cẩn thận chút, cẩn thận làm bị thương chính mình, Hoàng Thượng sẽ đau lòng.”

“Thấm lục, trước mặt tỳ tỳ, không được nói bậy!”

Hoa Hương Trù sắc mặt đỏ bừng, giận một câu.

Chợt, ánh mắt chuyển hướng Phượng Triều Ca, gắt giọng:

“Xin tỳ tỳ không nên trách tội, thật sự là hôm qua Thượng Hoàng hấn...”

Nàng muốn nói lại thôi, lời còn sót lại khiến cho nó trở nên mập mờ mơ màng.

Về mặt Phượng Triều Ca kỳ dị.

Nhìn Hoa Hương Trù dáng vẻ kịch cỡm, giống như là tôm tép nhai nhép cao thấp nhảy nhót.

Trong ánh mắt hấn tràn đầy cổ quái, buồn cười, cùng thương cảm.

Vị Hương phi nương nương về mặt thẹn thùng cùng đắc ý, đặc biệt chạy đến trước mặt hán khoe khoang, đại khái là không biết ——

Tối hôm qua, Hoàng Thượng nàng tâm tâm niệm niệm, lại... ở trên giường của hán.

Nữ hoàng bệ hạ nói:

Trẫm cố gắng công lực như vậy, các người cũng không bỏ phiếu sao?

Cẩn thận trẫm biến hóa thành tra nam trong một phút đồng hồ ~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 59

Hoa Hương Trù lại không có ánh mắt tốt.

Thấy Phụng Triều Ca sắc mặt kỳ dị cổ quái, nàng chỉ cho là vị thứ tử "Hoa Vân La " này ngày xưa sủng quan lục cung đang nổi cơn ghen.

Nghĩ vậy, càng thấy sung sướng.

"... Muội muội thân thể không khỏe, suýt nữa thất lễ trước mặt tỷ tỷ."

Hoa Hương Trù ánh mắt cố ý liếc qua Phụng Triều Ca.

Ngữ khí may mắn dâng lên một vòng dương dương đắc ý khoe khoang:

"Bất quá, đây thất lễ ngược là chuyện nhỏ, vạn nhất thật sự ngã xuống, ngược lại là đại sự thập phần khẩn yếu."

"Bởi vì nói không chừng, tối hôm qua lúc muội muội hầu hạ hoàng thượng, trong này cũng đã... Hoài long tự!"

Nói qua.

Tay Hoa Hương Trù ở trước mắt Phụng Triều Ca xoa bụng của mình.

"..."

Phụng Triều Ca: Trẫm hiện tại chán ghét nghe mấy chữ hoài long tự này!

-

Hậu cung, Hoa Hương Trù nhất thời thịnh sùng vô song.

Tiền triều, Phong Hoa chặt đứt vây cánh Thanh Hoa thái sư.

Bàn tay trắng nõn phát động Càn Khôn, bắt động thanh sắc đẩy lên một mảnh gió tanh huyết vũ.

...

Đào mắt, một tháng trôi qua.

Ngưng Hương cung.

Tối hôm qua Hoa Hương Trù lại là một đêm xuân phong, được Đại cung nữ Thẩm Lục hầu hạ đứng dậy.

Đang dùng đồ ăn sáng lúc, ngửi thấy hương vị cháo cá, nôn ọe vài tiếng.

"Đây là cái mùi gì, tanh như vậy, Bồn cung ngửi thấy thật là khó chịu!"

Hoa Hương Trù nhú lông mày, cầm lấy khăn bịt lại miệng mũi, về mặt ghét bỏ yếu ớt quát lên:

"Thẩm Lục, mau đưa thứ này đồ đi cho Bồn cung, Bồn cung không muốn gặp lại nó!"

Cháo cá bị cung nhân vội vàng mang xuống.

Hoa Hương Trù nhưng như cũ đưa tay vỗ vỗ ngực, sắc mặt khó chịu, "Bồn cung ngày hôm nay đây đến cùng là thế nào..."

Lúc này, Thẩm Lục tiến lên, chần chờ nói:

"Nương nương, nô tài nhìn người hôm nay nghĩ thấy mùi cháo cá liên nôn ọc, ngược lại là giống như nương của nô tì mang thai đệ đệ ngày xưa."

"..."

Hoa Hương Trù hơi ngần ra, chợt trong mắt đẹp hiện ra sắc thái kinh hãi, "Người nói là --"

Nàng thận trọng dùng hai tay xoa bụng của mình, "... Bồn cung đã hoài long chúng rồi hả?"

"Đây, nô tì cũng không xác định." Thẩm lục đề nghị, "Không bằng xin ngự y tới đây khám thay nương nương một chút?"

Không qua chốc lát, ngự y đi đến.

Dưới mắt, người nào không biết, vị nương nương này mới là phi tử trong được sủng ái nhất trong nội cung.

Ai dám lãnh đạm nửa phần?

Tự nhiên là gấp gấp đi vào Ngưng Hương cung.

Ngay cả thở gấp cũng không kịp, trực tiếp bắt mạch cho Hoa Hương Trù.

Ngự y ngưng lông mày, sắc mặt rất nghiêm túc.

Một lát, ánh mắt hần bắn ra một vòng quang mang, trên mặt lộ ra nét vui mừng.

Thu tay lại ôm quyền, hướng Hoa Hương Trù nói:

"Chúc mừng nương nương, chúc mừng nương nương, nương nương có hỉ mạch a!"

Lời vừa nói ra, việc Hoa Hương Trù có tin mừng, như gió lớn thổi qua nội cung, thậm chí thổi đến triều đình.

Sau khi hạ triều, Phong Hoa được mời đến Ngưng Hương cung.

"Hoàng Thượng..."

Hoa Hương Trù đứng dậy chào, đi tới một nửa, bị Phong Hoa đưa tay nâng dậy.

"Ái phi bây giờ là người mang long tự, hết thấy phồn văn lễ tiết cũng có thể miễn đi, về sau nhìn thấy trẫm không cần phải làm đại lễ như thế."

Hoa Hương Trù tự nhiên là vẻ mặt vui mừng đáp ứng.

Đây là thánh sủng, trong nội cung này Hoa Hương Trù nàng coi như độc nhất đây.

Ngay cả "Hoa Vân La" chỉ sợ đều không có quyền lợi lớn như vậy, nhìn thấy Hoàng Thượng không hành lễ.

Nàng cuối cùng cũng --

Đem "Hoa Vân La" đập xuống!

Phi tần có thai, dựa theo luật Thiên Thánh, theo lý nên sắc phong.

Hoa Hương Trù được sắc phong làm một trong tứ phi - Thực phi.

Ngày sắc phong.

Phong Hoa đưa ra lời hứa: "Đợi ái phi sinh hạ long tự, trẫm liền sắc phong hần làm thái tử."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 60

Thế gian này, dường như đã không còn gì quan trọng bằng lời hứa này.

Lúc này đây, Hoa Hương Trù sinh ra một loại ảo giác mình được nam nhân tôn quý nhất đời này sủng ái thật nhiều....

Phong Hoa vui vẻ không đạt tới đáy mắt.

Ngươi bây giờ hỏi nàng giống như tra nam, đi lừa gạt tình cảm của Hoa Hương Trù, lương tâm không đau sao?

—— hoàn toàn sẽ không đau.

Một người muốn đánh, một người muốn bị đánh.

Nếu như Hoa Hương Trù lí trí kiên định, không vì để vương sủng ái mà mê hoặc con mắt để đi bán đứng gia tộc của mình ——

Mặc kệ nàng nhận nhiều thứ hơn nữa, dù là giang sơn lâm sỉnh lễ, Hoa Hương Trù cũng sẽ không động tâm.

Tương lai nàng ta hối hận không thôi, bất quá là hiện tại nàng ta sướng vãi mống, sẽ sớm trả giá đại giới mà thôi.

Đề vương vô tình.

Một câu nói kia, chưa bao giờ là nói suông, chẳng qua là Hoa Hương Trù không có thấy rõ.

...

Được phong làm Thục phi, Hoa Hương Trù tự nhiên không tránh được đi tới trước mặt kẻ địch "Hoa Vân La", lấy tư thái người thắng đi khoe khoang một lần.

“Xin thứ cho muội muội ngày hôm nay không thể hành lễ với tỷ tỷ...”

Hoa Hương Trù bụng còn chưa to ra, lại một mực làm như nàng ta sắp sinh con.

Một tay dựa vào cung nữ, một tay đỡ tại eo nhỏ của mình, trên khuôn mặt tràn đầy ngọt ngào cùng đắc ý.

“Muội muội bây giờ có thai, Hoàng Thượng đặc biệt cho phép không cần thăm hỏi bất kỳ ai, sợ làm bị thương thái tử tương lai đây...”

Nói đến đây, Hoa Hương Trù vội vàng đưa tay che lại cặp môi đỏ mọng, giống như giật mình nói lỡ lời:

“Tỷ tỷ, ngươi vừa mới không có nghe được cái gì chứ? Kỳ thật Hoàng Thượng cũng chỉ là nói mà thôi, một cái thai là nam hay là nữ cũng chưa biết chừng.”

A.

Nữ nhân, tên của ngươi nên gọi thành tinh nghịch.

Vô luận Hoa Hương Trù như thế nào luôn luôn nhảy xuống sung sướng thế nào, hoàng đế bệ hạ chính là không tiếp chiêu.

Cuối cùng, Hoa Hương Trù có cảm giác không thú vị, được cung nữ cẩn thận đỡ, cố làm ra vẻ rời đi.

Nhưng mà bị Hoa Hương Trù châm biếm một phen, không có nghĩa là hoàng đế bệ hạ trong lòng không nửa điểm hòa khí.

—— Hoa Hương Trù hiện nay lớn lối như vậy, đều là do người nào đó phóng túng.

Vì vậy, tại buổi chiều nhìn thấy Phong Hoa, Phụng Triều Ca mặt mày quét ngang:

“Nghe nói ngươi muốn lập con của Hoa Hương Trù làm thái tử, ngươi hỏi qua trăm hay chưa?”

Phong Hoa biết rõ, nhất định là Hoa Hương Trù lại tác quái rồi.

Vội vàng đi dỗ dành tiểu kiều thê.

“Đây là lừa gạt nàng ta nha, thái tử của trăm tất nhiên chỉ có thể là con của ái phi, chớ ăn dấm chua, nghe lời.”

“...”

Ghen cái quý gì!

Phượng Triều Ca sắc mặt đỏ lên, nổi giận nói:

“Trẫm không ghen, chẳng qua là đối với loại người như ngươi không thông báo với trẫm một tiếng, tự tiện làm chủ hành vi rất là bất mãn... Ngươi không cần nói lạc đề!”

“A...”

Phong Hoa búng tỉnh đại ngộ gật đầu nói: “Nguyên lai là như vậy a! Trẫm còn tưởng rằng là ái phi thấy Thục phi mang thai, lại nổi giận với trẫm.”

“...”

Phượng Triều Ca mặt mũi tràn đầy sống không còn gì luyến tiếc.

Có phải ngươi đã quên mất, ngươi là một phụ nữ, mà trẫm mới là nam nhân!

Ngươi gặp qua nam nhân nào bởi vì không mang thai mà nổi giận chưa?!

Ân.

Nữ hoàng bệ hạ có lẽ có khả năng, đại khái là....

Thật sự đã nhập vai quá sâu, quên mất mình là một nữ nhân.

Phong Hoa đưa tay phong lưu ôm Phượng Triều Ca, thấp giọng ghé vào lỗ tai hân, thổi toàn nhiệt khí nóng hổi nói:

"Đến Hoa Hương Trù đã mang thai, ái phi ngươi như thế nào mà không có động tĩnh? Rõ ràng trẫm cùng ám vệ thể thân kia giống nhau... Mỗi đêm vất vả cày cấy".

Kỳ thật, con nói dối gì gì đó, đều là mụon có.

Phong Hoa yên lặng bấm ngón tay tính toán.

Cách thời hạn trao đổi linh hồn ba tháng đã không còn lại bao lâu.

Thật vất vả mới làm giấc mơ trở thành sự thật, cuối cùng hạnh diện làm đàn ông đích thực một lần.

Nữ hoàng bệ hạ tự nhiên là phải... Duy nhất một lần lấy lại đủ vốn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 61

Cho nên.

Phong Hoa chớp chớp lông mi, cắn lên vành tai Phượng Triều Ca, nói nhỏ:

“Trẫm đường đường là ngôi cửu ngũ, cũng không thể so ra kém một ám vệ chứ?”

“...”

“Đây là vấn đề tôn nghiêm của nam nhân, ái phi ngươi nên phối hợp một chút đi ~”

“... Lăn.”

Giọng nói này, giống như phần nộ giống như giận.

Nhưng mà ——

Trong cung quý phi, quần áo rơi xuống đất, một phòng kiêu diễm

...

Hoa Hương Trù người mang long chủng, tấn vị Thực phi, Hoa phu nhân đặc biệt tiến cung thăm viếng con gái.

Thấy Hoa Hương Trù sắc mặt hồng nhuận phon phớt, thân thể tuy rằng yếu điệu, lại đầy đặn không ít, trong cung sinh sống rất tốt.

Hoa phu nhân vốn thương tâm nữ nhi, lập tức buông không ít.

Sau đó, Hoa phu nhân hành lễ vô Hoa Hương Trù, “Thần phụ tham kiến nương nương...”

Con gáo gả vào trong cung, đã không còn là nữ nhi Hoa thị, mà là Đế phi. Không còn là thần nữ, mà là chủ tử.

Coi như là cha mẹ ruột nhìn thấy, cũng phải cung kính xưng một tiếng nương nương, dựa theo quy củ hoàng thất ba lạy chín bái.

Cho nên, cũng khó trách nữ tử trên đời này, vót đến nhọn cả đầu đều muốn vào hoàng cung.

Càng chẳng trách hơn...

Nam nhân trên đời này, đều gấp ghé cái long ý kia.

“Mẫu thân, ngài đang làm gì? Làm sao ngài có thể bái lạy Hương Nhi được, đây chính là làm khó Hương Nhi rồi!”

Hoa Hương Trù cầm chặt tay Hoa phu nhân, lập tức đem nằng nâng dậy, không để cho nằng thật sự quỳ xuống.

Hoa phu nhân xưa nay đối với nằng yêu thương phải phép, hai mẫu tử tình cảm thâm hậu.

“Tại Ngưng Hương cung này, người không cần giữ lễ tiết, cũng không cần gọi ta là nương nương, liền giống như còn ở nhà, gọi ta Hương Nhi là tốt rồi.”

“Cấp bậc lễ nghĩa không thể phế.” Hoa phu nhân trong miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng mà người lại biết nghe lời phải ngồi thẳng lên.

Hai mẫu tử lúc nói chuyện, chỉ nói chuyện thường ngày.

Các cung nhân lui ra, chỉ còn lại hai người các nằng.

“Nương nương, người trong cung sống có tốt không?” Hoa phu nhân trên mặt chân thành, ân cần không giống khách sáo.

Nằng thủy chung vẫn luôn nhớ nữ nhi nơi thâm cung này.

Hoa Hương Trù tiến cung cũng không vinh quang gì, chỉ để vương mê tình thuốc, mới bò lên trên long sàng.

Dù cho biết rõ lấy mị lực của Hoa Hương Trù, dưới đời này không có mấy người nam nhân có thể ngăn cản.

Với tư cách mẫu thân, Hoa phu nhân vẫn như trước chờ đợi lo lắng.

Mặc kệ đồn đại Hoàng Thượng sủng ái nằng thế nào, Hoa phu nhân dù sao cũng phải muốn đích thân nhìn một cái, chính miệng hỏi một câu, mới có thể an tâm.

Hoa Hương Trù nghe vậy, khuôn mặt đẹp hiện lên một vòng hạnh phúc vui vẻ.

Nằng trả lời Hoa phu nhân vấn đề: “Mẫu thân yên tâm, Hương Nhi hết thấy đều mạnh khỏe, Hoàng Thượng rất là sủng ái ta.”

Nói đến chỗ này, Hoa Hương Trù đưa tay nhẹ nhàng sờ lên bụng của mình ——

Động tác này đã trở thành thói quen của nằng.

“Huống chi, Hương Nhi bây giờ lại là người mang long duệ...”

“Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, như thế mẫu thân cũng an tâm.”

Hoa phu nhân nói qua, bỗng nhiên nhỏ giọng, nói: “Không chỉ có mẫu thân, phụ thân của người cũng nhớ thương cùng lo lắng cho người, bởi vậy để cho ta mang một ít lời cho người...”

Chỉ chốc lát sau.

Nghe xong Hoa phu nhân nói, Hoa Hương Trù không thể tin tưởng lớn đôi mắt, âm thanh không thể ức chế cả kinh nói:

“Người nói cái gì ——”

“Phụ thân hân, hân để cho ta...!”

“Nương nương không nên kích động, cẩn thận tai vách mạch rừng.” Hoa phu nhân giữ chặt ống tay áo Hoa Hương Trù, làm nàng nhỏ giọng một chút.

Hoa Hương Trù lập tức im lặng, lập tức sắc mặt hiện lên sự vừa khó hiểu vừa đau tâm, nhỏ giọng mà kích động nói:

“Hoàng Thượng đối với Hoa thị chúng ta, thánh ân quyền long, phụ thân hân vì cái gì, tại sao muốn khiến ta ——”

“... Mưu hại Hoàng Thượng?!”

Bốn chữ cuối cùng, chỉ là từ giữa răng môi nói ra, lại mang một cỗ kinh tâm động phách.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 62

Hoa phu nhân mặt mày lạnh lùng.

“Nương nương, người quá ngây thơ rồi. Người ở trong thâm cung cao trong tường, có lẽ còn không rõ ràng lắm hướng thế cục hiện nay là như thế nào.”

“... Mọi chuyện sao rồi?”

Trong lòng Hoa Hương Trù nhảy dựng, nhìn về phía Hoa phu nhân, ánh mắt mang theo hỏi thăm.

Hoa phu nhân nói: “Hoàng Thượng đối với phụ thân ngươi, luôn luôn có nhiều kiêng kỵ. Dưới mắt hân đã bắt đầu bắt tay vào làm quét sạch người trong Hoa thị chúng ta. Đây là Hoàng Thượng hạ thủ với phủ thái sư chúng ta!”

Hoa Hương Trù đầu quả tim đột nhiên rung rung, ánh mắt có chút chột dạ.

Những thứ này...

Nàng cũng biết.

Thậm chí, có chút tin tức về phủ thái sư, vẫn là Hoa Hương Trù nàng tiết lộ cho Hoàng Thượng nghe.

Hoa phu nhân không có nhìn thấy trên mặt Hoa Hương Trù lóe lên tia chột dạ, cũng không có phát giác được Hoa Hương Trù khác thường.

Nếu không, những lời sau đó, nàng tất nhiên sẽ không nói cho Hoa Hương Trù nghe.

“Nếu như Hoàng Thượng đối với Hoa gia chúng ta vô tình, đây cũng là đừng trách Hoa gia chúng ta đối với hân vô nghĩa!”

Hoa phu nhân con mắt có chút nheo lại, trên mặt là một mảnh lạnh lùng khắc nghiệt, trong giọng nói để lộ sự âm tàn, lại để cho Hoa Hương Trù không khỏi sợ mất mặt.

“Hương Nhi, ngươi là người bên gối hoàng thượng được sủng ái nhất, lại có mang long chủng, nghĩ đến Phụng Triều Ca hân sẽ không đối với ngươi quá mức phòng bị.”

“Cái này, là kỳ độc mà phụ thân ngươi cầu được từ một vị Nam Cương kỳ nhân dị sĩ, ngươi chỉ cần mỗi ngày cho hân dùng một chút...”

“Hoàng Thượng đối với vật này sẽ bị nghiện, cuối cùng triệt để nghe theo Hoa gia chúng ta!”

Nói đến chỗ này, Hoa phu nhân tàn nhẫn nhếch môi, đem đồ vật một mực ả núp ở trong ống tay áo, len lén kín đáo đưa cho Hoa Hương Trù.

Hơn nữa thần sắc chăm chú trịnh trọng nói:

“Hương Nhi, ngươi là con gái Hoa thị nhất tộc chúng ta, mẫu thân biết ngươi nên làm như thế nào, đúng không?”

“...”

Hoa Hương Trù đành phải kiên trì tiếp nhận.

Thấy thế, Hoa phu nhân trên mặt toát ra một tia thần sắc hải lòng.

Nàng cầm chặt tay Hoa Hương Trù, nói:

“Hương Nhi, ủy khuất ngươi rồi. Bất quá đợi phụ thân cùng ca ca ngươi mưu đoạt được giang sơn, quân lâm thiên hạ, ngươi chính là công chúa tôn quý nhất hoàng triều!”

“...”

Hoa Hương Trù không nói gì, nhưng trong lòng vào lúc này hiện ra một tia lo lắng miệt thị ——

Chỉ là công chúa mà thôi.

Làm sao bì kịp được thân phận Hoàng Hậu, Thái hậu vinh quang?!

Phụ thân mẫu thân cùng ca ca, cho tới bây giờ cũng không vì nàng cân nhắc nửa phần, lại muốn nàng đi mưu hại phụ quân của mình, cha đẻ của hải tử!

Coi như là nàng trợ phụ thân cùng ca ca đoạt được ngôi vị hoàng đế cùng giang sơn, tương lai chẳng phải là cả đời phải ở góa?

Không.

Nàng tuyệt đối không thể làm như vậy.

Hoa Hương Trù giả ý đáp ứng, nhìn qua gương mặt Hoa phu nhân, trong lòng thầm nghĩ:

Xin lỗi rồi, phụ thân, mẫu thân, ca ca.

Hoàng Thượng đã đáp ứng phong hải tử trong bụng ta, cũng chính là ngoại tôn của các ngươi lên làm thái tử.

Con của ta là Hoàng Thượng tương lai, ta chính là Hoàng Hậu tương lai, thậm chí là Thái hậu.

Ta không thể thay các ngươi đi mưu hại phụ hoàng của hải nhi ta.

Ta Hoa Hương Trù không muốn làm một công chúa thủ hoạt quả (*sống một mình thờ chồng chết)!

Ngươi không vì mình, trời tru đất diệt.

...

Sau khi Hoa phu nhân đi, Hoa Hương Trù quay đầu lại liền đem kỳ độc Nam Cương chuyển giao cho Phong Hoa.

“Hoàng Thượng, đây là đồ vật mẫu thân nô tì hôm nay tiến cung giao cho nô tì, nô tì tuyệt đối không thể nghe theo nàng phân phó dễ hại ——”

“... phụ quân Hoa Hương Trù ta, phụ thân của hải nhi tương lai.”

Phong Hoa dùng đầu ngón tay đem độc dược dạng bột phấn đưa lên chớp mũi khẽ ngửi.

Lông mày ngoài ý muốn nhíu lên.

... Cây thuốc phiện?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 63

Hoa thái sư nếu như dám hạ âm mưu thâm độc hại đế vương, như vậy mưu hướng cướp đoạt chính quyền tự nhiên không nói chơi.

Không lâu sau Hoa phu nhân đem cây thuốc phiện giao cho Hoa Hương Trù.

Hôm nay.

Kim Loan điện.

Phượng Triều Ca hay tiểu thái giám ‘Tiểu Ca tử’ cùng Phong Hoa tiến lên tảo triều.

Từ Hi một tiếng lạnh lùng tuân lệnh: “Hoàng Thượng giá lâm——”

Phong Hoa với một bộ long bào màu vàng sáng, đi về phía đàn bệ.

Cả triều văn võ bá quan, đều cảm ngọc hốt, cung kính xoay người hành lễ:

“Tham kiến Ngõ Hoàng, Ngõ hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!”

Chỉ có một người.

Hắn cũng không xoay người, cũng không hành lễ, thân thể thẳng tắp.

Một bộ ‘Lão tử không bái người’.

Tại lúc quần thần đều xoay người xuống dưới, người nọ như hạc giữa bầy gà, trở nên vô cùng dễ thấy rồi.

Phong Hoa nguy hiểm nheo mắt lại, ánh mắt nhìn về phía Hoa thái sư hiện lên một tia sát khí.

Âm thanh tôn quý lạnh thấu xương, tại trên Kim Loan điện rõ ràng vang lên:

“—— Hoa ái khanh vì sao không bái?”

“...”

Quần thần có chút loạn.

“Thái sư đại nhân đây là đang làm gì? Nhìn thấy Hoàng Thượng vì sao không hành lễ?”

“Hoa thái sư người đây là miệt thị hoàng ân a!”

“...”

Đủ loại quan lại chứng thần ngay dùng hảo ngôn khuyên bảo.

Thấy Hoa thái sư vẫn bình chân như vại, một bộ dáng bất động như núi, đại thần Hoàng tộc Phượng thị càng quở trách Hoa Thế An.

Nhưng mà, đã có số ít thần tử từ thái độ của Hoa thái sư, mơ hồ phát giác một ít manh mối.

Bọn họ là vây cánh của Hoa thái sư, bởi vậy giữ im lặng.

Trên Kim Loan điện, càng ngày càng nhiều thanh âm thảo phạt Hoa thái sư, cuối cùng cũng dần dần biến mất.

Lúc này, Hoa thái sư lộ ra một nụ cười quỷ dị, ngữ khí vì diệu giọng lên mà hỏi:

“Chư vị đại nhân vì sao đều không nói?”

“...”

Trầm mặc.

Hoa Thế An quyền nghiêng triều chính, không có người dám cùng tranh tài.

“Nếu như chư vị đại nhân không lời nào để nói, lão phu kia liền——”

Hoa thái sư đem ngọc bội bên hông giật xuống, tàn nhẫn mà ném trên mặt đất!

Phiêu Kỳ tướng quân mang theo trọng binh vây Kim Loan điện.

Mũi đao sắc bén cùng trường mâu, hướng tới đám đại thần ngày bình thường sống an nhàn sung sướng.

Phiêu Kỳ tướng quân đi tới, hướng Hoa thái sư ôm quyền cất cao giọng nói:

“Thái sư đại nhân, mặt tướng may mắn không làm nhục mệnh——”

“Ngươi làm rất khá.”

Hoa thái sư khen ngợi xong, quay đầu nhìn về Phong Hoa phía trên, lộ ra một nụ cười thắng lợi.

Thái độ của hắn, vẫn là cung kính.

Chẳng qua là bên trong cung kính, lại mang theo một vòng châm chọc cực hạn.

“Hoàng Thượng.”

Hoa thái sư cuối cùng xoay người, hành lễ, mở miệng nói:

“Cả Hoàng Cung này, hiện tại đều đã bị lão thần khống chế.”

“Dựa vào ta và ngươi làm quân thần nhiều năm, chỉ cần ngươi nguyện ý chủ động thoái vị, viết chiếu truyền ngôi ——”

“Ta Hoa Thế An cũng nguyện ý lưu lại cho ngươi một cái mạng.”

Chẳng qua đến lúc đó, là sống không bằng chết rồi.

Đám quần thần bị đao thương trực chỉ trở nên lạnh run, đại bộ phận lựa chọn bo bo giữ mình.

Nhưng như cũ vẫn có trung thần sau khi nghe thấy Hoa thái sư nói, phẫn nộ lăng nhục.

“Hoa Thế An ngươi là gian thần lang tâm cầu phế, Hoàng Thượng có ân đối với Hoa thị nhất tộc ngươi như vậy, hôm nay ngươi lại dám mưu triều oán vị...”

Phong Hoa đứng ở đàn bệ phía trên, từ trên cao nhìn xuống mắt nhìn xuống bọn loạn thần tặc tử, mặt mày bất động hỏi:

“Các ngươi, đây là muốn tạo phản?”

Hoa thái sư mỉm cười, “Hoàng Thượng người đến bây giờ mới nhìn ra được sao?”

Hắn đúng là không chút che lấp lòng mưu đồ của mình rồi.

Sách sử là do người thắng viết.

Chỉ cần Hoa Thế An hắn hôm nay ngồi trên đại vị Cửu ngũ chí tôn, từ nay về sau lịch sử Thiên Thánh quốc là do hắn khống chế!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 64

Đám đương việc của Hoàng Thượng, là Hoa thái sư.

Phái binh vây quanh Hoàng Cung, là Phiêu Kỳ tướng quân.

Phiêu Kỳ tướng quân cất giọng nói: “Hoàng Thượng, thần nguyên bản đối với ngài trung thành và tận tâm, người lại đối đãi với con gái thần Thanh Ca, làm hại nàng không chịu nhúc ních trong lãnh cung suốt nửa tự sát! Nếu là người vô tình, vậy đừng trách thần không nói quân thần chỉ nghĩa!”

“...”

Phong Hoa không nói gì, mặt mày tôn quý lãnh diêm.

Cũng không muốn cùng với đám loạn thần tặc tử đầu óc không tinh táo mò mẫm.

Hoa thái sư thúc giục nói: “Hoàng Thượng ngươi cũng đừng có vùng vẫy giày chết rồi, hay nhanh viết chiếu thư truyền ngôi a. Nếu không...”

Nói đến đây, hắn kiệt kiệt cười cười: “Thuốc phiện bên trong thân thể hoàng thượng mà phát tác đứng lên, đừng trách lão thần khoanh tay đứng nhìn!”

Dứt lời.

Quần thần xôn xao.

Không nghĩ tới, Hoa thái sư vậy mà hạ độc hoàng thượng!

Hoa thái sư cười đắc ý, nói: “Lại nói tiếp, may mắn đều do con gái tốt của ta Hoa Hương Trù.”

Hoa thái sư là cố ý nói ra là Hoa Hương Trù động thủ hạ độc.

Hắn cho rằng, vị đế vương trẻ tuổi này, thật sâu sùng ái nữ nhi của mình Hoa Hương Trù, nhất định đã động tâm.

Biết được người bên gối ám hại chính mình, là người đàn ông đều sẽ có cảm giác phải tan vỡ chứ?

Hoa thái sư mưu toan một lần muốn phá hủy ý chí chiến đấu của Phong Hoa.

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn xem hình ảnh đế vương ngày xưa cao cao tại thượng, chán nản mà uể oải quỳ bên chân hắn, tôn hắn làm vua rồi!

“Hoàng Thượng...” Thân ảnh Hoa Hương Trù chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trên Kim Loan điện, khi nàng nhìn thấy Phong Hoa vốn là muốn đi qua.

Hoa thái sư lại vỗ vỗ bờ vai của nàng: “Hương Nhi, người làm rất khá, đợi sau khi vị phụ ngồi lên Thượng Hoàng vị, nhất định phong người làm công chúa tôn quý nhất!”

Dưới mắt, ai cũng cho rằng Thiên Thánh tân đế đại thế đã mất.

Hoa Hương Trù cắn cắn môi, dừng bước lại.

Hoa gia ám vệ đến Ngưng Hương cung thông tri cho nàng, Hoa thái sư hôm nay trên Kim Loan điện bức vua thoái vị.

Nàng vốn tưởng rằng, có nàng làm nội ứng, ‘Phượng Triều Ca’ thế nào cũng có thể đứng ở thế bất bại.

Nhưng mà hiện tại nhìn thấy Kim Loan điện cũng đã bị bao vây...

Hoa Hương Trù không khỏi sâu đậm thất vọng.

Nàng cuối cùng lựa chọn lâm trận đào ngũ, đứng sau lưng Hoa thái sư.

“Hóa ra là Thục phi nương nương...”

“Oan uổng Hoàng Thượng đối với nàng một tấm chân tình...”

“...”

Nghe âm thanh chung quanh, trong lòng Hoa Hương Trù nghĩ:

Các người biết rõ cái gì. Ta làm sao biết rõ Hoàng Thượng sẽ thất bại, còn muốn đi theo hắn đi chịu chết chứ?

“Đây chính là lựa chọn của Thục phi người?”

Dung nhan dưới mũi miện của thiên tử không ai thấy được rõ ràng.

Thanh âm của nàng lại lạnh thấu xương như liệt hỏa lưỡi đao, từng chữ một:

“Thục phi chẳng lẽ là quên, ngày xưa người tự tiện xông vào Đường Tâm điện, quỳ gối trước mặt trẫm, nói với trẫm những lời kia?”

Hoa Hương Trù khuôn mặt chợt biến đổi, chợt đại nghĩa lẫn liệt cất giọng nói:

“Những lời kia, bất quá là mê hoặc Hoàng Thượng, để cho người đối với ta buông lỏng cảnh giác.

Bằng không thì ta làm gì có cơ hội thay cha ta làm việc?

Hoàng Thượng đừng vội châm ngòi ly gián, Hoa Hương Trù ta chính là con gái Hoa thị, tuyệt đối không có khả năng phản bội gia tộc!”

Phong Hoa: “...”

Thật sự là không biết xấu hổ.

Hoa thái sư lại không có hoài nghi Hoa Hương Trù, chỉ cho là Phong Hoa dựa vào nơi hiểm yếu chống lại.

“Đều đến thời điểm này, Hoàng Thượng vẫn không quên châm ngòi ly gián cảm tình cha con chúng ta, thật đúng là dụng tâm lương khổ a!”

“Xem ra, lão thần cũng không cần nhớ tình cảm quân thần ngày xưa, đối với Hoàng Thượng người hạ thủ lưu tình!”

Hắn dữ tợn cười một tiếng, nói bốn chữ: “Từ Hi, động thủ ——”

!!!

Ai cũng không nghĩ tới, Hoa thái sư vậy mà lặng yên mua chuộc thái giám tổng quản Từ Hi bên người đế vương.

Tiểu thái giám Phụng Triều Ca sắc mặt đại biến.

Lúc trong tay Từ Hi lộ ra ánh sáng lạnh lẽo thoáng qua trước mắt là lúc, thân thể hắn so với lý trí còn nhanh hơn, ngăn cản thay cho Phong Hoa ——

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 65

Ở phía trên, chỉ Phụng Triều Ca cách Phong Hoa gần nhất, có thể ngăn lại Từ Hi đây làm phản một kích!

Phụng Triều Ca cơ hồ là không chút suy nghĩ, liền đến chắn trước mặt Phong Hoa.

Đây, đại khái chính là ——

Tình yêu đến, thể nguyên sống chết.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phụng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 95!]

Nữ hoàng hạ đế đương nhiên không có khả năng low như vậy, lại để cho tiểu kiều thể bị thương vì thay nàng ngăn cản đao.

Nàng đưa tay ôm chầm Phụng Triều Ca, mũi chân chia xuống đất nhanh chóng lui về sau hai bước.

Cùng lúc đó.

Một súng kíp đen kịt từ trong tay áo trượt xuống, rơi vào trong tay.

Giờ lên, nhắm ngay Từ Hi.

Không có một tia do dự, Phong Hoa nhắm trúng trán Từ Hi, ánh mắt hơi híp nhìn một cái..

Ngón tay động đến cò súng.

“Bành ——”

Một tiếng súng vang lên, Từ Hi đột nhiên mở to hai mắt, chậm rãi đổ xuống phía sai.

Đây hết thấy, chỉ ở trong chớp mắt.

Nhưng mà trong mắt Phụng Triều Ca, mỗi một động tác vừa nảy của Phong Hoa đều trở thành pha quay chậm ——

Ánh mắt không khỏi nhìn thoáng qua.

Nhìn qua một bên mặt tĩnh xảo của Phong Hoa, Phụng Triều Ca bị ôm lấy, trong lúc nhất thời tim đập như sấm.

Mẹ kiếp.

Sao có thể... Đẹp trai như vậy?!

Là một người nam nhân, trăm sắp bị bẻ cong queo mắt!

“... Ái phi, có phải người... Bị ngũ quan suất khí mê người của trăm làm cho khuynh đảo rồi hả?”

Âm thanh hài hước vang lên bên tai.

Phượng Triều Ca lập tức hoàn hồn từ bối cảnh vừa rồi.

Mới mở miệng, cái gì suất khí a màu hồng phấn a tất cả đều bị phá hư.

Phượng Triều Ca khuôn mặt một lời khó nói hết.

Gặp quý rồi.

Trầm vừa mới cảm thấy một nữ nhân... Đẹp trai ngay người!

Đây nhất định là ảo giác của trầm.

Trên Kim Loan điện, không qua chốc lát thế cục lập tức thay đổi ——

Ám vệ mà Phượng thị Hoàng tộc tỉ mỉ bồi dưỡng, không biết từ đâu xuất hiện, lần nữa bao vây đội quân của Phiêu Kỵ tướng quân.

Nếu như chẳng qua là ám vệ Phượng thị, các binh sĩ sẽ không quá mức kiêng kỵ. Mặc dù nói ám vệ có thể lấy một địch một trăm, nhưng cuối cùng là hai tay khó địch lại bốn tay.

Thế nhưng là, trong tay những ám vệ này, đều cầm lấy một súng kíp.

Nếu bị nổ trúng đầu là xác định headshot.

Đã thế Phiêu Kỵ tướng quân võ công cao cường, cũng đã chết thảm dưới vũ khí kì quái đó.

Còn lại đám phản quân đều sinh ra kiêng kỵ, không còn dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lúc này, quân đội Phong Hoa bí mật xây dựng tại ngoài hoàng thành đi đến, một lần hành động đem phản đảng bắt lại!

Hoa thái sư ——

Đại thế đã mất!

Mất thấy thiên hạ dễ như trở bàn tay, cũng tại thời khắc cuối cùng lại sụp đổ, từ mộng đẹp trở thành hoàng đế cao cao tại thượng biến thành tù nhân...

Hoa Thế An suýt nữa điên cuồng, tóc tai bù xù lớn tiếng kêu la:

“Không! Ta hai mươi năm khổ tâm lập mưu tính kế, làm sao sẽ thua trên tay tên tiểu tử Phượng Triều Ca?!”

“Ta không tin! Ta không tin! Ta Hoa Thế An mới là Hoàng Thượng ——”

So với Hoa Thế An lừa mình dối người, con gái mà hắn yêu thương nhất Hoa Hương Trù, hiển nhiên càng hiểu rõ đại cục.

Nàng quỳ đến trước mặt Phong Hoa.

Ngón tay ngọc nhỏ dài kéo lấy một mảnh vạt áo long bào, có chút góc khuôn mặt tái nhợt xinh đẹp lên.

Cho dù là thời điểm này, vị Thiên Thánh đệ nhất mỹ nhân, vẫn như trước xinh đẹp không giảm.

“Hoàng Thượng, nô tì vừa mới nói những lời kia, kỳ thật cũng là vì mê hoặc Hoa Thế An nha.”

“Nô tì giả vào trong cung, sinh là người của ngài, chết là của ngài quý, làm sao có thể phản bội người đây?”

“Hoàng Thượng, nô tì chẳng những không có độc hại qua người, ngược lại đem âm mưu của Hoa Thế An đều báo cho người biết...”

Nói xong lời cuối cùng, đôi mắt Hoa Hương Trù nhẹ nhàng nhìn qua Phong Hoa, réo rất thảm thiết lâm li mà nói:

“Tình cảm nô tì đối với ngài, thiên địa chứng giám, nhật nguyệt cũng nhìn thấy a ——”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 66

Giả.

Trầm hoàn toàn chính xác nhìn người rất... giả.

Phong Hoa có chút cúi người, cái tư thái này có thể được xưng là người có địa vị cao lại nhân nhượng trước người có địa vị thấp.

Phượng Triều Ca nhú mày lại, không nói gì, cũng không có ngăn cản.

Hoa Hương Trù trong mắt đẹp hiện ra sắc thái kinh hi to lớn.

Gương mặt hơi tái nhợt, cũng tại thời khắc này bởi vì kích động mà mới trở nên hồng nhuận.

Nàng đã biết rõ ——

Nàng đã biết rõ, Hoàng Thượng đối với nàng vẫn có tình cảm!

“Hoàng Thượng..”

Nàng kéo dài ngữ điệu, đôi mắt đẹp giống như khóc giống như thương tâm, thanh âm mềm mại đáng yêu uyển chuyển.

Nàng đang mong đợi, Phong Hoa giống như trước, tự tay đem đồ nàng lên.

Ai ngờ.

Phong Hoa chẳng qua là duỗi ngón tay thon dài, đem vạt áo từ trong tay nàng..... Từng khúc kéo ra.

Cảm giác vui sướng lúc nãy, vì bị giới lên một chậu nước lạnh, không mấy may sót lại.

Hoa Hương Trù giật mình tại chỗ.

Nàng bảo trì tư thế quý xuông, khuôn mặt xinh đẹp bày biện ra một loại trống rỗng mờ mịt, như là không rõ ràng hành động của Phong Hoa có hàm nghĩa gì.

Có chút ngẩn cổ, vẫn như cũ trắng nõn xinh đẹp, lại tựa như thiên nga thánh khiết nghênh cổ trước khi bị chém giết, tại thời khắc cuối cùng cao vút rên rỉ.

Không để ý đến Hoa Hương Trù mờ mịt thất lạc, Phong Hoa ngồi thẳng lên, vạt áo như Lưu Vân rủ xuông, một tia nếp gấp cũng không có.

Không vì Hoa Hương Trù hèn mọn cầu khẩn mà khá hơn.

Phong Hoa ánh mắt khẽ chuyển, nhìn về phía Hoa thái sư thần sắc mơ hồ lâm vào điên cuồng ——

“Hoa Thế An, cũng may mắn mà có con gái của người, trầm mới đối với kẻ sách mưu triều soạn vị, lòng muông dạ thú của người rõ như lòng bàn tay đây!”

Lúc trước, Hoa thái sư muốn mượn Hoa Hương Trù để phá hủy ý chí chiến đấu của đế vương.

Chưa từng nghĩ, những lời này vậy mà sẽ bị trả lại cho mình!

“Là người ——”

Hoa Thế An không thể tin duỗi ngón tay, run rẩy chỉ thẳng Hoa Hương Trù.

Bên trong tóc tai bù xù, là ánh mắt cừu hận đỏ thẫm, nhìn về phía Hoa Hương Trù, hoàn toàn đã không có yêu thương như xưa.

Ngược lại giống như là đang nhìn cừu nhân không đội trời chung.

Bộ dáng cần răng nghiêng lợi, hận không thể lập tức đem Hoa Hương Trù ăn sống nuốt tươi!

“Hóa ra Hoa Thế An ta khôn khéo tính toán cả đời, cuối cùng là lại thua bởi người, cái này...”

“Phốc ——”

Cuối cùng, Hoa Thế An không chịu nổi đã kích, phun ra một ngụm máu.

Khó thở công tâm mà chết tại chỗ.

Hoa thái sư một đời quyền nghiêng triều chính mê hoặc triều cương, lại bị nữ nhi của mình làm tức chết.

Quần thần đủ loại quan nhìn qua một màn này, trong nội tâm đều thổn thức không thôi.

Đồng thời, cũng không nhịn lo lắng vận mệnh của mình.

Bọn họ vừa mới vì Hoa Thế An cường quyền, lựa chọn bo bo giữ mình, không có đứng ra.

Đội đại cục lạc định, lưỡi dao trong tay đế vương ——

Nhất định sẽ chỉ vào những người bất trung như họ!

Đi ngang qua binh biến tại Kim Loan điện, biết được trong tay Hoàng Thượng vậy mà nắm giữ lấy quân đội phi mỹ như vậy, còn có vũ khí thần bí có đại sát thương không biết tên kia.....

Những đám đại thần này ngày bình thường cây gậy lên mặt, chỉ có thể cụp đuôi làm người.

Cũng không dám lại lên tiếng, yên tĩnh như gà.

Thiên hạ này, cũng không có người có thể cướp nó từ vị thiên tử này!

Hoa Hương Trù chỉ là một phi tử thâm cung, không nghĩ sâu xa bằng đám vương công đại thần.

Nàng chỉ quan tâm hiện tại ——

“Hoàng Thượng, nô tì sai rồi, nô tì thật sự sai rồi, nô tì vừa mới nhất thời dầu mỡ heo làm tâm trí mê muội!”

Dù cho nhìn thấy cha ruột chết tại chỗ, Hoa Hương Trù đến khóc cũng không hề thương tâm như vậy.

“Kỳ thật nô tì đều là nghĩ đến việc bảo trụ cốt nhục của người a! Dựa vào nô tì mang long duệ, cầu Hoàng Thượng tha thứ cho nô tì!”

“Hoàng Thượng người chẳng lẽ quên lúc trước đã nhận lời, chỉ cần nô tì sinh hạ tiểu Hoàng tử, liền sắc phong hán làm thái tử sao?!”

Dứt lời.

Khóe môi Phong Hoa tràn lên một đoá kím đồng tiền.

Tà khí, diêm dúa lẳng lơ, châm chọc.

- - -

Khụ, máy hết pin ời nên để ngày mai ta sẽ hoàn hết nha.

Còn 2 chương và hai phiên ngoại nữa nhé!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 67

“Trẫm làm sao có thể phong con của người làm thái tử?”

“Mẫu thân của thái tử tương lai Thiên Thánh quốc này, chỉ có thể là một người...”

Phong Hoa thò tay, kéo hông của Phượng Triều Ca, nhẹ nhàng linh hoạt đem hán ôm vào trong ngực.

Sau đó, dùng thanh âm mà Kim Loan điện đều có thể nghe thấy, thấp giọng bên tai tiểu kiều thế cường thế mà lên giọng tuyên bố ——

“Chính là nàng, nữ nhân trẫm yêu nhất.”

!!!

Cả triều văn võ phải sợ hãi.

Hận không thể lập tức thò tay nặn một con mắt của mình.

Trời ạ, ánh mắt của bọn hắc không có nhìn lầm đi!

Bọn họ nhìn thấy gì, Hoàng Thượng vậy mà thân mật ôm ấp lấy một tiểu thái giám, chính miệng nói đây là nữ nhân hắc yêu nhất!

Coi như là Hoàng Thượng người là nam nhân, cũng không có thể đơn giản đem thái giám nói thành nữ nhân chứ? Người ta rõ ràng là bất nam bất nữ được không nào?!

Dù là như thế, nguyên một đám đại thần này cũng chỉ dám khiếp sợ trong lòng, trên mặt lại yên tĩnh như gà.

Hoa Hương Trù vẻ mặt sầm sét giữa trời quang, long trời lở đất...

Sau một lúc lâu, nàng lấy lại tinh thần, không thể tin hết lớn:

“Không. Ta không tin, ta không tin ——”

Nàng cũng không cách nào tin, nam nhân nàng một lòng muốn gả, vậy mà ưa thích lấy một hoạn nô!

Đây, đem Thiên Thánh này đệ nhất mỹ nhân nàng đặt ở chỗ nào?!

Hoa Hương Trù nàng vậy mà còn so ra kém một tên thái giám sao?!

Hoa Hương Trù chỉ cảm thấy một cái tát vang dội ở trên mặt.

Nhớ tới nàng đã từng một lần, một lần, lại một lần, hầu hạ nam nhân này, thậm chí còn mang thai con của hắc...

Trong dạ dày, liền nổi lên một cỗ cảm giác ác tâm đậm đặc.

Thế diện Hoa Hương Trù không còn sót lại chút gì, xấu hổ và giận dữ muốn chết!

Thế nhưng là ——

Nàng không thể chết được.

Một hoạn nô mà thôi, coi như là lại nô nham mị chủ, cũng không khả năng công bằng trong lòng người!

Bởi vì Phụng Triều Ca một mực cúi thấp mặt mày, lúc này đây bị Phong Hoa ôm vào trong ngực, hơi có vẻ là "Y như chim non nép vào người" vậy mà không có một người phát hiện thân phận chân thật của hắc.

Đều chỉ cho là hoạn nô mê hoặc chủ.

Vậy nên Phong Hoa nói câu "Mẫu thân thái tử tương lai của Thiên Thánh" đều bị bọn hắc tự động bỏ qua.

Hoa Hương Trù cắn răng nói: “Hoàng Thượng, coi như người ưa thích là một tên thái giám...”

Còn chưa có nói xong.

Phong Hoa chớp chớp con mắt, ngữ khí vi diệu giờ lên, hỏi lại: “Ai nói cho người biết, hắc là thái giám?”

Dứt lời.

Phong Hoa đưa tay, cời mũ trên đầu Phụng Triều Ca xuống ——

Ba búi tóc đen lập tức như là thác nước chảy xuống.

Chấn kinh nhân cầu nhiều người!

“... Quý phi nương nương!”

“Hóa ra, vị công công này vậy mà là... Quý phi nương nương a!”

Hoa Hương Trù sắc mặt kinh biến, “Hoa Vân La, dĩ nhiên là người ——”

Người không phải là thất sủng sao?

Tại sao lại ở chỗ này!!

Ngũ quan Hoa Hương Trù trở nên vặn vẹo biến hình, nhìn về phía Phụng Triều Ca lộ vẻ ghen ghét oán hận, ở đâu còn có nửa điểm đẽ nhất mĩ nhân Thiên Thánh như xưa?

Đã vậy một bên đại thần nhìn thấy cũng không khỏi lắc đầu.

“So với quý phi nương nương, Thục phi nương nương có thể nói là không có nửa phần ung dung đáng vẻ của Đế phi.”

“Hai người là tỷ muội, tại sao lại không giống nhau như vậy đây? Thục phi nương nương lúc loạn thần tặc tử Hoa Thế An mưu phản, bỏ qua Hoàng Thượng mà đứng ở bên loạn đảng. Quý phi nương nương cũng tại lúc Từ Hi muốn ám sát Hoàng Thượng, lấy thân đỡ kiếm thay Hoàng Thượng...”

“Nữ tử như quý phi nương nương, mới có thể làm quốc mẫu a!”

Nàng chán ghét bị người nói nàng kém nữ nhân khác, càng chán ghét nói nàng kém Hoa Vân La!

Hoa Vân La chỉ là một thứ nữ ti tiện mà thôi!

Hoa Hương Trù thẹn quá hoá giận lớn tiếng nói:

“Hoa Vân La, coi như là Hoàng Thượng thích người thì thế nào? Bây giờ người mang long duệ là Hoa Hương Trù ta...”

“Oe oe ~”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 68: (Hết)

Trong không khí tràn ngập mùi vị máu tanh đậm đặc, thi thể của Từ Hi cùng Phiêu Kỳ tướng quân đội phản quân nằm ở trên Kim Loan điện...

Phụng Triều Ca bỗng nhiên trong dạ dày nổi lên một cỗ ghét bỏ khó nói lên lời, cực kỳ nhanh đưa tay che miệng lại, nhin không được nôn khan xuống.

“...”

Hoa Hương Trù nhất thời im bặt.

Nàng đôi mắt đẹp bỗng nhiên trừng lớn như chuông đồng, ánh mắt không thể tin nhìn Phụng Triều Ca.

Như là một con vịt bị người đột nhiên bóp chặt cổ, giương môi mấp máy, lại phát không ra bất kỳ thanh âm nào.

Dường như đang diễn kịch câm, buồn cười buồn cười.

Sau nửa ngày.

Về mặt Hoa Hương Trù oán hận, nói: “Hoa Vân La, không nghĩ tới người vậy mà cũng mang long duệ!”

“Rõ ràng Hoàng Thượng không bước vào trong nội cung của người, nhất định là người giả trang thành tiểu thái giám, đến Dưỡng Tâm điện câu dẫn Hoàng Thượng...”

Nghe Hoa Hương Trù oán hận chỉ trích, Phụng Triều Ca như sấm sét giữa trời quang bị ngăn ngở tại chỗ.

Nàng nói cái gì?!

Hắn hắn hắn hắn hắn...

Phụng Triều Ca không thể tin cúi đầu xuống nhìn bụng mình, hai tay chân chờ ngừng ở giữa không trung, không dám sờ lên.

—— cái này, có hài tử?

Không có khả năng!

Hoàng đế bệ hạ vừa trong lòng kích động phần bác, hẳn là một đại nam nhân có hải tử gì chứ, đây là quá bất hợp lý rồi..

Sau một khắc.

Phượng Triều Ca ngửi thấy được trong không khí nồng đậm sền sệt mùi máu tươi, nhin không được: “Nôn ọe ~”

“...”

Nôn ọe xong.

Kịp phản ứng.

Hoàng đế bệ hạ về mặt chết cũng không từ.

Phong Hoa đồng dạng cũng là lòng tràn đầy phức tạp.

Nếu như kỹ năng trao đổi linh hồn không có thời gian hạn định 3 tháng, nữ hoàng bệ hạ nhất định thật cao hứng.

Nhưng mà dưới mắt...

Buồn vui đan xen.

Thời gian hạn định sắp hết, sau khi đổi về, người mang thai liền biến thành nàng!

Trăm nội tâm là cự tuyệt.

ngoài miệng cười hi hi, trong nội tâm mmp#

Cả triều văn võ bá quan nhao nhao quỳ xuống chúc mừng:

“Chúc mừng Hoàng Thượng, chúc mừng nương nương, có được long duệ, Thiên Thánh ta có người kế tục...”

Tại một mảnh chúc mừng, Hoa Hương Trù ngã ngồi tại mặt đất, mặt xám như tro.

-

Hoàng Thành bình biến.

Loạn đảng bị quét sạch, Hoa thị nhất tộc cùng Hoa thái sư có quan hệ mật thiết, nên xét nhà thì xét nhà, nên lưu vong thì lưu vong, nên chém đầu thì chém đầu...

Toàn bộ Hoa gia, có thể may mắn còn sống sót cũng chỉ có Lệ di nương - mẹ đẻ Hoa Vân La mà thôi.

Quý phi nương nương bây giờ là người mang long duệ, rất được thánh sùng.

Về phần Hoa Hương Trù...

Nàng bị đẩy vào lãnh cung.

Đó là nơi mà Hoa Vân La phải sống cô độc trong quãng đời còn lại.

Hoa Hương Trù lấy có hải tử trong bụng, nhao nhao la hét muốn gặp Hoàng Thượng.

Phong Hoa cuối cùng cũng bước vào lãnh cung, mang theo ám vệ thể thân bên người, đi gặp nàng một lần.

Hoa Hương Trù biết được chân tướng ——

Hóa ra, từ đầu đến cuối, để vương mà nàng một lòng tính toán, không có chạm qua nàng nửa đầu ngón tay!

Cho tới nay nam nhân cùng với nàng hằng đêm sênh ca, bất quá chỉ là một thể thân không thể lộ ra ngoài ánh sáng!

Làm sao Hoa Hương Trù có thể chịu?

Nàng đập đầu vào tường một cái, người không có chết, nhưng hải tử lại mất.

...

Mười ngày về sau, đại điển cử hành phong hậu.

Người được phong, tự nhiên là tiểu kiều thê của nàng.

Sở dĩ cử hành nhanh như vậy, toàn bộ là vì tác dụng trao đổi linh hồn đã sắp hết.

Nữ hoàng bệ hạ dù thế nào cũng phải lấy thân phận nam nhân, chính thức cưới tiểu kiều thê vào cửa.

Hoàng tộc nghi thức trọn vẹn, cỗ lễ rườm rà mà trang trọng.

Thái miếu tế thiên.

Đế hậu đứng ở trên tể đàn, tiếp nhận mọi người quỳ bái.

“Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế...”

“Hoàng hậu nương nương thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế...”

Vạn dân hành hương, tình cảnh to lớn.

Giờ khắc này, Phượng Triều Ca không khỏi theo bản năng giữ chặt đôi tay bên cạnh mình.

Khi nắm lấy, lại là một mảnh mịn màng mềm mại.

Hắn cả kinh.

Giương mắt nhìn lên ——

Nữ tử bên cạnh, một bộ Phượng bào màu đỏ chót, đội mũ phượng, dung nhan tuyệt mỹ mà lãnh diễm.

... Biến trở lại?

Phượng Triều Ca không khỏi lặng yên kéo khóe môi.

Xin chào, Hoàng Hậu của trăm.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Phượng Triều Ca, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 100!]

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 69: Phiên ngoại: Thời kì mang thai

"Chuyện này, người phải cho trăm một cái công đạo."

Nữ hoàng bệ hạ một tay cầm lấy cây nến.

Một tay cầm lấy đồ vật của hệ thống, thứ không thuộc về thời đại này... Là lát điều.

Sau khi mặt không đổi sắc ăn mặn, lại ăn thêm lát điều, thần sắc cao quý lãnh diễm ép hỏi thái giám tổng quản của nàng.

"..."

Hệ thống nhện không được anh anh anh.

Người ta đã đem lát điều mà mình không nỡ bỏ ra đến cấp cho ngài rồi, bệ hạ ngài còn muốn ta như thế nào, còn muốn ta như thế nào?!

Không phải là --

Tác dụng trao đổi linh hồn sớm hết, người cùng Đế Quân đại đại lại phải đổi lại đi!

Keo kiệt đi á.

Thái giám tổng quản cảm thấy đây là một việc việc nhỏ, sớm một ngày hay trễ một ngày căn bản không có ảnh hưởng, dù sao sớm muộn là phải đổi lại.

Nhưng mà --

Nữ hoàng bề hạ cảm thấy ảnh hưởng lớn được không nào?!

Vốn, kế hoạch của nàng có bao nhiêu hoàn mỹ a.

Trước khi thân thể đổi lại, nàng cho tiểu kiều thể một hôn lễ long trọng, khiến hấn cả đời khó quên...

Kết quả.....

Mmp.

Hôn lễ vẫn chưa xong đâu, chú rể biến thành tân nương, tân nương biến thành chú rể.

Tức giận đến cong tường.

Chỉ có thể ăn lạt điều ép con giận xuống.

"Lạt điều còn nữa không? Cho trăm mười bao!"

"..."

Hệ thống bị cướp sạch không thừa một túi, anh anh anh.

Phong Hoa ăn lạt điều, cảm thán một câu.

Cuộc sống của trăm tịch mạch thật là như tuyết a ~

Nhớ ngày đó, kỹ năng còn chưa mất đi hiệu lực, nàng cùng tiểu kiều thể vẫn không thay đổi lại..

Nữ tử mang thai, có mấy tháng nôn oẹ đến nghiêm trọng.

Nam nhân..... mang thai, nhưng hấn ở trong thân xác nữ nhi a.

Đây là phản ứng sinh lý của nữ tử lúc mang thai, cùng linh hồn của con người không có quan hệ.

Phượng Triều Ca nôn nghén đến lợi hại.

Không sai.

Nôn nghén.

Thời điểm này, nữ hoàng bề hạ sẽ hoàn toàn 360 tốc độ không góc chết thể hiện ra bá đạo tổng tài ôn nhu --

Đem tiểu kiều thể nôn nghén đến nước mắt lưng tròng kéo vào trong lồng ngực.

"Muốn ăn cái gì, trăm tự mình làm cho ngươi."

Trù nghệ của Phong Hoa so với ngự trù Thiên Thánh quốc còn tốt hơn, đồ ăn nàng làm ra có sắc thái tươi đẹp, thanh đạm ngon miệng, giá trị dinh dưỡng cao.

Đến cả Phượng Triều Ca nôn oẹ nghiêm trọng không đói bụng, nhìn thấy một bàn đồ ăn đầy đủ màu sắc, cũng không nhịn được thèm ăn nhỏ dãi.

Cầm lấy chiếc đĩa, quét sạch sành sanh.

"Muốn biết vì sao trăm xuống bếp làm đồ ăn, ngươi ăn liền không nôn oẹ nữa không?"

"..."

Phong Hoa mỉm cười, trả lời hấn: "Đó là bởi vì..."

"Trăm lúc làm đồ ăn, mang theo tình ý đối với ái phi ngươi a!"

...

Sau khi đổi trở về.

Bởi vì là vẫn còn mấy tháng nữ hoàng bệ hạ có bệnh trạng giống như nữ tử bình thường, cùng hung hãn linh hồn của nàng không quan hệ.

Phong Hoa nôn nghén, đồng dạng ăn không ngon.

Nàng cũng không khả năng xuống bếp làm đồ ăn.

Vì vậy, hoàng đế của chúng ta bệ hạ xưng phong nhận việc.

Làm được một bàn...

Phong Hoa lãnh điểm ngồi trước một bàn thức ăn đen như mực không thể phân biệt được.

Nhìn qua Phụng Triều Ca vừa mới xuống bếp xong.

Biểu lộ suy tư rất nghiêm túc, cho ra một cái kết luận.

"Người nhất định là khó chịu với trẫm, muốn dùng độc dược để hại chết trẫm, để kế thừa giang sơn của trẫm."

"..."

Phụng Triều Ca 囧.

Hắn vội vàng giải thích nói ra: "Rõ ràng, rõ ràng ta cũng là dựa theo người nói, lúc làm đồ ăn còn mang tính ý tràn đầy a, cũng không biết vì cái gì..."

Thấy nữ hoàng bệ hạ cười như không cười nhìn hắn, tiểu kiều thê liền biểu lộ vẻ mặt phạm sai lầm, âm thanh càng ngày càng thấp.

Phong Hoa sợ bị độc chết, tự nhiên không dám ăn một bàn thức ăn kia, chỉ oán hận cắn một cái lát điều.

Tiểu kiều thê người thay đổi!

Nam nhân quả nhiên đều là móng heo!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 70: Phiên ngoại: Thời khắc sinh nở

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Ngày sinh đã gần kề so với dự tính.

Nữ hoàng bệ hạ gần nhất có chút u buồn.

Loại việc sinh con này, đối với Phong Hoa mà nói có thể nói là phải trải qua một lần.

Không biết vì sao, luôn khiến người ta cảm thấy thần bí mà sợ hãi.

.... Biết vậy phải cẩn thận cho rồi.

Thế nhưng là, chính mình gieo xuống trẻ con, coi như là quỳ xuống cũng phải sinh ra.

Tiểu kiều thê hoàng đế bệ hạ so với nàng còn muốn sốt sắng.

Phong Hoa mười phần lý giải.

Dù sao... Là hắn cũng từng tự mình mang thai nha.

Căn bản không phải là màn trích lời kinh điển như ——

Đứa bé này là do ta mười tháng hoài thai, người ngoại trừ công hiến cho ta một đứa bé, thì còn làm cái gì?!

Phụ mẫu như vậy, đại khái là từ xưa đến nay đều là một đôi.

“Nhanh nhanh lên, nương nương muốn sinh rồi!”

Phượng Thụ cung.

Cung tất cả mọi người vội vàng, bụng chầu đồng, nước ầm, cái kéo, miếng nhân sâm..

Điều kiện chữ bệnh thời cổ đại rất kém, nữ nhân sinh sản thì tương đương với việc đi dạo Quỷ Môn quan một lần.

Phong Hoa nhíu lại lông mày, thần sắc nhẩn nại.

Nàng trong lòng cùng hệ thống nói chuyện, dùng cái này để phân tán sự chú ý của mình.

“... Nữ nhân sinh con vì cái gì sẽ đau như vậy?”

Thái giám tổng quản thấy nữ hoàng bệ hạ luôn cao quý lãnh diễm bây giờ lại đau đến sắc mặt trắng bệch như tuyết, thanh âm khi nói đều có chút mong manh, không khỏi gấp đến độ suýt nữa... Oa một tiếng khóc lên.

Tuy rằng nữ hoàng bệ hạ thường xuyên trừng mắt lạnh lùng nhìn nó, bất động uy hiếp nó, còn muốn đoạt lạt điều của nó để ăn...

Ồ.

Cho nên nó tại sao phải lo lắng như vậy?

... Cũng, chính là nó không chế không nổi.

Oa.

Hệ thống cầm lấy khăn tay nhỏ xoa xoa nước mắt, trả lời Phong Hoa:

“Bệ hạ, là thế này, dựa theo khoa học nghiên cứu cho thấy, lúc nữ nhân sinh sản bởi vì toàn thân dùng sức đè ép xương cốt. Đây tương đương với... Thịt nát xương tan.”

Lăn.

Ngươi đây là đe dọa trẫm.

Đáng tiếc, hiện tại, Phong Hoa ngay cả khí lực mắng chửi người đều không có, cũng không thể hoàn chỉnh biểu đạt ra ý của mình.

Cho nên hệ thống ngữ khí mềm mại mạnh mẽ nói tiếp: “Bệ hạ, ngươi rất ưa thích Đế Quân đại đại a, thích đến mức nguyện ý thay hân thịt nát xương tan một lần ~”

“...”

Mmp.

Phong Hoa nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Vì cái gì loại chuyện sinh con này không phải là nam nhân, trẫm nguyện ý có một nam nhân thay trẫm thịt nát xương tan!”

“...”

Hệ thống 囧.

“Cái này sao, nam nhân sinh con là không thể nào. Trừ phi...”

“Trừ phi cái gì?”

“Ngươi cùng Đế Quân đại đại trao đổi lại.”

...

Bên ngoài Phượng Thụ cung.

Phượng Triều Ca một bộ long bào, trên dung nhan tuấn mỹ tràn ngập sầu lo.

“Trẫm nghe nói nữ nhân sinh con đều sẽ kêu lên, bên trong vì cái gì không có động tĩnh? Hoàng Hậu nàng sẽ không phải... Không được, trẫm phải vào xem!”

“Hoàng Thượng không thể! Hoàng Thượng tuyệt đối không thể a! Phòng sinh chính là nơi dơ bẩn, vạn nhất không cẩn thận đụng phải khí chân long của người, ảnh hưởng tới vận mệnh quốc gia của Thiên Thánh ta...”

Ngoài điện, đám cung nhân nghe vậy sợ đến quỳ đầy đất, thái giám tổng quản mới nhậm chức đau khổ khuyên bảo.

Thế nhưng là, chống không lại một câu nói của nữ hoàng bệ hạ.

“Phượng Triều Ca, ngươi vào đây cho ta ——”

Hoàng đế bệ hạ không có một tia do dự, trực tiếp bước vào trong Phượng Thử cung.

Nhìn thấy nữ nhân luôn lãnh diễm ưa thích đùa giỡn của hắn, bây giờ sắc mặt trắng bệch nằm ở trên giường, Phượng Triều Ca cảm thấy tê rần.

“Rất đau chứ?”

“Lời thừa! Đổi thành người sinh thử xem!”

“Được, sinh thì sinh, ở kiếp sau!”

“... Đây chính là người nói.”

Dứt lời.

Thân thể Phượng Triều Ca trở nên kịch liệt đau đớn, thoáng như thịt nát xương tan.

Đau quá a.

Mmp.

Đây là anh nhà bị đổi lại linh hồn để thay nữ hoàng sinh con nhé!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 71: Phiên ngoại: Tiểu Bao Tử

“Oa ——”

Tiểu Bao Tử rơi xuống đất, tiếng khóc vang dội được truyền ra, tuyên cáo chính mình đã có mặt trên đời này.

“Sinh rồi! Sinh rồi! Hoàng hậu nương nương sinh rồi!”

“Quá tốt rồi, Hoàng hậu nương nương sinh ra một vị tiểu Hoàng tử!”

Các cung nhân quỳ xuống đất chúc: “Chúc mừng Hoàng Thượng, chúc mừng nương nương, mừng được hoàng tử!”

Phong Hoa lớn tiếng tán thưởng mà nói một chữ: “Thường!”

Lấy thân phận Thiên Thánh quốc hoàng đế bệ hạ.

Đột nhiên ban thưởng.

Phượng Triều Ca sắc mặt trắng bệch như tuyết, tóc dài có chút xóc xếch quanh co khúc khuỷu xoa trên gối đầu, toàn bộ người thoát nhìn... Ôn nhu lại động lòng người.

Tiểu kiều thể của trẫm đã trở lại.

Đáng tiếc, chỉ có thời hạn bảy ngày.

Lúc khẩn cấp quan trọng, Phong Hoa dùng độ thiện cảm để đổi lấy một cơ hội rút thăm trúng thưởng, nhằm thử thời vận....

Ai ngờ, thật sự âu khí mùi phân lâm cho nàng “Đốt ——” một tiếng, rút trúng [Kỹ năng trao đổi linh hồn]... Bản giảm bớt.

Tác dụng trong thời gian 3 tháng, giảm bớt thành 7 ngày.

Tuy rằng dùng hết độ thiện cảm mà nàng đã để dành được, nhưng mà ——

Dùng lúc khẩn cấp như sinh con này, nữ hoàng bệ hạ cảm thấy... Vô cùng giá trị!

Chỉ là khổ hoàng đế bệ hạ của chúng ta.

Là một người nam nhân, đem đại sự nhân sinh của nữ nhân ——

Quý thủy, mang thai, sinh con... Toàn bộ đều được trải nghiệm mấy lần!

câu diện tích oán hận của hoàng đế bệ hạ

Hiện tại, diện tích tâm lý oán hận của Phụng Triều Ca —— phi thường lớn!

Trăm vậy mà lại biến thành nữ nhân, còn... Sinh ra đứa bé?!

Mmp.

Bởi vì lần này, trong lòng Phụng Triều Ca hiểu, thân thể hắn cùng Phong Hoa trao đổi, chỉ sợ không phải trùng hợp.

Bất quá...

Đây thì có quan hệ gì đâu?

Hắn tóm lại là đã đem một lòng, hoàn toàn nộp ra, lại thu không trở về.

Phụng Triều Ca lo lắng duy nhất một điểm chính là ——

Chẳng lẽ trăm phải đợi thời gian thật lâu nữa mới có thể biến trở về?!

Bảy ngày về sau.

Sau khi trở lại thân thể của mình, trái tim lơ lửng của hoàng đế bệ hạ triệt để hạ xuống.

Tiểu Hoàng tử lúc đầy tháng, được phong làm thái tử, hơn nữa đại xá thiên hạ.

Tối hôm đó.

Hoàng tử được vú nuôi ôm đến nơi khác chăm sóc.

Phụng Thử cung không còn ai quấy rầy.

Hết thấy đều rất là hoàn mỹ.

Cho tới bây giờ hoàng đế bệ hạ chưa từng lấy thân phận nam nhân ăn qua thịt, quyết định hôm nay nhất định phải làm cho Phong Hoa nhận thức được nam nhân như hắn có thể làm chuyện gì!

Không còn là tiểu kiều thể nữa!

Nữ hoàng bệ hạ ha ha.

“Cho rằng biến trở lại rồi thì ngươi có thể ở phía trên rồi hả?”

“...”

“Cho ngươi hai lựa chọn, hoặc là trăm ở trên, hoặc là... Ngươi đừng nghĩ.”

Phong Hoa duỗi ngón tay, cầm lấy cằm hoàng đế bệ hạ, giọng điệu cường thế lại khinh bạc hỏi: “Ái phi, ngươi chọn cái nào?”

Phụng Triều Ca: “...”

Nhìn qua một chút nữ nhân đầy ngả hán, dạng chân ở trên người hắn, tóc đen hồng nhan, vẻ mặt lãnh diễm...

Giờ lên ngon cò trắng, đầu hàng nhận thua.

-

[Tiểu Bao Tử tự giới thiệu]

Tên của ta gọi là Phụng Kinh Hoa.

Ta là Thái tử Thiên Thánh quốc.

Đúng rồi.

Quên nói, ta có một vị phụ thân, còn có một nương, bọn họ theo thứ tự được gọi là Thiên Thánh quốc Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu.

Trong hoàng cung này, chỉ nương của ta - Hoa Vân La là một vị Hoàng hậu, không có phi tử nào khác.

Chưa từng thấy nương ta nói qua cung đấu thú vị như thế nào, buồn thật sự, trong nội tâm bản thái tử cảm thấy có chút nhỏ lực lõng.

Bất quá, nương ta bá đạo như Tổng giám đốc vậy, đến mức làm cha ta hấn cũng không dám tìm tiểu lão bà.

Ta cảm thấy ngược lại là khả năng nương ta đi tìm tiểu lão bà càng lớn hơn.

Thế nhân đều nói, Hoàng Thượng rất là sủng ái Hoàng hậu nương nương.

Nhưng, bọn họ không biết là ——

Kỳ thật cha ta mới là người được sủng.

- ----

Các người tưởng hết rồi đúng không?

Chính ta cũng cảm thấy vậy đấy, không ngờ vẫn còn thêm 1 ngoại truyện nữa, ah hi hi

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 1: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (1)

[Keng! Tập hợp đủ 1 mảnh vụn linh hồn Đế Quân!]

[Keng! Đạt được độ thiện cảm!]

Hệ thống dễ thương hỏi: “Nữ hoàng bề hạ, ngài bây giờ lại có độ thiện cảm rồi, không còn nghèo rớt mồng tơi, cần rút một đạo cụ để dùng trong thế giới sau không meo meo?”

“Không.”

Phong Hoa nhìn hệ thống một bộ đáng thương, quyết đoán cự tuyệt.

Còn không biết cái thế giới sau là cái gì, tạm thời giữ đi, nói không chừng về sau có thể phát huy được tác dụng.

Cái này gọi là phòng ngừa chu đáo.

Hệ thống khuôn mặt nhỏ nhắn thất vọng.

“Vậy được rồi, bắt đầu tiến vào cái thế giới sau...”

Tại quốc gia cổ Phương Tây xa xôi, có một vị gọi là công chúa Isabela.

Hôm nay, đúng là ngày sinh nhật mười lăm tuổi của nàng.

Thịnh đại lễ mừng được cử hành tại hải vực Simda.

Âm thanh đàn vi-ô-lông-xen diễn tấu, so với Hải yêu ca xướng trong biển sâu càng thêm êm tai.

“Isabela công chúa cao quý, có thể mời người nhảy một điệu nhảy không?”

Vị thân sĩ trẻ tuổi thứ chín tiến lên mời cùng múa đã bị nàng từ chối khéo.

Phong Hoa thò tay nhắc lần váy cung đình thời Trung Cổ Âu Châu phiền phức, giẫm phải giày cao gót đi lên boong tàu trên du thuyền.

Nhàn nhạt gió biển giờ làm mái tóc dài màu vàng óng của Isabela công chúa khẽ bay.

Phong Hoa đứng ở bên cạnh lan can.

Trong lòng nói với hệ thống: “Bắt đầu tiếp thu trí nhớ.”

-

Isabela là công chúa Simda.

Simda là một quốc gia do cô gái kế thừa vương vị, giống như mẫu thân của Isabela - Nữ Vương Margaret.

Simda không chỉ có một vị công chúa, Isabela còn có một vị tỷ tỷ tên Lucycard.

Lucycard ghen ghét Isabela được Nữ Vương Margaret sủng ái, được chỉ định làm Nữ Vương kế nhiệm, vì vậy vụng trộm xin Nữ Vu ám hại nàng.

Isabela bị Nữ Vu nguyên rửa biến thành một con chim sơn ca xinh đẹp.

Cuối cùng, Lucycard như nguyện kế thừa vương vị, được con dân Simda quý bái.

Isabela bị Lucycard nhốt vào trong lồng, biến thành một con chim hoàng yến trong cái lồng vàng.

Nhưng mà, Lucycard cũng không phải một nữ vương tốt.

Nàng tính tình tàn bạo, tham lam hưởng lạc cùng nam sắc, thường xuyên bỏ ra nhiều tiền kiến tạo tòa thành cho mình vui đùa, thường xuyên cướp đoạt nam tử xinh đẹp trên đường đi vào Vương Cung làm của mình nam sủng.

Sau khi Lucycard kế thừa vương vị, Simda rất nhanh bị nước láng giềng xâm chiếm.

Từ nay về sau, Simda biến mất trong lịch sử Đế quốc Firenze Trường Hà...

...

[Isabela tâm nguyện: Không để cho tỷ tỷ Lucycard thực hiện được âm mưu]

[công lược mục tiêu nhân vật: Mascezel]

Mascezel?

Phong Hoa cẩn thận thăm dò trí nhớ thêm một lần của vị công chúa Isabela này.

Xác định trong những người nàng quen biết, không có một người nào tên ‘Mascezel’.

Hệ thống nhắc nhở nói: “Bệ hạ, trong cái thế giới này, thân phận của Đế Quân đại đại có một chút đặc thù.”

“Đặc thù gì?”

“... Khụ khụ khụ, Đế Quân đại đại không phải người a ~”

Âm thanh hệ thống mềm mại manh manh, lại để cho Phong Hoa cơ hồ lập tức nhú lông mày.

... Không phải người.

Có ý tứ gì?

Rất nhanh, Phong Hoa sẽ biết.

Trên mặt biển màu xanh đậm kia, ánh nắng mặt trời chiếu xuống làm nó như những vụn kim cương nhỏ lóe sáng.

Trong đó có một vệt sáng đặc biệt chói mắt, hơn nữa lấy tốc độ cực nhanh, bơi tới vị trí nàng đang đứng.

Đầu ngón tay Phong Hoa không khỏi đỡ trên lan can, hơi nheo mắt lại, ánh mắt nhẹ ngấm mặt biển phượng xa.

Đó là ——

... Mỹ Nhân ngư?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 2: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (2)

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Một từ ngữ đột nhiên nhảy vào trong đầu Phong Hoa.

Hệ thống dễ thương nói: “Không sai, Đế Quân đại đại chính là một tiểu Mỹ Nhân ngư a ~”

“...”

Phong Hoa âm thanh lãnh diễm mà nói: “Trẫm muốn hỏi ngươi một vấn đề.”

“Bệ hạ ngài cứ hỏi.”

“Tiểu Mỹ Nhân ngư gì gì đó, ngươi nghiêm túc sao?”

“...”

“Xin hỏi, bất đồng chủng tộc, trẫm phải giao... ngủ như thế nào!”

“...”

Hệ thống 囧.

Vì cái gì trọng điểm đáng chú ý trong miệng nữ hoàng bệ hạ, đột nhiên đổi thành nghĩa trên mặt chữ đây?

... Giao phối?

Một người một Mỹ Nhân ngư, cái từ này thật sự dùng rất chuẩn xác, nữ hoàng bệ hạ ngài thật sự là hùng tài vĩ lược!

Suy nghĩ một chút.

Hệ thống nói: “Xe đến trước núi ắt có đường, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, chỉ muốn bắt được trái tim của Đế Quân đại đại... Thì ngài đều có thể ngủ với hắn!”

“...”

“Cho nên bệ hạ ngài không cần nghĩ nhiều như vậy, xin đừng nên khinh thường trước rồi hãy nói!”

“...”

Ha ha.

Phong Hoa cũng không muốn cùng cái thứ hệ thống mờ mịt này nói tiếp.

Đáng tiếc kẻ mờ mịt rất hoan hỉ ở bên tai ca xướng: “Bệ hạ, bệ hạ, ngài xem Đế Quân đại đại hắn tới đây rồi! Nhất định là do Thượng Đế chỉ dẫn ——”

Âm thanh mềm mại này sinh kích động, bỗng nhiên dừng lại, tựa như âm nhạc cung đình trong lúc đó cũng trở nên im ắng hẳn.

Nó thật sự mờ mịt.

Phong Hoa lười tiếp tục đề ý nó.

Cách đó không xa trên mặt biển ——

Mỹ Nhân ngư ưu mỹ cực nhanh lưu loát du động, vây cá lam sắc dưới kim quang, hiện ra như giống như kim cương sáng chói lóe lên quang mang, làm chói lóa mắt.

Sau lưng Mỹ Nhân ngư.

Một con Hải yêu khuôn mặt kỳ lạ xấu xí, trong tay cao giọng cao Tam Xoa Kích*, theo đuôi Mỹ Nhân ngư không dừng lại.

Nó quăng Tam Xoa Kích, dưới ánh mặt trời hàn quang lập loè, nhiều lần suýt nữa đâm trúng Mỹ Nhân ngư.

Mỹ Nhân ngư chỉ có thể lấy tốc độ nhanh hơn bơi tới phía trước.

... Cái gì là do Thượng Đế chỉ dẫn?

A.

Vô nghĩa.

Đây là Mascezel lần đầu gặp phải Hải yêu trong truyền thuyết.

Hải yêu hung tàn mở miệng lớn dính máu, lộ ra hàm răng sắc bén lạnh lạnh, cầm trong tay Hải Thần Tam Xoa Kích, muốn ăn hân.

Mascezel sợ tới mức thất kinh trốn đi.

Chút bất tri bất giác, đã cách biển rộng càng ngày càng xa.

Hân rất nhanh không có khí lực...

Hải yêu hưng phấn ở sau lưng Mascezel nói ra:

“Tiểu nhân ngư xinh đẹp a, ngươi cũng đừng có chạy trốn nữa. Vô luận ngươi dù có trốn thế nào, cuối cùng cũng không thoát khỏi kết cục bị Hải Thần đại nhân vĩ đại ăn tươi!”

“Nhanh, dừng lại việc trốn thoát của ngươi, đem chính ngươi dâng hiến cho Hải Thần đại nhân đi!”

Hải yêu khuôn mặt xấu xí, nhưng mà thanh âm của nó lại dường như âm nhạc êm tai nhất thế gian, mang theo hương vị mê hoặc lòng người.

Mascezel càng bơi càng chậm...

Trong thoáng chốc, Mascezel nghe thấy một hồi thanh âm vĩ hội náo nhiệt, thoáng xa xa bay vào trong tai...

Hải yêu dữ tợn cười, mở miệng lớn dính máu.

Chờ bắt được con Mỹ Nhân ngư này hại nó bơi đã hơn nửa ngày.

Nó nhất định phải ——

Dùng Tam Xoa Kích trong tay, hung hăng đâm vào thân thể Mỹ Nhân ngư, huyết dịch đỏ tươi thơm ngọt nhuộm đỏ một mảnh xanh đậm.

Dùng hàm răng sắc nhọn, muốn nhấm nháp da thịt mềm mại của Mỹ Nhân ngư.

Nghe nói...

Ăn thịt Mỹ Nhân ngư, có thể làm cho Hải Thần đại nhân vĩ đại nó trở nên xinh đẹp đây!

“Tiểu Mỹ Nhân ngư, ngoan ngoãn làm bữa tối của Hải Thần đại nhân đi ~”

Mascezel nhắm mắt lại.

Hân nghĩ, hân có khả năng sẽ chết rồi.

Thời điểm này ——

Một cái mũi tên nhọn phá hư không mà bay tới.

Tam Xoa Kich

Ảnh chỉ mang tính chất minh họa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 3: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (3)

“A ——!”

Hải yêu giống như thi nhân đang ngâm xướng, cuối cùng tại thời khắc này trở nên thê lương, không còn ưu mỹ êm tai lúc trước.

Cũng tương tự đã mất đi lực lượng mê hoặc lòng người.

Như đang tuyệt vọng chờ chết.

Hải yêu kêu thê lương thảm thiết, lại để cho Mascezel đột nhiên mở to mắt.

Nhìn hấn thấy ——

Cách đó không xa, một thiếu nữ đứng bên cạnh lan can trên thuyền lớn.

Thiếu nữ có một thứ có thể so sánh với đôi mắt cao quý của nàng, chính là mái tóc dài.

Nàng mặc trên người một kiện váy bông bồng màu ngà cung đình, hoa văn Lace xinh đẹp tầng tầng lớp lớp trang trí bên hông cùng làn váy nàng.

Dưới ánh sáng tàn của trời chiều cùng hoa hồng sắc trong nắng, đỉnh đầu đội vương miện tinh xảo tượng trưng cho thân phận công chúa tôn quý đang rạng rỡ tia chớp.

Thiếu nữ cầm trên tay cung tiễn, bảo trì tư thế kéo cung bắn tên, tư thế oai hùng hết sức mỹ lệ mê người.

Tựa như thần nữ Tây Âu dùng thánh khí tiêu diệt tội ác.

Trong tròng mắt xanh lam của Mascezel, giờ khắc này chỉ chứa đựng thân ảnh thiếu nữ.

Toàn bộ cảnh vật còn lại đều biến thành trắng đen không tiếng động, chỉ còn lại một mảnh sắc thái lung linh trước mắt.

... Là nàng, đã cứu ta?

Mascezel nghĩ.

Ý nghĩ này, lại để cho khuôn mặt trắng nõn thuần khiết của hắn, lập tức hiện lên một khối đỏ ửng.

So với cánh hoa hồng nơi sắc trời, càng thêm động lòng người.

“A a a a, ánh mắt của ta, ánh mắt của Đại Hải Thần vĩ đại...”

Hải yêu bị bắn trúng một con mắt, rỉ ra máu tươi khiến nguyên bản khuôn mặt vốn xấu xí, giờ đây trở nên càng thêm đáng sợ dữ tợn.

“Nhân loại ghê tởm, ngươi cũng dám làm tổn thương Hải Thần đại nhân vĩ đại, ngươi sẽ phải chịu lời nguyền rửa trôi ác độc nhất trên đời!”

Hải yêu thanh tuyến thể tuyệt, từng chữ một vang lên trên đại dương bao la, mang theo ý vị kinh tâm.

Nói xong, Hải yêu ánh mắt oán độc trừng mắt liếc thiếu nữ cao quý trên thuyền đang giong cung tiễn, sau đó bỏ chạy về biển sâu phương xa.

Hiện tại, chỉ còn lại có Phong Hoa cùng Mascezel.

Phong Hoa nhìn chiếc cung tên đẹp để quý giá này.

—— đây là Nữ Vương Margaret đưa quà sinh nhật cho nữ nhi mến yêu Isabela 15 tuổi.

Mascezel tại trong biển.

Màu xanh đậm nước biển không làm nổi lên chiếc ngực bóng loáng của hắn, hắn ẩn thân dưới bờ biển lóng lánh như kim cương.

Biển rộng tặng cho hắn một đôi đồng tử màu băng lam thần bí mà xinh đẹp.

Lúc này, Mascezel đang dùng đôi tròng mắt màu xanh lam, đánh giá thiếu nữ trên thuyền.

Nhân ngư mỹ lệ đến từ biển sâu, chưa bao giờ thấy qua nhân loại.

Lúc này, trong đôi mắt Mascezel tràn đầy hiếu kỳ cùng... Khẩn trương ngưng ngưng.

... Nàng, thật là lợi hại.

Khuôn mặt Mascezel đỏ bừng, vừa kích động vừa ngưng ngưng nghĩ.

Hải yêu dữ như vậy, mà lại bị nàng đánh chạy đấy.

Tâm tình bị hắn nỗ lực kềm chế, Mascezel nhấp máy đôi môi như cánh hoa hồng, nhẹ nhàng mở miệng hỏi:

“... Ngươi, là nhân loại sao?”

Thanh âm kia, ưu mỹ như dây đàn ca xướng, mang theo hương vị nhẹ nhàng linh động.

... Kêu lên nhất định rất mỹ diệu êm tai.

Phong Hoa một bên ở trong lòng nghĩ, một bên nhẹ nhàng thu hồi cung tiễn.

Sau đó, trả lời vấn đề của Mascezel.

“Đúng. Ta là nhân loại.”

Nói xong,

Phong Hoa ngoác môi, thấp giọng trêu chọc, theo hải gió nhẹ nhàng truyền vào tai Mascezel: “Xin chào, tiểu Mỹ Nhân ngư.”

Thính tai tiểu Mỹ Nhân ngư kia mỏng như cánh ve, hơi đỏ lên.

... Tim đập trong lúc đó thật nhanh.

Tuy rằng cách một khoảng cách, Mascezel cũng không dám nhìn thẳng ánh mắt của thiếu nữ.

Hắn khẽ rũ xuống lông mi dài nhọn như tiệp vũ, ngưng ngưng nhỏ giọng nói:

“Ta là Mascezel, cảm ơn người... Đã cứu ta.”

- ----

Móa, tiểu kiều thê ở vị diện này thực dễ ngượng ngùng!!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 4: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (4)

Dưới ánh nắng chiều tà chiếu rọi trên mặt biển, kim quang nhỏ vụn lóe lên chiết xạ ra tia sáng xinh đẹp chói mắt.

Tiểu Mỹ Nhân ngư lơ lửng ở trên mặt biển, bộ dáng ngượng ngùng cúi đầu nói tạ ơn, thật là khiến người ta nhìn không được muốn.... Dừa giỡn.

“Mascezel?”

Phong Hoa kêu tên của hắn, giọng nói cần chữ mang theo âm luật đặc biệt của thiếu nữ bên quốc gia cổ Phương Tây, thanh tuyến lưu loát mà nhẹ nhàng chậm chạp.

Mascezel đầu quả tim nhảy dựng.

Chưa từng có ai kêu tên của hắn mà khiến cho hắn... Tim đập thành thịch.

Thanh âm của nàng, so với Hải yêu ca xướng càng tươi đẹp hơn.

“Người có nghe ta nói không?”

“...”

Ở dưới ánh tà dương, thiếu nữ khẽ mở cặp môi đỏ mọng, ưu mỹ động lòng người mà êm ái vang lên:

“Có một câu nói ở quốc gia cổ phương Đông xa xôi. Gọi là ——”

“Ân cứu mạng, nếu không cách nào báo đáp, thì hãy lấy thân báo đáp.”

Mascezel vô tội chớp chớp mắt, trong băng trong mắt hiện lên một tia mê mang cùng ngây thơ...

Có ý gì?

Mascezel nghe không hiểu a.

Bất quá, lại có cảm giác... nghe thật là lợi hại.

Tiểu Mỹ Nhân ngư nhìn về phía công chúa, mang theo vẻ sùng bái.

Một bên.

Hệ thống che mắt, không đành lòng nhìn thẳng.

Đế Quân đại đại ngây thơ, người quả thực... Thật dễ lừa gạt.

Tiểu Mỹ Nhân ngư đến từ biển sâu thần bí, ngay cả nhân loại đều là lần đầu tiên nhìn thấy, sao có thể hiểu Cổ Ngữ thâm ảo ở phương Đông được chứ. Coi như là Nữ Vương Margaret kiến thức rộng rãi, cũng không nhất định biết rõ a.

Nhìn tiểu Mỹ Nhân ngư toát ra thần sắc đơn thuần, Phong Hoa thập phần kiên nhẫn giải thích cho hắn nghe:

“Ý của những lời này chính là, ta đã cứu được tính mạng của người, nếu như người không có gì báo đáp ta, vậy thì đem chính người gả cho ta, làm.... thê tử của ta đi.”

“...”

“Cho nên nếu chỉ tạ ơn trên miệng, thành ý có lẽ không đủ a,..... Mascezel.”

“...”

Mascezel lập tức đỏ mặt. Đã vậy vành tai mỏng đều đỏ đến mức muốn nhỏ máu.

Tiểu Mỹ Nhân ngư đơn thuần, tuy rằng không biết cái gì gọi là ‘Ân cứu mạng thì lấy thân báo đáp’.

Nhưng mà thê tử là cái gì, Mascezel cũng biết rất rõ.

Hắn có chút tức giận.

Nhân loại quả nhiên giống như các tỷ tỷ nói, thích đi khi dễ tiểu Mỹ Nhân ngư đơn thuần.

Đồng thời lại có chút ngượng ngùng.

... Thê tử. Thế nhưng là hắn là hải tử nha.

Trên khuôn mặt ửng đỏ của Mascezel hiện lên một tia buồn rầu. Hắn nhấp máy cánh môi tựa như hoa hồng, hướng Phong Hoa nói một câu.

“Ngươi, chờ ta một lát.”

Suy nghĩ một chút, Mascezel không yên lòng bổ sung thêm một câu: “Ta rất mau sẽ trở lại, ngươi không nên rời đi a.”

Nói xong, không đợi Phong Hoa đáp lại, tiểu Mỹ Nhân ngư chìm xuống trong nước biển.

Phiên đuôi cá xinh đẹp, trên mặt biển xẹt qua một đường cong duyên dáng, rất nhanh liền biến mất vô tung.

Phong Hoa có kiên nhẫn chờ.

Dù sao buổi tiệc rất nhàm chán. Nhưng mà những thiếu niên thiếu nữ quý tộc ở Châu Âu cổ này lại làm không biết mệt, đã vậy chủ nhân vũ hội đã rời đi đều không có ai phát hiện.

Rất nhanh.

Mascezel lần nữa hiện ra ở mặt biển.

Không giống với Mỹ Nhân ngư đều có tóc dài màu vàng kim. Mascezel có một đầu tóc dài đen nhánh, trong nước biển tựa như một thót lụa đen lạnh buốt, lưu chuyển thành ánh sáng lộng lẫy óng ánh.

Trong tay của hắn, bùng lấy một vỏ sò trắng nõn, bên trong là từng viên trân châu xinh đẹp mượt mà.

Màu trắng, hồng nhạt, màu lam nhạt, trân châu đen...

Mascezel nhẹ giọng mà ngượng ngùng nói nói:

“Ta là nam hải tử, không thể làm thê tử của ngươi. Những viên trân châu này có thể báo đáp ân cứu mạng của ngươi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 5: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (5)

Phong Hoa chớp chớp mắt.

Chỉ với mấy viên trân châu này mà đã muốn hỏi lộ trăm?

Mascezel vừa khần trương vừa ngượng ngùng bùng lấy vỏ sò cùng trân châu, băng trông mắt màu xanh lam nhìn qua Phong Hoa.

Chỉ thấy thiếu nữ chậm rãi mà lắc lắc đầu.

Theo động tác của nàng, vương miện đội trên đỉnh đầu dưới ánh tà dương lóe ra kim sắc quang mang.

Phong Hoa nhẹ giọng nhấn rõ từng chữ, thanh tuyến nhẹ nhàng chậm chạp, ôn nhu tựa như thổ lộ tâm tình với tình nhân: “... Không được a, tiểu Mỹ Nhân ngư của ta.”

... Của ta.

Hai chữ này nói theo một cách khác, đại biểu cho một loại biểu thị công khai chủ quyền.

Giống như tạo ấn ký riêng biệt lên thân thể vậy.

Rõ ràng trong nước biển lạnh buốt, Mascezel lại cảm giác toàn thân, kể cả sợi tóc đều muốn nhanh chóng bốc cháy lên.

Đôi môi tiểu Mỹ Nhân ngư hiện ra một đường cong khó xử.

“Thế nhưng...”

Mascezel đang muốn mở miệng nói chuyện.

Thời điểm này, một giọng nói từ xa mà đến gần: “Isabela công chúa ——”

Thân sĩ trẻ tuổi anh tuấn, trường ngoa màu trắng giẫm trên boong tàu, từng bước một đi đến chỗ Phong Hoa.

Bộ pháp ưu nhã, trang trí đỉnh ở trên vai có chút đong đưa.

Phong Hoa quay đầu lại.

Người này đúng là con của West Công Tước nắm quyền ở Simda.

Trong đầu tìm tòi trí nhớ Isabela, Phong Hoa rất mau xác định được thân phận phức tạp của Phương Tây.

Nàng lãnh diễm gật đầu một chút.

“Antonio tiên sinh, xin chào.”

Nghe thấy viên minh châu đẹp nhất Simda - Isabela công chúa vậy mà có thể gọi ra tên của mình.

Khuôn mặt anh tuấn của Antonio lập tức hiện lên vẻ vui mừng: “Công Chúa Điện Hạ...”

“...”

—— Tiểu Mỹ Nhân ngư đơn thuần nhất định phải rời xa nhân loại giáo hoạt, đáng giận lại tham lam!

Mascezel ghi nhớ lời khuyên của các tỷ tỷ.

Cho nên lúc Antonio đi đến bên người Phong Hoa, Mascezel lập tức ưu mỹ không tiếng động rời xa thuyền lớn.

Tuy rằng, tiểu Mỹ Nhân ngư cũng không biết, vào thời điểm nhìn thấy thiếu nữ nhân loại kia, vì cái gì mà hấn không chạy.

... Có lẽ là nàng đã cứu hấn từ trong tay Hải yêu, đúng chứ?

Mascezel nhếch môi, đôi đồng tử nhìn qua thân ảnh một nam một nữ ở lan can từ phía xa.

Rất xa.

Tiểu Mỹ Nhân ngư không có Thuận Phong Nhĩ, không thể nghe rõ thiếu nữ cao quý cùng thân sĩ trẻ tuổi đó trên thuyền lớn nói những gì.

Bất quá...

Vị thân sĩ kia trên khuôn mặt vui vẻ, dù cho cách khoảng cách xa như vậy, nhưng lại làm ánh mắt Mascezel có chút đau đớn.

Mascezel cúi đầu nhìn vô sò trắng nõn đựng đầy trân châu trong tay——

Mỗi một khối trân châu, đều do hấn từ trong đá ngầm san hô tỉ mỉ chọn lựa ra.

Chẳng qua là, nàng có lẽ không cần đi.

Bởi vì Mascezel vừa mới nghe thấy người kia xưng hô thiếu nữ là: Isabela công chúa.

Nàng là một vị công chúa tôn quý, cũng không cần trân châu của Mỹ Nhân ngư.

Nghĩ tới đây, Mascezel nhẹ nhàng buông tay ra.

Từng khỏa màu trắng, hồng nhạt, màu lam nhạt, hắc trên châu...

Từ đầu ngón tay hần chảy xuống, chìm chìm trong biển sâu.

Cuối cùng.

Lại nhìn thiếu nữ nhân loại đẹp đẽ quý giá trên thuyền lớn xa kia.

Trong băng trông mắt màu xanh lam hiện lên một tia sắc thái khác.

Mascezel trong lòng nói.

Hẹn gặp lại.

Isabela.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 6: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (6)

Thật sự là một tiểu mỹ nhân ngư vong ân phụ nghĩa nha.

Khách khí mà tách khỏi con trai Công Tước, Phong Hoa quay đầu, trên mặt biển ở đâu còn bóng dáng Mascezel?

Nàng giờ tay nắm lấy lan can, lãnh diễm mỉm cười trong lòng nói ra.

Trên thuyền lớn.

Tiệc sinh nhật Isabela 15 tuổi, một mực cử hành đến đêm khuya.

Tiểu mỹ nhân ngư cô đơn tự trở lại dưới biển rộng thần bí.

Mascezel có sáu vị tỷ tỷ.

Các nàng có một đầu tóc dài xinh đẹp màu vàng kim, đuôi cá lam sắc tại trong biển sâu lóe ra lưu quang giống như kim cương.

Mặt mũi của các nàng cơ hồ giống nhau như đúc, luôn để cho Mascezel cũng không thể phân biệt, phân chia ai lớn ai nhỏ.

Đặc biệt là tại lúc các tỷ tỷ bơi đến bên cạnh hắn, quả thực... Hoa mắt.

“Mascezel, trên mặt đại dương bao la thú vị không?”

“Mascezel, cảm giác thế nào?”

“Mascezel, người có gặp được nhân loại không? Không, ý của ta là... Nguy hiểm”

“Mascezel...”

Là mỹ nhân ngư nhỏ nhất tại lễ trưởng thành hôm nay, Mascezel được đặc biệt phê chuẩn lên trên đại dương bao la chơi một ngày.

Đám vị ti ti của Mascezel vừa hiếu kỳ lại hâm mộ.

Mặc dù nói tại lễ trưởng thành của các nàng cũng có được quyền lợi như vậy.

Nhưng mà, ngoại trừ biển sâu, đối với các tiểu mỹ nhân ngư đơn thuần mà nói, thật sự là quá hấp dẫn cùng dụ dỗ nha.

Dù cho các nàng luôn đem ‘tiểu mỹ nhân ngư đơn thuần nhất định phải rời xa nhân loại giả hoạt, đáng giận lại tham lam!’ Động ở bên miệng.

Mỹ nhân ngư tỷ tỷ hỏi, cũng chú ý tới thần sắc trên mặt Mascezel không hăng hái lắm.

Nhất thời, âm thanh hiểu kỳ chậm rãi biến mất.

Các Mỹ nhân ngư tỷ tỷ liếc nhau, một người đứng ra hỏi: “Mascezel, bộ dạng của ngươi thật giống như có chút không vui. Là thời điểm hôm nay đi ra bên ngoài vui đùa, có chuyện gì xảy ra sao?”

Mascezel nấp mấy mô hoa hồng, nhẹ nhàng mở miệng: “Ta gặp Hải yêu...”

Vừa mới nói được nửa câu, các mỹ nhân ngư tỷ tỷ liền không bình tĩnh mà la lên.

“Trời ạ! Hải yêu!”

“Đây chính là quái vật xấu xí thích ăn tiểu mỹ nhân ngư chúng ta nhất đây!”

“Đây quả thực thật đáng sợ! Gặp phải Hải yêu chính là ác mộng của chúng ta!”

“Mascezel ngươi làm sao vậy, không có bị thương chứ?”

“...”

Nghe thấy sáu vị tỷ tỷ quan tâm hỏi thăm, Mascezel khe khẽ lắc đầu.

“Không có. Ta không bị Hải yêu ăn tươi, cũng không có bị thương. Bởi vì có một nhân loại, nàng...”

Nói đến đây, trên gương mặt trắng nõn của Mascezel hiện lên một tia đỏ ửng.

Có chút ngượng ngùng nho nhỏ nói:

“Nàng dùng cung tiễn bắn trúng mắt Hải yêu, và cứu ta.”

Trong tia sáng lơ lửng dưới biển sâu, ai cũng không chú ý tới tiểu mỹ nhân ngư có biểu hiện khác thường.

Nghe vậy, các vị tỷ tỷ nói.

“Nhân loại vậy mà cứu tiểu mỹ nhân ngư chúng ta? Thật sự là không thể tưởng tượng nổi!”

“Xem ra, nhân loại cũng không phải ai đều đáng giận giống như ngoại tổ mẫu nói nha.”

“...”

Các nàng bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, sau đó ngay ngắn hướng nhìn về phía Mascezel, miệng đồng thanh hỏi:

“Cho nên Mascezel ngươi đến cùng không vui cái gì?”

“...”

Mascezel hơi khẽ rũ lông mi xuống, không nói gì.

Hắn nhìn xem đuôi cá của bản thân.

Vây màu xanh lam như giống như kim cương đắt giá mà xinh đẹp, trong biển sâu chiếu xạ ra hào quang óng ánh.

Không giống với hai chân thon dài của nhân loại.

...

Tiếng chuông điểm 12 giờ vang lên.

Trước một khắc.

Phong Hoa thân là Isabela công chúa, vẫn còn tham gia vũ hội suốt đêm.

Đột nhiên, cảnh tượng trước mắt bắt đầu quay cuồng...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 7: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (7)

Thế giới xoay tròn, không gian vặn vẹo.

Tình cảnh chung quanh đã hoàn toàn cải biến ——

Mỹ nam mỹ nữ chuyện trò vui vẻ trên thềm yến hoa mỹ, các quý tộc khiêu vũ với nhau... Hết thấy đều biến mất không thấy gì nữa.

Không khí trong lúc đó trở nên yên tĩnh quái dị.

Phong Hoa lông mày nhíu một cái.

... Đây là nơi nào?

Đưa mắt nhìn bốn phía.

Nàng hiện tại... Tựa hồ ở trong biển sâu?

Vỏ sò lớn trắng nõn xinh đẹp tựa như một tòa cung điện.

Trang trí điểm xuyết lấy san hô, hoàng kim, rong biển, trân châu.

Bên trong giường chiếu lớn toàn thâm nhung như tuyết trắng, thoát nhìn ôn hòa mềm mại mà thoải mái dễ chịu.

Dưới đất là hắc diệu thạch bóng loáng lạnh buốt, đẹp đẽ quý giá mà xinh đẹp.

Bốn phía là màu xanh đậm gần đen như mực nước biển, tựa hồ bị một cỗ lực lượng thần bí cùng cung điện bằng vỏ sò này.

Trong chỗ vỏ sò có vỏ sò Dạ minh châu chiếu sáng, sự mờ tối bị ánh sáng đuổi đi, có thể trông thấy con cá đủ loại màu sắc đang bơi trên biển sâu.

... Thật đẹp.

Đẹp đến kinh tâm động phách, chấn nhiếp nhân tâm.

Nhưng điều mà Phong Hoa quan tâm hơn cả ——

Trẫm là ai?

Trẫm ở nơi nào?

Trẫm đang làm cái gì?

Nàng cúi đầu nhìn chính mình.

Chiếc váy cung đình của Isabela công chúa, không biết từ lúc nào đã biến thành một thân trường bào màu đen.

Bên trên mặt ấn lên các hoa văn ngân sắc phiền phức tinh xảo, giống như phù chú tản ra nhàn nhạt hương vị thần bí.

Trường bào màu đen bao vây lấy thân thể uyển chuyển của thiếu nữ, làn váy như nhẹ nhàng buông xuống mặt đất, chỉ để lộ bàn chân trần trắng như tuyết.

Ba búi tóc đen giấu ở trong mũ áo choàng, ngẫu nhiên rơi xuống một đám.

Tuy rằng trong này không có gương, nhưng mà Phong Hoa nhìn thấy chính mình một thân trang phục, trong nội tâm đã mơ hồ có một phỏng đoán ——

Nữ Vu.

Nàng đã truyện cổ tích đọc qua Andersen.

Trong thế giới trước, nữ hoàng hạ hạ không chỉ ưa thích 《 bá đạo Tổng giám đốc yêu mến ta 》, 《 ác ma mặt sùng nhỏ Sweetheart 》, 《 Tổng giám đốc thể thân ánh trắng sáng 》...

Phong Tây điển tịch cũng đọc lướt qua nhiều loại.

Đọc điển tịch Phương Tây, đương nhiên là bắt đầu từ cổ tích Andersen trước.

Mỹ nhân ngư đối với Vương tử vừa thấy đã yêu, đến nơi Nữ Vu ở trong biển sâu dùng tiếng ca duyên dáng để trao đổi, đem đuôi cá của chính mình biến thành hai chân.

Phong Hoa lại liên tưởng đến

Isabela công chúa... Tiểu mỹ nhân ngư Mascezel...

Hải yêu trước khi đi phần nọ nguyên rửa... Trường bào màu đen...

Nữ hoàng bệ hạ không khỏi đưa tay vuốt vuốt cái trán.

Nếu như nàng không có đoán sai, nàng hiện tại có lẽ có khả năng...

Đã từ Isabela công chúa biến thành Nữ Vu.

Thời điểm này, hệ thống khẳng định với Phong Hoa.

“Không sai. Bệ hạ người hiện tại bởi vì Hải yêu nguyên rửa, biến thành một vị Nữ Vu có đại ma pháp cường đại dưới biển sâu.”

Về mặt Phong Hoa bình tĩnh, lãnh đạm mà hỏi: “Có biện pháp nào có thể phá giải nguyên rửa?”

Hệ thống im lặng thật lâu, đoán chừng là đi thăm dò tư liệu, sau khi trở về đem những điều mình biết, không sót một chữ đều nói cho Phong Hoa nghe:

“Hải yêu dùng mũi tên mà hôm nay bệ hạ bắn trúng mắt nó làm vật dẫn để nguyên rửa.”

“Ma pháp ở quốc gia phương Tây cổ có nhân tố hạn chế rất lớn, biện pháp phá giải nguyên rửa thường thường cùng vật dẫn có quan hệ.”

“Bệ hạ người bắn ra cái mũi tên này, là vì cứu tiểu mỹ nhân ngư... Không, là Đế Quân đại đại.”

“Cho nên muốn phá giải nguyên rửa, phải cùng tiểu mỹ nhân ngư... có một nụ hôn chân thành.”

Nụ hôn chân thành?

Đây chẳng phải là ——

Muốn cho tiểu mỹ nhân ngư yêu mến Nữ Vu là nàng?

Phong Hoa: Ha ha.

Hệ thống đang muốn nói cái nguyên rửa này, còn lâu mới đơn giản như trong tưởng tượng của nàng..

“... Nữ Vu đại nhân.”

Bên ngoài cung điện truyền đến một tiếng gọi gấp thót.

Hết sức quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 8: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (8)

Thanh âm cổ nào quen thuộc a.

... Mascezel.

Đầu óc Phong Hoa cơ hồ là ngay lập tức nhảy ra cái tên này.

“... Nữ Vu đại nhân, xin hỏi ta có thể đi vào sao?”

Ở bên ngoài.

Mascezel thấy Nữ Vu chậm chạp không có trả lời, vì vậy mấp máy cánh môi, lấy dũng khí hô một câu.

Nghe vậy, Phong Hoa trên mặt hiện lên một tia kỳ dị cổ quái.

Một tiểu mỹ nhân ngư tìm đến Nữ Vu dưới biển sâu.

... Không phải là như nàng nghĩ chứ?

Cũng.

Thật đúng là như nàng nghĩ a.

Cửa được mở ra, Mascezel thân hình duyên dáng bơi vào.

Từng mảnh vảy cá của tiểu mỹ nhân ngư tinh xảo như ánh sáng ban ngày chiếu xuống, càng sáng chói xinh đẹp.

Giống như kim cương lóe blingbling tỏa ra ánh sáng lung linh.

Thật muốn... sờ thử.

Nữ hoàng bệ hạ đầu ngón tay hơi động một chút.

Bất quá đến cùng vẫn khác chế loại xúc động này của mình.

Nàng bây giờ là Nữ Vu, không phải Isabela công chúa.

Phong Hoa ho khan một cái, mở miệng hỏi:

“Tiểu mỹ nhân ngư đơn thuần, ngại đến địa bàn của Nữ Vu làm cái gì?”

Thanh âm Nữ Vu, không hề giống như truyện cổ tích miêu tả, nhất định phải cướp đi giọng nói của mỹ nhân ngư mới có thể trở nên ưu mỹ động lòng người.

Mặc dù không bằng Hải yêu mê hoặc lòng người, mỹ nhân ngư ưu mỹ uyển chuyển, nhưng lại có một loại đặc biệt êm tai, thú vị.

Triền miên mà khàn khàn, thấp giọng mà uyển chuyển.

Đặc biệt là Nữ Vu mặc trường bào màu đen, cầm trong tay quyền trượng lạnh như băng, đem thân thể của mình bao bọc kín mít không kẽ hở, chỉ trầm thấp lên tiếng...

Liền càng tăng thêm một bí ẩn.

Gương mặt Mascezel hiện lên một vẻ khần trương, băng trông mắt màu xanh lam tràn đầy cảnh giác.

Vừa rồi, Nữ Vu này nhìn chăm chăm vào đuôi cá của hân làm cái gì?

Chẳng lẽ...

Nàng đã biết...

Mascezel nhẹ nhàng nói: “Nữ Vu đại nhân, ta muốn đem đuôi cá biến thành... hai chân của hân loại.”

Vì cái gì?

Đáy lòng Phong Hoa xẹt qua một vẻ kinh ngạc, đồng thời hỏi lên.

“Tiểu mỹ nhân ngư thân ái, có thể nói cho ta biết, ngại vì cái gì muốn muốn làm như thế?”

Ngoạ cổ, suy nghĩ một chút.

Mascezel có chút ngượng ngùng nói: “Bởi vì, ta gặp phải một nhân loại. Ta muốn được ở bên nàng.”

“...”

Một nhân loại kia, là nói nàng?

Nữ hoàng bệ hạ thật không ngờ mị lực của mình lớn như vậy, vậy mà lại để cho...

Tiểu mỹ nhân ngư vừa thấy đã yêu rồi.

Phong Hoa hỏi: “Người thích nhân loại kia?”

“...”

Mascezel không nói gì.

Hai chữ ưa thích, đối với tiểu mỹ nhân ngư chỉ sinh hoạt dưới đáy biển sâu, cảm tình trống rỗng mà nói, thực sự quá xa xôi.

Nhưng mà.

Mascezel biết rõ ——

Nhớ tới thiếu nữ cao quý kia đứng ở trên con thuyền lớn, mỉm cười nói với hắn ‘Quốc gia phương Đông cổ xa xôi, có một câu nói gọi là, ân cứu mạng nếu không cách nào báo đáp thì hãy lấy thân báo đáp’.

Trong lòng của hắn ngượng ngùng, vui vẻ, lại ngọt ngào.

Nếu như đây chính là thích...

Tiểu mỹ nhân ngư nhẹ nhàng gật đầu một cái, nói: “Mascezel thích Isabela.”

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 10, công lược hoàn thành 40!]

Phong Hoa lộ ra một nụ cười.

Mặt của nàng ẩn nấp dưới áo choàng màu đen, Mascezel cũng không thể thấy.

Rất nhanh.

Phong Hoa che giấu bộ dáng tươi cười, thanh âm khàn khàn, đe dọa nói ra:

“Muốn đuôi cá biến thành hai chân, thì phải trả giá giá cao a,... Tiểu mỹ nhân ngư của ta.”

Mascezel đầu quả tim nhảy dựng.

... Isabela cũng đã gọi hắn như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 9: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (9)

Bất quá, tiểu mỹ nhân ngư sẽ không thể nào liên tưởng đến ——

Isabela công chúa vậy mà đã biến thành Nữ Vu đứng trước mặt hắn đây.

Mascezel dè dặt cảm giác cổ quái trong lòng, nấp máy môi nói ra: “Xin hỏi Nữ Vu đại nhân, muốn Mascezel lấy cái gì để trao đổi?”

Vấn đề này.

Hỏi một cách vô cùng tốt.

Phong Hoa mặc một bộ trường bào màu đen, chân trần giẫm trên mặt đất, đi vòng quanh tiểu mỹ nhân ngư.

Trong lúc đi, mũi chân nhỏ nhắn bên trong y phục uyển chuyển như ẩn như hiện.

Mascezel cảm thấy khẩn trương, không khỏi nhàn nhạt ngừng thở.

Lông mi tiếp vũ dài nhọn, bất an rung động nhẹ nhẹ.

Trong địa cung sáng như ban ngày, mỗi một cái đều có thể thấy rõ ràng. Dưới mí mắt hần là làn môi hơi rung nhẹ.

... Nàng đang nhìn ta.

... Nàng vì cái gì nhìn ta như vậy?

... Nàng đến cùng đang nhìn cái gì đây?

Ánh nhìn của Phong Hoa lại để cho tiểu mỹ nhân ngư bất an cực kỳ.

Mascezel bỗng nhiên nghĩ ra, ngoại tổ mẫu nói qua, Nữ Vu ở biển sâu có ma pháp mạnh mẽ, đồng thời cũng có được một tâm linh tà ác.

Vị Nữ Vu này, muốn hần phải trả giá đại giới gì để trao đổi đây?

“... Ngươi.”

Rất nhanh, Mascezel chỉ nghe thấy Nữ Vu triền miên thanh âm khàn khàn, ghé vào lỗ tai hần nhẹ nhàng nhỏ ra một chữ.

Cái gì?!

Mascezel kinh hãi.

Chẳng lẽ Nữ Vu giống với Hải yêu xấu xí hung tàn, thích ăn tiểu mỹ nhân ngư sao?

Bất quá, trong tưởng tượng Mascezel, nếu Nữ Vu đại nhân mà ăn thì ——

Không giống vậy.

“Tiểu mỹ nhân ngư đáng yêu ngây thơ, thật sự là động lòng người đấy.”

Nữ Vu thân hình uyển chuyển, chậm rãi ghé sát vào Mascezel, cặp môi đỏ mọng cắn lên vành tai mỏng như cánh ve, âm thanh khàn khàn nói:

“... Nếu như Mascezel nguyện ý theo ta một đêm, như vậy Nữ Vu đại nhân ta có thể đem đuôi cá của ngươi biến thành hai chân nhân loại.”

Một bên ở bên tai tiểu mỹ nhân ngư thấp giọng dụ dỗ, mê hoặc lòng người.

Một bên ngón tay nhuộm màu son đỏ, từ ống tay áo duỗi ra, nhẹ nhàng xoa đuôi cá màu lam sáng chói lóng lánh của Mascezel.

... Cuối cùng cũng được chạm vào.

Nữ hoàng bộ hạ tò mò rất lâu.

Vây cá lam sắc lạnh buốt mịn màng, so với kim cương, càng sờ càng thấy thoải mái hơn.

Căn bản không dừng lại được.

“...”

Khuôn mặt Mascezel đỏ đến mức nhò máu, như là hoa hồng đỏ nở rộ, đẹp không sao tả xiết.

Tiểu mỹ nhân ngư cảm cảm bờ môi, mới để cho tiếng kêu không đến mức phát ra.

Nữ Vu đại nhân chạm vào hần...

Thân thể trở nên biến hóa mãnh liệt làm nội tâm tiểu mỹ nhân ngư xấu hổ và giận dữ không thôi.

Mascezel vừa mới thành niên nên cũng không biết, đây là phản ứng sinh lý bình thường.

Nữ Vu, quả nhiên là sinh vật tà ác...

Nàng lại để cho thân thể của hần trở nên... Thật kỳ quái.

“Ừm...” Mascezel cuối cùng nhịn không được, ần nhần trầm thấp phát ra một tiếng.

Thanh tuyến thuần khiết duyên dáng, nhiễm lên một tia diễm sắc, tựa như Thiên sứ thuần khiết bị hấp dẫn dọa Ma.

Phát giác được nơi nào đó trở nên nóng và cứng lên....

Phong Hoa hơi ngần ra.

Trời đất chứng giám, trăm thật chỉ là muốn sờ thử đuôi cá mỹ nhân ngư mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 10: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (10)

Ai biết...

Vậy mà làm hấn phản ứng.

Nữ hoàng bệ hạ mặt không đổi sắc, bình tĩnh thu tay lại.

“Nằm lên giường đi.”

Nàng lãnh diêm mệnh lệnh.

Coi như là tiểu mỹ nhân ngư có đơn thuần hơn nữa, lúc này đây cũng ý thức được... mùi vị nguy hiểm.

Hàm răng trắng sứ cắn vào cánh môi mềm mại, tràn ra một mảnh sắc màu hoa hồng.

Hắn tỏ ra do dự, đang muốn mở miệng cự tuyệt.

Lại, bị Phong Hoa nói một câu cải biến ý tưởng ——

“Chẳng lẽ tiểu mỹ nhân ngư thân ái không muốn gặp lại Isabela công chúa sao?”

Những lời này, đối với Mascezel mà nói, không thể nghi ngờ là lực sát thương cường đại.

Khiến hấn không có lực phản kháng.

Một bên.

Hệ thống tốt bụng muốn mở miệng nói một câu.

Để Quân đại đại ngây thơ, con đường mà người đang đi, nhất định chính là sáo lộ của nữ hoàng bệ hạ a.

Nếu như không phải sợ bị đánh như từ, nó nhất định hướng về phía tiểu mỹ nhân ngư gào thét mãnh liệt.

Nữ Vu đại nhân trước mặt người, chính là Isabela công chúa kia a a a...!!

“...”

Lời cự tuyệt của Mascezel cuối cùng cũng không nói ra miệng.

Tiểu mỹ nhân ngư khe khẽ cắn lấy môi hoa hồng.

Sau đó...

Ngoan ngoãn đến bên giường lớn cung đình nằm xuống.

Dưới thân, là thảm nhung như tuyết trắng mềm mại.

Đuôi cá xinh đẹp đặt nhẹ nhàng ở phía trên, như là kim cương của biển cả ngủ say bên trong lòng vũ của thiên nga.

Mascezel cũng không biết, mục đích mà Phong Hoa muốn mình nằm lên giường.

Nhìn về phía Phong Hoa, ánh mắt hấn toát ra một vẻ khản trương mà bất an.

Móng tay thon dài không khỏi siết chặt thảm nhung dưới thân.

Chiếc đuôi cá lung linh lộ ra một nửa ở phía ngoài của giường, giống như hai chân thiếu niên đang bất an nhẹ nhàng đung đưa.

Tiểu mỹ nhân ngư trên giường tựa như mỹ nhân lột sạch quần áo chờ đợi Nữ Vương sùng hạnh.

Mà Nữ Vương của hắn ——

Mặc một bộ trường bào màu đen, bao vây lấy thân thể mềm mại.

Áo choàng đỉnh đầu che khuất dung nhan của nàng, chỉ lộ ra chiếc cằm duyên dáng.

Đường cong trôi chảy ưu mỹ, da thịt trắng muốt hấp dẫn, còn có... cặp môi đỏ mọng mị hoặc.

Phong Hoa từng bước một đến gần tiểu mỹ nhân ngư trên giường.

Móng tay móng chân thoa màu son đỏ tươi cùng đôi chân trần hết sức nhỏ nhắn, dưới làn váy như ẩn như hiện nhanh nhẹn di chuyển.

“... Nghe lời, nhắm mắt lại.”

Phong Hoa đi đến trước mặt Mascezel, ánh mắt từ trên cao nhìn xuống, thanh âm khàn khàn trầm thấp.

Một khắc nhẹ giọng mệnh lệnh này, tựa như Nữ Vu thi triển ma pháp, niệm tụng ngâm xướng chú ngữ huyền ảo êm tai, mang theo một loại lực lượng mê hoặc lòng người.

Lông mi Mascezel nhẹ nhàng run rẩy, chợt có chút rù xuồng, che khuất đôi đồng tử màu băng lam, cùng đáy mắt... Khản trương bất an.

Tuy rằng ngoài ý muốn bị Hải yêu nguyên rủa biến thành Nữ Vu, nhưng mà Phong Hoa cũng không có ma pháp của Nữ Vu.

Đem đuôi cá biến thành hai chân, điều nàng có thể làm bất quá chỉ là ——

Dùng tới độ thiện cảm đối đạo cụ.

Vừa vặn.

Liền có một loại đạo cụ phù hợp với tình huống trước mắt.

[Giày thủy tinh của cô bé lọ lem]

Cho bất luận một sinh vật nào không phải nhân loại thật sự, đi giày thủy tinh của cô bé lọ lem vào thì có thể làm cho nó/nàng / hắn có thể hành tẩu giống như nhân loại.

Khi người cầm được nó trong tay, không cần hoài nghi.

Giày thủy tinh, tự nhiên là ẩn hình, không nhìn thấy rồi

Như thế nào sử dụng?

Đương nhiên cần chú ngữ á.

Trước khi đọc lên chú ngữ, cần đọc tên của người kia... A, cũng có khả năng không phải tên người.

Sau đó hô to một tiếng ——

Tiên tốc độ Rella hô biến!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 11: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (11)

Chú thích:

Đều muốn "lừa gạt" thành công và đứng chỗ, 360 độ không góc chết bảo trì lời nói thần bí cùng anh tuấn, đề nghị chú ý.....Mặc niệm

Cuối cùng ——

Chú ý! Chú ý!

Đây chỉ là ma pháp đạo cụ của quốc gia Phương Tây cổ, không phải thật sự là giày thủy tinh.

Dù cho sử dụng đạo cụ [Giày thủy tinh của cô bé lọ lem], nếu như không muốn bị trật chân mà nói, vẫn phải đi chiếc giày chân chính a ~

Đặc biệt ghi chú rõ:

Đạo cụ sử dụng một lần có tác dụng trong thời gian hạn định là 12 giờ.

Thời gian hạn định vừa đến, người sử dụng sẽ biến trở về bình thường. Thời điểm này, cần lần nữa đọc lên chú ngữ, một lần nữa đi thủy tinh vào.

Ân, bất kể là cái đạo cụ nào, cũng phải cần có quyền lợi nghỉ ngơi nha. Thời gian dài làm việc cũng khiến cho đạo cụ sinh ra mệt mỏi, ngẫu nhiên bãi công một lần nha. Cho nên thời điểm đạo cụ có tâm tình náo loạn, xin dùng chú ngữ nhi nhò để trấn áp nó ~

Chỉ cần độ thiện cảm là có thể vĩnh cửu sử dụng, hơn nữa sử dụng lặp lại tuần hoàn, có phải hay không rất rõ rất có lợi đây?

^ ^

“...”

Độ thiện cảm, còn tiện nghi nhất có lợi nhất?

Trẫm tổng cộng đã có bao nhiêu độ thiện cảm chứ?

Đây là muốn để cho trẫm vất vả khổ cực vài thập niên, một khi trở về lại bị bóc lột hết a!

Nữ hoàng bề hạ có một câu không biết có nên nói hay không.

Bất quá, cũng chỉ có thể mua xuống cái đạo cụ giày thủy tinh này.

Thứ nhất, nàng không có ma pháp Nữ Vu.

Thứ hai, tại truyện cổ tích Andersen, Nữ Vu ma pháp biến đuôi cá mỹ nhân ngư thành hai chân, nhưng mà tác dụng phụ quá lớn.

Tiểu mỹ nhân ngư mỗi một bước đi, giống như là nhảy múa trên lưỡi đao.

Suy nghĩ một chút.

Phong Hoa quyết đoán ấn chữ "đổi".

Tiểu mỹ nhân ngư ngây thơ gì gì đó, chính là để sủng nha.

Trẫm làm sao có thể để hần mỗi một bước đều giống như ở trên mũi đao đây?

Chú ngữ có điểm khó, bất quá cũng may có thể mặc niệm. Vẫn ở trong phạm vi chịu đựng của nữ hoàng bề hạ.

Phong Hoa niệm xong chú ngữ.

Đạo cụ giày thủy tinh của cô bé lọ lem lập tức hóa thành một đoàn ánh sáng màu trắng nhu hòa chói mắt, bao trùm nửa người dưới của Mascezel.

Ân.

Đạo cụ này cũng không phải thật sự dùng để mặc.

Mascezel chỉ cảm thấy cung điện vô sò này đột nhiên phát ra ánh sáng rực rỡ.

Lộ mi tiếp vũ bất an nhẹ nhàng run rẩy, cũng không dám mở to mắt nhìn, cho dù là len lén nhìn.

... Nữ Vu là đang sử dụng ma pháp, đem đuôi cá của hần biến thành hai chân nhân loại sao?

Đoàn sắc quang sáng chói như ánh sáng thủy tinh bao trùm đuôi cá lam sắc, không có lấy một tia một đầu đón, ngược lại so với ngâm ở trong nước biển còn thoải mái hơn.

Quang mang nở rộ đến mức tận cùng, thời gian dần qua tàn đi...

Một cổ thân hình của thiếu niên, từng chút từng chút ánh vào đáy mắt Phong Hoa.

Nguyên bản, nửa người dưới của mỹ nhân ngư đã biến thành một đôi chân thon dài như thiếu niên.

Tiểu mỹ nhân ngư...

A, không đúng, hiện tại đã không thể xưng là tiểu mỹ nhân ngư rồi.

Mascezel nằm ở trên giường lớn dạng cách thức Châu Âu cung đình.

Sau khi đuôi cá biến thành người chân.

Thân thể của hắn, không mảnh vải che thân.

Trên người không mặc bất kỳ quần áo nào, không có chút nào che lấp.

Đều bại lộ trước mắt Phong Hoa.

Lồng ngực Mascezel trắng nõn sáng bóng, hai chân thẳng tắp thon dài, dưới thân là thảm nhung thối phồng mềm mại mà xoã tung thiên nga.

Gương mặt trắng nõn xinh đẹp, không tự giác nhẹ nhàng cắn cánh môi hoa hồng, còn có....

Thân thể với đường cong tinh xảo duyên dáng.

Bên trong sự gây thơ, còn mang theo một tia mỉa mai hoặc mê người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 12: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (12)

Tay Nữ Vu, lạnh buốt như ngọc.

Đầu ngón tay lạnh lẽo, xẹt qua thân hình thiếu niên.

Thân thể Mascezel không khỏi nhẹ nhàng sợ run lên, “Nữ Vu đại nhân...”

Hắn cắn cánh môi, nhẹ nhàng lên tiếng gọi.

Lông mi dài nhọn đang giấy dựa run rẩy, băng tròng mắt màu xanh lam có chút mờ ra, hiện lên một vẻ khản trương.

Sau một khắc.

Mascezel nhìn thấy thân thể của mình, với... Một đôi chân nhân loại thon dài.

Tiểu mỹ nhân ngư là biết rõ cảm thấy thẹn nha ~

Sau khi hắn có hai chân thì đuôi cá biến thành quần áo của hắn.

Nhưng là bây giờ...

Gương mặt Mascezel đỏ đến mức nhô máu, đưa tay muốn kéo qua thảm nhung trắng tuyết, nhằm che lại thân thể của mình.

Ai ngờ, lại bị Phong Hoa cầm chặt tay hắn, có chút cúi người ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng: “Ngoan, không nên cử động.”

“... Nữ Vu đại nhân, xin cho Mascezel mặc xong quần áo.”

Mascezel nhỏ giọng thỉnh cầu, âm thanh vừa ngưng ngừng lại run rẩy.

Thời điểm băng tròng mắt màu xanh lam nhìn về phía Phong Hoa, bên trong giấu giếm lưu quang ngây thơ xấu hổ.

Tiểu mỹ nhân ngư trong sáng như vậy, sẽ chỉ làm người càng muốn... Hung hăng khi dễ hắn!

“Tiểu mỹ nhân ngư thân ái, cùng Nữ Vu làm trao đổi thì cần phải trả cái giá cao. Ta hoàn thành tâm nguyện đem đuôi cá của ngưoi biến thành hai chân nhân loại, thế nhưng là Mascezel chuẩn bị lấy cái gì để báo đáp ta đây...”

Phong Hoa nhẹ nhàng giẫm lên tấm thảm phủ lên một tầng lông màu trắng thiên nga trên giường, dễ dàng ghì hai tay thiếu niên xuống.

Mái tóc xanh bên trong áo choàng màu đen, một lọn tóc chảy xuống lồng ngực tinh xảo kia, một lọn tóc khác cùng tóc dài đen kịt của thiếu niên quấn quýt lấy nhau.

Ngón tay ngọc nhỏ dài theo kích thích bình thường dọc theo đường cong ưu mỹ của thiếu niên đi xuống...

Thoáng như giữa tình nhân uyển chuyển kiều diễm, tại tai Mascezel nhẹ nhàng nói qua.

... Thật là tà ác.

Tay Nữ Vu, tựa như có ma lực bình thường lại để cho thân thể của hắn căn bản không kiểm soát được.

Nhanh, sắp bốc cháy lên rồi...!

Bên trong đôi mắt Mascezel là thủy quang liễm diễm, mắt nước mắt lưng tròng làm bộ đáng thương, lời nói không thành điệu thỉnh cầu nói:

“Nữ, Nữ Vu đại nhân... Ân... Xin không nên như vậy...”

Đây quá kì quái...

“Ừm, không muốn như thế?” Nữ hoàng bệ hạ thật sự là yêu chết đáng đáp này của tiểu mỹ nhân ngư nhà nàng, thấp giọng khàn khàn hỏi: “... Như vậy phải không? Hay là như vậy?”

“...”

Mascezel cắn môi, ánh mắt ngượng ngùng mà mê ly, hoàn toàn nói không ra lời.

... Nữ Vu đại nhân, quá xấu rồi.

“Không. Mascezel, rõ ràng ngưoi cũng rất hưởng thụ, không phải sao.”

Giống như có thể hiểu được nội tâm Mascezel, Phong Hoa nhếch lên cặp môi đỏ mọng.

Lạnh buốt cùng lửa nóng đan xen.

Giác quan cực hạn tự trải nghiệm lấy.

Mascezel lập tức từ trong cơn mê say bừng tỉnh, nhìn về phía Phong Hoa, ánh mắt ngậm lấy liễm diễm thỉnh cầu: “Không cần...”

“Phù.” Một ngón tay Phong Hoa chống đỡ lên cánh môi hoa hồng của hắn, “Ngoan, Thân ái, ngưoi không có quyền cự tuyệt.”

“...”

Một đôi mắt ngập nước nhìn nàng nhẹ nhàng lên án.

Giống như đang nói..., đây là thân thể của hắn, hắn vì cái gì không có quyền cự tuyệt?

Dưới áo choàng, cặp môi đỏ mọng nhếch lên tạo thành một độ cong mỹ lệ kinh người.

Nhẹ giọng nhấn rõ từng chữ, nói.

“Tiểu mỹ nhân ngư chẳng qua là muốn để cho Nữ Vu đem đuôi cá biến thành hai chân thôi đúng không?”

“Nhưng mà, cái này có thể không tính a.”

“Bởi vì đây là..... cái chân thứ ba của nhân loại”.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 13: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (13)

“...”

Nữ vu mị hoặc nhẹ nhàng hấp dẫn, tiểu mỹ nhân ngư vốn đơn thuần nghe không hiểu.

Đây là một loại khoái cảm giống như bản thân đang ở trên thiên đường tươi đẹp.

Thiếu niên mằm ở lồng nhung trắng như thiên nga, là một thiên sứ thánh khiết.

Gương mặt xinh đẹp đỏ ửng giống như hoa hồng nở rộ đến đỏ mị, đẹp đến kinh tâm động phách.

Ở giữa lông mi đang run rẩy, là một mảnh lưu quang ngượng ngùng xa hoa.

Nữ Vu cỏi trường bào màu đen, mười ngón chân trắng nõn giống vỏ sò, phía trên là móng tay sơn màu đỏ, ở giữa không trung xẹt qua một đường cong hoa mỹ.

Đôi môi mềm mại lạnh buốt, rơi vào xương quai xanh tinh xảo hoàn mỹ kia....

“Ừm...”

“... Nữ Vu đại nhân.”

Thanh âm tiểu mỹ nhân ngư yêu kiều, như trong cung điện này ngấm xướng ra một ca khúc tuyệt vời.

... Kéo dài không thôi.

Thật lâu.

Thủy quang trong mắt Mascezel liếm diễm, khẽ cắn môi hồng, toát ra một loại thần sắc bị người khi dễ chà đạp.

Dáng người ưu mỹ dong dỏng cao, trên da thịt, lại nổi lên một cổ dấu vết hồng nhạt.

Hai cánh tay thon dài, không kim lòng được nín chặt thắm nhưng dưới thân.

“... Nữ Vu đại nhân, ân,... Ngươi, xong rồi hả?”

Đã vậy thanh âm kia, mang theo kiêu mị hồ khóc nức nở.

Ngây thơ lại mị hoặc, câu nhân tâm phách.

“...”

Phong Hoa ngón tay ngọc nhỏ dài nâng cằm Mascezel lên: “Khóc cái gì?”

“...”

“Không thoải mái? Hay là đau?”

Nói đến đây, Phong Hoa mi tâm nhăn xuống.

Chẳng lẽ nói lần đầu của mỹ nhân ngư... giống như lần đầu của thiếu nữ, sẽ rất đau sao?

Thế nhưng là, rõ ràng trăm mối là người đau mới đúng.

“... Không đau, Nữ Vu đại nhân.”

Mascezel khe khẽ lắc đầu, một nhánh tóc lụa đen dài theo đường cong khúc khuỷu nhẹ nhàng hoạt động cùng.

Hắn cắn cắn môi, ngượng ngùng trả lời Phong Hoa.

“Chỉ là...”

“Không đau?”

Một câu hỏi lại, cắt ngang Mascezel.

Lông mày Phong Hoa nhảy lên, bỗng nhiên cười rộ lên giống hệt yêu tinh mê hoặc lòng người, lưu chuyển hương vị xinh đẹp tuyệt trần.

“VẬY là ngươi... Vui vẻ, đúng không, Mascezel?”

“...”

Mặt Mascezel lúc này càng thêm đỏ, hơi khẽ rủ lông mi xuống, như cánh bướm nhẹ nhàng run rẩy, nước mắt bên trên mi mắt đen dài óng ánh như tinh quang kim cương nhỏ vụn.

Hắn ngại ngùng cắn môi, không nói gì.

Phong Hoa ngọt môi cười cười, cầm lấy cái cằm của thiếu niên, cúi đầu hôn giọt nước mắt nơi khóe mắt hắn.

Dưới Mascezel có chút tròng lớn đôi mắt, đầu lưỡi nàng nhẹ nhàng liếm lấy cánh môi đỏ mọng có chút sưng mẩn, buộc vòng quanh vài phần diêm dúa lẫn lờ mị.

Trường bào màu đen cùng áo choàng của Nữ Vu đều đã cởi ra.

Nàng bây giờ, mắt đen tóc đen, cặp môi đỏ mọng như mị.

Thân thể mềm mại hấp dẫn câu nhân, cho dù là thiên sứ thánh khiết cũng sẽ... Sa đọa.

Phong Hoa diễn một vai Nữ Vu đến mức tận cùng, thấp giọng bên tai hắn nói ra:

“Nước mắt Mascezel, ngọt lắm... Ăn ngon thật.”

“...”

“A..., ngon giống như ăn Mascezel vậy.”

“Ăn, ăn...?”

Mascezel nghe vậy có chút kinh hãi, nói chuyện đều gập ghềnh lên.

Chẳng lẽ Nữ Vu đại nhân cũng muốn... Ăn hắn sao?

Bên trong màu mắt xanh lam hiện lên một tia kinh hoàng không liệu trước.

Hắn trở nên lúng túng bất an, một câu nói bật thốt lên: “Nữ Vu đại nhân, tiểu mỹ nhân ngư không thể ăn!”

Không khí trong lúc đó yên tĩnh.

Chỉ chốc lát sau.

Phong Hoa bỗng nhiên tâm tình sung sướng cười rộ lên, thanh âm trầm thấp từ trong cổ họng tràn ra: “Tiểu mỹ nhân ngư của ta, ngươi sao có thể.... Đáng yêu như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 14: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (14)

“...”

Tiếng cười sung sướng đó, lại để cho Mascezel lập tức mặt đỏ tai hồng.

Thiếu niên khẽ run rẩy lông mi, nước mắt như có như không vụt sáng.

... Là Mascezel nói sai cái gì sao? Vì cái gì Nữ Vu đại nhân lại cười như vậy?

Thiếu niên cảm thấy bất an lại khó hiểu, chần chờ run rẩy mở miệng: “Nữ Vu đại nhân...”

“Mascezel, tiểu mỹ nhân ngư ăn ngon lắm.”

Phong Hoa một bên ngữ điệu lười biếng lừa gạt hân, một bên cắn lên môi thiếu niên.

Đầu lưỡi lạnh buốt khẽ liếm, tinh tế tỉ mỉ.

Nàng phả khí tức vào môi thiếu niên, thấp giọng chọc người cười nói: “Người xem,... Vị rất ngon.”

“...”

Hóa ra.

Nữ Vu đại nhân nói ăn, là ăn như vậy...?

Đối mặt Nữ Vu đại nhân đùa giỡn, tiểu mỹ nhân ngữ không có bất kỳ sức chống cự nào.

Hăng quá hoá dở.

Đạo lý này, Phong Hoa là biết rõ đấy.

Hôm nay ăn tươi tiểu mỹ nhân ngữ, đã là tiến triển thần tốc. Muốn có được nụ hôn chân ái..

Hay, từ từ tính đi.

Dù sao ——

Trăm hoàn toàn không ngại ăn tiểu mỹ nhân ngữ thêm mấy lần.

Tiểu mỹ nhân ngữ thật sự là... Vị rất ngon nha ~

Phong Hoa lộ ra một nụ cười, lãnh điểm lại mị hoặc.

Đem trái tim Mascezel trực nhảy loạn.

Nữ Vu đại nhân vậy mà xinh đẹp như vậy, không hề xấu xí tà ác giống như ngoại tổ mẫu cùng các tỷ tỷ nói.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 10, công lược hoàn thành 50!]

“Mascezel, Nữ Vu đại nhân vừa mới khiến người vui vẻ, hiện tại... đến phiên người rồi.”

Phong Hoa miễn cưỡng chống đỡ bủn rủn tay chân, đùi thon ngọc ở trong băng trông mát màu xanh lam trong kéo lê thành một độ cong hấp dẫn.

Nhẹ nhàng điều chỉnh xuống tư thế.

Trên thân thể thiếu niên có chút căng thẳng, cứ như vậy nằm sắp xuống.

Có lẽ là nguyên nhân mỹ nhân ngữ sinh hoạt tại đáy biển, thân hình thon dài của thiếu niên vốn nóng như lửa liền trở nên lạnh buốt như thường.

Phong Hoa đem một phần gương mặt tươi sáng có chút ửng đỏ, nhẹ nhàng dán tại lồng ngực Mascezel, sau đó... Cọ xát.

Gối ôm mỹ nhân ngữ, thật thoải mái.

Thiếu niên không khỏi cứng ngắc, thỉnh tai ửng đỏ.

“... Mascezel, eo ta thực mỏi, thay ta bóp một chút.”

“...”

Mascezel không nói gì, ngón tay thon dài chần chờ một lúc, cuối cùng vẫn chậm rãi nhẹ nhàng xoa vòng eo nhỏ nhắn không kham nổi một nắm của nữ nhân.

Thay nàng... Nhẹ nhàng nắn bóp.

Ăn tiểu mỹ nhân ngữ, là hạng vận động hao phí thể lực nhất.

Phong Hoa nhẹ nhàng nhắm mắt lại, đưa tay lười biếng ngáp một cái.

Rất nhanh, liền lâm vào cơn buồn ngủ.

Mascezel nhu thuận nghe lời thay Nữ Vu đại nhân xoa eo.

Tiểu mỹ nhân ngư ngây thơ quá mức, không có mệnh lệnh của Nữ Vu đại nhân, không dám dừng lại động tác.

Lông mi tiếp vũ dài nhọn hơi khê rũ xuống, thủy quang óng ánh nhỏ vụn giữa hắc tiếp nhẹ nhàng chớp động.

Băng trông mắt màu xanh lam không thể tránh khỏi thoáng nhìn...

Đằng sau một nhánh tóc dài quanh co khúc khuỷu, là một hình xăm đóa Sắc Vi Hoa màu vàng sáng rực nở rộ trên bả vai trắng ngần.

Mascezel cũng không biết ——

Sắc Vi màu vàng, là biểu tượng huy chương của vương quốc Simda.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 15: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (15)

Hình xăm Sắc Vi màu vàng, là do Nữ Vương Margaret, trước lễ trưởng thành 15 tuổi của Isabela công chúa đã tự tay thay nàng xăm lên.

Ý của nó, Isabela dự định sẽ được kế nhiệm ngai vàng Simda.

Điều này làm cho tỷ tỷ thân sinh của Isabela - Lucycard hết sức ghen ghét.

Tuy rằng ngon lửa ghen ghét trong lòng tràn đầy, nhưng tại tiệc tối, Lucycard nhưng lại không thể không ăn mặc đẹp để tham dự.

Chỉ cần vũ hội có Isabela, Lucycard nàng, vĩnh viễn sẽ bị viên minh châu Simda này che lấp.

Trên thuyền lớn, một phòng y hương tấn ánh, suốt đêm thịnh yến.

Lucycard nhưng lại không sau cầm làn váy, biểu hiện kỹ thuật nhảy uyển chuyển mê người cùng thân hình cùng ưu nhã xinh đẹp.

Ngược lại, đầu ngón tay bùng Champagne, đôi mắt đẹp ở một bên lưu chuyển qua ‘Isabela’ trong sàn nhảy....

‘Isabela’ ăn mặc một bộ váy bông cung đình, hoa văn phức tạp tầng tầng lớp lớp, theo cùng thân sĩ trẻ tuổi anh tuấn nhảy múa xoay quanh, ở giữa không trung tạo nên đường cong duyên dáng.

Một khác khiêu vũ này, đẹp phải làm mọi người mờ mắt, trở thành tiêu điểm toàn trường chú mục.

Lucycard cảm thấy rất kỳ quái.

Nàng thân là tỷ tỷ Isabela, có thể nói là người trên thế giới này hiểu rõ Isabela nhất.

Không phải có một câu nói như vậy sao.

Người hiểu rõ người nhất, nhất định là địch nhân của người.

Lucycard luôn coi vị muội muội này như địch thủ, biết rõ Isabela là một người như thế nào ——

Từ nhỏ được mẹ của các nàng - Margaret Nữ Vương, coi như người kế nhiệm mà bồi dưỡng, tuổi còn nhỏ mà lại có được khí chất tôn quý cùng phong độ của Nữ Vương.

Isabela căng ngạo, ưu nhã, tôn quý.

Tuyệt không giống như trước mắt...

Bất kì thân sĩ trẻ tuổi nào mời múa cũng không có cự tuyệt, vẫn luôn cùng các nam nhân khác khiêu vũ.

Trong mắt Lucycard hiện lên một tia ám sắc lưu quang, đầu ngón tay nhẹ giơ lên, đem ly Champagne đến bên đôi môi đỏ mọng.

Nhẹ nhàng che giấu nụ cười quỷ quyệt nơi khóe môi.

...

Buổi dạ vũ này, một mực tiếp diễn đến lúc mặt trời mọc.

Cung điện ở đáy biển.

Phong Hoa yếu ớt tỉnh lại, hôn lên môi tiểu mỹ nhân ngư: “Sáng sớm tốt lành, Mascezel.”

Một nụ hôn, lại để cho gương mặt trắng nõn của Mascezel hiện lên nhàn nhạt đỏ ửng: “... Sáng sớm tốt lành, Nữ Vu đại nhân.”

Phát giác được hai tay bên hông vẫn đang tiếp tục vuốt ve, Phong Hoa mi tâm nhăn xuống, hỏi: “Mascezel, ngươi không phải giúp ta xoa một buổi tối đây chứ?”

Mascezel có chút rù lông mi xuống, nhẹ nhàng nói: “Nữ Vu đại nhân người không nói cho Mascezel biết lúc nào thì dừng lại...”

Tiểu mỹ nhân ngư thật sự là quá đơn thuần.

Nghe vậy, nữ hoàng bề hạ không khỏi cảm thán, đồng thời trong nội tâm lần đầu tiên sinh ra một cỗ cảm giác tội ác nhàn nhạt.

Tiểu mỹ nhân ngư dễ thương như vậy, nàng lại khi dễ hắn, tối hôm qua còn...

“Dừng lại đi. Không cần xoa nữa.”

Phong Hoa đem tay Mascezel kéo qua, thấy đầu ngón tay có chút phồng hồng.

“Có mệt hay không?”

“... Ân.”

Mascezel sẽ không nói khoác, vì vậy nhẹ nhàng gật đầu.

Phong Hoa một bên vuốt vuốt xoa nắn lấy ngón tay hắn, một bên dùng thanh âm khàn khàn nói với Mascezel.

“Ma pháp đem đuôi cá của ngươi biến thành hai chân nhân loại, chỉ có thể duy trì 12 giờ. 12 giờ vừa đến, sẽ lần nữa khôi phục thành đuôi cá mỹ nhân ngư.”

“Không nên hỏi ta, vì cái gì ma pháp này chỉ có thể duy trì đến 12 giờ. Ta nghĩ tiểu mỹ nhân ngư ngươi chắc có lẽ cho rằng... Mỗi một bước đi đều như ở trên mũi dao đó chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 16: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (16)

“Đừng không, tiểu mỹ nhân ngư của ta?”

Nhẹ nhàng nói xong, Phong Hoa cúi đầu, cặp môi đỏ mọng dính vào ngón tay thiếu niên ——

Ở trong quốc gia Tây Âu cổ, đây là thủ lễ của thân sĩ đối với phu nhân.

Vành tai mỏng của Mascezel, lại lần nữa có chút đỏ lên.

Chỉ cảm thấy được Phong Hoa dùng cặp môi đỏ mọng qua, đầu ngón tay bỗng nhiên trở nên nóng hổi vô cùng.

Vậy nên hắn quên mất mình đang định nói gì.

Cánh môi hoa hồng có chút giương lên, màu băng lam đồng tử con mắt bỗng nhiên trợn lên, nhìn qua ngay thơ lại ngốc manh.

... Sao có thể đáng yêu thế chứ?

Cánh môi lãnh diễm của Phong Hoa nở rộ thành lúm đồng tiền, lần nữa kêu một tiếng: “Mascezel?”

Mascezel hoàn hồn, thỉnh tai hồng hồng, muốn rút tay của mình về, “... Nữ Vu đại nhân, tay Mascezel, đã hết đau.”

Tiểu mỹ nhân ngư ngây ngốc nghĩ thầm:

Có lẽ, nụ hôn vừa rồi kia, là ma pháp của Nữ Vu đại nhân.

Nữ Vu đại nhân thật là... Thật là lợi hại.

Khuôn mặt Mascezel hồng phác phác, sau khi thu tay lại, âm thầm sờ đầu ngón tay nóng hổi một cái, sau đó hướng Phong Hoa nghiêm túc nói một tiếng: “Cảm ơn người, Nữ Vu đại nhân.”

Phong Hoa hững hờ nở nụ cười: “Cảm ơn ta cái gì?”

“Cảm ơn người thay Mascezel trị liệu ngón tay.” Thủy quang liếm liếm giữa đôi mắt băng lam, “Còn có...”

Đi trên lưỡi đao, nghe thôi cũng rất đau.

Hóa ra, Nữ Vu đại nhân lại tốt với Mascezel như vậy.

Tiểu mỹ nhân ngư lúc này hoàn toàn quên, tối hôm qua đã bị Nữ Vu đại nhân khi dễ như thế nào, đầu quả tim lập tức mềm mại không thể tưởng tượng nổi.

“... Cảm ơn ma pháp của người.”

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 55!]

Nói xong, Mascezel bỗng nhiên nghĩ ra một vấn đề.

Thế nhưng..

Ma pháp chỉ có thể duy trì được 12 giờ, vạn nhất mất hiệu lực mà nói, phải làm sao đây?

Trong đôi mắt tiểu mỹ nhân ngư hiện lên một tia buồn rầu.

Một giây sau.

Chiếc cảm tình xảo bị một ngón tay ngọc nhỏ dài nâng lên.

“Thân ái, cũng không nên cảm tạ quá sớm a.”

“Sau khi ma pháp mất đi hiệu lực, tiểu mỹ nhân ngư nếu như còn muốn đem đuôi cá biến thành hai chân...”

Phong Hoa cặp môi đỏ mọng như mị,

bên tai thiếu niên nhẹ nhàng nhấn rõ từng chữ:

“Nhớ rõ hôm nay hãy tới tìm ta.”

Mỗi chữ mỗi câu, đều lộ ra hương vị kinh tâm mị mị kiều diễm.

“...”

Hôm nay còn phải tìm đến Nữ Vu đại nhân?

Như là đêm qua.... Sao?

Mascezel khuôn mặt đỏ đến mức nhỏ máu, cắn cánh môi, nói không nên lời.

“Mascezel, hiện tại ngươi nên đứng lên, tới tìm Isabela công chúa đi.”

Phong Hoa một bên hững hờ nói ra, một bên nhẹ nhàng đứng dậy xuống giường.

Trước mặt thiếu niên, đem trường bào màu đen tán lác dưới giường mặc vào, bao trùm thân thể mềm mại như tuyết, khôi phục bộ dáng ban đầu.

Àn.

Thập phần trở mặt sau khi mặc xong quần áo.

Thân thể nhỏ nhắn hiện ra trong đôi đồng tử màu băng lam, lại để cho Mascezel ngượng ngùng rũ lông mi, đồng thời trong nội tâm sinh ra một phần cảm

giác mắt mát.

... Nữ Vu đại nhân đang đuổi hẩn đi sao?

Thấy thiếu niên chậm chạp không nhúc nhích, Phong Hoa ánh mắt lưu chuyển, lông mày khẽ nhíu, trêu tức mà hỏi: “Ừm, chẳng lẽ tiểu mỹ nhân ngư không muốn gặp Isabela công chúa của ngươi?”

Mascezel cắn cắn môi, thủy quang trong băng tròng mắt màu lam liếm liếm nhìn Phong Hoa, nhẹ mà xấu hổ nói: “... Mascezel, không có quần áo.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 17: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (17)

A.

Thiếu chút nữa đã quên rồi.

Phong Hoa bật cười.

Trên chiếc giường vô sò, thiếu niên nằm ở trên tấm thảm lông trắng có chút xóc xếch, dáng người ưu mỹ dong dong cao.

Không có đồ vật gì che lấp, toàn bộ người trong ánh nhìn chăm chú của Phong Hoa, nổi lên nhàn nhạt hồng nhạt đáng yêu.

Ngón chân như ngọc trai, cũng không khỏi khấn trương có chút cuộn mình lên.

... Tiểu mỹ nhân ngư đáng yêu như vậy, đương nhiên không thể để cho người khác trông thấy.

Phong Hoa không có ma pháp Nữ Vu, đánh phải vợ vết tài sản, cướp một bộ thân sĩ trang Tây Âu cổ của con hàng đang khóc thút thít nào đó.

Trong mắt Mascezel, Phong Hoa chính là đột nhiên biến ra một bộ quần áo.

Nữ Vu đại nhân... Thật là lợi hại.

Tiểu mỹ nhân ngư chớp chớp đôi mắt, trong lòng thầm nghĩ.

Thân sĩ trang Tây Âu, điểm là màu trắng Lace trong áo sơ mi sần, áo lót, áo choàng, còn có quần dài cùng giày kỵ sĩ.

Rất rườm rà phức tạp.

Mascezel... Cũng không mặc.

Dù cho cầm lấy quần áo, cũng là vô kế khả thi.

Tên trẻ măng nào đó nhàu mày, trên mặt hiện lên một tia buồn rầu.

“Đến đây, Nữ Vu đại nhân dạy ngươi.”

Phong Hoa cầm lấy một kiện áo somi màu trắng Lace có hoa văn phiền phức, hướng Mascezel cười cười.

Sau đó ——

Từng bước một dạy tiểu mỹ nhân ngư mặc quần áo.

“Đây là áo somi, cần phải cài cúc áo, mặc thêm vào.”

“...”

“Đây là quần dài, tách hai chân của ngươi ra, mỗi bên một cái.”

“...”

“Đúng, chính là như vậy... Ân, Mascezel rất tuyệt.”

“...”

Cuối cùng cũng ăn mặc chỉnh tề.

Trên người thiếu niên là một bộ trang phục kỵ sĩ.

Hoa văn ngân sắc trùng điệp, thỉnh thoảng trên gấm trắng lên một đạo lưu quang yếu ớt.

Đầu vai cùng vạt áo là một loạt Luru Tô màu bạc.

Án cúc áo kiểu huy chương Sắc Vĩ, một mực từ dưới lên trên trừ yết hầu, tràn đầy khí tức cấm dục.

Tiểu mỹ nhân ngư lập tức biến thành mỗ vương tử quốc gia Tây Âu cổ, ngây thơ mà tuấn mỹ.

Phong Hoa có chút thối lui nửa bước, ánh mắt đánh giá thiếu niên.

Mascezel trong mắt hiện lên một tia nhân nhật khản trương, mở miệng hỏi: “Nữ Vu đại nhân, Mascezel... Có chỗ nào không đúng sao?”

“Không có. Chẳng qua là cảm thấy...”

Phong Hoa nhẹ nhàng lắc đầu, ngón tay ngọc nhỏ dài xẹt qua da thịt trắng sứ, cuối cùng dừng lại trên cánh môi.

Cặp môi đỏ mọng nhẹ nhàng nói.

“Bộ dạng này của tiểu mỹ nhân ngư, thoát nhìn rất hợp để ăn đấy.”

“...”

Mascezel cuối cùng hiểu rõ chữ "Ăn" trong miệng Nữ Vu là có ý gì, không khỏi mặt đỏ tới mang tai.

“Tốt rồi. Đi tìm Isabela công chúa đi.”

Sau khi không nhận được mà hôn môi thiếu niên, Phong Hoa lại thò tay đẩy hắn ra.

Suy nghĩ một chút.

Dừng lại nhắc nhở một câu: “Nếu như ma pháp mất đi hiệu lực, Mascezel còn muốn... Như hôm nay...”

Mascezel không nói gì, chỉ ngai ngùn hơi rũ mắt xuống.

...

Tiểu mỹ nhân ngư rời khỏi cung điện vô sò.

Mascezel sau khi rời đi.

Phong Hoa hỏi hệ thống: “Độ thiện cảm bây giờ là bao nhiêu?”

“55 a, bệ hạ ~”

Hệ thống âm thanh mạnh mẽ trả lời nàng.

Nice.

Phong Hoa ngoặt môi cười cười.

Mascezel tuyệt đối là người mà nàng phải công lược cho tới bây giờ có tính tình tốt nhất, tính khiết nhất... Không, là tiểu mỹ nhân ngư mới đúng.

Hệ thống chợt nhớ tới cái gì, mở miệng nhắc nhở nói: “Là Trương Tử, bệ hạ, Hải yêu nguyên rùa có chút đặc thù...”

Còn chưa có nói xong.

Đột nhiên, cảnh tượng trước mắt Phong Hoa lại bắt đầu trời đất quay cuồng..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 18: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (18)

Không sai.

Nàng lại biến trở thành Isabela công chúa, một lần nữa trở lại con thuyền lớn đẹp đẽ quý giá kia.

Một phòng y hương tấn ảnh, chuyện trò vui vẻ cùng âm nhạc ở bên tai, so với cung điện đáy biển im ắng hoàn toàn khác nhau.

“Thật có lỗi.”

Phong Hoa nhú lại lông mày, khe khẽ đẩy vị thân sĩ đang khiêu vũ cùng nàng, khẽ gạt đầu tạ lỗi.

Lưu lại vị thân sĩ tuần tú kinh ngạc tại chỗ.

Thiếu nữ một bên đầu ngón tay nhấc làn váy, bộ pháp nhẹ nhàng rời khỏi sân nhảy.

Một bên trong lòng rất nghiêm túc hỏi thăm hệ thống.

“Tiểu Thống tử, đến cùng là chuyện gì đang xảy ra?”

Hệ thống âm thanh dễ thương mà nói: “Bệ hạ, người ta vừa mới muốn nói với người cái này đây ~”

“Đừng làm nũng bán manh, nói nhanh một chút cho trẫm.”

Dưới ánh mắt ý vị thâm trường của Lucycard, thiếu nữ tóc vàng cao quý, cầm làn váy hoa mỹ đi ra bên ngoài.

Một ngày mới, mặt trời đã lên.

Trên mặt biển, sóng nước lấp lánh, ánh nắng sáng chói lóng lánh, đẹp không sao tả xiết.

Hệ thống có chút 囧: “Bệ hạ, người ta không có bán manh đâu”

“Hà?”

Phong Hoa lãnh diễm bề ngễ đi tới, thái giám tổng quản lập tức kinh sợ thành một đoàn.

yên tĩnh như gà

“Nói chuyện.” Phong Hoa lãnh lạnh nhắc nhở.

“Là như vậy, bệ hạ.”

Hệ thống mà nghiêm chỉnh lại thì chính nó cũng sợ, âm thanh mạnh mẽ lập tức chuyển biến thành thanh âm đại thúc trầm thấp ổn trọng.

“Nữ Vu e ngại ánh mặt trời, chỉ có thể sinh hoạt tại nơi ánh mặt trời không chiếu đến. Coi như là Hải yêu nguyên rùa, cũng không thể thay đổi điểm này.”

“Bởi vậy cái này nguyên rùa hết sức đặc thù ——”

“Vào đêm khuya tiếng chuông điểm 12 giờ vang lên, bệ hạ sẽ từ công chúa Isabela biến thành Nữ Vu.”

“Nhưng khi mặt trời lên, bệ hạ người sẽ một lần nữa biến trở về như lúc đầu.”

Nói xong.

Hệ thống nhìn về phía Phong Hoa, rất chờ mong nữ hoàng bệ hạ sẽ có phản ứng gì.

Ai ngờ, Phong Hoa chỉ nói một câu: “Người không thể nói chuyện bình thường một chút?”

“...”

“Loại thái giám như người, nếu như ở chỗ ta thì sẽ lập tức bị kéo ra ngoài thiên lần thứ hai.”

“...”

Hệ thống: Dưới đũng quần mát lạnh.

Hệ thống khôi phục âm thanh dễ thương: “Bệ hạ, người không cần để ý người ta nói chuyện á. Đối với lời nguyện rửa của Hải yêu này, chẳng lẽ người không có chút ý tưởng nào sao?”

“Ồ.” Phong Hoa lãnh đạm mà nói: “Nếu như hiện tại, Hải yêu mà đứng ở trước mặt trẫm, trẫm nhất định sẽ nói với nó ba chữ.”

“Ba chữ gì?”

Ta yêu người?

Rất không có khả năng a, Hải yêu lớn lên xấu xí như vậy, vừa nhìn đã biết nó không phù hợp với thẩm mỹ của nữ hoàng bệ hạ.

Để Quân tiểu mỹ nhân ngư mới là người nữ hoàng bệ hạ lựa chọn.

Hệ thống con mắt tích lưu chuyển.

Sau một khắc, nghe được Phong Hoa từng chữ một mà nói:

“Xà, tinh, bệnh.”

“...”

Bệ hạ, người thật mạnh mẽ.

Cuối cùng, hệ thống nhắc lại một câu:

“Xin chú ý, bệ hạ người không thể tiết lộ với tiểu mỹ nhân ngư lộ về chuyện nguyện rửa. Cũng không thể nói cho hần biết, Nữ Vu chính là Isabela công chúa, Isabela công chúa chính là Nữ Vu, nếu không...”

Thanh âm kia lộ ra một tia nghiêm túc chăm chú, bỗng nhiên trở nên rất nặng.

“—— Nữ Vu sẽ đoạt đi thân thể Isabela công chúa, người vĩnh viễn sẽ không thể biến trở lại được!”

Vĩnh viễn không thể biến trở lại, có nghĩa là tâm nguyện công chúa Isabela không có cách nào thực hiện.

Như vậy nhiệm vụ lần này rất có thể thất bại.

Hậu quả việc thất bại....

Phong Hoa không quan tâm.

Nàng quan tâm là: “Ý là, Isabela cùng Nữ Vu không phải trao đổi linh hồn?”

“Không phải a.” Hệ thống lắc đầu, “Sức mạnh của nguyện rửa chỉ có thể thay đổi ngoại hình, đem dung mạo Isabela công chúa và Nữ Vu trao đổi với nhau, tương đương với... Chưong Nhân pháp.”

“Về phần đêm khuya tiếng chuông 12 giờ vang lên, cùng với một khắc mặt trời bắt đầu lên cao, việc trao đổi thân phận giữa các người chỉ là nguyện rửa trong ma pháp Thuận Di mà thôi.”

Nghĩ một hồi.

Hệ thống còn nói: “Bệ hạ người chẳng lẽ không phát hiện, người bây giờ một lần nữa biến trở thành công chúa Isabela, nhưng kỳ thật di chứng tối hôm qua cùng tiểu mỹ nhân ngư oxxx... vẫn còn sao?”

“...”

Phong Hoa: Ha ha.

Tiểu Thống tử người hiểu được thật nhiều.

Hệ thống kiêu ngạo ngẩng đầu ưỡn ngực.

Người ta thể nhưng là một cái hệ thống học rộng tài cao!

Thời điểm này.

Trên thuyền, binh sĩ bỗng nhiên hô: “Phía trước có người rơi xuống nước ——”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 19: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (19)

Isabela công chúa cứu được một vị Vương tử mất trí nhớ bị rơi xuống nước trở về Hoàng Cung.

Toàn bộ Simda đều tại loan truyền những lời này.

Vị vương tử này, đúng là tiểu mỹ nhân ngư Mascezel.

...

Hoàng Cung Simda.

Mỹ nhân ngư Vương tử được đám người hầu hầu hạ, thay đổi bộ đồ quý tộc sạch sẽ, đưa đến trước mặt công chúa.

Hết thấy những người trong hoàng cung, đối với tiểu mỹ nhân ngư đến từ biển sâu mà nói, rất mới lạ mà lạ lẫm.

Mascezel trong nội tâm vô cùng bất an.

Thẳng đến khi dưới sự dẫn dắt, hắn nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc ——

Thiếu nữ mái tóc dài màu vàng óng vẫn chói mắt cao quý như trước, đuôi tóc hơi cuộn lười biếng buông xuống.

Có lẽ là đang ở tâm cung của mình, nên trên trang phục trên người tức thì đơn giản hơn nhiều.

Một bộ cây phục váy dài màu xanh lá Lace cổ, làn váy cùng ống tay áo dùng sợi tơ vàng thêu lên đóa hoa Sắc Vi lớn xinh đẹp nở rộ.

Thiếu nữ lười biếng chống cằm, ngồi ở ghế quý phi có đồ án Sắc Vi cổ, màu làn váy thật dài rủ xuống dưới.

Tiểu mỹ nhân ngư tạm thời không quá thích ứng với hai chân đi.

Từng bước một hướng thiếu nữ đi tới, bộ pháp chậm chạp ưu nhã, lại lộ ra sự trang trọng vô cùng.

Bộ dáng này, trong mắt Phong Hoa.... Quả thực đáng yêu.

Nàng vui mừng từ trên mặt ghé đứng dậy, trong lúc đó đóa hoa nở rộ trên làn váy dường như được thu lại.

Phong Hoa đi đến trước mặt Mascezel.

Mascezel nhìn qua thiếu nữ cao quý gần trong gang tấc, ngữ khí khẩn trương ngưng ngừng hô một tiếng: “... Isabela.”

Thiếu nữ có chút nhếch cặp môi đỏ mọng, nhẹ nhàng kéo tay thiếu niên, thấp giọng chân thành nói:

“Thật cao hứng khi người có thể tới tìm ta,... Tiểu mỹ nhân ngư của ta.”

Một câu cuối cùng, Phong Hoa dùng âm thanh chỉ hai người nghe được.

Mang theo âm luật Phương Tây quốc gia cổ, thiếu nữ đặc biệt cẩn chữ, lưu loát mà chậm chạp, ưu mỹ mà ôn nhu, hoàn toàn bất đồng với thanh âm Nữ Vu khàn khàn.

Nhẹ nhàng truyền vào trong tai Mascezel.

Thiếu niên vành tai ửng đỏ, mấp máy môi hoa hồng, có chút ít xấu hổ cùng cao hứng: “... Phải. Mascezel đến tìm Isabela rồi.”

Bất quá.

Tại thời khắc này, trong đầu tiểu mỹ nhân ngư, lại lơ đãng hiện lên...

Một thân ảnh với trường bào màu đen uyển chuyển.

Nữ Vu.

Mascezel đầu quả tim nhảy dựng.

Vì cái gì tại thời điểm ở cùng Isabela, hắn lại nhớ tới Nữ Vu đại nhân?

Vấn đề này, còn không kịp cần thận suy nghĩ.

Mascezel bị Phong Hoa lôi kéo, nhẹ nhàng đi tới bàn ăn cách thức Châu Âu cung đình.

“Đói bụng không? Có muốn ăn một chút hay không?”

Ân.

Tiểu mỹ nhân ngư từ tối hôm qua đến bây giờ vẫn chưa đụng qua thứ gì.

Tuy đói bụng nhưng vẫn nhịn được.

Nghe Phong Hoa nói vậy, Mascezel thật sự cảm thấy có chút đói khát.

Vì vậy, nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Sau khi ngồi xuống.

Phong Hoa đưa tay, nhẹ nhàng phát một cái.

Thị nữ trong cung điện bụng chiếc khay màu vàng, bước chân nhẹ nhàng nối đuôi nhau mà vào.

Dựa theo thân phận người kế nhiệm ngai vàng, bàn ăn của Isabela khoảng chừng hai mươi mấy món.

Món điểm tâm ngọt, bánh mì, anh đào rượu, ngọc mẽ... Liên tiếp bung lên.

Một món cuối cùng, được bày ở giữa bàn.

Thị nữ mở nắp đậy, bên trong lộ ra món súp cá màu ngà sữa.

Đây là món ăn nổi tiếng tại vương quốc Simda, súp bơ đầu cá.

Mascezel sắc mặt trở nên trắng bệch như tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 20: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (20)

Đôi đồng tử màu xanh lam khi nhìn thấy đầu cá nằm im ắng trong súp màu ngà sữa đậm đặc, liền hiện lên vẻ hoảng sợ.

Cô rúm lại đáng thương.

Simda ở trên biển Melanesia, từ con dân cho tới hoàng thất, bàn ăn hằng ngày đều có hải sản.

Món ăn nổi tiếng đầu cá súp bơ này tuy rằng không phải dùng mỹ nhân ngư làm, nhưng là...

Tại trước mặt một tiểu mỹ nhân ngư, đem loài cá bung lên bàn ăn, không thể nghi ngờ là để cho Mascezel cảm thấy nhân loại tàn sát đồng loại của hắn.

Nhìn thấy sắc mặt thiếu niên đột nhiên trắng bệch, Phong Hoa không khỏi đưa tay nặn trán một cái.

Đầu đầu.

Là nàng sơ sẩy, quên nói cho đầu bếp.

Lần này, hù dọa đến tiểu mỹ nhân ngư đơn thuần, không biết làm sao cho phải.

Suy nghĩ một chút.

Phong Hoa cầm chặt tay Mascezel, nhẹ nhàng quay đầu nhìn ti nữ thiếp thân quát lên:

“Anna, lập tức đem thu dọn tất cả món hải sản trên bàn. Sau này trên bàn cơm bồn công chúa không cho phép nó xuất hiện.”

Ti nữ mỹ mạo không chần chờ, phất tay để cho thị nữ đem các món hải sản trên chiếc bàn ăn Châu Âu cung đình thu dọn xuống.

Không chỉ có đầu cá súp bơ, còn bao gồm con cua, tôm sấy, sò biển các loại.

Trên bàn cơm, trong nháy mắt thiếu đi bảy tám món đồ ăn.

Anna nhắc lần váy, có chút khom người xin chỉ thị: “Công chúa, cần Anna phân phó đầu bếp bù đắp lại những món ăn bị thiếu không?”

Phong Hoa khoát tay áo, nói: “Không cần, người lui xuống trước đi.”

Sau khi Anna dẫn thị nữ rời khỏi cung điện.

Thiếu nữ vẻ mặt áy náy, hướng tiểu mỹ nhân ngư vẫn còn tái nhợt nói: “Thật có lỗi, Mascezel, là ta sơ sẩy, ta thật không ngờ...”

Còn chưa có nói xong.

Thiếu niên lắc đầu, nhẹ nhàng mà run rẩy nói ra: “Không sao hết.”

Tạm ngừng một lát.

Mascezel mấp máy cánh môi hoa hồng, thanh tuyến mềm mại mang theo một tia kiên định: “... Kỳ thật, Isabela đã đối với Mascezel rất tốt”.

Tiểu mỹ nhân ngư nhìn qua Phong Hoa: “Cho nên, Isabela không cần nói xin lỗi với Mascezel.”

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 60!]

Không có dựa theo lễ nghi vương quốc Simda, hai người ngồi quá gần.

Người ngồi bên cạnh Phong Hoa, chính là một thân anh tuấn quý tộc Mascezel.

Lúc này đây, thị nữ trong cung điện cũng đã lui ra...

“... Mascezel.”

Phong Hoa có chút cong cặp môi đỏ mọng, giống như một đóa Sắc Vi Hoa xinh đẹp, theo thanh tuyến nhẹ nhàng nở rộ:

“Bộ dạng này của người, lại để cho ta có chút... Muốn khi dễ người.”

“...”

Khi dễ.

Tiểu mỹ nhân ngư chớp chớp lông mi dài nhọn, vừa ngây thơ vừa đáng yêu.

Như là...

Giống với Nữ Vu đại nhân khi dễ sao sao?

Mascezel ngực thỉnh thoảng nháy lên.

Sau một khắc.

Thiếu nữ có chút đứng dậy, một tay chống đỡ ghế ngồi của hắn, một tay nâng chiếc cằm duyên dáng tinh xảo.

Nhẹ nhàng cúi đầu, trước cuộn tóc dài màu vàng chảy xuống ở giữa, cặp môi đỏ mọng bao trùm lên môi thiếu niên.

Nhẹ nhàng miêu tả lại đôi môi hoàn mỹ, lại từng chút từng chút gạt mở, theo thời gian dần xâm nhập...

Giương mặt trắng nõn của Mascezel hiện lên màu đỏ nhàn nhạt, khăn trương đến sắp không thể hô hấp.

Ngón tay thon dài không khỏi siết chặt vạt áo của mình.

Isabela khi dễ, cũng giống như Nữ Vu đại nhân khi dễ hần...

Đã vậy...

Một cái ý niệm trong đầu Mascezel đột nhiên xẹt qua, không kịp bắt được.

“... Thời điểm này, Mascezel còn có thể thất thần, là ta không đủ cố gắng sao?”

Thanh âm gần như mất tiếng, trên môi thiếu niên nhẹ nhàng vang lên, bao quanh đó là các khí tức mập mờ kiểu diễm nóng hổi.

Dứt lời.

Nụ hôn này, trong lúc đó trở nên dồn dập hơn, cướp đoạt đi toàn bộ hô hấp cùng với suy nghĩ của thiếu niên...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 21: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (21)

Bên kia.

Cung điện đại công chúa.

Lucycard bùng một cái chén thủy tinh, bên trong đựng đầy chất lỏng như hồng ngọc.

Không dao động, lại nhẹ nhàng đựng đưa.

Lucycard nghiêng người ở trên tháp quý phi, hai cái đuôi ngọc có chút mở ra, cả móng chân lẫn móng tay đều sơn màu đen thần bí.

Dưới làn váy dài màu vàng có chút hở ra.

Dường như... Ẩn giấu một người ở bên trong.

Trong cung điện rộng lớn an tĩnh, Lucycard khi thì thờ dốc, khi thì yêu kiều.

Sau nửa ngày.

Lucycard ánh mắt mê ly, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên một mảnh ửng hồng, khẽ mím đôi môi đỏ như hoa.

Nàng đột nhiên ngẩng chiếc cổ trắng nõn, tạo ra một ngã rẽ độ cong, âm thanh hưng phấn cao vút hô một tiếng: “A...”

Vài giây sau đó, thân thể mềm mại căng thẳng đến mức tận cùng, lại đột nhiên mềm xuống.

“... Xuất hiện đi.” Đầu ngón tay Lucycard bùng lên ly rượu đỏ, đưa đến bên môi thường thức một chút, sau đó âm thanh mất tiếng nhẹ nhàng gọi khẽ.

Dưới làn váy màu vàng của nàng, một vị thiếu niên chui ra ngoài.

Thiếu niên dung mạo trẻ trung non nớt, môi hồng răng trắng, trên môi lưu chuyển chất lỏng trong suốt không biết tên.

Hắn quỳ trên mặt đất, ánh mắt nhìn về phía Lucycard có chút co rúm lại sợ hãi.

Như một chú dê nhỏ đợi làm thịt, sợ Lucycard không hài lòng, nổi trận lôi đình bắt hắn khai đao.

“Đại công chúa...”

Đuôi ngọc dưới làn váy Lucycard nâng lên, tùy ý giẫm lên bả vai thiếu niên, móng tay sơn màu đen lóe lên châu quang hấp dẫn.

Ngay cả thanh âm đều là lười biếng mất tiếng, phong tình vạn chủng như là chén rượu đỏ.

“Nghe nói, hảo muội muội của ta Isabela, đem vị Vương tử mất trí nhớ rơi xuống nước kia, an bài tại tẩm cung của mình?”

“... Đúng, đại công chúa.” Thiếu niên hơi cúi đầu, âm thanh kính úy nói ra.

“Đây cũng không giống như phong cách của Isabela a. Đi, Bồn công chúa phải tự mình nhìn xem Vương tử đó là cái dạng gì, có thể làm cho vị hạo muội muội căng ngao động tâm.”

Lucycard có chút ngẩng cái cổ trắng nõn như thiên nga, đem chén rượu đỏ uống một hơi cạn sạch.

Chợt, nhẹ nhàng ném xuống mặt đất, chén rượu vỡ vụn thành mấy khối thủy tinh sáng chói lóng lánh.

Trong đó có một mảnh vụn xẹt qua khuôn mặt trẻ trung non nớt của thiếu niên quỳ trên mặt đất kia, lập tức lưu lại một đạo vết máu đỏ tươi.

Thiếu niên co rúm thân thể lại, cố nén đau đớn, không nói tiếng nào.

Hắn cho rằng không kêu ra, có thể để cho vị đại công chúa Simda tính tình tàn bạo này tha thứ cho mình.

Ai ngờ...

Một mũi chân tuyết trắng son màu đen không đếm xỉa tới duỗi ra chạm đến hắn.

Nhẹ nhàng nâng lên.

Thiếu niên không dám nghịch lại, chỉ có thể phục tùng mà ngửa mặt lên.

Một tấm dung nhan nhiễm lên khuyết điểm nhỏ nhất, ánh vào đôi đồng tử màu vàng nhạt của Lucycard, làm cho giữa lông mày tàn nhẫn hiện lên một tia chán ghét.

“Bồn công chúa không thích đồ vật có khuyết điểm nhỏ nhất, kéo ra ngoài.”

Cặp môi đỏ mọng lãnh huyết vô tình nhấn rõ từng chữ, lập tức có cảm giác quân hoàng thất tiến lên.

Không để ý thiếu niên khỏ sở cầu khẩn, Lucycard hững hờ thu hồi chân ngọc thon dài, tránh đi thủy tinh vỡ vụn trên mặt đất, đi ra ngoài cung điện.

Lúc Lucycard cầm làn váy đi tới cung điện Isabela là lúc, Phong Hoa đang dạy Mascezel lễ nghi.

Khụ khụ.

Đừng suy nghĩ nhiều.

Thân là Isabela công chúa tôn quý căng ngao, làm sao có thể... Ban ngày tuyên dâm đây?

Tôi đa ——

Chẳng qua là làm tiểu mỹ nhân ngư có chút sưng đỏ bờ môi mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 22: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (22)

Cánh môi hoa hồng của thiếu niên sau khi bị chà đạp qua thê mỹ kiều diễm, lại như ngâm lấy giọt sương óng ánh.

Ngón tay trắng nõn cầm lấy dao nĩa, dựa theo Phong Hoa nói mà làm.

“Tay phải cầm dao, tay trái cầm nĩa... Đúng, chính là cái bộ dạng này, Mascezel thử cắt một khối bò bít-tết đi.”

Lễ nghi trên bàn ăn ở Tây Âu quốc gia so với hiện đại không khác biệt lắm.

Có trí nhớ Isabela truyền thừa, hơn nữa đã trải qua cuộc sống hiện đại, Phong Hoa sử dụng dao nĩa, ngược lại có chút thuận buồm xuôi gió.

Nhưng mà, tiểu mỹ nhân ngư đến từ biển sâu thì...

Dao nĩa tại cái đĩa mạ vàng kéo lê một đạo âm thanh bén nhọn.

Bò bít tết tươi mới “Lạch cạch” một tiếng, từ trong mâm rơi xuống mặt đất.

Tuyên cáo vận mệnh của nó thật khó.

“...”

“...”

Không khí đột nhiên an tĩnh lại.

Phong Hoa cùng Mascezel mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Sau đó, gương mặt xinh đẹp của thiếu niên trở nên ửng đỏ, như sắc hoa hồng.

“Thực, thực xin lỗi, Isabela...”

Thanh âm động lòng người lấp ba lấp bắp, kèm theo đó là có chút ngượng ngùng.

“Không sao.” Phong Hoa đứng dậy, làn váy ở giữa không trung tràn lên độ cong như Sắc Vi Hoa nở rộ.

Nhẹ nhàng giẫm giày cao gót nhỏ nhắn, đi ra đằng sau Mascezel.

Có chút cúi người, từ phía sau quàng lấy thân ảnh thiếu niên.

Một bên phân biệt nắm lấy tay hắn, một bên thấp giọng ghé vào lỗ tai hắn nói.

“Nào, đưa tay cho ta. Ta dạy ngươi.”

Mùi thơm ngào ngạt trên người thiếu nữ gần trong gang tấc, như có như không lượn lờ tại chóp mũi, lại để cho thân thể Mascezel lập tức căng thẳng.

Như một đệ tử nhu thuận nghe lời, lưng thẳng tắp ngồi trên ghế.

Bất quá, người học sinh này nhưng lại không chăm chú như bề ngoài.

Mà là có chút không tập trung.

Mascezel khóe mắt liếc qua dung nhan thiếu nữ, làn da trắng như sứ không có một chút tí vết, gò má hồng nhàn nhạt.

Cặp môi sưng mẫn đỏ mọng, dù cho không cười, cũng là hơi nhếch lên tạo thành một độ cong, tựa như một đóa Sắc Vi kiều diễm nở rộ.

Mascezel tim đập nhanh dần.

“... Mascezel?” Phát giác được tiểu mỹ nhân ngưng lại thất thần, Phong Hoa nhẹ nhàng quay đầu, gọi hắn.

Cặp môi đỏ mọng kiều diễm, vừa vận cử như vậy mà chà nhẹ qua một bên mặt của thiếu niên, dâng lên khí tức mập mờ ấm áp.

Đột nhiên hắn có cảm giác bí mật của mình bỗng nhiên bị người phát giác.

Mascezel lập tức hồi thần, gương mặt xinh đẹp đỏ đến mức giống như được đánh phấn, lập tức có chút chân tay luống cuống: “I, Isabela...”

Cái từ kiều diễm này, dùng trên người thiếu niên tựa hồ cũng không thích hợp.

Nhưng mà bộ dạng đáng yêu lại gây thơ, xấu hổ như thế, dùng hai chữ ‘Kiều diễm’ để hình dung, quả thực... Không có chút nào là không hài hòa.

“Ngoan. Chăm chú nghe Isabela lão sư giảng dạy.”

Cái khúc nhạc dạo ngắn vừa rồi, không có ảnh hưởng đến nữ hoàng bệ hạ dạy dỗ tiểu mỹ nhân ngưng.

... Isabela... Lão sư?

Lão sư hai chữ này, rõ ràng là thần thánh mà trang trọng, do ở giữa cặp môi đỏ mọng của thiếu nữ mà nhẹ nhàng nhỏ ra, lại mang theo một phần uyển chuyển yêu kiều.

Một bên.

Hệ thống từ trọn mắt há hốc mồm đến bình tĩnh vô cùng.

Ngay cả thầy trò cũng play được.

Thật lợi hại, bệ hạ của ta.

...

Được Isabela lão sư bắt tay dạy dỗ, Mascezel rất nhanh có thể sử dụng dao nữa.

“... Chính là như vậy, hiện tại học xong chưa?” Phong Hoa từ phía sau ôm chặt Mascezel, thấp giọng nhu hòa hỏi thăm.

Tiểu mỹ nhân ngư hơi run rẩy lông mi, ngượng ngập gật đầu “Ừm.”

“Vây, miếng tiếp theo dứt cho ta, để cho Isabela lão sư nghiệm chứng xem người học tập được đến đâu”.

“...”

Mascezel không nói gì, nhưng mà đôi tay thon dài phân biệt cầm lấy dao nữa, động tác không thạo ưu mỹ bắt đầu cắt miếng bò bít-tết...

Khối thịt bò lớn chừng một ngón cái, được cái nữa ngân sắc thọc vào rồi đưa lên.

Mascezel ngượng ngập nấp máy môi, bàn tay nhẹ nhàng đưa đến bên môi thiếu nữ...

Thời điểm này, Lucycard nhấc làn váy màu vàng cổ từ từ đi tới.

Người chưa tới, âm thanh đã tới trước.

“Muội muội thân ái, người thật đúng là có nhả hứng nha...”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 23: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (23)

“Đại công chúa, Isabela Công Chúa đang dùng bữa, xin ngài...”

Sau lưng Lucycard là Anna.

Dù là trong lòng Anna rất muốn đem vị đại công chúa káo xước ngang ngược này cho cấm vệ quân để họ ném ra.

Nhưng, ngôn từ cử chỉ vẫn bảo trì cung kính giữa hạ thần đối với quân chủ.

Dựa theo lễ nghi hoàng thất Simda, chăm chú cách đằng sau Lucycard nửa bước ở khoảng cách xa, bộ pháp nhẹ nhàng mà dòn dập, nhưng lại không vô lễ nửa phần.

Nhưng mà, Lucycard công chúa tính tình tàn nhẫn, sao có thể nghe một tí nữ nho nhỏ ngăn cản?

Ngao mạn không thèm đếm xỉa đến Anna, Lucycard trực tiếp cầm theo làn váy đi vào trong.

“Nghe nói Isabela người cứu được một vị Vương tử bị mất trí nhớ, còn không mau để cho tỷ tỷ nhìn một cái, xem vị vương tử này hình dạng thế nào...”

Tại một khắc Lucycard thanh âm ngao mạn vang lên này, Phong Hoa cũng đã có chút ngồi thẳng lên.

Từ Isabela lão sư, khôi phục thành người kế nhiệm ngai vàng Simda tôn quý cùng căng ngao.

Bất quá.

Trước đó, đương nhiên Phong Hoa sẽ không phụ lòng tấm lòng thành của tiểu mỹ nhân ngư.

Cặp môi đỏ mọng khẽ mở, ăn miếng thịt bò vào.

Sau khi nuốt vào, liền ngồi thẳng lưng.

Dùng thanh âm chỉ hai người nghe thấy, trầm thấp bên tai thiếu niên nói ra:

“Món ăn Mascezel tự tay dứt cho, phá lệ ngon miệng lắm,... Ăn ngon thật.”

Những lời này, rõ ràng rất bình thường, do thiếu nữ dùng âm luật đặc biệt ở Phương Tây êm tai nói, lại cứ mang theo một loại nhẹ nhàng mà lưu loát.

Bởi vậy, ba chữ cuối cùng.

Mascezel nghe vào trong tai, càng nghe càng cảm thấy...

Từ "Ăn ngon" trong miệng Isabela không phải chỉ khối thịt bò bít-tết này, mà là... chỉ hấn.

Nghĩ tới đây, tiểu mỹ nhân ngư lập tức đỏ mặt tai hồng, cái cổ không ngừng cúi xuống...

Có thể tưởng tượng, thiếu niên quý tộc cầm dục dưới vạt áo ——

Xương quai xanh tinh xảo cùng lồng ngực trắng nõn, có lẽ đồ vật giữa hai chân hấn... Nhất định cũng ửng đỏ một mảnh.

Nếu như không phải vị khách không mời mà đến đột nhiên xâm nhập cung điện —— tỷ tỷ thân sinh của nguyên chủ, trùm boss phản diện Lucycard.

Nữ hoàng bộ hạ nhất định phải tự mình nghiệm chứng suy đoán của mình.

Ai.

Thật sự đáng tiếc.

Phong Hoa một bên tiếc hận thầm nghĩ, một bên quay đầu nhìn về người đang tới.

Dù đều là con gái của Margaret Nữ Vương, nhưng Lucycard cùng Isabela lại không giống nhau.

Isabela cao quý xinh đẹp, được vinh danh là viên minh châu đẹp nhất Simda, ngôn hành cử chỉ ở giữa đều mang theo khí chất tự phụ và phong phạm của Nữ Vương.

Trái lại Lucycard ——

Vị đại công chúa này sinh hoạt cá nhân vô cùng hỗn loạn.

Vô luận là ở nơi nào, mặt mày của nàng luôn lộ ra một cổ vũ mỉa mai phong tình, nói chuyện cắn chữ cũng mỉa mai hoặc mủi phần.

Trên người đã sớm có khí tức hồng trần, không giống như là công chúa điện hạ một nước, ngược lại giống với... nữ nhân hồng trần

Nếu như Lucycard có được năng lực đọc được suy nghĩ của nhân loại, giờ này khắc này mà nghe được Phong Hoa đánh giá nàng ở trong lòng, chỉ sợ là tức giận đến mức hộc máu.

Rất đáng tiếc, năng lực nghịch thiên như vậy, có lẽ ngay cả Ma Pháp Sư ở đế quốc Firenze, cũng không có cách nào có thể thám thính tâm linh người khác.

Lucycard chậm chạp tiến vào cung điện, thứ đầu tiên nhìn đến, không phải là thân ái muội muội Isabela, mà là ——

Thiếu niên quý tộc ngồi ở trước bàn ăn cung đình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 24: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (24)

Đôi mắt Lucycard lập tức có chút sáng ngời.

Đại công chúa yêu thích nam sắc, tại vương quốc Simda cũng không phải là bí mật gì.

Nàng trời sinh tính phong lưu, phóng đảng không bị trói buộc, tuổi còn nhỏ tại cung điện nuôi dưỡng hơn mười vị nam sủng.

Kể cả cùng thị vệ của mình cũng đều có quan hệ xác thịt.

Những kẻ thuần phục dưới vẫy của Lucycard, đều có chung một đặc điểm ——

Đều là mỹ thiếu niên môi hồng răng trắng, trẻ trung đơn thuần.

Tiểu mỹ nhân ngư dung mạo tuyệt mỹ, khí chất ngây thơ, tựa như một đóa hoa mới chớm nở.

Tự nhiên rất dễ dàng khiến cho Lucycard chú ý.

Tròng mắt màu vàng của Lucycard tại một khắc bất được dung mạo Mascezel, trong đại não liền hiện lên một ý tưởng kiên định ——

Vô luận người này có phải Vương tử hay không, nàng Lucycard đều phải... Chơi một lần!

Thiếu niên đẹp như vậy, ở trên giường nhất định sẽ vô cùng thú vị.

Huống chi, còn là nam tử mà vị muội muội Isabela này nhìn trúng...

Chỉ mới tưởng tượng qua, Lucycard cảm giác huyết dịch toàn thân cao thấp đều muốn... Hưng phấn sôi trào!

Lucycard sóng mắt yêu diễm nhìn qua Mascezel, trong miệng cũng nói với Phong Hoa:

“Isabela thân ái, ngươi không thể giới thiệu với tỷ tỷ.... Vị Vương tử Điện Hạ khả ái này một chút sao?”

Nói qua, Lucycard hướng Mascezel mở trừng hai mắt, đuổi đầu lưỡi ra cố ý mỉa hoặc liếm liếm cặp môi đỏ mọng.

“...”

Mascezel sắc mặt đỏ bừng, trong nội tâm tức giận không thôi.

Vô luận là Isabela, hoặc là... Nữ Vu đại nhân, nói hấn đáng yêu, hôn môi hấn, thậm chí làm một ít chuyện thân mật.

Tiểu mỹ nhân ngư khản trương, bất an, thẹn thùng, cũng không có chút tâm tình mâu thuẫn nào.

Thậm chí còn có... Nho nhỏ vui mừng.

Nhưng mà, tỷ tỷ Isabela, vị đại công chúa Lucycard này, chỉ một câu một động tác lại làm cho đáy lòng Mascezel sinh ra... Cảm giác buồn nôn.

Bất quá, Mascezel cũng không nói lời nào, hấn lo lắng sẽ mang đến phiền toái cho Isabela.

Chỉ nhẹ nhàng rũ lông mi, tận lực làm cho mình không nhìn Lucycard.

Nhưng mà, Lucycard đuổi cánh tay nhỏ dài đến trước mắt Mascezel.

Có chút hơi chiếc cảm lạnh lạnh, thái độ ngạo mạn nói ra:

“Vương tử Điện Hạ khả ái, trước hãy tự giới thiệu mình một chút ——”

“Ta là Lucycard, đại công chúa Simda, tỷ tỷ Isabela. Ngươi có thể gọi ta một tiếng Thiên Thiên.”

“Dựa theo lễ nghi Simda chúng ta, ta cho phép ngươi hôn mu bàn tay của ta một chút”.

Nói xong.

Lucycard khẽ nhấc cánh tay lên, ý bảo cho phép.

“...”

Hấn phải hôn vị bàn tay của vị công chúa này sao?

Thiếu niên nâng đôi đồng tử màu xanh lam, ánh mắt xin giúp đỡ nhìn về phía Phong Hoa, viết một câu nói:

Thực xin lỗi, tiểu mỹ nhân ngư không làm được.

Lucycard cũng dám ở trước mặt nàng, khiêu khích mê hoặc tiểu mỹ nhân ngư.

Còn lại để cho tiểu mỹ nhân ngư của nàng lộ ra thần sắc như bị sỉ nhục như vậy.

Điều này làm cho nữ hoàng bộ hạ trong lòng tham muốn giữ lấy cùng bảo hộ hấn, thoáng cái bị kích thích.

—— Tiểu mỹ nhân ngư của trẫm, chỉ có trẫm mới có thể đùa giỡn!

Thiếu nữ đầu đội vương miện kim cương tinh xảo, tóc dài màu vàng kim cao quý lóng lánh, con ngươi tuyệt sắc hiện ra quang mang sắc bén, lạnh lẽo bắn về phía Lucycard.

Đầu ngón tay linh hoạt nắm lấy cổ tay Lucycard, từng chút nắm chặt lại.

Cặp môi đỏ mọng như Sắc Vi Hoa nở rộ đến cực hạn, từng chữ từng chữ nói:

“Lucycard, những người khác, ta mặc kệ.”

“Nhưng mà hần, ngươi không thể động vào.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 25: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (25)

Lucycard luôn ghen ghét Isabela.

Chỉ cần là những thân sĩ nào truy cầu Isabela, Lucycard nhất định phải tìm mọi cách, để khiến bọn họ thần phục dưới váy của mình.

Dùng cái này để chứng minh, chính mình không thể kém cạnh với viên minh châu Isabela được.

—— nhìn đi, người theo đuổi Isabela ngươi, còn không phải là quỳ dưới váy của Lucycard ta?

Lúc trước, Isabela cố kỵ tình tỷ muội, cũng không cùng Lucycard tranh chấp.

Coi như là biết rõ Lucycard ghen ghét nàng, luôn muốn cướp đoạt mọi thứ của nàng, thì nàng cũng chỉ cười trừ cho qua.

Nhưng mà.

Phong Hoa không phải Isabela, không đối với Lucycard có cái tình nghĩa nào.

Dám ngấp nghé người của nàng ——

A.

Phong Hoa cười lạnh một tiếng.

Bàn tay cô càng cầm chặt cổ tay Lucycard.

Cặp môi đỏ mọng nhẹ nhàng cắn chữ, mơ hồ cảnh cáo nói: “... Hiểu chứ, Lucycard?”

“...”

Gương mặt yêu mị của Lucycard bởi vì đau đớn mà hơi tái nhợt.

Vị này đại công chúa này cũng là người có cốt khí, vậy mà không kêu ra tiếng chút nào.

Bất quá, Lucycard không chút nghi ngờ ——

Nếu như nàng dám nói một chữ ‘Không’, muội muội Isabela nhất định sẽ không chút lưu tình bẻ gãy cổ tay của nàng.

Đại công chúa như nàng là cần phải có cốt khí, nhưng cũng không có nghĩa là, tại hoàn cảnh xấu trước mặt, ngu xuẩn mà ngoan cố chống lại.

Tuy gương mặt xinh đẹp tái nhợt, nhưng Lucycard rất nhanh lấy lại bộ dáng vũ mị tươi cười với Phong Hoa:

“Muội muội thân ái, ngươi nói vậy, thật đúng là khiến tỷ tỷ thương tâm. Người trong lòng Isabela ngươi, làm sao tỷ tỷ sẽ cùng ngươi đoạt đây?”

Lucycard nghĩ một đằng nói một nẻo.

Trong nội tâm lại đầy lãnh ý nghĩ:

Hóa ra, Isabela vậy mà thực sự thích vị Vương tử kia...

Đã như vậy, Lucycard nàng càng phải lấy được hắn!

Nếu trên dung nhan cao quý của Isabela mà toát ra sự thống khổ, chật vật, thất hồn lạc phách, nhất định sẽ vô cùng... Thú vị.

Không phải sao?

Lucycard nói, Phong Hoa một chữ đều không tin.

Bất quá, trước mặt mọi người, là Nữ Vương tương lai, cũng không thể gánh lấy thanh danh tàn sát huyết thống.

Bị Lucycard nắm đuôi, nhào đến trước mặt Margaret Nữ Vương, nhất định có một chuyện phiền toái.

Đi một nước trên bàn cờ, không hề đơn giản như tưởng tượng.

Phong Hoa chỉ có thể nhờ vào đó mà cảnh cáo một chút, lại buông ra cổ tay Lucycard ra.

“Tốt nhất là nên như vậy, nhớ kỹ lời nói của người Lucycard, nếu không... Ta tuyệt đối không tha thứ!”

“...”

Nụ cười của Lucycard có chút cứng ngắc.

Nhìn thấy Isabela vì bảo hộ chính mình, vậy mà không tiếc cảnh cáo tỷ tỷ ruột, tiểu mỹ nhân ngư đơn thuần thiện lương biết rõ đây là không đúng, trong nội tâm lại không thể ức chế mà cao hứng trở lại.

Hóa ra, Isabela coi trọng Mascezel như vậy...

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 65!]

Nghe được thanh âm nhắc nhở bỗng nhiên vang lên bên tai, Phong Hoa không khỏi chớp chớp lông mi tinh xảo, hạ thấp con mắt nhìn về phía Mascezel.

Mí mắt của tiểu mỹ nhân ngư như phát sáng, băng trông mắt màu xanh lam liềm diêm ngượng ngừng cũng quay sang nhìn nàng.

Ở hoàn cảnh không người chú ý ——

Trong lúc Lucycard thu hồi bàn tay ngọc thon dài, thì nàng ta đã bất động thanh sắc nhặt một sợi tóc đen kịt thần bí, len lén giấu vào trong tay áo.

Các vị công chúa của vương quốc Simda, do hoàn toàn di truyền từ mẹ của các nàng - Margaret Nữ Vương, nên đều có được một mái tóc hoàng kim sáng lóng lánh.

Như vậy.

Sợi tóc đen kịt này là của....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 26: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (26)

Người sở hữu mái tóc màu đen duy nhất ở đây chỉ có thể là mỹ nhân ngư.... Mascezel.

Tóc, tại ma pháp hoành hành ở Tây Âu cổ, thường thường là vật dẫn nguyên rủa thường thấy nhất.

Cung điện của đại công chúa cung.

Cửa sổ đóng chặt, kéo chặt tấm rèm che khuất ánh nắng, một bàn tay đốt ánh nến trong cung điện lên.

Ánh sáng mờ tối của mái vòm đẹp đẽ bích họa, tựa như ma quỷ giương nanh múa vuốt.

“... Ma nữ Bohemian, ta cần sự trợ giúp của người.”

Trong hoàn cảnh lạnh lạnh u ám, thanh âm Lucycard trở nên quỷ mị lên.

“Đây là tóc của vị Vương Tử mà Isabela đã cứu được kia, ta muốn ngửi thi pháp, khiến hần... Yêu Lucycard ta!”

Nói xong,

Lucycard đầu ngón tay duỗi về phía trước, lòng bàn tay trắng muốt hướng lên.

Từng chút từng chút mở năm ngón tay ra, hiện ra sợi tóc đen nhánh thần bí.

“...”

Bohemian chính là ma nữ trong nội dung cốt truyện, ở sau lưng trợ giúp Lucycard, đem Isabela biến thành chim sơn ca.

Ma nữ Bohemian dáng người thấp bé, toàn thân được bao phủ bởi áo choàng màu đen, không rõ dung mạo chân chính.

Trước mặt nàng công chúa cao quý ngạo mạn Lucycard, vị ma nữ này giống như một hắc ảnh không hề tồn tại.

“... Ngươi xác định đây là tóc của Vương tử?”

Bohemian thanh âm khàn khàn mà khó nghe, trầm thấp mà quỷ dị.

Bàn tay vươn ra từ áo choàng, giống như nhánh cây gầy còm khô quắt, từ lòng bàn tay Lucycard nhẹ nhàng cầm lên.

So với bàn tay ngọc ngà của Lucycard, thì bàn tay ả ta càng hình thành hình ảnh trái ngược nhau.

Lucycard khẽ giật mình, “Có ý tứ gì?”

“Căn này không là tóc nhân loại, mà là...”

Ma nữ Bohemian ẩn nấp dưới một thân áo choàng đen, thanh âm ma quỷ khàn khàn yếu ớt truyền ra: “... Tóc mỹ nhân ngư.”

“Mỹ nhân ngư?!”

Khuôn mặt Lucycard hiện lên một vẻ khiếp sợ.

“Đúng. Loài vật sinh hoạt tại biển sâu, có được khuôn mặt đẹp do Thượng Đế ưu ái, còn có tiếng ca ưu mỹ nhất trần gian... Mỹ nhân ngư.”

“Loại này là sinh vật bí ẩn, có được năng lực kỳ diệu nhất. Ăn thịt được tiểu mỹ nhân ngư, uống hết thầy tinh hoa của tiểu mỹ nhân ngư, là có thể vĩnh viễn bảo trì —— tuổi trẻ cùng sắc đẹp của ngươi!”

Bohemian khanh khách cười, âm thanh khó nghe mà chói tai, lại mang theo lực lượng mê hoặc lòng người.

“Hiện tại, ngươi chỉ vờ vờ muốn hần yêu mến ngươi sao, Lucycard?”

... Vĩnh viễn bảo trì tuổi trẻ cùng mỹ mạo!

Đối với một nữ nhân nào đó trong thế gian này mà nói, đây là một hấp dẫn khó có thể chống cự.

Có lẽ, chính Isabela đã sớm biết thân phận chân chính của vị Vương Tử kia, nên nàng muốn hưởng thụ một mình đây.

Không thể.

Nếu như Isabela vĩnh viễn trở nên xinh đẹp trẻ tuổi, mà Lucycard nàng lại ngày từng ngày xấu xí già yếu, cho đến khi chết đi...

Như vậy nàng nhất định sẽ điên mất!

Lucycard hiện lên thần sắc vô cùng khát khao, trong con ngươi màu vàng nhạt tràn đầy điên cuồng bất buộc——

“Không.”

“Ta thay đổi chủ ý, Bohemian.”

“Ta hiện tại không cần ngươi thi pháp để cho tiểu mỹ nhân ngư yêu mến ta, ta muốn khiến ngươi trợ giúp ta... Ăn tươi tiểu mỹ nhân ngư!”

“Ta Lucycard muốn vĩnh viễn duy trì sắc đẹp cùng tuổi trẻ!”

Tiếng nói hạ xuống,

Ma nữ Bohemian âm thanh khó nghe nhẹ giọng trả lời:

“Cần tuân mệnh lệnh của Công Chúa Điện Hạ.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 27: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (27)

Ma pháp của nhân loại, đối với tiểu mỹ nhân ngư đều vô dụng thôi.

Dù cho Lucycard đã lấy được vật dẫn để thi triển ma pháp nguyên rửa —— Tóc Mascezel.

Ma nữ Bohemian nói: “Lucycard, đem cái tiểu mỹ nhân ngư kia đưa đến trước mặt của ta, người sẽ thực hiện được mơ ước vĩnh viễn bảo trì thanh xuân mỹ mạo.”

Đáng tiếc.

Lucycard chậm chạp không thể đắc thủ.

Bởi vì tiểu mỹ nhân ngư luôn cùng với muội muội Isabela của nàng, như hình với bóng ở cùng một chỗ.

—— đây là Isabela đang đề phòng bí mật của mỹ nhân ngư không bị lộ ra ánh sáng đây, đáng tiếc nàng không biết, Lucycard ta sớm đã biết bí mật này.

Lucycard tức giận lại đắc ý thầm nghĩ.

-

Hải yêu nguyên rửa.

Ban ngày, Phong Hoa là Isabela công chúa của vương quốc Simda.

Buổi tối, Phong Hoa là Nữ Vu ở biển sâu mỹ lệ.

Vừa đến thời gian nguyên rửa, Isabela cùng Nữ Vu, thân phận của hai người sẽ ngày đêm luôn phiên chuyển biến.

Vừa mới bắt đầu, Phong Hoa còn có chút không thể thích ứng.

Bất quá thời gian dài, đã có thể hoán đổi tự nhiên.

Mà mỗi lúc trời tối, tiểu mỹ nhân ngư đều trở lại cung điện đáy biển, tìm đến Nữ Vu Phong Hoa, đem đuôi cá của hân một lần nữa biến thành hai chân nhân loại để có thể hành tẩu trên đất bằng.

Vào một khắc mặt trời xuống núi này, đạo cụ giày thủy tinh trên người Mascezel sẽ mất đi hiệu lực.

Sau khi chân người biến thành đuôi cá, Mascezel từ trong giếng ở vương quốc kết nối đến biển, một đường bơi về đến hải lý.

Nữ hoàng bộ hạ đương nhiên sẽ không bỏ qua cái cơ hội giao lưu thân thiện cùng tiểu mỹ nhân ngư.

Bất quá.

Chỉ cần là thân thể thiếu nữ, mỗi tháng luôn có vài ngày không tiện lắm.

Thời điểm này, Phong Hoa sẽ thừa cơ hội nghiên cứu ma pháp điển tịch do Nữ Vu lưu lại trong cung điện.

Nàng cũng không quên, còn có một vị ma nữ đem Isabela biến thành chim sơn ca vẫn tồn tại đâu.

Nữ hoàng bộ hạ vì có thiên phú dị bẩm, học tập ma pháp với tốc độ nhanh đến mức làm cho người ta trợn mắt há mồm.

Tiểu mỹ nhân ngư lại không quan tâm ma pháp hay không ma pháp.

Mascezel thò tay lôi kéo bàn tay Phong Hoa, nhỏ nhỏ giọng kêu: “Nữ Vu đại nhân...”

Phong Hoa đầu ngón tay nhẹ nhàng mở một tờ sách ma pháp, hững hờ ngẩng đầu lên, hỏi: “Làm sao vậy, Mascezel?”

“...”

Mascezel mấp máy cánh môi hồng, không biết nên trả lời như thế nào.

Hắn, chẳng lẽ muốn nói Nữ Vu đại nhân đã hai ngày không...

Nghĩ tới đây, tiểu mỹ nhân ngư lập tức ở trong nội tâm lắc đầu.

Không được.

Đây quá xấu hổ.

Tiểu mỹ nhân ngư nói không nên lời.

Thế nhưng..

Nữ Vu đại nhân có phải hay không đã phiền chán Mascezel nha.

Tiểu mỹ nhân ngư chìm đắm trong hảo cảm cùng trong luyện ái, nội tâm luôn lo được lo mất.

Gương mặt tuyệt mỹ của Mascezel hiện lên một chút mất mát, nhẹ nhàng lắc đầu nói: “... Không có gì, Nữ Vu đại nhân cứ tiếp tục xem sách ma pháp đi.”

Tiểu mỹ nhân ngư trong sáng cũng không hiểu được tâm tình đang che giấu của mình, trên mặt vẻ mất mát hiện ra rõ ràng, thoạt nhìn vừa ủy khuất vừa đáng thương.

Phong Hoa định tiếp tục gỡ sang trang khác, bỗng nhiên dừng lại.

Chẳng lẽ...

Là vì gần nhất hai ngày nay, nàng lạnh nhạt với tiểu mỹ nhân ngư?

Nghĩ tới đây, Phong Hoa lập tức thả cuốn sách trong tay sang bên cạnh.

Cặp môi đỏ mọng khẽ mở, thanh tuyến như mì: “Mascezel, tới đây.”

Đôi mắt tiểu mỹ nhân ngư chợt vụt sáng lên, chần chờ một lúc, nhẹ nhàng ngang nhiên xông qua.

Sau đó, chỉ nghe thấy Nữ Vu đại nhân nhà hắn nói:

“Hôn ta.”

- - -

Dạo này mãi xem anime quế, moe he he!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 28: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (28)

Mascezel tuy rằng ngưng ngừng, nhưng mà nhu thuận lại nghe lời.

Dù dạy dỗ qua nhiều lần như vậy, tiểu mỹ nhân ngư khi hôn vẫn như cũ mang theo một cỗ hương vị trẻ con.

Mềm mại như hoa, khí tức lạnh buốt điểm lệ, ở giữa sự gắn bó giao hòa, dần dần hóa thành một tia mập mờ mà triền miên, lửa nóng.

Sự ngọt ngào từ trên môi lưu truyền, lạc xuống đáy lòng.

Tiểu mỹ nhân ngư thân thể đã bị dạy dỗ rất nắn cảm, động tình là tất nhiên.

“Ừm... Nữ Vu đại nhân...” Gương mặt trắng nõn của Mascezel nhanh chóng đỏ rực lên, giống như Sắc Vi Hoa nở rộ.

Băng trông mắt màu lam liễm điểm thủy quang lưu chuyển, căn môi giống như xin giúp đỡ nhìn về phía Phong Hoa, có chút gọi cảm thờ dốc, không khỏi làm người trù mến.

“... Hôm nay lấy tay, được không?” Thanh âm Nữ Vu khàn khàn trầm miên, tại bên tai Mascezel nhẹ nhàng hỏi thăm.

Cuối cùng.

Ngón tay tiểu mỹ nhân ngư khẽ nắm chặt.

Trong cung điện đáy biển, chỉ còn lại tiếng Mascezel thờ dốc có chút kêu gọi.

Phong Hoa xuất ra một khối khăn tay thêu đồ án Sắc Vi Hoa, lau sạch nhè nhẹ thứ dính trên đầu ngón tay.

Động tác duyên dáng, dường như không phải đang xóa đi thứ kiêu diễm vừa mới lưu lại, mà là đang chà lau một kiện tác phẩm nghệ thuật trân quý vậy.

Nhìn thấy một màn này, Mascezel ngượng ngừng đem khuôn mặt ửng đỏ, vùi vào tấm lông nhung thiên nga trắng.

Trong miệng nhin không được phát ra một tiếng ảo não ngậm khế.

Trời ạ.

Hắn vậy mà lại để cho Nữ Vu đại nhân thay hắn...

Tiểu mỹ nhân ngư then thùng, quả thực không dám nhìn mặt Nữ Vu đại nhân.

Hết lần này tới lần khác, Nữ Vu đại nhân còn ghé vào lỗ tai hắn cười nhẹ hỏi: “... Mascezel, thoải mái không?”

“...”

Mascezel ngượng ngừng căn môi, không chịu nói.

Trong nội tâm cũng nhẹ giọng hồi đáp: Thoải mái.

“Sorry, hai ngày này bởi vì thân thể bất tiện, lạnh nhạt với tiểu mỹ nhân ngư của ta rồi.”

Ngón tay Phong Hoa khẽ quán lấy một lọn tóc dài đen nhánh của hắn, nói.

Nghe thế, Mascezel cuối cùng cũng đem khuôn mặt nâng lên.

Trắng nõn xinh đẹp, hồng phan phác lại đáng yêu, ngữ khí không dấu được sự quan tâm hỏi: “... thân thể của Nữ Vu đại nhân không thoải mái sao?”

Phong Hoa gần sát vào, bên tai Mascezel nhỏ giọng nói một câu gì, khiến gương mặt hắn nguyên bản là ửng đỏ, lập tức trở nên như muốn nhỏ máu.

“... Cho nên nếu như Mascezel vẫn muốn được như vừa nãy hả?”

Sau nửa ngày.

Tiểu mỹ nhân ngư căn cánh môi hoa hồng, tức giận nói một câu: “... Mascezel mới không muốn đâu!”

“Thật sao?” Phong Hoa chớp chớp lông mi tinh xảo, thần sắc lãnh diễm.

Đồng thời, tay ngọc trượt xuống...

Tiểu mỹ nhân ngư lập tức không có tiền đồ mềm nhũn thân thể, âm thanh giống như ầm nhẫn như súng sừng: “Nữ Vu đại nhân, không cần...”

“Mascezel không muốn?”

“... Muốn.”

...

Mascezel quyết định, buổi tối nay sẽ không để ý đến Nữ Vu đại nhân.

Ai kêu nàng tối hôm qua lại khi dễ tiểu mỹ nhân ngư như vậy.

Hắn hôm nay sẽ không ở cung điện cùng Nữ Vu đại nhân!

Tiểu mỹ nhân ngư dừng khí tràn đầy, nhưng mà thời điểm chuẩn bị đầy đủ để lên sân khấu thật thì...

Kính sợ thành một đoàn.

“... Nữ Vu đại nhân, hôm nay Mascezel được lên bờ hay không đây?”

Mascezel nhìn chăm chú, ngữ khí khẩn trương nhẹ giọng thỉnh cầu nói.

“Mascezel muốn thử nhìn buổi tối ở thế giới loài người là cái dạng gì.”

Thời điểm nói ra câu nói này, có một thanh âm dưới đáy lòng tiểu mỹ nhân ngư bác bỏ chính hắn ——

Kỳ thật, không phải như thế.

Hắn, đang lừa gạt Nữ Vu đại nhân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 29: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (29)

Ban ngày, hắn nghe thấy cấm vệ quân hoàng thất vụng trộm nói:

Isabela công chúa mỗi lúc trời tối sẽ ở Vương Cung tổ chức vũ hội, vui vẻ cùng các nam tử trẻ tuổi khác nhau khiêu vũ.

Không biết vì sao, đáy lòng Mascezel bắt đầu sinh ra một cỗ mùi vị chua xót.

Hắn nhất định phải thấy tận mắt, cấm vệ quân đó nói có phải thật hay không...

Bởi vậy, tiểu mỹ nhân ngư lần đầu tiên trong đời mới nói dối.

Nữ Vu đại nhân rất tốt, hắn không muốn lừa gạt nàng.

Thế nhưng...

Thế nhưng là thời điểm Isabela ở trên thuyền, giờ lên cung tiễn bắn trúng mắt Hải yêu, từ trong miệng Hải yêu cứu hắn ra, tiểu mỹ nhân ngư cũng đã... Thích Isabela nha.

Từ rung động, đến không tiếc đi vào biển sâu, cùng Nữ Vu làm trao đổi.

Từ nay về sau, cùng Nữ Vu đại nhân triển miên không ngớt.

Trước kia, tiểu mỹ nhân ngư ngây thơ mà đơn thuần, cũng không biết như vậy là không đúng, nhưng mà tại thế giới loài người sinh sống một đoạn thời gian, dù giấy trắng cũng sẽ nhiễm phải màu sắc.

—— quan hệ như vậy, là không chính đáng.

—— tiểu mỹ nhân ngư không thể đồng thời ưa thích Isabela và.... Nữ Vu đại nhân.

—— nếu như Isabela ưa thích nam tử khác, như vậy tiểu mỹ nhân ngư liền rời khỏi nàng.

Mascezel trong lòng tự nhủ.

Sau đó, hắn nhìn về phía Phong Hoa, mấp máy cánh môi, có chút khẩn trương bất an hỏi: “Có thể chứ, Nữ Vu đại nhân?”

Tiểu mỹ nhân ngư bộ dạng ngây thơ này, thực là... Làm cho người ta khó có thể cự tuyệt a.

Phong Hoa nghĩ một hồi, dù sao mấy ngày gần đây nàng phải nghiên cứu ma pháp Nữ Vu, cũng không có cách nào ở cùng Mascezel. Vì vậy, liền gật đầu đồng ý.

“Có thể.”

Mascezel nghe vậy thì cười rộ lên, băng trông mắt màu xanh lam tỏa ra ánh sáng lung linh: “Cảm ơn người, Nữ Vu đại nhân.”

Phong Hoa nâng chiếc cằm của hắn lên, cặp môi đỏ mọng hôn một cái, dặn dò: “Cẩn thận một chút, không nên bị nhân loại phát hiện, nếu không... rất có thể sẽ bị ăn sạch lắm à nha.”

Lúc ban ngày, có thân phận Isabela công chúa nàng ở đó, Phong Hoa tự nhiên không cần lo lắng.

Nhưng mà.

Tại ban đêm nguy hiểm đen kịt, lại để cho tiểu mỹ nhân ngư một mình đến thế giới loài người, thật đúng là có chút... Lo lắng.

Nụ hôn này, lại để cho Mascezel không khỏi xấu hổ đỏ mặt.

...

Simda Hoàng Cung cử hành vũ hội.

Y hương tấn ảnh, đèn đuốc sáng trưng, chuyện trò vui vẻ.

Mascezel lần đầu tiên đến Vương Cung vào buổi tối, băng trông mắt màu xanh lam lưu chuyển lên quang mang huyền kỳ mà kinh ngạc.

Hóa ra, vũ hội nhân loại là cái dạng này à.

Thiếu niên mặc một bộ quý tộc, dung mạo tuyệt mỹ, màu mắt băng lam, vừa xuất hiện liền đem nhiều thân sĩ tuổi trẻ anh tuấn ở đây hạ thấp xuống.

Hắn tựa như một vị Vương tử!

Một bên.

Lucycard bung chén rượu thủy tinh, tại một khắc nhìn thấy Mascezel, suýt nữa đổ rượu vang bên trong ra.

... Tiểu mỹ nhân ngư!

... Hắn xuất hiện!

Đáng tiếc, Isabela ở đây.

Tâm tình kích động, lập tức làm lạnh.

Lucycard ung dung thông thả uống một ngụm rượu đỏ, không khỏi có chút mất hết cả hứng.

Rất nhanh, Lucycard liền phát giác được không đúng ——

Ban ngày bảo bối tiểu mỹ nhân ngư nửa bước không rời Isabela, vậy mà nàng chỉ lo cùng nam nhân khiêu vũ, cũng không để ý tới tiểu mỹ nhân ngư!

... Cơ hội tới.

Lucycard trong lòng đắc ý nói.

Nàng vội gọi một thị vệ, nhỏ giọng phân phó: “Đi mau, đem Bohemian đại nhân tới nơi này.”

Mascezel vừa liếc liền trông thấy trong sàn nhảy ——

Thiếu nữ tóc vàng với bộ váy bông bênh, đầu ngón tay cùng một vị thân sĩ giao thoa, đang xoay tròn duyên dáng chấp chôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 30: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (30)

“Isabela.”

Mascezel mấp máy môi, nâng bộ pháp, nhẹ nhàng đi tới.

Vừa vặn, một khúc múa chấm dứt.

‘Isabela’ mặt xinh đẹp hiện lên sự đồ ồng, so với Sắc Vi Hoa càng kiều diễm, nàng như là không đến biết thiếu niên, cười nhẹ nhàng hỏi: “Ngươi cũng đến mời ta khiêu vũ sao?”

“...”

Mascezel nhíu lông mày nhỏ nhắn.

Càng là tâm linh thuần khiết, ở phương diện khác, nhận biết lại càng chuẩn xác cường đại.

Ví dụ như dưới mắt.

Mascezel cảm thấy...

Isabela, giống như đã không phải là Isabela mà hắn biết.

Bất quá, có một câu nói, hắn là nhất định phải hỏi.

Mascezel còn chưa kịp mở miệng, ‘Isabela’ trước mặt cười nhẹ, mở miệng nói: “Tuy rằng ngươi lớn lên nhìn rất được, bất quá muốn cùng ta khiêu vũ, vẫn phải xếp hàng trước a ~”

Nói qua, ‘Isabela’ đuôi bàn tay như ngọc trắng ra, có ý đồ muốn xoa mặt tiểu mỹ nhân ngư.

Mascezel không biết vì sao, cảm thấy hết sức không khỏe, bắt đầu sinh ra một cỗ ý tưởng cùng trực giác mãnh liệt ——

Đừng cho nàng ta đụng vào hắn.

Vì vậy, Mascezel có chút nghiêng mặt, tránh khỏi tay ‘Isabela’.

‘Isabela’ vươn đầu ngón tay thất bại, mặt mày xinh đẹp lập tức chìm xuống.

“Bồn công chúa chạm vào ngươi, là vinh hạnh của ngươi, mà ngươi cũng dám cự tuyệt. Thật sự là không biết điều.”

“Đã như vậy, ngươi liền tự mình trong này chậm rãi chơi đi, không nên quấy rầy nhã hứng của Bồn công chúa.”

Thiếu nữ tóc vàng có chút héch cằn, thần sắc cao quý căng ngạo nói xong, tay ngọc nhấc lên vẫy, “Xin mời nhường một chút.”

Nàng giẫm giày cao gót mảnh khảnh, lướt qua người Mascezel, đi đến chỗ một vị thần sĩ đang mỉm cười trong sàn nhảy.

Tiểu mỹ nhân ngư lần đầu bị Isabela lạnh nhạt trào phúng, lại tận mắt nhìn nàng không quay đầu lại đi đến chỗ nam tử khác...

Thậm chí, không vui va vào hắn một phát.

Mascezel lập tức sững sờ tại chỗ.

Y hươg tán ánh múa vui vẫn còn tiếp tục, âm nhạc lúc mới đầu là Waltz ưu nhã, hoán đổi thành điệu Tăng-gô nhiệt tình lưu loát.

Trong sàn nhảy, nam nữ theo tiết tấu nhảy trong vui vẻ, bỗng vấy ở giữa không trung tràn lên một đường cong xinh đẹp.

Thịnh yến long trọng mà náo nhiệt, trên mặt của mỗi người đều tràn đầy tươi cười.

Tiểu mỹ nhân ngư cảm giác mình giống như bị ngăn cách bên ngoài náo nhiệt.

Âm thanh cùng sắc thái chung quanh, trong nháy mắt đi xa, thoái hoá thành bối cảnh trắng đen không tiếng động.

Chỉ một mình hắn, lẻ loi lơ lửng đứng tại chỗ.

...

Cung điện.

Tại cầu thủy tinh, nhìn thấy một màn tiểu mỹ nhân ngư chịu khổ bị ‘Isabela công chúa’ vứt bỏ, đáng thương lại bất lực.

Phong Hoa hơi nhíu mày.

Chợt, lại khẽ nhướn mày.

Tiểu mỹ nhân ngư bị người vớt bỏ, hiện tại nhất định rất khó vượt qua đi.

Nếu như thời điểm này, Nữ Vu đại nhân ra hiện tại trước mắt hẳn...

Phong Hoa khẽ cong cặp môi đỏ mọng lên, đưa tay thu hồi ma pháp.

Ma pha Nữ Vu, đã được nàng học tập đến tinh thông.

Một thuần gian di động, từ cung điện dưới biển đi vào Simda Hoàng Cung.

Vung tay lên, trên không trung hiện ra quang mang xinh đẹp như vụn kim cương lấp lánh, trường bào màu đen trên người mỹ hoặc thần bí, lập tức biến thành bông vải Tây Âu cung đình màu vàng.

Một đầu đen nhánh tóc dài biến thành kiểu tóc mới đang được thịnh hành, đội lên vương miện kim cương, chỉ ở hai bên mặt rủ xuống một cuộn tóc đen.

Mũi chân nhanh chóng bước vào một đôi giày thủy tinh, bộ pháp ưu mỹ nhẹ nhàng, bình thân đi vào dạ vũ long trọng của vương cung.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 31: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (31)

Thiếu nữ thần bí mất tóc đen, cao quý ưu nhã bước tới.

Kính diễm xuất hiện.

Thoáng cái liền hấp dẫn mọi ánh mắt của mọi người.

“Ai vậy?”

“Ôi, Thượng Đế ơi, nàng thật sự là một vị công chúa!”

“Nhưng là Simda chúng ta chỉ có hai vị công chúa, Lucycard cùng Isabela.”

“Có lẽ, nói không chừng nàng là công chúa quốc gia khác”.

“Nói không sai. Chỉ công chúa mới cao quý xinh đẹp như vậy, ta thấy nàng so với Lucycard xinh đẹp nhiều lắm, có lẽ chỉ Isabela mới có thể cùng nàng so sánh.”

“...”

Một bên.

Nhìn vị thiếu nữ xinh đẹp này đột nhiên xuất hiện ở trên vũ hội, Lucycard trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên một tia ghen tị.

Simda có một kẻ như Isabela đặt ở trên đầu nàng, che lại hào quang của nàng còn chưa tính, thiếu nữ này là từ từ đâu chạy tới?

“Bohemian đâu, như thế nào còn chưa tới?!” Lucycard bỗng nhiên tức giận, quay đầu nhìn về thị vệ của nàng quát lên.

Phong Hoa xuất hiện, lần nữa kích thích đến tính tình tàn bạo, hỉ nộ vô thường của vị đại công chúa này.

Nàng đã không kịp chờ đợi muốn ăn tươi tiểu mỹ nhân ngư, trở nên trẻ tuổi cùng mỹ lệ!

Thị vệ trả lời: “Xin mời Công Chúa Điện Hạ kiên nhẫn chờ đợi, đã vừa mới phái người đi mời, đại nhân chắc hẳn đã đang trên đường tới.”

“...”

Thiếu nữ mất tóc đen, cặp môi đỏ mọng như lửa cháy, thon thon tay ngọc cầm làn váy, giẫm giày thủy tinh đi vào vũ hội.

Hướng về một phương hướng đi qua ——

Chỗ đó, tiểu mỹ nhân ngư đang đứng cô đơn không ai để ý.

“Không biết được cùng vị công chúa không biết tên nhảy một khúc?”

“Oh. Nàng vừa mới cự tuyệt bá tước! Nàng đang đi nơi nào?”

“Ngươi xem, nàng giống như đi mời...”

Phong Hoa cự tuyệt vị thân sĩ đi mời múa, một đường đi đến trước mặt tiểu mỹ nhân ngư của nàng.

Duỗi ra đôi tay thon gọn, hướng lên trên.

Chỉ dùng thanh âm hai người có thể nghe thấy, nói ra:

“Vị tiểu mỹ nhân ngư đáng thương, có thể mời ngươi nhảy một điệu nhảy không?”

Bên tai là mọi người thấp giọng nghị luận mà nhiệt liệt, Mascezel cũng không quan tâm.

Lông mi dài nhọn hơi rũ xuống, bỗng nhiên xuất hiện một đôi giày thủy tinh lỏng lẻo.

Một đạo tươi cười mà hài hước quen thuộc, nhàn nhạt từ đỉnh đầu rơi xuống.

Mascezel vừa nhấc con mắt.

Chợt, đột nhiên sững sờ.

... Nữ Vu đại nhân!!

Khuôn mặt hấn vốn thất hồn lạc phách lại đáng thương, trong nháy mắt quét một cái sạch sành sanh.

Băng trông mắt màu xanh lam bắn ra kinh hi sáng rực.

Cánh môi hoa hồng kia, bởi vì giật mình mà có chút hé ra.

Mascezel kinh hi kích động đến không kiềm chế được, liền ngay cả nói chuyện cũng có chút gập ghềnh đi lên.

“Nữ, Nữ Vu đại nhân, ngươi như thế nào, sao lại có thể...!”

“Phù.”

Một chiếc ngón tay dài, lại đột nhiên chống lên môi của hấn.

Thiếu nữ nhẹ nhàng tới gần hấn, thanh âm khàn khàn có chút trầm thấp, hô hấp lạnh lạnh phả vào hấn: “Không cần nói.”

Nói xong.

Lại có chút thối lui, cùng hấn tạo ra một khoảng cách, một lần nữa vươn tay, làm ra tư thế xin mời.

“Mascezel, đi nhảy một điệu nhảy đi, như thế nào?”

Dưới ánh sáng, mặt mày thiếu nữ xinh đẹp được một tầng ánh sáng chiếu vào, làm người ta chói mắt.

Tim Mascezel thành thịch điên cuồng nhảy lên.

“Phù phù “ Phù phù” ‘Phù phù’.

—— Làm sao có thể từ chối đây?

Làm lông mi dài của tiểu mỹ nhân ngư vụt sáng, ngưng ngưng lại căng thẳng vươn tay ra...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 32: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (32)

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 70!]

Sau khi đem tay duỗi ra, Mascezel chợt nhớ tới một chuyện vô cùng trọng yếu.

Cái kia chính là ——

Tiểu mỹ nhân ngư cũng không biết khiêu vũ.

“Không có quan hệ, ta dạy cho ngươi.”

Phong Hoa đưa tay để cho Mascezel đỡ lấy eo của nàng, có kiên nhẫn dạy nói: “Một tay cho ta, một tay đặt vào chỗ này...”

Trong sàn nhảy, âm nhạc Waltz nhu hòa chậm rãi, ưu nhã không có khó khăn quá lớn, thích hợp nhất cho người mới học.

Mascezel rất nhanh liền học được, đỡ lấy eo nhỏ của thiếu nữ, bước đi uyển chuyển động lòng người.

Thời điểm khiêu vũ, hai người đi lại quá gần.

Dung nhan thiếu nữ xinh đẹp mỹ lệ gần trong gang tấc, ngũ quan tinh xảo tuyệt mỹ không có một chút tì vết.

Cặp môi đỏ mọng như Sắc Vi Hoa nở rộ tại đáy mắt, trong lòng hấn.

Kiểu diễm ướt át như vậy, làm cho người ta không khỏi...

Muốn hôn lên.

—— không thể nhìn tiếp.

Tiểu mỹ nhân ngư trong lòng tự nhủ.

Đồng thời, hơi khẽ rũ lông mi dài nhon, che khuất sắc thái sáng rực trong băng trông mắt màu xanh lam.

Cuối cùng.

Mascezel chớp mấy cánh môi, nhẹn không được hỏi ra vấn đề mà hấn vẫn luôn giấu kín trong lòng.

“... Nữ Vu đại nhân, ngươi tại sao lại xuất hiện ở nơi đây?”

Xuất hiện kịp thời như vậy, kinh hi như vậy.

Cứ như vậy đi vào thế giới cô độc quanh quẩn của tiểu mỹ nhân ngư.

Mascezel không biết nên miêu tả tâm tình của mình ở thời khắc này như thế nào.

Duy nhất có thể xác định là ——

Nữ Vu đại nhân xuất hiện, đi đến bên cạnh hấn, tiểu mỹ nhân ngư đã thật cao hứng.

Loại tâm tình này, giống như ban đầu ở trên biển, được Isabela từ Hải yêu.

Nghe vậy, cặp môi Phong Hoa nhếch lên, hiện ra lúm đồng tiền.

Xoay tròn, làn váy nở rộ lại thu nạp, cặp môi đỏ mọng thoáng như trong lúc lơ đãng, tại tai thiếu niên nhanh nhẹn chà nhẹ qua một nụ hôn.

Thấp giọng, không nhanh không chậm nói:

“Đương nhiên là không đành lòng nhìn thấy tiểu mỹ nhân ngư của ta bị bỏ rơi ở trên vũ hội.”

“... Cho nên, ta tới.”

Thanh âm khàn khàn, giờ khắc này vào trong tai Mascezel, so với âm nhạc uyển chuyển nhất thế gian càng mê hoặc nhân tâm.

Nếu như là bình thường, những lời này không nhất định sẽ làm cho tiểu mỹ nhân ngư cảm động như vậy.

Nhưng mà.

Một khắc trước, mới bị ‘Isabela’ vô tình vứt bỏ.

Một người lẻ loi, không thể hòa được vào phòng y hương tấn ảnh náo nhiệt kia.

Câu bởi vì người nên ta tới này, liền lộ ra sự quý trọng đầy đủ như vậy.

Thấy tiểu mỹ nhân ngư thật lâu không nói gì thêm, Phong Hoa chậm rãi kéo khóe môi, hỏi:

“Như thế nào, Mascezel không hy vọng ta tới sao?”

“Không! Không phải...”

Mascezel lập tức hồi thần, ngữ khí mơ hồ kích động bác bỏ lời của nàng.

Sau đó, chớp mấy cánh môi hoa hồng, giống như ngưng đọng giống như kiên định nói ra:

“Nữ Vu đại nhân vì Mascezel mà tới đây, đi đến bên Mascezel...”

“Ta, rất vui về.”

Người tới, giống như toàn bộ thế giới của ta đều trở nên sáng ngời.

Cảm ơn người đã ở bên cạnh Mascezel, Nữ Vu đại nhân.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 10, công lược hoàn thành 80!]

...

Giữa sàn nhảy.

Nam nữ bước đi uyển mỹ nhất trí, bước chậm, xoay tròn, xoay quanh.

Vào thời điểm hai người họ không để ý mà múa, thì đã hấp dẫn vô số ánh mắt.

Lucycard bùng lên ly rượu đỏ, ngón tay không ngừng siết chặt.

Người thiếu nữ này, đến cùng là từ đâu chạy tới...

Có nàng ở đây, nàng phải bắt tiểu mỹ nhân ngư thế nào đây!?

Thời điểm này, thị vệ trưởng lặng yên không một tiếng động đi đến sau lưng Lucycard, có chút cung kính bẩm báo nói:

“Đại Công chúa điện hạ, Bohemian đại nhân đến rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 33: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (33)

Ma nữ Bohemian với một bộ áo choàng màu đen, bóng dáng lặng yên đi vào vũ hội y hương tấn ảnh, không làm kinh động bất luận kẻ nào.

“Công Chúa Điện Hạ.”

“Bohemian, người đã đến rồi.”

Lucycard yêu mị hiện lên một vẻ vui mừng.

Bohemian ăn mặc dưới áo choàng màu đen, thanh âm khàn khàn khó nghe, so với âm nhạc uyển mỹ cảm động nơi đây, thì không hề hợp nhau.

“Đúng, ta tới rồi. Không biết Công Chúa Điện Hạ kêu gọi ta là có chuyện gì?”

“Hôm nay, muội muội Isabela thân áo của ta lại vắng vẻ tiểu mỹ nhân ngư, lại không ngừng cùng nam nhân khác khiêu vũ.”

Nói đến đây, Lucycard âm thanh thấp xuống, cặp môi đỏ mọng vẽ ra một tia quỷ mị.

“Có lẽ... Đây chính là thời cơ hạ thủ tốt nhất.”

Ma nữ Bohemian không nói gì, mí mắt khô quắt có chút vung lên, ánh mắt u ám thâm sâu rơi xuống sàn nhảy ——

"Isabela " Cao quý xinh đẹp lại thay đổi một vị bạn nhảy.

Chỉ nhìn thoáng qua, Bohemian thu tầm mắt lại.

Nàng đối với Lucycard đang tràn đầy hưng phấn cùng mong đợi nói: “Không, Công Chúa Điện Hạ, người sai rồi.”

“...”

Lucycard không hiểu hỏi: “Sai rồi? Sai cái gì?”

“Đây không phải là muối muối của người.”

Ma nữ Bohemian âm thanh bình tĩnh trả lời, không hề biết chính mình bỏ xuống một viên bom nặng cân như thế nào.

Lucycard quả nhiên khiếp sợ không thôi.

“Cái gì, nàng không phải Isabela?! Vậy nàng là ai?! Tại sao lại biến thành bộ dáng Isabela?!”

Ma nữ nói: “Ta nghĩ, nàng hẳn là một vị Nữ Vu.”

“...”

Hai người đang nói chuyện, không có chú ý tới, mục tiêu hôm nay của các nàng —— tiểu mỹ nhân ngư Mascezel, bị Isabela công chúa chân chính lôi kéo tay, ly khai khỏi Vương Cung.

Một bài ưu nhã Waltz chấm dứt.

Phong Hoa nhắc lần vẩy, nắm tay Mascezel, lặng yên đi ra.

Bọn họ đêm khuya đi ở trong vương cung, giống như chẳng có mục đích xuyên thẳng qua con đường nhỏ ở giữa vườn Sắc Vi Hoa, ở trên bầu trời rải đầy sao, ở dưới chính là ngọn đèn đường.

Trên chiếc đèn ở vách tường hành lang cung đình có quần dây leo, thay buổi tối hôm nay nhiễm lên một tia ôn nhu mỏng lung.

Cách đó không xa, mơ hồ có thể thấy được mọi người chuyện trò vui vẻ cùng đèn đuốc sáng trưng.

Tuy rằng không biết Nữ Vu đại nhân muốn dẫn mình đi nơi nào, nhưng mà mười ngón đan xen truyền đến độ ấm, để cho Mascezel cảm thấy trong nội tâm hết sức yên ổn.

Giờ khắc này, Mascezel nhận không được ở trong lòng thầm nghĩ:

Mặc kệ Nữ Vu đại nhân muốn đi đâu, Mascezel nhất định sẽ đi cùng nàng.

Dù là... Xuống địa ngục.

Bất quá, hiếu kỳ không chỉ là thiên tính của nhân loại, còn là thiê tính của tiểu mỹ nhân ngư nha.

Nhìn một chút, tiểu mỹ nhân ngư cuối cùng cũng nhận không được.

Mấp máy cánh môi, nhẹ nhàng mở miệng lên tiếng hỏi:

“... Nữ Vu đại nhân, chúng ta đang đi đâu vậy?”

Nữ hoàng bề hạ vốn định trả lời là một chuyến tham quan.

Nghĩ lại.

Câu trả lời này, rất bình thường, không quá có tính trêu chọc.

Đột nhiên thông suốt.

Thiếu nữ với cặp môi đỏ mọng, bỗng nhiên cong lên một độ cong xinh đẹp.

Không biết từ đâu thổi tới gió đêm, thổi bay tóc dài đen nhánh, âm thanh nhẹ mà nhanh truyền vào trong tai Mascezel ——

“Đi bỏ trốn.”

... Bỏ, bỏ trốn?!

Mascezel đột nhiên trừng lớn đôi mắt.

“Như thế nào, không muốn sao?”

Gương mặt tiểu mỹ nhân ngư đỏ lên, ngữ khí lấp ba lấp bắp rồi lại lộ ra sự kiên định hồi đáp:

“... Nguyên ý.”

Chỉ cần là có thể ở cùng một chỗ với Nữ Vu đại nhân, đi tới chân trời góc biển Mascezel cũng nguyện ý.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 85!]

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 34: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (34)

Phong Hoa cùng tiểu mỹ nhân ngư đi vào bờ biển.

Ân.

Thường mặt trời mọc.

Biển lớn màu xanh lam như có kim quang rơi vãi, tạo thành một tầng trên lưu động nhỏ vụn lóng lánh.

Đẹp đến nỗi khiến người sợ hãi thần phục.

Tại một khắc mặt trời hoàn toàn mọc lên, Phong Hoa biết rõ lời nguyên Hải yêu sắp biến mất, chính mình sẽ biến trở thành Isabela.

Vì vậy, nàng nhẹ nhàng quay đầu, đối với tiểu mỹ nhân ngư đang ngẩn ngơ ngắm cảnh nói:

“Mascezel, người xem, ban đêm nước biển đen kịt, ban ngày nước biển đẹp như thiên đường.”

“Cùng một bờ biển, ban ngày hay ban đêm lại không giống nhau.”

Mascezel đầu quả tim khê động.

Ban ngày hay ban đêm đều không giống nhau...

Hắn bỗng nhiên nghĩ ra, Isabela không đứng ở chỗ nào?

Tối hôm qua "Isabela" thật giống như... Không biết hắn.

—— có lẽ, ta có lẽ nên gặp lại Isabela, hỏi cho rõ ràng.

—— coi như là Isabela không thích Mascezel, hắn cũng có thể cùng nàng nói tạm biệt, sau đó rời đi.

—— Mascezel không muốn làm một tiểu mỹ nhân ngư vong ân phụ nghĩa.

Tiểu mỹ nhân ngư nhẹ nhàng trong lòng tự nhủ.

Băng trong mắt màu xanh lam một lần nữa tách ra hào quang sáng rực.

Ngay tiếp theo gương mặt xinh đẹp trở nên tươi cười rạng rỡ, càng phát lóng lánh chói mắt.

“Mascezel, người đang nghĩ gì thế?”

Đem thần sắc thiếu niên thu vào đáy mắt, Phong Hoa toát ra một tia hững hờ cười.

Thanh âm khàn khàn như mị như ảo mà hỏi.

“Mascezel đang nghĩ, có lẽ ta nên đi gặp Isabela một lần.”

Tiểu mỹ nhân ngư không có giấu giếm, hoặc là nói hẳn không muốn giấu giếm Nữ Vu đại nhân.

Bất quá, hẳn lo lắng...

Thần sắc Mascezel có chút tâm thần bất định, cắn cắn môi, hỏi: “Nữ Vu đại nhân, ngươi có.... mất hứng hay không?”

Không biết vì cái gì, tại thế giới loài người sinh sống một đoạn thời gian, Mascezel cảm thấy, nếu hẳn đi gặp Isabela, Nữ Vu đại nhân sẽ phải tức giận mới đúng.

Ai ngờ.

Thiếu nữ thần bí mắt đen tóc đen, dưới lưu quang rực rỡ, cặp môi đỏ mọng như hoa hồng giờ lên.

Lãnh diễm xinh đẹp, không có lấy một chút sinh khí.

Nàng thậm chí nói: “Mascezel, muốn đến thì đến đi. Lúc này mà nghĩ tới nàng, ngươi nên đứng dậy đi gặp đi.”

“...”

Nghe được câu trả lời hào phóng như vậy, Mascezel chẳng những không có cao hứng, ngược lại cảm thấy trong ngực buồn buồn.

Hóa ra, tiểu mỹ nhân ngư đi gặp Isabela, Nữ Vu đại nhân vậy mà một chút cũng không thèm để ý sao?

Dù Mascezel đã hy vọng Phong Hoa không nên tức giận, nhưng giờ khắc này lại thấy buồn rầu vì nàng không tức giận.

Thật là quá xoắn xýt.

Tiểu mỹ nhân ngư đáng thương chỉ biết bối rối, cũng không biết ——

Isabela công chúa và Nữ Vu đại nhân, kỳ thật.... là cùng một người.

Bất kể là Isabela, hay là Nữ Vu, người tiểu mỹ nhân ngư đi gặp đều là nàng. Phong Hoa tự nhiên không có gì để mất hứng.

Thời gian lời nguyên hải yêu mất đi hiệu lực sắp đến rồi.

—— không thể để cho Mascezel nhìn thấy hình ảnh Nữ Vu biến thành Isabela được.

Vì vậy, Phong Hoa nói: “Mascezel, nhắm mắt lại.”

Bởi vì Nữ Vu đại nhân bình thần trả lời, Mascezel đang buồn mà nghe được một câu nói kia, lập tức khẩn trương ngượng ngùng lên.

Nữ Vu đại nhân là muốn... hôn hẳn sao?

Nghĩ tới đây, lông mi dài của tiểu mỹ nhân ngư vụt sáng hai cái, nhẹ nhàng run rẩy rũ xuống.

Có chút ngừng thở, trong nội tâm vừa chờ mong vừa ngượng ngùng.

Phong Hoa không để cho tiểu mỹ nhân ngư thất vọng.

Chẳng qua là, không giống với mập mờ như lửa triền miên trong dĩ vãng.

Nụ hôn này, lướt qua liền thôi, mát lạnh mà ôn nhu.

“Mascezel, Nữ Vu không thể nhìn thấy ánh mặt trời, ta phải rời đi.”

“Nếu như trong nội tâm có nghi hoặc, vậy thì đi gặp Isabela đi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 35: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (35)

Nói xong,

Còn không kịp đội Mascezel mở mắt ra, Phong Hoa liền cảm thấy trước mắt trời đất quay cuồng..

Một phát biến trở về Isabela công chúa trong vương cung.

Bỗng nhiên, linh quang trong đầu óc Phong Hoa lóe lên, lần đầu tiên không bình tĩnh nổi.

“Không xong!”

“Đạo cụ giày thủy tinh cô bé lọ lem có tác dụng trong 12 giờ sắp đến rồi!”

Vạn nhất..

Mascezel đang trên đường đi tìm Isabela, trong lúc đó biến trở về tiểu mỹ nhân ngư...

Tiểu mỹ nhân ngư đáng yêu như vậy, nhất định sẽ bị nhân loại ăn thịt!

-

Mascezel còn không có bị ăn sạch, bắt quá bị Lucycard bắt được, thời gian bị ăn sạch cũng không xa.

Thiếu niên bị trói trên giường lớn cung đình.

Hai tay bị dây thừng ma pháp màu tím đậm trói chặt ở đầu giường.

Mà hai chân..

Không, đã không thể gọi là hai chân nữa.

Thời hạn vừa tới, hiệu quả đạo cụ mất đi hiệu lực, cặp chân thon dài kia một lần nữa biến trở về đuôi cá xinh đẹp.

Chính là bởi vì như thế, Mascezel mới có thể bị Lucycard bắt được.

“Đẹp, thật sự rất đẹp...”

Nhìn thấy đuôi cá, Lucycard trong mắt đẹp bắn ra quang mang sợ hãi thán phục lại tham lam.

Ngón tay thon ngọc đỏ chót nhẹ nhàng xẹt qua vảy cá màu lam giống như kim cương long lánh...

Động tác, nhẹ nhàng chậm chạp, mang theo một tia hương vị gợi tình trên chọc.

Lúc Nữ Vu đại nhân vuốt ve đuôi cá của hắn, tiểu mỹ nhân ngư chỉ ngượng ngùng.

Mà vị đại công chúa này vuốt ve đuôi cá của hắn, trong nội tâm Mascezel nổi lên một cỗ cảm giác buồn nôn.

Mascezel dốc sức liều mạng đứng đưa đuôi cá, đều muốn né khỏi tay Lucycard khiến hắn cảm thấy chán ghét kia...

Đáng tiếc.

Mascezel toàn thân cao thấp đều không thể nhúc nhích mảy may.

Bởi vì tiểu mỹ nhân ngư dùng một loại tư thế khuất nhục, bị dây thừng dính ma pháp cột vào giường lớn.

Tóc dài đen nhánh quanh co khúc khuỷu trên gối đầu trắng tuyết, băng trông mắt màu xanh lam trong lóe ra tia xấu hổ và giận dữ, trùng mắt với nữ nhân quyến rũ trước mắt.

Hắn cắn môi, chất vấn:

“Lucycard công chúa, rốt cuộc ngươi muốn làm gì!?”

“Không nghĩ tới tiểu mỹ nhân ngư khả ái vẫn nhớ rõ tên của ta, ta thật sự cảm thấy vinh hạnh.”

Lucycard một bên vuốt ve vảy cá lạnh buốt, một bên lộ ra một lúm đồng tiền.

“Về phần ta muốn làm gì...”

Nói đến đây, nàng duỗi ra đầu lưỡi, chậm chậm liếm liếm cặp môi đỏ mọng, sau đó lại nhẹ nhàng nhả rõ từng chữ.

“Đương nhiên là, ăn tươi tiểu mỹ nhân ngư.”

“...”

Mascezel có chút mở to hai mắt nhìn, trong con ngươi tràn đầy khiếp sợ.

Cánh môi hoa hồng có chút mở ra, lại nói không nên lời.

Thấy bộ dáng tiểu mỹ nhân ngư hoảng sợ co rúm lại, vị công chúa tàn bạo này liền cảm thấy sung sướng.

Nàng chính là thích xem mỹ thiếu niên non nớt run rẩy dưới váy nàng, quý liếm ngón chân của nàng!

Tiểu mỹ nhân ngư này cũng không ngoại lệ.

Bởi vậy, Lucycard cười đến càng kiêu ngạo đắc ý.

“Ta muốn dùng tinh hoa cùng nhục thể của tiểu mỹ nhân ngư, vĩnh bảo vệ thanh xuân của Lucycard ta.”

“Ta muốn lột bỏ đuôi cá lỏng lẻo của ngươi, chế thành y phục đẹp nhất, mặc nó vào đem mọi nữ nhân ở đế quốc này hạ thấp xuống.”

“Ta Lucycard sẽ trở thành nữ nhân đẹp nhất thế gian!”

Nữ nhân dang hai tay ra, điên cuồng lên giọng tuyên bố.

Thời điểm này, ma nữ Bohemian một bộ áo choàng màu đen đi đến bên cạnh Lucycard.

Trên ngón tay gầy như que củi cầm lấy một lọ dược tề Tử sắc ma pháp.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 36: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (36)

“Công Chúa Điện Hạ, dược tề đã được điều chế tốt. Chỉ cần cho tiểu mỹ nhân ngư này uống xong, ngươi có thể được mỹ mạo mà ngươi muốn...”

Dược tử sắc nổi bọt ọt ọt ọt, ở trong tay Bohemian, tựa như đây là độc dược hấp dẫn nhất thế gian.

Lucycard đã không kịp chờ đợi dược như muốn vồ lên uống.

Chỉ có điều, dược này cho tiểu mỹ nhân ngư uống, không phải nàng.

Lucycard loạng choạng cầm lấy bình thủy tinh chứa dược, cặp môi đỏ mọng hiện lên tia quý dị.

Mũi chân nhanh nhẹn giẫm lên Hắc Diệu thạch mịn màng trên đất.

Từng bước từng bước, hướng tới gần tiểu mỹ nhân ngư bị trói chặt trên giường cung đình lớn kia.

Thiếu niên không có cách nào nhúc nhích, bị Lucycard nắm lấy chiếc cằm duyên dáng.

Cái cổ, bị ép kéo ra một độ cong.

“Tiểu mỹ nhân ngư yêu quý, hé miệng, ngoan ngoan uống đi...”

Lucycard một tay nắm cằm Mascezel, một tay nhẹ nhàng giơ dược tề lên.

Phối hợp với tầm dung nhan yêu kiều, nụ cười càng trở nên quý mị.

Một màn này, rơi vào trong mắt Mascezel, là ác độc cùng nguy hiểm.

Đem bản tính nhân loại âm hiểm xảo trá, tham lam lộ rõ.

Mascezel cắn thật chặt cánh môi.

Không chịu nghe Lucycard nói, ngoan ngoãn há miệng uống bình dược không biết tên kia.

Không tiếng động mà biểu hiện ra quật cường cùng kháng cự.

Hàm răng trắng nõn cắn lấy môi, rất nhanh liền cắn chặt lại.

Tiểu mỹ nhân ngư đem môi cắn ra máu, cũng không chịu đi vào khuôn khổ, quật cường không tiếng động chống cự như vậy ——

Lập tức chọc giận Lucycard tính cách tàn bạo!

“Người đã không chịu ngoan ngoãn nghe lời uống nó, vậy cũng đừng trách ta...”

Lucycard nheo lại đôi mắt, con ngươi màu vàng nhạt hiện lên một tia nguy hiểm, cặp môi đỏ mọng từng chữ một khẽ thờ dài.

Móng tay ngón tay thon dài mạnh mẽ vụn bung môi Mascezel ra.

Ai ngờ.

Mascezel hung hăng cắn tay nàng.

“A ——” Thân thể Lucycard công chúa quý giá, lập tức bởi vì ngón tay đau nhức mà bèn nhón kêu ra tiếng.

“Nhả ra, nhả ra! Bỏ công chúa lệnh cho người nhả ra, nếu không, cẩn thận Bỏ công chúa chặt bỏ đầu của người!”

Lucycard cảm giác phải ngón tay của mình sắp bị tiểu mỹ nhân ngư cắn đứt!

Nàng tức oa oa hét lớn, vừa đe dọa lại uy hiếp.

Đáng tiếc, vô dụng.

Mascezel mới không nhả ra.

“Đừng ——”

Lucycard trở tay cho Mascezel một cái tát!

Nặng nề lại vang dội.

Trên gương mặt xinh đẹp của hắn lập tức hiện lên một dấu tay sưng đỏ, khóe môi nghiến nát tràn ra một tia huyết sắc.

Nhưng mà, băng tròng mắt màu xanh lam lại quật cường trừng mắt Lucycard, vẫn không có nhả ra.

Lucycard bị đau đến dung sắc dữ tợn vụn vụn, cuối cùng không cách nào chỉ có thể xin giúp đỡ từ ma nữ Bohemian ——

“Bohemian, nhanh, mau tới cứu ta... Ngón tay của ta...”

Nàng đau đến mức nói cũng không rõ.

Ma nữ Bohemian phất tay, ma pháp bóng hường tới Mascezel chém ra một đạo ánh sáng lóng lánh.

Tiểu mỹ nhân ngư lập tức bị ép mở miệng.

Lucycard liền tranh thủ rút ngón tay ra, nhìn thấy vết thương thật sâu để tận xương, hận không thể giết chết Mascezel!

Bất quá.

Ma nữ Bohemian khuyên nhủ nàng.

“Công Chúa Điện Hạ xin bớt giận, suy nghĩ một chút về vẻ đẹp sau này của người đi.”

“...”

Lucycard áp xuống lửa giận chập chùng trong ngực, đưa tay đem bình dược tề, cưỡng ép rót vào trong miệng Mascezel!

Rất nhanh.

Một cổ hỏa điểm không bình thường từ trong cơ thể bốc lên, trong chốc lát quét sạch toàn thân tiểu mỹ nhân ngư.

Đem lý trí Mascezel đốt cháy hầu như không còn.

Chỉ còn lại một cái ý niệm trong đầu ——

Nóng.

Nóng quá...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 37: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (37)

Một bàn tay xinh đẹp vuốt ve đuôi cá của hắn, mang theo nhè nhẹ lạnh buốt...

Tránh ra.

Dù cho một tia lạnh buốt kia đối với tiểu mỹ nhân ngư mà nói, như là người sắp chết khát trong sa mạc gặp phải ốc đảo.

Mascezel vẫn đang bảo trì một tia lý trí cuối cùng.

Hắn chỉ nhớ rõ, người này không phải Nữ Vu đại nhân của hắn.

Không thể để cho nàng đụng vào.

Nhưng mà, tiểu mỹ nhân ngư toàn thân không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể mặc cho tay của nữ nhân kia tùy ý khinh bạc.

Trong nội tâm sinh ra một chút tuyệt vọng.

Nữ Vu đại nhân... Mau tới cứu... Mascezel...

“Phanh ——”

Trong thoáng chốc, tai Mascezel xuất hiện một tiếng thỉnh thỉnh nổ mạnh.

Như là cửa cung điện bị người cường ép phá vỡ.

Ngay sau đó, giày của cấm vệ quân hoàng thất chinh tề mà dòn dập đập tại mặt đất...

Đang định đưa tay cời y phục màu đỏ bao vây lấy thân thể mềm mại, chậm rãi hưởng dụng tiểu mỹ nhân ngư, Lucycard lập tức nhú lông mày một cái, không vui hỏi:

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Thị vệ trưởng một bên sắc mặt dòn dập vội vàng chạy vào, một bên giương giọng hô lớn bẩm báo nói:

“Đại Công chúa điện hạ, không tốt! Isabela công chúa, Isabela công chúa nàng ——”

Còn chưa dứt lời.

Một đạo hình dáng đội vương miện kim cương tinh xảo, tóc dài màu vàng kim xinh đẹp chói mắt, mặc một bộ váy đỏ thắm dệt đồ án Sắc Vi Hoa cao quý.

Giẫm phải giày cao gót, từng bước từng bước, đi vào trong cung điện Lucycard.

Bàn tay ngọc cầm chặt một hoàng kim thánh kiếm khác.

Mũi kiếm hướng xuống, máu tươi từng giọt chảy xuống mặt đất.

... Isabela.

... Là Isabela tới cứu hần sao?

... Thế nhưng là Isabela không phải là không cần Mascezel nữa sao?

Tiểu mỹ nhân ngư nằm trên giường lớn cung đình bị trúng phải thức tình dược, chỉ còn lại một tia lý trí, mơ mơ hồ hồ trầm nghĩ.

Vui sướng khi gặp được đường sống từ cõi chết, lại không khỏi mang theo một tia ỳu khuất.

Sau một khắc.

Tiểu mỹ nhân ngư nghe thấy ——

Vị Lucycard công chúa đáng ghê tởm kia trong thanh âm ngậm lấy sắc thái hoảng sợ.

“Không, Isabela, ngươi muốn làm gì? Giết chết chị ruột của ngươi sao?”

“Bohemian, Bohemian, ngươi không phải là nói Isabela này là giả sao?”

“Người tới đây mau, thay Bồn công chúa chặt đầu Isabela giả này đi! Bồn công chúa chắc chắn có thưởng!”

Đáng tiếc.

Không người nào dám tiến đến.

Tòa cung điện này, đã hoàn toàn bị cấm vệ quân trùng trùng điệp điệp vây quanh.

Lucycard bên người chỉ một vị thị vệ trưởng.

Thị vệ trưởng sao dám mạo phạm Nữ Vương tương lai của Simda?

Về phần Lucycard nói Isabela là giả....

Thị vệ trưởng không phải không biết, vị đại công chúa này ngoại trừ vẻ ngoài tàn bạo ra, thì tính cách lại tàn nhẫn ghen tị đến cỡ nào.

Vu oan cho Isabela công chúa, cũng không phải là không thể được.

Lucycard đáng thương, bình thường quá mức kiêu ngạo, lúc này ngay cả thuộc hạ thân cận nhất cũng không tin lời nàng.

Phong Hoa giống như giẫm lên đầu quả tim Lucycard, từng bước một chậm rãi tới gần.

Nàng liếc nhìn khuôn mặt yêu mị của Lucycard hoảng sợ, cặp môi đỏ mọng hiện ra lúm đồng tiền lãnh diễm.

“Lucycard, ta nhớ là ta đã nói rồi ——”

“Những người khác, ta mặc kệ. Nhưng mà hần, ngươi không thể động vào.”

Nói qua, nàng giơ hoàng kim thánh kiếm trong tay lên, mũi kiếm trực chỉ thẳng tim Lucycard.

“Thế nhưng là, hiện tại ngươi lại không nghe khuyến cáo của ta mà bắt hần đi.”

“... Nói đi, muốn chết như thế nào?”

Lucycard hoảng sợ kêu to: “Bohemian, Bohemian đại nhân, nhanh cứu ta ——”

“Công Chủ Điện không cần sợ hãi, bây giờ Isabela chỉ là một người bình thường.”

Ma nữ Bohemian một bộ áo choàng màu đen chậm rãi xuất hiện, nàng vung vẩy trượng ma pháp thật dài, trong miệng niệm lên chú ngữ phiền phức huyền ảo.

Ai ngờ.

Chú ngữ mới niệm được một nửa.

Thiếu nữ cũng không quay đầu lại, tùy ý nâng lên tay ngọc ——

Kim sắc quang mang chói mắt từ đầu ngón tay bắn ra, bao phủ toàn bộ thân người của ma nữ Bohemian.

Ma nữ Bohemian lập tức bị định trụ, không cách nào cử động được.

Chú ngữ bên môi, hóa thành âm thanh khó nghe bén nhọn chất vấn.

“Không. Rõ ràng người chính là Isabela chân chính, người như thế nào biết ——”

Ma pháp của Nữ Vu?!

Mấy chữ cuối cùng, còn chưa kịp nói ra miệng.

Thì bị kẹt tại yết hầu.

Ngón tay Phong Hoa ở giữa không trung hững hờ quơ quơ.

Cặp môi đỏ mọng như mị, nhẹ nhàng nói ra:

“Người rất ồn ào.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 38: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (38)

“...”

Thấy Bohemian cường đại bị Phong Hoa dùng một chiêu đánh bại, Lucycard lập tức yên tĩnh như gà.

Con người màu vàng óng nhạt yếu mị lúc nhìn về thiếu nữ tóc vàng cao quý lãnh diễm, ngậm lấy một tia kiêng kỵ cùng hoảng sợ.

Người kia không phải muội muội Isabela bề ngoài tôn quý căng ngạo, bên trong tâm địa thiện lương nữa đúng không?

Lucycard bắt đầu lo lắng sâu đậm về tương lai của mình.

Phong Hoa không nhìn Lucycard, đi thẳng tới trước giường lớn quý giá kia.

Nàng có chút trừng mắt.

Thiếu niên dĩ nhiên thần chí không rõ, khuôn mặt trắng nõn ửng đỏ một mảnh, cánh môi hoa hồng bị chính mình cắn nát, vết máu đỏ tươi có chút mới cùng khô khốc nở rộ trên môi.

Ánh mắt từng cái xẹt qua, thiếu niên có chút sung đỏ gò má, nghiền nát khóe miệng, môi bờ đỏ tươi huyết sắc.

Đôi đồng tử của nàng hiện lên một tia lệ khí đậm đặc.

Thanh âm của nàng ngược lại êm ái như vậy.

“Mascezel, thật có lỗi, ta đã tới chậm.”

“...”

Một đạo thanh âm mang theo âm luật phương Tây cổ, nhẹ nhàng chậm chạp mà lưu loát ôn nhu, như một mảnh lông vũ trắng noãn nhẹ nhàng, rơi vào bên tai tiểu mỹ nhân ngư.

Mascezel lông mi nhẹ nhàng run rẩy, một giọt thủy quang óng ánh giữa mi lóe lên.

Cổ sức mở to mắt, con mắt băng lam thủy quang liễm diễm, giống như hiện lên một tầng hơi nước mỏng manh đến mức đáng thương.

... Là, Isabela sao?

Mascezel rất muốn hỏi một câu, nhưng mà lời nói đến bên môi, lại đều biến thành rên rỉ ưu mỹ mà ần ần: “Ừm...”

“...”

Phong Hoa lập tức nhú lại lông mày nhỏ nhắn.

Tiểu mỹ nhân ngư thoát nhìn không quá bình thường, tựa như...

Thời điểm này, Mascezel bỗng nhiên dùng sức mà cắn môi dưới.

Đôi môi mềm mại như cánh hoa, lập tức tràn ra một vòng huyết sắc.

Hắn muốn dùng đau đớn làm cho mình tỉnh táo lại.

Không.

Đây không phải Isabela.

Nhất định là Lucycard cùng ma nữ muốn mê hoặc hắn...!

“Mascezel, nhả ra.”

Phong Hoa có chút xoay người, cặp môi đỏ mọng bao trùm lên tiểu mỹ nhân ngư, bên trong miệng lập tức nếm được huyết dịch ngai ngái thơm ngọt, chậm rãi miêu tả vết thương trên cánh môi..

Mascezel cuối cùng có chút mở môi, rất muốn hôn lên, đáp lại cặp môi đỏ mọng ngọt ngào.

Lại vừa sợ cái gì, khắc chế chính mình.

Thấy tiểu mỹ nhân ngư cuối cùng cũng buông hàm răng ra, không hề cắn môi mình nữa, Phong Hoa chậm rãi dừng lại.

Nàng phả trên môi hắn một mùi thơm ngào ngạt hoa diễm, nhẹ nhàng nói:

“Mạng của ngươi là do ta cứu, từng tấc một trên người của ngươi đều thuộc về ta.”

“Cho nên không có lệnh của ta, ngươi không được phép thương tổn bản thân.”

“Đã rõ chưa, Mascezel?”

Dứt lời.

Tiểu mỹ nhân ngư trong tình cảnh nước sôi lửa bỏng, cuối cùng cũng tìm về một tia thanh minh, “Isabela...”

“Đúng, ta ở đây.”

Phong Hoa hôn môi của hắn, trả lời.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 5, công lực hoàn thành 90!]

“Ừm, Mascezel... Thật là khó chịu...”

Tiểu mỹ nhân ngư đã đến bên bờ sụp đổ, âm thanh mơ hồ nức nở, ngữ điệu đứt quãng.

“... Ma pháp được tề, Lucycard cho Mascezel ăn... Ma nữ Bohemian...”

Mascezel nói năng bừa bãi lộn xộn, Phong Hoa lại nghe hiểu.

Ma nữ Bohemian cho Lucycard ma pháp được tề, hắn là một chủng loại để nhắm vào tiểu mỹ nhân ngư... Liều thuốc tình.

Tiểu mỹ nhân ngư uống xong cần phải có một đoạn thời gian, trong cơ thể tình triều mãnh liệt, đã sắp chống đỡ không nổi.

Nghĩ tới đây, Phong Hoa bên tai thiếu niên nhỏ giọng nói:

“Nhịn một chút, Mascezel, rất nhanh sẽ cho ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 39: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (39)

Nàng nghĩ.

Vô luận là nàng, hay Mascezel, có lẽ cũng không muốn ở trên giường Lucycard làm...

Phong Hoa vung tay lên, hoàng kim thánh kiếm trong tay nhẹ nhõm chặt đứt hai cái dây thừng trói tiểu mỹ nhân ngư ở hai đầu bên giường.

Sau đó, mặc niệm chú ngữ đạo cụ giấy thủy tinh cô bé lọ lem.

Đuôi cá lam sắc óng ánh trên giường đơn một lần nữa trở về hai chân nhân loại, biến thành thân hình thiếu niên sáng bóng thon dài.

Mà một chỗ nào đó...

Phong Hoa chỉ không đếm xỉa liếc qua, đều cảm thấy nó nóng hổi như nham thạch nóng chảy chuẩn bị bộc phát làm cho người kinh hãi run rẩy.

Nàng dịch chuyển ánh mắt.

Thò tay kéo qua tấm ga giường có đồ án Sắc Vi Hoa, che khuất thân thể thiếu niên.

—— Thân thể tiểu mỹ nhân ngư không thể để cho người khác nhìn.

Phong Hoa một bên ném hoàng kim thánh kiếm trong tay đi, một bên xoay người bọc Mascezel lại trong chăn rồi ôm lấy.

Thiếu niên khung xương hết sức nhỏ, dáng người gầy đôn bạc, nhưng mà để công chúa điện hạ tôn quý mảnh mai ôm lấy hân, vẫn là có chút cật lực.

Bất quá, sau khi dùng tới ma pháp, vấn đề này liền dễ dàng được giải quyết.

"Isabela... Ân..."

Tiểu mỹ nhân ngư rong ngực không an phận lộn xộn, thậm chí chủ động cắn xương quai xanh của thiếu nữ.

Thân thể của hân cấp bách khát vọng cái gì, tuy nhiên lại hết lần này tới lần khác không chiếm được.

Trong cơn mê loạn, tiểu mỹ nhân ngư khẽ mở cánh môi, vừa nhắc đến Isabela, vừa nhắc đến Nữ Vu đại nhân

"Nữ Vu đại nhân, Mascezel muốn... Thật là nhớ phải... Isabela..."

"..."

Thật sự là không có biện pháp với tiểu mỹ nhân ngư.

Phong Hoa nhẹ nhàng đỡ dành thiếu niên đang hôn cô nàng:

"Mascezel nghe lời một chút, chúng ta về tắm cùng trước có được không..."

Thiếu nữ chuyên tâm dụ dỗ tiểu mỹ nhân ngư của nàng.

Hoàng kim thánh kiếm lặng lẽ nằm yên ở mặt đất, cách nàng cũng không xa.

—— chỉ cần cảm lấy nó, đâm vào thân thể Isabela, Nữ Vương Simda chính là người!

Trong đầu Lucycard bỗng nhiên lóe lên ý nghĩ này, đôi mắt đẹp nguyên bản ngậm lấy sắc thái hoảng sợ, liền chậm rãi tỉnh táo lại.

Ánh mắt như nhập ma bình tĩnh đến đáng sợ, một mực si ngốc nhìn chăm chăm vào chiếc kiếm nằm trên nền đất Hắc Diệu thạch.

Sau đó, Lucycard dần cử động...

Nhẹ nhàng chuyển bước, cúi người nhặt lên, tay ngọc nắm lấy chuỗi kiếm.

Giờ kiếm, dương ra.

"Isabela, người đi chết đi, chỉ cần người chết, Lucycard ta chính là Nữ Vương Simda tương lai —— "

Âm thanh điên cuồng cổ chấp, nương theo lấy tia sáng chói mắt trên kiếm đâm tới.

Đáng tiếc.

Còn chưa đắm vào thân thể thiếu nữ, mũi kiếm lại không thể tiến thêm mấy may.

Quanh thân Isabela như là có một đạo ma pháp vô hình bảo vệ.

Vô luận Lucycard dùng sức lớn đến đâu, hoàng kim thánh kiếm đều không thể đâm vào thiếu nữ trước mặt!

Khuôn mặt Lucycard do điên cuồng cười to, lại bởi vì dùng sức mà đỏ lên, vụn vụn biến hình.

Cuối cùng, một lần nữa lộ ra sợ hãi sắc kinh khủng.

"Đây là có chuyện gì? Vì cái gì ta không thể đâm người? Isabela người sử dụng cái tà thuật yêu ma quỷ quái gì..."

Không ai trả lời vấn đề của nàng.

Phong Hoa lạnh ghê liếc tới.

Đôi đồng tử bắn ra một đạo ma pháp quang mang, thân thể Lucycard trở nên cứng đờ giống Bohemian, cặp môi đỏ mọng không thể phát ra âm thanh.

Lucycard trong tay còn giữ hoàng kim thánh kiếm, dùng sức đâm về phía nàng, sắc mặt nhăn nhó dữ tợn không hề mỹ cảm.

Tư thế thực buồn cười.

Bên ngoài cung điện.

Hoàng thất cấm vệ quân không có công chúa điện hạ ra lệnh nên không dám xông vào. Đứng ở bên ngoài như tượng, nghiêm túc thủ vệ ba ngày ba đêm.

Trong cung điện.

Đại công chúa Lucycard cùng ma nữ Bohemian, song song bị định trụ thân thể, không thể nói chuyện.

Chỉ còn lại một người thị vệ, cũng dùng ma pháp định trụ là được.

Rất tốt.

Không có những người khác ở đây, sẽ không có ai trông thấy Isabela công chúa sử dụng ma pháp.

Phong Hoa ôm lấy tiểu mỹ nhân ngư, nhẹ nhàng xoay người một cái, bóng hình xinh đẹp chậm rãi biến mất ở cung điện...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 40: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (40)

Đảo mắt.

Hai người song song ngã vào chiếc giường lớn đẹp để quý giá.

Tấm ga giường trên người thiếu niên chảy xuống, tinh xảo lồng ngực, dáng người dong dong cao, cứ như vậy hiện ra.

Toàn thân cao thấp tràn ngập một mảnh màu đỏ, đẹp đến kinh người.

"Mascezel..." Phong Hoa chỉ nhớ ra một cái tên, cặp môi đỏ mọng ở một khắc tiếp theo bị ngăn chặn.

Tiểu mỹ nhân ngư ngây thơ lại ngưng ngừng, lần đầu tiên chủ động như vậy.

Chủ động hôn cặp môi đỏ mọng điểm lệ của nàng, xương quai xanh tinh xảo, chiếc cổ ưu mỹ dài...

Từng cái từng cái dấu vết tươi đẹp, rơi vào da thịt mềm mại.

Đặc biệt mũi hoặc, mập mờ mê người.

Thiếu niên chế trụ mười ngón tay của nàng, một bộ váy cao quý đỏ thắm còn không tới kịp cởi ra.

Thì cứ như vậy xâm nhập.

Nóng hổi mà sung mãn.

Vương miện tinh xảo trên đầu rơi xuống bên gối đầu, một mái tóc vàng lóng lánh cùng với mái tóc đen dài đan xen cùng một chỗ...

Trong cung điện của Isabela công chúa, truyền ra một nhạc khúc làm cho người ta không khỏi mặt đỏ tim đập.

Nam nữ ngâm xướng, kéo dài không thôi.

Ngày thứ hai, buổi chiều.

Tiểu mỹ nhân ngư yếu ớt tỉnh lại, trên thân thể có chút trầm trọng.

Lông mi dài nhọn nhẹ nhàng run rẩy hai cái, chậm rãi mở ra, hồi tưởng lại ngày hôm qua...

Lucycard!

Ma nữ Bohemian!

Bình được tề màu tím sậm!

Mascezel gương mặt xinh đẹp hơi tái nhợt.

Đặc biệt là phát giác được thân thể của mình, giống như mỗi đêm cùng Nữ Vu đại nhân....

Trong con người liền lướt qua một vẻ hoảng sợ.

Về mặt Mascezel chán ghét muốn muốn đẩy nữ nhân trên người ra.

Sau một khắc.

Một cuộn tóc dài màu vàng kim, rơi là tả trên cổ tay hắn.

Dung nhan Thiếu nữ kiều diễm như Sắc Vi Hoa, đồng thời xâm nhập tầm mắt của hắn.

... Isabela?

Chẳng lẽ nói tối hôm qua người ở bên hắn, lại là Isabela sao?

Về chán ghét giữa lông mày tiểu mỹ nhân ngư như thủy triều rút đi, biến mất vô tung vô ảnh.

Cảm thấy có chút phức tạp.

Nếu như là Isabela mà nói, tiểu mỹ nhân ngư cũng không ghét.

Thế nhưng là...

Mascezel cắn cắn cánh môi hoa hồng.

Hắn, phản bội Nữ Vu đại nhân.

Bất quá, trong lòng Mascezel cảm thấy muôn phần may mắn.

May mắn người bên hắn tối hôm qua là Isabela, mà không phải Lucycard.

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 95!]

"Không cho phép can thiệp."

Một bàn tay thon dài ở thời điểm này bỗng nhiên xoa môi tiểu mỹ nhân ngư, khiến hắn buông ra.

"Isabela..."

Thấy thiếu nữ tỉnh lại, Mascezel có chút trợn tròn mắt, có chút ngượng ngùng và không dám đối mặt.

Chỉ nhu thuận nghe theo nàng buông hàm răng ra, nhẹ nhàng gọi một tiếng.

Mascezel nhớ rõ, tối hôm qua hắn chủ động như thế nào...

Ồ ban ngày.

Đây không phải là tiểu mỹ nhân ngư.

Phong Hoa nhếch cặp môi đỏ mọng lên, âm thanh ưu mỹ cười khê, lộ ra một tia kiêu diễm xinh đẹp:

"Hiện tại mới thẹn thùng, có thể hay không quá muộn một chút, hả? Tiểu mỹ nhân ngư của ta."

"..."

Mascezel đỏ mặt đến mức nhỏ máu, ngượng ngùng nói không ra lời.

Tiểu mỹ nhân ngư khi xấu hổ trông thật đáng yêu.

Thật là muốn cắn một miếng đi.

Bắt quá...

Cái giá của việc ăn tươi chính là đau toàn thân.

Phong Hoa lười biếng nhắm mắt lại, mặt dán tại lồng ngực thiếu niên, cặp môi đỏ mọng khê mở:

"A..., eo đau quá, Mascezel, thay ta xoa bóp một chút đi."

Mascezel khê giật mình.

Những lời này...

Tiểu mỹ nhân ngư không khỏi có chút hạ thấp con mắt, băng trông mắt màu xanh lam ánh vào một hình xăm đóa Sắc Vi Hoa.

Tại trên vai như tuyết của thiếu nữ sáng rực nở rộ.

Đầu ngón tay trắng nõn thon dài, nhẹ nhàng run rẩy xoa.

Trên người Nữ Vu đại nhân cũng có một cái hình xăm giống như vậy.

Trong đầu Mascezel bỗng nhiên thoáng qua hình ảnh...

Ngày hôm qua đến bây giờ, ban ngày cùng ban đêm, trên mặt giường lớn triều miên....

Mái tóc của nàng lúc thì vàng kim lóng lánh, nhưng có lúc lại đen kịt thần bí.

Hóa ra --

Isabela chính là Nữ Vu đại nhân.

Nữ Vu đại nhân chính là Isabela.

Cho tới nay, sự tình khiến tiểu mỹ nhân ngư xoắn quýt, lập tức tan thành mây khói.

"Mascezel, bảo người nắn eo, chứ không phải xoa bóp vai a ~ "

Phong Hoa có chút liếc lên, cặp môi đỏ mọng nhếch lên một tia trêu tức, âm thanh ưu mỹ lười biếng.

Tiểu mỹ nhân ngư nhẹ nhàng cúi đầu, bỗng nhiên hôn lên cặp môi đỏ mọng.

Hôn một cái, thổ lộ nói:

"Mascezel thật yêu người."

"Isabela, còn nữa... Nữ Vu đại nhân."

[Keng! Mục tiêu nhân vật Mascezel, độ thiện cảm + 5, công lược hoàn thành 100!]

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 41: [TG3]: Hắc cổ tích: Mỹ nhân ngư (41)

Phong Hoa hơi ngần ra.

Chợt, nhếch môi, lúm đồng tiền bên môi nở rộ như đóa hoa.

Nụ hôn chân ái của tiểu mỹ nhân ngư đã tiêu trừ sạch nguyên rủa của Hải yêu.

Từ nay về sau, không cần cùng Nữ Vu ngày đêm chuyển đổi nữa.

"Nếu là tình cảm của tiểu mỹ nhân ngư, thì ta liền nhận."

...

Trong tâm cung, xuân sắc kiều diễm không ép được.

Vừa ra khỏi cung điện, toàn bộ Vương Cung tức thì tràn ngập một cỗ khí tức xơ xác đậm đặc.

Hôm qua, Isabela công chúa dẫn đầu cấm vệ quân vây lại tâm điện của vị tỷ tỷ Lucycard.

Một ngày một đêm không ra.

Không có mệnh lệnh, ai cũng không dám đi vào.

Đội cửa cung điện lần nữa mở ra, Isabela công chúa với một bộ váy đỏ thẫm, giẫm gót giày binh thần đi ra.

"Tâm cung đại công chúa Lucycard tư tàng ma nữ Bohemian, ám hại Nữ Vương Margaret, hiện đã phải đền tội."

Gương mặt thiếu nữ xinh đẹp trang trọng mà nghiêm túc.

Mang theo âm luật phương tây, chậm chạp mà lưu loát truyền vào trong tai mọi người.

Rất nhanh, toàn bộ vương quốc cũng biết việc ác của vị đại công chúa Lucycard.

"Trời ơi, ma nữ trong truyền thuyết đi đến quốc gia nào, sẽ khiến cho quốc gia đó diệt vong."

"Lucycard cầu kết ma nữ, là muốn cho Simda chúng ta bị diệt tại lịch sử Đế quốc Firenze trong Trường Hà sao? Chuyện này quá đáng sợ!"

"Thậm chí ngay cả mẫu thân thân sinh của mình, Margaret Nữ Vương mà chúng ta kính yêu nhất cũng mưu hại, Lucycard thật sự là một nữ nhân ác độc!"

"Nàng không xứng làm công chúa tại vương quốc Simda chúng ta!"

Con dân Simda biết được Lucycard cầu kết với ma nữ Bohemian làm việc ác, tâm tình trở nên kịch liệt.

Nữ Vương Margaret bởi vì bệnh nặng quần thân, hồi lâu không lộ diện, cuối cùng ra mặt chủ trì đại cục.

Thật không ngờ thân thể nàng mạc danh suy yếu, lại bởi vì đại nữ nhi Lucycard cầu kết ma nữ mưu hại nàng.

Margaret Nữ Vương trước mặt mọi người tuyên bố đối với Lucycard vô cùng thất vọng, cướp đoạt thân phận công chúa cùng quyền lợi của nàng, hơn nữa sẽ giam cầm nàng suốt đời.

Ma nữ Bohemian thì bị đưa lên đài hành hình.

Tuyên bố xong hai chuyện này về sau, Margaret Nữ Vương đem quyền trượng Nữ Vương giao lại cho Isabela công chúa.

Mục đích là làm cho nàng kế nhiệm ngai vàng.

Margaret Nữ Vương ở tuổi tráng niên, lúc này thoái vị giao ra quyền trượng, do ma nữ Bohemian nguyên rủa, tổn thương trên thân thể nàng không thể nghịch chuyển.

Chỉ biết từng ngày từng ngày suy yếu cho đến chết.

Sau khi Phong Hoa kế vị trở thành Nữ Vương, cũng không lâu lắm, Margaret qua đời.

Cả nước buồn bã để tang.

Margaret lúc còn tại vị là một vị vua cần chính thương dân, được nhân dân kính yêu.

Nàng qua đời, cả vương quốc đều đắm chìm trong một nỗi không khí bi thương.

Mọi người không khỏi mắng to Lucycard.

Lúc này, Lucycard đang ở đâu vậy?

Trong lồng vàng, một con chim toàn thân đen nhánh, đồng tử màu vàng nhạt lập loè, thỉnh thoảng luôn lên nháy xuống.

Đây là một con con quạ.

Bị Nữ Vương Isabela, mệnh danh là:

Lucycard.

Lucycard từng để cho ma nữ Bohemian biến Isabela thành một con chim sơn ca, nhốt trong lồng vàng.

Bất quá bây giờ nàng ta lại phải chịu.

...

Cuối cùng, nỗi không khí buồn chán u ám cũng qua đi, Simda vương quốc nghênh đón việc vui.

Isabela Nữ Vương cưới vương phu của nàng.

Nàng cùng tiểu mỹ nhân ngư vĩnh viễn sinh hoạt chung một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 1: [TG4]: Thiếu soái cùng tiểu kiều thê (1)

[Keng! Tập hợp đủ mảnh vụn linh hồn 1 của Đế Quân!]

[Keng! Đạt được độ thiện cảm!]

Hệ thống ngữ khí dễ thương mà nói: "Chúc mừng bộ hạ lần nữa hoàn thành nhiệm vụ viên mãn, vinh quang trở về ~ "

Ngàn lời ca ngợi, nịnh nọt không thôi.

Phong Hoa lãnh diễm liếc nó.

Chợt, có chút hạ thấp con mắt, vuốt tay áo thêu thanh hoàng màu tím, thanh tuyến lười biếng ngậm lấy một tia không đếm xỉa nói.

"Có việc khởi bẩm, vô sự bãi triều."

Hệ thống giọng bàn tay nhỏ bé lên, "Có chuyện."

"Bẩm"

"Xin hỏi bộ hạ, người muốn dùng độ thiện cảm để rút một thưởng không à? ~ "

A.

Ha ha.

Ha ha ha.

Phong Hoa cười lạnh nói: "Tiểu Thống tử ngươi chính là muốn chiếm lấy độ thiện cảm để kế thừa giang sơn của trẫm đi!"

Thật vất vả mới có, lại muốn lừa gạt trẫm dùng nó.

Lòng dạ đáng chém.

"..."

Khả năng sống còn của hệ thống được tăng lên mức tối đa, lập tức nói: "Bệ hạ, tuyệt đối không có chuyện đó. Ta thề!"

"Nếu như bệ hạ người không muốn rút thương, như vậy chúng ta liền đi tới thế giới sau đi..."

Đây là thời đại dân quốc.

Loạn thế khói lửa, kiêu hùng cùng nổi lên.

Thượng Hải xưa cũ, mười dặm đô thị có nhiều người nước ngoài vào ở, làm việc buôn bán.

Bắc dương đại soái Quân phiệt Diệp Kiêu, thủ hạ mười vạn quân đội mạnh mẽ, cắt cứ một phương.

Diệp Kiêu loạn thế kiêu hùng, con của hắn là Thiếu soái Diệp Lan nổi tiếng là tuấn mỹ phong lưu, quần áo lụa là.

Lê viên.

Thiếu soái Diệp Lan đến đây nghe hí.

Nghe nói, chuyên vì hoa đán trong gánh hát Lê Viên —— Liên Mị mà tới.

Trên sân khấu.

Hoa đán son phấn đầy mặt, một bộ áo trắng quần quanh dáng người xinh đẹp.

Ngón tay ngọc nhỏ dài từ trong tay áo hồng nhạt uyển chuyển duỗi ra.

Vừa nhắc con mắt, hát lên tay áo, quay người lại, lộ ra một khí chất uyển chuyển phong lưu không rõ.

Dưới đài.

Thiếu soái Diệp Lan ngồi ở trên ghế dựa tím lam bằng gỗ đàn.

Tay phải trên bàn, đặt một ly trà thanh hoa.

Một thân quân trang màu xanh lá, đầu vai gắn huy chương lông lánh, dẫn theo đó là hai hàng màu vàng kim óng ánh ở vạt áo.

Giữa đai lưng màu đen cắm lấy một thứ, khi thì lướt qua ánh quang lạnh lẽo đen kịt.

Sau lưng Thiếu soái là hai gã quan quân dáng người thon thẳng.

Ngày trước, những vị khách ngồi ở đây đều vỗ tay nhiệt liệt, vang vọng khắp Lê viên.

Hôm nay, trong bầu không khí an tĩnh, chỉ còn lại hoa đán y y nha nha hát.

Phong Hoa một tay khẽ vuốt, ánh mắt lười biếng, không đếm xỉa rơi vào trên sân khấu.

Nàng vốn không hề cảm thấy hứng thú nghe hí kịch.

Vì vậy, bất động thanh sắc trong lòng đối với hệ thống nói:

"Bắt đầu tiếp thu trí nhớ..."

-

Diệp Lan là một trong những người con trai của Đại soái Diệp Kiêu.

Nhưng, ai cũng không biết.

Thiếu soái Diệp Lan lại là một vị nữ nhi.

Chính thất phu nhân của Diệp đại soái liền tiếp sinh hạ ba đứa con gái, thời gian dần qua hồng nhan già đi, bị Diệp đại soái chán ghét mà vứt bỏ.

Một vị cơ thiếp trẻ đẹp bị Diệp đại soái nhét vào soái phủ.

Diệp đại soái thậm chí có ý định phế bỏ chính thất phu nhân, nâng đỡ thiếp thất.

—— đây là thời loạn thế ngày xưa, ái thiếp diệt thế bất quá chỉ là một câu nói của những người cầm quyền mà thôi.

Thời điểm này, Diệp đại soái sủng Cửu di thái đang có thai.

Đại thái thái cảm giác sâu sắc rằng địa vị chính thất khó giữ được, nhưng mà sinh hạ đứa con thứ tư, lại vẫn như cũ là con gái.

Đại thái thái cắn răng, giấu diếm danh tính nữ nhi còn ở trong tử tử, đồn ra bên ngoài là bà đã sinh ra một bé trai.

Diệp Kiều đại hi, đặt tên đứa bé đó là Diệp Lan.

Giới tính của Diệp Lan luôn được giấu giếm sau vài chục năm.

Nhưng, giấy không gói được lửa.

Diệp đại soái sau khi biết được Diệp Lan là nữ nhi, cảm thấy khó thở, một súng bắn chết nàng.

Diệp Kiều có rất nhiều con gái, thiếu đi một Diệp Lan cũng chẳng sao.

Uy nghiêm của Đại soái không thể bị khiêu khích.

...

[Diệp Lan tâm nguyện: Sống cuộc đời của nữ nhi, không thể chết dưới súng của người cha ruột Diệp Kiều]

[Mục tiêu nhân vật công lược: Liên Mị]

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 2: [TG4]: Thiếu soái cùng tiểu kiều thế (2)

Liên Mị ——

Không phải là hoa đán của gánh hát Lê Viên sao?

Phong Hoa không khỏi nâng trán.

Một nữ nhân, sao có thể đi công lược một nữ nhân khác?

Chẳng lẽ, lần này lại để cho trầm... Diến bách hợp?

Quả thực phát rò.

Hệ thống lập tức chạy đến soát cảm giác tồn tại, nói với Phong Hoa:

"Bệ hạ, loại chuyện bách hợp này không thể nào phát sinh, vĩnh viễn không có khả năng phát sinh."

Coi như là để cho bệ hạ người cùng Đế Quân đại đại làm ca kỹ, đều khó có khả năng là loại bách hợp đó nha.

Hệ thống trong lòng nói.

"Cho nên?" Phong Hoa chớp chớp lông mi tinh xảo, "Liên Mị là..."

"Đế Quân đại đại đáng yêu như vậy, nhất định là nam hài giấy rồi "

Thái giám tổng quản tỏ vẻ mạnh mẽ.

"..."

Phong Hoa: A.

Đều là sáo lộ.

Ưu nhã chuyển động hai chân thon dài, gầy quân nhân đen nhánh đập lên mặt đất.

Cùng lúc đó, Phong Hoa có chút giọng cảm nói:

"Gọi Liên Mị tới đây gấp ta."

Thiếu soái Diệp Lan vốn nổi tiếng phong lưu.

Nàng gọi hoa đán đẹp nhất nổi tiếng nhất Lê viên Liên Mị tới đây...

Hậu trường Gánh hát Lê Viên.

Liên Mị một bộ áo xanh thủy tú, mái tóc dài tới eo, phấn son trên mặt rực rỡ.

Liên Mị ngồi ở trước gương.

Chiếc kính trong suốt chiếu rọi một dung nhan mỹ miều.

Thời điểm này, chủ gánh sắc mặt vui mừng, vội vàng một đường chạy vào.

"Đại hỷ sự, đại hỷ sự! Liên Mị, đại hỷ sự a —— "

Liên Mị cũng không trả lời, ngón tay thon dài như ngọc thào xuống trang sức minh châu nặng nề trên đỉnh đầu.

Một đầu đen nhánh như thác nước rủ xuống.

Chủ gánh khó khăn lắm đành chỉ bước chân, từ trong gương nhìn Liên Mị với một tấm dung nhan kiều diễm như hoa.

Dù cho trên mặt bôi nhiều son phấn để che giấu dung sắc nguyên bản.

Vẻ đẹp từ xương cốt tỏa ra này, như cũ làm người kinh diễm.

Có lẽ, chính là vì nhan sắc này...

Nghĩ tới đây, chủ gánh nhớ lại chính sự, có chút xoay người ra sau lưng Liên Mị, đè nén hưng phấn nói ra:

"Liên Mị, Thiếu soái muốn gặp ngươi!"

Thiếu soái?

Đầu ngón tay cầm cây lược gỗ trắng muốt đột nhiên đình trệ.

Trong mảng gương lớn, "Nữ tử" dung sắc lạnh mị không hề toát ra thần sắc cao hứng như dự đoán.

Cặp môi đỏ mọng khẽ mở, một đạo tiếng nói không rõ ràng vang lên.

"Thế nhưng là Thiếu soái Diệp Lan?"

Nghe thấy Liên Mị gọi thẳng hai chữ "Diệp Lan", chủ gánh sợ tới mức lập tức vội vàng quát lên:

"Chính là vị thiếu gia kia! Bất quá Liên Mị ngươi không được vô lễ như vậy!"

"..."

Liên Mị không nói gì.

Chủ gánh quát xong, lời nói xoay chuyển, nói: "Ngươi cẩn thận trang điểm, ăn mặc đẹp một chút, mau mau theo ta đi gặp Thiếu soái."

"Không cần ăn mặc, hiện tại liền đi thôi."

Liên Mị nhẹ nhàng đứng dậy, vạt áo xanh thủy tú ở giữa không trung xoáy ra hoa.

...

"Thiếu soái, Liên Mị cô nương đến."

Một vị quan quân đi đến trước mặt Phong Hoa, giày quân nhân nghiêm túc đứng lại. Có chút cong eo cúi người, thái độ cung kính nói.

Dứt lời, vị quan quân này lui sang một bên, lộ ra hai người sau lưng.

Phong Hoa hơi nâng gương mặt tuấn mỹ.

Một chút liền trông thấy ——

Chủ gánh Lân Viên mặc bộ quái tử màu đen.

Chủ gánh vẻ mặt tươi cười, mang theo cung kính nịnh nọt, nhưng lại không làm cho người khác chán ghét.

Mặc kệ chủ gánh cười như muốn nở ra một đóa hoa, Phong Hoa đối với hắn không có nửa điểm chú ý.

Ánh mắt di chuyển.

Bên cạnh chủ gánh, một "Nữ tử" duyên dáng yêu kiều, toàn một toát ra cảm giác vắng lời, không thấy rõ dung nhan.

Nàng mặc một bộ váy xanh, lộ ra dáng người thon dài động lòng người.

Móc dài như thác nước buông xuống bên hông, tăng thêm một phần uyển chuyển.

Chủ gánh vội vàng lùi kéo "Nữ tử" quỳ xuống: "Tiểu nhân xin ra mắt Thiếu soái."

Phong Hoa từ ghế dựa đứng dậy.

Liên Mị hơi cúi đầu.

Một đôi giày quân nhân đột nhiên chiếu vào đáy mắt.

Đình đầu, roi xuống một đạo thanh âm mát lạnh như rượu, giọng điệu lộ ra cường thế cùng tôn quý ra lệnh:

"Ngẩng đầu lên, để bản thiếu soái nhìn một cái."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 3: [TG4]: Thiếu soái cùng tiểu kiều thê (3)

Nghe vậy, Liên Mị chậm rãi ngẩng đầu lên.

Mặt mày tuyệt sắc được phác họa dưới phấn son, từng chút từng chút như sắc hoa hồng nơi chân trời, hiện ra ở mắt người.

Tóc mái được uốn cuộn lại nổi bật, phần mắt đỏ tươi quầng rử đọng lại nơi khóe mắt.

Quả thực là khí chất mỹ diệu tự nhiên lưu chuyển, mặc người trầm luân.

Không hổ là 'Liên Mị'.

Thiếu soái một thân quân trang màu xanh lá cây, ngón tay đeo bao tay trắng, khẽ nâng chiếc cằm của "Nữ tử", khiến cho đầu "nàng ta" giờ cao hơn.

Cổ Liên Mị lộ ra một đường cong mỹ lệ.

Dung nhan yêu kiều quá mức sắc sỡ loá mắt, rất dễ dàng cũng làm người ta bỏ qua....

Dưới cổ áo, yết hầu có chút hiện ra.

Phong Hoa kéo khóe môi, nhỏ đến mức không thể nhìn thấy.

Gương mặt hai người cách quá gần.

Liên Mị thậm chí có thể cảm giác được, vị Thiếu soái đẹp mắt này mang theo một tia khí tức lạnh lẽo, có chút dâng lên, quanh quẩn trên mặt mình.

.... Hương thơm vậy mà nhẹ nhàng giống con gái

Ý nghĩ này, mới từ trong đầu Liên Mị chợt lóe lên.

Sau một khắc.

Liên Mị thoáng nhìn thoáng môi Phong Hoa.

Lương bạc mà lãnh diễm.

Giống như cười mà không phải cười, tựa như hiểu rõ cái gì.

Nụ cười rơi vào trong mắt Liên Mị, lập tức khiến hấn hải hùng khiếp vía lên.

Phong Hoa khẽ mở môi, âm thanh mát lạnh nói ra: "Bê một chậu nước tới đây".

Chính nàng tức thì móc ra một khối khăn, hướng mặt Liên Mị xóa đi lớp trang điểm.

Cách găng tay cầm lấy một cuộn khăn trắng, cẩn thận mà nhu hòa lau đi.

Dưới ánh mặt trời, thiếu niên dung nhan tuyệt mỹ tinh xảo, huy chương màu vàng đầu vai rạng rỡ long lánh càng làm người ta chói mắt.

Nàng ngưng mặt mày, thần sắc chăm chú, đầu ngón tay ôn nhu.

Tựa như chỉ có người trước mắt mới có thể khiến cho nàng để trong lòng.

Chiếc cằm nhỏ nhắn bị cầm bốc lên, Liên Mị trong mắt chỉ có thể nhìn thấy Phong Hoa.

Thế nhưng là, thần sắc Liên Mị ẩn dưới lớp dung nhan không có nửa phần gọn sóng.

Dung sắc lạnh mị, tâm lạnh như nước.

“Thiếu soái, nước bưng tới rồi.”

Một vị mặc quân trang cận thị sĩ quan phụ tá, trong tay bưng trang chậu nước đồng đi tới.

Đứng lại bên cạnh Phong Hoa, chờ đợi phân công.

Lúc này, Liên Mị nhìn qua Phong Hoa, cuối cùng chậm rãi mở miệng, âm thanh say lòng người.

“Thiếu soái là muốn Liên Mị tẩy trang sao?”

“Hãy để cho Liên Mị tự làm đi, đôi tay Thiếu soái cao quý, sao có thể để cho người có địa vị cao như ngài làm chuyện như vậy?”

Nói qua.

Liên Mị nâng bàn tay, ngón tay dài nhọn xinh đẹp chỉ lưu chuyển một vòng son xanh ngọc, ý định cầm khối khăn nhiễm son phấn trong tay Phong Hoa.

Thanh âm mang ba phần yếu điệu đến tận xương, làm cho thân thể của nam nhân ở đây lập tức mềm yếu hơn phân nửa, trong lòng hiện lên một tia lửa nóng.

Bất quá, nữ nhân Thiếu soái vừa ý, ai dám nhúng chàm?

Tiểu yêu tinh, chúc mừng ngươi thành công gây sự chú ý với bản thiếu soái.

Phong Hoa mỉm cười.

Trong tươi cười, lưu chuyển lên hương vị lãnh diễm.

Nàng tránh đi bàn tay của Liên Mị, mặt mày nhỏ nhắn lướt lên một vòng tuyết diễm phong lưu cười.

Ngữ khí ngả ngón, gấn bó nói ra một đoạn sầu triền miên:

“Làm một người trang điểm họa mi, là sự tình hương điểm bức nào, bản thiếu soái không cảm thấy có gì không ổn, Liên Mị ‘Cô nương’ cần gì phải tự coi nhẹ mình đây?”

Nghe vậy, Liên Mị đành để tay xuống, không giãy giụa.

Son phấn ở thời đại này, đều là dùng thủ công chế tác thuần túy tự nhiên, không cần dùng các loại vật phẩm, chỉ cần dùng nước thì có thể rửa sạch sẽ.

Thấm ướt khăn, từng chút rửa sạch, xoa hết phấn son.

Hình dáng Liên Mị hiển lộ.

Ngũ quan xinh xắn tuyệt mỹ, cặp mắt đào hoa vũ mị mà liễm điểm, mi tâm điểm lên tia quyến rũ.

Dung sắc thanh thoát, ưu nhã thoát tục.

Phong Hoa ánh mắt sáng rực, ngón tay nắm cằm Liên Mị có chút dùng sức, hỏi:

“Cô, có nguyện làm ‘Nữ nhân’ của bản thiếu soái?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Đáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 4: [TG4]: Thiếu soái cùng tiểu kiều thê (4)

Một câu nói nghe khí phách cỡ nào.

Nam nhân nghe xong trầm mặc, nữ nhân nghe xong roi lệ.

[Cảnh cáo! Cảnh cáo! Cảnh cáo! Mục tiêu nhân vật Liên Mị, độ thiện cảm - 10!]

[Hiện tại độ thiện cảm là - 10, xin kí chủ Phong Hoa chú ý, cố gắng xoát lấy độ thiện cảm của mục tiêu nhân vật!]

Phong Hoa: “...”

Trẫm, chẳng qua là giả bộ một chút mà thôi.

Trẫm đã làm sai điều gì?!

Chuyện này nói cho chúng ta biết ——

Chớ diễn sâu, ‘diễn sâu’ thì lập tức sẽ bị loại.

“...”

Cả tòa Lê viên, nhất thời im ắng.

Trên sân khấu cao cao, tiểu hoa đán vẫn y y nha nha tiếp tục hát, coi như không chút nào bị ảnh hưởng bởi chung quanh, ra sức biểu diễn cho người xem. Dù là dưới đài căn bản không có người nào liếc mắt xem.

Liên Mị nhẹ nhàng run rẩy lông mi.

Ngay tại thời điểm Phong Hoa cho rằng, Liên Mị sẽ cự tuyệt.

Ai ngờ.

Liên Mị lại nhẹ nhàng nâng mặt mày, ngẩng đầu nhìn ‘Thiếu niên’ dung nhan tuấn mỹ với huy chương rạng rỡ long lánh như ánh mặt trời, khóe môi tạo ra một vòng tuyệt điểm phong lưu.

Âm thanh mị sắc tận xương, say lòng người từ cặp môi đỏ mọng răng trắng như một bài thi từ sâu triền miên, uyển chuyển mà ra:

“Thiếu soái là muốn cho Liên Mị vô danh vô phận đi theo người?”

“...”

Phong Hoa mở trừng hai mắt, lại chớp chớp, gạt mình, cho là mình đã nghe nhầm.

Nàng trong lòng hỏi hệ thống: “Tiểu Thống tử, trẫm vừa mới nghe được cái gì? Trẫm không nghe lầm chứ?”

Hệ thống tận trung với cương vị công tác trả lời, ngữ khí Mạnh Mạnh: “Bệ hạ người không có nghe lầm a, Đế Quân đại đại muốn người cho hấn danh phận đây. Còn về phần hạ thấp độ thiện cảm, đoán chừng...”

Hệ thống dùng cái đầu nhỏ, cố gắng suy nghĩ một chút, sau đó nói:

“Đoán chừng là biểu hiện vừa rồi của người, có điểm giống ác bá trắng trợn cướp đoạt dân nữ”.

“...”

Thấy vẻ mặt Phong Hoa lạnh lạnh, bản năng sống còn của hệ thống lập tức biubiubiu tăng vọt, đổi một loại thuyết pháp, sửa lời:

“Hoặc là như lưu manh thoải mái đi đòi nợ, muốn nàng lấy thân trả nợ?”

“... Lăn.”

Phong Hoa mỉm cười cho nó một chữ.

Trong khoảng thời gian ngắn, bầu không khí trầm ngưng.

Sau khi Liên Mị nói xong câu đó, Phong Hoa chậm chạp không mở miệng.

... Thiếu soái chẳng lẽ tức giận?

... Liên Mị đưa ra yêu cầu về danh phận này, cũng thực quá lớn mật một tí!

Chủ gánh càng nghĩ, trái tim nhỏ bé càng là đập mạnh dữ dội hơn.

Lập tức vươn tay, kéo người sang một bên.

Có chút quay đầu, nhìn nửa mặt tuyệt sắc của Liên Mị, vội vàng khẽ quát ra lệnh:

“Liên Nhi, cô nương tốt của ta, người trông người lại đang ăn nói bậy bạ rồi.”

“Thiếu soái đại nhân có thể vừa ý người, kia đã là thiên đại phúc khí, còn cần cái gì danh phận hay không danh phận? Chẳng lẽ người còn muốn làm Thiếu soái phu nhân hay sao?”

“Nhanh, xin lỗi Thiếu soái đi!”

Liên Mị không để ý đến chủ gánh.

Ngược lại là dùng một cặp mắt đào hoa vũ mị, kiên định nhìn qua Phong Hoa.

“Liên Mị tuy chỉ là một con hát, nhưng cũng là một người trong sạch. Thiếu soái nếu là yêu ta, thì cần cưới hỏi đàng hoàng nghênh đón Liên Mị nhập phủ. Thiếu soái nếu không nguyện ý...”

Dừng một chút, đôi môi điểm lệ như hoa tiếp tục nhẹ nhàng nhấn rõ từng chữ:

“Liên Mị dù là đòi này đều ở trên sân khấu hát, dưới đài thì là một người cô độc sống hết quãng đời còn lại, cũng tuyệt không muốn chấp nhận mình làm một bông hoa phú quý, để người ta chỉ thưởng một sớm một chiều liền vứt bỏ.”

“Nếu như những lời này chọc giận Thiếu soái, kính xin Thiếu soái ban chết cho Liên Mị, không cần liên lụy chủ gánh cùng Lê viên.”

Dứt lời.

‘Nữ tử’ lạnh mị xinh đẹp, tại thời khắc này như giống như liệt hỏa tươi sáng, rõ nét kinh tâm.

Phong Hoa chợt cười rộ lên.

Mặt mày tự phụ tinh xảo, như pháo hoa nở rộ sáng rực, phong lưu vô song, đập vào đáy mắt Liên Mị.

Âm sắc rêu rắt, nở rộ một đoạn sầu triền miên tại tai Liên Mị.

“Liên Nhi có biết, bản thiếu soái không muốn dùng kiệu lớn tám người khiêng người, cưới hỏi đàng hoàng?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Nữ Đế Giá Dáo, Cường Thế Liêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.